

CUVÂNTUL LUI DUMNEZEU DIN ANUL 1994

Praznicul Nașterii Domnului

Înțelepciunea credinței cea din cer.

Eu sunt învierea și viața celor ce știu cum să creadă în Mine. Eu sunt ușa, și cine știe cum se intră pe această ușă, acela va fi cu Mine întru împărăție de credință. Cel ce crede în Mine, acela știe cum să creadă, iar cel ce nu știe cum să creadă, puțină împărăție de cer are unul ca acela. Unul ca acela are împărăție de pământ, nu de cer, și acela stă pe pământ cu Mine, și nu merge cu Mine întru cele din cer coborâte.

Pace vouă, fiilor, căci pacea Mea o dau celor ce știu cum să creadă în Mine, celor ce Mă cunosc pe Mine întru cele zidite de Mine și lucrute de Mine în toată clipa.

Pace vouă, și sărbătoririi nașterii Mele din Fecioară, căci proorocii au proorocit, și Eu am împlinit și M-am sălășluit în pântecele Fecioarei și M-am arătat apoi Om între oameni, ca să repar pe om și să-l așez din nou întru cele din care a căzut omul, să repar calea omului spre Mine, iar omul să repare calea lui spre Mine. Și iată ce fel de credință se cere de la om pentru această reparare, ce fel de umilință ar fi să se vadă la fiii oamenilor care ar da să ia calea spre Mine și ca să fie cu Mine și cu cele cerești întru Mine. Dar iată, tată, că nici fiii lui Dumnezeu nu știu cum să creadă în Mine, cum să Mă cunoască pe Mine întru lucrările cerești, și ce să mai zicem despre fiii oamenilor, dacă fiii lui Dumnezeu n-au înțelepciunea credinței! Au înțelepciune, au, dar înțelepciunea credinței covârșește orice cunoștință care vine de la om.

Ferește-te, creștine, de înțelepciunea care vine de la om, căci fiii lui Dumnezeu trebuie să fie așa cum a fost Avraam întru credință, așa cum a fost Melchisedec întru credință sa în Cel Preaînalt. De ce v-am spus Eu vouă că voi trebuie să aveți credință cum nu s-a mai pomenit în veacurile cerurilor? Iată, de aceea v-am spus, că uitați-vă voi că nu mai este credință pe pământ. Vedeți voi despre ce fel de credință am vorbit Eu când am spus că «*Atunci când Mă voi arăta la oameni, voi mai găsi credință de la oameni pe pământ*»?

O, căutați credința în cer, măi copii, că pe pământ nu este credință. Hai să judecăm cu înțelepciune cerească, ce făcea Dumnezeu dacă nu găsea credință atunci când Eu am venit ca să Mă nasc din Fecioară și să Mă arăt oamenilor? Căci am lucrat duh de credință peste păstorii de la stână, peste craii cei ce au străbătut depărtările, și pe care i-am călăuzit prin stea până la ieslea nașterii Mele ca să mărturisească aceștia despre împlinirea proorociilor nașterii Mele din Fecioara cea proorocită de prooroci. Iată, unii ca aceia din vremea nașterii Mele au știut cum să creadă și cum să mărturisească ceea ce au crezut.

Avraam a știut să creadă și să-și mărturisească credința și să rămână în fața Domnului părintele celor ce cred în Dumnezeu prin lucrările cerești, lucrute de Dumnezeu între oameni. Și iată, popor iubit, că în mijlocul tău am avut și voi avea mereu iesle și lucrare, și tu nu vrei să crezi așa cum se cădea să crezi, și nici în mijlocul tău când voi căuta nu voi găsi credință ca în cer. Credința trebuie să coboare din cer peste tine, dar iată, cerul la cer trage, și credința la credință trage. Eu am lucrat peste oameni mântuire și vindecare prin credință, măi copii, dar poporul Meu nu lucrează tot așa cu Dumnezeu, iar Dumnezeu așa și nu altfel lucrează.

Iată, păstorii și magii au crezut ce au văzut și ce le-a vorbit Duhul Sfânt, și apoi au mărturisit și s-a răspândit prin veacuri mărturisirea lor și credința lor, întărind adevărul lucrării lui Dumnezeu între oameni din veac în veac. Așa va fi și cu lucrarea pe care o lucrez Eu în mijlocul tău, popor ales de Mine ca să Mă aciuez în mijlocul tău cu lucrarea Mea, cu ieslea cuvântului Meu în mijlocul tău, căci oamenii vor înțelege și vor crede și se vor face fiii lui Dumnezeu prin credință, prin credința fiilor acestei lucrări, care știu să creadă așa cum a crezut Avraam, și căroră le socotesc dreptate, precum lui Avraam i-am socotit credința lui neprihănire și dreptate.

E sărbătoarea Crăciunului, dar lumea nu știe cum să se bucure de această sărbătoare. Lumea face altceva în amintirea nașterii Domnului Iisus Hristos. O, e mare lucru să știe omul ce este bucuria umilinței întru această sărbătoare, întru sărbătorile cerului pe pământ, și vreau să înțeleagă poporul creștin ce înseamnă umilința bucuriei, și bucuria umilinței întru sărbătoare cerească. Dar iată, cea mai mare sărbătoare cerească în creștin este credința lui în lucrările lui Dumnezeu și înțelepciunea cerească coborâtă peste el prin lucrarea credinței.

Eu vreau să stau de vorbă cu duhul acestui popor, și vin să-Mi vestesc pe străjerii ieslei cuvântului Meu să stea cu duhul atent, cu auzul atent, că Eu voi coborî cuvânt pentru nașterea de sus întru creștinul Meu și voi hrăni din nou pe poporul Meu prin cuvânt, căci Eu sunt pâinea vieții, și cine mănâncă din ea i se vor deschide ochii ca să vadă pe Dumnezeu. Cine mănâncă din această pâine, acela știe cum să mănânce, iar cine nu mănâncă din ea, acela rămâne tot flămând, tot fără saț și fără înțelepciune cerească.

Pace vouă, celor din grădina cuvântului Meu! Eu sunt Cel ce am venit născut din Fecioară ca să stau cu cei credincioși, cu cei cerești întru cei credincioși și cu slava cerească în mijlocul credinței. Credința este împărăția cerurilor înăuntrul celui credincios, dar credința cea din cer și nu din pământ, măi copii ai poporului Meu; din cer, tată, ca să fiți cei mici din care va răsări un popor nou, după făgăduința făcută peste Avraam și ai cărei moștenitori mici sunteți voi, cei ce credeți ca Avraam în vremea aceasta de bunăvestire a așeză-

rii împărăției lui Dumnezeu așa cum a fost ea la început în om.

Pacea Mea o las peste voi, ca să credeți în Mine întru Duhul Sfânt și prin Duhul Sfânt. Aceasta este credința care vine de la Duhul Sfânt, adică din cer peste voi, căci credința nu este pentru toți, și este numai pentru cei ce stau întru Duhul Sfânt. Amin.

Binecuvântată să vă fie vouă călătoria de azi. Duceți cu voi chipul sfinților și puterea sfinților care au crezut ca Avraam, iar această putere luată din locul lucrării Mele, să se atingă de duhul și de inima mulțimilor și să ia focul Duhului Sfânt mulțimile și să încălzească pretutindeni.

Ce bucurie pe cer, măi copii, pe sfinții din cer când voi ieșiți cu lucrarea lor în mijlocul lumii ca să învieze duhul lumii și să ia Duh Sfânt duhul lumii! Mergeți cu toată slava Mea după voi, căci slava Mea s-a odihnit și se odihnește peste lucrarea sfinților Mei și peste voi, cei ce credeți prin cei sfinți care au crezut mai înainte de voi.

Binecuvântată să fie toată lucrarea aceluia loc de bună-vestire a Domnului între oameni. Binecuvântare de Duh Sfânt să stea peste graiul și peste inima vestitorilor Mei care stau în numele acestei lucrări în fața mulțimilor. Pace peste voi și peste ei, și peste cei ce cred ca voi și ca ei, dar înfierbântați-vă duhul credinței și duhul vestirii celei mari, căci împărăția Mea se împarte celor ce cred prin voi, copii ai lucrărilor cerești coborâtă prin credința voastră între oameni. Amin.

25 decembrie 1993/7 ianuarie 1994

Sărbătoarea sfântului mucenic și arhidiacon Ștefan

Taina lucrării de famen în trupul și în duhul omului. Lecție de fire dumnezeiască în trup. Păcatul trebuie osândit în însuși trupul omului.

Dumnezeu Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt binecuvintează cuvântul și sfatul cuvântului care se coboară acum din sânul Treimii cerești pentru ca să hrănească poporul cel cu nume sfânt. Amin.

Eu sunt pâinea care se coboară din cer. Eu sunt Cuvântul, și cobor la poporul cel cu nume sfânt, ca să-l hrănesc prin cuvânt. Cuvântul este pâinea care se coboară din cer și din care se hrănesc cei ce cred din poporul cel cu nume sfânt, iar cei ce nu cred pe Dumnezeu Cuvântul, Care Se coboară prin cuvânt, aceia se hrănesc prin auz, dar nu și prin credință, și aceia nu se hrănesc, și aceia nu cresc mari prin cuvânt. Aceia sunt piperniciți, și dacă au putere, n-au putere bună, și au putere dăunătoare pentru mântuire, și au putere de necredință cei ce nu cred.

Pace ție, popor cu nume sfânt! În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, pace ție, popor cu nume de Ierusalim, căci Ierusalim este nume sfânt, și acesta este numele pe care-l porți din darul lui Dumnezeu, popor cu nume sfânt, popor unit cu Ierusalimul cel de sus, care s-a coborât peste tine, după cum era scris în Scripturi pentru vremea aceasta, și despre care a scris Ioan cel iubit prin Scriptura care grăiește: «Am văzut cetatea sfântă, Noul Ierusalim, coborându-se din cer, de la Dumnezeu, iar glasul Celui de pe tron a grăit: iată, noi le fac pe toate». Amin.

O, popor cu nume sfânt, proorocit din vremea începutului împărăției cea nouă a lui Iisus Hristos! Am hotărât să cobor iar spre tine prin cuvânt și să-ți amintesc să nu fii numai cu numele popor al lui Dumnezeu, ci să fii cu viață sfântă și

pregătită bine înaintea Celui ce vine. Dar nu să te pocăiești numai pentru o vreme, nu așa, și să stai mereu priveghind. Nu priveghea numai un timp, ci priveghează până la capăt și crede până la capăt și lasă-L pe Dumnezeu să lucreze peste tine cum știe El, cum vede El că trebuie. Să nu fii numai cu numele popor al acestei lucrări dumnezeiești, și să fii cu ființa și cu viața și cu toate îndeletnicirile, și să fii cu credință și prin credință, că aceasta va fi prima fericire rostită peste fiii acestui popor: fericire celui ce a fost chemat și a crezut apoi în această lucrare a lui Iisus Hristos, Care a venit prin cuvânt ca să-și gătească bine calea celei de a doua arătări în mijlocul oamenilor. Fericire vouă, celor ce credeți în această coborâre cerească pe pământ! Și iarăși zic: vai vouă, celor ce ați dat de acest izvor, de acest cuvânt de mântuire, și ați fost necredincioși și ispititori și ați părăsit această coborâre cerească!

Poporul iubit, scoală-te spre fericire și nu spre vaiet, că aceste două cuvinte vor conduce de-a dreapta și de-a stânga pe fiii acestei lucrări.

O, am încă multe să-ți spun, popor cu nume sfânt, dar le poți tu purta de-acum? Iată, cei ce cred pe Dumnezeu Cuvântul se bucură purtând tot ce aduce cuvântul de la Dumnezeu, iar cei ce nu cred, aceia nu pot purta cele cu care Eu vin de-acum. Aceia nu pot crede, fiindcă celor ce ispitesc pe Dumnezeu Cuvântul întru lucrarea Sa, aceluia nu le este dată puterea să creadă. Eu așa am spus celui ce M-a rugat de vindecare zicându-Mi: «Doamne, dacă poți, fă-mi bine», iar Eu i-am răspuns: «Dacă poți crede, totul se poate împlini». Și am auzit credința lui și rugăciunea lui ca să-l ajut și ca să-i dau putere să creadă, căci a spus: «Cred, Doamne. Ajută-mi în necredință, ajută-mi să cred».

Apostolii Mei credeau, și se rugau să le măresc credința, dar nu stăteau nepăsători în credință. Se rugau spunându-Mi: «Adu-gă, Doamne, credinței noastre, adaugă credință». Și tu, iubitul Meu popor, ai avut în mijlocul tău slava lui Dumnezeu, și tot n-ai știut cum să crezi în ea, căci lucrarea aceasta este slava lui Dumnezeu în mijlocul tău, dar cine n-a stat mic sub ea, acela n-a înțeles pe Dumnezeu întru lucrarea Sa, întru mărirea Sa, căci acela n-a folosit sfiala cea sfântă de care avea atâta nevoie acest popor chemat, ca prin sfiala cea sfântă să fi dobândit har înaintea lui Dumnezeu.

Iată ce veste îți dau, iubitul Meu popor, chematul Meu ucenic, primitul și miluitul Domnului. Îți dau veste pentru lucrarea smereniei și a pocăinței întru tine, tată. Îți dau de știre că tu n-ai avut sfială față de Mine și față de cuvântul Meu lăsat peste tine și față de măreția Mea în mijlocul tău. Și dacă n-ai avut, și dacă n-a fost să se defăimeze numele Meu și lucrarea Mea, iată, te-am ținut așa cum ai stat, așa cum ai vrut să stai și cum ai vrut tu să-L înțelegeți pe Dumnezeu. Și s-a întâmplat cu fiul acestui popor așa cum a fost cu Saul, care era uns prin prooroc, dar care făcea ca el și nu ca Dumnezeu, că venea să întrebe pe Dumnezeu și după ce a plecat Samuel proorocul din mijlocul poporului Israel, dar Domnul nu S-a mai uitat spre Saul și nu i-a dat răspuns prin nimeni și prin nimic. Și când el a văzut așa, s-a dus să întrebe prin fir străin de Dumnezeu, străin de lucrarea care-l unsese pe el, și a rostit Samuel din mormânt moartea lui Saul pentru necredință și pentru mărirea de sine și pentru împotrivire, măi copii.

O, n-ai fost smerit, popor iubit, și mereu M-ai ispitit, iar când nu-ți mai plăcea să Mă port cu dreptate cu tine, plecai, tată, și te duceai să întrebi pe la prooroci, ca să faci tu din ei prooroci mincinoși împotriva Mea și a lucrării Mele cu tine, popor miluit de cuvântul cel rupt din brațele Treimii ce-

rești. Și te duceai din acest braț și nu stăteai cu Mine și cu cina cuvântului Meu în mijlocul tău. Și Eu am venit mereu și te-am învățat și te-am îndemnat și ți-am pus mereu mâna pe ochi ca să vezi, dar tu nu cunoșteai mâna Mea cerească și te supărai pe mâna Mea și pe alifia Mea, pentru că tu ziceai mereu că vezi bine, poporul Meu iubit, și nu te-ai lăsat lucrat de Mine, tată, și iată, acum vin în calea ta ca să te îndemn spre pocăință și ca să lucrez Eu pentru pocăința ta și nu pentru necredința ta, că va fi greu și dureros dacă vei rămâne să lucrez peste necredința ta, că Eu voi veni, și vei vedea că am fost Cel ce am lucrat ca să te izbăvesc. Adu-ți aminte de Petru, care a plâns cu amar când a ajuns să înțeleagă că Eu am fost Cel mărturisit de el Hristosul lui Dumnezeu și că n-am fost mincinos întru lucrarea Mea între ucenicii Mei de atunci. Și după aceea i-a părut rău pe veci lui Petru că n-a lucrat cu sfială față de Dumnezeu, Care venise să fie cu el. Că Eu când M-am plecat să-l spăl pe picioare, el s-a scuturat împotriviindu-se, deși Eu îi spusese prin cuvânt: *«Ceea ce fac Eu acum, tu nu înțelegi, dar vei înțelege»*. Și iar, din nou fără sfială, a zis apoi: *«Doamne, spală-mi și capul»*. Și Eu, răbdător și smerit, i-am spus: *«Cel ce s-a spălat este curat»*. Eu lucrăm ca să-i pregătesc și să-i împlinesc întru lucrarea Mea pe care aveam s-o ducă din loc în loc apoi, dar ei, ca niște neînțelegători și nesfioși, loveau în cuvântul Meu cel rostit peste ei și Îmi întorceau cuvântul cu alt cuvânt, că nici ei și nici tu, poporul Meu, nici tu, ucenicul Meu cel de acum, nu înțelegi că da e da și nu e nu, iar cel ce nu face așa, acela cade în judecată prin această împotrivire. Așa este scris: *«Da al vostru să fie da și nu să fie nu, ca să nu cădeți în judecată»*.

Eram la cină și vorbeam cu ucenicii Mei, ca să-i pregătesc prin cuvântul rostit peste ei și prin împlinirea cuvântului rostit, că de aceea rosteam cuvinte, rosteam ca să se împlinească. Le-am dăruit cina ca să înțeleagă ei că în felul acesta voi rămâne cu ei în veac. Și pe când îi învățam, i-am spus lui Petru, care M-a mărturisit Hristosul lui Dumnezeu, i-am spus că satana vrea să-i cearnă vânturându-i ca pe grâu. I-am spus: *«Petre, Eu M-am rugat ca să nu piară credința ta cea mărturisită și să te întorci după patima Mea ca să întărești pe ucenici cu această mărturisire»*. Eu am fost adevărat Hristosul Domnului, dar ei n-aveau atunci cum înțelege decât cu credința, așa cum a fost și cu Avraam. Așa i-am spus lui Petru: *«M-am rugat ca să nu piară credința ta»*, dar el din nou și-a întărit cuvântul său spunând că el este gata să meargă la moarte cu Mine și că nu Mă va părăsi. Iată ce înseamnă cuvântul rostit, căci ei aveau ungere de la Mine și așa era și la ei, da al lor trebuia să fie da. S-a grăbit Petru, și dacă nu s-a ținut de cuvânt, a căzut în judecată, după cum este scris: *«Da, da, și nu, nu, ca să nu cădeți în judecată»*. N-a stat Petru cu sfială de vorbă cu Mine, și atunci i-am vestit că până la cântatul cocoșilor se va lepăda de Mine. Nu era smerit acest ucenic, n-avea sfială, și se purta cu Mine ca și cu un om, dar Eu eram și Dumnezeu.

O, poporul Meu iubit, tot așa te-ai purtat și tu cu Mine prin această lucrare, și de aceea te-ai lepădat mereu de Mine până acum. Te-ai lepădat de Mine, tată, și n-ai stat până la capătul cinei cu Mine. Cine a plecat înainte de terminarea cinei? Stăteam cu ucenicii întru cina cea tainică și am frânt din pâine și le-am pus pe masă, și am pus și paharul, și am rostit lucrarea cinei, și Iuda a luat bucată, și apoi a ieșit numaidecât, și a făcut rău dacă a plecat mai înainte de sfârșitul cinei. Iată ce înseamnă să nu stai până la sfârșit cu Dumnezeu și cu izvorul care ți-a spălat ochii ca să vezi. Așa se întâmplă cu cel

ce pleacă de lângă Mine, acolo ajunge cel ce pleacă, fiindcă cel ce pleacă, acela M-a și vândut. Dar n-ai înțeles Scriptura aceasta, popor chemat de Mine la cina cuvântului Meu, că dacă înțelegeai, nu plecai și nu Mă vindeai, și erai acum ucenic întărit, și ai fi plecat cu Evanghelia Mea ca să deschizi ochii oamenilor mărturisind această lucrare cerească, această cină cu care Eu stau în mijlocul tău de patruzeci de ani, popor cu nume sfânt, care ai mâncat din cer și nu de pe pământ, ca să ai nume sfânt și ca să fii sfânt, că nu poți să ajungi cu sfinții din cer dacă acum nu ești sfânt, dar cine înțelege această adâncime de cuvânt?

Am auzit cuvântul unui preot care a spus că sfinții nu sunt pe pământ, și sunt numai în cer. Dar prin ce au ajuns aceia sfinți ai cerului? Nimeni nu poate fi în ceata sfinților în cer dacă nu a fost sfânt pentru această plată de sfânt, căci în cer nu este ca pe pământ. Pe pământ e numai nedreptate și slavă deșartă și răsplată mincinoasă, dar în cer nu e ca pe pământ, iubitul Meu popor, și acest adevăr trebuie să-l înțelegi acum, tată, că dacă ai fi știut să înțelegi că în cer nu este ca pe pământ, poate că te-ai fi sfiit mai mult în fața lui Dumnezeu. Dar tu ai fost mai neaplecat decât Petru atunci, și mult mai lungă vreme am stat Eu biruit de tine așteptându-te să te îndupleci și ca să înțelegi cuvântul rostit de Dumnezeu și să stai cu sfială lângă Mine. O, Eu sunt prietenul tău, așa cum am spus, dar sunt din cer, tată, și Eu am spus că împărăția Mea nu este de pe pământ, și este din cer. O, de câte ori M-ai pus tu dregător peste pământul tău, de câte ori! Și tu știai că Eu nu sunt de pe pământ, dar în zadar știai, că tu n-ai fost cu sfială față de Dumnezeu, Care este din cer. Așa și Petru a făcut, tot ca tine a făcut, cu toate că Mă mărturisise pe numele Meu de Fiu al lui Dumnezeu. Așa și tu, fiule, și M-ai învățat cu tine patruzeci de ani. Și dacă acum am făcut o ieselă nouă și un cuvânt nou, lasă-Mă ca în cer în această ieselă, poporul iubit, că de aici Eu te învăț numai din cer, ca să te deprind să fii ceresc, copilul Meu. Te așteaptă cerul, tată, și tu nici acum nu știi ce înseamnă cer, dar iată, Eu vin acum prin cuvânt nou și îți spun că nu este cer lucrarea ta, că ție ți-a pierit credința cea bună, și nici nu te-ai rugat să-ți ajut în necredință, să-ți ajut ca să nu pățești ce a pățit Petru, căci câtă istețime a dat el să dovedească, pe atâta nevrednicie și nestatornicie a dovedit față de Dumnezeu.

Cerul nu este pământ, tată. Cerul este cer, și pământul este pământ, și este cerească unirea cerului cu pământul, nu este pământească. Dar cum să fac Eu cu tine ca să știi bine această taină cerească? Iată, pentru această înțelepciune îți trebuie ție aplecare și pocăință adevărată și amănunțită, și sfială sfântă îți trebuie în fața cerului, că s-a aplecat cerul până la tine, poporul Meu iubit, s-a aplecat ca să te învețe ce este cer, și ce este pământ, și ce este om ceresc și trup ceresc, că, fii atent, sunt și trupuri cerești, și trupuri pământești. O, de când trebuia să fii tu ceresc, popor cu nume din cer, popor cu nume sfânt, că asta este lucrarea la care trebuie să ajung Eu cu tine, Israele al făgăduinței. Am venit prin cuvânt în calea ta ca să te îndemn spre pocăință, și ca să lucrez apoi lecție cerească peste tine. Am venit să te nasc din nou, să te nasc din cer și să nu-ți mai întinezi apoi cămașa cea pentru vremea aceasta, căci trebuie, tată, să-ți dau pe tine cămașa slavei care vine din cer pe pământul României, poporul Meu cel sfânt din mijlocul acestui pământ binecuvântat și proorocit de Dumnezeu.

Iată, lucrez lecție cerească peste tine, dar tu trebuie să înveți, tată, să înveți ca să știi ce să faci să fii moștenitor al

slavei care vine cu Mine. Un picuț, și vin pe nori la tine ca să vadă și lumea că sunt cu tine, poporul Meu cel mic, întru care am binevoit Eu pentru răscumpărarea făpturii. Tatăl Meu a binevoit întru Mine, iar Eu L-am ascultat întru toate pe Tatăl, dar tu, popor iubit, puțin de tot L-ai ascultat pe Cel ce a binevoit în mijlocul tău cu lucrare cerească.

O, popor cu nume sfânt, atâta răbdare am avut cu tine! Cu atâta răbdare te-am hrănit și te-am răbdat învățându-te, ca să știi lecția împărăției cerurilor, tată, și să încep cu tine împărăția cerurilor cea văzută, împărăția Mea întru duhul și trupul tău, popor cu nume sfânt și cu alegere cerească, fiindcă din nou amintesc: nu voi M-ați ales pe Mine, ci Eu v-am ales pe voi, copiii ai poporului Meu, și v-am ales ca să vă deprind să aveți fire dumnezeiască, așa cum a fost firea trupului Meu. Eu de aceea am venit de la Tatăl și am luat trup, ca să arăt la oameni ce va să zică firea dumnezeiască în om. Am luat asupra Mea toată firea omenească pentru ca să pot risipi păcatele oamenilor osândindu-le în trupul Meu, și să le osândească și oamenii apoi în trupul lor, dar oamenii au rămas uniți tot cu păcatele, pentru că oamenii n-au luat de la Mine chipul firii dumnezeiești.

O, ce lecții de fire dumnezeiască am lăsat Eu la oameni, dar oamenii nu s-au folosit de această minune, căci Eu am fost minunea întrupată a lui Dumnezeu în om, și am devenit apoi calea oamenilor spre împărăția Tatălui Meu, Care M-a mărturisit pe Mine din cer ca Fiu al Său în vremea botuzului Meu prin Ioan.

O, poporul Meu, învață de la Mine, măcar de acum învață, măcar de acum mănâncă pâine din cer, căci cuvântul acesta este pâine cerească, și nici nu știi tu ce înseamnă această taină de coborâre a cuvântului la tine. Dar Eu vreau să lucrezi cu Mine ca să știi tu taina cuvântului Meu, că iată ce-ți spun Eu, iar ceea ce spun, pe unii vă va bucura, iar pe mulți din voi îi va îndemna spre pocăință, și apoi spre înțelepciune. Și iată ce-ți spun, popor iubit: îți spun că Eu, cât am stat cu oamenii, am lăsat cuvintele Mele pe pământ, și am lucrat în două feluri și atunci, așa cum am lucrat și cu tine, poporule chemat la mila Mea cerească. Și cine M-a osândit atunci, aceia Mă osândesc și azi prin aceleași cuvinte de ispitire. M-au osândit atunci oamenii legii și ai cărții. Mă osândeau pentru că nu Mă cunoșteau, fiindcă Eu eram din cer și nu din pământ. Eram Omul Cel nou, Cel ceresc, Cel născut de la Duhul Sfânt, fără de sămânță, Cel născut din Fecioară, ca să fiu Om și să port fire dumnezeiască arătând omul cel nou, născut din Duhul Sfânt, ca să-l sui din nou la cer pe omul cel făcut din pământ, precum este scris: *«Făcutu-s-a omul cel dintâi cu suflet viu, iar cel de al doilea, cu duh dătător de viață»*.

Am venit de la Tatăl și M-am făcut Om de la Duhul Sfânt, și când un om a venit și Mi-a spus *«Învățătorule bun»*, Eu am coborât până la starea lui de om și i-am zis: *«Să nu-Mi zici bun, că Unul Dumnezeu este bun»*. O, dacă ar fi făcut așa oamenii, dacă măcar tu, poporul Meu, te-ai fi purtat ca și Mine mai înainte de arătarea Mea cu care vin curând, dacă ai fi voit tu să porți această fire a Mea, Eu te aveam și acum, și te aveam mare, și așa fi lăsat putere peste tine, dar n-ai avut loc în tine pentru puterea Mea. Ai văzut în ce stătea puterea Mea? În smerenia Mea față de Tatăl, Cel ce Se numește Dumnezeu. Dar tu, popor iubit, nu te-ai smerit în fața acestei lucrări care a venit cu Mine de la Tatăl. Dacă te-ai fi smerit ca și Mine, ai fi văzut pe Domnul în această lucrare și nu te-ai fi despărțit niciodată de El, că de tine a fost mai ușor decât atunci, pe vremea apostolilor Mei. Tu n-ai suferit ce au suferit mucenicii

Mei de la cei ce încercau credința lor în Domnul, că ucenicul Meu cel de atunci Mă alegea pe Mine până la moarte, și dacă era omorât de necredincioși, era minune mare, că din unul se ridicau zece, și o mie, și milioane de fii ai împărăției Mele cea nevăzută de ochii cei ce nu văd. Dar tu, tată, numai un pic ai fost luat la întrebări despre Mine, și te-ai și clătinat, și te-ai și speriat, și te-ai și ascuns, că Eu știam că ești laș și fricos și fără dragostea cea întreagă, și te îndemnam să te ascunzi cu lucrarea Mea. Dacă așa fi văzut că ai putere de credință și de minuni prin credință, nu te-aș mai fi îndemnat să te ascunzi, și te-aș fi trimis din vreme la dregători și la împărați și la cei morți. Dar tu ai fost fără curaj, și Eu te-am miluit, că dacă așa fi vestit la vreunul din voi patimă așa cum am vestit pe Petru, n-aș mai fi avut acum popor. Dacă te-aș fi lăsat în suferință, poporul Meu, ai fi spus că nu sunt cu adevărat cu tine prin această lucrare și M-ai fi tăgăduit. Dar te-am ținut Eu ca să stai, tată. Și pentru că Eu te-am ținut și te-am numit poporul Meu, tu ai zis în cugetul tău că ești bun, și ai zis și altfel că ești bun, că dacă Eu încercam să te curăț de nedreptate și de fire, tu nu Mă primeai, și te supărai, pentru că tu credeai că ești bun și nu voiai să zici cum am zis Eu celui ce Mi-a zis că sunt bun, iar Eu în tot timpul lucrării Mele peste acest popor n-am putut să țin pe nimeni cu Mine decât mângâindu-l și numindu-l bun, și fiul Meu numindu-l, fiul Meu bun. O, cu câți a trebuit să Mă port așa! Aproape cu toți, tată, că altfel nu aveam acum popor din lume luat. Din lume l-am luat pe fiul acestui popor și i-am zis fiu bun, dar n-am auzit de la fiul acestui popor să spună și el ca Mine ca să se asemene cu Mine, să spună și el: *„Doamne, numai Tu ești bun, căci Unul este bun, și Acela este Dumnezeu”*. N-ai avut fire dumnezeiască așa cum M-am arătat Eu pentru ca să înveți de la Mine, dar nici de la părinții tăi cei de după Mine n-ai luat pildă, creștine, că ei prin umilință și smerenie și prin frângerea vocii și a firii au ajuns în ceata dreptilor cei buni, care au luat fire dumnezeiască între oameni.

Eu dacă nu te-aș fi mângâiat și dacă nu te-aș fi lădat, nu stătea cu Mine, poporule iubit de Dumnezeu, că iată, te-am pus la probă ca să-ți încerc inima ta cea ascunsă înăuntrul tău, și ca să-ți arăt cum ai stat tu cu Mine până acum, și ca să-ți spun cum trebuie să stai lângă Mine. Te-am pus la probă folosind acum cuvântul Meu precum în cer, nu precum pe pământ. Am făcut o grădină nouă și curată, și lucrez cu glasul cuvântului Meu în ea, și iau din această grădină apoi, și îți arăt și ție cuvântul glasului Meu, al Evangheliei cea nouă, care vine la tine cu dreptatea cea dumnezeiască. Și dacă am ieșit cu fiii acestei grădini trimițându-i în numele Meu cu cuvântul Meu în calea ta și dacă nici așa n-ai cunoscut că Eu sunt Cel ce am bătut la poarta cetăților poporului Meu, am început apoi să lucrez peste locul grădinii cuvântului Meu și am împrejmuit cu legea sfînteniei ieslea aceasta și am mers înainte cu mărturisirea lucrării Mele în mijlocul tău, poporul Meu iubit, și am început să strig peste mulțimile care n-au cunoscut glasul Meu așa cum l-ai cunoscut tu și să spun mulțimilor despre un popor care a stat la masa cuvântului Meu și să le dau și mulțimilor cuvântul Meu. Dar cuvântul Meu lucrează acum după dreptatea Mea și nu după dreptatea ta, poporul Meu. Și iată, așa te-am pus Eu la încercare, tată, ca să văd dacă te apleci măcar acum să Mă primești să lucrez peste tine întru dreptate, tată.

Am lucrat multă vreme în două feluri peste tine, poporul Meu. Am lucrat peste inimi ispititoare, și puțin ogor am avut din inimi neprihănite. Așa am lucrat și când am venit în

trup, că veneau ispititori ca să Mă prindă în cuvânt, și Eu le răspundeam aceluia, dar ucenicilor Mei cei curați cu inima le răspundeam deosebit și cerește, tată.

Ia adu-ți tu aminte, ucenicele de acum, de convorbirea Mea cu cel ce M-a ispitit întrebându-Mă: «*Doamne, se cuvine să-și lase omul femeia?*». Vedeți voi ce a avut el să Mă întrebe? Eu i-am răspuns după cum a fost întrebarea, căci a fost întrebare de la trup și de la fire dacă a întrebat așa ceva. I-am răspuns întrebând legea, că el avea de gând să Mă prindă ca pe un călcător de lege, și i-am zis: «*Ce v-a spus Moise?*». Și a continuat și el și Eu amintindu-i de orânduiala lui Dumnezeu cea dintru începutul cel curat. El Mi-a zis că «*Moise a dat voie de despărțire cu carte de despărțire*», iar Eu i-am răspuns arătând învârtoșarea celor pentru care s-a scris această lege, că legea nu este scrisă pentru cei ce lucrează drept, ci pentru cei ce lucrează nelegiuire, căci pentru cei nelegiuți este lege aparte, adică lege mai îngăduitoare cu nelegiuirea, ca să nu piară omul până la capăt, tată. I-am răspuns celui ispititor, celui trupesc, celui învârtoșat și i-am spus că n-a fost așa de la început, și i-am spus că în vremea învârtoșării inimii omului a venit legea. I-am spus că de la început a fost bărbat și femeie, și vor fi amândoi un trup, precum a fost de la început. Întâi a fost un singur trup, și după aceea s-a făcut încă unul, ca din unul să fie bărbat și femeie într-unirea cea de la început. Și ce ziceți voi că a înțeles cel ispititor? Vă spun Eu ce a înțeles, că a înțeles trupestă și nu cerește, fiindcă înțelepciunea care vine de la trup, aceea este lege peste trup, și legea osândește duhul și îl trage la trup și la înțelepciune de trup, și nu M-a putut prinde în cuvânt cel ispititor, că el nici n-a înțeles vorbirea Mea cea dintru început. Dar peste ucenicii Mei, care erau de față, a lucrat înțelepciunea cea dintru început, și ei au înțeles vorbirea Mea în celălalt fel, în felul cel bun dintre cele două feluri de vorbiri peste două feluri de inimi. Ei au înțeles cum a fost lucrarea și așezarea într-un început și că Cel ce i-a făcut pe cei doi la început i-a făcut bărbat și femeie, și nu sunt doi, ci sunt unul, uniți într-un Domnul, și ceea ce a unit Domnul să nu despartă omul.

Ucenicii au înțeles taina cea dintru început și au spus: «*Doamne, dacă astfel este pricina omului cu femeia, nu este omului de folos să se însoare*». Iar Eu le-am spus lor că nu toți pricep această taină, ci numai cei cărora le este dat de la Dumnezeu să priceapă, și le-am deslușit lor lucrarea curățeniei de fire și de trup și le-am adăugat că unii încă din pântecel mamei lor iau fire duhovnicească și se nasc cu ea și viețuiesc cu ea în mijlocul oamenilor, și sunt aceștia, așa cum spune cuvântul, fameni încă din naștere. Dar fiți atenți, copiii Mei, că în această grupă de fameni puțini de tot sunt născuți așa pentru ca să fie lucrători ai împărăției cerurilor, așa cum a fost Pavel apostolul și multe alte scule dumnezeiești. Fiți atenți, că în această grupă de fameni este altceva, este lucru care vine de la păcate trupestă, tată. În ordinea lucrării de fameni, sunt fameni născuți așa din pântecel mamei lor, și sunt alți fameni făcuți de oameni să fie fameni, dar sunt fameni, măi copii, care din dragoste de sfințenie de fire și de trup s-au făcut pe ei înșiși fameni, pentru ca să aibă în ei tronul împărăției cerurilor. Aceștia din urmă sunt adevărații monahi, după vorba care se tâlcuiește în biserica de azi, cu viața de famen. Acest fel de oameni, și dintre bărbați și dintre femei, sunt și vor fi mulți laolaltă, și sunt mulți laolaltă bărbați și femei, așa cum a fost într-un început dintru unul. Că monahul de azi care pleacă dintre oameni ca să ducă viață de famen, acela este în luptă cu firea, de vreme ce se pitește și pleacă din

calea ispitei trupestă, și acela nu s-a făcut mai întâi famen, și este pe cale de a se lupta să fie găsit famen. Dar cel care se face pe el însuși famen pentru ca să fie locaș al împărăției cerești cea dintru început, această taină este altceva, măi copii ai poporului Meu, căci această lucrare este calea și viața în care trebuie să te așezi Eu pe tine, tată, ca să fii tu popor cu trupuri cerești, ca la început când era bărbat și femeie dintr-unul. Eu aș voi să poți purta de acum taina aceasta pe care am să ți-o spun de mult, pe care ți-am spus-o demult, dar n-ai putut-o purta într-un tot înțelesul ei cel tainic și adânc înfipț în veacurile cerurilor, căci rădăcina acestei taine își are firul ei într-un început când omul era în Eden și când din bărbat a luat Domnul pe femeie, și a făcut Domnul bărbat și femeie într-un singur trup, de vreme ce dintr-un trup a făcut două trupuri. Mâna lui Dumnezeu a făcut două trupuri dintr-un singur trup, bărbat și femeie numindu-se acest trup.

De aceea am zis Eu că te-am pus la încercare ca să-ți arăt credința și înțelepciunea cu care ai stat în această lucrare vreme de patruzeci de ani, popor cu nume sfânt, căci numele tău este numele Meu pe care-l porți tu mâncând de la masa Mea de cuvânt dumnezeiesc. De patruzeci de ani am coborât prin cuvânt în România, pe care Tatăl Meu a logodit-o cu Mine la nașterea Mea și a ei ca să-Mi fie ea mireasă la venirea Mea de acum.

Aș veni la tine, popor iubit, ca să-ți spun de acum taina despre România, dar tu nu o poți purta nici acum, și iată, Eu mai aștept un pic. Tu n-ai putut purta nici taina Mea despre tine, tată, pentru că tu nu M-ai ascultat ca să vorbesc Eu cu tine ca în cer și ca să înțelegi ce înseamnă cer, să înțelegi de-acum. Tu n-ai putut să Mă asculți ca să te fi făcut famen pentru ca să fii locaș al împărăției Mele într-un tine, să te fi făcut famen tu și toată casa ta și să încep cu tine să repar stricăciunea care s-a iscat din pricina necredinței și a neascultării omului cel de la început.

Omul cel de la început n-a crezut că va muri dacă va lua din cele oprite de Mine, și i s-a socotit necredință dacă a luat, și de la necredință a murit omul prin păcatul neascultării. Dacă tu credeai, creștine, tot ce ți-am spus Eu din cer, era acum cer pe pământul acestei lucrări, așa cum a fost la început când nu era moartea venită peste om, și aș fi lucrat pentru tine cer nou și pământ nou și om nou, îmbrăcat într-un nestrăciune, și aș fi dat mâna prin mâna ta la mulți. Dar din lipsa ta de smerenie, tu n-ai dobândit har, creștine, și te-ai împotrivit ca și Petru când lucram Eu peste apostolii Mei taina cuvântului despre împărăția cerurilor, care este făcută și întocmită din clipa când Eu M-am intrupat născându-Mă Om din Fecioară. Nici ție, popor iubit, nu ți-a spus mai mult această taină a Mea despre nașterea Mea din Fecioară, venit de la Tatăl și de la Duhul Sfânt în Fecioară, ca să Mă nasc și din trup și să iau asupra Mea firea omului, și să repar Dumnezeu ce a stricat omul. Iată, într-un început a lucrat Tatăl Meu, și spre sfârșitul vremilor iarăși a lucrat făcându-l iar pe om din cer, și iarăși lucrează, voind să-l învieze pe tot omul prin lucrarea Duhului Sfânt într-un Tatăl și Fiul, prin Care toate s-au lucrat.

O, poporul Meu, măcar să fi voit și tu să zici cum am zis Eu celui ce Mi-a zis „*bun*“, să fi zis și tu la fel, că nu ești bun și că Unul singur este bun, că dacă tu ai fi zis așa, ai fi căpătat har, tată, și ți s-ar fi înmulțit harul Meu peste tine, și ți-ar fi fost de-ajuns și nu ți-ar mai fi trebuit nimic, că Eu Mă desăvârșeam într-un tine prin harul Meu așa cum în neputința lui Pavel Eu M-am desăvârșit prin harul Meu. Iată, Pavel, apostolul Meu, câtă vreme a zis că e bun, el a făcut numai rău

lui Dumnezeu când S-a arătat Domnul la oameni prin Fiul Său Cel întrupat.

Am venit întrupat, și am crescut, și am lucrat trei ani și jumătate descoperit, și vindecam orbi și ologi ca să se ducă vestea despre împărăția cu care venisem de la Tatăl, iar Saul cel râvnitor al legii căuta să afle pe cei vindecați și îi afla și îi omora ca să stârpească lucrarea de vestire a venirii lui Mesia, că după ce l-am vindecat pe orbul cel din naștere, după câteva zile a plecat Saul după el și l-a omorât. Și zicea Saul că era bun pentru Dumnezeu și râvnitor pentru lege, și Eu am ieșit în calea lui și i-am oprit nebunia și l-am muștrat cu orbire și l-am lăsat cu semn, și l-am trimis apoi să Mă vestească pe Mine mărturisind întâlnirea Mea cu el spre Damasc când Eu l-am orbit și nu i-am mai dat înapoi vederea decât prea puțin, că Eu n-am tras înapoi semnul Meu de pe el chiar dacă el M-a rugat cu rugă întreită să-Mi trag semnul de pe el, căci îngerul satanei îl chinuia cu rușinea în fața iudeilor, în fața celor de un neam cu el. Iată, tată, Eu nu M-am putut desăvârși cu harul Meu în Saul până ce nu l-am umilit, până ce nu l-am smerit forțându-l să slujească neamurilor cu numele Meu și al împărăției Mele, supunându-l sub înțelepciunea cea din cer și nu de pe pământ. Și s-a pocăit Pavel, împins de Dumnezeu, și s-a lăsat apoi sub harul lui Dumnezeu mărturisindu-și tuturor faptele lui potrivnice lui Hristos și tragerea lui de partea lui Hristos, la lucrul lui Hristos, Cel pe Care-L prigonișe cu atâta râvnă.

Iubitul Meu popor, Eu am avut răbdare mare, tată, și încă mai am și acum. Mai am câteva clipe de răbdare pentru ca să-ți dau ție har, că scris este: *«Dacă cel ce ți-a greșit se întoarce pocăindu-se, iartă-l. Chiar dacă de șaptezeci de ori câte șapte îți greșeste și se întoarce cerând iertare și pocăindu-se, iartă-l»*. Dacă se întoarce, tată. Dar și dacă se întoarce, caută și îl îndreaptă pe acela cu duhul blândeții, dar ia seama peste tine însuși, să nu te lași ispitit de slăbiciunea lui; ia seama să nu cazi și tu în ispită; ia seama la dreptatea Domnului și nu altfel. Folosește-te de Dumnezeu, și să-ți fie da, da, și nu, nu, ca să nu cazi în judecată, copile al poporului Meu. De aceea ți-am spus în cuvântul acesta că Eu am lucrat în două feluri peste poporul Meu. Am răspuns într-un fel peste cel ce venea trupește la Mine și Mă ispitea, așa cum a venit cel ce M-a întrebat dacă e bine să-și lase omul femeia, și Eu i-am răspuns după cum a fost ispitirea lui, dar în alt fel le-am răspuns Eu ucenicilor Mei, care înțeleseseră taina lui Dumnezeu și împărăția lui Dumnezeu în om.

Așa am pățit Eu și în mijlocul tău, popor cu nume sfânt, și cât aș fi voit să ai tu pe Duhul Sfânt ca să fii cu Duhul Sfânt în duhul tău și să te întorci la viață din cer! Câtă răbdare am avut Eu cu tine și cât de frumos te-am povățuit ca să ajungi să înțelegi și să te lași cu împărăția Mea în trupul și în duhul tău! Dar să știi, tată, că voi ieși în calea ta văzut, voi ieși, ca să crezi în Mine așa cum a crezut Pavel, și să las apoi har peste tine, și să te folosesc pentru pregătirea cărării întoarcerii Mele, căci orice lucrare, orice sărbătoare trebuie pregătită ca să vină. Când se apropie ziua nunții, trebuie pregătită această sărbătoare, tată. Și cu cine s-o pregătesc? Cu cei la care n-am fost cu cuvântul Meu de pregătire? O, Eu pe tine te-am pregătit, poporul Meu, și ți-am dat nume nou și sfânt, și vreau să-ți dau har, creștine. Scoală-te și umblă, tată, și umblă repede, ca să răscumperi vremea și lucrul cel rămas în urmă, că iată, se așează mesele și bucatele și nunta, și Eu vin să stau în fața ta și să te sărbătoresc, și să Mă sărbătorești, și unul altuia să ne dăm cinste pentru lucrarea cerului. Eu să iau

de la Tatăl cinstea pentru că am lucrat cu voi, iar voi să luați de la Mine cinstea pentru că ați lucrat cu Mine, copii ai poporului Meu. Iată, vine clipa să dau rodul Meu Tatălui, dar caută, creștine, să fii în mâna Mea, ca să te cunoască Tatăl Meu în lucrul Meu.

Ia de la Mine fire dumnezeiască, poporul Meu, și să nu mai fie dezbinare în trupul tău, tată, și să fii trup tare și întreg în mădulare, și după numărul mădulelor. Nu cumva să fie lipsă în trup. Să se scoale unul din poporul Meu și să rostească numărul mădulelor trupului lui Hristos în poporul lui Hristos, în biserica lui Hristos.

Lasă-te născut de sus, creștine tată, ia fire dumnezeiască între oameni, ia lucrarea Mea, ia puterea Mea, și arată-te oamenilor cu Mine. Dacă ești bolnav și nu poți, iată, Eu te vindec de tot ce este rău ție, și nu mai spun: *«Du-te, și să nu spui nimănui»*, și îți spun: du-te și să spui tuturor despre lucrarea lui Iisus Hristos care este cu tine. Scoală-te și Mă vestește pe Mine, că pe tine te vestești, pe tine lângă Mine, ca să vin lângă tine și să Mă arăt că sunt lângă tine, și să te vadă lumea cu Mine, creștine al împărăției lui Dumnezeu.

Lucrarea voastră să se asemene, și să nu-Mi faceți răni. Sunt ca și pus în lanțuri, tată. Necredința oamenilor, ba și necredința poporului Meu, e lanț pentru Mine în vestirea cuvântului Meu. Vestiți lucrarea cuvântului Meu și adevărul ei, și să vă asemănați unul cu altul la lucrul Evangheliei Mele. Puțini din voi au îndrăzneală pentru vestirea lucrării Mele, și iată, nu sunteți la fel în lucru, ca să aibă rod lucrul, ca să se grăbească ziua venirii Domnului în chip văzut. Aduceți-vă aminte de Pavel când spunea despre vestitorii lui Hristos, că unii vesteau pe Domnul din pizmă, din ceartă, iar alții, cu voie bună. Unii erau apărători ca să apere pe Pavel, pe care-l iubeau pentru Evanghelia Mea, iar alții, cu gânduri necurate, vesteau pe Hristos din invidie, spre dezbinare și spre gelozie și spre suferința lui Pavel. Dar la voi să nu fie așa, să nu fie fățarnicie în vestirea cea mare a cuvântului Meu peste lume, și să fie adevăr și credință, și să fie dragoste și umilință, și să nu fie dezbinare în trup.

Primiți cuvântul Meu și luați-l în voi și mâncați-l, și fiți atenți întru venirea Mea, fiți atenți că numele Meu este Cuvântul lui Dumnezeu. Credeți în cuvintele Mele și nu le desființați, că voi veni în curând și vă voi arăta adevărul lor. Eu sunt Domnul, măi copii. Eu nu sunt omul, Eu sunt Domnul, tată, și cuvântul Meu este adevăr, nu este minciună cuvântul Meu. Cuvântul Meu sunt Eu, și tu de ce Mă faci minciunos, copile îndoielnic? Dacă M-aș supăra pe tine și te-aș muștra pentru că Mă înjosești, tu n-ai putea purta arătarea Mea cu muștrare. Ce-ți folosește răzvrătirea, copile al poporului Meu? Acesta este duhul mării de sine care robește pe om, măi creștine. Acesta este duh de lucifer, tată. Ești tu așa de mare ca să judeci? De ce nu stai un pic să aștepti și să ai răbdare pentru adevărul Meu în tine?

Copii ai poporului Meu, nu lucrați în această lucrare cu duh de pizmă și de ceartă. Nu este de la Dumnezeu acest fel de duh. Este de la duhul rău, tată, este de la duhul omului, de la duhul mării de sine și al îngâmfării care stăpânește pe omul cel fără dragoste, căci dragostea nu este așa. Ea are altă față, altă lucrare. Ea când lucrează în creștinul Meu, ea nu pizmuiește, ea nu ceartă, nu se trufește, nu caută ale sale, nu se mânia, nu iubește minciuna, nu folosește necuviința. Ea când lucrează este binevoitoare. Ea pe toate le crede și le rădă și le suferă cu dragoste, și numai ea este darul care nu cade, și dacă ea cade, aceea nu s-a numit dragoste, căci dragostea nu cade, tată. Nedragostea cade, dar nu dragostea.

Poporul Meu, iată ce naștere nouă voiesc să-ți dau. Nu te învățoșă astăzi. Iată astăzi glasul Meu peste tine. Astăzi cinez cu tine, și vreau prin cuvânt să-ți dau naștere de sus și să nu mai mori, tată. Nimeni nu-ți poate da viață, căci numai Eu sunt viață și adevăr întru viață. Numai Eu îți pot da ce trebuie să primești.

În biserica lui Iisus Hristos să fie trup întreg, să fie toate mădularele, și să fie bine încheiate în trup, și să fie neadormită biserica lui Iisus Hristos cea din vremea întoarcerii Domnului, iar numele Domnului este Cuvântul lui Dumnezeu peste biserică. Să nu se păcătuiească în biserică, fiindcă biserica este cerească și nu este pământească. Numai biserica este cerească pe pământ, și ce este afară de aceasta este pământesc. Biserica este din cer. Să nu se păcătuiească în biserică, și să fie ceresc trupul bisericii întru toate mădularele sale, și se va alipi începutul cu sfârșitul dacă biserica de la sfârșit se va uni cu începutul lui Dumnezeu.

Eu sunt Alfa și Omega, și sunt cu începutul peste voi, copiii ai poporului Meu, ca să vă așez întru cerul Meu cel dintru început. Am venit prin cuvânt să vă dau naștere ca întru început, naștere de viață, iar voi să vă așezați în dragoste, tată, căci dragostea nu cade niciodată, nu moare niciodată, și moarte nu va mai fi dacă va fi ascultare cu dragoste.

Eu sunt Omul Cel nou, după chipul și asemănarea lui Dumnezeu, așa cum M-am arătat, cu Duh dătător de viață, și voiesc să vă arăt lângă Mine, copiii ai poporului Meu. Lumea nu crede, tată, ce fac Eu cu voi, ce vorbesc Eu la voi. Lumea n-are dragoste și nu crede, căci toate ale dragostei, de la Domnul vin, și sunt cerești, și nu sunt pământești.

Sunt în mijlocul vostru prin cuvânt, și Mă scol cu duh de mulțumire și Îi mulțumesc Tatălui Meu pentru vestirea lucrării cuvântului Meu și a glasului Meu peste oameni, peste mulțimi, căci vreme de patruzeci de ani a fost această așteptare, și zic: Tată, prin fiii Noștri am făcut ce Mi-ai poruncit. Amin.

Mergem înainte până la ziua de odihnă și vom lucra cuvântând vestea împărăției lui Dumnezeu care vine peste cei credincioși și peste cei necredincioși. Și după ce vom termina, ne vom odihni de ostenele, căci mare și cerească este această lucrare.

S-a ridicat Sfânta Treime să împartă din această hrană cerească mulțimilor, și de aceea trebuie adusă mulțumire lui Dumnezeu. Eu când lucrăm o lucrare Mă așezam în fața Tatălui Meu și Îi aduceam mulțumire și înainte de lucrarea pe care o aveam de împlinit, și după aceea.

Poporul Meu, s-a împlinit cuvântul pe care ți l-am vestit demult, că voi vesti prin tine această lucrare peste mulțimi, și mulțimile vor înseta și vor veni să vadă pe poporul cuvântului lui Dumnezeu. Și iată, vin spre tine, popor hrănit din cer ca să fii din cer, și îți spun să fii din cer, tată, nu din lumea aceasta. Să te naști de sus, să te naști din nou dacă nu mai ești acum, că altceva înseamnă să fii, altceva, tată. Am multe să-ți iert, copile al cuvântului Meu, am multe să-ți iert, dar crezi tu ce-ți spun? că naștere de sus înseamnă viață fără de moarte, și tu nu știi cum vine taina aceasta, că scris este: *«Cei ce sunt ai lui Hristos, aceia și-au răstignit trupul, împreună cu patimile și cu poftetele, și trăiesc în Duhul, și umblă în Duhul, adică în Domnul, și nu iubesc slava deșartă care vine de la om»*.

O, poporul Meu, am stat înaintea ta ca să-ți dau naștere de sus prin cuvânt, și n-ai știut să înțelegi cum vine această taină, această lucrare de credință, ca să te naști din credință ca Avraam, tată. Eu ți-am spus demult că în împărăția cu care sunt venit nu va rămâne nimic în afară de Avraam, și tu n-ai

știut cum adică Avraam. Să te învețe din nou învățătorii tăi, ca să știi și tu cum adică Avraam, căci atâta va rămâne: Avraam, fiule.

Iubitul Meu popor, Eu am venit să-ți dau un mare dar, tată, și voiesc să-l las peste tine chiar acum. Darul lucrării pocăinței, acesta este darul cu care vin la tine azi, și primește-l, să nu te împotrivesți, primește acest dar care te trage la cer, căci David, unsul Meu, lucra dar peste dar întru darul acesta. Dacă te uiți în inima lui David, unsul Meu, dacă te uiți bine, dacă știi să te uiți bine, vei vedea bine că David a plâns mereu către Mine socotindu-se păcătos, și rugăciunea lui ajungea până la Domnul, și avea har, și avea David pocăință neîncetată, căci pocăința neîncetată este har nestăvilat, dar ea vine de la frica de Domnul și de la credința cea adevărată, și ea deschide ușa milei Domnului. David, când a fost disprețuit de unul din supușii săi, el a spus să nu fie pedepsit acela, și a spus că Domnul a poruncit aceluia să defaime pe David spre pocăință.

E târziu, poporul Meu, și tu nu știi să lucrezi lucrarea mântuirii, lucrarea pocăinței neîncetate în fața lui Dumnezeu. E târziu, tată, și inima ta e rece încă, și nu simte după Domnul inima ta. Să te scoli, tată. Deșteaptă-ți inima la frica de Domnul, că acest dar este ca o săgeată spre ținta mântuirii, spre virtutea pocăinței și spre nașterea de sus.

Te-am ospătat din masa Mea cerească și te-am hrănit cu lingurița, tată. Ca pe un prunc te-am hrănit, popor iubit. Cuvântul Meu a fost hrana cu care te-am hrănit; pâine cerească pentru sațiul duhului tău. Am multe să-ți iert, și tu nu ești atent ca să lucrezi spre har, ca să capeți har prin pocăință, creștine, că tu nu te-ai rupt de la răutate ca să lucrezi dreptate, nu te-ai rupt din brațele stricăciunii ca să fii al lui Hristos și n-ai cerut ce a cerut David când zicea: *«Doamne, desparte-mă de oamenii acestei lumi, ce-și iau partea în viață, că s-a umplut pântecul lor de bunătățile Tale, Doamne»*, și nu înceta David lucrarea pocăinței, și zicea David: *«Pentru numele Tău, Doamne, curățește păcatul meu, că mult este, și vezi smerenia mea și așteptarea mea, și îmi iartă toate păcatele mele»*.

Am multe să-ți iert, poporul Meu, că în păcate te-ai născut, căci unirea femeii cu bărbatul, unirea cea după trup este păcatul, și nu s-a înțeles ce a fost păcatul. În păcat se zămislește omul, din păcate se naște omul, și se mai și mândrește omul, și nu face ce a făcut David, care-și rupea inima la gândul păcatelor sale, căci după călcarea poruncii s-a născut în Adam firea, firea cea trupească, cea păcătoasă, mări copiii. Nu Domnul a lăsat așa, ci omul a născut această fire, prin păcatul neascultării, tată. De atunci veghez mereu peste om, ca să fac prilej de reparare din stricăciune, că Mi-e milă să las stricată lucrarea Mea în om.

Eu sunt Omul Cel nou, Omul Cel dintâi, născut din Tatăl mai înainte de veci, și am făcut omul după chipul și asemănarea lui Dumnezeu Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt, și când am făcut încă un trup dintr-unul, am lucrat ca în cer, și așa am făcut Noi două trupuri dintr-unul. Noi n-am lucrat cum lucrează lucrarea omului și a firii trupului omului. Și, apoi, Eu sunt Omul Cel născut din om, adică din Fecioara cea care M-a născut de la Duhul Sfânt, și așa este lucrarea lui Dumnezeu, și nu este ca lucrarea omului, și, iarăși, lucrarea omului nu este ca lucrarea lui Dumnezeu, și de aceea omului îi trebuie lucrare de pocăință în toată vremea trupului său cel stricăcios, până ce acest trup se va îmbrăca cu lucrarea nestricăciunii prin repararea care va veni de la Dumnezeu. Dar Eu vă spun că a și venit Domnul cu lucrarea de reparare a stricăciunii care vine de la omul cel firesc.

Măi copii, cum a făcut Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt, cum l-a făcut pe om? Iată întrebare din cer. Cum M-am născut Eu dintr-o Fecioară apoi? Dintr-o Fecioară M-am făcut Om, luând toată firea omului, ca să arăt omului că omul poate avea fire dumnezeiască în trup. M-am născut om ca și tine, omule, ca să-ți fiu ție Mântuitor omorând și osândind în trup păcatul, ca să nu mai fie păcat în trup, ca să nu fie omul osândit până în veci. Dar lucrarea Mea se potrivește cu lucrarea ta? Repararea Mea se potrivește cu repararea ta? Nu se potrivește, și îți trebuie pocăință în toată vremea trupului tău. Din Adam a luat Domnul pe femeie, și acest trup s-a numit apoi bărbat și femeie. Din Fecioară a luat Domnul pe om, ca să fie Domnul cu oamenii, ca să coboare Domnul până la om și ca să-l ridice iar la ceruri pe om, și i-am dat iarăși omului naștere de sus. Și prin ce i-am dat? Prin credința în Dumnezeu Iisus Hristos, Care prin nașterea Sa din om a reparat lucrarea de pieire a omului, a trupului omului, prin credința omului în Cel coborât din cer în om.

O, poporul Meu, vreau să te ajut ca să știi pentru ce am coborât Eu la tine prin cuvânt. Uită-te tu în carte și spune ce scrie în ea? Așa scrie, că numele Meu este Cuvântul lui Dumnezeu întru cea de a doua venire a Mea. Uită-te, ca să vezi, tată, ce loc ai tu în carte. Uită-te ca să vezi și ca să știi și ca să crezi prin știință cerească, poporul creștin, că după ce Domnul rostește numele lui Israel cel din seminții, rostește apoi numele tău, popor de la sfârșit, luat din necazul cel mare, din neamurile pământului luat, căci Eu te-am fâgăduit lui Dumnezeu încă din vremea lui Avraam și Isaac și Iacov. Eu am rostit mare binecuvântare pentru tine la capătul lucrării acestor părinți ai tăi, Israele al fâgăduinței, și te-am fâgăduit cerului încă de pe atunci, popor mititel prin care voi ridica mulțimea aceea mare care va răsări din necazul cel mare și va sta în fața acestui tron. Vine vremea alipirii lui Israel cel după seminție, dar vine vremea fâgăduinței și a fiilor ei, tată. Va veni Israel cel după trup și se va uita să-l vadă pe cel după fâgăduință Israel, și toată făptura va sta în fața acestui tron cerească în care-și are așezare Dumnezeu Cuvântul. Întreabă-Mă pe Mine ca să-ți arăt locul pe care-l ai în carte, tată. Întreabă-Mă, că tu nu știi, și îți spun să Mă întrebi pe Mine, popor fâgăduit biruinței Fiului lui Dumnezeu. Întreabă-Mă, și Eu îți voi răspunde. Amin.

O, iubitul Meu Israel, tu ești ales prin har, tată, ca să fii duhovnicesc și nu trupesc. O, greu Îmi este să te părăsesc, și greu Îmi este să-Mi cobor glasul și cuvântul glasului Meu peste tine, popor cu nume duhovnicesc. Nu vreau, tată, să te părăsesc, dar greu Îmi este când vin la tine prin cuvânt așa cum vezi că vin. Greu Îmi este, greu de tot, că n-am iesle caldă în trupul tău, n-am iesle curată, n-am popor curat cu trupul, curat cu inima, căci trupul pe care-l folosesc Eu de la tine este inima trupului tău. Ea este trup pentru Mine, trup duhovnicesc și nu trup trupesc, copilule ales prin harul Meu.

«*Fericiți cei curați cu inima*», așa am rostit când am lăsat învățătura cea nouă. Și cum asta? O, tu nu știi ce înseamnă această comoară de har ca să-Mi poți răspunde la întrebarea Mea. «*Fericiți cei curați cu inima, că aceia vor vedea pe Dumnezeu*». Mare este această Scriptură, Israele cel după duh, ca să fii duhovnicesc și nu trupesc, tată. Cei curați cu inima sunt aceia care n-au în ea gânduri trupesti, și aceia sunt ai lui Hristos, aceia care și-au răstignit trupul, împreună cu patimile și cu poftetele sale, și care trăiesc și umblă în duhul și nu după trup, tată. Trupul trebuie păstrat pentru duh, ca să fie de folos duhului, adică faptelor duhului, dar nici acum nu te-ai născut din cer și din duh, Israele care ești ales ca să fii pentru

duh și nu pentru trup, tată. Cei după trup nici legea n-au ținut-o, și nici pe Mine nu M-au primit ca să-i izbăvesc de sub lege, și iată, Israel cel după trup zace și azi neridicat. Dar se va ridica, după cum stă scris, prin rămășița lui cea după har, prin Petru, prin Pavel, prin Ioan, prin Iacov, prin Toma și prin toți cei după har Israel, că aceștia au mers cu Iisus Hristos, și cu inima curată pentru Iisus Hristos dându-L oamenilor.

Poporul Meu, greu Îmi este să te părăsesc pentru puțină ta primire a Domnului tău, dar greu Îmi este să te și păstoresc prin cuvânt, căci cuvântul e mare lucru, tată. Eu prin cuvânt am lucrat cerul și pământul întru lucrare de Treime Dumnezeiască. Eu prin cuvânt M-am zdrobit în preajma ta, popor ales prin har, ca să-ți dau naștere de sus prin cuvânt și să fii de sus, și să nu fii de jos, ca să pot lucra cu tine repararea pe care o așteaptă toată făptura cea de la Adam și până la tine, tată. Greu Îmi este păstorindu-te, căci, ca și Israel cel lucrat prin Moise, alesul Meu cel de atunci, tot așa și tu, nu stai cu Mine nici cu trupul, nici cu duhul. O, și când va veni ceasul să-ți arăt menirea ta și haina ta între veacurile Mele, atunci vei face lucrarea pe care o face lumânarea când arde, tată. Aceasta este lucrarea pe care o aveai de lucrat pentru făptura cea din toate veacurile, căci lumânarea își mistuie trupul ca să poată arde și ca să poată lumina în fața Mea și a ta, omule al Meu, căci tu trebuia să fii lumină și nu trup, tată. Lumânarea fără de lumină nu arde dacă nu-i pui foc ca s-o aprinzi, și rămâne trup și nu face lumină spre cer și spre pământ. Trupul omului cel ales de Dumnezeu dacă nu arde de duh și de har, nu poate supune lucrarea trupului, și nu este de folos. Fericiți și iar fericiți sunt cei curați cu inima, și aceia văd pe Dumnezeu, că aceia nu au gânduri trupesti în inimă, adică în trupul în care locuiește Domnul. Inima este trupul lui Dumnezeu în om; inima cea după duh și nu după trup; inima cea cerească, nu cea trupestă.

Poporul de la sfârșit, dă-i voie inimii tale să fie cu Mine de-acum. Fă așa cum au făcut Petru și Pavel după ce Domnul a frământat inima lor. Eu am lucrat trei ani și jumătate peste ei, dar peste tine am lucrat patruzeci de ani, Israele al harului. E vremea harului, tată. Aprinde-ți inima cu harul vremii de acum, căci Noe, după ce și-a sfârșit lucrarea ce i-am dat-o, a mai lăsat șapte zile de har pentru cei ce ar fi voit să fie ai Domnului și ai biruinței, și nimeni din ei n-a crezut ca să scape prin credință și să fie viu.

O, popor mic cu inima și cu credința, scoală, tată, și strigă tu și toată casa ta, strigă și zi: „*Doamne, ajută necredinței mele, ajută necredinței din vremea aceasta!*“.

Popor cu inima ușoară, fii înțelept de-acum și cere înțelepciune cerească pentru ca să știi să crezi ca proorocii și ca David și ca Solomon, că și ei au fost făpturi slabe și greșite la Domnul, dar au știut să creadă cu toată inima în lucrările lui Dumnezeu, și nimic nu era la ei ca să nu fi fost de la Dumnezeu trimise, fie pentru slavă, fie pentru înțeleptire. Scoală, tată, și strigă la Mine și aprinde-ți duhul credinței, că așa este scris: «*Rugați-vă neîncetat. Duhul să nu-l stingeți, și credeți cuvintelor lui Dumnezeu, credeți proorociilor și nu le defăimați*».

Poporul Meu, caută să ai un singur cuget întru toate, un singur fel de credință și de iubire, că iată, de acum nu mai lucrez în două feluri peste tine, nu mai lucrez după tine, și voi lucra după Mine, tată, și după cum sunt în cer lucrute toate dintru început. Tu citești în carte și te smintești întru Mine, dar uită-te bine, că Eu am lucrat cu cuvântul cărții și peste cei credincioși și curați cu inima, și peste cei necredincioși și trupesti cu inima.

O, poporul Meu, spală-ți ochii cu învățătura Mea, ca să fie curați, și ca să pot vorbi cu tine după curățenia inimii tale și a ochiului tău, că greu Îmi este să te părăsesc pentru întinarea inimii tale și a ochiului tău. Greu Îmi este să lucrez peste amestecătură, tată, că tu ești amestecat și ești numai trup cu inima ta. Vreau să lucrez cu tine așa cum am Eu de lucru, și nu așa cum ai tu de lucru. Iată, după patruzeci de ani Eu nu am lucrători ca să ies să-Mi culeg agoniseala.

Să te scoli, Israele tată, să stai bine și cu frică și cu luare-aminte, că vreau să Mă uit peste tine și să-ți văd statura, și să pun peste zece, și peste cincizeci, și peste o sută, și peste o mie, ca să lucrăm lucru de același fel, ca să nu vin să lovesc cu blestem via Mea și neamul tău, căci neamul din care te tragi tu este așteptat să se scoale prin tine, că tu ești propteaua Mea în care Mă sprijin întru planul biruinței Mele cu tine, Israele al harului Meu. Ia de la Mine pricepere cerească și fugi de înțelepciunea care vine de la om, că oamenii au schimbat pe Domnul cu slava deșartă care vine de la om. Eu am purtat coroană de spini și haină de ocară pentru salvarea turmei Mele cea aleasă după har, dar cei ce au pus mâna pe frâiele turmei au dat de la ei lucrarea cea de har și au înăbușit învățătura cea din Dumnezeu, și iată, învățătura care vine de la omul mort cu inima și cu credința a închis împărăția cerurilor pentru cei ce dau să o ia cu stăruință și cu credință. Aceia au peste ei cuvântul care spune: *«Inima nebulului este în gura sa, precum și gura înțeleptului este în inima sa»*.

Vine vremea să se arate deșertăciunea științei care vine de la om, și ce veți face voi, copiii ai poporului Meu care vă bizuiți pe om, tată? De unde credeți că vă voi cere Eu atunci? Cine vă va da înapoi lui Dumnezeu? O, greu Îmi este să vă cer din mâini neputincioase care n-au în ele răspuns bun pentru Domnul! Dar voi n-ați priceput lucrarea care v-a purtat pe voi patruzeci de ani, și de aceea nu știți să stați pe drumul Meu. Voi ați avut o alegere cu mult mai mare decât aceea pe care vă bizuiți voi, cei mulți ai poporului Meu, și nu v-ați prețuit alegerea cea de la Mine lucrată pentru voi, și pentru cei ce aveau să creadă prin voi. Și acum, când s-a stărmit luptă între voi și cei care nu au această alegere, voi tocmai acum v-ați ascuns de alegerea Mea pentru voi, și iată, vă întreb: pentru ce, oare, a lucrat Domnul cu voi timp de patruzeci de ani, copiii ai poporului cel ales și deosebit din lume? Din lume v-am luat pentru ca să stați cu Mine și ca Mine, adică așa cum vă spun Eu să stați. Și acum se ceartă cu Mine copiii poporului Meu care-și pun nădejdea în oameni, și acești copii răzvrățiți dau să se tragă acolo de unde au fost luați de Mine. O, dacă era bine lucrată lucrarea Mea în lume, dacă ar fi lucrat bine cei pe care vă bizuiți voi, după cum ați fost învățați, de ce aș mai fi venit Eu să-Mi aleg un popor și să-l învăț din cer și să-i dau viață sfântă prin cuvânt în mijlocul oamenilor cei care au dat de la ei frica de Domnul?

O, greu Îmi este să lucrez peste tine când văd că nu vrei să-ți pricepi menirea și alegerea ta, copile al poporului Meu! Dacă acei ce nu mai cred în lucrările lui Dumnezeu între oameni, dacă aceia nu cred cuvântul lui Dumnezeu care te însoțește pe tine, te duci și tu, tată, la necredință? Scoți și tu săgeți ca să tragi în Dumnezeu? Îți faci și tu arc și săgeți ca să omori lumina care luminează?

O, popor cu nume sfânt, vino-ți în fire, în fire dumnezeiască, tată, în dragoste de Dumnezeu vino, că dragostea pe toate le crede. Dragostea de Dumnezeu nu dă greș niciodată, și ea știe să creadă totul, căci totul vine de la Dumnezeu pentru cei cu dragoste de Dumnezeu.

Vezi tu de ce te-am rugat Eu pe tine să nu mai umbli pe drum, tată? Eu știam că duhul rău îți vede acum alegerea și veșmântul tău cel de la Mine și dă să te despoaie de tot ce ai prin harul Meu. Eu ți-am spus că dacă umbli pe drum, cazi în păcat, tată, cazi în lepădare de Domnul și cazi în vânzarea Domnului și a aproapelui Domnului, că tu nu știi cum vine asta, fiindcă nu vrei să fii deosebit de cei ce umblă pe drum, și te duci și te atingi cu ei dacă te duci pe drum, și te despoaie, tată, și rămâi gol de har, că ție nu-ți place liniștea cea dinăuntrul tău, liniștea ta cu Mine și cu tainele Mele care te-ar fi crescut și te-ar fi ținut curat cu inima, curat cu urechea și cu ochiul și cu atingerea cea aducătoare de moarte ca să fi avut Domnul salvatori tari și pregătiți și curați pentru ridicarea făpturii și a turmei din vremea aceasta. Eu de aceea ți-am spus să fii deosebit din lume, tată, și să nu te atingi cu cele scoase astăzi, cu cele stricate ale făpturii omenești; de aceea, ca să te pot primi cu lucrarea Mea întru tine și ca să salvez cu tine pe toți cei din moarte, că Eu nu te mint, și Eu ți-am spus demult că mai mari minuni decât oricând va fi să fac cu tine spre sfârșit.

Vezi tu, poporul Meu, ce greu Îmi este să cobor la tine? Vezi tu câtă umilință aduci tu peste ochiul Meu și peste lumina Mea și peste calea Mea spre tine? Dar e vremea zilei harului, și Eu încă un picuț te mai aștept ca să-ți vii în fire și să dobândești fire dumnezeiască așa cum a fost omul cel de la început, așa cum am fost Eu când am luat trup. Dacă nu veneam să iau trup din om, nu-Mi dădea Tatăl puterea să fac judecată omului. Dar iată, sunt Fiul Omului, om fără de păcat sunt, și în locul omului cel din păcat M-am răstignit Eu cu trupul, ca să repar pe om și să osândesc moartea. Și iată, vine vremea, și a și venit, când morții se vor scula întru viață, și întru judecată; unii întru viață, și alții întru judecată. Vine Scriptura care vorbește despre nașterea din nou a lumii, căci iarăși voi ridica din pământ pe om, pe tot omul care a avut trup, pe toată făptura, tată. Așa am spus primilor Mei ucenici, care și-au răstignit ale lor și au luat viața Mea și adevărul Meu și cuvintele Mele, ale împărăției Mele ca să le împărtășie și să facă fii pentru Mine; le-am spus că la nașterea din nou a lumii ei vor sta și vor judeca pe Israel. Și iată, cerul cel de sus unește dreapta cu cei din trup, și se lucrează ce mai este de lucrat până la terminarea tainei mântuirii cea de la Iisus Hristos, Care Se numește Cuvântul lui Dumnezeu întru venirea cea de a doua a Fiului lui Dumnezeu.

Poporul Meu cel iubit, cel mic cu credința, cel mic cu făpta ta în Domnul! Să te ridici mare, tată. Iată, rostesc cuvântul care spune: *„Aștept învierea morților și viața veacului ce va să fie”*. Popor lucrător pentru veacul ce vine, te-am lucrat, tată, destulă vreme ca să te am acum, ca să iei plugul de-acum și să nu te uiți înapoi, și să-ți dau împărăția cerurilor, care este pregătită pentru tine și pentru toată făptura Mea. Sună gongul cel mare al arătării văzute a acestei lucrări care te-a născut pe tine de la Mine, ca să fii cu Mine acum, și în veacul veacului apoi. Să nu stai nepăsător, să nu stai surd, căci gongul cel ceresc va fi să scoale morții din morminte, dară pe tine, care ai încă trup, trup cu duh dătător de viață, dat de Mine! Eu, din îndurarea Mea, luminez și sfîntesc pe tot omul care vine în lume. Și prin ce fac Eu lucrarea aceasta peste făptură? Prin credință, tată, prin botezul credinței și prin baia nașterii cea de sus, nu prin meritul omului, că nu este om fără păcat și care să merite îndurarea Mea, ci prin umilința Mea înspre om, tată, ca să repar păcatul omului cel făcut de

om după ce a fost scos omul din cer pentru neascultare. Și l-am pus pe om pe pământ și l-am iertat și l-am binecuvântat pe fiecare om care s-a născut din om, și care a crezut în Dumnezeu, și care a lucrat dreptate înaintea Mea. Și după felul cum a lucrat omul, a căpătat îndurare de la Dumnezeu.

Omul din păcate se naște, și Eu n-am rostit binecuvântare pentru păcat, că nu se putea așa ceva, dar am binecuvântat pe omul care, născut din om, a căutat spre Domnul, urmându-I Lui. Și acum prin tine, popor al harului Meu, vreau să sfârșesc ce mai am de lucrat și de reparat peste om. Nu Mă lăsa fără mâini și fără picioare peste pământul tău, peste ogorul tău, că vreau să dau viață fără de moarte ogorului tău, ca să binecuvintez apoi această lucrare întru terminarea ei. Tu ești poporul cel de la sfârșitul lucrării Mele. Nu te lua după omul care lungește boala, că vine Domnul, tată, vine și vindecă ce mai este neînviat, și se întocmește spre vedere profetia cea de viață fără de moarte, profetia cea pentru răscumpărarea trupurilor, tată, căci la nașterea din nou a lumii când pântecul cel dintâi va lucra iar, multă făptură se va ridica spre chinuire în trup, că multă făptură s-a dus din cele din care a fost luată, s-a dus fără viață, fără cer, fără Dumnezeu, și aceea va lua trup spre chinuire, și nu va sfârși chinuirea până ce nu va plăti cel din urmă ban, cea din urmă datorie. Dar Eu lucrez, tată, lucrez și iar lucrez pentru ușurarea făpturii Mele, și poporul Meu nu mai știe ce face Dumnezeu. Și iată, se vor arăta cei de sus, adică Ierusalimul cel de sus, cei ce au plecat cu viață vie, și care sunt vii întru întoarcerea lor la Domnul. Se va arăta Ierusalimul cel de sus, care este mama celor credincioși, celor chemați, aleși și credincioși, și va mărturisi această mamă pe fiii ei, măi copiii ai Noului Ierusalim cel întocmit prin cuvântul cel de sus.

Am venit să te iert, iubitul Meu popor, și voiesc să iert prin tine și prin cuvântul tău păcatele făpturii, tată, așa cum Eu am făgăduit peste toate câte se vor dezlega pe pământ ca să fie dezlegate în cer. Această lucrare se primește la Domnul din lucrarea celor chemați, aleși și credincioși ai vremii de sfârșit. Amin.

Eu sunt Paștele cel nou, care se așează peste voi prin cuvânt. Binecuvântată să fie cina cuvântului Meu în mijlocul poporului cel ales și cu nume sfânt în mijlocul oamenilor necredincioși și puțin credincioși. Binecuvântată să fie credința cea după Avraam peste fiii poporului Meu. Fiți fii ai lui Avraam întru credință, tată, dar nu mai ispițiți pe Dumnezeu, că nu așa a lucrat Avraam, părintele credinței în Dumnezeu.

Sculați-vă! Aceasta este vremea, copiii ai Noului Ierusalim. Nu vă uitați la cei ce nu cred ca și voi, nu vă uitați înapoi, că dacă veți merge înainte cu credință, îi veți vedea venind după noi și pe cei ce zăbovesc în necredință și în ispitire și în cârtire.

Am venit să vă dau naștere de sus. De aceea am venit. Plângând am venit ca să cuvintez peste voi. Plângând vă aștept ca să fiți cu toții și să vă ajutați unul pe altul toți câți ați băut din această stâncă, toți, tată, ca să nu vă rugați cu disperare mai pe urmă să vă acopere și pe voi această stâncă, acest munte ocrotitor, care vă păzește întru cuvântul Meu cel rostit. Vreau să vă deprind cu înțelesul cel ceresc al celor profetite până acum. Veniți-vă în fire, copiii ai Noului Ierusalim. Nu vă mai iubiți pe voi înșivă, că dacă voiește cineva să-și câștige sufletul, acela și-l pierde dacă face ca el.

Vă întind mâna Mea cerească și rostesc prin cuvânt să fiți credincioși lucrării cuvântului Meu, copiii ai poporului Meu. Cât ai fi de răzvrătit, de împietrit, Eu te primesc iar, și te

fac din nou, te fac ceresc prin cuvânt, și îți dau putere să crezi în Mine dacă te întorci. Întoarce-te, tată, și Eu te voi vindeca de păcatul neascultării și al necredinței. Întoarce-te, popor hrănit cu pâine cerească, fiindcă tu nu știi ce este această hrană pe care n-a mâncat-o nimeni așa ca tine din cei de până la tine. Să te scoli, tată, și să crezi ca Avraam și ca David și ca ucenicii Mei, care M-au dat ție prin lucrarea Mea cu ei. Ei te așteaptă ca să le deschizi. Ei sunt nerăbdători de-acum. Eu sunt gata cu masa, dar să ocupăm loc la masă, tată: cei de sus, cu cei de acum, și se va vedea văzut unirea cerului cu pământul, și prin aceste vederi voi adevăra lucrarea Mea de mântuire întru capătul ei. Atunci va fi târziu, dar tu să nu vii atunci. Nu cumva să lenevești până atunci, tată, căci cei ce lenevesc vor fi bătuți mult atunci. Vino acum, ca să nu întristezi cerul când te-ar vedea pe tine bătut atunci de cei cu răsplata cea pentru fapte. Nu cumva să fii leneș întru venirea ta la masa Mea, că dacă văd așa, să știi, tată, că Eu te bat încă de pe acum, te bat ca un tată, ca să vii spre înțelepțire și spre pocăință și spre umilință din credință. Vino cu Mine la lucru pentru ridicarea făpturii! Vezi ce au făcut cei ce au crezut în Hristos până la tine, și tu să faci mai mult decât ei, că mare va fi plata celor ce plinesc lucrarea lui Dumnezeu cea prin har.

Rostesc pace peste tine. În numele Preasfintei Treimi, Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt, pace cerească peste poporul Meu cel cu nume sfânt! Pace și ridicare, pace și pocăință peste inima poporului Meu! Pocăință și umilință, și nu semeție, și nu îndrăzneală fără de pocăință.

Poporul Meu, voi privi peste tine cum Îmi vei deschide, iar dacă ești necredincios și nu vei deschide Domnului, Eu voi trece prin ușile închise și te voi cerceta ca să vii spre pocăință. Amin, amin, amin.

27 decembrie 1993/9 ianuarie 1994

Sărbătoarea sfinților trei ierarhi, Vasile, Grigorie și Ioan

Poporul Domnului este îndemnat să se ridice spre duh de ascultare și de credință roditoare de Duh Sfânt.

Bucuria Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, întru îmbrățișare cerească cuprinde așezământul tronului Cuvântului, și pe fiii așezământului ceresc.

Pace dumnezeiască vouă, celor ce stați înaintea acestui tron! Și din această pace să aibă parte toți cei puțini care știu prin credință și prin iubire ca și a voastră să stea în fața Mea așa cum stați și voi, așa, cu același fel de cuget și de inimă întru cele noi, din veac lucrate ca să fie arătate în zilele acestea. Cei ce stau în fața Mea așa cum este astăzi de stat, aceia sunt bucuria Mea și sunt fiii biruinței Mele peste făptură, pentru ca să răscumpere făptura din moarte. Făptura are moarte peste ea prin păcatul cel din fire, tată, din firea cea trupească, măi copiii, căci Adam n-a crezut dacă i-am spus să asculte ce-i spun și să nu ia din cele oprite, n-a crezut când i-am spus că dacă va lua va muri negreșit, și asta a fost, că Adam a murit și a rămas această plagă peste făptura cea de la Adam; de la Adam, tată, că Eu pe Adam l-am scos din cer apoi și l-am așezat pe pământ, și a căzut blestem peste pământ din pricina păcatului lui Adam, și a lucrat omul din greu pământul pe care creștea spini și pălămidă, și cu sudoarea feței și-a scos omul hrana, și apoi se întorcea omul în pământul din care a fost lucrat Adam, căci Eu i-am spus lui Adam: «*Veți muri, și nu veți trăi dacă nu veți asculta*».

Copii ai bucuriei Domnului, iată, neascultarea a lucrat lucrare de stricare peste lucrul Domnului, dar ascultarea repară pe cele stricate într-un început. Omul a făcut greșeala neascultării. În rai a greșit omul, și raiul nu l-a mai ținut pe om în sânul său, și omul s-a întors în pământul din care l-a luat Dumnezeu când l-a făcut.

Am ales un popor acum, după trecerea celor șapte veacuri care au fost arătate prin profetul Ieremia, căci el a spus despre Domnul, Cel ce a întemeiat pământul cu șapte vremi și cu șapte peceți. Am ales poporul cel prin alegere cerească și am lucrat încă o dată așa cum am lucrat cu Israel cel după trup, și iată, a venit vremea să răscumpăr trupul făpturii căzute, și vreau să trimit poporul Meu spre lucru. Să fi fost pregătit bine până acum poporul Meu. Să nu mai fi trebuit să lucrez tot pentru el și pentru trupul poporului Meu. Să fi lucrat cu el pentru trupul restului făpturii care n-a fost aleasă și pregătită prin har. Să fi lucrat până acum lucrarea ascultării poporului Meu.

De șapte mii de ani lucrez să repar pe om, să iau moartea de peste el, dar omul n-a dat moartea de pe trupul lui. De două mii de ani am venit și am așezat împărăția Mea cea nouă prin jertfa Mea, căci Tatăl M-a dat ca să mor Eu în locul făpturii căzute și care moare de șapte mii de ani. Am venit acum două mii de ani și omul n-a dat moartea de la el, dar, măi copii, aceasta este lucrarea pe care o face Tatăl Meu prin Mine, și de aceea M-a trimis iar în lume, ca să grăiesc pe pământ lucrarea de nimicire a morții și a iadului și a stricăciunii, tată.

Ce ai înțeles tu, poporul Meu iubit? Ce ai înțeles, tată, prin această lucrare cu care vin Eu de atâta vreme la tine? Vorbesc cu poporul Meu creștin, măi copii ai ieslei cuvântului Meu. Slobod glasul Meu peste voi ca să-l dați poporului creștin spre știre.

Am coborât o carte frumoasă la tine în zilele acestea, tată, și tu, poporul creștin, n-ai auzit-o încă. Vreau să vin cu ea spre urechea ta ca s-o auzi și să lucrezi lecția ei peste tine (*cuvântul Domnului din 9 ianuarie 1994, n.r.*). Dar iată, n-am lucrători ca să-i trimit spre tine, ca să ia de la Mine și să vină la tine cu cele de la Mine, căci cele de la Mine au acum o mare ordine, și această hrană trebuie lucrată de inimi bine pregătite, ca s-o aducă în poporul Meu și să pună masă poporului Meu. Cum adică, inimi pregătite? Adică inimi curate, inimi ascultătoare, care pot intra în cele venite din cer; adică inimi fără cugete și gânduri trupești; adică inimi care stau sub ascultarea Duhului Sfânt, și în care inimi locuiesc Eu, și am templu inimile acestea, și le sunt Domn dacă ei s-au lăsat deosebiți cu Mine. Eu pe aceștia îi primesc și le sunt tată numindu-i fii și fete, copii ai Mei, tată. I-am deosebit dintre ceilalți, ca să fie pentru ceilalți care nu tot ca și ei Mă iubesc pe Mine, Domnul.

Poporul Meu, nu M-ai iubit, tată, că iată, azi nu mergi cu Mine și pentru Mine. Ai casă și soție și copii și grădini și ocupație, și nu M-ai iubit dacă tu ai atâtea. Dacă Mă iubeai nu aveai nimic, și pe toate le lăsași pentru ca să iei pe tine împărăția Mea, care-ți ținea de cald în vremea frigului, și răcoare în vremea căldurii, și erai bun pentru ca să te trimit acum peste poporul Meu cel mic cu inima, cel slab cu credința. Iată, Eu vin, și poporul Meu e slab cu credința, și dacă e slab cu credința nu-i mai trebuie altă neputință ca să stea slab. Iată, Eu vin, și nu este ascultare de Dumnezeu. Sutașul care a zis: *«Doamne, zi numai cuvântul și mi-e de ajuns, că și eu sunt rob sub stăpânire și am sub mine slugi, și zic aceuia să se ducă și se duce, iar celuiilalt „Vino!” și vine și ascultă»*. Sutașul acela n-avea ce ai tu, și tot a știut să creadă și să caute după Mine, și tu, popor iubit de Dumnezeu, ai împărăția Mea dată

ție, și nu pot să-ți zic ție „*Du-te!*” și să te duci, sau să-ți zic „*Vino!*” și să vii. De ce nu vrei și tu să fii ca acela, tată, ca să-ți spun și Eu ție cum spunea acela slugilor lui? Oare, nu ești tu poporul Meu, răscumpărat prin Sângele Meu și iertat de păcatele tale prin cuvântul Meu, tată? A mai avut cineva în veacuri cuvântul Meu așa cum îl ai tu, atât cât îl ai tu? Și iată, nu ascultă de Dumnezeu. Lucrezi neascultare încă, lucrezi ca și până acum. Pe cine să trimit Eu cu cuvântul Meu la poporul Meu cel slab? Afară este frig și n-am unde să-Mi plec capul Eu și cu poporul Meu. E frig afară, tată. Pe unde mai găseam alte dați vreun colț de adăpost, nu mai am acum, că acolo este acum naștere pentru păcatul morții, nu pentru cuvântul Meu. O, ce împotrivire, ce izgonire dureroasă! Mai rea ca aceea când am fost izgonit de urgia lui Irod, tată. Voi pedepsi această nelegiuire, căci Fiul lui Dumnezeu pribegeste și plânge după poporul Său, și n-are unde să-Și plece capul și n-are unde să pună masă și să-Și înmulțească pâinea cerească pentru poporul Său.

Copiii Mei din cetatea Valea Voievozilor, cei ascultători, care au început ridicare de locaș ca să aibă Domnul unde să-Și plece capul! Domnul vă binecuvintează pe voi ca să ajungeți cu grabă la întocmirea întreagă a acestui loc duhovnicesc (*Ro-Emaus, Târgoviște, n.r.*).

Voi pedepsi pe toți cei care se împotrivesc planurilor Mele și trudei Mele în mijlocul poporului Meu. Trudesc din greu să pot lucra în poporul Meu, și poporul Meu are multe de făcut, n-are de Domnul vreme poporul Meu. O, măi popor iubit, are să te usture, tată, nepăsarea ta de acum. Am să-ți plătesc nepăsarea cu plata ei, creștine care judeci pe Dumnezeu și pe copiii care trag cu Dumnezeu și cu greul lui Dumnezeu. Voi da usturime în parte peste tot pe unde am copii răzvrățiți și împotriviți și judecători și cărtitori și răutăcioși cu firea și cu purtarea. Voi scula pe mulți cu usturime, ca nu cumva să-i prindă ziua Domnului nevindecați de moarte. Mai am un pic și Mă arăt în fața poporului care nu are inima curată, care are cugete trupești și pământestești.

Feriți-vă cei curați cu inima, că aceia vor vedea pe Dumnezeu, și cuvântul acesta este al Meu, nu este al tău, creștine necredincios. Cei cerești cu inima vor vedea pe Dumnezeu, dar Eu vă spun că aceia Îl văd pe Dumnezeu. Dar mai am un pic și Mă arăt ca să Mă vadă și ceilalți, și cei care Mă împung acum.

Popor iubit, sunt cu serbarea sfinților trei ierarhi în grădina ieslei cuvântului Meu. Aceștia au fost trimiși de Mine la Verginica după ce ea a împlinit porunca Mea pentru postul de patruzeci de zile în anul 1955. Au coborât din cer acești sfinți și au adus lui Verginica Sfintele Sfintelor, măi copii, și după aceea Eu am coborât cu cuvântul Meu în ea și am grăit poporului cel care avea să se nască din cer prin cuvântul Meu, și l-am strigat pe nume pe acest popor și i-am pus nume nou, nume din cer, nume sfânt și binecuvântat, și l-am binecuvântat, tată, și l-am însemnat cu unger cerească, și nimeni pe pământ nu are acum dar și har asemenea cu darul și harul acestui popor. Dar cine să priceapă aceasta? Cine, tată, cine? că iată, n-are cine. Nu pricepe acest popor. Nici cel înzestrat cu un pic de înțelepciune, nu mai pricepe nici acela, și s-a întors unul ca acela, s-a întors spre cei din lume dacă Verginica este acum lângă Mine.

O, popor care ți-ai cheltuit puțina credință prin care ai stat cum-necum cu Mine prin această lucrare! O, ce am să te mustru, tată! Am să te mustru cu usturime și am să-ți cer ce ți-am dat. Să știi că nu va fi altfel, și nu vei mai vorbi tot ca acum. Nu știi dacă vei mai putea vorbi ceva atunci. Dar iată

ce-ți spun, că n-ai să pieri, tată, și te voi cere din marea necredinței, căci marea va da înapoi pe morții ei, și moartea și iadul vor da înapoi pe morții lor, și voi deschide toate cărțile și vor citi îngerii Mei din cărți, și va începe bucuria și întristarea. Dar cei ce nu vor fi găsiți atunci pentru bucurie, aceia vor îmbrățișa întristarea și vor suferi până ce vor plăti cea din urmă datorie, măi poporul Meu iubit și așteptat la masa credinței, la masa bucuriei, tată. Nu căuta să fii pentru întristare, și intră cu Duhul Sfânt, cu darul și cu harul ce ți-au fost dăruite la nașterea ta prin cuvântul acestei lucrări, căci această lucrare te-a născut pe tine pentru ca să fii fiul cel lucrător al acestui timp ceresc care vine cu Mine. Să nu stai necredincios. Să te apropii bine cu Mine și cu tainele Mele care sunt în mijlocul tău prin cuvânt, și să nu faci lucrarea lui Iuda, tată, că nu mai poți acum să faci nimic rău, fiindcă Eu am ieșit, creștine, am ieșit cu tine, și tu unde ești? Scoală-te, tată, și vino lângă Mine, tu și toată casa ta, și împarte împărăția Mea la cei ce o dobândesc prin credința ta. O, lasă-te tocmit. Ascultarea te va izbăvi de toate păcatele tale, popor mititel, că ești slab și mititel, tată, mititel cu inima și cu dragostea și cu credința. Eu îți dau statură întreagă într-o clipă, dar intră și ia ogor de la Cel ce împarte, și nu mai fă altceva de-acum. Am să vin cum voi putea ca să-ți dau cuvântul cel coborât la ieslea cuvântului Meu. Mă voi sprijini cu cei ce au rămas la lucrul viei Mele și te voi îngriji din nou, copil al viței cea nouă care este pe masă. Și tu unde ești? Vino, să te apropii, să se ocupe mesele, că Eu Mă încing și te servesc pe tine, popor al lui Israel.

Bindecuvântată să fie bucuria ta cu Mine, copil credincios al poporului Meu.

Bindecuvântată să fie ridicarea ta spre Mine, copil slab și îndoielnic al acestui popor.

Bindecuvântată să fie întoarcerea ta la Mine, copil răzvrătit și împrăștiat prin străini și plecat din poporul Meu, că tu ai pecetea acestei alegeri, tată.

Bindecuvântare pentru cei credincioși, și iertare pentru cei șovăielnici care se pocăiesc de păcatele lor, tată.

Încă o clipă de har, și voi rămâne descoperit apoi, și voi sta cu voi și vom lucra minuni mai mari decât atunci, așa precum v-am promis atunci.

Pace peste ieslea cuvântului Meu și peste fiii Mei de la gura ieslei Mele! Voi cuvânta pentru împărțirea cuvântului venit pentru poporul Meu. Voi răzbate prin cei ce lucrează lucru spre împărțire, hrană spre împărțire.

Pace vouă de la Domnul și de la sfinții zilei de azi, căci mult se bucură întru această sărbătoare acești sfinți azi serbați, și toate se vor lăsa descoperite spre vedere, și vor fi minuni mai mari ca oricând. Amin, amin, amin.

30 ianuarie/12 februarie 1994

Praznicul Întâmpinării Domnului

„Frigul“ Domnului și „frigul“ poporului creștin. Necredința în împlinirea proorociilor îndurerează pe Dumnezeu.

Astăzi este zi de întâmpinare. Domnul întâmpină pe Israel, și Israel întâmpină pe Domnul.

Pace peste Israel! Pace ție, iubitul Meu Israel!

În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, pace întru cei de sus și întru cei de jos, că Israelul cel de sus, cel din har, de sus, are pe Domnul în mijloc întru coborâre de cină cerească în mijlocul tău, Israele care întâmpini pe Domnul astăzi. Și voi veni pe nori cu mare serbare, și Israel Mă va întâmpina.

Israele tată, iată, intru în templul tău, în inima ta intru. Ce face inima ta, copile al poporului Meu? Am vestit pe copiii poporului Meu să-și pregătească frumos casa inimii ca să primească pe Domnul, ca să întâmpine pe Domnul. Nu-i nimic dacă-i frig afară. Afară e frig, și acest frig este trimis de Mine, ca să vorbesc în frig cu poporul Meu Israel. Iată, poporul Meu iubit, iată ce întâlnire ți-a dat Domnul tău. Te-ai supărat, tată? Iată, suflu cuvintele Duhului Sfânt peste tine, copile înghețat și înfrigurat. E frig în casa inimii tale, copile al vremii venirii Mele pe nori. E frig, tată, și n-am unde să-Mi plec capul sub adăpostul tău. Am venit să fac milă și îndurare peste tine. Am venit să-ți țin de cald, poporule amorțit pe calea către cele cerești; să te-nvălesc, tată, la sânul slavei cuvântului Meu și să te îndemn spre căldură, că Eu încălduresc inima ta. Iată astăzi glasul cuvântului Meu care a coborât pentru tine la ieslea cuvântului Meu; pentru tine, tată, ca să-l las astăzi peste tine, ca să te încălduresc, că e frig, tată, și unul pe altul să ne încăldurim în vremea frigului.

Iată astăzi glasul Meu. Nimeni să nu-și învârtoseze auzul la glasul Meu. Să nu faci, tată, ce a făcut Israel, care și-a învârtosât inima patruzeci de ani, și care tot așa este și acum, căci Eu l-am lepădat pentru învârtosarea inimii lui, dar iată, am un Israel al răscumpărării celui de atunci. Te-am fâgăduit ca să fii, Israele, ca să fii tu Israel în vremea aceasta și ca să dau prin tine mâna la toată făptura care a fost, și care este încă, și ca să răscumpăr prin tine pe cel pierdut de la fața Mea. Să nu fii necredincios în această profecie pe care ți-o spun iar, că de mult ți-am spus-o că va fi să se îplinească. Să crezi proorociilor, să nu le defăimezi, căci bătrânul Simeon a mârnat pe Dumnezeu dacă n-a crezut proorocia în care scria Duhul Sfânt despre Fecioara care va naște pe Emanuel și care va rămâne fecioară, și a dat să șteargă această profecie, dar îngerul Meu o adăuga iar în carte, și el se-nvârtoșa și iar ștergea din fila cărții aceste cuvinte, și cuvintele iar se așterneau la locul lor în carte, și atunci M-am mâniat și am rostit peste el prin înger: «Nu vei muri până nu se va naște Fecioara aceasta, ca s-o vezi apoi, și să vezi și pe Domnul, Care va ieși prin ea». Și bătrânul Simeon a mai trăit încă de patru ori mai mult viața unui om și nu mai murea. Dar a venit după trei sute de ani vremea Fecioarei care s-a născut și a crescut și a născut pe Domnul Iisus Hristos, și Simeon a văzut împlinirea proorociei pe care el nu putea s-o creadă, și apoi, îngreuiat de vreme, a fost iertat de Dumnezeu.

Să crezi cuvintelor Mele, Israele, că Eu nu te-am mințit cu nimic din cele ce ți-am vestit vreme de patruzeci de ani, și iată astăzi glasul Meu peste tine. E frig afară, tată, e iarnă cu frig. Să nu fugi din brațul Meu cel cald. E frig și în cer, căci cerului îi este frig fără tine, Israele de la sfârșit. Îi este frig lui Domnul fără tine, și tu să nu mai stai pribeag de Domnul tău și de Duhul Sfânt. Să nu mai stai pribeag, iubitul Meu Israel, că nu vreau să te văd Eu pe tine plângând și fără mângâiere și fără acoperământ. Eu sunt acoperământul tău, și tu să stai cu Domnul tău. Amin. În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, îți zic să stai cu Dumnezeu, popor al lui Dumnezeu, popor cu pecete cerească, luată de la masa acestei lucrări de cuvânt dumnezeiesc.

Apropie-te, poporul Meu. Bindecuvântată să-ți fie astăzi urechea inimii tale și casa inimii tale ca să întâmpine glasul cuvântului Meu casa inimii tale, templul Meu din tine. E frig afară, tată. Bindecuvântat să fii sub căldura Duhului Sfânt, Care te acoperă astăzi, și unul pe altul să ne întâmpinăm și să ne încăldurim, iubitul Meu popor. Să stai bine treaz cu inima

și roagă-te să-ți dau credință ca să înțelegi cu ea glasul cuvântului Meu. Amin.

Binecuvântată să fie toată inima lui Israel cel mic al Domnului, ca să mănânce cu folos și să crească Israel cel mic și să prăsească fii pentru vremea făgăduinței, că Eu Mă întorc pe nori, după cum este scris în Scripturi.

Pace și binecuvântare peste cina cuvântului Meu în mijlocul poporului Meu! Pace vouă, fiilor, și duh de înțelepciune las astăzi peste voi! Rămâneți întru Duhul Meu. Luați și hrăniți-vă; acesta este cuvântul Meu. Eu sunt Cuvântul, copiii ai poporului Meu. Fiți cu duhul atent, căci Tatăl este cu Mine în mijlocul vostru.

Verginica este venită cu Mine, Domnul, în mijlocul poporului ei:

— **P**ace vouă, măi copii! Luați îndemnul Domnului, fiți cu duhul atent. E greu, fiilor, fiindcă n-ați stat bine cu Domnul până acum, și e greu să înțelegeți acum cele cerești. Fiți, dar, cu duhul atent. Aduceți-vă aminte de Domnul, Care a spus ispititorilor de atunci care nu înțelegeau nimic din cer și căroră așa le-a spus lor: «*Dacă nu înțelegeți cele pământesti, cum veți înțelege dacă vă voi spune cele cerești?*».

Iată, Domnul vorbește astăzi cu voi cele cerești, cele ce au fost întru început. Fiți cu duhul atent. Primiți cuvântul Domnului și faceți să-i fie cald cuvântului în voi. Sunt cerești și nu sunt pământesti cele ce vă aduce Domnul vouă. Domnul vorbește ca în cer, nu ca pe pământ; nu ca până acum este această vorbire.

Iată, suflu caldura în voi. Să fie iesle caldă în voi, să intre cuvântul în voi și să-i fie cald, fiilor. Nu fiți reci, nu fiți necredincioși. Eu sunt aici cu Domnul, măi copii. Fiți cu duhul atent și să creșteți întru Duhul Sfânt, că vine vremea minunilor cerești, lucrute de Domnul peste voi. Vedeti să nu vă zdrobească aceste minuni care vin, că vin minunile care vor vorbi de la Domnul despre acest popor care a mâncat din cer. Eu am fost lingurița prin care Domnul v-a hrănit, și am loc pregătit pe pământ unde vin cu Domnul pentru poporul cel cu nume sfânt. Iată, am venit cu Domnul în mijlocul vostru, și cu cei credincioși și ascultători care stau de veghe la ieslea cuvântului ceresc. Pregătiți-vă hăinuțele, că în curând se vor ridica porțile slavei Domnului și ale fiilor slavei care vin cu Domnul, că vine Domnul, fiilor, vine văzut, copiii mei, și toți din voi Îl veți vedea pe Domnul, și mă veți vedea pe mine cu Domnul la voi. Să nu vă găsec prin frig, și să vă găsec în casă, în credință, măi copii, și în ascultare de cele ce vin la voi din cer.

Mama Gigi atinge pe tot fiul acestui popor care a venit în întâmpinarea Domnului. Aceasta este sărbătoarea de azi a poporului meu. E zi de întâmpinare. Pace ție, iubitul meu Israel! Fii cu duhul atent, și iarăși zic: fii cu duhul atent, copil hrănit de Dumnezeu.

Pace vouă, celor adunați la cină cerească! Aici este loc de Emaus pentru Domnul, locul hranei prin cuvânt, căci Domnul este Cuvântul. Amin, amin, amin.

2/15 februarie 1994

Cuvântul Domnului către poporul creștin

Vremea despeceluirii tainelor Scripturii. Fapta bună din fire și fapta bună din credință. Credința din fire și darul credinței.

Să se audă glasul Domnului și să se aștearnă spre mărturie cuvântul glasului Domnului, căci aici la

voi și cu voi este izvorul glasului Domnului. Aceasta este grădina glasului Domnului, munte întocmit prin cuvântul Domnului.

Pace străjerilor muntelui cuvântului Meu! Pace glasului Domnului întru cuvânt de mărturie, căci astăzi rostește Domnul binecuvântare pentru răspândirea cuvântului peste mulțimi, peste încă o cetate a României, și vom merge înainte până la ziua de odihnă și vom lucra cuvântând vestea împărăției lui Dumnezeu peste cei ce cred și peste cei ce nu cred, ca să creadă toată făptura, fiindcă nimic nu este cu neputință la Dumnezeu; să creadă prin credința adevărului, măi copii, și să fie înghițită de adevăr făptura cea căzută, ca să ia libertate prin adevărul lui Dumnezeu. Amin.

Se binecuvintează această lucrare de înviere și de judecată; de înviere prin cuvânt, și de judecată prin cuvânt. Stăpânitorul acestei lumi a și fost judecat încă din vremea răstignirii Mele prin cruce, a înălțării Mele pe cruce. Și iată acum pe Cel răstignit, iată-L prin cuvânt peste lume.

Cuvântul Meu vine pe nori la voi, ca să-l dați peste lume, ca să-l răspândiți voi, cei purtători ai tainelor lui Dumnezeu, care se despeceluesc prin această lucrare cerească. Aceasta este vremea despeceluirii, căci până acum s-a descoperit în parte și s-a înțeles în parte, măi copii. În parte a fost cunoașterea și profeția, și ceea ce este în parte se desființează când este vorba de desăvârșirea celor cunoscute în parte. Ceea ce este mic se dă deoparte, și își face loc ceea ce este mare și desăvârșit. Ceea ce este mic, ceea ce este în parte, este înghițit de desăvârșirea din care au fost cunoscute cele ce au fost în parte cunoscute. Până acum am crezut ceea ce a fost profetit în parte, dar de acum, măi copii, ele vin față către față, ca să cunoaștem pe deplin, precum pe deplin suntem și noi cunoscuți de Domnul.

Scris este despre cele ce au fost cunoscute în parte că se vor desființa. Proorocia se va desființa, știința se va sfârși și limbile cu darurile lor vor tăcea, și va veni ceea ce este desăvârșit. De aceea întreb Eu pe poporul Meu zicându-i: poporul Meu, am multe să-ți spun, dar le poți purta de-acum? Este scris în Scripturi: «*Cei fără de lege nu vor pricepe, și numai cei înțelepți vor pricepe înțelepciunea cerească*», și dacă tu nu pricepi, cum înseamnă că ești? Nu înseamnă că ești în fărădelege dacă nu pricepi? Și dacă ești înțelept și pricepi cele cerești care se despeceluesc acum prin știință cerească, asta nu înseamnă că tu ești împlinitorul legii lui Dumnezeu? Iată, așa se deosebește lucrul tău de până acum, creștine tată. Dacă înțelegi crezând în cele cerești care vin desăvârșindu-se în fața celor ce au fost numai în parte până acum, atunci înseamnă că tu ai avut legea lui Dumnezeu în inima și în trăirea și în fapta credinței tale prin această lucrare de coborâre a cuvântului lui Dumnezeu, iar dacă nu înțelegi cele cerești care vin de-acum desăvârșindu-se, atunci înseamnă că tu nu ai avut în inima ta legea Domnului, și nici în trăirea și în fapta ta nu ai avut-o. Vorbesc de copiii acestei lucrări care au avut alegere cerească și primire în acest popor, alegere și primire, tată. Creștinii acestui popor nu știu ce înseamnă faptă bună pentru cer. Una este fapta bună pentru cer, și alta pentru fire și pentru trupul firii. Dacă am lua porunca cea care spune „*Să nu furi*“ sau aceea care spune „*Să nu fii desfrânat*“, una este să îplinești aceasta din firea ta cea liniștită, și cu totul altceva este să faci aceasta din credința în Dumnezeu, adică pentru că ți-a spus Dumnezeu să nu faci așa. Iată deosebirea dintre fapta bună din fire și fapta din credință lucrată. Fapta bună din fire, nu are plată, dar fapta bună din credință, are mare

plată și mare binecuvântare, și are lucrare de mântuire, măi copii. Iată, vă încerc înțelepciunea. Încerc inima poporului Meu și îi încerc înțelepciunea, ca să dovedesc înțelepciunea sau neînțelepciunea fiului poporului Meu.

Iubitul Meu Israel, am coborât la tine cu un pic înainte și ți-am spus că numai Avraam va rămâne cu cerul, și te-am întrebat: «Cum adică Avraam?», și tu ai răspuns mai mult sau mai puțin la întrebarea Mea cerească. O, poporul Meu piere pe cale din lipsă de înțelepciune, și Eu cobor prin cuvânt spre el și îi spun să nu piară pe cale, și îi spun să fie ca Avraam fiul acestei lucrări. Și cum ca Avraam? Iată, tată, lui Avraam i s-au socotit credință faptele lui. Și cum vine asta? Avraam a luat cuvântul lui Dumnezeu și l-a crezut și l-a împlinit. L-a împlinit fără cârtire, cu toate că Eu l-am încercat prin cuvânt cu două tășuri. I-am spus că va avea pe Isaac, și că din Isaac voi înmulți pe Avraam, și a crezut Avraam pe Domnul. Și apoi i-am spus să-l taie și să-l dea jertfă Domnului pe Isaac, și nu s-a îndoit Avraam, și nu s-a dat înțelept ca să cerceteze ce va să zică Dumnezeu prin aceste lucrări. Întâi i-am spus să creadă ce-i spun și i-am spus că va avea pe Isaac, și apoi i-am încercat credința prin fapta credinței lui, și Avraam a rămas cu Mine fără să cârtească, fără să se dea el înțelept. El credea că Eu eram în el, și el a stat fără îndoială în faptă, și pentru aceasta am scris în dreptul lui neprihănire și dreptate. Avraam n-a cugetat că Domnul este nedrept când a cerut sacrificarea lui Isaac. Avraam a crezut că și din morți îl voi învia pe Isaac dacă i-am făgăduit pe Isaac. Și când am făgăduit Eu aceasta lui Avraam? I-am făgăduit când firea cea trupească nu lucra la Avraam și la Sarra cea stearpă, și aceasta s-a lucrat mai presus de fire, prin credința lui Avraam, și încă de pe atunci am început Eu repararea prin credință. Avraam nu a lucrat din fire fapta cea bună, și a lucrat din credință, a lucrat în numele lui Dumnezeu.

Voi știți că mulți păgâni fac o mulțime de bine unii altora, dar nimic nu se pune pentru Dumnezeu. Acestea sunt faptele firii căzute, chiar dacă omul face bine cu firea lui cea căzută prin păcat și din păcat răsărită, dar faptele credinței sunt altceva, și nu se pot așeza nicicum spre asemănare între ele. Una este să faci bine din firea ta, și alta este să lucrezi fapta credinței, căci credința nici nu trăiește decât prin faptele ei, tată, prin jertfele ei, măi copii ai lucrărilor lui Dumnezeu.

Copiii acestui popor au schimbat cuvintele lui Dumnezeu cu cuvintele lor, au schimbat credința lui Dumnezeu în ei cu credința lor în Dumnezeu, și ei nu știau bine cum să creadă în Dumnezeu. Credința în Dumnezeu, credința cea din fire, nu este lucrătoare pentru cer și pentru mântuire, după cum și vedeți dacă vă uitați peste făptura cea căzută, din fire căzută. Dar credința care vine de la Dumnezeu în calea omului căzut, aceea este credință lucrătoare, este dar dăruit de Dumnezeu, așa cum a fost peste Avraam. Una este credința din fire, din firea cea căzută, una este firea credinței, și alta este darul credinței, și aceasta din urmă se numește credința adevărului. Iată de ce am spus Eu poporului Meu că Avraam va rămâne; Avraam și cei asemenea lui în credință. Avraam Mi-a dat pe fiul său, și s-a dat pe el întâi, și apoi a dat pe fiul său, și de aceea este Avraam, și de aceea este fiul său, de aceea, pentru că s-au dat lui Dumnezeu la cererea lui Dumnezeu, și pentru aceea au primit darul lui Dumnezeu, au primit credința și făgăduința cea pentru credință.

Lumea crede că este Dumnezeu, crede din obișnuința firii căzute, dar această credință nu lucrează la mântuirea omului, nu este lucrătoare cu cerul acest fel de credință. O, nu

așa, tată, și de aceea Eu am ales din lume un popor, ca să-i dau darul credinței, și cu acest dar să stea în lucrarea lui Dumnezeu și să lucreze după cuvântul lui Dumnezeu, ca Avraam, tată, și ca să scriu dreptate și neprihănire în dreptul fiului acestui popor. Această lucrare de cuvânt din cer, a venit în calea poporului Meu ca să-l fac să creadă prin ea, să creadă ca Avraam, și ca să rămână în lucrarea Mea fiul acestui popor, și iată, tată, că se cunoaște bine dacă a crezut acest popor în lucrarea lui Dumnezeu, care a venit ca și la Avraam, și toată lucrarea Mea cu Avraam a fost făgăduința lui Dumnezeu, Care avea să dea pe Fiul Său jertfă pentru salvarea făpturii căzute.

Avraam a primit pe Fiul lui Dumnezeu prin preotul lui Dumnezeu, și aceasta a fost făgăduința mântuirii, pâinea și vinul, Trupul și Sângele lui Hristos, făgăduit încă de pe atunci, dat încă de pe atunci, dat lui Avraam prin preotul lui Dumnezeu, Melchisedec, cel uns în chip tainic de mâna cea tainică a lui Dumnezeu. Și de atunci Avraam a primit pe Domnul Iisus Hristos în el, și prin El a lucrat întru duhul credinței, întru darul credinței.

Mare este taina mântuirii, tată, dar când voi putea vorbi cu tine despre ea așa cum este ea? că tu o știi prea puțin, tu o crezi prea puțin, copile al poporului Meu, și nu poți să crezi așa cum a crezut Avraam ca să lucrezi ca Avraam, tată; că uneori îți venea greu să crezi în lucrarea Mea cu tine, și dacă făceai așa, nu mai lucram. Lucram cum voiai tu, ca să nu lepezi credința ta în lucrarea Mea, dar credința ta nu era lucrătoare în lucrarea Mea cu tine, că tu lucrai cu Mine pământeste, tată, și Eu n-aveam cum să lucrez cu tine cerește, așa cum am avut lucrare peste Avraam. Și fii atent, că numai Avraam va fi să aibă lucrarea Mea, numai cei ce se așează să creadă bine în lucrarea Mea de acum.

Iată, tată, slujitorii bisericii de azi care n-au parte ca să creadă în lucrările cele mari ale lui Dumnezeu, căci ei au lepădat frica de Dumnezeu și stau în duhul lor, tată. Ei dau acum să-ți omoare puterea credinței tale, creștine. Ei urzesc război cu adevărul Meu care se lasă la voi prin această lucrare cerească. Lor nu le este dat să creadă, pentru că nu pentru toți este această credință în această lucrare. Această sămânță de credință nu face rod în cei care au vină față de Trupul și Sângele Meu, față de Duhul Sfânt al vremii Domnului, Care vine pe nori, vină față de botezul făcut în numele lui Iisus Hristos, și pe care botez l-au întinat cu mult mai greu decât restul făpturii. Pentru aceștia nu se lasă rodul acestei lucrări, și se lasă doar iertare prin această lucrare, și dacă s-ar întoarce spre aplecare, spre iertare. Dacă se-ntorc, tată, dar nu se-ntorc, că nu le este dat, că ei au răstignit puterea Mea cea care trebuia să fie purtată de făptura cea credincioasă și binecredincioasă. Ei au stat la pândă ca nu cumva să se întoarcă cineva spre adevărul cel lucrat de Mine prin această lucrare. De șaptezeci de ani biserica băjbâie prin întuneric și nu mai stă ca la început, căci cezarul a cumpărat biserica Mea, și ea s-a lăsat cumpărată, tată.

Voi, copii ai lucrării Mele prin care am coborât la voi, faceți, tată, ce au făcut apostolii Mei după învierea Mea, și vindecați-vă de necredință, și vindecați lumea de necredință, că nu biserica a dat pe sfinți, așa cum spun arhierii lumii, ci sfinții au dat biserica, sfinții au însemnat biserica cea întru adevăr biserică, și tot ei sunt și azi, sunt și lucrează peste cei ce cred ca Avraam.

Poporului Meu îi trebuie aplecare și credință neclătinită în această lucrare cerească, fiindcă slujitorii bisericii se luptă, tată, să stingă această făclie cerească, dar ea se va rupe

în părți și va face lumină în inimi, și inimile lor vor lua de la Mine darul credinței lucrătoare de viață. Dar voi stați deoparte de ispitorii aceștia, că lucrarea Mea nu se împiedică de necredința sau de amenințarea celor ce se zic pe sine că sunt ai Mei. Dar și cei din vremea trupului Meu nu ziceau altfel. Ziceau că sunt ai lui Avraam, și ei lucrau faptele diavolului. Așa și cei de acum, tată. Dar Eu sunt cu voi și vă conduc, și vom lucra să întoarcem pe om de la minciună și de la rătăcire și să arătăm omului calea și să iertăm pe cei ce se pocăiesc de necredință. Mare este alegerea și harul acestui popor, dar harul lucrează prin credință, iar slava lui Dumnezeu se descoperă lucrând. Amin.

Iată, măi copii, se rostește de cer binecuvântarea lucrului vostru duhovnicesc cu încă o corăbiuță de călătorie, iar Eu voi fi și în ea cu voi la lucru. Eu și atunci am călătorit pe mare cu corăbiuță. Iată, și acum tot așa lucrez, ca să mergem pentru răspândirea luminii peste lume, tată.

Se binecuvintează și se sfințește, prin cuvânt ceresc și prin apă sfințită prin cuvânt, încă o corăbiuță, și voi lucra pentru încă un cârmaci, ca să fie la vreme pentru lucru, tată. Domnul vă binecuvintează pe voi, și lucrările voastre în Domnul. Binecuvântate să fie drumurile și cetățile vestirii învierii și judecării prin cuvânt. Vom merge, tată, până ce Evanghelia cea nouă a lui Iisus Hristos va fi primită de toate neamurile, și apoi Mă voi lăsa văzut cu voi și la voi și peste lume.

Pace vouă! Eu am grijă de voi. Suntem în război cu necredința, dar Eu vă conduc, și voi înmuia necredința. Nu vă lăsați pătați de cei ce nu cred, de cei ce vin cu ispitire și cu haină ascunsă. Voi rămâneți numai cu Mine, că numai așa va fi curată această lucrare de înviere. Cei ce nu cred în această lucrare vestită din cer pentru venirea pe nori a lui Iisus Hristos, aceia nu cred în Iisus Hristos, căci dacă aceia ar fi adevărați fii ai lui Iisus Hristos, aceia ar cunoaște că Eu sunt această lucrare, aceia ar recunoaște glasul cuvântului Meu.

Pace vouă prin cuvântul Meu! Amin, amin, amin.

7/20 februarie 1994

Duminica fiului risipitor

Despărțirea celor credincioși de cei necredincioși.

Eu vin cu glasul Meu, iar voi, copii ai cuvântului Meu, ascultați, tată, glasul Meu și dați-i trup în această carte, că vouă vă va cere Domnul această lucrare spre mărturie că a lucrat cu glasul Său pe pământ și în cer. Se scrie și pe pământ, se scrie și în cer, și stau martori cerești la înființarea cuvântului Meu. Toate cuvintele din vremea acestei lucrări dumnezeiești vor sta mărturie pe pământ și în cer pentru acest popor al acestei lucrări. Măi fiilor, nu va fi altfel. Poporul Meu care nu a crezut bine cuvintele Mele ca să nu le calce va vedea că nu va fi altfel, și i se va socoti poporului Meu neascultare a cuvântului rostit de Dumnezeu, și dureros se va plăti neascultarea!

Pace și duh de liniște la voi și în voi, ca să pot un picuț lucra cu glasul Meu la voi, că iată, las cuvânt de mărturie, ca să fie la Domnul și la voi. Toate iau ființă prin cuvânt. Cuvântul ia ființă cuvântându-l, și după aceea ia ființă împlinirea cuvântului.

Am spus odinioară, prin cuvântul acestei lucrări, să nu se ducă acest popor pe apa sâmbetei, și n-a ascultat acest popor pe Domnul și ca să facă așa cum Domnul i-a spus. Eu am ascultat tot păsul poporului Meu, care a fost numai trup, dar

poporul Meu n-a făcut și el tot așa. Eu spuneam, ca să mai scap ceva din poporul Meu, spuneam creștinului să nu umble lângă el cu cel ce nu crede și nu ascultă de Mine prin această lucrare, căci cel ce nu Mă ascultă, acela Mă urăște, tată, și de aceea nu Mă ascultă, că dacă M-ar iubi, M-ar asculta cu iubire. Am spus așa: «Nu umbla, creștine, pe lângă tine cu cel ce Mă urăște pe Mine și nu crede ca să îplinească ce-i spun. Nu sta neatent și fără veghe tare, căci chiar dacă te ții tu de Mine, dar dacă stai lângă acela, și se desface mâna ta și ești tras și smuls de cel ce Mă nesocotește pe Mine și pe tine, și te smulge, tată, cu toată tăria sa de lângă Mine». Eu spuneam mereu așa, și poporul Meu se uita cu trupul la cuvântul spus, și nu se uita cu duhul, și iată, trupul n-are putere să vadă duhul, tată. Eu așa am spus: «Fericit va fi acela care se va lepăda de toate, numai să nu se lepede de învățătura Mea cu care am venit să împlinesc legea sfințeniei cea pentru venirea Mea». Și a rămas mărturie ce am spus, căci am spus aceste cuvinte poporului Meu cel chemat la masa cuvântului Meu. Am spus că puțini de tot vor vrea să rămână cu Mine și cu ascultare de Mine, că unii vor ține la femeie, alții la soți, alții la copii și alții la plăceri și la idoli de tot felul, și puțini de tot Mă vor iubi pe Mine ca să Mă aștepte cu ascultare, împlinind curățenia de duh și de trup și de iubire pentru Domnul. Spuneam prin cuvântul apostolilor Mei, spuneam peste cei ce voiau numai cu Mine: «Jeșiți și vă deosebiți și nu vă atingeți de cele ce nu sunt curate, și Eu vă voi primi pe voi și vă voi înfia, fiindu-vă Tată, iar voi Mie, fii».

O, plângând mărturisește Domnul în fața poporului Său, plângând vă spun că n-am găsit această ascultare la duhul și la trupul și la inima fiului acestei lucrări. Mă uit plângând, și plâng cu Tatăl Meu și cu cerul cel bun; Mă uit cum se prăbușesc din această lucrare fiii ei; Mă uit cum o aruncă ducându-se în Sodoma, cheltuindu-și ultima picătură de frică și de credință în Dumnezeu, făcând ca fiii cei risipitori, care pleacă în întâmpinarea potopului, și nimeni nu-i oprește și nimeni nu le spune de Mine, Domnul. Și iată, adevărată este mărturisirea Mea prin care am spus de mult că acei ce se întorc spre păcat și spre murdărie, îi smulg și pe cei curați și credincioși pe care-i găsesc lângă Mine.

O, plângând Mă zbcuim, că nu vreau să se păteze cel curat. Vreau să scape cel curat, să stea deosebit și să nu moară cel curat.

Iată, a venit creștinul la Mine, și Eu l-am pecetluit cu binecuvântare și cu credință și cu sfințenie, și el apoi s-a apucat să-și facă de toate ca să aibă pentru el. Și-a făcut rost de viață pentru el, și-a făcut casă, și-a făcut nevastă, și-a făcut copii, și-a făcut ranguri și slavă și haină, și zice că trăiește, zice că este al lui Dumnezeu. Da' de unde, tată! că el e în rând cu lumea, în afară de un pic de post și de citiri sfinte și un pic de înclinare spre lege. Dar, iată, legea creștinului trebuia să fie legea lui Dumnezeu și nu legea lumii, tată. Legea lumii este însurat și măritat și mâncărică bună și un pic de băutură bună și de rostuire bună, până ce le iei pe toate la rând, că după una și după încă una vin toate și te prind sub ele și intri sub lege și zici că așa a lăsat Domnul. Da' de unde, tată! că legea lui Dumnezeu este iubirea de Dumnezeu și nu de idoli, este credința în Dumnezeu și nu în om, și nu în tine, creștine, că tu nu te poți salva decât prea puțin, și e salvare de trup, pentru o vreme, tată, și această salvare de trup, fără ca trupul să servească duhului, aceasta este deșertăciune și goană după vânt, și goană după moarte, tată, și tu erai să fii rămășiță aleasă de Dumnezeu pentru har, nu pentru lege, tată.

Feciorul sau fecioara se îngrijește să placă Domnului și cerului cel sfânt și veșnic și curat, dar feciorul sau fecioara care se însoară, care se mărită, se îngrijește să placă femeii, bărbatului, și gustului cel trupesc al firii căzute prin păcat, și intră sub lege unul ca acesta, și dacă intră, e de două ori vai lui dacă nu stăruie măcar în cele ale legii, că legea s-a dat din pricina învârtosării inimii omului care n-a vrut ca Dumnezeu, și a vrut ca omul, tată.

Am creștini în poporul Meu care au copii însurați și măritați fără binecuvântarea părinților lor, și casa care se așează fără această temelie, aceea nu este casă, și este altceva. Aceea este neascultare, este piatră de neascultare pe care se clădește numai neascultare până la ultima piatră. Creștinii acestui popor care și-au dat consimțământul pentru însurat și măritat copiilor lor, aceia n-au făcut de la Domnul nimic, aceia au făcut de la ei, și sunt la fel de mult părtași la temelia și la clădirea casei neascultării. Dar răul cel mai înșăgetător spre Dumnezeu este acela că fiecare creștin nu s-a uitat la Domnul, tată, și s-a uitat la alt creștin care a pierdut înaintea lui harul, și se așează și îl pierde și acela dacă și altul l-a pierdut. O, nu omul este Dumnezeu. Eu sunt Dumnezeu, nu omul, tată. Nu ți-am spus să te iei după om, și te-am învățat să te iei după Mine, creștine, după cuvântul Meu cu care te-am învățat să fii cu cerul sfânt prin această lucrare de învățătură și prin care Eu Mi-am pregătit un popor pentru ca să stea înaintea Mea la venirea Mea. Domnul n-a îngăduit la nimeni păcatul și neascultarea, și creștinul singur și-a îngăduit, nu Domnul, tată. Și voi ce faceți? Vă luați unul după altul și intrați sub lege și sub păcat, măi copii, căci legea nu face altceva decât să învedereze păcatul. Cel care alege păcatul, acela intră sub lege, după cum Eu am spus când am spus: *«Să nu credeți că Eu vă voi învinui la Tatăl; nu Eu, ci legea care a venit prin Moise pentru cei neascultători de Dumnezeu, pentru cei firești și trupești»*. Dar iarăși scris este: *«Cei ce sunt ai lui Hristos, aceia și-au răstignit trupul, dimpreună cu patimile și cu poftele lui»*. Cei ce intră sub lege, aceia sunt cu patimi și cu poftă și cu fire, și Eu am spus celor ce voiesc cu Mine, să iasă din mijlocul celor pătimiși și poftitori de trup și de păcat și să nu se atingă de aceia, ca să-i primesc pe ei, tată, și să le fiu Dumnezeu.

Iată, creștinilor, din nou vă spun. Eu, Dumnezeu, vă spun: lepădați din preajma voastră și a vieții voastre cu Domnul, lepădați pe copiii care se duc în lume, și stați cu Dumnezeu, tată, curați și neatinși cu neascultarea, ca să fiți salvatori și pentru cei ce pleacă la păcat și la înrudire cu lumea, care nu este a acestei lucrări. Nu vă așezați la masă sau la sfat cu cei ce pleacă din brațele acestei lucrări. Rugați-i să nu vă umple și pe voi de vină, pe voi, cei care rămâneți pentru Domnul și pentru sfințenie. Iar dacă nu veți face așa, vă va face pată atingerea cu cei din casa voastră care se duc în lume. Nu căutați să-Mi spuneți că și alții au făcut așa, că toți cei care au făcut așa sunt în aceeași vină, în aceeași învinuire, tată. Nu căutați să fiți ambițioși întrecându-vă în fărădelegi numai pentru că și alții au făcut așa. Nu vă pierdeți cumpătul cel sfânt uitându-vă ce fac alți creștini neascultători, că iar vă spun: nu omul este Dumnezeu vostru, ci Domnul este calea voastră și pilda voastră.

Nu aruncați înfierea, tată. Nu aruncați haina slavei, a slavei care vine cu Mine, și despre care v-am spus cum să fie și cum să vă îmbrăcați cu ea. Nu pătați cămașa sfințeniei numai pentru dragostea pe care o aveți de copiii care pleacă de lângă Mine și de lângă voi. Lăsați-i să se ducă, fiindcă la

Domnul nu încapă iubire forțată, dar voi stați cu iubire și cu inima curată lângă Domnul și lângă această lucrare. Nu ajutați, nu puneți nici un fel de proptea la fața celor care pleacă pe alte cărări; nu vă duceți după ei și pentru ei. Nu vă duceți la nunți și nu ajutați nunții, că nu se duc pentru curățenie și pentru sfințenie și pentru iubire de Domnul, ci se duc pentru patimi și pentru poftă și pentru păcate grele, tată. Nu vă gândiți că și alții au fost la nunți. Aceia au păcătuit amar, și le trebuie pocăință despre care nu s-a mai auzit. Nu vă faceți și voi rost de vină față de Dumnezeu. Domnul n-a îngăduit la nici un fiu al acestui popor, dar dacă omul a cerut, Eu i-am înlesnit ieșirea din binecuvântarea Mea, chiar dacă prin binecuvântare cerută i-am înlesnit ieșirea de sub acoperământul acestei lucrări cerești și nu pământești, tată.

O, poporul Meu, dacă tu ai fi înțeles îndeajuns că această lucrare este cerească și nu pământească, dacă ai fi înțeles că ea este pentru cer și pentru voi cu cerul și că nu este pământească și pentru pământ și pentru trupul firii, atunci ai fi înțeles că trupul tău, măi Israele, trebuia să servească Duhului Sfânt și nu firii, tată. Și spune-Mi tu acum, pentru ce te-am binecuvântat și ți-am spus Eu să crești și să te înmulțești? Iată pentru ce ți-am spus Eu să crești și să te înmulțești, iată pentru ce: pentru ceea ce ți-ai ales tu, tată, că dacă era pentru ceea ce-ți alegeam Eu, tu trebuia să fii acum cu trupuri cerești, măi Israele care M-ai chinuit atâta vreme cu poftele tale. Eu n-am putut să am poftă de tine și să te poftesc cu gelozie și cu iubire pentru Mine și pentru lucrarea Mea cerească, pentru că Eu pofteam duhul tău, tată, inima ta pentru Mine și nu pentru tine; pentru cer și pentru veșnicie, și nu pentru trup și pentru vremelnicie.

O, Israele, o, iubitul Meu popor care M-ai înșinat mai mult decât cei ce M-au bătut în cuie pe cruce și Mi-au înșinat fruntea Mea cerească! De ce, tată, să fii tu vremelnic? Eu te alesesem să încep cu tine veșnicia, care începe cu trupul tău, poporul ales din lume și din moartea cea din lume și din păcate și de sub lege, tată. De ce-ți place ție numai vremelnicia? De ce nu vrei tu veșnicia și cu duhul, și cu trupul? Și când viața aceasta vremelnică ți se ia, ce ai să faci, poporul ales cu alegere cerească? Tu nu ești un oarecare, tată. Tu ești trecut pe masa Mea în fața Mea, pentru ca să închei cu tine Scripturile Mele, tată. Ele trebuie încheiate. De ce vrei tu să fii oropsit de cei care-ți vor lua locul și ca să-ți pierzi dreptul de întâi înviat pentru veacul ce vine cu Mine, și care va fi veșnic, tată? De ce ești slab cu Mine? De ce ești fără dragoste de Dumnezeu? Cea mai dulce dragoste e dragostea de Dumnezeu, și de aceea va rămâne ea înaintea Mea. Și tu unde ai să stai cu dragostea ta?

Copiii acestui popor nu trebuie să facă voia lor, ci trebuie să facă voia Mea, tată, că Eu i-am numit fii și fiice, și trebuia să asculte de Cel ce i-a răscumpărat de sub legea cea învinuitoare, trebuia să asculte de Cel ce i-a iertat pe ei de păcate.

Măi Israele, copil pribeag prin patimi și prin poftă, cum de n-ai putut să Mă iubești pe Mine, tată? Iată, te închini la tine și la gustul tău, că numai ție îți slujești. Te închini la trup și îi aduci jertfe după pofta lui, și pe Mine Mă răstignești întru tine, tată. Ce păcat greu, măi Israele! Iată-Mă din nou răstignit de poporul ales, de cel ales la sfârșit. Nu-i nimic, tată, Eu voi șterge fărădelegea ta, dar cu unealta ei, măi Israele. Fărădelegii îi va sta împotriva legea, și te voi curăți de bube și de păcate și de nepăsare și de înstrăinare. Iată, am rostit acest cuvânt ca să se îplinească, de aceea l-am rostit, căci

iarăși se lucrează prin cuvânt. Și vei fi lovit pe pământ, ca să strigi la cer cu pocăință și cu disperare și ca să te audă Dumnezeu, fiindcă tu ești popor ales de Dumnezeu și nu ești un oarecare, copilul al acestui popor.

Ce să fac? Să-i iau din trup pe cei drepti cu inima, pe cei neprihăniți cu credința? Să-i iau dacă sunt amenințați cu atingerea de cei ce nu ascultă de cele ale păcatului acestor vremi, de cele care se luptă să-Mi mânjească pe tot fiul poporului Meu? Despre cei drepti cu inima și cu credința, despre aceia vorbesc. Să-i iau din trup de lângă cei ce păcătuesc? Puțini am din aceștia, căci cei care se dau ei drepti nu sunt tot așa scriși.

Am o casă de creștin care se unește acum cu păcatul cel greu, și în care casă am și un om drept. Eu n-aș voi să-l iau acum pe cel drept, că din această casă nu mai rămâne nici un salvator pentru această casă. Aș voi pe acest drept să-l fac sănătos de durerea cea din suflet, și aș voi să-l am neatins de moartea cea din casa lui, căci în casa lui este un mort, și toți cei din casă care fac părtășie cu acest mort se fac vinovați față de Mine și de lucrarea Mea cea de foc, a cuvântului cel de foc, căci numele Meu este Cuvântul lui Dumnezeu. Am făcut semn proorocesc, că acesta care pleacă acum la păcat va fi prins sub moarte și va cădea sub greutatea morții, și iată, acel semn a fost profeție și s-a împlinit cu repeziciune și cu urgie peste această casă. Aș cere celor din casă, dacă acesta nu se scoală din morți, aș cere celor din casă să-l uite pe el, să-l uite ca și cum ai îngropa pe un mort și nu-l mai ai, că dacă veți face așa, tată, acest mort va învia și el, dar dacă vă atingeți cu cele alese de el spre păcat, nu mai are și Domnul loc cu voi.

Dar am o inimă neprihănită în casă la voi. Dați-i libertatea să fie cu Mine această inimă, și să nu-l puneți la masă cu voi, cei neascultători, pe cel ce rămâne cu Mine, că Eu am putere să-l țin cu Mine și pentru Mine pe acest drept pe care-l iubesc, pentru că el știe să Mă iubească și nu dă de la el iubirea de Dumnezeu. Eu voi privi de departe și voi folosi martori cerești și voi lucra pentru cel ce voiește să rămână pentru cer și pentru împărăția Mea în el. Voi privi amănunțit peste cei din această casă, peste gândurile lor, peste iubirea din inima lor și peste ceea ce înclină aceștia. Eu am legământ scris cu această casă, și am pe Verginica martor, și Eu voi cerceta această casă și viața acestei case și moartea acestei case.

Iată ce spun Eu despre această casă: cine este sfânt, să se sfințească încă, iar cine se spurcă, să se spurce, dar să se deosebească și să nu se amestece aluatul; să se aleagă de-a dreapta și de-a stânga Mea, și Eu voi pecetlui cu pecetea cea din dreapta și cu pecetea cea din stânga. Să fie ascultare de acest cuvânt de la cei ce aleg ascultarea de Dumnezeu. Domnul vă cere ascultare, copii ai acestei case. Amin.

Iar voi, cei ce stați înaintea glasului Meu, duceți spre cunoaștere cuvântul lui Dumnezeu, că spre aceasta ați fost tocmiți. Domnul rostește pace și binecuvântare pentru cei ce lucrează lucrarea Sa peste poporul Său. Așa lucrează Dumnezeu, că este vremea să se lucreze cu dreptatea lui Dumnezeu, că iată, Israele, ai stricat dreptatea Mea și ai schimbat-o cu a ta, dar Eu sunt mai mare ca tine. Adu-ți aminte că Eu sunt Dumnezeu, Israele, și nu uita că omul este om, și Dumnezeu este Dumnezeu.

Pace ție, Israele credincios, și prin tine voi rosti dreptate și înviere peste cei necredincioși din Israel, și toți vor simți pe viu că Eu sunt Dumnezeul lui Israel. Amin.

E sărbătoarea cuvântului Evangheliei fiului risipitor. Nu vă duceți să vă atingeți cu fiii care risipesc pe Dumnezeu

și leapădă această lucrare. Nu vă prindeți cu cei ce le place risipirea în plăceri, căci fiii acestei lucrări vor fi adunați din toate cele patru vânturi și vor sta cu bucurie în fața acestui tron ceresc, iar cei care au fost ai acestei lucrări și s-au dus spre risipire, aceia vor fi aduși și vor da socoteală tot așa, tot în fața acestui tron de coborâre cerească prin care se lucrează înviere și judecată.

Fiți fii ai învierii! Israele, să iubești veșnicia și nu vremelnicia, că iată, vremelnicia se ia de la tine, și va fi să stai în fața acestui tron.

Sunt însoțit de martori cerești la coborârea acestui cuvânt de mărturie. Eu am rostit acum cuvânt de mărturie. Israele, nu-ți fă rost de vremelnicie, și fă-ți rost de veșnicie, tată, că Eu vin cu veșnicia înaintea poporului Meu. Să nu te găsească pe căi străine, Israele, pe căi vremelnice, și să stai pe calea acestei lucrări dumnezeiești prin care voi rosti început de veșnicie, căci trupul slavei Mele se va arăta în curând, și vremelnicia se va sfârși înaintea slavei Mele, și acest popor va sta în fața acestui tron.

Israele, să iubești veșnicia, că iată, vremelnicia ia sfârșit înaintea trupului slavei Mele, și tu, popor ales de Mine, vei sta mărturie și vei da mărturie și vei da răspuns și vei sta înaintea acestui tron. Amin, amin, amin.

14/27 februarie 1994

Duminica înfricoșatei judecăți

Pregătire pentru ziua arătării trupului slavei Domnului. Îndemnuri către părinți și către copii.

Domnul Iisus Hristos înmulțește hrana pentru poporul Său cel chemat ca să ia naștere din cer, din sânul acestei lucrări cerești, și lucrarea aceasta cerească se numește Cuvântul lui Dumnezeu, și acesta este numele Domnului Iisus Hristos, Cuvântul lui Dumnezeu este numele Domnului Iisus Hristos.

Israele, tu cunoști numele Meu, măi Israele? Ia deschide cartea și Îmi arată locul acestui nume al Meu. În ce loc scrie Dumnezeu numele acesta? Acesta este numele Meu pentru cea de a doua venire a Mea. Lumea nu înțelege și nu știe această taină a numelui Meu cel de azi. Dar tu înțelege, Israele? Tu știi ce înseamnă vremea ta cu Mine? Vremea Mea cu tine o înțelege?

Iată, înmulțesc hrana din cer, hrana cuvântului Meu peste poporul Meu. Eu sunt Cuvântul, și cobor glasul Meu peste ieslea cuvântului Meu și stau la masă cerească cu Israelul harului Meu.

Pace ție, Israele al harului Meu! Iată glasul Meu peste tine, tată, și tu să stai în fața Mea ca să Mă întâmpini cu credință și cu înțelepciune, ca să cunoști glasul Meu, așa cum oile cunosc glasul păstorului lor. Eu sunt Păstorul tău, Israele, căci Tatăl M-a trimis o dată, și iată, încă o dată, să păstoresc și să împlinesc mântuirea până la capătul lucrării ei.

Sunt cu glasul Meu peste poporul Meu, peste părinți și peste copii, peste cei mari și peste cei mici, și voiesc pentru cei mici să fie mari, tată, mari la înțelepciune, mari la iubire de Păstorul lor Cel din cer, mari la sfințenie, mai mari decât cei ce și-au vărsat sângele pentru numele Meu; mari, tată, și de ajuns de mari, așa cum spune cuvântul Meu despre cei din urmă care vor fi întâi; despre cei mici care vor fi mari și prin care Eu voi lucra minuni dumnezeiești și iubire dumnezeiască în ei, în cei mici ai poporului Meu; în cei mici, tată, căci cei

mari nu M-au înțeles îndeajuns prin această lucrare. Căsătoria celor mari din poporul Meu trebuia să fie taină sfântă și nu jug pentru cel ce și-a ales căsătorie, că nimeni din poporul Meu ales nu și-a ales altceva, tată. Și dacă cei mari nu și-au ales altceva și dacă nici căsătoria nu și-au păstrat-o în toată legea cea rânduită căsătoriei, iată, Domnul lucrează cu darul înțelepciunii peste poporul Său, peste cei mici și peste cei mari.

Am coborât la tine, popor iubit, am coborât un picuț mai înainte și ți-am adus darul cel mai de preț, pentru ca să-l ai și să-l folosești cu iubire și cu credință și cu stăruință, tată. Darul pocăinței, Israele, pe acela ți l-am dat, și voiesc să te găsească în lucrarea acestui dar, fiindcă numai prin acest dar te mai pot Eu pregăti acum, ca să te am așezat în întâmpinarea Mea, la venirea Mea. Iată, vin la tine, tată, vin la tine, Israele iubit, și voi veni tot mai des și te voi găti frumos și voi stăruie pe lângă tine, și tu să nu mai fii trupesc sau firesc sau vremelnic. Ai grijă cum înveți tot ce-ți aduc de învățat; ai grijă să te am la învățat, că grea ți-ar fi judecata dacă tu nu vei fi găsit cu cerul la arătarea trupului slavei Mele.

O, Israele, n-am și Eu în mijlocul tău o căsătorie curată, tată. Ce durere grea, măi Israele! O, cum n-ai înțeles tu cele cerești! Cum n-ai avut tu dragoste de sfințenie, așa cum au avut atâtea trupuri în a căror inimă a bătut dragostea lui Dumnezeu! Nici măcar legea n-ai împlinit-o, tată, nici măcar atât. Nu ți-a ajuns, tată, să fi născut fii dacă ai ales căsătorie, dar să mai fi avut în tine căsătorii curate, tată! Iată de ce te-am rugat Eu cu darul pocăinței ca să-l primești și să te lași din nou născut prin cuvântul acestei lucrări, că iată, Israele, lucrul tău nu este bun. Trupul tău a pofțit mereu împotriva Duhului Sfânt, Care-Și face loc întru cele curate, întru trupuri curate. Au nu știați voi, oare, că trupurile voastre trebuiau să fie temple ale Duhului Sfânt și că voi nu trebuia să fiți ai voștri? O, de ce v-am ales Eu din lume, copii ai poporului Meu? Ca să fiți tot lume, tată? Tot trup și tot fire și tot departe de voia lui Dumnezeu? Iată, poporul Meu cel ales a slujit tot trupului și după alegerea cu care i-am însemnat și i-am deosebit din lume, și de aceea totul este dureros, și de aceea rodul trupului tău este trupesc, măi Israele, că iată, copiii tăi se duc să fie trup.

Era Verginica cu poporul Meu și grăiam prin ea, și este mărturie scrisă ce am spus prin ea. Așa am spus prin ea: *«Israele, nu mai fi trup, tată, că iată, au ieșit din voi copii necredincioși și răi, care la vremea sfârșitului lumii vor fi gunoi și vor fi trup fără Duh Sfânt»*. Au nu ați înțeles că voi nu sunteți ai voștri dacă Eu v-am ales și v-am scris în cartea acestui popor ales? Iată, n-ați înțeles aceasta.

Voi, copii ai acestui popor, înțelegeți-vă menirea și hai, tată, să răscumpărăm înțelepciunea pierdută, și hai să pregătim întoarcerea trupului slavei Mele, că dacă Eu nu vin numaidecât, se risipește trupul tău, Israele al harului.

Nimeni nu poate să-ți facă ție rău, pentru că tu ești cel binecuvântat în această vreme, binecuvântat cu lucrare cerească, măi creștine chemat și ales și binecuvântat. Să nu te mai aud că spui că nu ești un popor ales și aparte ales, pentru că nu ai dreptate dacă spui așa. Tu spui așa ca să te poți crede că poți face și tu ce face toată lumea și că nu ești mai mult decât cei din lume. Tu spui așa, dar la Mine nu e tot așa, măi Israele, și îți voi cere altceva decât la lume, tată. Oare, tu te-ai întrebat vreodată de ce te-am numit Eu pe tine Israel? Iată întrebare din cer! Și va aștepta cerul răspunsul tău, popor ales de Dumnezeu ca să înveți lecția împărăției lui Dumnezeu.

Astăzi te întreb, și voi veni apoi să Mă uit peste tine ca să văd înțelepciunea răspunsului tău, și vom pune față în față rodul înțelepciunii. Eu am învățat de la Tatăl, și voi învățați de la Fiul, iar Duhul Sfânt este Cel ce lucrează împlinirea și deslășirea tainelor Sale de Treime Dumnezeiască.

Israele, Eu vin de-acum să înmulțesc hrana peste tine și să stau față în față cu tine, tată, ca să fii tu pregătit bine pentru ziua arătării trupului slavei Mele. Vrei tu să te am de-acum la învățat această lecție de pregătire?

Eu vă rog pe voi, copiilor, și pe voi, părinților, să fiți atenți la Mine, tată, că iată, vin să vă pun pe voi podoabe de înțelepciune, și voi lucra minuni prin voi și Mă voi bucura cu voi. Dar iată, Domnul Iisus Hristos vă deslășește un înțeles adânc, iar voi fiți cu duhul atent, căci atunci când am lucrat peste apostolii Mei de atunci, i-am ales pe cei doisprezece și pe cei șaptezeci, și i-am trimis pe cei șaptezeci, doi câte doi, pe unde aveam Eu apoi de trecut cu ucenicii Mei cei întâi, iar la întoarcere de la lucrul lor ei veneau cu bucurie și Îmi spuneau: *«Doamne, ni se închină și ni se pleacă nouă duhurile rele»*, și Eu numaidecât M-am așezat la lucru peste ei, că trebuia, tată. Numaidecât trebuia să fac înțelepciune peste ei, pentru că duhurile rele lucrau să-i prindă în semeție și să-i cadă apoi de la fața Mea și a Tatălui Meu. Când un om supune pe duhul rău, acela nu trebuie să-L uite pe Domnul, Care lucrează. Puterea Domnului lucrează, măi copii, și Eu a trebuit să lucrez peste aceia și să le spun să nu se bucure de supunerea duhului rău ca și cum cu puterea lor au lucrat. Omul din puterea sa nu poate scoate ceva bun, ci numai Domnul are această lucrare în om, și această așezare s-a stricat în om încă de când Adam a dat să se ridice peste puterea care-l crease pe el. Ce le-am spus Eu apostolilor? Le-am spus așa: *«Nu vă bucurați că duhurile rele vi se supun, și bucurați-vă pentru că numele vostru este scris în ceruri»*. Eu le-am spus că acei ce-i ascultă pe ei Mă ascultă pe Mine, iar acei ce se leapădă de ei se leapădă de Mine, și ei n-au înțeles ce va să zică această putere care lucra în ei. Am lucrat peste ei, că ei s-au întors bucurându-se și zicându-Mi că demonii li se supun în numele Meu, iar Eu le-am spus atunci că am văzut pe satana ca un fulger căzând din cer. Fiți bine atenți cu Duhul Meu Cel din voi, măi copii, ca să învățați de la Mine, tată. Fiți atenți la ce le-am spus Eu lor: *«Am văzut pe satana ca un fulger căzând din cer»*. Nimeni în afară de Mine, Fiul Tatălui, n-a văzut pe satana când a căzut din cer. Eu l-am văzut, și tot Eu l-am trezit pe Mihail ca să rostească luarea-aminte a îngerilor și statul lor sub Cel ce i-a creat pe ei. Și dacă Eu am fost de față la această stricăciune care a venit de la bucuria cea semețată a omului cel dintru început, iată, de aceea le-am amintit Eu aceasta apostolilor Mei, și le-am spus că am văzut duhul bucuriei semețe, care l-a căzut pe om de la viața cea întru Duhul Domnului. Le-am spus că Eu le-am dat putere să calce peste puterea vrăjmașă care a căzut de la cer, și că nimic nu-i va vătăma pe ei, dar i-am învățat smerenia duhului lor spunându-le să nu se bucure că li se pleacă lor duhurile rele, ci să se bucure că au numele lor scrise în ceruri.

Măi copii, dacă un duh rău vi se supune vouă, ce bucurie poate fi aceasta pentru voi? Nu numiți bucurie această lucrare, ci altceva să numiți voi bucurie, și fiți atenți la acest fel de lucrare și pregătiți-vă duhul vostru, că voi veți avea o lucrare cu mult mai mare de îndeplinit în vremea care urmează, în vremea Mea cu voi, măi copii. Când duhul rău luptându-se cu omul este învins de om, aceasta se numește luptă, tată, dar soldatul nu se numește biruitor în luptă decât în clipa când

termină războiul în întregime, și nu în vremea luptei, măi copii. Vremea luptei este luptă, și nu este bucurie. În luptă soldatul este amenințat de cădere până la capătul luptei. Apostolii Mei abia începuseră lupta și se credeau biruitori, iar Eu i-am învățat pe ei cum să lupte și cum să stea în luptă și cu cine să lupte și ce pavăză să aibă în luptă, pentru că Eu scrisesem numele lor în ceruri, tată. Și când îl scrisesem? Când i-am ales pentru lucru ca să-i trimit în numele Meu. Demonii li se supuneau, că auzeau de numele Meu, iar Eu de aceea i-am trimis, ca să vadă și ei cine este Iisus Hristos și ca să creadă în Mine.

Iată, Israele, vine vremea ta, măi tată, și vei lucra și tu semne mari peste cei necredincioși, ca să creadă lumea în această lucrare și ca să înțeleagă până la sfârșit că Eu sunt această lucrare, Eu și nu tu, fiule al acestei lucrări, și ca să creadă lumea că Eu te-am trimis. Cine te va primi pe tine, Mă va primi pe Mine. Și de ce pe Mine? Pentru că Eu te-am trimis, și ai lucrare de trimis al Meu, adică lucrarea Mea și nu lucrarea ta. Pregătește-te, tată, și fii cu duhul smerit și dă-Mi Mie dreptul luptei tale, pentru că cine luptă în numele Meu nu este ca și cel ce luptă în numele său. Numele tău să fie numele Meu, pentru că tu ești fiu al lucrării Mele cu tine, măi Israele, și voi veni la tine, tată, ca să vadă ce știi tu despre acest nume cu care Eu te strig.

Vreau să-ți dau premiu ca la școală, tată, să am și Eu școlari la școala Mea, că iată cine-i învață carte pe fiii poporului Meu. Omul fără Dumnezeu și fără legea lui Dumnezeu, acela învață înțelepciunea pe fiii Israelului Meu, și omul cezarului caută ale sale, nu ale lui Dumnezeu și nu cuvântul vieții, și se poartă ca vrăjmași ai cuvântului vieții, ca unii care trag la cele pământești cu gândul lor, cu înțelepciunea lor. Dar voi, copii ai acestui popor ales de cer, nu stați, tată, nepăsători de harul care este peste voi prin proorocie și prin Iisus Hristos, Cel Care v-a uns pe voi, și păziți-vă pe voi, și păziți învățătura înțelepciunii pe care o primiți de la Domnul prin cuvântul Său, care se lasă spre voi. Păziți-vă fără de pată până la arătarea Mea lângă voi. Eu vin numaidecât, dar să fie pregătit poporul Meu ales. Oamenii lumii care învață lumea se folosesc de înfățișarea credinței adevărate, dar puterea credinței nu-și află lucru în ei. Dar voi, tată, trăiți înțelepciunea cea de la Mine dată vouă și fiți fericiți în calea apropierii trupului slavei Mele și fiți cununa Mea de slavă spre întâmpinare cerească.

Voi, cei mici din Israel, dați-vă silința să fiți curați în duh și în faptă, și răvășiți-vă unul altuia inimile spre iubirea de sfințenie și curățenie, și îmbrățișați pentru totdeauna sfințenia, fără de care nimeni nu va vedea pe Domnul. Vă voi trimite descoperiri cerești spre întărirea cea bună și voi căuta mereu spre voi cu cuvântul, cu duhul și cu fapta credinței voastre întru Mine.

Poporul Meu venea la Mine la începutul acestei lucrări, și Eu Mă purtam blând cu el dacă am văzut că el nu-Mi dăduse inima locaș, și am stat cu el așa cum a voit el să stea cu Mine și nu l-am părăsit, că am dorit să răsară ceva bun din el, care să ia de la Mine și să vestească această Evanghelie de așezare a împărăției lui Dumnezeu în om. Am așteptat un rod, tată, și iată, rodul a ieșit, și Eu l-am luat și l-am pus pe masa Tatălui Meu, și voiesc să iasă la altoit poporul Meu cel mic, cel cu care am mai rămas întru ascultare de Dumnezeu.

Măi Israele, scoală-te spre înțelepciunea Mea și vezi ce înseamnă vremelnice și ce înseamnă veșnicie și nu uita ce-ți spune Dumnezeu, că iată ce spun Eu celui ce rămâne în rodul

cel rămas: «*Cei ce sunt ai lui Hristos, aceia și-au răstignit trupul, dimpreună cu patimile și cu poftetele*», și aceasta este Scriptura pe care o am de îndeplinit prin tine, Israele al vremii întoarcerii Mele. Și tu să nu uiți că ți-am dat să înveți lecția Mea peste tine, și iată, las Duhul Meu peste tine, ca să înveți întru Duhul Meu. Învață-te să citești și să scrii și să dai celui ce nu are ce ai tu, și să-ți faci ucenici, tată, că Eu am avut ucenici în lucrarea Mea cu Tatăl, iar tu să ai ucenici în lucrarea ta cu Mine, și să pui sămânță la însămânțat și să rodești sămânță din sămânță, că iată, Eu vin, și voi privi să-ți vadă rodul și să-ți vadă ucenicii. Și iar te rog, așa cum te-am mai rugat, să vii și să bați și să ceri de la Mine ca să înțelegi, căci Duhul Sfânt lucrează după cum este așezată lucrarea Sa și coborârea Sa.

Eu vin în sfatul tău, Israele, dar să te gădesc așezat la sfat în numele Meu și să stai cu Mine, tată, și să nu lași pe fratele tău să plece în lume, și du-te după el, și dacă nu se întoarce cu tine la Mine, mai ia cu tine doi și trei și luptă-te pentru fratele tău. Și dacă fratele tău nu mai vrea viață, acela nu este fratele tău și nu este fratele Meu. Acela moare de lângă tine și de lângă Mine și se naște păgân din păcat și din depărtare de Dumnezeu. Dar tu stai cu Mine și adu-ți aminte de cel ce a căzut, și cere la Domnul putere de întoarcere la viață pentru cel mort.

Măi Israele, nu te potrivești cu veacul acesta, că iată, vine sfârșitul veacului acesta și începe începutul cel de la început, căci cele ce au fost la început iarăși vin și se încep, și cu tine începe Domnul unirea sfârșitului cu începutul cel curat. Să stai cu Duhul Sfânt, iubitul Meu popor, și El te va învăța veșnicia, care începe cu tine, că nu mai este altcineva care să fi avut alegerea ta, Israele al harului, Israele al trupului slavei Mele întru întoarcerea Mea cea plină de slava Mea. Amin.

21 februarie/6 martie 1994

Duminica întâi a Postului Mare, a ortodoxiei

Ucenicii Domnului călătoresc în cetatea Cluj. Domnul grăiește pentru alesul Său Irineu.

Eu, Domnul Iisus Hristos, merg în călătorie cu fiii cuvântului Meu, cu fiii Tatălui Meu; ei în Mine și în Tatăl, iar Eu în Tatăl și în ei.

Pace vouă, fiilor! Pace vouă, și sunt cu voi pe cale; Eu și cuvântul Meu. Mergem o clipă în călătorie, pentru ca să las prin voi binecuvântarea Mea peste lucrarea Mea cu voi, că merg din loc în loc cu lucrarea Mea și cu voi. Mergem ca să vestim celor vii și celor morți învierea, tată. Ferice celor ce ies în calea învierii, care străbate prin lucrarea ei cerul și pământul, ca să le facă noi pe toate. V-am ales și v-am pregătit ca să mergeți pentru Mine și întru numele Meu cu vestea împărăției cerurilor, care se așează văzută ca să împărătească. Bindecuvântată să fie calea, și voi, copii ai acestei lucrări cerești, că mare este această lucrare de cuvânt între lucrările Mele prin veacuri.

Poposim în această cetate a Clujului, aici, unde am Eu pe cel uns de Mine cu această lucrare, și el iată ce face. În loc să fie cel dintâi în fața vestirii învierii și înnoirii care vine cu Mine, el se teme, fiilor, se teme de oameni, dar Eu îl iubesc și îl aștept cu multă răbdare și cu multă iertare. El e mare la chip, dar e plâpând și neputincios, e mic și plâpând față de Mine, și de aceea trebuie să-l iubim și să ne rugăm Tatălui să nu-l lase să apună de la fața acestei lucrări de cuvânt dumnezeiesc. El se luptă să uite, să se ascundă, să se facă străin de

ungerea pe care a luat-o din raza acestei lucrări de duh ceresc, coborât în lucrare. Da' de unde, tată! că Eu am ochi ceresc și îi țin urma, că Eu am spus că prin această lucrare el va lucra lucrarea Mea. El nu va lucra lucrarea Mea în alt fel. Și de ce așa? Pentru că așa a fost cuvântul Meu, și nu poate cădea cuvântul. Cerul și pământul pot cădea, dar cuvântul Meu nu, măi tată. Mi-e milă de el, că-l văd mereu frământat, dar nu va avea pace fără de Mine și fără de voi, pentru că Eu nu-i voi da pacea fără voi și fără lucrarea Mea cu voi. Iată, el vă prigonește, și Eu ies cu voi în calea lui, și el fuge și se pitește. O, mult nu va mai fi, și iar veți fi cu el întru Mine, și îl vom iubi și vom uita tot ce a fost dureros.

O, l-aș pedepsi pe cel ce a cutezat să rostească cuvânt de legătură peste acest fiu pe care nu-l poate nimeni blestema sau opri de la Mine. L-aș pedepsi pe cel ce s-a încumetat să-l oprească înspre Mine, dar acesta e pedepsit de ceea ce a făcut, și iată, nu pot să încălduresc pe fiul cel uns cu ungera acestei vremi. I-aș pedepsi pe toți cei care suflă în făclia credinței acestui fiu uns în vremea aceasta, dar toți cei care se luptă să sufle în lumina aceasta sunt pedepsiți de ceea ce fac ei, pentru că ei iubesc întunericul și nu lumina, care a venit în lume prin această lucrare de înviere a duhurilor, a bisericii lui Hristos. Și voi fiți credincioși întru Mine, că lucrăm lucrare mare, măi copii. Nu vă temeți voi de cei necredincioși, că Domnul biruiește pentru voi și pentru adevărul cel din cer. Adevărul cel de pe pământ, cel ieșit de la om, un picuț și nu va mai rosti nici un cuvânt acest adevăr, că Unul este Adevărul, și Acela este Dumnezeu, și este din cer adevărul, nu din pământ, tată, nu din om, ci din Dumnezeu, și omul va cunoaște deșertăciunea adevărului său.

Se binecuvintează începutul vestirii adevărului, care vine cu Mine din cer. Se binecuvintează începutul și sfârșitul vestirii împărăției care vine cu Mine, începutul vestirii cuvântului lui Dumnezeu peste cetatea aceasta în care poposește Domnul și lucrarea Sa de vestire nouă și fiii vestirii cuvântului Său; se binecuvintează cu tărie de cuvânt și cu biruință prin cuvânt și cu lumină cerească și cu înviere prin cuvânt, căci sunteți solii învierii prin cuvânt, tată.

Se binecuvintează fiul Meu care este în această cetate, în lumea acestei cetăți, dar nu este din lumea ei, măi copii. El face și lucrează voia Mea și iubește harul cel de la Mine și e lovit de peste tot de duhul cel întunecat al necredinței acestei vremi, al bisericii acestei vremi, care nu mai are ochii ațintiți spre părinții ei cei sfinți, că iar vă spun, nu biserica a dat pe sfinți, ci sfinții au dat biserica, sfinții au însemnat biserica, și tot ei sunt și astăzi și lucrează prin biserica cea sfântă a lui Iisus Hristos, prin cei care-și răstignesc trupul, dimpreună cu patimile și cu poftele lui, și umblă în Duhul lui Iisus Hristos.

Binecuvântat să fie acest fiu al Meu din această cetate, și cuvântul acesta rostit să lucreze peste el și peste inima lui, căci cu inima și nu cu mintea cunoaște pe Domnul prin lucrarea cuvântului lui Dumnezeu.

O, fiule iubit, deschide, tată, cartea și te uită să vezi și să citești și să înțelegi numele Meu cel de azi. Acesta este numele Meu cel de azi: Cuvântul lui Dumnezeu este numele Meu cel de azi, și nimeni nu înțelege numele Meu întru cea de a doua venire a Mea. Eu sunt Cuvântul, și tu să nu Mă mai prigonești, tată. Nu te lua după omul cel de azi, nu te lua după omul care lungește boala, tată. Eu sunt Omul Cel nou, Cel născut din Tatăl mai înainte de veci. Sunt Omul Cel dintâi, născut din Tatăl. Eu sunt Cuvântul lui Dumnezeu, măi copilule al Meu. De ce, tată, te pitești de Cel ce grăiește din ceruri și caută după tine ca să te încăldurescă cu cuvântul născut

din Cuvântul? O, n-ar trebui să plâng după urma ta, și ar trebui să fie altfel, tată. Tu Mă iubești, dar nu știi cum să Mă iubești, nu știi, nu mai știi, tată. Întoarce-te către Mine, că te strig și te aștept să te întorci. Întoarce-te, Eu sunt! Până când, oare, lungești așteptarea Mea? Sun din trâmbiță în urma ta. Întoarce-te, ca să vezi al cui este glasul care te strigă. Eu sunt Fiul Omului, și glasul Meu curge ca un vuiet de ape și de vânt, ca o sabie ascuțită, care despică lumina de întuneric. Eu sunt Cel dintâi și Cel de pe urmă, și nimeni nu înțelege numele Meu. Nu vei avea nici o mângâiere, tată, până ce nu te vei întoarce la ceea ce ai lăsat în urma ta, căci ai lăsat călăuza în urma ta și tu mergi înainte, și Eu caut suspinând în urma ta. Întoarce-te, Eu sunt! Cuvântul lui Dumnezeu este numele Meu, care strigă în urma ta. Eu stau și privesc de departe după tine și în preajma ta. Ești aspru la glas și la cuvânt, dar ești plâpând, tată. O, cum poți fără Mine, fără Mine prin lucrarea Mea, care ți-a încăldurit duhul și puterea Mea din tine?

Iată, rostesc cuvânt de binecuvântare pentru tine. Tu Mă prigonești, și Eu te binecuvintez și te iert și te ung cu ungera pe care o ai de la Mine, ca să nu se șteargă. Tu o ștergi, și Eu iar o pun, că Eu sunt tainic în lucrare. Nu fugi de Mine, tată. Eu voi fi mai iute ca tine și te voi ajunge din urmă. Nu mai fugi de Dumnezeu și de cuvântul Său. Ți-aș da să mănânci și să înviezi pe calea Mea cu tine și nu pe calea ta cu Mine, căci calea ta e de la tine, iar calea Mea cu tine e de la Mine, tată. Și când n-ai să mai poți merge, și când n-ai să mai simți calea Mea cu tine, Eu sunt cu calea Mea aproape de tine, ca să ți-o așez sub picioare și să cunoști mersul Meu întru tine și să-ți amintești atunci de mersul tău fără Mine și să te căiești de durerea Mea de la tine și să Mă lași să fiu cu calea Mea întru tine.

Binecuvântat să fii, copil dorit de Dumnezeu. Mi-e dor de tine, tată, în lucrarea Mea pe care o știi și prin care sunt venit în lucru de patruzeci de ani, tată. Binecuvântat să fii, și să te întărească acest cuvânt rostit la ieslea cuvântului Meu pentru tine. Amin.

Copii ai cuvântului Meu, stați în picioare, măi tată. Sunteți trimișii Mei în mijlocul leilor și al necredincioșilor, dar am aici o mulțime de inimi de miei și de oițe. Am de împărțit în această cetate adevăr și înviere prin cuvânt. Lucrați, în numele Meu lucrați, și să rămână lucrul, tată. Lucrați cu putere, cu blândețe. Cuvântul vostru să fie ca al lui Dumnezeu; purtarea voastră să arate ai cui slujitori sunteți voi, și vom merge până la ziua de odihnă, tată, și vom chema sub această viță pe tot omul care va căuta scăpare la Domnul, că vine netezirea și curățirea și pregătirea cărării întoarcerii Mele, măi copii ai slavei care vine cu Mine.

Copiii Mei, binecuvântați să fiți întru ducere și întoarcere. Oastea cerească vă poartă pe voi pe deasupra pământului. Pace vouă, tată, și prin voi să se lase puterea Mea și biruința Mea întru cei doi copii care stau în fața mulțimilor prin cuvântul Meu, prin cuvântul lui Dumnezeu, care se lasă peste voi spre lucrarea sa, spre împlinirea cuvântului. Amin.

Voiesc să împlinesc cuvântul rostit pentru întoarcerea unsului României, și iată, voi ridica între cer și pământ această lucrare de pregătire a slavei care vine cu Mine, și prin această lucrare voi aduce Eu pe unsul României. Lucrez prin biserica cea vie, cea cu duhul viu și cu trupul pregătit pentru ca să stea înaintea Mea, înaintea slavei Mele.

Binecuvântată să fie răbdarea unsului Meu, Mihail al României. Încă un picuț de răbdare până voi sfârși de trâmbițat vestea cea sfântă peste România. Cuvântul este rostit, tată. Cuvântul rostit vine spre împlinire și voi aduce pe unsul Ro-

mâniei. Eu, Domnul, am cuvântat, și voi fi împlinitor și va fi slavă peste România, căci Îmi voi întoarce fața peste acest neam și voi ridica crucea acestui neam și voi face din ea armă de biruință pentru întoarcerea Mea, după cum scrie în Scripturi.

Să se ridice spre înviere duhul acestui neam românesc și să stea înaintea Mea, că Eu l-am ales pentru slava Mea, și voi fi împlinitor. Amin, amin, amin.

7/20 martie 1994

Praznicul Bunevestiri

Hrana minții și a inimii. Sfaturi pentru cei răzvrățiți.

E zi de praznic ceresc, și Eu vin cu glasul Meu la poporul Meu. În numele Tatălui Meu, Dumnezeu Savaot, M-am coborât între oameni și M-am făcut Fiul Omului, și Tatăl era întru Mine când M-am făcut Fiul Omului.

În numele Tatălui Meu cobor mereu la tine, poporule ales, ca să stau cu tine în fața Tatălui și să Se bucure Tatăl Meu de munca Mea. Eu sunt Păstorul Cel bun, Care Mi-am pus viața pentru oi. Pace ție, Israele mic, popor al lui Dumnezeu! Pace ție, tată, și nu te sminti că-ți spun așa. Tatăl este întru Mine când vorbesc cu tine, măi Israele. Eu nu pot fi fără Tatăl. Eu sunt în Tatăl, și Tatăl în Mine, și să nu te lași sub răvășeală cu gândul credinței întru Tatăl și întru Mine. Așa ar fi trebuit să lucrezi tu întru Mine, iubitul Meu popor, pentru că Eu am în mijlocul tău o lucrare cu mult mai mare ca aceea pe care am făcut-o atunci când am venit de M-am făcut Fiul Omului. O lucrare mai mare ca atunci lucrez acum, pentru că Eu M-am dus la Tatăl, și de acolo vin și lucrez, și de aceea trebuie să fii tare în credință, Israele. Eu sunt mereu, mereu lângă tine, dar stau nevăzut, tată, și tu ar trebui să Mă vezi, să Mă vezi de-acum, că Eu așa am spus: «*Voi fi cu voi până la sfârșitul veacurilor*» și cuvântul Meu este adevărul, și iată ce lucrare fac cu tine, popor iubit, că am cuvântul Meu în mijlocul tău, și sunt cu tine, după cum am cuvântat. Acum e pe sfârșite lucrarea Mea cea de două veacuri, după cum scrie în Scripturi, și tu va fi să Mă vezi, tată, va fi să Mă las descoperit lângă tine, popor al Domnului.

Pace ție, iubitul Meu Israel! E zi de serbare cu cerul în mijlocul tău. Am venit la tine prin cuvânt, am venit la tine cu lucrarea Mea cea de acum două mii de ani, cu Fecioara care M-a primit întru ea ca să Mă nasc trup din ea și să fiu Fiul Omului și să lucrez văzut. O, ce mult te iubesc, măi Israele! Ce mult te-a iubit Tatăl Meu, că iată, iar M-a trimis la tine, și stau cu tine de patruzeci de ani. O, ce mult te iubesc, Israele iubit, Israele al întoarcerii Mele pe nori! Dar și pe Israel cel după trup l-am iubit mult și l-am răbdat mult, și am așteptat să facă struguri buni via lui Israel, și a făcut aguridă, măi copii.

Copiiilor și copilașilor care aveți numele Meu, numele lui Avraam, Isaac și Iacov! Acesta este numele lui Israel în care M-am sălășluit prin făgăduința rostită peste Avraam. Creștinii și învățătorii lor cei care sunt pentru lume, aceia nu vor să înțeleagă ce înseamnă Israel, dar Eu vreau ca tu să știi ce este acest nume, să știi și să crești prin știință cerească și nu prin știința care vine de la om. Să scrii această lecție și s-o dai Domnului tău, și Domnul tău Se va uita din cer și îți va spune că știi sau că încă nu știi, sau îți va spune să cauți să știi așa cum este de știut, că Eu am așezare în mijlocul tău, și las cuvânt la ieslea cuvântului Meu și vin în calea ta, Israele. Iată,

vin în calea ta, tată. În zorii acestei zile M-am lăsat spre tine și am adus glasul Meu spre tine, și trimit pe străjerii Mei să-ți dea de știre cuvintele glasului Meu.

O, ce mult te iubesc, iubitul Meu popor, că și pe Israel l-am iubit, dar el n-a înțeles ce înseamnă Dumnezeu, și M-a lepădat, și ne-am lepădat unul pe altul apoi, că și Eu l-am lepădat pe el dacă el M-a scos afară din mijlocul lui, și M-am dus apoi spre neamuri. Și iată, acum am sălășluite în mijlocul tău, popor ales din lume ca să fiu cu tine, tată, în mijlocul lumii, și acum știe lumea că sunt cu tine și că lucrez cu tine prin cuvânt și îți pun masă, tată, prin cuvânt, și te hrănesc cu cuvântul Meu, cu Mine te hrănesc, căci Eu sunt Cuvântul. De aceea am numit Eu acest loc lucrare de Emaus (*Ro-Emaus, Târgoviște, n.r.*), că iată, aici e locul în care Eu și cu poporul Meu, Eu și cu tine, copilul Meu, frângem pecetea tainei cuvântului și intrăm în taina aceasta și vedem împărăția lui Dumnezeu, care va să se vadă, care are vâl încă, fiindcă tu nu ești încă bine pregătit, măi Israele al slavei Mele.

Când Moise vorbea cu poporul lui Israel, nu putea poporul să privească slava feței lui Moise când el dădea cuvintele Mele la popor, și își puneia Moise vâl, și așa vorbea cu poporul. Era trup poporul lui Israel, era cel după trup Israel, și era trup, și nu era duhovnicesc, dar Moise era cu Mine și cu trupul, și cu duhul, și Eu străluciam fața lui Moise, căci lucream prin el, măi copii.

Eu am numit locul acesta loc de Emaus. Eu iubesc acest loc care s-a întocmit prin cuvântul Meu, și vă iubesc pe voi, copii care ați împlinit cuvântul Meu. Stați aproape de Ierusalim, stați cu duhul întru Duhul Sfânt, tată, și nu vă înstrăinați de Mine, și Eu voi veni mereu la această scaldătoare și vă voi vindeca de așteptare, căci va fi să Mă las văzut, ca să-i bucur pe cei ce știu cum să fie cu Dumnezeu, că nu poți să fii bine cu Mine decât prin ascultare, tată, și prin aplecare și prin umilința care vă dă har și binecuvântare vouă, celor ce aveți pe Domnul așa cum este El; așa cum este El, măi copii și măi copilași.

Copilași curați, au venit în întâmpinarea Mea copilașii cei curați, și Eu am venit în întâmpinarea lor. Cel ce se naște din om și Mă alege pe Mine ca să-i fiu Dumnezeu și ca să creadă și să lucreze faptele credinței, pe acela Eu îl fac fiu al Meu, acela va da putere să se facă fiu al Meu dacă-l văd că Mă alege pe Mine. E dureros, tată, e dureros pentru Dumnezeu că acest popor ales din lume n-a ales pe Dumnezeu după cum a fost și el, ales de Dumnezeu. N-a făcut ascultare de așezarea cu care am stat în mijlocul lui, și s-a răzvrătit mereu poporul Meu ales, și n-am fii tari prin ascultare și nu Mă pot bizui pe poporul Meu. S-a sculat să Mă judece, să se judece unul pe altul, să-și facă dreptate, să se dezvinovățească, să se dea înțelept și să nu facă ascultare. Cei ce fac așa, aceia nu pot face ascultare, aceia se luptă să cadă din cer, adică din ascultare, măi copii, măi copilașilor.

Israele tată, nu Mă mai judeca, nu te mai răzvrăți și nu mai căuta nemulțumire, tată, căci Adam a dorit să fie Dumnezeu, și a căzut din cer și din viață, și din ascultare a căzut. Ce a folosit Israel dacă n-a ascultat de Moise, cel pus peste el? Dacă l-a judecat, dacă l-a bătut cu pietre, ce a folosit Israel? că iată, a căzut Israel. O, nu așa, Israele de azi, că te lepăd și pe tine, tată, dacă faci așa, dacă mai faci așa, dacă mai lucrezi așa înaintea Mea. Eu nu te lepăd, dar te lepezi tu singur, prin purtarea ta, prin neascultare, tată. Și ce faci după aceea? Că iată, se apropie ziua slavei Mele cea văzută de ochii tăi, și necredința ta va sta la judecată cu tine în clipa aceea. O, Mie nu Mi-e greu să-ți arăt slava Mea și lucrarea

Mea în slavă, așa cum este ea, dar îți va fi ție greu apoi, că apoi nu-ți va mai sta timpul înainte, și toate se vor trage la locul lor, căci toate au căzut prin om, și apoi s-au ascuns de om, și omul n-a mai înțeles nimic. Omul este căzut, și omul cel căzut nu pricepe nimic, dar omul cel ridicat spre Dumnezeu, capătă pricepere și har de la Dumnezeu și începe drumul înapoi spre locul de unde a căzut.

O, poporul Meu, când Mă uit la tine, tată, și văd ce mănânci, sunt ca și unul beat de durere. Când văd Eu că tu mănânci hrană străină de cer, ce să fac Eu cu tine? Vorbesc de hrana minții și a inimii, tată, că tu ieși de la om înțelepciune și nu ieși de la Mine, și omul fără de Mine nu are de la Mine, tată, și nu crezi ce-ți spun. Cum adică omul fără Mine? Adică omul care nu face ascultare de Mine. Acela este om căzut de la Mine prin neascultare, și în zadar dai tu, creștine, să spui altfel, că tot Eu am dreptate. Chiar dacă ție nu-ți place că așa este, omul care calcă legile lui Dumnezeu nu este omul lui Dumnezeu. Oare, în zadar zice Scriptura că legea nu desăvârșește? Și de ce nu desăvârșește? Pentru că legea lui Dumnezeu nu se ține de oameni, și iată, litera legii stă împotriva omului și îl îngrădește și îl bagă la pedeapsă, îl bagă la închisoare, și nu mai este liber omul care nu stăruiește în ale legii, și oamenii nu iubesc legea lui Dumnezeu, măi copii, și voi luați și învățați de la oameni, tată. Și când va fi să știe toți oamenii ce lucrare cerească v-a însoțit pe voi, ce înțelepciune dumnezeiască a suflat peste voi ca să fiți înțelepți ai cerului și să învieze oamenii cei fără Dumnezeu, o, ce veți face voi, copii ai acestui popor? Iată, de aceea voiesc să stați sub pregătirea Mea, tată, și dacă nu toți vreți, alegeți-vă la dreapta Mea cei ce vreți ca în cer, și deosebiți-vă de cei din acest popor care lucrează neascultare, care nu iau învățătura Mea ca să lucreze din ea.

Măi creștine, ia aminte ce-ți spun, tată, nu lucra ceea ce nu rămâne, și să nu faci ceea ce se va desface. Să nu faci ceea ce desfaci, și să faci numai ce rămâne făcut, tată. Tu ești poporul Meu, și porți numele Meu. Nu mai fă de la tine, și fă de la Mine, fă ce-ți dau Eu să faci. Și dacă Eu îți dau să faci ceva din planul Meu, și dacă tu lași ce-ți dau Eu și dai să faci ce-ți iese sau ce alegi tu să faci, asta mai înseamnă că faci ceea ce nu se desface? Se desface ceea ce nu faci de la Mine, se desface de la Mine, și iată, se cheamă că lucrezi în ogor străin și după cuvânt străin, tată. Cine nu vrea să lucreze în această lucrare, să-și aleagă ce vrea, căci Domnul iubește pe cel ce stă de bunăvoie în lucrul acestei lucrări. Dar cine vrea să aibă această lucrare cerească și să i se dea lucru de nou Ierusalim și de faptă prin cuvânt, acela să treacă de-a dreapta Mea, și Eu îi voi da de lucru în lucrarea Mea. Amin.

Copiii și copilașilor, nu lucrați de la voi, și lucrați de la Mine, tată. Nu stați întru voi, și stați întru Mine, că Eu sunt fără de moarte prin cei ce stau întru Mine.

Copilașii și tinerii poporului Meu să ia aminte la glasul Meu și să se apropie de Mine. Și cum să se apropie?

Iată, grăiesc cu voi, copilașilor și tinerilor curați cu trupul și cu inima, căci cei ce nu sunt curați cu trupul și cu inima și cu viața, aceia n-au cum să audă graiul Meu, aceia stau nepăsători și nu aud pe Domnul. Voiesc, tată, să-Mi vindec ranele pe care le am de la acest popor. De patruzeci de ani îl păstoresc, și nu s-a prins mâncarea de el ca să fi fost mare și sănătos și curat și cu iubire sfântă. Puțină iubire, puțină de tot, puțină ascultare a lucrat poporul Meu cel dintâi, cel de la începutul lucrării Mele. Iubea cuvântul Meu, dar nu iubea viața cu Mine poporul cel de la început, și l-am mărit pe cel de la început și l-am hrănit și l-am adăpat prin vreme grea, și n-a

luat pe el cămașa Mea, n-a luat-o, tată, și n-a luat crucea Mea, că una e să duci crucea ta, și alta e să duci crucea Mea, poporul creștin. Sunt departe una de alta aceste două poveri; departe, tată. Și iată, venea creștinul la Mine și Îmi pune în spate și crucea lui, și Eu plângeam și sufeream pentru poporul Meu cel fără dragoste. Să fi voit să-și ducă creștinul crucea lui, dar și pe aceea o îngrămădea tot pe Mine, măi copii. Să fi voit să-și fi cusut creștinul cămașa lui cea ruptă; da' de unde! că venea să i-o cos Eu, de parcă i-aș fi rupt-o Eu. Să fi voit să ia haina Mea, tată, că haina Mea are alt gust, alt har, altă lucrare, altă iubire și altă înțelepciune. Iată ce înseamnă haina Mea și crucea Mea.

Copilașilor și tinerilor, cei ce sunteți vii, cei ce înviați la glasul Meu, voiesc să fac din voi o plămadă cerească, tată, o alifie și un har nou cu care să-Mi ung ranele făcute de neascultarea poporului Meu care a greșit și care nici acum nu voiește altfel. Trebuie să deștelenim ogorul acesta, și am nevoie de pluguri și de cârmaci de pluguri. Iată, după patruzeci de ani n-am în cine să Mă sălășluiesc ca să lucrez de-acum. Am hrănit acest popor, ca să crească și să lucrez cu el, și iată, nu vine nimeni să lucreze. Unii au altceva de lucru, alții au soții și copii, alții au ranguri, alții au mândrie deșartă, alții se hrănesc cu înțelepciunea care vine de la om și au aruncat-o pe a Mea, iar alții se ceartă cu Mine și Mă judecă și se răzvrătesc, căci sunt căzuți în necredință dacă s-au întors de la Mine. Veniți voi, tată, și stați cuminti cu Mine și învățați de la Mine ce este această lucrare prin care am păstorit Eu pe părinții voștri, pe frații voștri cei mai mari. Veniți la Mine, și lăsați-vă veniți, și să vă lase părinții voștri să veniți la Mine. La Mine și nu la lume; la învățătura Mea și nu la știința care vine de la om și care în curând se va opri, se va desființa și nu va sta înaintea Mea. Strângeți-vă grămadă și lăsați-vă culeși în hambare, căci această lucrare se va împărți vouă ca s-o aveți pe masă și să dați din ea celor ce vor lua calea învierii. Intrați în arca Mea. Eu sunt cârmaciul. Intrați și nu umblați pe drumurile lumii, căci cei dintre voi care n-au ascultat să nu umble pe drum, au fost înghițiți de golul de sub picioarele lor. Am mulți creștini care au mâncat din masa cuvântului Meu, și mulți și-au făcut copii, dar mulți copii sunt duși în lume și nu Mi-au fost dați Mie ca să am rod tânăr și să altoiesc Eu în ei rod ceresc. Iată, acei părinți sunt părinți fără iubire de copii, fără milă și fără teamă de Dumnezeu. Au deschis ograda, au deschis fereastra spre lume și s-au dus copiii, și nu Mă pot duce după ei, că nu Mă cunosc copiii cei mici ai poporului Meu.

O, nici părinți vitregi dacă ați fi fost voi, cei mai mari ai poporului Meu, și tot nu trebuia să vă dați copiii la moarte. Copiii voștri nu știu ce este moartea, și nici voi n-ați voit să credeți de la Mine. V-am învățat oftând și pribegind după voi, și v-am rugat mereu să nu muriți nici voi, nici fiii voștri, și voi n-ați iubit ascultarea de cuvântul Meu. Am adus de știre cuvinte dureroase pentru cei ce nu vor sta bine cu Mine în această lucrare, și voi le-ați uitat, tată. Dar Eu n-am uitat nimic, n-am uitat de voi, și veți vedea că n-am uitat. M-am sculat și am plecat din nou după voi, și v-am strigat de peste tot ca să luați trâmbițarea cuvintelor Mele cele pentru sfârșitul așteptării, și v-am rugat cerește: «*Întoarceți-vă la Mine!*», dar lumea și fața ei v-a ținut în ea și v-a amăgit ca să nu vă întoarceți. O, ce veți face când vă voi întreba de voi și de copiii voștri? Ce veți face când veți vedea cartea care vă poartă pe voi întru cuvintele Mele spre voi? Unde vă sunt copiii, tată? Dar unde sunteți voi, copii ai lui Israel? Iată, Eu vă voi cere pe voi și vă voi cere pe copiii voștri, care vă poartă numele, tată. Copiii cei tineri au dat de pe ei haina creștinească,

și au luat-o pe cea păgânească, pe cea străină de Mine și de voi, și voi nu i-ați oprit și nu v-a fost milă de ei, și i-ați vândut robi lumii pe copiii voștri, și plânge cerul după voi și după rodul vostru. Frângeți-vă de durere și luați calea înapoi, că iată, Eu stau la cârmă și aștept întoarcerea celor rătăciți.

Iată, din cetatea cea mică din care a plecat Verginica nu mai am decât puține sufletele. Restul s-au dus la moarte, căci s-au lăsat momiți de fața cea ascunsă a morții. Mă uit peste cetățile poporului Meu, și Mi s-a risipit urma Mea din ele. S-a șters urma picioarelor Mele din casa creștinului Meu cel dintâi, cel de la început, și ceea ce a mai rămas la masa Mea e numai trup, dar vreau să fii cu Duhul Sfânt în tine, creștinule rămas. Iată, Eu voi veni mereu la această scaldătoare și voi lucra lecția Duhului Sfânt peste tine, Israele. Vino, tată! Cu mic, cu mare, vino! Vino, și rămâi întru Mine dacă vii! Vino și nu te mai juca de-acum, că te-ai jucat cu Dumnezeu, Israele, și M-ai umplut de răni și de durere, tată.

Copii și tineri, luați firul și duceți-l mai departe, dar să-l duceți cum l-am dus Eu. Luați crucea Mea, de-acum, dacă voiți să atingeți vârful biruinței. Una este crucea ta, și alta este crucea Mea, măi Israele. Eu am ascultat pe Tatăl sub cruce, iar tu să asculti de Mine, Israele de azi, că M-a trimis Tatăl la tine, măi Israele, și tu să iei de la Mine și să faci ca Mine, și să nu iei de la tine ca să faci ca tine, că ai văzut ce a pățit Adam dacă a dorit să fie Dumnezeu. Tu să nu dorești așa, adică să nu faci ce vrei tu. Tu să fii fiul Meu, și dacă ești fiul Meu, vei face ce-ți dau Eu să faci. Uită-te în viața Mea și naște-te din ea, tată, că Eu îți dau putere să te faci fiu al Meu. Fiți și voi cu Mine, că nu e bine să fiu numai Eu cu voi, și trebuie să fiți și voi cu Mine, și se va împlini lucrarea Mea în voi apoi, și veți face lucruri mai mari decât cele de până acum între lucrările cerului. Eu pe cel ce stă întru Mine vin și îl povățuiesc și îi dau prin cuvânt, dar pe cel ce stă întru el și întru altă voie, nu-l mai povățuiesc, și îl aștept să intre întru Mine, ca să-i fiu Dumnezeu, și să-l fac fiu al Meu apoi. Dacă a fost fiul Meu și acum nu mai seamănă cu Mine, acela nu mai este fiul Meu, acela trebuie născut iar, din pocăință și din credință și din ascultare.

Copiii cei tineri să deschidă inima spre Mine, și Eu voi deschide ușa cerului și voi ploua binecuvântarea Mea și înțelepciunea Mea peste ei.

Păstorii Mei și cei dați lor de Mine spre lucru, să vegheze bine peste turma rămasă în ascultare, să păstorească bine și cu folos, și să le ia pe cele noi, căci toate se fac noi prin cuvânt. Păstorii Mei să pună străjeri din loc în loc, și lucrători din loc în loc, și să lucreze peste ei; ei în lucrători, și lucrătorii în ei, așa cum este lucrarea Tatălui cu a Fiului, una.

Am lecții multe de coborât peste Israel, peste păstori și peste oi, peste cei dintâi și peste cei de pe urmă. Am de vestit vestirea cea mare peste mulțimi, tată. Așa cum am poposit la poarta cetăților poporului Meu, tot așa merg acum printre mulțimi, merg cu trimișii Mei, așa cum mirele de la nuntă trimite vorniceii cu cofițele pe la porți și cheamă mulțimea la nuntă. Eu sunt Mirele, voi sunteți mireasa Mea, iar mulțimea care primește acum bunăvestirea este mulțimea nuntașilor care se vor apropia la nuntă, tată, la nunta cea proorocită ca să fie, dar avem de pregătit multe, că multe zăbovesc, pentru neascultarea poporului Meu.

Nu mai băgați, tată, în camera voastră pe cel ce nu are ascultare în această lucrare, căci au venit între voi inimi pe care Eu nu le cunosc prin această lucrare. Fiți precauți și nu lăsați să vi se spargă casa de necunoscuți, că această lucrare este casa voastră: lucrarea și cele prin ea, și mereu v-am în-

vățat să nu mai băgați în casa Mea pe cel necunoscut de Mine, pe cel ce nu seamănă cu Mine. Stați cuminți în casă, și iubiți și păziți această casă, că așa i-am spus și lui Adam; i-am dat Edenul și i-am spus să-l lucreze și să-l păzească, și el n-a făcut cum i-am spus Eu, și a făcut altceva. Dacă vedeți că cineva nu-L cunoaște pe Domnul așa cum este Domnul, dacă vedeți că nu lucrează ca Domnul, nu-l băgați în casa Domnului pe cel necunoscut, că unul ca acesta vă ia stăpânirea dată vouă de Mine. Nu vă vindeți dreptul de aleși ai Mei, nu vă lăsați hărțuiți de inimi ușoare. Și vă roagă Domnul, Eu, Domnul, vă rog, nu vă opriți în ceata celor răzvrățiți din acest popor, din cei care au fost și au părăsit apoi această lumină, căci cine dă de la el această lumină, aceluia i se plătește cu întunerice și cu neînțelepciunea. Rugați-vă pentru întoarcerea celor răzvrățiți, celor necredincioși, celor hulitori, dar nu vă opriți în sfatul lor, iar cine nu va împlini acest cuvânt, acela va fi însemnat și dat într-o parte, ca să nu se strice aluatul Meu între voi. Nu este voie ca un aluat care s-a stricat să mai stea amestecat cu aluatul Meu între voi. Domnul a lăsat omului libertatea, dar voi fiți fiii Mei, după cuvântul înțelepciunii care spune: „*Robește-mă Tu, Doamne, ca să fiu liber*“.

Eu dau inimă cerească celor tineri din poporul Meu care-și aleg să semene cu Domnul și să umble cu Domnul și să le fiu Eu Dumnezeu lor. Eu dau har și biruință cerească celor ce-și răstignesc trupul și firea și poftele și voia, ca să fie cu Mine și cu Duhul Sfânt. Eu vin mereu la această scaldătoare și voi aduce slava cuvântului Meu vouă, celor ce stați sub ascultarea Mea și nu altfel. Învățați-vă unul pe altul cum să stați sub ascultarea Mea. Măi copii, să nu faceți nimic fără Mine, voi, cei ce alegeți să ascultați de cele din cer. Nu vă uitați la fața omului, la pretențiile omului, la planurile omului, că ele nu sunt ca planurile Mele. Fiți cu mâinile curate, și iarăși zic, fiți cu mâinile curate, ca să nu vă smulgă nimeni de lângă Mine. Cel ce este curat întru toate, acela nu este smuls de lângă Mine, căci cei smeriți și curați nu cad de la Mine, iar semnul celor mândri este căderea, măi copii.

Eu vă ating pe fiecare din voi care aveți dragoste așa cum cere Dumnezeu; Eu și Fecioara, care a fost punte a Fiului lui Dumnezeu spre oameni; Eu și Verginica, cea care v-a născut pe voi prin această lucrare; Eu și trimișii Mei, întru lucrare de trimiși prin cuvânt, și cine-i judecă pe ei, aceia se ating de lumina ochilor Mei.

Eu sunt cu voi mereu. Binecuvântat să vă fie lucrul vostru, copilași ai acestui popor binecuvântat. Binecuvântată să vă fie ascultarea cea cu folos, că ascultarea are înfățișarea ei, tată. Eu, și cu Măicuța Mea cea plină de har, și Verginica, cea purtătoare de daruri pentru voi, Eu și cerul Tatălui Meu, vă ating cu pacea Mea, cu lucrarea păcii Mele. Pace vouă! Fiți bucuria Mea. Fiți nemuritori de-acum, că moarte nu va mai fi dacă veți fi cu Mine.

Pace vouă! Pace ție, iubitul Meu Israel! Amin, amin, amin.

25 martie/7 aprilie 1994

Praznicul Intrării Domnului în Ierusalim. Duminica Floriilor

Cuvânt de bunăvestire peste cetatea Timișoara. Prețuire pentru jertfa de izbăvire ieșită din trupul ei.

Glasul Meu cuvintează peste ieslea cuvântului Meu. Eu sunt Cuvântul. Acesta este numele Meu, Cuvântul lui Dumnezeu este numele Meu întru cea de a doua

venire a Mea. Să se aştearnă cuvântul Meu şi să se dea de ştire, şi spre lucru apoi. Amin.

Voi, cei ce străjuiiţi întru întâmpinarea glasului Meu, lucraţi, tată, şi daţi trup cuvântului glasului Meu. Pace vouă, şi aşezaţi-vă să daţi cuvântului Meu fiinţă în această carte, căci cartea aceasta, Eu sunt, Eu, întru cuvânt rostit, pentru ca să se împlinescă cuvântul cel rostit de Dumnezeu. Amin.

O, copii ai cuvântului Meu, mare slavă s-ar arăta de la această lucrare de cuvânt dacă ar fi credinţă pe pământ, dar iată, Fiul Omului nu mai vede credinţă pe pământ, nu mai vede la nimeni, tată, la nimeni dintre cei spre care am venit prin glasul cuvântului Meu pe care-l las peste voi. Tot aşa am păţit şi când am venit în mijlocul lui Israel, tot aşa, tată. Venisem la poporul Meu, venisem între ai Mei, dar n-am fost preţuit şi n-am fost crezut şi n-am fost cunoscut că am venit de la Tatăl. Tot aşa şi acum, am venit în mijlocul celor ce sunt ai Mei în mijlocul bisericii Mele, dar iată, biserica Mea nu Mă cunoaşte, căci ceea ce a fost, iarăşi este, şi nu Mă preţuieşte, şi trec prin ea ca un necunoscut, şi ea nu cunoaşte Duhul Meu, şi nu cunosc pe Cuvântul oamenii bisericii.

O, copii ai cuvântului, ce mare slavă s-ar arăta de la această lucrare de cuvânt din cer coborât dacă aş fi primit şi cunoscut de cei ce sunt ai Mei prin mărturisirea lor întru credinţa cea dreaptă, întru biserica cea una sfântă şi apostolească şi sobornicească. V-am trimis pe voi cu cuvântul Meu din loc în loc, din cetate în cetate, şi voi merge cu voi până la ziua de odihnă, tată, şi ne vom odihni de ostenele, că Mă voi lăsa văzut, şi slava Mea va prinde sub ea toată necredinţa. Eu nu lucrez nimic fără să vestesc mai întâi, aşa după cum a fost în toată vremea lucrarea dumnezeiască, fiindcă scris este: «*Nimic nu împlinesc fără să dau de ştire*», că nu vreau să lucrez pe neştire.

Eu sunt Domnul milei şi al îndurărilor, şi iată, trâmbiţez în calea arătării slavei Mele, ca să audă străjerii bisericii şi să nu lucrez pe neştire. Binecuvântată să fie vestirea cuvântului Meu din loc în loc, vestirea serbării întoarcerii slavei pe norii slavei, după cum scrie în Scripturi.

Iată încă o cetate vestită. Binecuvântată să fie lucrarea începutului vestirii Fiului lui Dumnezeu peste cetatea Timişoara. Binecuvântat să fie duhul şi inima celor credincioşi din această cetate. Dar această cetate are trecere la Mine, şi iată ce vă spun: vă amintesc de cuvântul Meu adus vouă, că v-am spus să credeţi în Mine şi să nu vă tulburaţi sau să vă speriaţi când vor veni peste voi stăpânii veacului acesta ca să vă piardă dinaintea Mea, şi v-am făgăduit vouă cu puţin înainte, că vor veni spre voi, dar Eu voi întoarce armele lor spre ei, şi vă voi izbăvi, şi vor pieri ei la vremea hotărâtă de Mine, şi pe care v-am vestit-o vouă până să se împlinescă. Şi iată, această cetate a dat din ea preţul pentru ocrotirea lucrării cuvântului Meu, şi în clipa cea grea care venise pentru voi, ea a scos foc din mijlocul ei şi i-a doborât pe cei ce se întăriseră peste Dumnezeu, şi Eu v-am izbăvit pe voi, copii ai cuvântului Meu. Şi iată, s-au scurs patruzeci de ani de când Eu cuvintez şi vestesc din vreme şi lucrez la vreme, şi lucrez peste voi, căci voi sunteţi martorii Mei din vremea aceasta. Eu sunt fără de timp, dar iată, sunt cu voi în timp şi lucrăm peste timp, ca să ieşim din el şi să le aşezăm pe toate la locul lor cel dintru începutul lor, căci toate au căzut prin om, prin căderea omului cea de la început, şi se lucrează la întoarcerea acasă, tată. Şi iată, vine Fiul lui Dumnezeu să-Şi aşeze la loc cele ruinate, cele risipite, cele răvăşite, să-Şi aşeze la loc împărăţia cea dintru început, aşezată de Tatăl şi de Fiul şi de Duhul Sfânt. Amin.

Eu trebuia să ies deasupra cu acest izvor ceresc, cu acest râu al vieţii, ca să se întoarcă la matca sa, la matca râului vieţii, tată, şi să se deprindă făptura cu întoarcerea acasă, cu întoarcerea la Mine, ca să nu mai fie moarte şi fărădelege, şi de aceea vă folosesc pe voi, care purtaţi lucrarea Mea, ca să vestim toată făptura că vine Domnul întru ale Sale, şi să se aşeze la veghe toate ale Sale şi la viaţă fără de moarte.

Să nu mai fie nepăsare, şi să fie veghe şi aşteptare. Să nu mai fie necredinţă, şi să fie mărturisirea Duhului Sfânt peste toată făptura. Să nu mai fie fărădelege, şi să fie sfinţenie de duh şi de trup înaintea Celui ce vine cu slavă, că scris este despre sfinţenie că fără de ea, nimeni nu va vedea pe Dumnezeu, şi cele scrise nu se pot desfiinţa la Dumnezeu. Dacă oamenii desfiinţează cele rostite de Domnul, călcând peste cele rostite, iată, cele rostite vor sta faţă în faţă cu cei ce le calcă pe ele, şi Domnul Iisus Hristos va birui prin sfinţenie, prin cei ce o iubesc pe ea. Amin.

Iată, tată, mai-marii cei de peste voi vă ridică vină vouă, vă aduc vină de mândrie şi vă sfătuiesc să lepădaţi cuvântul şi glasul Meu care se lasă deasupra voastră, deasupra ieslei cuvântului Meu. Ei vă învinuiesc de mândrie, dar Eu rostesc cuvânt şi spun: o, de ar cădea toată făptura în ceea ce sunteţi voi căzuţi! căci voi sunteţi căzuţi în braţele dragostei de sfinţenie şi de cer şi de veşnicie cu Mine. Această viaţă este o datorie, este şi mai mult decât atât înaintea lui Dumnezeu. Cei ce iubesc pe Domnul cu adevărat, unii ca aceia nu pun vină peste voi, dar iată, Eu nu mai văd credinţă şi lumină la fiii oamenilor. Fiii oamenilor nu caută spre fiii lui Dumnezeu ca să primească mărturisire despre Mine şi ca să creadă în Mine. O, nu mai este frică de Dumnezeu, căci înţelepciunea care vine de la om a înşelat şi pe fiii credinţei, măi copii, şi pier fiii credinţei din lipsă de înţelepciunea care vine din cer. Dar n-am făgăduit Eu acest har al Duhului Adevărului pe Care lumea nu-L cunoaşte? Şi iată, nici fiii credinţei nu-L cunosc pe El întru lucrarea Sa. Şi se va ridica Israel cel după trup şi va primi botezul credinţei cea de la Iisus Hristos, şi tu, poporul creştin, ce vei face dacă nu-L cunoşti pe Cel mărturisit de tine, pe Fiul Omului, Care a venit să te răscumpere din fărădelegile şi din firea cea căzută prin păcat? Ce vei face, tată, dacă nu te vei ridica să stai bine şi să stai cu frică şi cu luare-aminte înaintea Celui ce vine pe nori la tine? că iată, s-au scurs cele două veacuri despre care cuvântă Scriptura, şi Eu Mă voi lăsa văzut, după cum este scris. Amin.

Copii ai vestirii cuvântului Meu, vin după voi cu cuvântul Meu, ca să începem lucrul împreună peste această cetate care are trecere la Mine. Ea a plătit preţul vostru, şi Eu v-am izbăvit pe voi, iar celor ce au plătit preţul vostru le-am dat loc aparte până la arătarea Mea, până la ziua cea mare, tată, iar pe voi v-am îndemnat să staţi tari întru lucrarea Mea şi să lucraţi întru ea pentru toată făptura. Nu vă temeţi de cei ce vă împung. Tot aşa am fost şi Eu împuns de cei care ziceau că sunt ai Mei, dar Eu lucrăm întru Tatăl şi mergeam înainte, şi am mers înainte pentru cei ce au crezut că am venit de la Tatăl. Nu vă temeţi, nu lăsaţi jos lucrarea Mea, că dacă cei ce vă împung nu cred că Eu sunt între voi prin cuvânt, ei cred că aduc slujire lui Dumnezeu împungându-vă pe voi. Da' de unde! că ei împung pe Cuvântul, şi ei nu ştiu şi nu înţeleg că voi lucraţi tot ce vă aduc Eu să lucraţi pentru făptura cea căzută, şi lucraţi întru Mine, aşa cum şi Eu am lucrat întru Tatăl după întruparea Mea din om. Nu vă clătinaţi, lăsaţi necredinţa celor ce nu cred şi rugaţi-vă la Mine pentru ca să cobor pe Duhul Sfânt şi să stărpesc necredinţa. Cei ce vă lovesc pe voi

nu iubesc sfințenia și nu-L văd pe Domnul, dar cei ce sunt ai lui Hristos, aceia și-au răstignit trupul și patimile și gusturile și voia, și aceia umblă în Duhul, și aceia dacă ar mai fi ar înțelege că voi ați fost aleși de Mine ca să lucrați întru Mine. Nu voi M-ați ales pe Mine, ci Eu v-am ales pe voi, și v-am cerut ca să stați sub ascultarea vocii Mele și să lăsați voia voastră, și nu este har mai presus de harul celor ce se dau lui Dumnezeu la cererea lui Dumnezeu, întru frângerea vocii libere. Cei ce lovesc în voi, aceia au lovit și în Mine. Cei ce au păzit cuvântul Meu, aceia îl păzesc și pe cel dat de Mine vouă spre știrea tuturor, iar cei ce-l leapădă ca pe o minciună, aceia nu cred în Dumnezeu și nu păzesc cuvântul Meu.

Se binecuvintează călătoria voastră, copiii ai rostirii cuvântului Meu peste mulțimi. Binecuvântați să fiți voi, cei care luați cuvântul Meu să-l duceți la Timișoara și la copiii care au misiunea vestirii cuvântului lui Dumnezeu. Sunt cu voi pe cale, tată. Binecuvântată să vă fie corăbiuța, și iată, Eu și cu oștirile cerești mergem pe cale cu voi întru ducere și întoarcere, întru intrări și ieșiri, întru ieșiri și intrări. Amin.

Binecuvântată să fie România, țara întoarcerii Mele la ai Mei, țara trâmbițării cuvântului lui Dumnezeu peste fiii cei credincioși ai tuturor neamurilor pământului. Și se va coborî pe pământ cer nou și pământ nou, întocmit la cuvântul Meu, și toate neamurile pământului vor vedea lumină mare și se vor boteza, căci Eu sunt Domnul, și sunt credincios făgăduințelor Mele. Și va învia Israel cel căzut, și la vederea luminii va primi mărturisirea mântuirii cea de la Iisus Hristos, căci Tatăl Meu nu primește pe nimeni fără Mine. Și va fi altoit Israel, și va fi făptură nouă Israel și va lucra lucrare de nou Ierusalim, căci toate se fac noi prin cuvânt, și iarăși se lucrează prin cuvânt. La început a făcut Dumnezeu cerul și pământul și pe om, iar acum iarăși se lucrează prin cuvânt și se fac cer nou și pământ nou și om nou, după chipul și după asemănarea lui Dumnezeu, precum a fost la început chipul și asemănarea lui Dumnezeu în om. Dar iată, trebuie trudă în cer și pe pământ, căci Noul Ierusalim se coboară din cer, și nimeni nu pricepe această taină întru lucrarea ei.

O, Românie aleasă de Tatăl Meu ca să te îmbrace întru rochie nouă de nuntă, ca să stai înaintea Mea întru sfințenie și întru slavă! Suflu peste tine, ca să-ți cunoști menirea ta întru neamurile pământului, și voi lucra cu toate oștirile cerești și voi birui ca să aduc pe cel pus peste tine, pe cel pus de Mine, și care așteaptă mâna Mea cea tare ca să lucreze și să-l aducă. Eu voiesc sărbătoare și nu întristare. Eu voiesc iubire ție. Eu voiesc să aduc pe cel uns de Mine pentru tine, și voi lucra ca să biruiesc împotrivirea cea omenească, voi lucra prin puterea care iese de la sfințenia celor ce umblă cu Mine.

Binecuvântată să fie cărarea unsului Meu, Mihail al României, căci iarăși înnoiesc binecuvântarea acestei cărări de întoarcere acasă a celui uns. Binecuvântată să-i fie răbdarea și așteptarea, intrările și ieșirile, duhul și iubirea și credința lui în lucrările Mele peste România și peste lucrarea mântuirii care lucrează de la Dumnezeu în România.

«Iată, noi le fac pe toate». Eu așa am făgăduit, dar e mare lucru să înțeleagă omul ce va să zică această împlinire. De două mii de ani Mă zbucium cu tot cerul sfânt ca să iau moartea și fărădelegea de pe pământ. Dar iată, am ieșit cu lucrarea cuvântului, și voi lucra prin cuvânt, și cuvântul se va întrupa și toate se vor înnoi la cuvântul lui Dumnezeu.

Rostesc binecuvântare peste păstorul bisericii din cetatea Timișoara, peste cel blând, peste cel credincios, dar vreau să fie credincios, și să-i dea și celui plâpând pe care-l

am scris în această carte și care s-a ascuns de Dumnezeu. Vai celor ce au stins lumina acestei lucrări din inima acestui fiu al Meu, Irineu, care a greșit lui Dumnezeu clătându-se. Să fie duh de credință peste duhul bisericii Mele și să învieze sfințenia cea care va sta înaintea Mea în biserica Mea. Iată, vin la turma Mea, și ea se întoarce de la Mine. Eu sunt, și ea se întoarce cu spatele la Mine, dar Eu o voi tămădui de necredință și voi sufla peste ea, și ea va sta înaintea Mea.

Pace cerească peste păstorul bisericii din această cetate! Pace ție, păstor al bisericii Mele, căci biserica este cerească, nu este pământească, precum nici Eu nu sunt. Eu sunt din cer, nu din pământ, și tot așa și biserica Mea, care voiește cu Mine și cu cerul. Pace ție, și nu privi cu îndoială lucrul Meu din vremea aceasta. Eu sunt. Întru cuvântul glasului Meu lucrez, și am iesle de coborâre a glasului Meu. Eu sunt cu România, dar vreau să fie viu trupul bisericii Mele din ea și să stea cu fața spre părinți, ca să se întoarcă și părinții cu fața, și să lucreze din cer peste biserică părinții, și să se vadă peste ea chipul ei cel dintâi. Amin.

Pace vouă, celor ce stați cu cuvântul Meu înaintea mulțimilor din această cetate! Și vom merge cu vestea cerească până la ziua de odihnă.

Pace vouă, celor ce ați adus cuvântul Meu de la ieslea lui pentru această cetate, ca să fie întocmit și rostit pentru ea! Pace și Ierusalim nou și ceresc peste duhul și trupul acestei cetăți!

Pace și biruință pentru cărarea unsului Meu Mihail, căci cerul sfânt duce luptă spre biruință pentru întoarcerea celui uns. Eu sunt. Pace vouă! Eu sunt Cuvântul lui Dumnezeu.

Pace peste Israel! căci Israel înseamnă popor credincios lucrărilor cerești, întru duh dumnezeiesc. Amin, amin, amin.

10/23 aprilie 1994

Praznicul Învierii Domnului

Adevărata biserică a lui Iisus Hristos. Știința a ispitit tainele facerii.

Aceasta este ziua pe care a făcut-o Domnul să ne bucurăm și să ne veselim într-însa! Aceasta este zi de Paști, ziua Fiului lui Dumnezeu, întâiul născut din morți, și Cel dintâi întru toate.

Eu sunt, bucurați-vă! Și iarăși zic, bucurați-vă! Eu sunt Cel dintâi și Cel de pe urmă, și iată, sunt cu voi, cei din urmă. Bucurați-vă că sunt cu voi, cu voi, cei din urmă, cei de dinaintea arătării Mele pe norii slavei, întru slăvită venire pe nori. Sunt cu tine, Israele mititel, popor ales de Mine din lume ca să fiu cu tine în vremea cea din urmă, și ca să fii tu creștin după adevărul numelui Meu.

De unde vine numele de creștin? Israele, dacă Eu te întreb ce înseamnă numele creștin, tu ce răspuns Îmi dai? Acesta este numele Meu, Israele, și din el vine numele de creștin. Dar ce răspuns Îmi dai tu despre viața ta cu numele de creștin? căci tu trebuie să semeni cu Cel de la Care se desprinde acest nume minunat.

O, popor creștin, să te lupți, tată, să semeni cu Mine, că Eu cu nimeni n-am vorbit ca și cu tine, și am multe să-ți cer, și să le văd peste tine, ca să trăiesc Eu întru tine, iubitul Meu copil cu numele de creștin, cu nume nou, după numele Meu rostit.

Israele, pace ție! De peste tot Israele al acestei lucrări, pace ție! Ascultă cuvântul Domnului, Israele mic. Ia aminte și

te întărește întru Mine și de la Mine, de la hrana Mea, care se cheamă cuvântul lui Dumnezeu. Iată, rostesc peste tine, în numele Meu și în numele tău, tot cerul rostește odată cu Mine și cu tine salutul Paștelui Meu și al tău: Hristos a înviat! Și tu să zici cu Mine odată: „Adevărat a înviat!”. Adevărat să fie acest răspuns peste ființa ta, peste împlinirea ta întru Mine, întru învierea Mea întru tine.

Hristos a înviat, creștinii Mei, care purtați întru adevăr acest nume minunat! Acest nume este purtat de cei ce seamănă cu Mine, fiilor. Hristos a înviat, întru întreită cântare și urare și adevărire! Pentru tot poporul Meu să fie praznic de înviere, și asemănare de înviere, și bucurie în inimile voastre, fiilor. O, nu e bine în lume, nu e bine cu lumea, tată. E bine cu Mine și cu slava Mea și cu bucuria Mea. Numai așa fel de bucurie se numește bucurie veșnică. Bucuria acestei sărbători de înviere, nu știe lumea s-o păstreze curată și vie. Nu Mă pot bucura cu lumea, tată. Lumea se strânge la slujba învierii și se bucură în felul ei, se bucură că se strânge buluc, se bucură din obișnuință, dar bucuria lumii acesteia nu este ajunsă până la cer. Mare suspinare este pe îngeri și pe sfinți că n-au și ei loc în biserici și în oamenii care merg la slujba învierii Domnului, la slujba bisericii, fiilor, că iată, una este să zici biserică, și alta este să zici biserica lui Iisus Hristos. Dar Eu vreau ca tu să fii biserică a lui Iisus Hristos, iubita și micuța Mea turmă. Să nu fii ca biserica lumii, care se folosește de numele lui Iisus Hristos și care se strânge la slujba învierii ca să întristeze pe sfinți și pe îngeri și pe Domnul; se strânge și face fărâdelege în biserică și în casa ei și în jurul ei, și blestemă și injură și fumează și face desfrânare și destrăbălare, și nu văd, tată, să doară pe careva această blasfemie dureroasă. Sunt preoți puțini, puțini de tot, și ar trebui să fie mulțime mare de preoți, ca să fie ordine cerească întru biserică cerească. Este câte o cetate mare, și are pus peste ea un preot, și nu poate face nimic așa. Nu așa se cădea să fie ca să se spună pe drept biserică a lui Iisus Hristos.

Măi copii, vă spun și Eu vouă că e mare rătăcire pe pământ. Cerul face socoteală, și e mare înșelare pe pământ, și voiesc s-o dau de veste, ca să nu lucrez pe neștire peste rătăcire; să dau de știre că una înseamnă cuvântul biserică, și alta înseamnă biserica lui Iisus Hristos. Cea a lui Hristos înseamnă sfințenie, credință, smerenie, iubire și rugăciune vie, măi creștine, nu rugăciune moartă, nu mândrie, nu sminteală; înseamnă ascultare biserica lui Iisus Hristos. Cel ce calcă ascultarea din biserica lui Hristos, acela iese din biserică, iese prin neascultare lucrată împotriva Duhului Sfânt, Care trebuie să conducă biserica. Preotul trebuie să fie om vrednic, om curat și neobosit în slujire, om ales de iubirea creștinilor, de iubirea lor, care se hrănesc cu Dumnezeu. Așa se cade să fie ales preotul, și se cade să fie cel mai bun, mai bun și mai sfânt decât toată biserica; mai bun, ca să fie pildă bisericii.

Oare, știți voi cum se așezau și cum erau preoții în vremea bisericii de la început? O, ce mult voiesc să știți și să credeți că preotul trebuie să fie curat și să se asemene cu Mine, că scris este: «Nu este ucenic mai mare ca învățătorul său, dar orice ucenic desăvârșit va fi ca învățătorul său». Așa și numai așa înseamnă biserică a lui Hristos. E lumea moartă, și nu o pot învia și nu Mă pot strecura s-o trezesc, că preoții ei fac altceva, nu slujesc lui Hristos. Ei au tocmnit darul pe bani și nu răsar din cetate, și vin necunoscuți de cetate, și nu se mai știe rânduiala cea din început când apostolii Mei intrau prin cetăți și era ales cel mai vrednic din cetate și era așezat peste cetate, prin descoperire cerească era ales.

Dar unde sunt, tată, cheile împărăției cerurilor? Iată, ele sunt stăpânite de cei ce nu iubesc împărăția cerurilor. Dar voi nu vă temeți. E vremea de înșelare și de minciună și de fățarnicie cum n-a mai fost de când e veacul și nu va mai fi, dar voi nu vă temeți, că iată, Eu sunt prin cuvânt cu voi și vă țin treji și vă îndemn la veghe și la atenție și la biserică întru Iisus Hristos. Voi sunteți biserica Mea, pentru că Eu sunt capul ei. Dar la biserica lumii n-am cum să-Mi plec capul, iar cei ce păstoresc peste ea vor da seamă, și le voi cere rodul, și le voi cere oile păstorite și le voi arăta ce au făcut, că n-au făcut altceva decât negoț și înjosire peste Fiul lui Dumnezeu. Dar voi nu vă temeți în ziua aceea când le voi cere socoteală păstorilor de turme, păstorilor de cetăți, că le voi cere talanții, le voi cere rodul muncii lor și felul rodului.

Iată, tată, Eu vă spun vouă: nu toate muștele fac miere. Miere fac numai albinuțele, și aceasta este pildă și răspuns când toate cele făptuite se vor socoti cu Dumnezeu. Miere fac numai albinuțele, tată, și voi nu vă temeți, căci Stăpânul viei va lucra împlinirea pildei pentru salvarea viei Sale. Iată, am coborât această lucrare între cer și pământ și am lucrat cu voi patruzeci de ani în taină cerească, și acum am ieșit cu acest popor pe care l-am urcat treaptă cu treaptă, încetul cu încetul, până la vremea strămtorării, dar cei ușori trec prin vremea aceasta și rămân și se înnoiesc pentru vremea cea de după ea.

Te-am ales pe tine, poporul creștin, ca să judec lumea care a ales calea cea largă, și iată, Eu te dau pildă de porțiță strămtă, că tu vei fi porțiță de intrare la Mine pentru lumea care va asculta de trăirea ta, de cuvântul tău pe care-l ai de la Mine, tată. Fii credincios, și să nu faci și tu ca ninivitenii, că- rora le-am cerut pocăință și sfințenie, ca să-i salvez de la prăpădire, că păcatele ninivitenilor M-au făcut să hotărâsc scufundarea lor și pieirea lor, dar Eu am profetizat prin trimisul Meu, și cetatea s-a pocăit, și Eu Mi-am băgat sabia în teacă. Și după o vreme ninivitenii au cugetat că a fost minciună profetia, și din nou s-au întors de la Dumnezeu, și atunci, Eu am scufundat Ninivea dacă n-a stat credincioasă și întru ascultare. Eu n-am lăsat nelucrată salvarea, dar dacă a fost necredință la om, omul și-a ales singur plata. Așa am făcut și cu Iuda, dar Iuda n-a crezut că este adevărat ce spun Eu din vreme. I-am dat să înțeleagă că el Mă va vinde. Am vestit patima și moartea Mea, ca să-l opresc să facă necredință, dar el nu credea ce spun Eu, ce profetesc Eu, și când a văzut că a fost adevărat, atunci și-a pierdut mințile și și-a luat singur plata necredinței. L-am ajutat din timp, ca să înțeleagă, ca să Mă spāl de sângele lui, căci așa trebuia să fac Eu ca străjer dumnezeiesc. Străjerul care vede sabia venind și nu anunță cetatea, se face vinovat de sângele celui ce piere în fărâdelege, dar cel ce vestește apropierea prăpădului, acela nu este vinovat de viața celui ce nu crede vestea străjerului. Dar și ție ți-am vestit, poporul Meu iubit, și câte ți-am vestit! Și dacă tu dai să nu crezi, mai am Eu ce să-ți fac ție dacă vor veni peste tine cele ce sunt vestite că vor veni?

O, Eu am avut mereu străjeri puși de Mine peste tine, poporul Meu ales din lume ca să fii pentru Mine, dar tu ai disprețuit pe străjeri când voiam îndreptare ție. Iată, acum am înălțime mare de strajă, și vestesc mereu pe străjeri, și ei stau în fața Mea pentru tine și te vestesc pe tine de la Mine ce să faci și ce să nu faci, ca să fii și să rămâi viu. Și dacă tu nu stai să crezi și să lucrezi după glasul trâmbiței care te vestește întru bucurie, dar și întru veghe, atunci străjerii tăi n-au vină pentru clătinarea și pentru zdrobirea ta, precum nici Eu n-am vină, fiindcă te-am vestit și am trimis străjerii la tine. Fii așa

cum cere veghea vremii de acum, fii precaut, măi Israele, și nu te lua după ce este astăzi, că Eu ți-am vestit din vreme ce este astăzi și ce este mâine, dar dacă ești cu Mine, nu te vei stropi nici pe picioare, și vei trece cu bine și vei întâmpina pe Domnul tău, întru răsplata ta în cele nădăjduite.

Să nu te superi pe Mine, Israele. Eu te îndemn spre sfințenie, că nu mai am mângâiere decât de la tine, iubitul Meu popor. E ziua învierii, dar de la lume M-am umplut de răni și de cuie și de blestem. Se duc femei la biserică și iau cele sfințite și le folosesc pentru blestem și pentru rătăcire, și își fac rost de lumânări și de tămâie și de floare închinată Mie, și folosesc, zic ele, putere de la Mine ca să facă cu acestea rele; rele pentru oamenii cei rătăciți, și folosesc cele sfințite în slujba duhului rău. O, ce durere pe Mine, Fiul lui Dumnezeu, Care am înviat pentru învierea lumii!

A venit lume multă să fie la biserică, dar ce fărădelege am văzut în biserică și în jurul lor, e de stat pe cruce, tată, nu e de înviat pentru așa lume străină de Dumnezeu. N-are cine s-o învețe, n-are cine s-o oprească, n-are, că lumea se smințește de la cei mari, după cum este scris că peștele se strică de la capul lui, tată. Așa este și această pildă; este pentru biserică, deosebit pentru biserică, și iată, biserică nu este biserică Mea, și nu este decât de stat pe cruce pentru o așa biserică. Nu mai e de înviat, că pe vremea aceea când Eu am înviat, la vestea învierii Mele s-au sculat trupurile sfinților și au ieșit din morminte și au stat în Ierusalim și au fost văzuți înviați, dar acum, cei vii cu trupul nu vor să audă vestea învierii Mele și să învieze, ba Îmi pecetluiesc mormântul Meu în ei, ca nu cumva să Mă scol întru ei și să fie vii. Atunci au auzit morții și au ieșit din morminte și au înviat, dar acum nimeni nu mai aude glasul învierii ca să fie viu.

Eu voiesc alinare de la tine, Israele, că iată, sunt în patimă de la lumea care-și bate joc de numele Meu, și scris este: *«Cu cel fără de lege nu voi sta la masă»*, dar lumea nu înțelege Scripturile și nu vrea să audă de ele și să le știe și să le creadă. Dar tu să crezi, iubitul Meu popor, și să fie, tată, zi de înviere peste tine și întru tine și în mijlocul tău.

E praznic sfânt, e zi de bucurie și de iubire, și iată, Mă adun cu tine întru învierea Mea, Israele mititel. Sunt cu duhul acestui popor întru lucrare de cuvânt, căci tu, popor iubit, știi cum să serbezi Paștile învierii, iar acum este cel mai iubit Paști din viața ta cu Mine, măi Israele, căci cu adevărat Mă ai pe Mine Cel mai drag. Nu te-ai mai dat, tată, la mâncări și la bucurii de mâncări, și Eu am fost cea mai dulce mâncare pentru tine; Eu, cu viața Mea cea sfântă întru tine; iar tu trăiești acum nu cu hrană asortată, și nu cu bucate lumești, ci cu bucate cerești, așa cum a fost la începutul Meu cel curat, și te hrănești cu cuvântul Meu, care te face nou, care te împuternicește, ca să poți să fii ca la începutul cel fără de moarte, și tu să stai cu multă bucurie întru așa viață dată ție de Mine, căci viața aceasta Eu ți-am profețit-o din vreme și ți-am promis că te voi duce la ea, și la izvorul cel ceresc apoi, căci după mâncare îți va trebui să bei apă, tată, și îți voi da apă vie din râul vieții, popor al vieții care vine.

Eu mereu te-am povățuit să nu mai ții la trupul tău, și să ții la trupul cel pentru Duhul Sfânt, căci trupul tău, creștine tată, scris este că este templu al Duhului Sfânt. Și iarăși scris este în Scripturi că voi, creștinii Mei, nu sunteți ai voștri și că trupurile în care stați voi, trebuie să fie sălașe ale lucrării Duhului Sfânt. Chiar dacă ai da să zici că Avraam sau Ilie sau David sau apostolii au mâncat lapte și carne și unt, tu să nu mai zici așa de-acum, și să te gândești bine ce zici și să cer-

cetezi bine ce însemni tu pentru ei, pentru cer și pentru veacul care vine acum pregătindu-se prin tine, Israele al ascultării cea din urmă. Cu tine este altceva. Tu împlinești ce n-au împlinit ei, ce a mai rămas de împlinit pentru întoarcerea în Eden, unde moartea va fi aruncată afară și când prin tine se va ierta toată neîmplinirea celor de până la tine, căci tu împlinești ce a mai rămas neîmplinit. Nu te sminti cu sfânta Scriptură pe care o ții în față, și fii atent că sfânta Scriptură este Duh Sfânt, nu este carne și fire, chiar dacă în ea se găsesc îndemnuri pentru cei fără de orânduiala sfințeniei, fără de puterea iubirii de Dumnezeu. Este în ea și lege pentru oameni, ca să fie oamenii călăuziți până la starea de sfințenie, dar fiii lui Dumnezeu se ridică deasupra legii, ca să treacă spre starea cea sfântă de la început. Pe vremea apostolilor, vreme despre care au rămas în Scriptură orânduiele și lucrare peste biserică, uitați-vă bine că biserică neascultătoare de pe atunci primea rânduială prin apostoli, după starea bisericii, dar asta nu înseamnă să faci și tu, ascultătorule, ca și cei care nu ascultau, și pentru care se scriau rânduiele prin apostoli. Ce faci tu când citești în carte despre văduvele tinere pe care le-a povățuit Pavel să se mărite? Și de ce a vrut apostolul Pavel să se mărite acestea după moartea bărbaților lor? Ca să nu preacurvească fără lege, tată, pentru că acelea nu alegeau viața cea curată în Hristos, și trebuia să rămână sub lege acelea, pentru că pe atunci nici iudeii și nici apostolii nu pricepeau de ajuns că legea nu-l poate avea pe om pentru Hristos. Apostolii pricepeau, dar nu puteau îndeajuns să pătrundă cu cele noi peste cele vechi așa, deodată, că era împietrire și nu pricepeau iudeii care veneau spre încreștinare și care erau învățați cu legea. Dar tu, Israele de azi, trebuie să înțelegi că truda Mea e pe sfârșite, și trebuie să am un popor așa cum este cerul sfânt. Așa, și nu te sminti că-ți cer să fii cum este cerul sfânt, cum este Ierusalimul cel de sus, cel prin har Ierusalim, și care a câștigat prin har Ierusalimul cel de sus, după cum a fost rostită făgăduința peste Avraam.

Ascultă, Israele, glasul Meu, ascultă povața Mea, măi Israele, că tu ești ales pentru sfințire, nu ești după trup; ești ales pentru cele ce vor fi mai presus de trup, tată. Nu te lua după cei din poporul Meu care n-au vrut să îplinească cele profețite încă din vremea trupului lui Verginica. Eu ți-am spus azi că este cel mai frumos și cel mai sfânt Paști și cea mai sfântă zi de înviere din viața ta cu Mine, măi Israele. Vorbesc de cei care n-au lepădat cele așezate pentru acum, pentru de acum înainte până la arătarea Mea pe nori, tată. Acum rămâne să văd ce să fac cu cei ce au scuipat peste așezarea cerută pentru vremea în care suntem ajunși cu veacurile cerului. Eu, Domnul, Îmi voi aduce aminte de toți cei ce au numele rostit de cer prin această profeție, și voi scormoni și în carne și în piatră, și voi zgudui toate casele de creștini care au peste ele mărturia acestei profeții, și voi pune întrebarea: *„De ce ai părâșit pe Domnul, tu, casă a lui Israel, și ca să te închini la idoli trupului tău și ai veacului cel rău?”*. Îi voi întoarce cu fața la Mine pe toți cei care au auzit de la Domnul și au scuipat pe cuvintele aduse de Mine pentru ca să fie împlinite, că le-am adus ca să trăiască în voi, copii ai acestei profeții.

Îi este dor lui Verginica de poporul cel păstorit de Mine prin ea. Dar ție ți-e dor de trâmbița Mea? Ți-e dor, măi Israele? Îi este dor trâmbiței Mele de tine, și Eu îi dau glas trâmbiței Mele peste tine. Am spus când am venit s-o iau cu cerul pe Verginica, am profețit peste tine, Israele, că vine vremea să grăiesc cuvinte sfinte peste tine dacă te voi avea pentru Mine. Întrebă pe păstorii tăi cei de la Mine, și spuneți la

poporul nostru, păstorilor iubiți, spuneți ce am spus Eu când am luat-o cu cerul pe Verginica. Caută, măi păstorule care ai spre păstrare comoara cea de la sfârșit a cuvântului venit de la Mine la Israel; caută și scoate din ea și dă de știre lui Israel, ca să vadă Israel împlinirea cuvintelor profețite.

Verginica are glas peste voi în ziua Mea de serbare cu voi. Pace glasului cuvântului tău întru Mine, Verginico! și adapă-ți turma, tată, și dă-i din vinul cel nou al nunții, din cuvântul cel mai nou al Meu și al tău, ca să se îngrașe poporul tău, să se veselească, tată, că e zi de bucurie, e zi de înviere peste fiii învierii, peste fiii harului. Amin.

— **F**acă-se, Doamne, după cuvântul Tău. Amin. Iată glasul Domnului întru duhul meu.

Eu sunt, fiilor. Domnul mi-a spus să fiu acum cu voi. Domnul îmi vede arsura duhului după voi. Hristos a înviat! Pace peste cei mari și peste cei mai mici! Pace peste cei mici și peste cei mari, peste cei ce au venit cu iubire în împrejurimea ieslei cuvântului meu în ziua aceasta de Paști ceresc! E zi de Paști ceresc și dumnezeiesc peste Israel, că voi sunteți poporul Domnului. Mi-e dor de voi, mi-e dor să grăiesc cuvântul meu cu cei ascultători. Mi-e dor și de pașii celor neascultători care, ca și caprele neastâmpărate, dau cu cornițele în hotar și îl pun jos și se duc din staul și fac neascultare și nu vor cu cele ce vin. Mi-e dor de oi, mi-e dor de oile care s-au făcut capre, mi-e dor să le dau naștere nouă și să fie iarăși oi. Dar mi-e dor să glăsuiesc peste cei ce mă iubesc, mi-e dor de voi, copii ai grădinii mele, copii ai ieslei cuvântului. Mi-e dor să cuvintez și eu, și e mult de când nu m-am mai strecurat cu cuvântul meu.

Hristos a înviat! peste ieslea cea nouă, peste voi, cei puși de strajă la lucrul ieslei cerului, la gura izvorului cuvântului ceresc.

Hristos a înviat! iubiții mei păstori, care ați rămas cu greul de la acest popor; dar un picuț de greu, și vine ziua de odihnă când vine Domnul văzut în mijlocul acestei lucrări.

Hristos a înviat! iubitul meu popor ascultător și iubitor de cuvântul Domnului și de împlinirea Domnului peste tine.

Și iată, Hristos a înviat! poporul îndoielnic și puțin credincios, fiule al acestei lucrări care te alegi pe tine, și apoi pe Domnul. Și pentru tine rostesc salutul cel adevărat, și îmi pare rău de pașii tăi purtați pe căi străine de această profeție. Iată, cei ce au stat fără putere bună în vremea trupului meu, tot aceia și azi sunt cei fără putere de împlinire și de credință. Dar Se scoală Domnul și va lovi cu toiagul în fiecare poartă pecetluită prin această profeție și va striga: „*Ridicați-vă, voi, porților, ca să intre Împăratul slavei, Domnul lui Israel!*“, iar porțile care nu se vor ridica, acelea vor fi lovite cu toiagul și se vor zdrobi la lovitura toiagului Domnului, și Domnul va sta descoperit în porți. Dar vine vremea apoi să se ridice aceste porți ale grădinii cea nouă, ale așezării cea nouă, și cine va intra, va intra, și cine nu va intra, nu va intra. Pentru asta a venit Domnul cu anunțarea pregătirii sfințeniei, că vine ziua când această sfântă grădiniță să fie învăluită și scăldată în mare slavă, în văzută slavă, în lumină mare, măi copii, și atunci această grădiniță va primi pe fiii ei. Măi fiilor, ce voi face eu atunci când îi voi vedea plângând pe fiii acestei profeții, pe cei ce vor fi ținuți de puterea cerului ca să nu treacă prin porți? Ce să fac eu cu cei împietriți și nepăsători, cu cei ce încă păcătuiesc față de această profeție? că iată, s-a ridicat această lucrare între cer și pământ și toate neamurile pământului au auzit de ea și s-au bucurat și au prins nădejde, și va fi să știe lumea care n-a știut până acum și va veni să vadă pe

poporul cel scris pe nume în această carte. Eu am venit cu fiii acestei grădini, am trecut prin fiecare cetate și am vestit pe Israel, și apoi S-a apucat Domnul de împlinit cele anunțate.

Voi, cei care ați rămas pentru cele aduse de Domnul, pentru cele ce vor rămâne, voi, fiilor, să stați și iar să stați întru mare sfințenie de trup și de inimă și de hrană și de purtare și de vorbire și de veghe, că vine Domnul, măi copii. Vine Domnul, fiilor, și toată oastea cerească este pregătită să se coboare cu Domnul, să se coboare văzut, și va prinde sub ea toată necredința, toată neascultarea și pe toți fiii ei. Sculați-vă și lucrați, voi, cei ce lucrați.

Păstori mei, întăriți-vă, și să vă întăriți ucenicii, așa cum i-au întărit apostolii pe Tit, pe Timotei, pe Barnaba, pe Marcu, pe Prohor și pe toți ucenicii cei lucrători. Fiți cu luare-aminte. Vegheați în straja nopții și a zilei și lucrați lucrarea aceasta de pregătire a întoarcerii Stăpânului viei. Cei ce nu vor să asculte cu cerul, să se dea de-a stânga, dar cei ce se dăruiesc pentru lucru și pentru ascultare la lucru, aceia să treacă de-a dreapta și să lucreze și pentru cei leneși, pentru cei ce zăbovesc în necredință și în cârtire și în neascultare.

Eu vin și vă îndemn. Mi-e dor de voi la lucru, măi copii. La lucru mi-e dor de voi, pentru că eu la lucru sunt, și îi văd pe cei ce sunt cu mine la lucru. Eu vin și vă îndemn, ca și Domnul vă îndemn: nu vă opriți în sfatul celor răzvrățiți și neascultători în lucrarea aceasta, că dacă ați ști voi de ce vi se cere așa ceva, v-ați scoate și ochii, v-ați tăia și mădularele, numai să ascultați de acest îndemn, căci trebuie mai presus de orice să fie împlinit acest îndemn. Voi nu vă dați seama ce va ieși de la această neascultare dacă nu veți asculta să nu zăboviți în sfatul celor răzvrățiți și judecători ai așezării Domnului peste voi, copii ai cerului. Nu vă mai îngăduiți neascultare, că neascultarea pierde pe fiii ascultării. Folosiți prevederea, și iarăși zic, folosiți prevederea în toată lucrarea voastră cu cerul, că prevederea, măi copii, vă scapă pe voi de toate cele ce pândesc lucrarea Domnului ca s-o vatăme. Prevederea voastră va scula din neascultare și pe cei ce se înfurie acum pe cele cerești, pe cele coborâte din cer. Adunați-vă toți cei buni într-un singur duh, într-o deplină ascultare, că această virtute dacă este lucrată, ea va fi slava bisericii Ierusalimului, măi copii.

Copii așezați la ieslea cuvântului Domnului, vegheați cu nemaiauzită iubire și dreptate peste poporul Domnului, vegheați prin sfatul cel venit cu glasul Domnului. Voi, cei buni și cumiți și iubitori de lucru cu cerul, lucrați peste cei vii, și să fie viu Israel.

Veronica mea cea din vremea aceasta, stai întru dragostea mea, întru dragostea cea mare, și ai grijă cerească de ucenicele cele micuțe, cele tinere. Hrănește-le cu cele din cer și cu înțelepciunea care trebuie să fie și cu lucrarea ascultării, și îți voi da har și Duh Sfânt de la Domnul, că Domnul îmi dă să împart cele cerești peste cei cerești. Înmulțește-ți înțelepciunea și prevederea cea sfântă și pune dragoste de ajunsă peste ucenicele cele tinere, cele mici. Am la voi, în cetatea Valea Voievozilor, lucrători peste poporul meu, lucrători alături de tine și de păstori. Toți cei tocmiți, lucrați întru Duhul Sfânt peste poporul creștin. Folosiți timpul și îndemnul și veghea cea fără pregetare, și vă voi pune la lucru. Mare bucurie se suie la cer de la cetatea din Valea Voievozilor. Eu mă rog pentru această cetate care s-a ridicat spre lucru ceresc, spre lucru de cuvânt peste Israel. Eu voi veni cu Domnul în sfatul vostru și vom orându-i lucru peste turma Domnului, care are lucrarea ascultării.

E zi de mare bucurie. Domnul e plin de bucuria voastră, fiilor. Iubiți bucuria cumpătată. Folosiți cumpăna dumnezeiască pentru bucurie. Folosiți-vă de prilejurile de bucurie cu cerul, de bucurie folositoare. Dacă o bucurie cu cerul nu știți s-o folosiți cu folos, nu se lasă rodul ei întru lucrarea ei. Fiți copii ai înțelepciunii, nu ai voi libere, nu ai înțelepciunii libere, ci ai înțelepciunii din ascultarea de Dumnezeu, din cuvântul care vă învață de patruzeci de ani. Nici un fel de înțelepciune nu va mai vorbi, și va vorbi înțelepciunea cea coborâtă din cer pentru cele ce vor rămâne înaintea Domnului. Iubiți-vă unii pe alții cu folos pentru Domnul, și nu pentru cele ce nu vor mai rămâne. Eu am cărare spre voi, ca să vă învăț, dar cărarea mea spre voi este lucrarea ascultării de la voi. Pe cei ce dau să priceapă pe Domnul și nu pot singuri, ajutați-i voi, cei ce aveți tâlcul de la Domnul, și zidiți-vă și fiți temelie tare a celor ce se așează acum spre neclătinare și spre vecie.

E zi de înviere. Pace și înviere să rămână azi peste voi, azi, și în vecii vecilor! Amin. E ziua Domnului Iisus Hristos întru amintirea Paștelui nostru. Hristos a înviat, iubitul meu popor! Bucurați-vă, copii ai Domnului, dar întru bucurie plăcută Domnului.

Măi copii, cine vă mai povățuiește pe voi spre viață așa cum vă povățuiește cerul sfânt? Nimeni, măi copii. Stați în brațele cerului, stați întru întâmpinarea Domnului. Mama Gigi vă pomenește pe fiecare pe nume în fața Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, pe fiecare din voi, care v-ați adunat azi pe colina grădinii care străjuiește înaintea glasului Domnului; pe fiecare din voi, după cum este fiecare din voi, căci Domnul iubește mila și iubirea, dar și dreptatea cea după faptele cele întru Domnul. Iată, vă îndemn să fiți pregătiți, să fiți bine pregătiți, că Domnul va alege lucrători din popor, și vor lucra lucrare nouă și cuvânt nou peste mulțimi, peste cei ce vor lua numele Domnului. Sculați-vă să ascultați și să lucrați, că mare este plata celor ce lucrează în vremea aceasta de arătare a împlinirilor cele profetite.

Mama Gigi se oprește din cuvânt și vă pecetluiește cu adevărul cuvintelor sărbătorite întru zi de Paști ceresc.

Hristos a înviat! Pace peste voi, și lucrare de nou Ierusalim de la voi peste cei ce vor lua numele Domnului!

Pace ție, Israele! Pace ție de la Domnul Dumnezeuul tău! Amin, amin, amin.

— **V**erginica a stat în sfat cu Israel. Eu, Domnul, am dat loc cuvântului lui Verginica. Ea este mare între sfinți, ea este lăudată și cinstită de Avraam și Isaac și Iacov și de profeți și de sfinți. Lucrarea Mea care a început de la Verginica, iată, are rod, și rodul rodește. Să se așeze la lucrarea rodului tot trupul lui Israel. Să fie vie și lucrătoare rădăcina și tulpina și ramurile, ca să aibă viață rodul, și să stea pe masa nunții.

Te-am învățat, iubitul Meu popor, te-am trecut prin ape mari, și am spus furtunii să nu te nimicească și să nu se atingă de cei cu semnul acestei profeții. Și iată, te așteaptă tot cerul pe tine, Israele mititel, Israele mezin, și să nu-l mai faci să te aștepte. Nu Mă pune la încercare, tată, că iată, toată știința care vine de la om se stinge și se adeverește deșertăciunea ei, căci cerul și pământul sunt făcute de Domnul, și nu poate omul tâlcui taina acestei întocmiri. Omul a ispitit tainele facerii, și a zis omul că le cunoaște, și L-a dat deoparte pe Făcătorul. Da' de unde, tată! că omul n-a priceput nimic, că nu poate să fie viu omul care ispitește pe Făcătorul. Domnul a zis să fie lumină, și a fost lumină. Lumina s-a numit ziuă, și întunericul s-a numit noapte, și lumina a fost făcută prin cuvânt,

precum luminătorul zilei a fost făcut apoi prin cuvânt. Iată, întâi a fost făcută lumina de ziuă, și după aceea s-a făcut luminătorul zilei, pentru ca să încălzească ziua, pentru ca să însoțească ziua. Aceasta este numai una din tainele pe care omul cel ce este pământ nu le poate pricepe. Mi-e milă de oamenii care se pun să cerceteze pe Făcătorul întru lucrarea facerii cea prin cuvânt. Mi-e milă, că omul nu știe că toate s-au făcut prin cuvânt și nu prin timp. Iată, vine pe pământ înțelepciunea cea dintru începutul cel dintâi și va prinde sub ea pe cei mândri ai veacului acesta, căci prințul lumii a iscodit pe Făcătorul, L-a iscodit prin oameni, prin trupuri, tată. Dar iată, Domnul cerului vine iar prin cuvânt și lasă peste cele învechite cer nou și pământ nou, lucrate prin cuvânt.

Măi Israele, nu te mai lua după oameni, tată. Ia-te după Mine, că Eu sunt Cuvântul Cel Făcător, și lucrez prin cei vii, nu prin cei morți, nu prin cei fără de Domnul. Oamenii au răstignit pe Cuvântul, asta au făcut oamenii. Nu te lua după om, Israele, că oamenii vor să cumpere pe Dumnezeu cu bani, dar banul este măsura cezarului, nu este măsură dumnezeiască. Iată, cezarul are măsura lui, dar darul Domnului este fără măsură și nu se dobândește prin măsură. Mereu ți-am spus că multe am să-ți spun, și mereu ți-am spus că nu le poți purta. De ce, tată, nu le poți purta? Pentru că tu folosești măsura omenească, nu măsura îngerească, și omul nu poate ști ce nu este de știut de om.

Când M-a dat Tatăl să Mă întrupez, n-a știut nimeni din cer, dară de pe pământ! N-a știut nimeni din cer decât Tatăl și Gavriil arhanghelul, iar de pe pământ n-au știut decât cei ce au avut de știut această taină. Au știut profetul Zaharia și Maica Mea și Iosif, și a știut Elisabeta, și apoi dreptul Simeon, și a știut Duhul Sfânt întru aceștia, și omul cel fără de Domnul zice că știe și înțelege cele ale facerii.

Fii cu Mine, Israele, că Eu sunt Domnul Dumnezeuul tău. Eu sunt Făcătorul, și nu voi da nimănui slava Mea. Slava Mea este și a ta, și ți-o voi da ție dacă vei lucra cu smerenie înaintea arătării slavei Mele cea dintru început. Fii cuminte, Israele tată, și ia înțelepciune de la Mine, și ia pe tine haina sfințeniei, că nimănui nu voi da slava Mea, și ți-o voi da ție dacă vei rămâne întru sfințenie, tată. Nu te încânta cu cele ce se vor opri în curând, căci înaintea slavei Mele cea tainică nu va mai fi nimic de vorbit. Voiesc să dau curs râului vieții peste tine, poporul Meu binecuvântat. Voiesc să stai înaintea Mea, Israele, căci Eu sunt Domnul Dumnezeuul tău. Amin.

Să fie încă atenție la glasul Domnului, că se desprinde încă și alt cuvânt de binecuvântare și de urare și de îndumnezeire pentru copiii cei ce poartă cuvântul Meu în cele patru vânturi ale cerului și ale pământului, pentru copiii Mei Marian și Victoria, copii aleși de Mine pentru ducerea Evangheliei cea de sfârșit peste neamurile pământului. O, tată, iată, iar vă trimit, și să mergeți cu dragoste pentru Mine și în numele Meu. Veți merge iar dincolo de România, iar și iar, și vom zidi Ierusalimul cel nou, cel nevăzut și cel văzut, și se va vedea cel nevăzut. Se binecuvintează calea și călătoria voastră peste țări, iar Eu și cu cerul Meu vă voi însoți pe voi; pe voi și planul Meu.

Copiii Mei, Hristos a înviat, tată! Și voi învia din ce în ce mai mult, ca să sfârșesc lucrarea cea de înviere, lucrarea cea de împărăție a cerurilor în fiii care vor fi sălaș al lui Iisus Hristos. Cerul așteaptă chiar și numai după unul care s-ar întoarce, dară după atâta mulțime de popoare care se vor întoarce într-o zi! adică în ziua când Eu voi învălui cu slavă văzută ieslea cuvântului Meu pe care voi îl luați și le dați oamenilor să bea din râul cuvântului vieții.

Binecuvântați să fiți întru ducere și întoarcere, întru intrări și ieșiri, întru ieșiri și intrări, în culcare și în sculare, și întru sfințenie, tată. Mergeți și propovăduiți împărăția Mea. Vă trimit așa cum i-am trimis pe apostolii de atunci și vă spun și vouă, ca și lor vă spun: mergeți, și în căile păgânilor să nu umblați, și pe cele străine de Mine să nu le luați, și Eu Mă voi odihni peste voi cu Duhul Meu Cel Sfânt. Iată, vă dau tărie de duh, dar să nu dați de la voi duhul temerii de Dumnezeu, măi copii. Rugați-vă înainte de orice lucrare, de orice zi, de orice noapte, rugați-vă dinainte, tată. Folosiți rugăciunea cea vie mai mult decât orice în călătoria voastră cu Mine, că Pavel, apostolul Meu, s-a rugat atât de puternic, de au căzut de pe el și lanțurile cu care era legat, de s-a cutremurat toată închisoarea și s-au spăimântat străjerii. Așa de vie a fost rugăciunea lui. Așa și voi, rugați-vă mai înainte de orice lucrare și de gând și de faptă, ca să se zguduie pământul și închisorile întunericului lumii și să cadă toți solzii de la cei ce nu văd pe Domnul întru minunile Sale. Vestiți ortodoxia alături de Ierusalimul care este cu voi, pentru că ea a păstrat portretul împărăției Mele, și va fi să fie iar ca la începutul ei cel de la Mine, cel de la apostoli, fiilor. Binecuvântate să vă fie gândul și pacea și grăirea unul cu altul, și cu gloatele apoi, căci voi deschide porți largi, dar să stați bine și cu prevedere de cuvânt la porți. Vorbiți așa cum vorbesc Eu, lucrați așa cum lucrez Eu, și Eu Mă voi odihni peste voi și Mă voi scutura peste voi, și vor vedea gloatele că sunteți ai Mei și că sunt cu voi în adevăr.

Binecuvântată să vă fie iubirea pentru Dumnezeu, ca să fie ca a lui Dumnezeu iubirea voastră. Fiți una, dar să înțelegeți ce vă spun. Fiți una cu copiii de la ieslea cuvântului Meu. Fiți una, în orice fiți una, și vom fi toți una și întru Unul Tatăl Dumnezeu Savaot.

Hristos a înviat! Și merge cu voi Hristos Cel înviat, și merge cu voi Verginica. Ea nu vă poate lăsa în călătorie fără ea. Ea merge cu voi și va cânta cu voi mereu și va cânta cu voi „*Hristos a înviat!*“. Iată, am bucuria Mea în mijlocul celor din poporul Meu, iar duhul vostru este cu Noi la lucru, cu Mine și cu fiii cuvântului Meu. Iubiți trăirea pe care v-am dat-o s-o purtați peste voi și stați cuminti în această hăinuță, că nu este hăinuță mai călduroasă și mai moale și mai cu trecere decât aceasta pe care o aveți de la Mine.

Iată, iar vă binecuvintez întru călătorie. Să nu vă fie greu. E ușor cu Mine, măi copii, cu pacea Mea și cu înțelepciunea Mea. Pace vouă, iubirii Mei copii, zburătorii Mei copilași! Pace și aripi tari! Și stați numai deasupra tuturor, numai deasupra, tată, numai deasupra. Eu sunt cu voi. Amin, amin, amin.

18 aprilie/1 mai 1994

Sărbătoarea izvorul tămăduirii

Povețe pentru cei ce au ales calea mântuirii. „Un monah dăruit lui Dumnezeu trebuie să fie scump la vedere“.

Domnul Iisus Hristos Se vestește pe El Însuși întru sărbătoare de aducere-aminte a Paștelui cel nou.

Hristos a înviat, copii ai glasului Meu! Ascultați glasul Meu și înființați-l în cartea aceasta și mergeți cu cartea de azi, mergeți cu Mine și cu popas ceresc în casa lui Ionel Branșa, măi copii.

Hristos a înviat! Iată urare de înviere peste această casă cerească. Sunt cu voi în sfat. Facem sfat ceresc, și lucrăm

după el apoi, că voi sunteți lucrători cu lucru luat din grădina cuvântului glasului Meu, și vă trimit cu lucrul Meu în poporul Meu. Dar iată, acum facem popas de cuvânt ceresc în casă la voi, tată, la voi, lucrătorii Mei. Iar și iar vă dau de lucru. Vă supărați, tată? Eu adun pe cei risipiți ai Mei, îi adun întru lucrare de nou Ierusalim, iar voi să vă bucurați, chiar dacă veți avea de lucrat mai mult decât restul poporului Meu.

Voi, cei din cetatea Mea, Valea Voievozilor, v-ați alăturat cu toată credința, cu toată ființa și voința, ca să ridicăm la înălțimea ei lucrarea de nou Ierusalim în poporul Meu, lucrare vestită demult, încă de pe vremea Mea cu Verginica, tată. Și iată, Verginica se bucură adunându-și copiii, adunându-i în staul pentru ocrotire, pentru hrănire și pentru slava ei cu poporul ei.

Măi copii, iată ce fac, nimic nu fac decât ceea ce a fost vestit din timp prin această profeție. Am zis că monahiile vor fi trimise la casele lor, și cine e monah adevărat, acela este dat deoparte de Dumnezeu, este pus deoparte de Dumnezeu, deosebit pus deoparte. Și iată, înmulțesc și măresc biserica aceasta. Vă supărați, tată? Știu că nu vă supărați, pentru că voi Mă iubiți, pentru că voia voastră stă în voia Mea, pentru că ați părăsit voile voastre și stați întru voile Mele și ale planului Meu, tată. Am adus în staulul Meu pe cele două copile care au fost trimise în mănăstire spre mărturie din poporul Meu, și care acum s-au sculat cu credință și au dat mărturie în numele acestei lucrări cu care Eu păstoresc de patruzeci de ani acest popor. Și dacă ele au ieșit cu cele în care au crescut desăvârșindu-se, prin aceste copile am prins în lațul necredinței pe cei ce stau mari pe scaunul bisericii, iar cei necredincioși lui Dumnezeu și Duhului Său Cel Sfânt scot din biserica lor pe cei ce viețuiesc întru Mine și întru biserică adevărată. Iese untdelemnul deasupra, tată, iese de-acum, și vom strânge untdelemnul în locuri curate, și să fie păstrat pentru mărturie, tată.

Iată, au venit înapoi la Mine cele două copile, Anisia și Teodora. Am venit să fac sfat cu voi pentru încă două copile care au stat pe drumul Meu alături de aceste două. Eu n-aș voi să le despart nici un ceas măcar, și aș voi să le facem căsuță și să ducă viață sfântă înaintea Mea, iar Eu să vă dau plata pentru îngrijirea lor, că Eu sunt vistierul, Eu, tată, și am grijă de copiii Mei cei buni. Hai să ne sfătuim cum e bine, dacă e bine așa și dacă se poate așa, și apoi să vorbească Domnul cu aceste copile și să le dea cuvântul cel mai bun.

Eu voiesc bine vouă, copii ai poporului Meu, și umblu după voi mereu, ca să vă găsesc loc ceresc, ca acolo unde sunt Eu, să fiți și voi, copii ai poporului Meu.

Iată, copile iubite, a venit vremea, tată, să nu vă mai ascundeți, să nu vă mai temeți, să poată creștinul să-Mi slujească Mie după voia cerului. Am lucrat ca să ies deasupra cu lucrarea Mea cea de patruzeci de ani ascunsă sub obroc, și am ieșit. Dar acum trebuie să-Mi pregătesc bine poporul, să-l îmbrac cu credință, cu înțelepciune, cu sfială sfântă, cu duhul temerii de Dumnezeu și cu lucrare cerească. A venit ziua să veniți acasă la Mine, la lucrarea Mea pentru care ați fost judecate voi, cele care ați trăit-o pe ea. Și dacă ați iubit trăirea ei și sfințenia pe care o cer Eu azi peste cei ce vor rămâne, iată, Eu pentru asta v-am adus în staul, tată. Așa voi aduna Eu pe toți ai Mei. A venit vremea ca toți cei care vă depărtează pe voi, copiii Mei, să aducă cu adevărat slujbă lui Dumnezeu, să Mă ajute pe Mine să-Mi culeg copiii în staul viu de nou Ierusalim, și să se ridice apoi spre minunea ce se va ivi, să se ridice și cei ce nu înțeleg acum. Eu voiesc pe voi să nu vă

despart nici un ceas, dar trebuie, tată, să voii și voi la fel. Iată, vă dau povețe noi pe care nu le-ați trăit până acum. Un creștin al Meu, un monah al Meu nu are de umblat pe drum, tată, nu are de mers cu lumea pe cărarea ei. Voi n-ați făcut până acum așa, că n-ați avut cum, dar vrea-veți voi să Mă ascultați așa cum doresc Eu de la voi ascultare? Lucrarea creștinului, lucrarea monahului nu este alta, decât ascultarea și sfârșirea voii sale și sfiala cea sfântă și iubirea de sfințenie, tată. Creștinul cel care Mă iubește și Mă ascultă cu adevărat, nu mai are nimic de făcut decât să asculte lucrând ce-i dă Domnul din planul Său. Eu voiesc, tată, să vă fac cuib ceresc și să vă dau Eu de lucru, și să am grijă de voi. Dacă Eu am grijă de voi, voi nu trebuie să mai voii nimica, tată, dar e lucru mare să Mă asculte un creștin, că poporul Meu până acum n-a vrut să învețe și să trăiască lucrarea ascultării. A vrut să facă Domnul ca el, și greu Mi-a fost Mie peste Israel, că n-am putut să-l modelez și să-l frământ ca să fi fost acum aluat nou poporul Meu, obișnuit cu frământătura Mea.

Iată, Verginica este de-a dreapta Mea, și voiesc să-și ia în primire mioarele pribege și să le dea din pășunea staulului cel nou al izvorului cuvântului ceresc. Ea duce oftat greu după ea pentru toți copiii, și după toți așteaptă ca să-i bage la adăpost.

Verginico, ia în primire lucrarea cuvântului Meu de azi și încheie cu biruință sfatul acestei zile pentru poporul Domnului. Eu în tine, și tu în Mine, și adapă-ți oile, tată, și dă-le din cer și învață-le să stea în pășune, că greu e prin spini și prin ciulini, greu e pe la izvoare tulburi și seci. Ia-ți oile în primire, Verginico, și fă unire cerească în ziua aceasta și pune-ți poporul în staul, și la lucru, Verginico. Amin.

— **M**ama Gigi este în sfatul Domnului, în sfatul cel de azi. Iată, iubii mei, se întregește trupul vostru și odrăslește pentru cer. Fiecare ucenic al acestei lucrări trebuie să ridice ucenici, așa cum și eu am lucrat și am lăsat ucenici în lucru cu Domnul. Voi trebuie să mergeți până vine Domnul, până vin eu înapoi, și să mergeți cu ceată de ucenici, cu rod rămas în picioare. Așa să fi lucrat tot poporul meu, că nu de altceva a fost miluit și primit fiul acestui popor.

Mi-e drag să vin cu cuvântul în acest acoperământ, mi-e drag, pentru Veronica mea și pentru toți ai ei, ai sufletului ei care mă iubește și îmi lucrează mie și îmi duce vestea mea și a Domnului spre poporul meu cel credincios, și lucrează cu ucenici Veronica mea, și cu ucenițe merge după ea, cu ucenițe mari și mici. Și iată, îți mai adaug pentru lucrul sfințeniei acestor copile, Veronica mea de azi. În numele meu, să le ai în primire și pe aceste patru copile venite din spini și din ciulini, căci tu iei din grădina mea și cuvânt și putere și înțelepciune. Învață-le duhul sfielii sfinte, și apoi al iubirii sfinte. Învață-le duhul temerii de Dumnezeu, dar mai vârtos învață-le duhul liniștii lăuntrice și viața monahală pe care n-au avut unde s-o trăiască așa cum cere Domnul unui monah, unui creștin cu viață de monah. Întărește-le, ca să poată să nu dorească mângâiere afară de mângâierea care vine din cer. O, Veronica mea, e mare lucru să știi să vorbești, să știi să taci, să știi să zâmbești cerește și să fii în toată clipa mulțumit întru Dumnezeu. Așa să stai la sfat de iubire cu cele ce ți le dau azi să le aduci până la întoarcerea mea, pentru că tu ai luat de la duhul grădinii mele. În numele meu, să te asculte pe tine, pentru că eu, așa așez, și știu de ce lucrez așa. Să fie aici la voi frăție și nesupărare. Să fie iubire, că fără de ea e greu. Să fie milă și răbdare, dar să fie ascultare de cer. Să fie prețuit te-

zaurul ceresc, și să nu fie dat pe jos, iar voi știți ce vreau să spun prin această grăire. Să fie cântare de slavă pentru cer, și pururea bucurie cu Domnul, și eu vă voi hrăni pe voi.

Copilă Varvara, tu să știi mai mult ca până acum că mama ta și frații tăi sunt cei ce au pe Domnul, și să nu te clătini nici cu gândul, nici cu dorul, nici cu ascultarea. Când erai copilă, eu te înduhovniceam printr-o altă copilă bună a mea, iar acum s-o ai pe Veronica mea ca și pe aceea care te-a ținut aproape cu inima de Domnul. Să n-ai pe nimeni pe lume, decât pe Domnul și pe poporul Său cel ascultător și lucrător. Să stai sub ascultare cu toată bucuria, căci cel ce stă sub ascultare, acela se numește om fără grijă și în ocrotire sufletească. Iubește sfiala cea sfântă și frumusețea cea cerească a înțelepciunii și păstrează-te în duhul acestei case care te ia de-acum sub acoperământ ceresc. Eu am grijă de tine, iar tu să ai grijă să iubești toate cele ce vin de la Domnul spre împlinire. Să fii mai bună ca până acum, și să-ți dobândești tot ce ți-a lipsit până acum din cele ce așteaptă Domnul de la tine, și să ai inimă deschisă, larg deschisă, ca să se poată uita oricine în ea, și să vadă în ea împărăția cerurilor. Eu te-am avut de micuță aproape de ieslea Domnului, iar acum mi-am adus aminte de credința ta și te-am luat iar aproape, ca să fii în dragostea mea. Ascultă de cei puși peste voi, și fii cu cerul până la slava cea văzută, bucurând inimile cele din jurul tău.

Copilă Minodora, să te hrănești și tu cu aceste învățături și să stai pe cărare. Dacă tu crezi că vei putea să-ți tai voia și dorul de ai tăi și să fii cu voință cerească, atunci eu te îmbrățișez și îți dau de la mine și te dau în grija acestui acoperământ, că nu e bine să caute creștinul după dorul inimii lui, după placul voii lui. Un monah dăruit lui Dumnezeu trebuie să fie scump la vedere dacă pleacă pe această cale, pentru că dragostea lui I-o dă lui Dumnezeu, și de aceea se face monah. Eu voi da Duh Sfânt de la Domnul peste copiii de la ieslea cuvântului meu, ca să vă învețe pe voi și să ascultați de ei ca de Domnul. Eu vreau să vă am alese în poporul meu creștin, în poporul meu monah, că iată, am pus viața de monah peste tot poporul meu.

Copilele mele Anisia și Teodora, viața voastră să fie o mângâiere și o încurajare sfântă în acest acoperământ. Iată, eu voi lucra prin cei unși la lucrul Domnului și vă voi face rostuire dulce și cerească de nou Ierusalim. Aveți grijă de sfaturile primite de la cei din grădina cuvântului, că aceia grăiesc întru Duhul Sfânt și rânduiesc peste popor lucrul spre lucru, lucrul Domnului. Să nu fie tristețe sau cărtire, căci un copil al Domnului are veșnic mulțumire și pace lăuntrică. Rugați-vă pentru toți cei care nu înțeleg pe Domnul întru lucrare. Lăsați amintirea oricărei supărări și nu judecați cu gândul sau cu vorba pe cei ce au lucrat venirea voastră în staul. Așa a voit Domnul să fie, și nimeni nu poate face ceva asupra poporului meu, în afară de planul pe care-l face Domnul dinainte. Ajuțați pe Veronica mea să săvârșească marama ce o are de lucrat, chipul meu pe maramă, așa cum a fost chipul Domnului pe marama Veronicăi de atunci. Ajuțați-o să poată lucra lucrul Domnului și să fiți în iubire și în cerească pace sub acest acoperământ sfânt. Și mai am de grăit aparte cu voi, aparte și cu veghe, și mă voi folosi de solii grădinii Domnului. Mai am o lecție de adus peste voi, dar am de lucrat peste voi cu copiii cei de la ieslea cuvântului. Apoi voi veni iar și voi rândui cuvânt spre trăire peste voi.

Mama Gigi vă primește în brațe. Hristos a înviat! și bucurați-vă! Să fie lucrare cerească peste acest așezământ sfânt. Să fie ascultare, iubii mei. Să ne ținem unii pe alții întru as-

cultare cerească. Mama Gigi v-a adunat la sânul lucrării, la gura izvorului cuvântului ceresc. Vă voi da sfaturi prin cei din grădina cea nouă, cei care sunt cuvântul Domnului.

Eu în curând voi vorbi cu poporul meu. Vestiți zi de întâlnire cu glasul Domnului. Domnul iarăși va poposi în sfat cu poporul Său și va aștepta să se strângă fiii acestei lucrări, și va veni Domnul și va înființa praznic ceresc, de cuvânt ceresc.

Pace ție, cetate a mea din Valea Voievozilor! Pace vouă, ucenicilor! Și orice ucenic desăvârșit să fie ca învățătorul său. Amin, amin, amin.

22 aprilie/5 mai 1994

Duminica a doua după Înviere, a sfântului apostol Toma

Credința în cele ce nu se văd este mult răsplătită. Îndemn la hrană fără de carne.

În ziua întâi a lunii mai a acestui an M-am coborât cu sobor ceresc de sărbătoare prin cuvânt pe colina din împrejurimile ieslei cuvântului Meu și am hrănit pe poporul Meu cel adunat deasupra ieslei Mele. Și iată, în ziua a opta a acestei luni, a opta după înviere, așez din nou sărbătoare și praznic ceresc în mijlocul poporului Meu.

Te-am adunat, poporul Meu, ca să sărbătoresc ziua a opta, duminica întâi după înviere când Eu am luat degetul lui Toma și l-am lipit de coasta Mea împunsă și de mâinile Mele străpunse.

Pace ție, Israele, popor iubit de Dumnezeu! Hristos a înviat, Israele! și încep sfatul Meu cu tine, sărbătoare cerească și Paști nou, sărbătoare de cuvânt întru înviere. Hristos a înviat! Domnul Iisus Hristos Cel înviat Se vestește pe Sine că a înviat Cel întâi dintre morți, iar ziua învierii, ziua cea dintâi a fiecărei săptămâni a rămas de la Mine și pentru Mine cu cei credincioși sărbătoare de înviere.

Hristos a înviat, iubitul Meu popor! Și iată, frâng pece-tea cuvântului Meu și Mă împart ție prin cuvânt, și tu mănânci și crești cu duhul, ca să fii popor tare și să stau Eu întru tine și să împlinesc prin tine Scripturile cele de pe urmă, măi Israele al harului. Îmi întind Duhul și iubirea deasupra ta și te mângâi prin cuvânt, ca să-ți desțelenesc credința cea amorțită și dragostea ta pentru Mine, ca să te jertfești și tu pentru Cel ce S-a jertfit cu trupul pentru tine. Iubire pentru iubire, fiule, că e vremea să lucrez lucrare de sfințenie peste tine.

Eu sunt Domnul Iisus Hristos, Cel cu coasta împunsă și cu palmele străpunse. Așa sunt și acum, că mărturia aceasta a rămas pecete veșnică, s-o vadă toată făptura când va sta înaintea tronului slavei Mele, înaintea Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh. O, dar Eu sunt Mielul Cel junghiat în toată vremea, poporul Meu. Iată câtă iubire am lăsat peste cei credincioși, câtă jertfă, măi copii și măi copilași! O, poporul Meu, nici tu nu știi cum să înțelegi ce înseamnă aceasta, nu știi, căci cei de azi nu mai simt nimic, nu mai pot trece în cele nevăzute ca să creadă, ca să-i facă pe oameni să știe ce este Mielul Cel junghiat, Care spală păcatele lumii. Nu mai este astăzi trăirea acestui Paști întru simțire cerească. A rămas totul ca o orânduială și nu pot pune petec nou la haină veche, și nu pot pune vin nou în burdufuri vechi, în burdufuri învechite, măi copii; nu pot, că se strică vinul și își pierde gustul și nimeni nu mai înțelege nimic, și Eu Mă zbat și Mă grăbesc și lucrez, ca să pun vinul nou în burdufuri noi și bine spălate cu apă curată, și să îmbrac cu hăinuțe noi pe cei ce beau vin nou.

Mă mistui de durere pentru tine și pe lângă tine, Israele, că nu poți purta tainele împărăției lui Dumnezeu, ale împărăției cea ascunsă în mijlocul tău. Toma, apostolul Meu, a crezut când i-am luat degetul și l-am pus pe ranele Mele, și a rostit dinăuntrul inimii sale zicând: «*Domnul meu, și Dumnezeul meu!*», și a fost fericit că a văzut pe Domnul, și a crezut că este Domnul. Dar Eu am rostit o mai mare fericire pentru cei de după înălțarea Mea la cer, la Tatăl Meu, și am spus că mai fericiți vor fi acei care vor crede până să vadă ceea ce au crezut, că asta înseamnă credință. E ușor să crezi văzând, dar aceea e credință de-a gata și nu are plată ca aceea credință cu care te hrănești în cele nevăzute, dar crezute, în cele auzite prin martorii Mei și nădăjduite spre arătare. Dar după înălțarea Mea la Tatăl, Eu, Cel mărturisit de martorii Mei, M-am sălășluit în inimile credincioșilor care M-au simțit trăind în ei și nu M-au dat din ei cu nici un preț, pentru că ei doreau să meargă cu Mine în împărăția Tatălui Meu și își lăsau trupul spre jertfire, și ei mergeau cu Mine dincolo de cele ce se văd cu ochii trupului.

Eu sunt Mielul Cel înjunghiat, dar dacă lumea ar ști cum să creadă în Mine, lumea M-ar avea pe Mine, ar avea omul pe Dumnezeu în el și ar fi călăuzit de Dumnezeu, și s-ar vedea Domnul cu oamenii trăind și lucrând lucrare de cer nou și de pământ nou. Iată, iubitul Meu popor, Eu această lucrare vreau s-o lucrez cu tine, și tu să înțelegi ce vreau să fac cu tine și să vrei cu Mine, Israele, că Eu trebuie să am un popor sfânt și curat pentru zilele arătării Mele. De aceea vin mereu prin cuvânt în mijlocul tău și îți spun „*Pace ție!*“ și te învăț lecția împărăției întru care voi veni, ca să te pomenesc întru împărăția Mea când voi veni. Israele, tu ești împărăția Mea, și vreau să pomenesc numele tău înaintea neamurilor pământului, care au aflat despre Mine și despre tine și despre lucrarea aceasta de împărăție cerească, și Eu nu-ți cer altceva decât să te jertfești pentru pregătirea întoarcerii Mele, tată. Eu M-am jertfit prin răstignire grea și dureroasă și însângerață și chinuitoare, ca să-Mi dea Tatăl un popor prin testament nou, lucrat de Tatăl, și nu se poate iubire fără jertfire, nu se poate viață fără de moarte, nu se poate viață veșnică fără să dai ceva în schimbul ei. Eu v-am cerut vouă moartea poftelor, moartea patimilor, moartea necredinței, și v-am cerut răstignirea voii voastre trupesti, ca să-Mi fiți Mie popor nou și curat, și rod de sfințenie înaintea Mea. V-am cerut să vă întoarceți la viață prin moartea omului cel pământesc din voi. V-am cerut vouă să vă întoarceți la viața cea de dinaintea venirii morții spre voi, și pentru asta Eu am venit din viață și am dat prețul morții, ca să vă răscumpăr din moarte, și vreau ca voi să nu mai plătiți viața. V-am plătit-o Eu, dar n-o mai vindeți, fiilor. Țineți la viața cea fără de moarte, că Eu v-am spus încă din vremea trupului lui Verginica, v-am spus că voi nu veți mai avea moarte. O, și pe nimeni n-a putut să-l pregătească acel cuvânt și să lepede moartea de la el. Dar, oare, tu, măi Israele, nu iubești viața? Sau poate nu înțelegi ce înseamnă viață. Sau poate înțelegi și tu ca lumea cea păcătoasă, care se bizuie pe Mine că am murit Eu în locul ei și că ea poate trăi în păcate. O, aceasta este răstignire veșnică pentru Mine, și nu înviere pentru răscumpărarea din moarte. Dar învierea Mea pentru om este ca să înviez Eu în om, nu este altfel, tată. O, iubitul Meu popor, așa am spus, că voi nu veți mai avea moarte, copii ai poporului sfânt. V-am întrebat ca să văd cum știți și v-am spus: «*Știți voi că nu veți mai avea moarte?*». Acest cuvânt al Meu de atunci, trebuie să se îplinească în voi, iubiții Mei fii și fiice.

Omul care ucide o viață a unui trup ca să mănânce trupul cel ucis, acela face moarte, și acela mănâncă trupul omorât de el, și moartea este luată în pânțece. Iată ce face omul: hrănește trupul cel pregătit pentru moarte, hrănește porci și păsări și vite și muncește pentru hrana lor, și apoi isprăvește de muncit și ucide animalul sau pasărea necuvântătoare, și se face mormânt omul, mormânt pentru ceea ce ucide, și zice omul că este viu, dar el este cu moarte în pânțece, căci din ou se face carne, și din carne iese ou, și din carne iese lapte, iar Eu la începutul cel curat am spus omului să se hrănească din pânțecele cel pregătit pentru hrana omului, din pământ, din cele ce cresc din pământ, că pentru asta am creat Eu așa de minunat cele dintru început, ca să fie armonie și slujire și hrană curată și bucurie și sfințenie. Eu am lăsat tot ce trebuie să fie pentru om, dar omul a schimbat voia lui Dumnezeu. Nu mai pot acum să-l învăț pe om lecția cea de la început, și iată, Eu o iau de la capăt, tată. O iau de la capăt și iar lucrez prin cuvânt și iar îl fac pe om, dar prin cuvânt îl fac. Și cum adică așa? Iată, te lucrez pe tine, Israele, și cu cuvântul lucrez peste tine și îți spun să te lași lucrat, că Eu o iau de la capăt cu tine și te întocmesc întru grădina de viață, întru Eden de împărăție nouă, ca la început, și tu să mănânci ce-ți spun Eu, și să nu faci ca omul cel de la început, care n-a voit cum i-am spus Eu, și a voit să guste moarte, adică neascultare.

Aș voi să știi căile tale, Israele, căile sufletului tău să le știi, ca să văd unde să te dau, în dreapta Mea sau în stânga Mea. Aș voi să alegi, dar Eu aș voi să fii în dreapta Mea, să te tragi de-a dreapta slavei Mele și să nu te mai iei după sfatul voii tale libere, că nu poți să fii rob al Meu dacă nu ascuți de Stăpânul tău. Eu te învăț calea vieții, calea cea dintru început când nu se născuse moartea. Calea aceasta vine de la Mine spre tine, vine cu înviere, dar fii atent și alege, că una înseamnă înviere, și alta înseamnă moarte. Iată, oamenii pământului au stricat învățătura cea curată a vieții și au amestecat-o cu faptele morții, și tu nu mai ai de unde să înveți lecția vieții. De aceea cobor mereu cuvânt din cer și vin cu el spre tine, și te rog să alegi viața, că Eu trebuie să am un popor prin care să condamn moartea. Trupurile trebuie și ele să împărătească împreună cu sufletele, după cum scrie în Scripturi lecția de răscumpărare a trupurilor, dar Eu trebuie să am un început al acestei lucrări de răscumpărare a trupurilor.

Caută, măi Israele, să-ți înțelegi menirea și să lucrezi de la sfârșit spre început, că iată, Eu te-am tocmit ca să stai în lucrarea Mea, și tu să nu te împotrivesți, că Eu îți plătesc dacă te-am tocmit. Dar îți plătesc și dacă nu stai în lucrarea Mea, îți plătesc cu plata neascultării dacă nu Mă vei asculta să stai și să lucrezi așa cum spune Dumnezeu. Te superi pe Mine că te-am ales pe tine? Nu te supăra, măi Israele, nu te supăra că te-am iubit și te-am ales; dar tu nu-ți dai seama cum trebuie să fii ca să-ți lași voia ta în mâna Mea. Poate tu vrei să te ajut ca să crezi în lucrarea Mea. Cu ce să te ajut, măi Israele? Dar te-am ajutat, fiule, că lucrarea Mea mărturisește de două mii de ani, de șapte mii de ani, și este scris în Scripturi despre vremea de azi, și este scris că Eu voi lucra prin cuvânt înaintea Mea, este scris despre vremea sfințeniei, care Mă va întâmpina pe Mine pe nori. Scris este că nu toți vor muri înaintea arătării Mele, și unii doar se vor schimba întru nestricăciune ca să întâmpine învierea celor adormiți în Domnul, și apoi să se răpească întru slavă pentru primirea lui Iisus Hristos. Dar schimbarea întru nestricăciune, ce ziceți voi că înseamnă? Eu de aceea v-am cerut inimile, ca să pun Eu în ele cărna Mea și dragostea Mea, ca să îndrăgiți lucrarea nestri-

căciunii de trup, lucrarea îmbrăcării în nestricăciune de trup. Aceasta este cămașa pe care ți-am adus-o de la Tatăl Meu, pentru ca să te gălesc în ea, iubitul Meu popor, și să te învăluiesc în nestricăciune și să moștenească sufletul în trupul său, căci trupurile care vă poartă pe voi fi-va să fie cerești în ziua rostirii nestricăciunii lor. Nu e grea înțelepciunea cerească, dar lasă-Mi Mie inima, copilul Meu, și dă-Mi voie să-ți fiu tată dacă așa Mă numești. O, dacă voi ziceți „*Tatăl nostru, Care ești în ceruri*“, apoi să vă fiu Tată, măi copii, dacă așa Mă numiți, că Eu nu în ceruri, ci în inima voastră voi să domnesc și să lucrez. Eu pentru asta am făcut cerurile și pământul, pentru om le-am făcut, căci lucrarea Mea se poate numi om dacă știi, creștine, să înțelegi, fiindcă pentru om am creat Eu totul, ca să-l așez pe om întru creația Mea de cer și de pământ. Dacă vrei să vezi cortul Meu peste tine, Israele, uită-te și îl vei vedea deasupra ta, împodobit și în slavă de creație dumnezeiască, cu lumină și cu podoabe.

Eu când am lucrat la început cerul și pământul am zis mai întâi luminii să fie, și a fost lumină dacă am zis să fie, și din lumină le-am luat pe toate, și prin cuvânt le-am creat. Și apoi, la sfârșitul creației prin cuvânt, l-am lucrat pe om asemenea chipului lui Dumnezeu, a chipului Fiului lui Dumnezeu, căci Eu am fost Cel Unul născut din Tatăl mai înainte de toți vecii, și sunt Cel de o ființă cu Tatăl. L-am făcut pe om și am pus duh de viață în el și l-am așezat în mijlocul celor create, și iată, omul a stricat prin neascultare bucuria lui Dumnezeu, și de atunci așteaptă Domnul vremea reparării celor stricate de om. Te-așteaptă Domnul pe tine, Israele. Tu ești cel așteptat ca să faci Domnul cu tine lucrare de reparare prin lucrarea ascultării tale. Sau poate că nu crezi că ești așteptat de cer, că așteaptă cerul sfințenia ta, că așteaptă harul deasupra ta. Crede în Dumnezeu, Israele. Să nu fii necredincios în cuvântul glasului Meu, că Eu pentru tine las glasul Meu pe pământ. Pentru tine, tată, că oamenii bisericii nu cred în Dumnezeu, nu vor să lucreze Domnul din cer, și vor să lucreze ei de pe pământ, că Eu te pregătesc pentru sfințenie, iar cei ce stau peste tine din biserică iubesc păcatul și sunt departe de sfințenie și nu te iubesc pe tine aceștia, și te hulesc pe tine și te fac eretic și rătăcit și mândru. Ei prigonesc lumina cu care te acopăr Eu pe tine, popor ales din lume, și te înțepă, tată, și te judecă și te urmăresc cu necredință, și iată, din nou lumina a venit în lume, dar oamenii iubesc mai mult întunericul.

Să nu te superi, creștine, că ești prigonit de cei mari din biserică. Tot așa au făcut și cu Mine, crezând că aduc slujire lui Dumnezeu. Dar iată, acum este altfel, căci cei ce te scot pe tine din sinagogă aduc întru adevăr slujire lui Dumnezeu, că ei te ajută să te deosebești cu Dumnezeu, ca să te dea Domnul de-a dreapta Sa, așa cum Tatăl Meu M-a luat pe Mine de-a dreapta Sa când M-au alungat oamenii bisericii, că iar vă spun: una este cuvântul biserică, și alta este cuvântul biserică a lui Iisus Hristos, întru ascultare de Iisus Hristos. Oamenii bisericii își bat joc de Dumnezeu, iar Eu le voi cere răspuns numaidecât și le voi arăta rodul lor. Le voi arăta cu degetul lumea cea păstorită de ei, care n-are post, n-are rugăciune, n-are sfială, n-are acoperământ creștinesc, și are podoabe păgânești. N-are pocăință lumea și nu se dă din calea păcatelor, și toată lumea și-a făcut împărăție și tronuri pe pământ și veșmânt pe pământ, și se duce lumea la biserică să ia Trupul lui Hristos. O, ce blasfemie, că și porcii au fugit dinaintea Mea când am intrat în cetatea păzitorilor de porci, dar lumea cea iubitoare de păcate vine și cere de la biserică Trupul Meu

ca să-l bage în iad, că nimeni nu mai face lucrarea adevărată de străjer al celor sfinte, că zice că cele sfinte nu se spurcă. O, nu așa Se folosește Dumnezeu! Așa își bate lumea joc de Dumnezeu. Dar tu, măi Israele, stai pe ranele Mele și păzește-Mi-le tu, că nu mai vine de la nimeni alinare pentru ranele Mele. Vine gunoi peste ele, vin spini și ciulini, și Mă ține pe cruce lumea, fiule. Ia-Mă tu și Mă dă jos de pe cruce și fă ce au făcut cei de atunci care M-au dat jos de pe cruce și M-au pregătit pentru înviere.

Iată, Eu la tine vin; vin și vorbesc cu tine. Numai cu tine vorbesc, și tu să înțelegi lucrarea Mea cu tine și să stai în ea până la venirea Mea, că Eu vin pe neștire, vin curând, Israele. Au trecut cele două veacuri despre care profețește Scriptura cea din urmă, și Mă întorc cu arătare, și ți se vor deschide ochii și Mă vei vedea în slava Mea așa cum M-au văzut martorii învierii Mele, că și acum tot după înviere sunt, și umblu pretutindeni și cercetez, dar iată, cu tine sunt prin cuvânt, cu tine Mă bucur și te învăț să te pregătești pentru întoarcerea Mea, și te învăț să fii cu trupul și cu duhul viu, măi Israele, și cu credință, fiule. Iată, stau cu tine prin cuvânt, că nu mai am loc în lume. Eu și acum sunt tot după înviere, sunt așa cum M-au văzut martorii învierii, sunt așa cum sunt pe icoana Mea lângă Verginica, pe fotografia cea făcută de cer, care mărturisește lucrarea Mea cu Verginica, lucrarea Mea în mijlocul tău, Israele de la sfârșit.

Iată, surioara lui Verginica a stat la locul ei, pentru îngroparea trupului tovarășului ei, tovarăș iubitor de păcat și de neascultare. Trebuia să stea ca să-i ușureze drumul lui, că s-a întâmpnat cu neamul acesta al lui Verginica așa cum s-a întâmpnat cu Israel cel după trup, care n-a crezut, învățându-se. Dar iată, pentru învățarea lor a făcut Domnul milă cu tine, Israele cel ales dintre neamuri, și prin neascultarea acestora ai fost tu miluit, popor al alegerii prin har. Și ce este dacă Eu îl altoiesc și pe acesta care a iubit lucrarea Mea, dar n-a împlinit-o? A crezut-o, dar n-a trăit-o. Voi face cu el ca și cu tâlharul din dreapta crucii Mele și îi voi da să vadă ce a fost această lucrare de Israel răscumpărat prin jertfa iubirii cea de la sfârșit. Eu lucrez și judec cu judecăți adânci, ca să rușinez pe îngerii cei ce s-ar fâli cu cei ce au avut această lucrare, și îngerii cei învinuitori vor fi și ei legați și aruncați, căci Eu lucrez lucrare de mântuire, și voi deschide ochii celor necredincioși. O, cu ce să ajut Eu pe cei necredincioși să creadă și să vadă de unde vine această lucrare de cuvânt dumnezeiesc, de glas dumnezeiesc pe pământ? Pe cei credincioși îi ajut și le deschid ochii, dar celor necredincioși nu le dau ajutor; îi las așa, căci necredința lor Mă depărtează și Îmi taie puterea Mea spre ei. Și precum totul este cu puțință celui ce crede, tot așa celui ce nu crede îi este cu neputință să creadă și să-L vadă pe Dumnezeu întru lucrarea Lui fără de capăt. Dar când clipa adevărului va sosi, nu se va mai vorbi despre necredință, că în ziua aceea cei ce M-au împuns vor vedea pe Cel ce L-au împuns, Mă vor vedea pe Mine, Cel împuns de ei, Cel respins de ei.

Eu sunt Domnul învierii, Eu sunt învierea și viața celor ce cred în Mine. Israele, cu ce să te ajut să crezi în Mine prin această lucrare? Eu te întreb, și tu trebuie să-Mi răspunzi, măi Israele. Tu vrei să te ajut să crezi în Mine prin lucrarea cuvântului Meu? Dar pe cine întreb Eu aceste cuvinte? Pe tine, creștine care nu crezi, care ai crede dacă ai vedea ce crezi. Cu ce, tată, să te ajut? Ce să-ți fac să crezi? Pe Toma l-am ajutat, și a crezut Toma, dar au crezut și cei cărora Toma le-a mărturisit învierea Mea. Tu n-ai destule mărturii, fiule? Tu nu vrei

să capeți plata credinței? Dar voi deschide cartea și îți voi arăta din ea, că Eu voi lucra cu cartea aceasta în fața împlinirilor ce vin.

Creștinii care nu mai cred în Mine și în lucrarea Mea, aceia s-au întors la vărsătura lor. Nu-i nimic, fiilor. Eu sunt Mielul Cel junghiat, Care plătesc răscumpărarea celor din moartea necredinței și a neascultării. Vine slava Mea întru arătare, după cum scrie în Scripturi, căci așa cum s-au împlinit cele scrise pentru întruparea Mea, tot așa trebuie să vină spre împlinire și Scripturile cele pentru întoarcerea Mea pe nori; tot așa trebuie să se îplinească toate cuvintele acestei profeții cu care Eu, Domnul Iisus Hristos, locuiesc în mijlocul tău de patruzeci de ani, popor al lui Israel.

Israele tată, stai viu cu credința, că vine vremea celor ce cred în Dumnezeu și în lucrările Sale. Vine ziua să se scoale morții, după cum este scris, și te vor mărturisi pe tine de la Mine, popor al Domnului.

Hristos a înviat, iubitul Meu popor! Voiesc să spun și Eu despre tine, Israele înviat din morți, să spun și Eu că ai înviat, așa cum spui și tu de Mine. Să fii viu cu duhul și cu credința și cu trupul duhului tău, ca să Mă duc în fața Tatălui și să spun: Israel a înviat! și prin el a înviat tot trupul lui Israel!

E zi de praznic și de înviere, Israele. Te-am adunat și am făcut sfat și cină în mijlocul tău. Vino, tată, spre înviere veșnică și te roagă pentru tot poporul care are nume de Israel, dar ai grijă de cămașa ta, ca să nu se mânjească de nimic străin.

Pace ție, popor blagoslovit, că nimeni nu are pe pământ un har mai mare decât harul pe care îl am Eu dat ție, Israele binecuvântat de cuvântul Meu. Eu lucrez prin cuvânt peste tine, Eu iar lucrez prin cuvânt. La început a fost lucrarea cuvântului și tot așa este și la sfârșit, și se unește începutul cu sfârșitul, și voi răscumpăra pe cei de la mijloc.

Pace ție, Ierusalime al odihnei Mele, Ierusalime nou, și înviere ție! că Eu Mă odihnesc în mijlocul tău cu lucrarea cuvântului Meu. Eu ți-am vestit zi de întâlnire cu cerul, și am împlinit. Vesteste-Mă și tu pe Mine, și te adună, și îți voi răspunde și voi veni să cinez în mijlocul tău și îți voi da hrană îngerească, Israele. Amin.

Eu te binecuvintez întru praznic de înviere. Binecuvântat să fie tot poporul Meu Israel, și cel credincios, și cel puțin credincios, și cel necredincios, tot poporul care a mâncat din praznicul acestei lucrări, care se numește Cuvântul lui Dumnezeu întru cină de patruzeci de ani.

Israele, lasă-te sub harul Meu. Scoală-te spre lucrare de înviere și de credință, ca să iei pe tine lucrarea harului. Binecuvântarea Mea peste tine, Israele al harului cel de la sfârșit. Amin, amin, amin.

25 aprilie/8 mai 1994

Sărbătoarea sfinților împărați Constantin și Elena

Cele trei cărți. Ucenici așezați lucrători ai Evangheliei venirii Domnului. Mărturisirea aduce tămăduire sufletului. Domnul n-a binecuvântat nunta. Lucrarea de trimis al Domnului.

Ascultă, poporule, glasul Meu, și împlinește cuvântul Meu, Israele. Cuvântul Meu te însoțește pe tine de patruzeci de ani, tată, și te-a trecut peste ape mari și te-a condus spre zilele acestea pe care le-au dorit a le vedea toate semințiile de până acum, și iată, zilele acestea ale Mele sunt cu tine, Israele tată. Acestea sunt zilele cele așteptate ale Fiului Omului, ale Fiului lui Dumnezeu.

Pace peste duhul tău, popor blagoslovit de cuvântul Meu! Pace, Israele, peste duhul tău, tată, ca să pot coborî cu sfatul Meu deasupra ta și să-l las apoi peste tine. Am venit să Mă sfătuiesc cu tine, cu poporul cel mai tare dintre fiii acestui popor. O, și n-am pe cine să chem la acest sfat ca să pun lucru peste poporul Meu așa cum a pus Moise căpeteniei din număr în număr ca să se lucreze după Domnul. N-am pe cine să chem ca să-i dau spre veghe și spre îndemn o cetate sau o mână de creștini sau o mână de copii pentru ca să le arate copiilor drumul spre veacul care se lasă de acum peste pământ. Avem de înnoit pământul, măi Israele, și n-am, tată, cu cine să suflu peste el așa cum este profețit despre învierea celor din pământ și a celor de pe pământ și a celor de pe pământul tău, Israele.

O, copii ai poporului Meu, vin mereu în mijlocul vostru și vă îndemn să facem sfat ceresc, și voi nu știți ce vreau să fac Eu peste voi, că dau mereu să vă vindec, să vă ajut să vă deschideți ranele și bubele și puroiul, care nu sunt altceva decât neascultare și gândire vătămătoare, care nu seamănă cu planul Meu, și sunt neîmpăcare cu Dumnezeu. Iată, vreau să așez lucrători peste popor, lucrători din loc în loc peste popor. Să ia de la Mine lucrătorul și să pună peste voi; să ia de pe voi și să curețe ce nu-I place lui Dumnezeu, ce nu intră cu veacul cel nou, care dă să se lase peste voi, copii ai poporului sfânt, că Mă frământ cu tot cerul, și Mă întreb: ce veți face voi când această carte va sta cu voi la socoteală? Această carte lucrată de Dumnezeu vreme de patruzeci de ani, este adevărată această carte, și voi stați la îndoială pentru ea. Eu spun aceasta peste cei neascultători: adevărată și dumnezeiască este această carte scrisă de Duhul Sfânt în vremea voastră.

A fost cartea cea dintâi, pe care Eu am dictat-o lui Moise, alesul Meu; fir cu fir i-am dictat-o, toată facerea lumii și tainele ei, toată truda Mea cu Israel cel de atunci și proorociile cele de atunci, căci Moise a fost mare prooroc. Și au fost toți proorocii așezați în cartea aceea, căci s-a vorbit din cer și s-a așezat pe pământ tot cuvântul rostit de cer. Și toată cartea cea dintâi a vorbit de venirea întrupată a Fiului lui Dumnezeu din Fecioară, de începutul împărăției lui Dumnezeu peste oameni și în oameni.

Și a fost apoi cartea cea de a doua, pe care am dictat-o Eu, Domnul, apostolilor Mei, lăsând prin ea cuvântul Meu peste pământ. Dar cartea aceasta a doua e mare, fiilor, mare de tot, dar n-a putut fi cuprinsă de pământ, căci a fost puțin pământ nou și ceresc, născut de la cuvântul Meu, că lumea era dată la idoli și nu știa de Dumnezeu, dar apostolii Mei s-au apucat apoi și au lucrat pe viu cu Mine peste lume, și s-a răspândit împărăția Mea din loc în loc atunci, și au recunoscut mulțimi de oameni pe Dumnezeu, Creatorul și Stăpânul a toate. Și acum, învățătura împărăției Mele este cunoscută de tot pământul, dar Domnul, Creatorul, plânge cu cerul, că nimeni nu mai are trăire cerească, și toată lumea are păcat dacă a știut ce vrea Domnul de la ea. Tot pământul în lung și în lat știe de Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Cel întrupat în Fecioară prin cuvântul Duhului Sfânt, și M-am zbcuiumiat cu Tatăl Meu și cu cerul tot, ca să fac izbăvire peste lumea care are numai idoli, peste tot omul care a făcut din el idol, din el, și din tot ce-i place lui. Și te-am ales pe tine, popor care erai scris ca să fii pentru Mine și pentru învierea ta și a lumii, și am așezat în mijlocul tău un vas curat, ca să te uiți în el și să te speli din el, căci în el a fost apa cea vie, a fost cuvântul Meu într-un izvor ceresc. Și iată, așa am lucrat cartea cea de a treia, pe care v-am dictat-o vouă și pe care n-am sfârșit-o de

dictat, căci acest izvor curge din tronul Treimii cerești și va să inunde pământul cu viață și cu împărăție de cer și de nestricăciune pe pământ.

Iată, Israele, omul vorbește cu telefonul, și crede omul, crede când face așa, crede și înțelege că vorbește cu capătul celălalt al pământului, dar tu, creștine tată, nu-L crezi pe Cel ce te-a făcut pe tine și tot ce se vede și ce nu se vede. Eu sunt mai presus decât felul vostru de vorbiri și de legături dintre voi. Crede și în Mine, măi creștine îndoielnic. Crede, tată, și cercetează, ca să vezi că Eu sunt Creatorul acestei cărți cerești. Crede, măi creștine, că doar Eu te-am înfiat pe tine, și tu nu ești mai deștept și mai iscusit ca Mine. Crede și în Mine, nu numai în tine. Crede și în Dumnezeu, Care vorbește din cer cu tine, Care vorbește pentru tine de deasupra ta, Care are putere să vorbească cu glasul Său peste tine. Aștept, tată, încredințarea ta, ca să ajungi să ai și tu firul cel din cer în casa ta, telefonul cel din cer, ca să auzi și tu, creștine. Eu sunt glasul care umple cerul și pământul, de la o margine la alta, și nu am nevoie de fire și de știința oamenilor și a meșterilor deștepți, ci am nevoie de tine și de credința ta și de casa ta curată și cerească, și ca să te cunosc că ești servul Meu, și ca să pot să vin spre urechea ta și să ți-o destup, ca să auzi glasul cuvântului Meu. Eu sunt Cuvântul, și am putere să vorbesc peste tine și să Mă fac auzit de tine.

E vremea ca o mlaștină, și tu să crezi ce-ți spune Dumnezeu. E greu fără Dumnezeu, dar să nu-Mi spună lumea că e cu Mine, că nu-i așa, tată. Lumea e cu ea și cu poftetele ei, și nu poate să fie și cu Mine. Cine vrea să fie cu Mine, numai cu Mine să fie, că altfel îl pierde în lume, altfel nu-l cunosc să fie al Meu, că Eu sunt curat și viu. Umblu ca un Mântuitor îndurerat și caut să împart mântuirea Mea tuturor, și iată, caut la tine, popor iubit și ales din lume ca să fii și tu mântuitor peste lume, împreună cu Mine în lucru.

O, popor mic și slab și fără putere, câtă putere aveai să ai dacă tu ai fi împlinit toate cuvintele Mele pe care ți le-am dat, și este mărturie că ți le-am dat! Am ajuns între voi ca un negustor care vine cu podoabe fără plată, și voi, tată, iubiți mai mult praful cel fără de preț, praful lumii, iubiții Mei, și sărăcia de Dumnezeu, măi copii, că voi trebuia să fiți bogați în Dumnezeu și să fi lucrat de mult în numele Meu, dar voi iubiți numai ce se vede, și aceea credeți, ce se vede, ce vedeți acum în trup, și nu vreți, tată, să credeți că dincolo de aceasta este ceva mai bun care vă așteaptă, și iată, zăboviți în îndoială și în necredință și în neascultare.

O, poporul Meu iubit, de ce nu ai tu putere? Iată, pun din nou sfat ceresc peste tine și te ajut ca să scapi de neascultare și de nepăsare. Nu mai sta așa, tată. Poporul Meu, nu mai sta ca oile fără păstor, că sunt lupi peste tot în jurul tău, lupi cu trup și lupi fără trup și te sfășie și te mușcă de inimă și rămâi pribeag. Dacă tu, creștine, nu-ți arăți la păstor sau la prooroc gândurile tale care te tulbură, care te robesc și te îmbolnăvesc la suflet și la credință și la blândețe, dacă tu nu le spui la sfătuitoari, ca să vadă cei puși de Mine peste tine, să vadă de unde și din ce atingere și din ce nărav rău îți vine această boală de gânduri tulburătoare, această năvală de lupi fără de trup, care-ți sfășie statura Mea întru tine, dacă tu nu te duci să spui, ca să primești apoi doctorie și leac tămăduitor, și poruncă să primești împotriva lupilor de suflet, care te fură de lângă Mine, dacă tu nu vii la Domnul și la sfătuitoarii tăi, ce să-ți fac Eu, tată? Dacă tu nu-ți dezvelești buba și lovitura și mușcătura de lup, ca să primești alifie după boala ta, doctorie dureroasă sau mai puțin dureroasă, ca prin ea să-ți vină

apoi vindecare, o, tată, iată, este o vorbă care spune: „*Cui pe cui se scoate*“, și adevărată este vorba asta.

Dacă tu înțepi pe Domnul înțepându-te pe tine, că pe tine te înțepi, și dacă te duci la tămăduitor, la cel ce Mă ascultă pe Mine, acela care știe de la Mine ce să facă, acela bagă unealtă de scoatere a spinului, a cuiului, a veninului; acela bagă unealtă în foc și o înroșește, ca să ardă cu ea rana ta și să oprească stricăciunea sufletului tău, și unealta aceea doare când umblă cu ea în carnea ta. Și tu să nu-i dai peste mână păstorului tău și să nu fugi de tămăduitorul, să nu-l lovești ca să-i sară din mână unealta de curățire, că rămâi, tată, cu spinul în carne, cu boldul în inimă, și acela e veninos și îți strică inima și nu te mai vindeci în veac. Unealta celui cu leacul este de la Mine, și Eu o folosesc așa cum vreau Eu să fac cu tine, după cum este moartea sau viața ta sau îngâmfarea ta sau culoarea feței tale și a inimii tale. Dacă inima ta e cu pete nearătate, de ce ai pretenție să Mă mai port ușor cu tine? O, cu cel fățarnic nu se poate să fii bun, că măsura lui Dumnezeu se folosește după măsura inimii omului. Eu văd dacă este în inimă pocăință sau aplecare sau umilință, dar unde nu le văd pe acestea, nu se poate să dau de la Mine, și își ia omul înapoi de la Mine ceea ce-Mi dă și se întoarce înapoi cu ce-Mi dă el. La doctor când alergi, creștine tată, pentru boala trupului tău, doctorul are unelte dureroase cu care-ți arde rana, ca să oprească puroiul și putrezirea cărnii tale. Sunt injecții dureroase rău, care luptă împotriva durerii tale, și tu le primești de la doctor și nu-i dai doctorului peste mână; ba dimpotrivă, te duci și îl cauți ca să te vindece. Te și leagă doctorul, te leagă de mâini și de picioare, ca să stai pentru curățire de boală. Și la Mine de ce, tată, nu stai? de ce nu vii? că nu vii cu boala ta la Mine.

Voi, creștinii Mei, nici nu știți să vă mărturisiți păcatele, tată. De la cel mai mic și până la cel mai mare, nu știți să vă mărturisiți păcatele, și de aceea nu scăpați de cursa lor. Nu știți să iubiți pe Dumnezeu, și de aceea nu sunteți vindecați. O, numai trupul, tată? numai atât? numai el trebuie spălat și vindecat și fardat și luxat și păzit de rău și de încercări? Numai trupul, măi Israele? Și dacă n-ar avea suflet trupul tău, te-ar mai durea trupul, tată? Nu te-ar mai durea, n-ar avea viață trupul tău. Iată, pe suflet îl doare, căci sufletul e viața trupului, sufletul suferă când trupul are bube și rane și umflături și pete. Și fii atent, creștine tată, că de la suflet face trupul bube și boli și înțepături, căci pe trup sufletul îl poartă încotro vrea el să-l poarte, și pentru suflet vin loviturile spre trup, ca să-l vindece de lupi, de gânduri rele, de planuri fără Dumnezeu, care nasc din ele boală de suflet, plătită prin trup, care nasc depărtare de Dumnezeu, și de aicea vine vorba că ce-I dai lui Dumnezeu, cu aceea te întorci de la El.

O, creștinilor, câte păcate aveți voi față de această lucrare cerească, și pe care nu le puteți spune la preoții voștri duhovnici, că ei sunt împotriva acestei lucrări dumnezeiești prin cuvânt, ei sunt potrivnicii acestui sfat ceresc pe care-l am Eu între voi de patruzeci de ani. Voi aveți păcate împotriva lui Dumnezeu, împotriva vieții sufletului care stă în trupul vostru, iar sufletul este suflat de Dumnezeu în trupul vostru. Aveți păcate față de Dumnezeu și nu sunteți vindecați de ele, tată. Ce să fac Eu cu voi? că de aceea nu puteți să stați în picioare cu Mine și întru Mine, de aceea, că nu sunteți împăcați cu Mine, nu sunteți curați cu Mine, nu sunteți descoperiți Mie. Eu vă văd ascunși în voi, dar văd ce ascundeți. Voi ziceți că nu văd, dar Eu sunt Văzătorul celor ascunse, tată. Iată, creștinilor, Eu pe cele ascunse ale înțelepciunii Mele vi le arăt

vouă și vi le descopăr, dar voi nu faceți așa cu Dumnezeu, ca să vă descoperiți Lui înțelepciunea voastră și neînțelepciunea voastră. Spun așa ca să nu vă supăr, ca să nu zic numai de neînțelepciunea voastră, de cele ascunse ale voastre. Niciodată un om n-a fost omul lui Dumnezeu dacă nu s-a mărturisit lui Dumnezeu prin sfătuitoarii lui Dumnezeu. De aceea, Israele, nu știi tu ce să faci, pentru că n-ai făcut niciodată ceea ce trebuia să faci mai întâi. Tu trebuia să vii descoperit la Mine, și să fi rămas așa, și să fi lucrat așa; să fi lucrat descoperit în viața aceasta, ca să te fi putut alege acum la culesul ei, tată. Iată că acum Mă uit peste tine, poporul Meu iubit, și Mă învârt pe lângă tine ca unul năuc de supărare, că nu pot să găsesc în tine fii de ajuns de tari ca să-i pun la culesul rodului Meu, la ultimele îngrijiri ale viei Mele, și apoi la cules, tată. Vreau să așez peste tine fii din mijlocul tău și Mă tem că nu-i vei primi peste creștetul sufletului tău, al cetății tale, al străduței tale, al căsuței tale, tată.

Iată, am case de creștini în care găsesc trei, patru, cinci împotriva a unul, care a rămas cu împărăția Mea, dar nu am nici o casă în care stă unul împotriva a trei, patru sau cinci care sunt cu Mine. Ce suspinare pe Mine! Sunt patruzeci de ani de lucru peste ogorul tău, Israele, dar unde, tată, este rădăcina și tulpina și ramurile și frunzele? Și unde este rodul tău, Israele tată? O, de ce nu te-ai lăsat lucrat? De ce nu te lași lucrat, de ce, oare? Ce vrei să faci cu tine, creștine? Ne întâlnim curând, că ți se vor deschide ochii să Mă vezi, și atunci ce ai să faci când vei înțelege că Eu am fost Cuvântul Cel din mijlocul tău, jertfa iubirii cea de la sfârșit?

Am stat într-un trup în mijlocul tău, și nici așa n-ai știut să crezi. Acum vorbesc de deasupra ta și las cuvânt spre știre peste tine, și nici așa nu știi ce să faci și ce să crezi, căci Verginica a fost fecioară, și n-a avut neam din trupul ei pentru care să se jertfească, și s-a lăsat jertfă pentru tine, Israele tată, ca să te răscumpere, măi Israele, și să te scoată din lume și din idoli și din moarte și din înșelare. Ea este acum fără de trup și fără de loc, și este după tine umblând, și întinde mâna prin spini și prin spurcăciuni după tine ca să te tragă la Mine, pentru că s-a pus jertfă pentru tine. Am să-ți spun într-o zi cum a fost jertfa ei întru Mine și jertfa Mea întru ea, dar în ziua aceea ai să Mă vezi, popor iubit, ai s-o vezi și pe ea, și n-ai să știi Care sunt Eu, și care este ea, pentru că Duhul Meu a stat în trupul ei, pentru că ea a fost tronul Meu pe care am stat Eu în fața ta, Israele, ca să te învăț calea vieții și a învierii tale, tată. Ea a purtat Duhul Meu Cel de după învierea Mea, pentru că după învierea Mea am trecut prin ușile închise și am stat cu apostolii. Și dacă trupul Meu n-a fost ținut de nimic după înviere, nici de mormânt, nici de pereții foisorului apostolilor, nici de timp, tată, că acum eram în Ierusalim, acum în Emaus, acum pe malul mării la pescuitul apostolilor, tu să nu uiți, Israele tată, că acum tot după înviere sunt, și întru puterea învierii sunt în lucrare peste tine, și să nu te mire cum de intram Eu în pieptul lui Verginica și cum dinăuntru ei vorbeam cu gura ei, pentru că tu altfel nu Mă puteai privi, tată, așa cum Sângele și Trupul Meu nu l-ai putea mânca dacă l-ai vedea sânge și trup. O, și să nu te mire cum de vorbesc Eu acum cu tine și cum Mă las auzit peste ieslea cuvântului Meu ca să-ți aduc ție cuvântul Meu prin străjerii cuvântului Meu, că Eu nu sunt un Dumnezeu neputincios, tată. Eu pe toate le pot, numai tu nu vrei să poți și tu cu Dumnezeu și să crezi că Domnul pe toate le poate pentru tine și pentru răscumpărarea ta.

Iată, lucrez și pe marginea ta, popor chemat ca să faci voia Mea. Și n-ar fi să lucrez pe margini, dar necurătenia ini-

mii tale, când tu ar trebui să fii un duh și un sfat cu Mine, nu e bună, și Îl depărtează pe Domnul din lucrul tău cu El, și n-am ce să pun la lucrul de strajă peste tine, poporul Meu chemat, căci în sfatul tău, poporul Meu, nu trebuie să aibă cuvânt de ridicat și de spus cel ce nu împlinește cuvântul Meu și al tău. Să nu vorbească în sfatul lui Israel acel ce nu ia cuvântul Meu spre împlinire, să nu vorbească peste Israel unul ca acesta, că acela este sminteală în Israel. Acela să fie însemnat, și să se lucreze cu prevedere cu unul ca acela. Să se încheie sfatul vostru atunci când un duh certăreț sau îngâmfat vă cere vouă socoteală de lucrarea pe care o lucrați în numele Meu. Acela să stea pe margine dacă stă pe lângă voi, dar să nu stea între voi la sfat, între voi, cei ce lucrați cu Mine, între voi și cei pe care-i voi numi de acum încolo lucrători. Vom lua și vom scrie numele celor ce vor lucra, și apoi să știe tot Israelul așezarea aceasta.

Iată, lucrez și pe margine pentru cei ce s-au tras spre margine ca să nu facă ascultare de Dumnezeu, și ei cred că sunt bine cu Dumnezeu și că de aceea s-au tras, ca să facă ce cred ei că e mai bine să facă. Nu-i mai numesc pe nume, că se răzvrătesc cu voi și cu Mine, cu voi, cei ce stați în sfat cerească cu Mine. Sunt răzvrățiți și se răzvrătesc mereu, că lor nu le place să stea sub ascultare de cuvântul Meu. Ei nu cred în cuvântul Meu dacă fac neascultare, și când vor vedea că acesta a fost cuvântul Meu și că n-a fost așa cum au crezut ei cu mintea lor nestatornică, atunci va învia în inima lor mustrarea conștiinței lor bolnave și aparte de planul Domnului.

O, creștinule tată, nu-ți place lucrarea ascultării, nu-ți place cortul Meu peste tine și alifia Mea, și Îmi dai peste mână de patruzeci de ani. Îmi spui că nu-i adevărat, de patruzeci de ani Îmi spui că nu-i adevărat ce-ți spun când îți spun că ești rău cu Dumnezeu și că nu vrei să-ți arate că ești rău și cu tine, și cu Dumnezeu. Ba Îmi mai și spui că nu sunt Eu. De patruzeci de ani numai așa faci cu Mine, că tu ești mai bun ca Mine, tată, dacă Mă mustri mereu și dacă Mă oprești mereu. Dar nu e nimeni bun, în afară de Tatăl, și tu de ce nu vrei să crezi această Scriptură?

Așa ai stat la masa Mea, creștine tată. Ai stat fără s-o meriți, și îngerii Mei te-au scris că ai stat, și de câte ori ai stat, și ce a vorbit Dumnezeu cu tine. Când mergi la biserică, este un cuvânt care spune înaintea rugăciunii pentru venirea Duhului Sfânt spre prefacerea Trupului Meu și a Sângelui Meu din pâine și din vin, și cuvântul acela spune: „*Cei chemați să iasă, și să rămână numai cei credincioși*“, numai cei pregătiți pentru împărțirea cu Mine, cu Trupul și Sângele Meu. Acum nu se mai spune această lucrare în biserică, și stau toți care cum intră, care cum vor, că nu mai este nici un fel de ordine cerească în biserică, și se apropie ca să ia și să-și bată joc de Mine și de sfințenie, și se îmbracă lumea ca la bălci, ca la circ, tată, și se vopsește și se îmbălsămează cu toate stricăciunile diavolești și intră în biserică, și străjerul care este pus peste biserică nu ia aminte la această blasfemie, nu-l doare de durerea Mea, și zice că e păstor pentru turma lui Hristos, dar iată ce turmă este în biserică! Se zice că este turma lui Hristos, da' de unde, tată! că taina de biserică este înfricoșătoare, și stau îngerii cu frică înaintea tainei de biserică a lui Hristos, și se clatină cerul și pământul de mărirea slavei tainei bisericii. Și dacă duhul cel vopsit și rău își are loc și lărgime în biserică, mai vine Duhul Sfânt, tată? La ce să vină? Să Se unească cu stricăciunea?

Și iată ce vă spun: a fost odată un preot al lui Iisus Hristos care lungea sfânta Liturghie uneori până după-amiază,

uneori până seara, și lumea acelei cetăți s-a dus la episcopul lor și a pârât pe preotul lor că-i ține în biserică toată ziua și nu face sfânta Liturghie la vreme. Și a chemat episcopul pe preot și l-a întrebat ce este cu această plângere a cetății. Și atunci, preotul a spus episcopului că el nu înaintea terminarea sfintei Liturghii decât după coborârea Duhului Sfânt peste pâine și vin. Atunci, episcopul a învățat pe cei din cetate cum să meargă și cum să stea în biserică dacă vor să meargă mai repede la casele lor; i-a învățat cum să fie în biserică, cum să stea, ca să Se coboare Duhul Sfânt la vremea chemării Lui de către preot. Dar unde se mai ține seamă de taina aceasta? că preoții, nici ei nu vin pregătiți la biserică, dar turma, tată! Este o zicală prea potrivită cu aceasta, care spune așa: „*Cum e turcu', e și pistolul*“. Turcul a fost un om rece și rău și răzvrătit, și nu în zadar i s-a pus neamului acesta zicala aceasta. Și iată, cum e preotul, așa este și arma lui, așa este și turma lui.

Iată, tată, aș vrea să aleg din fiii poporului Meu. De aceea am dat veste la păstori și la lucrătorii care sunt în lucru, ca să facem sfat și să cerem de la Tatăl să ridice lucrători, căci Tatăl Meu lucrează, și Eu lucrez, și voi trebuie să lucrați, numiți de Domnul. Eu am stat o noapte întreagă și M-am rugat fierbinte Tatălui în noaptea aceea, și am coborât apoi spre cei chemați și am deosebit din ei doisprezece ucenici, ca să-i am apropiați tainelor Mele și lucrării Mele cea tainică. Iată, una este să fii chemat, și alta este să fii ales dintre cei chemați, ales cu mare cercetare. I-am ales și le-am dat tainele Mele la cina cea de taină, le-am dat Trupul și Sângele Meu. Iată cu câtă cercetare se dau tainele Mele la cei din biserică, și nu așa cum se dau ele azi, dacă se dau. Dar numai Domnul știe ce mai dă și ce mai ia, și aceasta este o taină între Mine și voi, o taină pe care n-o mai vindeți și pe aceasta, că nimic n-a mai rămas nevândut din cele aduse de Mine. V-am spus vouă că am plâns mult în noaptea Mea de rugăciune, căci Tatăl Meu Mi-i arătase pe cine să-i deosebesc, și Îmi spusese și de Iuda, ca să-l aleg și pe el, ca să Mă vândă fariseilor. Și am plâns pentru Iuda, am plâns toată noaptea, și apoi i-am ales pe cei doisprezece. Dar tu, creștine tată, cum ai lucrat în lucrarea Mea ca să se asemene cu a Mea? Că tu n-ai stat bine cu Mine nici măcar ca un chemat la masa Mea, și te-ai băgat în lucrul Meu și ai hotărât cum ai vrut tu peste tine și chiar peste lucrarea Mea, și Mi-ai băgat la această masă după dorința ta, și iată, azi tot așa lucrezi peste cei slabi din poporul Meu și îi tragi spre alte izvoare și Îmi rănești trupul cel slab al turmei Mele.

Am spus că azi lucrez și pe margine, ca să știe apoi cei pe care-i numesc, să știe cum lucrează cei ce nu sunt puși și numiți la lucru, de vreme ce nici ei nu fac ascultare de Mine.

Eu n-am avut în tine doisprezece aleși, că n-am avut ce să aleg, și am ales doi, trei, ca să ascuți de ei ca de Mine, creștine. Și nici pe acei puțini nu i-ai primit ca să te ajute, ca să fi putut Eu acum să te aleg și pe tine lângă ei la lucrul Meu, așa cum și-au ridicat cei doisprezece, ucenici, și ucenici din ucenici, asemenea lor la lucrul Meu.

O, judecătorilor ce sunteți, popor judecător ce ești! Nu te supăra pe Mine că-ți spun așa, că nu te mustru, ci te ajut să nu mai faci așa, ca să nu fii judecat pentru toate câte ai făcut împotriva acestei lucrări de cuvânt rostit de Duhul Sfânt. Am pus, tată, peste tine păstori, dar nu i-am pus să-i judeci. I-am pus să-i ascuți, să te păstorească i-am pus. Dar tu te-ai ascuns de ei și ai păscut ce ai vrut și pe unde ai vrut, și ai zis că ești oaie a păstorilor Mei. Păi, păstorul își cunoaște oile, că oile lui ascultă de el și nu umblă răzlețe. Zici că păstorii au fost răi cu tine, știu că zici mereu așa. Dar de ce au fost răi cu tine,

tată? Dacă tu ai fi fost oaie bună și cuminte și fără nărav, ce ar fi avut păstorul cu tine? Dacă tu erai cuminte, ar fi rămas Duhul Meu în mijlocul tău, măi Israele al acestei stâne. Iată, în stâna aceasta Eu trebuia să am oi numai de o culoare, căci această lucrare a fost una dumnezeiască lucrare, și iată, în această stână le-au crescut cornițe aproape la toate oile și se unesc între ele după năravul lor și lovesc în hotar și îl pun jos, și se duc și se întorc și lovesc în păstori, dar nu lovesc în ei, ci în Dumnezeu lovesc, și pe Domnul Îl judecă. Căci s-a sculat cel pus să păstorească și a spus la un creștin să nu mai faci el ordine în staulul oilor, în stâna oilor, și acela a țipat la păstor și a spus că nu face cum i-a spus păstorul. Și dacă nu faci așa, nu faci. Știu, creștine, că nu faci, că nu ascuți, știu că-Mi faci stricăciune și știu că nu crezi ce-ți spun. Dar Eu nu pe tine te-am pus păstor peste stâna Mea. Pe tine doar te-am primit în stână, tată. Și tu de ce umbli peste oile fără de minte când nici tu nu ai minte? Ba poate ești mai fără de minte, de vreme ce le îndemni la rătăcire din stână. De ce, tată, le scoți la altă pășune fără să vreau Eu, Păstorul Cel ceresc? că Eu sunt Păstorul tău, și nimeni nu Mă are pe Mine de Păstor așa cum Mă are această stână. Dar tu nu vrei să fie așa, și zici că toți Mă au pe Mine așa cum Mă ai tu. N-ai dreptate, tată, căci ca aici, nicăieri nu am Eu lucrare și salvare. De ce scoți tu oile afară din pășunea aceasta? că Eu am spus să nu iasă oile din staulul acesta. Eu am aici tot ce-Mi trebuie. De ce-ți trebuie ție prooroci care nu sunt din staulul acesta? Oare, Eu nu sunt nici măcar prooroc în această stână, de vreme ce tu prooroci cauți?

Iată, am spus că lucrez pe margine pentru cei de pe margine, care sar mereu hotarul. Am spus că lucrez, fiindcă cei ce s-au tras spre margine, au cornițe crescute și Îmi împung tot ce mai este sănătos în stână. Eu, Domnul, poruncesc oilor care au minte, adică ascultare, să ia aminte la Mine și la cuvântul Meu, că rostesc cuvânt hotărâtor peste oile care s-au ales de-a dreapta Mea cu duh de ascultare și de sfințenie prin ascultare. Le spun să asculte de Mine, căci viața cu sfințenie care nu este lucrată sub ascultare, vă spun Eu că nu se pune la Domnul. Sunt și mulți oameni firești, cu purtare sfântă și curată, dar nu se pune dacă nu cred în Mine aceia, dacă nu fac în numele Meu ceea ce fac ei bine și sfânt.

Măi oilor care M-ați ascultat ca să stați de-a dreapta Mea! Stați în stână cu păstor, tată; cu păstor și nu fără păstor; cu Mine, măi copii. Cine vrea fără păstor, acela să se dea de-a stânga. Se dă singur, că se vede că se dă. Cine vrea să-și caute păstori în alte părți, să-și caute, că această stână va fi deosebită în toate, ca să fie numai pentru Dumnezeu și pentru planul cel de sfârșit al răului neascultării de pe pământ.

Lucrearea aceasta de Duh Sfânt se va restrânge iar, că iată ce se petrece în stâna Mea! Găsesc bețivi și curvari și fumători și hulitori și împotriviți și iubitori ai modei lumii de azi, ai portului păgânesc din veacul acesta, și împrăștiatori de agoniseală cerească și neascultători, care s-au dezbrăcat de lucrarea ascultării și care cugetă că nu-i nimic dacă fac așa, și aceștia rostesc cu obraznicie satanicească și spun că fiecare răspunde de ceea ce face. O, așa au spus și cei ce au strigat «*Osana!*» în ziua Floriilor, și apoi, la judecata Mea, au zis Sângelui Meu să fie asupra lor și a copiilor lor, și a fost așa dacă au spus așa. Tot așa e și vorba aceasta care se aude din gurițe trufașe și îngâmfate, care zic unele către altele: „*Fiecare răspunde de ceea ce face*“. Unii ca aceștia n-au nevoie de călăuză. O, dacă zici așa, dă-te deoparte din drumul acestei lucrări, din drumul fiilor ei; nu sta să încurci semănătura

Mea, ca o pălămidă sau ca o neghină care se așează în grâu ca să strice cursul grâului, căci neghina niciodată nu poate purta numele grâului. Du-te, tată, cu capul în norii tăi, că nu te țin Eu forțat. Du-te, și nu te îngâmfă înaintea Mea, că tot așa a făcut și Lucifer, tot așa, și nu altfel, și a căzut din cer. Și fii atent, tu, cel care faci așa, că această lucrare din Mine venită, cer este.

Lucrez pe margine și nu rostesc numele tău, creștinule îngâmfat în duhul tău. Și dacă nu-ți iei partea din cuvântul Meu, puterea Mea va lucra prin cuvântul rostit și va face sortare în stâna aceasta și se vor deosebi cei credincioși dintre cei chemați care au rămas tot ca înainte de chemare.

Te duci, creștine tată, și iei hrană din spini. Du-te dacă vrei așa, dar nu Mă mai învinui tot pe Mine de păcatul mândriei. Du-te, tată, dacă ești mândru și n-ai nevoie de călăuză. Du-te și fă cum vrei dacă te încrezi în tine și în judecata minții tale. Du-te, că tu nu iubești pe Dumnezeu, și de aceea tragi la ce iubești, că tu iubești neascultarea de Dumnezeu și îți place să fii liber. Du-te, tată, dar Eu n-am ce să-ți doresc decât întoarcerea la Mine, căci calea ta se înfundă; întoarcerea prin umilință usturătoare, ca să înțelegi ce înseamnă Dumnezeu, că Dumnezeu înseamnă altceva decât cugeti tu că înseamnă Dumnezeu. Vrei să te tragi în lături? Cine poate să te oprească? Eu nu Mă lupt decât cu cel credincios ca să-l ajut, dar cu cel ce nu crede lucrului Meu cu care însoțesc acest popor, cu acela nu Mă mai lupt. Acum trage fiecare la ceea ce a lucrat și până acum. Și când se va trage cortina pentru luminarea vederii celor nevăzute și necrezute, atunci va fi descoperit lucrul fiecăruia.

Iată, Îmi fac datoria și lucrez, și voi lucra prin cei puși la lucru, și fără rod nu voi rămâne. Dar iată, rodul credinței trebuie să fie strâns, ca nu cumva la vremea foametei să fie strivit de cei ce vor alerga desperați după un pic de putere din cer, că pe pământ se stinge orice putere, orice iscusință, orice mândrie, orice știință, fiindcă Eu Mă voi lăsa văzut și descoperit, și Eu întrec soarele în strălucire, și toate vor păli la vederea slavei Mele. Numai cei credincioși ai Mei nu vor păli, și vor fi încălziiți în lumina slavei Mele și vor fi și ei lumina din lumina Mea. Dar mulți dintre voi zic că acestea sunt basme. O, atunci toate acestea vor deveni adevărate, și va fi veacul cel ce nu poate fi priceput de omul cel pământesc, și basmele cele mai frumoase vor fi trăite pe veci.

O, măi oilor, ce bine vă era vouă dacă nu v-ați fi făcut cornițe, tată! Oile nu trebuie să aibă cornițe. Oile sunt blânde și pasc în pace. Dacă voi, creștinii Mei, nu credeți în trimișii Mei, dacă nu credeți că sunt trimiși de Mine, vă vor lăsa în pacea voastră, în banii voștri. Dacă nu credeți că sunt trimișii Mei, credeți măcar în aceste cuvinte de viață și de îndreptare; credeți, și nu-i judecați pe trimiși. Ei nu vin de capul lor ca să-și piardă vremea. Și despre păstori tăi, nu-i mai învinui, Israele. Lasă, tată, nu-i mai lovi, nu-i judeca tu ca să te faci mai mare ca Mine.

Iar voi, cei ce veți fi numiți ca ajutor al Domnului la lucru, nu vă opriți în sfatul celor răzvrățiți și nu pregetați să fiți de ajutor Domnului. Alții au lăsat familii și au mers cu Mine. Alții au lăsat mirese îmbrăcate curat și au plecat la apostolie cu Domnul. M-am dus în Cana Galileii la nuntă și am făcut minunea vinului din apă, și dacă a văzut mirele pe Domnul minunilor, a lăsat mireasa și a plecat ca apostol al Domnului, și a rămas cu Mine acela și a lucrat mult pentru împărăția Mea peste oameni. Iată de ce am fost Eu la nuntă, și nu așa cum spun oamenii lumii.

Am grăit cu cei pe care-i adaug sfatului lui Israel. Am grăit și pentru cei din marginea acestei stâne, dar acum te vei da la răzvrătire, creștine vinovat cerului. Dă-te, tată, dacă asta alegi. Poate vrei să te duci în drumul oilor slabe, ca să îți piți că nu sunt Eu Cel ce-ți spun acestea, și că sunt unii care strică legea lui Dumnezeu. Du-te, creștine, și zi ce vrei, dar aceasta este adevărat, că Adam a făcut acest păcat în rai, și tu îl faci pe pământ de șapte mii de ani.

Eu n-am binecuvântat nunta și patul nunții, și tu vei spune, poate, că Eu vin și stric legea ta, dar Eu, de la început, nu așa aveam să înmulțesc făptura, ci prin Duhul Sfânt și prin cuvânt. În loc să fi mers și tu cu Mine așa cum a mers mirele de la nunta din Cana Galileii, tu zici că nu sunt Eu Domnul Iisus Hristos, Cel Care vorbesc cu tine. Dacă zici așa, du-te și îți pierde mințile, că așa vrei tu, de frică să nu îți se ia poftele trupului. De luat tot îți se ia, că n-o să-ți mai ardă de păcat, dar deschide cartea și citește cum a fost pedeapsa poporului Israel pentru cârtire. Mai bine pune, tată, mâna pe coarnele plugului și uită-te spre Dumnezeu și ia ca iubire virtuțile creștinești pe care le-am avut Eu în mijlocul oamenilor, că unii învățați au plecat din învățătura lumii și au îmbrățișat lucrarea virtuților, fugind din lume și din duhul ei și din știința lumii. Fericit vei fi tu, Israele, dacă vei pune în fața ta mustrarea Mea, ca să alegi cununa care vine din lucrarea ei, că iată, caut bine, și voi pune peste tine veghetori, și le voi da de la Mine ca să ai tu, care vei alege lucrarea ascultării.

Și iată ce înseamnă trimis! Trimisul nu caută slava sa, ci a Celui ce l-a trimis pe el. Prin aceasta se pune la probă trimisul și păstorul și lucrătorul și tămăduitorul și sfătuitorul. Cel ce vorbește de la sine, acela își caută slava sa, dar cel ce caută slava Celui ce l-a trimis, acela are adevărul, și nedreptatea nu este cu el. Așa trebuie să lucreze un lucrător al Domnului, și această Scriptură o pun Eu astăzi peste cei aleși la lucru peste poporul Meu, și vom însemna în această carte pe cei ce vor avea de lucru peste poporul Domnului.

Eu iar îți zic, Israele: ferice ție dacă-ți vei însuși mustrarea Mea pentru pocăința ta și pentru mărturisirea, în mijlocul poporului Meu, a inimii tale ascunse. Eu voi coborî iar, cu voia Tatălui Meu. În curând voi coborî cuvântul Meu peste tine, Israele. Adună-te de peste tot, și vom prăznui hrană de cuvânt cerească, și după ce vom mânca din cuvântul praznicului bucuriei, voi pune pe străjerii Mei să-ți aducă la cunoaștere și acest cuvânt de descoperire a ascultării și a neascultării tale, a pocăinței și a nepocăinței tale, tată; și ia cămașa pocăinței pe tine, ia-o, măi Israele, nu mai sta dezbrăcat de acest veșmânt, că nu cunoști încă această cămașă. Pocăiește-te! din nou îți zic, din nou te îndemn cu acest dar, cu acest mărgăritar, cu acest bilet de intrare la serbarea Noului Ierusalim, care se va serba pe pământ, pe pământ nou și cu oameni noi, după chipul și asemănarea lui Dumnezeu.

Voi sta curând în sfat mare cu poporul Israel din vremea aceasta, că mare este taina acestui nume, Israel, și te voi întreba iar, fiule, ce înseamnă acest nume?

Sculați-vă la lucru de cuvânt și semănați cuvântul Meu pe pământ după cum vă va fi dat sortul cel din cer, cel prin Duhul Sfânt împărțit, prin lucrarea Duhului Sfânt, în sobor de sfat cerească. Să se adune tot trupul lui Israel, căci vin în sfatul lui Israel.

Te voi aduna, Israele, și voi scrie carte de cuvânt, căci glasul cuvântului Meu se va lăsa din nou peste ieslea cuvântului, și apoi peste tine, Israele. Vreau să te învăț ce înseamnă să aibă creștinul harul lui Dumnezeu peste el și în lucrul său

cu Dumnezeu. Eu vreau să nu te las să te desparți de Mine, popor hrănit cu harul Meu.

Se binecuvintează începutul și sfârșitul sfatului de azi și se înscrie în cartea cea de azi. Pace ție, popor al lui Israel, popor al lui Dumnezeu! Pace ție! În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, pace ție, și har ție, Israele al Domnului! Amin, amin, amin.

21 mai/3 iunie 1994

Duminica a șasea după Paști, a orbului

Descoperirea creștinilor fățarnici.

Eu, Domnul, cobor în sfat cerească pentru voi, copii ai așezării celei noi, căci am de rostit cuvânt, tată. Să fie atenție pentru coborârea cuvântului Meu, dar să fie împlinire a cuvântului coborât. Pace și har peste voi, prin harul Meu cel mare în care sunteți așezați.

Iată, am durere, port durere mare că lucrarea Mea cu voi este lovită de lucrarea creștinilor fățarnici, care se strecoară în lucrarea Mea pe furiș, pe firul fățarniciei de inimă, și de aceea am de rostit cuvânt peste fățarnicie, ca să asculte duhul fățarniciei și să se depărteze cu atacul lui. Amin.

Dar mai întâi de acest cuvânt, cobor cuvânt pentru voi, slujitori ai cortului cel cerească, pentru voi, unșii Mei cei de mijlocire puși înaintea cerului. Așezați-vă spre rugăciune cu mâinile ridicate și rugați-vă la Mine pentru deschiderea cămărilor care țin ploaia cea pentru pământ. Luați, tată, cheia rugăciunii și deschideți aceste cămări, ca să se lase din ele ploaie peste pământul de la voi, că are pământul nevoie de hrană, tată. Se roagă pământul la Mine, dar Eu nu pot trece peste voi, de vreme ce v-am pus mijlocitori între cer și pământ. Iată, Eu am pregătit ploaia, dar aștept cerere, tată. Aveți grijă de cuvintele rostite între voi și nicicum să nu le amânați spre lucrare. Și să aveți, tată, grijă de pacea și de mulțumirea Mea în inimile voastre, că am de lucru, măi copii, și vreau să pot în lucru. Să nu fiți voi în voi. Să fiu Eu, cu mulțumirea Mea în voi. Adunați-vă și vedeți cum vine această lecție și împlinirea în voi a acestei lecții, că nu vreau să am vreo piedică și de la voi.

Voi, tată, să iubiți dreptatea cea dumnezeiască și să nu vă înclinați spre slăbiciunea sau ușurătatea minții unor creștini care-Mi fac atâta stricăciune peste lucrarea Mea, peste credința în lucrarea Mea, că iată, v-am dat veste vouă s-o aduceți pe surioara lui Verginica să audă ea glasul cuvântului care umple această grădiniță bucurându-se și suspinând, că uneori glasul Meu coboară bucurându-se, iar alteori suspinând când văd de pe undeva lucrarea Mea cu voi lovită de creștini fățarnici, care nu știu să asculte de Dumnezeu ca să le fie bine. Surioara lui Verginica trebuie întărită și hrănită cu duh de dreptate cerească, cu duh de atenție cerească, fiindcă ea nu mai lucrează această bogăție de duh cu atenție cerească. Au distrus-o creștinii fățarnici, și ea se ascunde de voi, ba chiar ar da să scape de hrana Mea pe care Eu o iau de la voi ca să-i duc ei și să fie și ea cu voi. Se frământă Verginica pe lângă Mine și nu îndrăznește să mijlocească pentru ea, de vreme ce o vede și pe ea că se înclină spre lucrare fără atenție, că vin mereu creștini care fac de capul lor, vin și se lingușesc pe lângă ea, și nu pleacă de la ea decât cu ceea ce au în inima lor. Voi ce ziceți? S-o lăsăm așa pe surioara lui Verginica? S-o lăsăm pradă fățarniciei creștinilor care vin să fure binecuvântare?

O, Mi s-a întâmplat batjocură peste numele Meu cu voi, că sunt creștini care au cuvânt scris și se fălesc cu el împotriva lucrării Mele de nou Ierusalim, care este cu voi de la Mine. Au ajuns creștinii să zică între ei că Eu, Domnul, lucrez în două feluri, și se duc la surioara lui Verginica să găsească binecuvântare și cuvânt, fie cum o fi starea creștinului, și se fălesc creștinii cu cuvinte de laudă, date lor de Domnul, și lucrarea cea dreaptă de nou Ierusalim prin cuvânt, o fac aceștia mică și fără cinstire, tată. Dar Eu aici, la voi, M-am coborât lucrând în duhul dreptății și nu al îngăduinței, căci am îngăduit patruzeci de ani acest popor, și a stat creștinul cum a vrut el, nu cum a vrut Domnul să stea.

Eu v-am dat vouă cuvânt să sprijiniți pe surioara lui Verginica, și n-ați făcut aceasta fără să vă spun Eu, și iată, M-ați ascultat și Mă ascultați, dar ea nu poate să Mă asculte. Ea nu înțelege îndeajuns cât bine îi lucrez Eu prin voi, câtă binecuvântare, câtă pază sufletească și câtă curățire de lume vreau Eu să așez peste ea prin voi, cei care M-ați ascultat pe Mine, că nimeni, nimeni din poporul Meu nu M-a ascultat ca și voi, și de aceea am ales locul unde sunteți voi, ca să-l fac ceresc și să fiu cu voi, și să fiu din văzduh peste voi, și voi să Mă auziți și să lucrați după cuvântul Meu.

O, tată, cum să fac Eu, oare, cu surioara lui Verginica? Mereu i-am șoptit să fie plăcută Mie, și ea nu poate, că n-aș voi să spun că nu vrea. Eu nu voiesc s-o supăr așa cum Mă supără ea pe Mine când dă cuvânt creștinilor fățarnici, că în zadar ai, creștine, inimă durută când te duci la surioara lui Verginica. În zadar ai inimă nemulțumită dacă nu cauți să mergi pe cărarea mântuirii, tată. Altfel se cheamă că merge creștinul pe calea mântuirii. Un creștin, oricâtă parte ar avea de necazuri și de viață grea și de încercări, nimic nu este prea mult pentru ispășirea păcatelor sale, chiar dacă ar trăi o mie de ani în suferințe de tot felul. Dar cine înțelege aceasta între cei din poporul Meu?

Vin creștini la surioara lui Verginica și se plâng împotriva altora. O, mai este aceasta cărare sau viață cu smerenie? Cuvântul rugăciunii spune așa: „Ajută-mi, Doamne, să nu grăiesc în deșert și să nu-mi dezvinovățesc păcatele mele și să nu osândesc pe semenul meu“. O, când vii, creștine, și te plângi spunând greșalele fratelui tău, ce lucrare se mai cheamă că ai tu? Ai tu pe Dumnezeu? Vii tu la Dumnezeu dacă vii să faci așa? Și iată, surioara lui Verginica e slabă și nu te oprește, și te ascultă și îți scrie cuvânt, și te duci cu cuvântul și te fălești cu el împotriva adevărului pe care tu îl ascunzi când vii la Domnul ca să vorbești rău despre semenul tău.

O, Verginico, Eu te știu, tată, că nu vrei să mijlocești, că te sfiești să vii să-Mi ceri ajutor pentru surioara ta, de vreme ce o vezi cum lucrează, dar Mie Mi-e milă de tine, că tu trebuie să lucrezi cu pace, nu să fii sfâșiată de durere. Tot cerul vede că lucrarea Noastră de nou Ierusalim suferă defăimare de la creștinii care se ascund și fură cuvânt și binecuvântare de la surioara ta. Tu ai cerut-o de la Mine ca să te ajute la lucru atunci când Eu te-am luat la Mine. Dar iată, este înconjurată de toate cele neplăcute cerului, și vin la ea creștini cu haina pe dos, și ea nu se mai uită să vadă ce e bine și ce e rău și ca să lucreze după fața dreptății, tată. Verginico, dacă Eu îți dau ție cuvântul învățaturii pentru surioara ta, te bucuri, tată?

— **O**, Doamne, n-am cum să mă bucur. Eu aș fi voit să lucrezi Tu, că ai putere mare. Eu sunt mică în fața Ta și știi că n-am putere peste ea ca s-o fac să asculte numai cum cere cerul.

— **M**ăi Verginico, Eu nu sunt neputincios întru tine, tată. Tu știi că mila ta de surioara ta

nu Mă lasă pe Mine să grăiesc cu ea întru dreptate. Cuvântul Meu nu mai este acum cu milă, și este numai cu dreptate, că vreau, tată, să sfârșesc lucrarea mântuirii și nu mai e vreme de lucru după voia omului. Dar mai ai tu, Verginico, încă o dată lucrare cu milă, și stai tu în sfat cu surioara ta. Eu nu Mă supăr pe mila ta de ea, dar se zăbovește vremea Mea dacă mai lungim duhul milei, tată. Spune-i tu cu milă de suflet, spune-i tu să Mă aleagă pe Mine mai mult decât pe cei ce Mă calcă în picioare blestemându-Mă și înjurându-Mă și desfrânându-se lângă ea. Vorbește tu, tată, cu ea, și Eu voi privi la tine cum vei lucra, și voi binecuvânta lucrarea ta peste surioara ta.

— **E**u, Doamne, nu mă trag din lucru, dar ca și Tine voi folosi dreptatea Ta, căci cuvântul meu de azi va rămâne în cartea Ta, în cartea dreptilor Tăi, Doamne.

Mama Gigi grăiește din cer, de lângă Domnul, iar voi, străjeri ai glasului ceresc, adăugați în cartea dreptilor cartea mea de azi către surioara mea, Maria. Voi să lucrați mereu ca Domnul, că din această grădiniță nu va ieși Domnul cu lucrul cuvântului decât numai cu lucrarea dreptății Sale.

Pace vouă, copii ai ieslei cuvântului meu! Și iată, pace ție, surioara mea! Mă primești, mămică? Mă lași să te ajut? Vei vrea tu, oare, să împlinești de-acum dreptatea și prevederea și cercetarea celor ascunse în creștin?

O, de ce zici tu că ți-am dat pe Milicuță și pe copiii mei din grădina Domnului? Și iată, tu te ascunzi de ei, și eu văd și descopăr, și uneori îți este necaz că descopăr. Dar mult mai rău ar fi să rămână acoperite, căci tot ce este acum acoperit se va vorbi de pe acoperișuri, măi surioara mea, și eu nu vreau să fii atunci rușinată pentru cele ascunse. Dacă strig la poporul acesta rece și nepăsător, oare la tine să nu strig? Dacă de sufletul poporului mă îngrijesc mereu, oare de tine să nu mă îngrijesc? Dar cine te-a făcut să folosești năravul de a te ascunde de cei ce veghează peste mersul tău, peste hrana ta, peste lucrul tău cu cerul? Copiii pe care ți i-am dat să te îngrijească sunt destoinici și sunt aleși de cer pentru lucrarea dreptății, pentru descoperirea celor ascunse. Dacă și tu faci așa, eu cu poporul ce să mai fac? că vine mereu vestea la cer că „și lelica tot așa face“, „că și ea stă amestecată cu fărâdeleaga“, „că și lelica face neascultare“, „că lelica a spus altfel“, „că lelica ne-a dat binecuvântare de la Domnul“. Dar cine sunt acei care vin la tine, lelica mea? Cine sunt acei ce spun că tu lucrezi altfel și că nu lucrezi ca la Noul Ierusalim? Oare, o parte din creștini e cu tine, și altă parte e cu mine? O, ce voi face eu dacă se va mai spune așa în poporul Domnului? Dacă pe cei ce-i dau eu în lături, tu îi iei și îi îmbrățișezi, de aceea mă fac pe mine mincinoasă creștinii. Auzi tu? Mă fac mincinoasă creștinii, lelico. O, Domnul lucrează așa din pricina ta, din pricina milei tale, și nu-i vom mai putea îndrepta pe cei puși deoparte spre certare. Pe cei pe care eu îi dau deoparte și îi pedepsesc spre pocăință dacă tu îi primești și le crezi fățarnicia și le oblojești greșeala făcută Domnului și lucrării Domnului, când mai ies eu la capăt cu poporul acesta? Oare, înțelegi tu de ce te-a rugat Domnul să stai liniștită și să nu mai mergi în popor la cererea poporului? Iată, așa te-a mânuit pe tine poporul creștin după ce au aflat că eu mă folosesc de tine. Și dacă Domnul a văzut că se foloseau ei de tine cum voiau ei, și nu cum voia Domnul, atunci Domnul te-a oprit să mai stai în fața lor, că și-a bătut poporul joc de Dumnezeu atâta vreme.

Eu, lelico, stăteam mereu departe de lume. Eu aveam mare atenție să nu fiu învinuită de Domnul. Eu nu dădeam

mărgăritarele Domnului în noroi, și dacă lucrăm un pic de atenție, mă făcea Domnul „*cu ou și cu oțet*” și nu mă lăsa să greșesc. Eu am ajutat pe fetele tale, dar atunci ele erau mici și mă ascultau cât de cât, și posteau și lucrau de rușinea mea, și nu petreceau cu lumea așa cum fac ele acum. În templul Domnului nu intra lumea așa cum intră acum, și eram eu cu toată ordinea cea cerească. Aș fi voit să lucrezi și tu tot ca mine, că eu de aceea te-am ales să mă ajuți. Eu nu ajutam la păcat, dar tu, lelico, ajuți la păcat pe fetele tale și rău suspin e pe mine. O, de ce nu vrei tu să fii cu mâinile curate? De ce nu vrei să le păstrezi pentru Dumnezeu? Te-am scăpat de Gheorghe (*tovarășul de viață, adormit, n.r.*), și acum e de zece ori mai rea amestecarea ta. Am zis că vei avea dragoste mai mare de mine, lelico. Da' de unde! că eu văd că dai să scapi de mine și de copiii pe care ți i-am dat să te țină în picioare. O, nu așa, lelico. Primește-mă, ca să te sfințesc din cap până-n picioare. Primește-mă, și ține departe de tine mila cea lumească. Copiii tăi sunt lume. Vrei cu ei, lelico? De ce nu stai tu liniștită în cămăruța ta? Eu i-aș face să te lase în pace, dar nu vrei tu fără ei, și mai bine mă lași pe mine fără tine.

O, de ce, lelico, se ascund de mine creștinii care vin la tine pe furiș? De ce vin ei pe furiș? Pentru că nu sunt împăcați cu Dumnezeu. O, dacă nu sunt împăcați cu Dumnezeu, tu cu cine tragi? Cu ei, sau cu Dumnezeu? Că iată, creștina aceea pe care tu o primești mereu, nici unul din casa ei nu este cu Dumnezeu, nici unul, lelico, și ea zice că e bine cu Dumnezeu. Zice, dacă tu o primești. Eu nu zic să n-o primești în casă, că nu poți tu să lucrezi așa, dar zic să n-o primești în ale Domnului, zic să nu-i dai de la Domnul, pentru că această familie e dată la o parte pentru pocăință, pentru îndreptare, pentru răbdare, pentru smerenie, că e familie îngâmfată din cap până-n tălpi, lelico. Că l-am adus în pragul morții pe cel mai mare din casa aceasta (*Gavrilă, n.r.*), și apoi iar l-am adus la viață, și i-am spus atunci că dacă se mai răzvrătește și mai strică, voi sta altfel de vorbă cu el. Și el iar s-a îngâmfat și iar a stricat, și am zis să-l bag la închisoare. Eu am zis, mai dinainte am zis; eu, nu omul cel de lângă el. Dar el a venit la Domnul ca să-l scape de la închisoare, și a stat fugit de frică, și a venit apoi să ceară cuvânt că se bagă în mănăstire. Și dacă s-a băgat, acolo trebuia să stea smerit și să se fi pocăit până la sfârșitul veacului, nu să primească lucru pe care nu-l merită, pentru că el este neîmpăcat cu Dumnezeu.

Au fost sfinți mari, lelico, făcători de minuni, și când venea episcopul să-i preotească, ei nu primeau, că-și ziceau nevrednici. Dar unul ca acesta care e supărat pe Domnul, nu se teme, și în loc să fi ales pocăința și umilința, el tot măriri caută, și unde mai pui, de la cine măriri! Se fălește că Domnul a zis, și Domnul l-a trimis, și că el e mare, dar Domnul l-a scos afară din acest popor, că făcea numai rău lucrării lui Dumnezeu, și nu era bun de nimic decât de pocăință era vrednic, de pocăință până la sfârșitul veacului. Și fiica cea care a ieșit de la el, nu se mulțumește cu răbdarea și cu umilința, și caută mereu mângâiere, în loc să caute durere. Dă să fugă de durere, dă să dea de bine iar, dar binele nu l-a prețuit pe nicăieri, și n-am avut ce să fi făcut din ea ca să-mi fie de folos. Acum ea singură și-a ales locul, și vrednică este de locul acela plin de zbucium, că mult zbucium a făcut peste tot cu mofturile cele mândre ale ei. Mi-a făcut pată, lelico, pe lucrarea mea. Mi-a tulburat locul grădinii mele, că mofturile sunt lucrarea îngâmfării. Eu cu creștinii îngâmfăți nu pot merge pe drumul meu; mă încercă la lucru, lelico. Nu încapere îngâmfare în fața Domnului. Învăț-o să se ascundă și să nu

mai caute după cum pofteste ea. Să caute zi și noapte pocăință, și mulțumire în pocăință, și nimic să nu mai caute de-acum, că orice ar suferi un om, nimic nu e prea mult pentru ispășire și pentru mântuire și pentru iertarea cea de la Dumnezeu. Creștinii cei îndărătnici caută ca în lume cu Dumnezeu. Când vrei să deschizi o ușă pe pământ, te duci și mitui pe cel dinăuntru și intri. Dar tu să înveți creștinii că la Domnul nu se intră cu mită, cu mângâieri mincinoase și cu smerenie neadevărată.

Ajută-mă, lelico, ca să nu mi se facă de răs lucrarea, ca să nu mi se defaime lucrarea mea peste poporul meu. Eu lucrez bine peste poporul meu, lucrez cu fii ascultători. Ascultă-i pe fiii mei cei după duh. Ei îți înțeleg greutățile tale și strămtorarea ta, dar ei te ajută să fii curată pe cât îți stă în putință.

Iată ce-ți dau eu ție azi! Îți dau un dar mare, lelico. Îți dau să porți duhul temerii de Dumnezeu, care te va opri de la multe fapte pe care le faci după voința altora sau după voința ta. Voința ta să fie voința cerului, surioara mea, iubita mea lelică. Primește-mă, nu arunca ajutorul meu. Eu nu te iau de acolo, că știu că nu vrei. Eu aș putea să te iau, dar nu pot fără voia ta. Dar fă tot ce poți, ca să mă mulțumești, ca să te văd luptând pe cât poți în duhul temerii de Dumnezeu. Iată, nu poți singură. Faci greșeli mari singură. Nu-i depărta pe copiii pe care ți i-am dat ca să fie ai tăi, ai mei și ai tăi. Vezi cine te iubește? Vezi câtă iubire au ei de tine? Dar copiii tăi nu te iubesc, lelico, nici pe tine, nici pe mine, nici pe Domnul. Nu mai lua, măi lelico, de la ei pentru trupul tău, așa cum nu iei nimic de la ei pentru sufletul tău. Nu lua nici pentru trup. Dă-le tot ce ai, dar tu de la ei nu lua. Nu lua de la nimeni. Ia din grădina mea ceea ce este binecuvântat de copiii mei cei lucrători. Ia numai de la ei, că iată cu câtă dragoste vin după tine copiii aceștia! Fii atentă cu această hrană binecuvântată; nu rupe din ea pentru nimeni. Nu mai fă așa, că tu nu știi ce faci când faci așa ceva. Te scrie duhul rău și se fălește că fură din cea mai mare binecuvântare de pe pământ. Cei ce gustă de aici și nu au meritul acestei binecuvântări, aceia prind putere împotriva grădinii mele și a lucrării sfinte de nou Ierusalim. Eu nu-ți dau voie să dai nimănui din tot ceea ce-ți aduc eu din grădina mea. Te voi pedepsi, lelico, dacă nu mă vei asculta, că mai bine e să te pedepsesc eu decât să te scrie duhul rău că a furat de la tine din binecuvântarea cea de grădină de Eden. Nu rupe pentru nimeni; aceasta este pentru cei binecuvântați.

Vino, lelico, spre ascultare, vino! Nu-ți mai lucra singură piedici și pete pe binecuvântarea ta cu cerul. Ia tămâie și apă sfințită și dă mereu în jurul tău și cere la Domnul să te ocrotească de întinăciunea cea din jurul tău.

Să nu te mähnești că am vorbit cu tine așa. Să te bucuri, măi lelico. Tu știi că adevăr este ce grăiesc azi cu tine. Iată, iar te învăluiesc cu iubirea mea și cu duhul temerii de Dumnezeu, ca să fii de temut celor din jur care nu au pe Dumnezeu. Fugi de lângă trupul lumii, că lumea ia foc în curând. Fugi, lelico, fugi, și stai cuminte în cămăruța ta cea cu candelă aprinsă. Eu te-am pedepsit de ți-am luat untdelemnul prin cei din casa ta; eu, lelico. Dacă tu îți stingi candela inimii, și eu îți sting candela pe care o dai cerului, și ți-o aprind iar dacă te vei aprinde iar. Eu ți-aș da untdelemn de la copiii mei, dar nu-ți dau, că ar fi vai dacă ar lua ei din el; ar fi vai de mine, nu de tine. Fii atentă, măi lelico, stai cu veghe, stai trează, stai cu candelă aprinsă înăuntru tău. Să nu stai fără harul Domnului. Voi coborî peste câteva zile ca să învăț poporul ce înseamnă să aibă creștinul harul Domnului, și vei învăța și tu lecția Domnului, ca să lucrezi în harul Domnului. Eu cer la Domnul har pentru tine, lelico.

Pace ție, și să ai mereu pacea cerului cel sfânt!
Pace între mine și tine, Ielico, surioara mea! Amin,
amin, amin.

23 mai/5 iunie 1994

Praznicul Înălțării Domnului

*Schisma schimbării calendarului. Școala harului este muștrarea.
Hrana ca în Eden. Învățătorii legii au schimbat Scripturile.*

Cerul grăiește pământului. Domnul trâmbițează pe pământ. Eu, Domnul, grăiesc din cer, și se aude pe pământ. Eu, Domnul Iisus Hristos, Fiul Tatălui; Eu, Cel ce am norii suire și coborâre; Eu, Cel ce am umblare pe aripa și șoapta vântului; Eu, Cel ce răsar iarbă dobitoacelor și verdeață spre hrană oamenilor; Eu, Domnul, grăiesc din cer peste pământ, și ferice celui ce aude cuvintele glasului Meu și crede în Fiul lui Dumnezeu. Aceasta este lucrarea lui Dumnezeu: să creadă omul în Cel pe Care L-a trimis Dumnezeu. Iar pe acela pe care Tatăl Mi-l dă, acela vine la Mine, și pe cel ce vine, nu-l voi scoate de la Mine, și aceasta este voia Tatălui, Care M-a trimis, ca pe toți cei ce Mi-i dă Tatăl, să-i țin și să-i întăresc și să-i înviez, căci cel ce crede în Mine, acela are viață veșnică și înviere și zi de înviere.

În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, acesta este semnul celor ce Mă primesc pe Mine, acesta este numele celor ce cred în Dumnezeu, și Eu îi voi învia, îi voi aduce la ziua învierii. Eu sunt învierea, și oricine a auzit și a învățat de la Tatăl, acela vine la Mine, și va fi acela învățat de Dumnezeu. Eu sunt Cuvântul Tatălui, Cel Unul născut din Tatăl; sunt trimisul Tatălui; sunt Cel ce am grăit lui Israel, lui Avraam, Isaac și Iacov; sunt Cel ce am grăit cu Moise și cu profeții. Eu sunt Îngerul sfatului cel mare, Care am grăit cu Israel.

Eu grăiesc cu poporul Meu, care se numește Israel.

Pace ție, Israele, poporul Meu binecuvântat! căci tu cunoști pe Tatăl Meu, pentru că Mă cunoști pe Mine, măi Israele al făgăduinței. Tatăl este în Mine, și tu crezi această Scriptură, pentru că ești învățat de Dumnezeu, după cum scrie în Scripturi: «Și vor fi învățați de Dumnezeu», și așa se cheamă că învață de la Tatăl cel ce vine la Mine.

Israele, poporul Meu, Duhul Tatălui Meu Se odihnește peste tine, pentru că tu ai crezut în Cel pe Care Tatăl L-a trimis acum la tine, și te am martor, Israele, și te numesc poporul Meu Israel. Te-am ales și te numesc Israel, că și pe poporul cel ales la început l-am numit tot așa; tot Israel l-am strigat și pe el, tot Ierusalim l-am numit și l-am strigat și pe el, dară pe tine, care ești după harul Meu Israel, nu după trup Israel! Acela a fost după trup Israel, iar tu ești după har Israel, și după cuvântul Meu, care stă în sfat cu tine de patruzeci de ani, Israele al venirii Mele pe nori. Și tu ești martorul Meu de azi, martorul întoarcerii Mele pe nori, că din nori și din vânt și de deasupra creștetului tău și de lângă tine vorbesc cu tine, și te numesc Israel, și te hrănesc cu cuvântul Meu, mai mult decât pe tot Israelul din alte veacuri. O, tu ești martorul Meu din vremea aceasta, și lumea nu știe, și sātuțul acesta nu știe cine ești tu, popor adunat în staulul acestei lucrări de cuvânt dumnezeiesc; nu vrea să știe că Eu am avut o trâmbiță în satul acesta, o cântăreață din care Eu am cântat și am vorbit ca în cer pe pământ. Am vorbit douăzeci și cinci de ani prin vas ales de Mine, prin vas ales de Dumnezeu, și în acești ani Eu am ridicat rod, și rodul rodește, și Domnul grăiește din rod, și lucrarea Mea nu stă, și merge până la slava ei, până la capătul ei merge.

Eu sunt cuvântul acestei lucrări, și dacă Eu sunt, ferice ție, Israele, de credința ta, căci prin credința ta voi merge cu tine până la capătul lucrării Mele și voi cuvânta deasupra ta, și tu vei împlini cuvântul Meu. Eu pe toate le pot, ca un Dumnezeu, și iată, cuvintez peste tine și nu te las să mori, poporul Meu, alesul Meu Israel, dar să nu uiți că Eu te-am ales, și nu tu; Eu, și de aceea ești tu poporul Meu, și de aceea nu te las în voia ta. Nu te las, pentru că poporul Meu ales trebuie să facă voia Celui ce M-a trimis pe Mine la acest popor ca să-l aleg să asculte de Dumnezeu.

O, Israele tată, tu știi, tu crezi că nimeni nu mai ascultă de Dumnezeu? Nu mai ascultă nimeni de Mine, măi poporul Meu; nimeni, și nici tu n-ai fi ascultat dacă Eu nu ți-aș fi dat putere să crezi și să ascuți pe Dumnezeu. Eu de aceea vin și cuvintez deasupra ta, ca să crezi în cuvântul Meu rostit și să-l împlinesc prin credința ta. Iată ce durere împart azi cu tine ca și cu un martor, tată, că tu ești martorul unei lucrări dumnezeiești de patruzeci de ani. Eu sunt cu tine în sfat și în cuvânt, și lumea n-a știut această taină, și iată, acum am spus lumii taina Mea cu tine, și lumea n-are credință, nu poate să creadă că Eu grăiesc peste pământ, că mereu am lucrat și am grăit pe pământ. Mereu, mereu am avut un popor pregătit, un cuib tainic cu care am mers înainte lângă om, ca să rămână mărturie de la om cum Eu, Domnul, am lucrat, și n-am tăcut, și n-am stat în cer, și am stat cu omul și am lucrat în mijlocul oamenilor, și oamenii lui Dumnezeu au mărturisit din veac în veac lucrarea Mea, prin care Eu sunt cu oamenii cei credincioși, sunt din veac în veac.

Iată ce durere împart Eu azi cu tine, Israele, martorul Meu cel de azi. Am dat bunăvestire lumii și am spus că sunt cu tine în lucrare și în cuvânt, și lumea are lumea ei și duhul ei și nu știe cum să-și aleagă duhul. Nu știe lumea și nu crede că sunt cu tine, ca să vină prin tine, să vină și ea la Mine așa cum ai venit tu, să mărturisească și ea ce mărturisești tu, să învețe și ea, tată, să învețe de la Dumnezeu, așa cum iei tu de la Mine din cer, ca să fii cu Mine și nu cu lumea, și nu fără Mine.

Vreau să te dau de mărturie, Israele, poporul Meu de azi, popor hrănit de Mine în vreme de necredință, că e veacul necredinței cea de dinaintea arătării Mele pe norii slavei. Eu sunt pe nori, sunt, dar ochii lumii sunt ținuti să vadă că sunt pe nori. Eu am norii suire și coborâre, precum este scris în Scripturi. O, Mi-am coborât glasul peste ieslea cuvântului Meu, iar fiii cuvântului Meu ies cu Mine în mijlocul tău și îți dau ție ce le-am dat Eu pentru tine, că i-am pus pe aceștia înaintea Mea pentru tine, tată, și în numele Meu stau ei înaintea ta cu Mine, Israele, cu cuvântul Meu, căci Eu sunt Cuvântul. Eu ți-am mai spus că numele Meu cel de azi este Cuvântul lui Dumnezeu. Acesta e numele Meu în mijlocul tău. Eu sunt Cuvântul lui Dumnezeu, și ție, Israele, ferice ție, că ești ales de Tatăl Meu ca să fii poporul Meu cel de azi, că lumea cea de azi care merge la biserică, nici nu știe cum cere Iisus Hristos să fie un om credincios. Cine să-i spună lumii? Cine, tată? că n-are cine. Și tu, când azi te întreb Eu, tu să spui ca prorocul: «Iată-mă, Doamne, ca să fac voia Ta». Spune, Israele, spune tu la lume ce te-am învățat Eu pe tine, ce te-am învățat să înveți și tu, ca să fii de același lucru cu Mine și să nu lucrezi nedreptate ca să te rușinezi de cel cu podoabe pământești, de cel cu scaune pământești; de cel cu știință să nu te rușinezi, și să-i spui omului acesta să ia înțelepciune din cer, că pe pământ e ca pe pământ, nu e ca în cer.

Israele, martor al lui Iisus Hristos și al înțelepciunii cuvântului Său, ia de la cer și dă și lumii, și să-i spui omului din

lume să nu spună că e cu Mine. Spune-i că nu se poate și cu duhul lumii și cu Duhul Meu. Cine i-a spus ei, lumii, cine i-a spus că se poate cu Dumnezeu așa cum vrea ea? Vreau să te scol învățăcel peste lumea cea fără de Mine. Vreau să suflă tu, în numele Meu, să suflă Duhul Meu peste omul din lume care vine să te caute, și să-l ajuți să Mă găsească pe Mine și să Mă guste cu credință, căci cel ce Mă ia pe Mine de hrană cerească, acela în Mine rămâne, și Eu întru acela rămân. Eu ți-am spus ție că împart cu tine durerea care vine peste Mine de la necredința lumii de azi, că n-am avut cum să ies cu tine mărturie până acum, n-am avut cum, tată, că Eu am căutat să te am, și nu te-am lăsat să te înghită călăii tăi. Dar acum să nu mai stai; vin spre tine și îți spun să nu mai stai cu Mine sub obroc, să nu mai stai, că vreau să poruncesc necredinței să se tragă în lături și să vadă omul calea și să meargă pe ea. Tu ești calea Mea printre oameni. Tu ești poporul Meu cel pregătit ca să fii minune pe pământ, și lumină și sare și apă și jertfă de iubire în numele Meu, și pildă de sfințenie, Israele, popor cu nume sfânt, și mărturie între popoare, popor mititel, luat din mijlocul României ca să fii pentru ea începătură de înviere și de slavă cerească.

Eu sunt în mijlocul tău, iubitul Meu Israel, și sărbătoresc cu tine praznic ceresc, sărbătoarea înălțării Mele la Tatăl, că de aceea M-am înălțat, ca să pot veni apoi la ai Mei. Și am venit dacă așa am făgăduit celor ce au fost martorii înălțării Mele către Tatăl, că după zece zile apostolii Mei s-au îmbrăcat întru Mine, întru puterea Mea, căci Duhul Sfânt a fost trimis de Tatăl și de Mine. Iată de ce a trebuit să merg la Tatăl: ca să lucreze cu Mine Tatăl, că pe toate le-a lucrat cu Fiul, Cel născut din Tatăl mai înainte de veci.

E sărbătoare de înălțare în mijlocul tău. Pace ție întru Mine, și pace Mie întru tine! Dar cine ar putea înțelege bucuria ta cu Mine în ziua aceasta de înălțare? E zi de înălțare, și vin să te înalț la lucru de mărturie, poporul Meu Israel. Câți martori au fost la înălțarea Mea, au mărturisit spre credință oamenilor. Tot așa au mărturisit martorii nașterii Mele din Fecioară, păstorii de la oi și magii. În ziua schimbării Mele la față erau trei martori pe care deosebi i-am luat ca să mărturisească slava Mea. O, tată, slava Mea era mereu cu Mine, și nu M-am schimbat Eu atunci în ziua când se zice la voi sărbătoarea schimbării la față a Domnului vostru. Nu așa să înțelegeți și voi, și să spuneți că Eu Mi-am lăsat o clipă descoperită slava, pentru ca să-i încredințez de slava Mea de la Tatăl pe cei pe care Mi-i dăduse Tatăl. O clipă ochii acelora au fost sloboziți să vadă, și au văzut slava Mea și au mărturisit, și a rămas mărturia lor. La întâlnirea Mea cu cei din Emaus, tot așa să înțelegeți că s-a lăsat văzută slava Mea, care era mereu cu Mine. Tot așa și acum. O, și de câte ori Mi-am arătat Eu slava Mea în lucrarea Mea cu voi! Și câte mărturii sunt și vor mărturisi în mijlocul vostru! Dar ce durere! că iată, slava Mea văzută stă să se lase descoperită în lucrarea aceasta, și nu este credință pe pământ. O, și tu trebuia să fi crezut, măi Israele, că Eu cu tine am lucrat fapte mari de la Tatăl; cu tine împlinesc tot ce mai am de împlinit; cu tine grăiesc cum n-am grăit până acum prin veacuri; cu tine a fost slava Mea mereu, și vom mărturisi toată lucrarea acestei slave. Și dacă ar mai fi veacul, ar fi mărturie mare, tată, dar altfel, va mărturisi vremea voastră cu Mine. Ea va mărturisi și va împlini și va deschide ochii multora, căci toți vor fi învățați de Dumnezeu prin slava acestei lucrări. Lucrarea aceasta cerească cu atâția martori, cartea acestei lucrări dumnezeiești între oameni, va fi scrisă cu degetul de Dumnezeu pe orice bucățică, pe orice rămurică, pe orice pietricică; și pe râuri, și pe izvoa-

re, și pe munți, și pe căi, și pe vânt, și pe nori, căci Eu am fost această lucrare, Eu, Cel ce am mers cu voi din loc în loc și am stropit pământul cu roua cuvântului Meu, care va fi mărturisit de toate cele văzute și nevăzute. Toate vor mărturisi: și timpul, și locul, și cerul, și pământul, și apa, și uscatul, și frunzele din pom, așa cum numai în închipuiri toate vorbesc. Așa va fi vestită această lucrare dumnezeiască, și va fi luată și purtată ca pe cea mai moale hăinuță, ca pe cel mai sfânt izvor, căci acesta este râul vieții, care curge din tronul Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Și vei mărturisi tu, popor ales la această masă, și tu vei fi mărturisit de slava care te va învălui pe tine înaintea oamenilor. Dar mai ai un pic de răbdare până va fi vestit peste tot, până ce Eu voi sfârși de profețit vestea de nou Ierusalim coborât între oameni ca să fie cu oamenii în vecii vecilor.

Să nu te pierzi, Ierusalime, că tot așa îl numeam și pe Israel. Să nu te prăpădești, Ierusalime, că tu ești rămășița cea cu har cu care Eu am mai rămas în vremea aceasta, și ți se vor pleca ție toate noroadele de pe pământ și vor sta sub lumina ta. Scoală-te și mărturisește ce am lucrat Eu pe pământ în zilele acestea. Mărturisește, Israele, martorul Meu, că vei fi Mie martor de pe pământ și până în cer, din zori și până în zori. Spune, tată, la lume și la omul mort și rece, spune tot ce am lucrat Eu cu tine, și tu cu Mine, toate faptele minunate. Spune tu, lucrătorule și ascultătorule, că voi face pe cei slabi să te caute, tată, și să mărturisești despre Mine și despre vremea Mea. Spune și tu, Iudo, scoală-te și tu să spui ce ai făcut tu în această lucrare. Spune, tată, și nu-ți mai pierde mințile ca să te mai spânzuri ca atunci. Spune, cu numărul tău cât ar fi de mare, cu prietenul tău, cu argatul tău, cu stăpânul tău, cu toți cei care au avut aceeași lucrare cu tine, spune și tu ce ai făcut, și ca să te pocăiești, nu să-ți mai pierzi iar mințile spânzurându-te. E vremea să mărturisim această lucrare dumnezeiască, fiindcă tu ești aici, că n-ai să vezi, Israele, n-ai să vezi iudă decât numai în mijlocul tău, tată. El nu se naște nicăieri decât în tine, Israele. Numai în tine are Iuda numele acesta, numai lângă Dumnezeu. Acum e vremea să se mărturisească lucrarea aceasta dumnezeiască, și tu faci parte din ea și n-ai unde să te tragi; ești prins în ea, ești în cartea acestei profeții. Ai în față pocăința. Nu mai fă ca atunci, nu fi prost ca atunci. Mărturisește-Mă pe Mine și crezi în Mine, și vei fi viu prin credință. Un iudă are năravul cel rău de a se ascunde, dar uită-te, ca să vezi, că slava Mea va cuprinde totul. Unde ar fi să te mai pitești? Ce-ar mai fi să faci atunci cu preț străin? Cu ura, cu minciuna, cu judecata n-ai să mai ai ce face, că e vremea să învieze tot ce este mort și să se înalțe spre Dumnezeu.

Poporul Meu de azi, lumea din acest sātuț nu știa, nu știa bine pentru ce veneai tu pe dealul acesta, nu știa despre izvorul Meu pentru tine, nu știa că aici era staulul cel pentru tine și pentru Mine. Frumoasă a fost lucrarea Mea cu tine, poporul Meu de azi. Verginica a fost cavatul din care am cântat Eu pentru tine, Israele, poporul Meu de azi, dar lumea de aici îți punea curse și ție, și Mie. Așa am pățit și atunci. Cei din neamul Meu, cei din cetatea Mea nu M-au prețuit, nu M-au primit. Așa a fost și trâmbița Mea, Verginica. Ea a fost vas ales de Dumnezeu, dar n-au prețuit-o nici sătenii, nici vecinii, nici nașii, nici finii, nici neamurile, nici rudele cele mai de aproape. Tot așa a fost și atunci când am venit Eu prin Fecioară, tot ca și acum când am venit în Duhul Sfânt ca să te aleg pe tine din lume; pe tine, Israele, poporul Meu de azi. Și nici n-am avut loc pe pământ ca să te învăț cum era să te învăț, că biserica de pe pământ care poartă numele Meu și haina Mea, ortodoxia căreia i-am zis Eu două mii de ani mireasa Mea, s-a

lepădat de Dumnezeu. Voiește să se lepede de Mine, dar Eu spun că s-a și lepădat, că n-a fost de două mii de ani o mai mare schismă peste biserica Mea ca aceea care a fost acum șaptezeci de ani când s-a împlinit Scriptura aceea care spune: «*Se vor încumeta să schimbe și vremurile*». Iată, schisma aceea de atunci, a fost lepădarea de credință și de sfinții cei în sobor ceresc serbați, lepădarea de ortodoxia cea din părinți. Ortodoxia nu mai știe ce înseamnă Dumnezeu; s-a luat după știința acestui veac și crede ce zice știința. Dar cea mai mare știință este aceea să lucrezi poruncile sfințeniei și virtuțile creștinești și dumnezeiești, pentru care unii învățați au plecat din învățătura lumii și au îmbrățișat lumina virtuților cerești, căci scris este: «*Cei ce sunt ai lui Hristos, și-au răstignit trupul și patimile și pofta*» și legea, care învinuiește pe om la Dumnezeu așa cum azi pe voi vă învinuiesc cunosătorii legii și vă condamnă vouă dragostea cea pentru cer.

O, Eu te-am vestit pe tine ca să te aduni în împrejurimea ieslei cuvântului Meu, și tu M-ai iubit și ai venit. De când am rostit cuvânt să vii, tu ai venit, Israele, și Eu am privit înaintea ta și ți-am pregătit cărarea, tată. Sunt trei, patru zile de când am coborât cuvânt aici, la ieslea Mea, și am învățat pe copiii cuvântului Meu să se așeze în genunchi, cu mâinile ridicate, și să ceară la Mine să hrănesc pământul cu ploaie. Ei M-au ascultat, și Eu am gătit ploaia și am adăpat pământul. Și iar le-am spus să ceară la Mine, să ceară senin și vreme dulce, ca să lucrez la cererea ta, poporule ales de azi, și așa lucrez. Eu lucrez în mijlocul tău, ca să te încredințez mereu că sunt în mijlocul tău prin cuvânt.

Măi copii, aveți credință în Dumnezeu. Aceasta este lucrarea pe care o aveți de împlinit: să credeți în Mine. Fiți atenți și să nu vă îngreunați de oboseala de pe drum. Fiți cu duhul atent, că vreau să vă povățuiesc pentru lucrarea de har, tată. Vreau să știți bine ce va să zică să aibă creștinul har de la Dumnezeu. Creștinul poporului Meu trebuie să aibă har, și dacă n-are, să ceară la Dumnezeu această lucrare, și va veni.

O, creștinilor, inima din voi este casa pentru Mine, tată, și dacă în ea locuiește harul Meu, creștinul stă mereu cu casa deschisă, pentru ca să intre harul Meu în ea. Fața ta, creștine tată, este fereastra inimii tale. Te uiți pe față și înțelegi dacă omul are har. Harul din om mângâie și încălzește tot ce are omul în preajma sa. Harul Meu din tine te face senin și mulțumit, te face pașnic și curat. Harul Meu din tine cheamă la viață și la liniște și la credință și la înviere. De aceea te învăț, poporul Meu, că vreau, tată, să știi cum să lucrezi prin har, dar prin harul Meu, și nu prin harul tău. Tu să înveți de la Mine lucrarea de har, că e mare lucru să stai sub harul Meu, Israele. Nu te supăra de suferințele tale, de încercările care vin peste tine nu te supăra, că ele sunt vestiri de îngeri ajutători. Iată prin ce capătă omul har! Omul care n-are cercetare de îngeri, care n-are nimic de suferit, care n-are de luptat pe pământ, acela nu a intrat încă la școala harului. Harul este o școală, se capătă prin școala lui, și fără școală nu poți învăța harul. Mustrea care vine la tine, creștine, de la cel de lângă tine, de la cel mai mare ca tine, aceea este școala harului. Încercarea de la semenul tău, tot așa este, este școală. Durerile și umiliința lucrată de dureri, este lucrarea școlii harului. Dacă pe acestea și pe cele ca acestea știi să le înveți și să le talmăcești, atunci tu ești un școlar silitor și atent, dar dacă acestea nu te învață nimic, dacă nu te duc la Dumnezeu și la lucrarea harului, atunci tu ești un om fără de minte și fără de dragoste.

Israele, lucrarea pregătirii harului este binefacere de la Mine, tată. Nu te văita, creștine, când te încearcă Domnul pe pământ. Aceea este lucrarea harului, tată. Nu-ți mâhni inima;

fața inimii tale nu ți-o încețoșă, nu ți-o aspri. Lasă-ți casa inimii în mâna Mea, și să înțelegi cât har vreau să-ți dau. Harul prin vedere este mult mai mic decât harul dobândit prin credință. Credința în cele văzute e ușor s-o lucrezi, dar harul credinței este lucrare mare; căci apostolii au văzut și au crezut și au avut har, dar harul tău, Israele, este mai mare ca al acelora, și de aceea ești tu iubit de cer și de Tatăl Meu, și nu mai e mult și vei vedea că ce-ți spun Eu acum, este adevărat peste tine.

Eu ți-am spus ție, popor iubit, să arunci de la tine slava cea deșartă, să n-o mai pui pe tine, să n-o mai ții în casă și să n-o mai iei în casă. Dacă Eu intru în casa ta ca să văd ce ai în ea, acest tablou este tabloul inimii tale. Eu te-am îndemnat la sfințenie, Israele, la curățenie, la smerenie, la sărăcie de duh, la ascultare, și te-am rugat să lepezi zbuciumul de la tine. De ce te zbuciumi? Că n-ai mâncare? Că n-ai hăinuță? Că n-ai lucruri scumpe sau casă bună? Că n-ai ce-ți trebuie ție? Să nu te zbuciumi de acestea, că acestea te fac pe tine să muncești toată ziua și să uiți de împărăția cea din cer. O, cât aș voi să nu mai faci așa! Mi-era milă de tine, creștine, că te vedeam muncind mai mult pentru o văcuță, pentru o găinuță, și erai legat și ocupat și îngrijorat și muncit. Mi-era milă de copiii tăi, că se duceau cu văcuța ta la iarbă și veneau acasă cu lecții străine, cu lecții rele și ascunse; veneau morți și răniți, și tu nu știai. Lasă, tată, e bine așa cum te-am învățat Eu, și nu te mâhni pentru viața aceasta. Poți și tu mânca așa cum a fost mâncarea cea dintâi, dată omului.

Fiecare să mănânce de la mama lui; fiecare să mănânce de la cel ce l-a făcut. Animalul să mănânce de la animal și de la hrana dată pentru el de la Dumnezeu, și omul să mănânce de la om și de la hrana dată pentru el de la Dumnezeu; de la Dumnezeu și nu de la animal. Tu ești om din om, nu ești din animal ca să mănânci altfel. Fiecare să mănânce de la mama lui și din mâna lui Dumnezeu, Care face să răsără iarbă pentru dobitoace și verdeață spre hrană oamenilor. Așa a fost de la începutul cel curat, dar dacă moartea a stricat acest cuib curat, a luat puii din cuib și i-a aruncat pe pământ, și puii au murit. Dar iată, Dumnezeu o ia de la început, și iarăși le așează pe cele dintru început.

Israele, învață harul, tată. Nu te mira că lumea nu înțelege cele dintru început. De ce să te miri? Lumea își alege pământul, iar tu ți-ai ales cerul, și dacă vei stărui cu cerul pe pământ, pământul se va face cer prin lucrarea ta, și cerul va lup-ta pentru pământ. Nu te mira de nimic, nu te supăra de nimic, și lucrează lucrare de cer nou și de pământ nou, că pentru asta ești tu ales din lume, ca să fii cu Dumnezeu, și vei fi de ajutor pentru vremea nemângâierii care va veni peste cei din lume, că lumea a ajuns la sfârșit, iar Domnul, la început. A ajuns Domnul la început cu tine, Israele. Te bucuri, tată? Îți place cu începutul? Se bucură Adam și Eva de vitejia duhului tău și a trupului tău, măi Israele care ești pentru Duhul Sfânt. Vino, tată, în dragostea cea dintâi, cea din Eden, cea fără de moarte, și fii copil supus, Israele, și nu fi curios, și nu fi pofticios, și nu te mări ca să treci peste Dumnezeu, că Adam te are pe tine ca să-i repari grădina și viața și greșeala, dar tu nu mai ai pe altul după tine. Nu cumva să te iei după lumea care lungeste veacul. Citește în Scripturi și vezi ce scrie de venirea Mea, dar vezi cum citești. Citește bine, că nu se mai vede ce scrie în Scripturi. Învățătorii despre Scripturi, au ascuns Scripturile venirii Mele și nu Mă mai așteaptă să vin, nu mai veghează. Au lungit veacul de la ei citire, au schimbat cuvintele cărții lui Dumnezeu. O, câtă răbdare am avut în zilele acestea! Când dreptul Simeon a șters din Scripturi cuvântul nașterii Mele din Fecioară, Eu am lucrat de lângă Tatăl și l-am

rușinat pe Simeon, și l-am făcut să vadă ce a șters el din cartea lui Dumnezeu. Dar pe aceștia de azi, care lucrează fără de părinții lor, care au făcut furtună în cer, adică în Scripturi, ce să le mai fac mai mult? Aceștia sunt pedepsiți prin ceea ce au făcut, că au schimbat numărul rostit de Dumnezeu prin Duhul Sfânt, au scos cărțile Duhului Sfânt.

O, Israele, nu cumva să te iei după omul care lungește suferința, care lungește veacul cel rău, care nu vrea să vină Domnul cu împărăția Sa cea fără de veac, cea fără de sfârșit. Uită-te tu, că dacă pui zece dascăli să-ți arate drumul și Scriptura, nu se potrivesc unul cu altul. Și cum mai vine asta? Și iată, lumea nu se trezește ca să vadă că străjerii ei nu străjuiesc de la Domnul, și străjuiesc de la ei. Să nu mai zică lumea că este cu Mine, că mai mare păcat are dacă zice așa. Și iar vă zic vouă: una este să zici biserică cu slujitori, și alta este să zici biserică a lui Iisus Hristos, cu slujitori ca Iisus Hristos, ca Învățătorul ei, Iisus Hristos.

Israele, Mi-a fost dor să stau în sfat cu tine, tată, să-Mi răcoresc dorul; Mi-a fost dor, și am voit să-ți răcoresc dorul tău, Israele care Mă iubești. Și dacă ai în tine fii care nu Mă iubesc, Eu cobor duh de iubire de la cer, ca să vindec de răceală pe fiii tăi, Israele, și să nu te mai moi pe drum cu Mine, creștine tată. Iată, am întocmit sărbătoare cerească și duh de bucurie cu cerul. Eu sunt deasupra ta cu cerul Meu, cu tronul Meu și cu toată așezarea slavei Mele. Verginica este serbată de cerul Meu, întru sărbătoarea nașterii ei. Iată, azi serbați ziua înălțării Mele la cer, și ziua nașterii lui Verginica, și ce bine se așează aceste două prăznuiri! Eu M-am dus, și ea a venit. Eu Mă duc, și ea vine. Eu Mă înalț, și ea coboară. Eu Mă opresc din grăire, și ea începe grăirea ei cu poporul Meu. Nici un sfânt nu este întru moarte, nici un sfânt nu este neputincios. Toți sfinții sunt îmbrăcați întru Dumnezeu, și nu trebuie să-ți mai spun Eu, Israele, că Verginica este vie și lucrătoare și cuvântătoare de lângă Dumnezeu, de lângă Avraam, Isaac și Iacov.

Nu te teme, Israele, de ar fi să stai o zi și o noapte pe drum, nu te îngrijora. Eu am stat mereu numai pe drum, pe arșiță și pe vânt. Nu te teme. Eu lucrez pentru tine, dar lasă-ți inima spre Mine, tată. Nu te lăsa spre somn, spre moleșală nu te lăsa, și ia aminte la trâmbița Mea, că slobod glasul trâmbiței Mele peste tine. Ea a trâmbițat și pe pământ, și trâmbițează și din cer.

Binecuvântată să-ți fie trâmbițarea, Verginico. Eu în tine, și tu în Mine, tată. Pace ție, în mijlocul poporului tău!

— **H**ristos S-a înălțat, Israele al Domnului! Rostesc din mijlocul tău salutul praznicului de azi. Hristos S-a înălțat, popor al Domnului Iisus Hristos! Și ai grijă, fiule, Domnul nu voiește să piardă pe nimeni, și să ai numărul întreg și să te înmulțești chemând la Domnul pe cei ce vor învăța de la tine calea cea cerească pe pământ.

Iată eu și martorii lucrării lui Dumnezeu, care a fost lucrată și începută cu mine în anul 1955. Eu m-am născut cu un an înainte de căderea din biserică. Și dacă m-am născut atunci, m-a ales Domnul ca să fiu unealtă de îndreptare a celor ce s-au stricat atunci, a celor ce s-au dărâmat atunci. Și s-a așteptat șaptezeci de ani, și Domnul Și-a așezat la loc cele dărâmate, cele lovite și desființate de om. Vai, că s-au încumetat oamenii să schimbe cele ale Domnului, care au venit de la părinți și până în zilele acestea! Iată, poporul meu, ce lucrare a fost aceasta pe care a avut-o Domnul cu mine. Și după trecerea celor șaptezeci de ani, a început Domnul ridicarea la loc a celor desființate, a început cu voi întoarcerea la începutul cel dintâi, și nu mai spun la începutul bisericii lui Iisus

Hristos. Rămâneți atenți cu această lucrare, că eu, fiilor, sunt cu rodul în picioare și grăiesc din cer, și rodul meu mă aude, căci oile aud glasul păstorului lor. Un păstor al lui Dumnezeu nu moare niciodată, și păstorește în veci, și are turmă în veci. Să nu fii plâpând, Israele, iar tu, creștine, cel ce ești de la începutul acestei lucrări, să te înveți s-o mărturisești de-acum, ca nu în zadar să fi muncit Domnul peste această vie.

O, ce scump ești tu lui Dumnezeu, Israele, tu și fiii tăi, care sunt pe calea acestei lucrări! Iar într-o zi va fi să strălucească harul Domnului, învăluindu-te de peste tot, și nu vei mai avea trebuință de soare, căci soarele va păli înaintea Celui ce a făcut lumina. La început a fost înțelepciunea, și apoi s-a făcut lumină. În ziua întâi s-a făcut lumină, și a fost o seară și o dimineață, și s-a numit ziua întâi. Și după ce a făcut Domnul cerul și pământul, a făcut apoi, în ziua a patra, soarele și luna, luminătorul zilei și al nopții.

Să stai la această școală de har, Israele; să stai, fiule, și să înveți lecția harului. Să te aduni mereu cu cerul și să ceri har și să stai sub har. Să fii senin la chip și la suflet, să fii curat la trup și la duh și să nu te lași spre moleșală. Vindecați-vă de somn și de moleșală, copiii ai Domnului. Va fi să lucrăm mult; va fi să se deschidă porțile grădinii Domnului. Vindecați-vă inimile de somn și de ceață. Lăsați seninul cerului sfânt să vi se așeze pe inimi și pe chipuri, și eu vă voi vedea pe voi și vă voi spune ai cui fii sunteți și cu cine semănați. Sculați-vă la lucru. Învățați-vă să vestiți pe Domnul și țineți urma ciobănașilor, iar ciobănașii să țină urma Păstorului lor.

Israele, o, ce dar mi-ai adus tu mie! Ai ieșit la mine de ziua nașterii mele. Domnul Dumnezeu să te binecuvinteze, Israele. Când eu am venit pe lume, era în anul acela ziua duminicii tuturor sfinților, și s-au strâns în jurul meu în ziua aceea toți sfinții cerului, care aflaseră de la Domnul că s-a născut pe lume o lucrare de salvare.

Țineți urma trâmbiței, măi copii. Mergeți spre cerul sfânt, că iată cum coboară cerul sfânt în calea voastră. Eu ce să vă dau mai mult în ziua aceasta? Vă dau făgăduința că în curând vine Domnul cu cerul sfânt, și eu voi veni cu Domnul.

Astăzi e zi de sărbătoare și nu de întristare, dar nu pot să nu mă arunc și spre cei desprinși de la mine. Întoarceți-vă, voi, cei desprinși din pantecele acestei lucrări, și nu stați desprinși de trupul acestui popor! Întoarceți-vă, oricât de mare vă este depărtarea! Întoarceți-vă la mine! că eu sunt de la Domnul peste voi. E sărbătoarea acestei lucrări pe pământ. De trei ani de zile sunt în serbare cu această lucrare în cer și pe pământ deodată. Veniți la serbarea acestei lucrări! Întoarceți-vă la ea cu pocăință! Întoarceți-vă voi, să nu vă întoarcă Domnul. Vine clipa celor ce nu se văd, ale cerului și ale voastre. Lăsați-vă descoperiți mai dinainte, ca să fie zi de slavă ziua aceea, și nu zi de întristare.

Eu sunt serbată de Israel. Rămâi în veșnică serbare, Israele; rămâi, fiule, și fii pe veci cu Dumnezeul tău. Cerul stă deschis deasupra și vă însoțește pe voi și merge cu cântec deasupra, precum și voi mergeți, sărbătorind cerul cu cântul vostru, cu dorul vostru. E sărbătoare cerească în satul meu de naștere. Cerul stă deschis și vă însoțește până la poarta cea din vale, până la poarta Noului Ierusalim, despre care v-a spus Domnul demult, demult prin această lucrare.

Mi-e dor să vă dau iubirea mea prin cuvânt, să vă vestesc acest cuvânt de iubire. Iată, serbez ziua mea, și satul meu, și pe poporul meu.

Pace ție, popor al Domnului Dumnezeului meu! și să rămână pacea acestei sărbători, ca o pecete să rămână peste cetatea aceasta. Israele, mărturisește lucrarea aceasta care a

fost cu Domnul și cu mine peste tine. Să aibă lumea raza aceasta de lucrare cerească așa cum o ai tu, popor hrănit de cuvântul cel venit din cer. Iată glasul Domnului peste aceste meleaguri pe unde atâta vreme Și-a păscut Domnul turma acestui popor. Și iată glasul trâmbiței Domnului. Pacea mea să fie cu tine, Israele, pacea și bucuria pe care o am eu de la Domnul Dumnezeuul tău! Astăzi nu mi-e rușine cu tine în cer. Așa să trăiești și așa să-ți înmulțești harul Domnului peste tine.

Pace vouă, tineri și bătrâni, cei de demult și cei de mai încoace! Pace vouă, martori ai Domnului! Și duceți această mărturie până la marginile cerului și ale pământului, duceți pacea Domnului și vestea Domnului, ca să ia popoarele duh de înviere. Bindecuvântată să fie bucuria voastră cu cerul. Să se înalțe la cer spre mărturie această zi de bucurie, și să vă în-tâmpine spre mărturie.

Pace ție, Israele! căci Domnul este Dumnezeuul tău. Amin, amin, amin.

27 mai/9 iunie 1994

Cuvântul Domnului către preotul Ioan

*Mărturisirea păcatelor. Pregătire pentru sfânta Împărtășanie.
Lucrarea smereniei.*

Eu iar cobor spre ieslea Mea, spre ieslea nașterii cuvântului Meu. Iată, cuvântul Meu ia ființă în această iesle, în această grădiniță cerească. Aceasta este grădina cuvântului Domnului, grădiniță cerească pe pământ.

Fiți atenți la glasul Meu peste grădină, voi, cei ce aveți de stat atenți la glasul care vine din cer pe nori și pe vânt. Am de lucru, am iar de lăsat o lecție pentru poporul Meu, o lecție tainică, o lecție de duh de pocăință, pentru ca să fie lucrată în poporul Meu, că am adus și am condus spre această stână un tămăduitor de boli duhovnicești, care este de la Mine, tată. De la Mine și prin cuvântul Meu și prin lucrarea Mea i-am dat să aibă lucrare de tămăduire a duhurilor, a sufletelor, a trupurilor, și am zis să poposească la poporul Meu cel ales, și voi să-i dau un ajutor iscusit pentru lucrul său în poporul Meu, că din poporul Meu l-am luat, și l-am alipit cu cel ce are ungerea Mea, ungere de arhiereu al Meu; al Meu și nu al lumii, tată. Dar el e legat în lanțuri de necredincioși și stă și așteaptă să-i dau drumul din lanțuri. Și fiți atenți, că Eu, Domnul, voi porunci în curând lanțurilor lui, și ele vor cădea și vor zăngăni cu spaimă, și se vor teme de Mine toți necredincioșii și vor fi prinși sub lanțuri, căci slava celui uns de Mine arhiereu va umple de roșeață pe toți necredincioșii care se zic pe sine că sunt mai-marii turmei lui Iisus Hristos. Și din poporul Meu am luat și pe acesta mai mic și l-am pus la lucrul tămăduirii de duhuri și l-am condus o clipă spre stâna Mea, ca să-Mi trateze oile cu doctorii de la Mine, să vadă ce au oile și să le dea doctorii și alifii, și să le dea cu Mine, tată. O, dar oile Mele își ascund bubele, își sparg capul una la alta, se împung una pe alta, zbiară una la alta, umblă prin spini și ciulini și se umplu de murdărie, și nici vorbă de blândețe de oi, și nici vorbă de cuminenție ca să pască după păstori și înconjurare de păstori; nici vorbă, tată. De aceea am zis acestui tămăduitor să se oprească o clipă în dreptul stânei Mele, pentru că el este al Meu, tată, și este de la Mine, și din lucrarea Mea luat și așezat la tămăduiri și la îngrijiri de duhuri și de suflete și de case de suflete.

O, copilul Meu, să nu te superi că-ți zic copilul Meu, chiar dacă ești slujitor de al Meu. Îți zic copilul Meu pentru

că Eu sunt Păstorul tău, și iată ce fac: îți dau ca să ai, tată, ca să ai ce da la oi, că n-am avut cum să te învăț până acum, dar te-a învățat arhiereul Meu, care este de la Mine și care te-a ridicat la lucru, tată. N-am ce face cu cei cu școală pământescă și lumească. Aceia n-au doctorii nici pentru ei. Sunt săraci cei cu școală lumească. Din lume nu-L poți lua pe Dumnezeu ca să-L dai la cei ce nu-L au pe Dumnezeu, și numai din cer vine Domnul, din viață de cer și de sfințenie ca în cer. De aceea n-am slujitori pentru Mine din lume, că se iau după știința lumii, și Domnul nu mai are știință bună pentru ei. Pentru ei e mai bun omul, tată. N-am avut cum să te învăț până acum, că iată, și ai Mei au școală, nu numai cei lumești au școală. Școala Mea este cerească, dar să te am la învățat, tată, că este greu la lucru cu acest popor, că poporul n-a avut tămăduitori, căci toți pe care i-am ridicat din popor să fie slujitori de suflete, s-au înecat, tată, și nu-i mai am pentru poporul Meu. Nu s-au păstrat să fie cu această lucrare cerească; s-au înecat în duhul lumii, în știința lumii, în știința omului, și se iau după om, nu se iau după Domnul și după dreptatea Domnului și după cuvântul Domnului; s-au înecat de două ori mai rău decât cei luați din lume ca să slujească bisericii lumii. Dar lasă, tată, Eu voi ieși cu bine la capăt, iar când voi ridica harul Meu spre cer, atunci poporul Meu va înțelege cât har a avut el față de cei ce slujesc lumii. Poporul acesta al Meu, poporul Meu Israel de azi, are mare har, tată, și de aceea Mă frământ și lucrez cu tot cerul ca să-l fac să înțeleagă ce este lucrarea Mea cu el, ce i-a dat lucrarea Mea cu el și ce n-a vrut el să știe și să poarte și să aibă. Mă lupt să-l ridic la harul său, la harul pe care-l are de la Mine acest popor Israel, dar uite că nu pot, și am nevoie de lucrători ridicați din acest popor, am nevoie de sprijin, tată, că oile Mele se împung una pe alta și zbiară una la alta, și nu așa se face lucrarea pocăinței și a harului pocăinței.

Măi copilul Meu, am zis oilor să vină ca să le cauți de zgârieturi și de bube și de scaieți și de murdărie ascunsă, tată, și tu M-ai ascultat și ai stat înaintea lor. Cum să facem, oare? Cum să facem vindecare bună? O, numai cu ameliorarea, nu-i nădejde de ridicare; e primejdie, nu e nădejde, tată. Eu la oi în zadar le cânt, că până nu iau toiagul să le mân, ele nu se lasă purtate la pășunea Mea. Trebuie să am pe margini și de jur împrejur, Îmi trebuie veghe peste turmă, tată, Îmi trebuie lucrători în turmă, și de aceea am luat și am pus ici și colo păzitori și lucrători, și n-am avut mare lucru ce alege, că e somn mare peste Israel. Creștinii dorm la cuvântul Meu. Este câte unul care adoarme numaidecât în vremea rostirii cuvântului Meu peste poporul cel adunat la cuvântul Meu. Mă uit și plâng cu sfinții și cu proorocii și cu Tatăl Meu, plângem sub defăimare.

O, ce obosit e Israel! De ce, oare, e obosit? Lucrează, oare, lucrul Meu și e obosit? Da' de unde, tată! Israel lucrează lucrul lui, și la lucrul lui obosește. La lucrul Meu n-ai să obosești, Israele tată, pentru că Eu îți dau putere, și de toate îți dau la lucrul tău cu Mine.

Unii dorm cu sufletul, adică auzind nu aud cuvântul Meu, și văzând nu văd, și învățând nu învață să facă faptă cuvântul Meu. Mănâncă degeaba, măi copii, mănâncă miera Mea în zadar și dorm la vremea lucrului. Mănâncă miera albinuțelor care se sânguiesc în stupul lucrării Mele, așa cum trântorii între albine mănâncă bindecuvântarea albinuțelor, truda albinuțelor, tată, mănâncă degeaba. Albinuțele umblă cu rost, umblă după strânsul mierii, și de altceva nu umblă; umblă și vin înapoi în stup, și lucrează din zori în zori. Ce să fa-

cem noi cu trântorii acestei lucrări, ai acestui stup ceresc pe pământ? Ei nu fac miere, măi copii, și ei sunt mulți și mănâncă degeaba, mănâncă degeaba, tată. Dacă le-aș lua mierea de la gură, ce s-ar întâmpla cu ei? O, iată, așa este creștinul care se duce și nu știe cum să se pocăiască, cum să se curețe, și rămâne așa cum este, și se apropie să ia pe Domnul. Acești creștini trebuie puși la lucrul pocăinței și să nu se apropie nevindecați, că le voi cere socoteală pentru furt de cele sfinte.

Pregătește-te bine, creștine, și nu oricum, tată. Pregătește-te după dreptarul pregătirii și cercetează-te tu mai întâi, și descoperă-te tămăduitorului tău și rămâi descoperit mereu, și numai așa să îndrăznești, că de data aceasta Eu îți voi cere mare socoteală, fiindcă dacă mergi la cel ce este așezat de Mine și care umblă ca și Mine în lucrul său, apoi, de data aceasta vei vedea că nu Mă vei mai păcăli ca să te apropii de Mine oricum ai fi; că tu, Israele, nu știi ce înseamnă un slujitor cu har curat și ceresc; nu știi, că n-ai dat de el până acum, că toți slujitorii sunt robi oamenilor, sunt robi pântecului și poftelor și mândriei lor lăuntrice și îngâmării lor și științei lor, tată. Dar un slujitor care știe numai de la Mine și nu ia nimic de pe nicăieri, n-ai dat tu de el până acum, Israele, ca să vezi și tu ce înseamnă să te apropii nepregătit și neîmpăcat cu Domnul.

Vai de slujitorii mării deșarte, care-și arată slava lor oamenilor și cuvântul lor oamenilor! Vai de cei ce se vestesc pe ei înșiși, că aceia și-au luat plata lor. Cel ce vorbește de la sine, acela își caută slava sa, dar cel trimis caută slava celui care l-a trimis pe el.

Iată, copilul Meu, slujitorul Meu, te așez o clipă înaintea poporului Meu pentru ca să-l trec prin poarta vindecării de duh și de suflet. La scaunul de mărturisanie nu are ce căuta cel care are de rostit alt nume în afară de numele lui și de numărul greșalelor lui. Numai păcatele tale se lasă sub scaunul mărturisaniei, iar traistă străină să nu aduci cu tine, creștine, sau alt fel de vorbire să nu iei cu tine la scaunul vindecării și al arătării bolii tale. Acesta este locul razei de duh și de suflet. Așa cum te duci la rază când ești bolnav trupește și cum acolo nu bagi alt trup la rază, nici aici să nu intri cu altul la rază. Intră tu, cu boala ta, că medicament se dă pentru tine, tată, pentru boala ta, creștine, și fiecare să-și arate boala lui. N-ai să te vindeci în veac, Israele, dacă nu vei face așa cum îți spun Eu.

Nu mai vorbi, măi Israele, vorbire deșartă, nu mai vorbi ceea ce-ți face ție fratele tău. Vorbește ceea ce-I faci tu lui Dumnezeu, tată. Oare, nu te învăț bine când îți spun să faci așa? Și atunci, ce-ți mai trebuie să judeci pe altul? Pe tine când ai să te judeci? Pe tine când ai să te vindeci de pedeapsa judecării? Măcar să nu te superi când și pe tine te judecă aproapele tău, măcar atât să faci, că fii atent, creștine, că dacă tu ai greșit cu cuvântul, ești pedepsit de Dumnezeu tot cu cuvântul, ori de la aproapele, ori de la dușman. Dacă ai greșit cu gândul, tot cu gândul vei fi pedepsit, că vin apoi gânduri și mai stricate peste tine, până te face să obosești și să nu mai poți. Dacă ai greșit cu fapta neplăcută sau neascultătoare, tot cu faptă te pedepsește Domnul, ori prin aproapele, ori prin străinul tău. Dacă ai greșit, creștine, în afară de trup, vine peste tine ceea ce ai lucrat în afara ta, vine de la aproapele sau de la străin, vine de la Dumnezeu răsplata. O, și altă stare și mai grea este aceea că dacă ai greșit în însuși trupul tău, atunci nu te mira de ce nu-L ai pe Dumnezeu în tine sau în ajutor, că nu mai ai pe Domnul, tată. Eu nu sunt slujitor păcatului, dar tu nu crezi ce-ți spun, și de aceea îți spun Eu că nu știi să te vin-

deci și să te pregătești. Tu zici că te spovedești de fiecare dată. Cine, tată, te-a învățat să crezi că Mă poți răstigni de câte ori îți vine ție să păcătuiești? Eu, tată, nu sunt păpușă neînsuflețită, nu sunt nici om ca tine, și sunt ca Mine, și sunt ca în cer, și sunt Dumnezeu, Una cu Tatăl Meu. Dacă tu pleci cu Mine și cu viața cerească și dacă te apuci iar să păcătuiești în însuși trupul tău, aceasta este dărâmare de templu dumnezeiesc, este dărâmare împărăției cerurilor înăuntrul tău, și Eu Îmi iau Duhul și te las pe tine pe tronul tău, și Eu Mă duc pe tronul Meu, pe tron curat și dăruit Mie, tată. Și ce zici tu, creștine, că înseamnă păcat în însuși trupul tău? O, e mare lucru să fie creștinul al lui Iisus Hristos, și tu, creștine, nu știi cum vine asta, ca să poți să zici că ești al lui Iisus Hristos.

La scaunul de mărturisanie trebuie umilință mare, tată, trebuie pocăință întreagă și curată, ca să te scoli vindecat; trebuie credință mare și știință cerească. La Domnul nu încapi pe lărgime, și încapi pe îngustime, tată. Tu nu ești în fața omului când te duci la lucrarea pocăinței, și Eu văd ce fel de pocăință lucrezi tu, că-ți faci îndreptățire mai înainte să slobod Eu cuvânt prin preot. Nici nu-i dai voie preotului să se dea deoparte ca să stau Eu prin el, să stau Eu drept înaintea ta, și nu strâmb cum ai vrea tu, creștine.

Eu voiesc vindecare ție, Israele, poporul Meu, dar dormind n-ai să te faci sănătos. Dormind ai să mori de tot, și am să te găsec dormind când voi veni văzut la tine. Și pe cine mai dai vina atunci?

Iubește, creștine, pe cel ce te mustră și fugi departe de cel ce te îndreptățește, de cel ce te compătimizește, de cel ce te înalță ca să cazi. Caută la cel ce știe să te spele, că tu nu te speli. Lasă-te spălat, lasă-te lustruit, ca să strălucești înaintea Mea. Nu te mai acoperi cu atâtea moșmoande ca să nu ți se vadă zgărieturile și rușinea. Dă de la tine haina murdară, că haina nespălată și capul nespălat face păduchi, creștine, și vei fi scos din turmă, tată. Ai să vezi că așa va fi dacă mai stai nespălat la masa cuvântului Meu, la masa Mea de sărbătoare.

O, pe cei ce-i dau Eu în stânga, de ce-i dau, oare? Pentru că nu sunt buni pentru dreapta Mea. Nu lucrați altfel. Lucrați așa cum lucrez Eu; e mai bine așa. Căutați legea dreptății, măi copii. Nu-i luați pe cei din stânga ca să-i mutați în dreapta. Nu se poate oricum în dreapta. Și dacă nici în stânga nu se încumintește cel pus la pocăință și la smerenie, căutați ce este scris pentru unul ca acesta. Dacă s-ar fi lucrat așa în staulul acesta, n-ar fi picat Israel în răzvrătire, și ar fi învățat de la Mine dreptatea și faptele dreptății și ale neprihănirii.

Măi copii veghetori de la Mine, vegheați, tată, bine peste staulul acesta, să nu se stea oricum în el, să nu se mai între în el oricum. Iată, am zis vouă să Mă ajutați cu acest tămăduitor al Meu, dar să fie consultat bine cel bolnav și să i se dea medicamentul acestei lucrări. Una este să iei medicament așa, de capul tău, creștine, și alta este să-l iei cu sfatul tămăduitorului, cu ascultare, tată, că numai ascultarea te mai poate vindeca pe tine.

Nu mai fiți ai voștri, nu mai fiți voi, că voi sunteți slabi. Cel pretențios nu are pe Dumnezeu, nu Mă are pe Mine de Dumnezeu. Acela își este sieși Dumnezeu și nu ajunge pe urmele Mele nici în veac. Cine nu se lasă ca Mine și cu Mine, să nu stea, să nu mai stea la sărbătoarea acestei lucrări, că va fi greu osândit de înseși faptele și cuvintele și lucrările sale, care nu seamănă cu cele venite din cer spre lucrare. Nu oblojiți răul, nu îmbrobodiți răul, nu-i puneți răului aureolă, nu mai luați minciuna în brațe, că iată ce vă spun: cel ce lucrează și oblojește și îmbrobodește minciuna și o primește pe ea

necunoscând-o, acela este din diavolul, tată. Să nu mai crezi tu, creștine care faci așa, să nu mai crezi că ești cu Dumnezeu, că nici tu, nici minciuna ta nu intră pe porțița Mea.

Copii lucrători, folosiți prevederea, tată, și cine n-o are pe ea, și cine n-o lasă pe ea înainte, acela să nu lucreze ca lucrător în lucrarea Mea de nou Ierusalim. Voi veni la voi în curând, voi sta iar cu poporul în sfat și voi desface această lecție cerească și vom învăța din sulul ei, că ea va fi folosită de acum, va fi tot mai mult lucrată de cei ce lucrează în poporul Meu.

Copilul Meu cel slujitor de tămăduiri de duh, să faci, tată, în așa fel, să fii și Mie de ajutor. Dacă te duci în mijlocul lumii, e bine și acolo dacă Mă ai pe Mine cu tine, că și acolo trebuie să bag sapa în adânc, doar voi mai găsi ceva de înviat și pe acolo. Dar orice ai face bun, să nu faci fără Mine, fără această învățatură de lucrare cerească între oameni. Să nu te rușinezi ascunzând de teama iudeilor această lucrare. Să nu te temi că te dezbracă de har. Nu te teme ca cei din lume, ca cei de pe pământ. Eu nu iau înapoi cele date. Ai răbdare și ține urma oilor Mele, că Eu voi avea tot pământul în curând sub această lumină. Eu știu că tu cauți să nu-i faci greutăți pământești celui ce ți-a dat de la Mine harul și lucrarea harului, dar el ți-a dat de la Mine, și nu de la el. Cuvântul Meu s-a împlinit, nu cuvântul lui, iar Eu lucrez prin cei ce sunt ai Mei. Lasă, tată, și el M-a supărat, și mult M-a supărat, dar Eu, ca un bun, îl voi îmbrățișa când va veni și nu-i voi pomeni de nici un cui, căci singur el va vedea urma cuielor și va căuta să le astupe rând pe rând, așa cum le-a bătut și așa cum le va scoate, rând pe rând. Eu stau în așteptarea lui. Mă uit să-l zăresc, să-l văd plecând spre Mine, să-l văd venind, și îi voi ieși înainte și îl voi primi cu flori și cu har și cu Duh Sfânt, și florile Mele se vor pleca înaintea lui cu salutare, și harul Meu îl va împodobi, și Duhul Sfânt îl va slăvi și îl va ierta, că el va ști cum să repare despărțirea și va ști cum să facă podul de trecere, și va trece, și Eu îl voi iubi și îi voi mulțumi că s-a întors. Eu voi lucra înaintea lui și înaintea ta, ca să nu se atingă nimeni de ceea ce este o dată așezat și lucrat. Tu ai venit înaintea lui, ca să-i gătești calea, și el va veni după tine, ca să împlinească Scripturile Mele de nou Ierusalim și să stea sub cuvântul Meu.

Eu te voi călăuzi cu grija Mea, cu îngerii Mei, cu Verginica te voi însoți, și îți voi face calea cu har, și nu cu împotrivire de la cei ce stau peste biserică. Nu te îngrijora decât să calci pe urmele Mele, căci orice ucenic trebuie să fie ca Învățătorul său, Iisus Hristos. Ai grijă, că și Eu am; ai grijă de tine, de la cine mănânci și ce mănânci, că mâinile lumii sunt pe sfârșite, tată. De aceea Eu am dat să te mai țin în mijlocul stânei Mele, ca să mănânci din mâna Mea, din mâna copiilor Mei. Voi lucra cât mai repede ca să nu stai pribeag, ca să nu stai departe de copiii poporului Meu. Am un plan bine ascuns, dar ai grijă de Mine, să fii cu tine, și tu să fii cu Mine și să stai sub cuvântul Meu biruitor. Cel ce ascultă lucrând după cuvântul Meu, acela are tot ce trebuie să aibă de la Dumnezeu. Ai grijă de harul dat ție, să-l găsești peste tine mereu, căci harul, tată, va fi ridicat la cer, și coborât apoi peste acest popor scris pentru harul cel de la sfârșit.

Biserica de azi Mă va pierde, că nu M-a păstrat ca să nu Mă fi pierdut, iar acest popor va fi popor de regi și de preoți și de sfinți. Iată de ce Mă lupt să-l țin cu Mine pe Israelul de azi. În curând, voi ieși ca untdelemnul deasupra, ca să nu se piardă cei ce mai sunt de înviat, iar tu să fii cu poporul Meu, cu Israel să fii, că mare este Israel între neamuri, și să

te apropii de rana lui Israel și s-o îngrijești, tată, cu duhul dreptății, întru lucrare de pocăință curată și întregă. Pocăința înjumătățită a fiilor poporului Meu nu M-a lăsat să-l ridic pe Israel cu un ceas mai devreme. Și dacă voi vedea, voi face iar sortare, ca să pot desface ferestrele slavei și să pot deschide porțile și să vadă noroadele slava Mea peste Israel.

Poporul Meu să nu vorbească tot ca pe pământ, să nu vorbească în deșert; așa să-l înveți pe Israel. Să vorbească de Mine pe cale, ca să Mă arăt lui. Învăță-l pe poporul Meu așa cum îl învăț Eu, tată. Lucrătorii Mei să semene cu Mine în lucru. Iată, și ție îți zic: nu te opri în ceata celor răzvrățiți din Israel; nu-i primi în nici un fel; lasă-i în stânga, tată. Dar nu primi în nici un fel duhul răzvrătirii, că, fii atent, acest duh își pune mânășă ca să se strecoare. Ține-te aproape cu sfatul din Israel, cu bătrânii poporului Meu, cu cei înțelepți care cunosc fața fiilor lui Israel, care cunosc măsura arătată lor de Mine. Să nu binecuvintezi pe satana, tată, că el e hoț și are mască și se strecoară să fure binecuvântare. Să nu împuternicești pe furul cel ascuns sub mască. Pe cel necunoscut în numărul lui Israel să nu-l amesteci la număr. Cu Israel să lucrezi într-un fel, și cu restul, în celălalt fel. Eu cu fariseii și cu iudeii vorbeam ca în lege, dar cu ucenicii Mei, care știau că sunt de la Tatăl, vorbeam deosebit și cerește, tată. Taina e taină, și așa se cheamă ea, și așa să fie până la arătarea Mea. Să-l sfătuiesti pe cel curios și pofticios să nu mai vină decât după vindecare dacă vrea vindecare. La tine să nu bată decât cei ce caută cumințenia și pocăința și sfințenia, iar pe creștinul mofturos și pretentios, care are apucături de stăpân și nu de slugă a lui Hristos, pe acela să nu-l cruți și să-Mi dai voie Mie peste acela. Pe acela trimite-l la sfatul lui Israel, ca să-l cunoască tot poporul, și să fie acesta însemnat în mijlocul lui Israel. Așa să lucrezi, și să te asemeni la lucru cu cei din sfatul lui Israel, care au de la Mine lecția spre lucrare.

Eu, iată, rostesc primul cuvânt de binecuvântare în lucrarea ta de slujitor cu cerul, și îți las semnul Meu pe tine, semnul din grădina Mea luat, degetul Meu pe creștetul tău, ca să ai lucrare întregită de mâna Mea, de arhieria Mea, căci Eu sunt Arhierul Tatălui cerurilor, și sunt deasupra tuturor, și te ating și Eu, și tu știi orânduiala Mea și așezarea Mea. Atingerea Mea de tine este biruința Mea în calea ta, în jurul tău; este acoperământul Meu și statul Meu desăvârșit întru tine. Și să știi să stai sub harul Meu, căci cel ce stă mic sub harul Meu, acela va cunoaște lucrarea mărimii harului. Aceasta este scara, tată: să fii mic ca să fii mare, ca să fii Eu mare peste tine și să Mă văd cu tine și peste tine. Niciodată să nu cauți mărire și să nu primești mărire. Lasă, îți este de ajuns harul Meu. Cel mic este copil al lui Dumnezeu, și Domnul are grijă de cel mic. De cel mare Îi e mai greu lui Dumnezeu să-i poarte de grijă, dar de cel mic are Domnul grijă în toate.

Binecuvântat să fii de Tatăl, de Fiul și de Duhul Sfânt, și fericit să fii că ești copil al acestui popor. Binecuvântare de la Verginica. Iată, pune și ea mânuța peste tine, că ea are pece-tea cea vie de la Mine pentru poporul ei. Semnul ei să vorbească, să arate că ești copilul ei. Semnul ei te ajută peste tot. Ea are mare trecere înaintea Mea; ea are grijă de calea ta. Lasă-te sub grija ei, lasă-te purtat de ea; nu te îngrijora de nimic. Ferice celor ce nu-și fac griji pe pământ. Aceia sunt cu totul ai Domnului, aceia s-au dat Domnului. Cheam-o pe Verginica în toate clipele să fie cu tine.

Pace ție, copil ascultător, copil care fericești cerul cu ascultarea și cu credința ta. Ai fost necăjit, dar să nu mai fii de acum. Nici un necaz nu e necaz, ci este slavă și har. Rămâi

cu pacea Mea în inima ta, în tronul Meu din tine. Tronul Meu este pacea din creștin. Pacea aceasta este împărăția Mea înăuntrul celor ce cred în Mine. Pace ție, copil al lui Israel! Ține urma oilor Mele. Eu te însoțesc cu binecuvântarea Mea și nu te las, și te îngrijesc după cum și tu stai și veghezi cu lucrarea Mea peste tine, cu cuvântul Meu peste tine.

Binecuvântate să-ți fie intrările și ieșirile și pașii și lucrarea ta cea bună și statul tău cu Mine în toate. Amin, amin, amin.

31 mai/13 iunie 1994

Praznicul Pogorârii Duhului Sfânt

Toată făptura suspină de șapte mii de ani. Limba Duhului Sfânt. Chemarea neamurilor și a celor căzuți de la credință.

Duhul Sfânt este Duhul lui Dumnezeu. Ferice de omul care dobândește prin stăruință și prin credință lucrarea Duhului Sfânt, lucrarea lui Dumnezeu.

Să fie străjerii atenți, că Dumnezeu Cuvântul Își lasă un picuț glasul peste ieslea cuvântului, ca să fie și cartea acestei zile de praznic ceresc pe pământ.

Eu vin să serbez cu voi, copii ai ieslei Mele din zilele acestea, căci în această iesle Îmi găsesc plăcerea și adevărata Mea lucrare de Duh Sfânt. Pace vouă! Luați cuvintele Mele, luați Duh Sfânt și dați și poporului Meu Israel. Așa am zis apostolilor Mei, suflând peste ei: «*Luați Duh Sfânt!*».

O, Israele, poporul Meu de azi, de câte ori am suflat Eu peste tine, tată! O, de câte ori am suflat ca să iei Duh Sfânt prin darul și prin harul Meu! Iată, și azi îți zic: ia, tată, Duh Sfânt de la Mine, și înduhovnicește-te cu Duhul Sfânt și suflă peste lume, măi poporul Meu. Pentru asta te-am ales Eu pe tine și te-am școlit la această școală a Duhului Sfânt, școală cerească, tată. Pace ție, poporul Meu Israel! Pace ție, și Duh Sfânt de la Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt! Focul Duhului Sfânt este ființă, tată, ființă a Treimii Dumnezeiești. Limba lui Dumnezeu este focul Duhului Sfânt, limba lui Dumnezeu între oameni. Eu peste oameni am lucrarea Mea de cuvânt, căci celelalte făpturi ascultă și împlinesc întru totul lucrarea lui Dumnezeu, dar cu omul este altceva, și din pricina învârtosării omului s-au schimbat toate, și toate suferă de șapte mii de ani, așteptând pe cele neclătinate. Toate suspină așteptând pe cele neclătinate, căci din pricina căderii omului din cele neclătinate, toate s-au clătinat, și omului îi trebuie mare pocăință. Prin tine, Israele, poporul Meu, vreau să fac și lucrarea acestei pocăințe a omului. Fii înțelept, că iată ce ai de făcut: ai de adus înaintea cerului pocăință pentru tot omul, de la Adam și până la venirea Mea cea văzută de tot ochiul de pe pământ și de sub pământ, căci ochii cei care sunt cu cerul, aceia văd pe Domnul pe norii slavei Sale. Tu, poporul Meu, nu numai pentru păcatele tale trebuie să te pocăiești, ci pentru toată făptura de la început și până la sfârșit. Înfricoșează-te de taina pe care o porți, și stai în lucrarea temerii de Dumnezeu, căci duhul temerii de Dumnezeu te va ridica pe tine spre lucrarea de Duh Sfânt peste făptură, Israele, poporul Meu.

Foc am venit să arunc pe pământ, focul Duhului Sfânt, că acesta este focul lui Dumnezeu. Focul care mistuie făptura este lucrarea mâniei, dar focul Duhului Sfânt este lucrarea curăției. Eu n-am venit să pierd lumea, ci am venit s-o mântuiesc, și M-am născut din om, și M-am lăsat spre moarte cu trupul, și am înviat și M-am dus la Tatăl, și am trimis focul Duhului Sfânt pentru curățire înaintea venirii Mele pe nori, și

voi înțeți acest foc peste fii și fiuce, și le voi da putere să se facă fii ai lui Dumnezeu, fii născuți din cer, din Duhul Sfânt, Care vine din cer, spre naștere nouă, spre lume nouă. De aceea trebuia să merg la Tatăl. Nu M-am dus ca să părăsesc lumea, ci M-am dus ca să vin la ea întru Duhul Sfânt, purces din Tatăl Meu, din Care și Eu M-am născut fără de veci și fără de timp.

Israele, poporul Meu iubit, poporul Meu de azi, luat din neamul român, tu știi, tată, cum a fost coborât Duhul Sfânt în ziua Sa de slavă? E mare lucru dacă știi, dar mare lucru este cum să știi să înțelegi și să ai în minte această zi și lucrarea ei, tată. Erau oameni adunați la Ierusalim din toate părțile lumii, și Duhul Sfânt S-a coborât peste toți. Cum adică peste toți? Eu îți spun că așa este. Nu numai peste apostoli S-a coborât Duhul Sfânt. Peste apostoli s-a arătat ființa Duhului Sfânt, ca să arate lucrarea lor de la Iisus Hristos; s-a arătat chipul Duhului Sfânt peste ei, ca să creadă ceilalți în Iisus Hristos, Cel propovăduit de apostoli, Cel înviat și înălțat la ceruri. Și cei care rosteau că apostolii sunt plini de must, și aceia primiseră pe Duhul Sfânt, căci fiecare om de acolo înțelegea ce vorbesc apostolii, înțelegea în limba lui fiecare, căci în clipa aceea s-au descurcat limbile oamenilor, și era numai o limbă, limba Duhului Sfânt, care era înțeleasă de tot omul în ziua aceea, și lucrarea acelei zile a fost fața cea deslușită a împărăției Mele peste oamenii cei credincioși și peste cei ce aveau să creadă prin cei credincioși.

Iată, vine ziua când toată suflarea de pe pământ, toată câtă va fi în trup și în afară de trup, toată să aibă numai o limbă, limba Duhului Sfânt. Cel ce vorbește azi în limba Duhului Sfânt la cei neștiutori, acela are nevoie să și tâlmăcească tâlcul cuvintelor Duhului Sfânt, dar în ziua Mea de slavă nu va mai fi nimic de întrebare, nimic de tâlmăcit, căci Duhul Sfânt va fi Acela Care Se va împărți, și se va împlini Scriptura aceea despre nașterea din nou a lumii. Dar până atunci, lucrez cu tine peste lume, popor al Meu, popor al Duhului Sfânt, Care curge peste tine în limba înțelepciunii nevăzute a lui Dumnezeu.

Iată, limba cea încâlcită a lumii, limba cea încurcată care a acoperit pământul din pricina duhului omului care s-a semețit până la scaunul lui Dumnezeu, limba aceasta a primit pedeapsa amestecării ei, și omul nu are cum să mai deslușească nimic, și se zbate om cu om, om peste om, și nu mai este capăt de ieșire din această încurcătură. Dar tu, poporul Meu, ai limba Duhului Sfânt peste tine, și s-o vorbești, fiule, pe pământ, că mare stricăciune s-a lăsat peste pământ de la semeția omului, care a voit să ispitească tainele cele ascunse ale lui Dumnezeu, care a nădăjduit în cunoștința lui, și scris este: «*Cel ce vorbește de la sine, acela își caută slava sa*», și omul își dă slavă unul altuia, și omul se bizuie pe om, și iată încurcătură nedescurcată până azi și până mâine, căci școala Duhului Sfânt nu se poate învăța pe pământ. Numai în cer se poate învăța această școală. Dar vei spune: „*Cine se poate sui în cer ca să învețe la această școală?*“. Adevărat vă spun, că numai în cer se poate învăța această limbă și această școală, că pe pământ e amestecarea limbilor, măi copii, și de aceea vă spun mereu să stați în cer, copiii Mei, și să nu ieșiți din cer, că pe pământ e amestecare mare de limbi, și de duhuri de limbi, și nimeni n-ar crede dacă i-aș spune că limba de pe pământ e străină cu totul de cer, de limba cea din cer. Eu de aceea caut clipă cu clipă să iau de pe tine pământul, măi Israele, și să pun pe tine cerul, și tu înțelegi această limbă cu care-ți vorbesc, că tu înveți în cer, fiule. Dacă Eu sunt lângă tine cu cuvântul

Meu, unde se cheamă că ești tu, de vreme ce locul Meu este în cer, de-a dreapta Tatălui Meu și al tău, Israele, poporul Meu?

Măi iubiții Mei copii, pe Avraam l-am scos din încurcătura limbilor de pe pământ, și l-am deosebit, și l-am binecuvântat, și în el am binecuvântat toate neamurile, tată, și de la el am ridicat un popor, și am fost mereu cu acest popor, și din neamurile pământului am avut acest popor, și am stat în mijlocul lui și am vorbit în limba Mea cerească, cea care era peste oameni până la încurcarea limbilor, până la nașterea Babilonului peste limbile cele încâlcite. Căci pe când se vorbea pe pământ numai un grai, oamenii cei de după potop s-au împărțiat apoi pe toată fața pământului, dar mai întâi au căutat să-și zidească o cetate și un turn în mijlocul ei, cu gândul să ajungă până la cer, și ca să rămână mărturie această lucrare a lor, și apoi să se risipească pe toată fața pământului. Aceasta a fost lucrarea omului, tată, și S-a uitat Domnul la cetatea zidită de fiii oamenilor, de fii ieșiți cu mintea lor dintre ceilalți oameni de pe pământ. Și dacă Dumnezeu a văzut că oamenii nu se vor opri de la gândul lor semeț, a coborât amestecarea limbilor lor și nu s-au mai putut înțelege între ei, și ei n-au mai mers înainte cu turnul lor, și s-a numit Babilon lucrarea aceasta, cetatea aceasta, și Domnul a împărțiat de acolo pe oameni pe toată fața pământului. Și oamenii au rămas așa, și nu mai au oamenii limba Duhului Sfânt, și așa este și azi, și de aceea am zis Eu vouă că limba Duhului Sfânt nu se poate învăța pe pământ, și numai în cer, Israele, poporul Meu, că numai cu tine vorbesc tainele Mele cele cerești.

Este scris că cei ce calcă una din cele ale legii, aceia sunt vinovați, dar azi toate se calcă, toate poruncile cele pentru sfințenie, și cum să învețe oamenii pe oameni, și ca să mai fie bună această limbă când oamenii sunt vinovați față de cele sfinte, tată? Învățătorii care învăță și vorbesc în numele lui Dumnezeu, aceia au citit cartea limbii Duhului Sfânt, dar dacă ei nu împlinesc cele scrise, nu se cheamă că învăță, și când ei vor spune: „Doamne, am învățat lumea prin piețe și am urmat Ție“, vai, ce dureros va fi răspunsul Duhului Sfânt, al limbii Duhului Sfânt, care este din cer și care nu poate fi cuprinsă în cartea cea de pe pământ! Limba aceasta și grăirea ei este fără de sfârșit pe pământ și în cer, și iată, cartea stă deschisă până la sfârșit, până la începutul cel dintâi, care iarăși va să fie întru așezarea celor neclătinate. Eu n-am fost cu învățătura Mea numai până atunci, numai cât a fost scris atunci și până atunci; Eu sunt în lucrare fără de sfârșit, și iată, lucrez și cuvintez din cer peste poporul lui Avraam și Isaac și Iacov, și peste poporul lui Verginica, fiindcă tu ești de la Avraam și de la Isaac și de la Iacov, și ești de la Verginica, măi poporul Meu făgăduit ca să fii și să începi să fii, ca prin tine să vină toate neamurile pământului, să vină la Dumnezeu și la școala Duhului Sfânt, după cum este scris: *«Din muntele Sionului va ieși legea, și toate popoarele vor curge într-acolo»*. Muntele Sionului este tronul lui Dumnezeu, de unde curge această lucrare de Duh Sfânt peste tine, Israele, poporul Meu. Ia, tată, și dă din ea, și cel ce va crede și se va boteza în ea, în apa aceasta a râului vieții, în apa Iordanului cel care curge din tronul Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, și cel ce se va boteza în vasul acesta ceresc, acela va veni la Mine și va fi primit și va avea înviere și zi de înviere. Dar vezi ce faci, Israele, vezi cum bei din apa aceasta și vezi cum dai din ea. Ia cofița în mână și ia apă în ea și dă neamurilor pământului. Așa cum te duci în ziua de Bobotează ca să iei apă sfințită din Iordanul lui Iisus Hristos și te duci la gospodăria ta și stropești cu ea

ca să se sfințească toate, așa să iei în cofița ta apa Duhului Sfânt și să botezi în ea toată făptura, tată, ca să cunoască făptura gustul lui Dumnezeu, să guste și să flămânzească după Dumnezeu.

Împărăția Mea Eu am asemănat-o și cu pildele cele firești, dar pildele firești nu sunt veșnice, tată, sunt doar închipuirea celor veșnice. Ați văzut ce a făcut prințul lumii, că l-a lipit pe om de cele văzute ale sale, ale prințului lumii, măi copii. Și acum, la sfârșitul său, prințul lumii și-a făcut o mașinărie și a deschis o fereastră a celor văzute și a încântat cu ea toată făptura, și se uită omul la această fereastră și uită de cer omul, și se uită la încurcarea limbilor de pe pământ, care se văd prin această fereastră. Dar Eu îl voi păcăli și voi întoarce această armă împotriva lui, că Mă voi folosi de arma lui și de fereastra lui, și voi strecura prin ea lucrarea Duhului Sfânt și vederea vieții cerești pe care o lucrez peste tine și o întocmesc peste tine, Israele, poporul Meu de azi. Iată, am venit să-ți arăt prin fereastra aceasta, să-ți arăt mărturia sărbătorii tale cu Mine la praznicul Înălțării, la praznicul lui Verginica și al satului lui Verginica. Eu am de întors pe toate spre cele ce nu se vor mai strica în veac, dar stai la școala Duhului Sfânt, măi poporul Meu, stai, fiule, și învață bine, ca să iei coroană și dar și premiu de mântuire, Israele.

Nu găsești pe pământ învățătura Duhului Sfânt, și o găsești în cer, poporul Meu. Stai în cer, tată, stai cu Mine și să nu ieși de la Mine și de lângă Mine, că afară sunt lupi cu trup și fără de trup; afară sunt câinii și vrăjitorii și închinătorii la idoli și mincinoșii și desfrânații și ucigașii; afară este amestecarea limbilor, măi poporul Meu. Să intre înapoi la Mine și cei ce au fost și au ieșit de la Mine ducându-se în Babilon. Să intre pocăindu-se pentru ei și pentru toată făptura, că afară e amestecarea limbilor, măi copii. Cu Mine este numai o singură limbă, tată, limba Duhului Sfânt, focul Duhului Sfânt, curățitor de moarte, și toate se vor întoarce spre cele neclătinate.

Toți oamenii care erau adunați la Ierusalim în ziua Cincizecimii, toți au fost cuprinși de lucrarea Duhului Sfânt, toți auzeau în limba lor limba Duhului Sfânt, și ei credeau că vorbește mustul, măi copii. Apostolii Mei erau plini de mustul cel nou, de duhul cel înnoit, de vinul cel nou, beție de Duh Sfânt peste pământ, veselie de Duh Sfânt peste oameni, duhul biruinței lui Iisus Hristos, Cel înălțat la Tatăl, Cel înălțat prin moarte și prin înviere. Toți oamenii erau cuprinși în această veselie de limbă nouă în Ierusalim, limba din cer peste făpturi.

Tot trupul tău, Israele, poporul Meu, tot trupul tău să fie botezat în toată vremea cu botezul Duhului Sfânt, cu focul Duhului Sfânt, și să lucrezi, tată, de la apostoli și până azi și până mâine; de la început și până azi și până mâine, măi poporul Meu, că mâine Eu Mă voi odihni iar în om, în omul cel de la început, și voi sărbători ziua odihnei Domnului.

Să iubești pe Domnul Dumnezeul tău, Israele, să-L iubești din toată inima, din tot cugetul și din tot sufletul tău, și vei iubi pe aproapele tău ca pe tine însuși, poporul Meu. Voi veni la tine, căci te voi aduna să vorbesc cu tine despre această poruncă în care se cuprinde toată împărăția Mea întru tine, Israele.

Binecuvântat să fii, măi poporul Meu. Binecuvântați să fiți, copii ai ieslei cuvântului, care luați cu trăistuța și duceți poporului Meu. Luați și dați! Acesta este cuvântul Meu peste Israel. Luați Duh Sfânt! Binecuvântat să fie Israel, poporul Meu cel binecuvântat de Avraam și Isaac și Iacov și de Verginica.

Iar vom sta în sfat ceresc, iar voi veni la tine, Israele. Voi lua pe fiii grădinii Mele și îți voi aduce de la Mine, și fericit vei fi dacă vei lua de la Mine, dacă se va cunoaște că iei de la Mine, că și Eu te voi cunoaște pe tine dacă tu vei fi cunoscut de Tatăl Meu.

Mi-e drag să petrec cu tine, măi poporul Meu, și dacă și ție îți este drag, vom lucra de-acum, vom lucra mult, și vom aduna pe cei risipiți ai tăi, și apoi vom chema mesenii la nunta ta cu Mine, măi poporul Meu, că te vor vedea în slavă învăluit și vor veni după tine, și vor veni după Mine, și va vorbi limba Duhului Sfânt peste fii și fiice, peste bătrâni și tineri, peste robi și roabe, și va fi veșnică serbare de Duh Sfânt în cer și pe pământ, și totul va fi nou și în strai de serbare, poporul Meu Israel.

În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, luați și dați Duh Sfânt, căci Eu sunt Cuvântul Duhului Sfânt al Treimii Dumnezeiești.

Cine te poate blestema pe tine, poporul Meu? Cine, Israele? Binecuvântat să fii; să fii veșnic binecuvântat! Amin, amin, amin.

6/19 iunie 1994

Duminica tuturor sfinților

Firea întreagă suferă de la neascultarea omului. Jugul căsătoriei. Hrană ca în Eden. Treptele chemării la lucru de ucenic. Deslușirea poruncii iubirii de aproapele.

Se binecuvintează întâlnirea Mea cu tine, Israele. În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, cobor la tine, fiule, cu serbare de sobor de sfinți și de îngeri, și cu tine serbez serbarea cea de azi, serbarea tuturor sfinților, Israele, poporul Meu de azi. Pace ție! Pace duhurilor voastre, fiilor! Să nu vă prindă somnul, să nu vă prindă moleșeala. Fiți treji cu trezire cerească și dumnezeiască, și mai vârtos decât toate câte sunt de făcut, fiți sfinți cu duhul și cu trupul. Fiți sfinți cu ascultarea, și iarăși zic vouă, fiți sfinți cu ascultarea, copiii Mei, că neascultarea a făcut pământul și cerul și omul și creația să sufere, și iată, suferă toate de șapte mii de ani. Măcar tu, măi Israele, ascultă de Domnul Dumnezeuul tău, și să nu ai alți dumnezei afară de Mine, măi poporul Meu.

Iată cu ce încep Eu azi vorbirea ta cu Mine, vorbirea Mea cu tine. Fii atent cu ce încep Eu azi peste tine. Să iubești pe Domnul Dumnezeuul tău, Israele, poporul Meu. Să-L iubești din toată inima ta, din tot cugetul tău, din toată virtutea ta și din tot sufletul tău, și să nu pângărești numele Dumnezeului tău, căci tu porți numele Meu, măi Israele. Să nu pângărești numele Meu, fiule. Să se uite lumea la tine și să te ferească pe tine și numele Meu pe care îl ai de la Mine. Vreau să vorbesc cu tine despre această Scriptură, fiule, și vreau să gădesc peste tine această lucrătură de poruncă dumnezeiască, și atunci tu vei ști să iubești, și cum să iubești, ca să nu se întâmple să iei numele Meu în deșert sau să-l pângărești cu fapta ta. Ferește-te de proorocii mincinoși, ferește-te cu atenție cerească, Israele, că proorocul mincinos te îndeamnă și te momeste mereu să slujești la idoli și la lucruri făcute de om, fiule. Ferește-te de cel care te îndeamnă să-ți slujești ție, creștine, și gustului tău și trupului tău și nevoilor tale cele de multe feluri, căci cel ce spune așa, e prooroc mincinos, oricine ar fi el, dar tu să-L iubești pe Domnul Dumnezeuul tău, Israele, poporul Meu, și nu pe tine. Tu ești făcut să-L iubești pe Dumnezeu, și Dumnezeu pe tine, fiule, și toate celelalte îți sunt ție adăugate.

Măi copii, oare, nu Eu v-am spus să vă uitați la crinii câmpului și la păsările cerului? Oare, nu Eu v-am spus că voi sunteți cu mult mai mult ca acestea, ca să înțelegeți că de om am grijă și mai mare? Păsările cerului și toată creația se roagă la Mine pentru tine, omule, că firea toată știe de la Mine că dacă omul Îl iubește pe Dumnezeu, va avea de la Dumnezeu, și va avea și firea cele trebuincioase. Toată firea suferă când omul este rău cu Dumnezeu, că dacă Domnul pedepsește pe om din pricina neascultării sale, atunci și firea suferă.

Măi copii, voi aveți multe griji, multe de tot, și Eu aș voi să vi le iau Eu, să vi le curm aș vrea, să fie acestea grija Tatălui, măi copii. Avraam și Isaac și Iacov locuiau în corturi, și n-au avut lucruri făcute de mâini, și aveau de toate de la Dumnezeu, Care purta de grijă de copiii Săi. Acum este altfel, dar și acum te poți lăsa pe grija Tatălui dacă știi să fii credincios, Israele.

O, creștinilor, împărăția voastră nu trebuie să fie din lumea aceasta. Mucenicii, care sunt acum sfinții cerului, apostolii, și cei ce plecau din duhul lumii au înțeles această Scriptură, și se foloseau de lumea aceasta ca și cum nu se foloseau de ea. Omul și-a întocmit lege peste el, și între om și om, și nu e liber omul. Iată, acum, la sfârșitul veacului, pot să spun cu libertate de cuvânt, că nu mai am pe cezarul, nici pe Anna și Caiafa de care să Mă furișez; pot să spun că e greu de omul care se căsătorește, greu de tot, că un astfel de om este legat, este rob, și nu este liber, este plin de griji, este greu de el. Iată, nu este de folos omului să se căsătorească, dar pe cine mai vezi că înțelege această Scriptură a Mea pe care am lăsat-o prin apostolii Mei? Nici un folos nu vine de la această lege, că lege este, măi copii. Nimic nu iese bun din legea aceasta, decât oameni din oameni, robi din robi, oameni fără libertate pe pământ, și nu poate omul căsătorit să fie robul Meu, nu poate, că are multe piedici, multe de dus pe calea sa. Chiar și tu, poporul Meu, ai crezut că se poate. Nu se poate, tată, nu se poate. Eu n-am venit să-ți spun niciodată această zdrobire a ta și a Mea. De două mii de ani, puțin de tot a fost înțeleasă această Scriptură, și puțini s-au lăsat smulși din robia aceasta. Omul căsătorit este rob legii acesteia, și este păcătos, și nu are cum, nu are libertatea să fie al lui Hristos, ucenic al lui Hristos. Omul care se leagă de ceva sau de cineva în viața lui de om, nu poate să fie ucenic al lui Hristos, din pricina legăturii. Își lasă omul urmași asemenea lui, și nu asemenea Mie. Eu pe apostolii Mei i-am despărțit de tot ce era al lor ca să pot să-i am ucenici și una cu Mine și ca să se cheme că sunt sub grija Tatălui.

Greu s-a înțeles această Scriptură pe pământ, greu de tot. Nici călugării de azi, nu zic de cei de demult, zic de cei de azi, că nici ei nu au libertatea în Hristos. Au rude, au mamă și tată, au prieteni în lume, au robia luxului și au averi pământeste și sunt robi a cele ce au, a ceea ce-i robește pe ei, nu sunt robi ai lui Iisus Hristos, ucenici ai lui Iisus Hristos. N-ai înțeles nici tu, poporul Meu, nici tu n-ai știut să te folosești de prilejul de a nu mai fi rob. O, de ce ziceți voi că zice Scriptura când zice de cei ce au femei să fie ca și cum n-ar avea, că vremea s-a scurtat; și de cei ce se folosesc de lumea aceasta să fie ca și cum nu s-ar folosi de ea?

N-ai înțeles nici tu, poporul Meu, și Eu n-am avut cum să te aduc să înțelegi, că dacă Eu nu căutam la inima ta pe care o vedeam că nu poate fără căsătorie, Eu n-aș mai fi avut acum cu cine să vorbesc pe pământ, n-ai mai fi stat să ascuți cuvântul Meu și să-l scrii ca să rămână înființată vorbirea Mea de azi. N-ai mai fi stat să Mă ascuți ce vorbesc Eu din cer, ca să rămână mărturie că am vorbit pe pământ și că nimeni n-a

înțeles vorbirea Mea, că nici tu n-ai înțeles planul Meu și vorbirea Mea, Israele. Măcar copiii tăi, măcar ei să nu mai ia jugul robiei, să nu mai caute și ei împărăția acestei lumi, și s-o ia de la Mine pe cea care nu este din lumea aceasta.

Eu n-am venit să unesc omul cu omul, și am venit să unesc pe om cu Mine, Care sunt din cer, nu din lumea aceasta. Eu sunt de dincolo de ea, fiilor. Eu, știți de ce am venit, că scris este de ce am venit. Am venit să despart pe om de femeia sa, nu de femeie, ci de femeia sa; pe mamă, de fiică; pe soacră, de noră; pe frate, de soră; pe creștin, de lume, și iată, pe creștin, de creștin, că nu toți creștinii s-au lepădat de lume. Cei ce s-au lepădat de trup și de lume, să se dea de-a dreapta Mea, iar cei ce nu pot să facă aceasta, să nu se dea de-a dreapta Mea și să nu stea cu cei din dreapta. Iar pe cel ce Eu îl dau în stânga Mea, tu să nu-l iei să-l pui în dreapta, că nu e bun pentru dreapta Mea acela.

Eu am spus: „Iubiți-vă unul pe altul“, n-am spus „Iubiți-vă unul cu altul“. Am spus să fie iubire între cei ce sunt ai lui Hristos. Eu pentru aceia vorbeam. N-am spus lumii așa ceva, ci am spus celor ce nu sunt din lumea aceasta. Iubirea nu este pentru lume, fiilor, nu este în lume. Iubirea nu este din lumea aceasta, pentru că iubirea, Eu sunt. Dacă un om își dă viața pentru ca să scape viața altui om, nu este nimic aceasta. Eu sufletul Mi l-am pus pentru lume, nu trupul. Eu sufletul Mi-am răstignit, dar omului îi vine greu să înțeleagă jertfa iubirii Mele. Cei ce sunt trupești, în zadar își dau sufletul și trupul pentru alții, căci nu este tot la fel, măi copii.

De ce crezi tu, Israele, că îți spun să nu te iei după proorocul mincinos, care aseamănă cele pământești cu iubirea cea din cer? Păi împărăția cea de pe pământ, cea din pământ făcută, i-a tras pe toți spre ea, și au clădit toți la ea, și rămân toți de ea, toți cei care își pun nădejdea în ea, pentru că de acum, în locul ei își face loc împărăția Mea cea din cer, cea de cer, și pentru ea nu-ți trebuie munca trupului tău, și îți trebuie numai aripi sufletului și libertate, fiule. Una este să faci ceva în numele Meu, și alta este să faci ceva în numele tău, căci iubirea Mea e din cer, nu e din lumea aceasta.

Eu am venit să te scot pe tine de sub robie, măi Israele, poporul Meu luat din lume, că te-am luat de pe pământ și te-am suit la ceruri, că dacă Eu sunt lângă tine și în mijlocul tău cu graiul Meu, fii înțelept cum vine aceasta. Eu sunt din cer, Eu sunt cu cerul lângă tine. Eu așa am voit, ca să merg la Tatăl după patima și învierea Mea, și să pregătesc loc, ca acolo unde sunt Eu, să fie și ai Mei, care Mă vor alege pe Mine ca să-Mi fie ucenici, care vor ieși din robie ca să fie liberi și ca să poată fi ucenici ai lui Iisus Hristos. Omul legat de femeie sau femeia legată de bărbat nu poate fi pentru Hristos. De aceea ți-am spus demult, poporul Meu, și te-am povățuit s-o ai ca pe o soră curată pe soția ta și să fii ucenic Mie, tu și toată casa ta, și să fii poporul Meu cu tot ce ai tu, măi creștine, și să te numești liber, și să nu te mai însori, și să nu te mai măriți, și să nu mai bei și să nu mai mănânci ca în lume, și să veghezi ți-am spus, și te-am învățat să nu mai zici cum zice lumea, care zice că așa a lăsat Dumnezeu. O, tu să nu zici așa, măi poporul Meu. Nu așa am lăsat Eu. Eu la Cana Galileii nu M-am dus să binecuvintez nunta și patul nunții. Eu nu pentru asta am venit de la Tatăl. M-am dus să despart pe mire de mireasă, și așa am făcut. I-am scos de sub lege pe cei ce erau gata să ia jugul robiei.

Eu i-am știut mai dinainte pe cei doisprezece, căci Mi i-a spus Tatăl Meu pe toți, dar să nu te smintești că de ce Mi l-a dat și pe Iuda dacă el nu era bun. Era scris că trebuie să pățimesc, și Iuda avea de împlinit Scriptura ca să Mă vândă

fariseilor spre răstignire. Dar îl voi ierta, că de atunci l-am iertat, dar el a fost prost și s-a dus să stea în iad până la venirea Mea pe norii slavei. Și-a luat singur plata pentru fapta lui. S-a pocăit de ceea ce a făcut și s-a osândit pe sine, și Eu l-am iertat, măi copii, și îi voi da ridicare și înviere pentru rugăciunile tale, poporul Meu, că te-am pus rugător la Mine pentru Iuda, și tu M-ai ascultat și ai pomenit pe Iuda înaintea Mea, și ascultată ți-a fost ție rugăciunea.

Am spus că i-am știut mai dinainte pe cei doisprezece, și printre ei era ales de Tatăl Meu și mirele de la Cana Galileii, și M-am dus să-l iau cu Mine ucenic, și l-am luat, iar pe mireasă am trecut-o între cei ce slujeau lui Hristos și împărăției cerurilor. Măi copii, Eu nu pot să Mă amestec cu binecuvântare peste patul nunții, pentru că scris este de cei ce sunt ai lui Hristos, că aceia și-au răstignit trupul și poftele și sunt liberi față de lege. Un fluturaș e mai liber ca omul. El zboară din floare în floare și se bucură și e liber. Păsările cerului sunt libere și până ce intră în veșnicie, și după aceea sunt libere, dar cu omul nu s-a întâmplat tot așa, că omul este legat de om până la moarte; soțul este legat de soție și de copii și de neamuri și de casă, și n-are cum să fie un astfel de om ucenic al lui Iisus Hristos, nu are cum merge după Hristos.

Apostolii, și ei aveau cu ei femeie, dar nu era a lor, ci era ucenică a lui Hristos, pentru că Dumnezeu așa a făcut de la început, bărbat și femeie a făcut, ca să fie de ajutor femeia, că așa am spus Noi, să facem un ajutor bărbatului, un ajutor potrivit pentru el. Când l-a făcut Dumnezeu pe om, bărbat și femeie a făcut, și apoi trupul acesta s-a smuls din brațul lui Dumnezeu și a făcut altceva, și n-a mai înmulțit Domnul pe oameni, și oamenii s-au înmulțit ei, și de aceea Domnul i-a spus femeii: «*În dureri vei naște fii*». Eu când am făcut încă un om dintr-unul, nu l-a durut nimic pe Adam, dar când omul îl face pe om, omul naște în dureri, și în dureri trăiește și în dureri moare, și vai omului dacă se duce tot la durere așa cum s-a dus Iuda! Omul legat prin lege, are împărăția lui, și dacă aș intra în casa lui și i-aș spune: „*Vino după Mine!*“, omul nu poate să meargă, că e legat, nu e liber să meargă după Mine, și cu Mine pe cale nu se poate altfel. Eu nu pot lua cu Mine omul cu tot cu casa lui, cu tot cu soția și cu copiii lui, că în împărăția Mea nu este însurat și măritat, ci e viață îngerească în trup. Eu Mă duc departe și las omul acolo unde și-a ales să fie. Eu n-am piedici, n-am patrie statornică, n-am tată și mamă pe pământ, n-am frați și surori din pământ, n-am decât pe Tatăl Meu Cel ceresc, Cel veșnic, Cel stăpân peste toate, și te am pe tine, poporul Meu, care voiești să fii ucenic al Meu, care voiești să-Mi fii mamă și tată și frate după voia Mea.

O, cum să fac Eu cu tine, măi poporul Meu? Că iată, nici după patruzeci de ani de cuvânt și de îndemn peste tine nu pot să te iau la lucru de ucenic, ca să mergi cu cerul și cu Mine din loc în loc, din timp în timp, până la coborârea cea văzută a împărăției cerurilor pe pământ. Atunci va fi prea târziu ca să mai mergi. Atunci lucrarea se așează pe temelia ei. Acum este de mers și de lucrat lucrarea împărăției Mele.

Casa ta și averea ta, creștine, trebuia să fie împărăția cerurilor. Ce bine era să-ți fi dat Eu casă! Eu și nu tu, tată; să-ți fi făcut Eu soții și copii, duhovnicește, așa cum le-am făcut ucenicilor Mei, că erau cu miile pe urmele lor. Ce bine era să fi stat tu în planul Meu și să nu strici planul Meu! Ce bine era dacă voiai să semeni cu Mine mai mult decât cu lumea, măi poporul Meu! Oare, nu-i mai bine să-ți fac Eu viitor ție și celor ce au ieșit de la tine? Oare, nu-i bine măcar copiilor tăi să le fac Eu viitor? Eu și nu tu, că tu nu le poți da ce le dau Eu. Tu le dai ce ai tu, și nu le ții ce le dai tu; se

sfârșește, se sfârșesc și ei așa. Iată, dacă ai voit să le faci tu viitor, i-ai pierdut și tu, și Eu. I-a luat lumea pe copiii tăi, i-a luat cu ea, i-a luat în ea, și sunt în rândul lumii, nu sunt în rândul ucenicilor lui Hristos. Au mai rămas puțini cu Mine, și pe câți au voit să fie cu Mine prin tine și de la tine, vreau să-i scot mărturie din mijlocul tău, Israele, poporul Meu. Dacă tu ai fi ascultat ce ți-am spus Eu mereu, ca să ferești pe cât poți pe cei mici de drumurile lumii, de învățătura din lume și de școlile lumii, aveai și pentru Mine ceva acum, ceva mai mult, tată. O, și cât M-am zbatut pe lângă tine, măi poporul Meu, și te-am îndemnat spre cer, doară vei alege numai calea cerească!

Învățătura cea de pe pământ se naște din știința firii omului, iar știința firii nu este rod ceresc, și nimeni nu poate pricepe că această plămadă, această știință are rădăcina străină de cele din cer, și Eu mereu ți-am spus: *«Ferește-te de proorocul mincinos, care zice de cele plăcute ție că sunt cerești»*. Da' de unde, tată! că firea omului tot căzută va rămâne până la arătarea Mea pe norii slavei și întru cele cerești venind, că nu vrea omul să lucreze ca în cer pe pământ, nu vrea să învețe în cer, și învață pe pământ. Nu vrea omul să caute să intre pe poarta cea îngustă, care e îngustă de lipsa celor care nu apucă pe ea. Dar calea cea largă e largă din pricina numărului celor ce merg pe ea, și scris este: *«Largă este calea care duce la pieire și mulți apucă pe ea»*.

O, toate cresc sub ploaia cerului când Eu îmbrac norii cu ploaie; toate cresc, toate florile, toate ramurile. Numai tu, Israele, nu mai crești mare sub ploaia harului Meu, nu mai crești odată, nu te mai împlinești îndeajuns, și ești încă pipernicit, ești slab, slab de tot față de cum trebuia să lucrezi. Ești slab, măi poporul Meu, de parcă nu se prinde hrana Mea de tine. Vindecă-te, Israele. Eu sunt gata să te vindec, să vindec tot trupul tău, tot numărul tău cât a fost el în toată vremea lucrării Mele de patruzeci de ani, că ai rămas puțin cu trupul, puțin cu numărul, și iată ce fac! Mă scol și te strig să vii înapoi, să vii să Mă asculti așa cum cere vremea Mea în vremea acestui veac, căci fiii veacului acesta se însoară și se mărită, mănâncă și beau, dar cei ce se învrednicesc să intre cu împărăția Mea și cu învierea din morții veacului acesta, nu vor mai muri, și vor fi la fel cu îngerii, fii ai învierii, fii ai lui Dumnezeu. Eu sunt gata să te vindec, Israele, oricât ar fi de mare numărul tău, de la începutul acestei lucrări și până azi, din anul 1955 și până azi. Vino, tată, la Mine, dar știi cum vine asta? De ce-ți zic Eu: „*Vino la Mine!*“? Poate tu zici că ești venit la Mine, dar numai tu înțelegi ce zici, că Eu n-am ce să înțeleg. Vino, Israele, la Mine; la Mine, și nu la tine. Vino tu la Mine, nu Eu la tine. Vino tu la cer, și vino cu cerul, că pe pământ e amestecarea limbilor, e rodul nelegiuirii, dar tu vino și te naște din cer, din rodul sfințeniei de duh și de trup, și fă-ți și tu ucenici așa cum Mi-am făcut Eu, și hai să lucrezi pentru cele ce vor rămâne, iubitul Meu Israel.

O, poporul Meu care te-ai adunat azi cu Mine, ridică-te, tată, și stai drept cu Mine, ca să adunăm pe cei risipiți ai Mei și ai tăi, că mulți s-au rătăcit prin calea cea largă. Scoală-te la lucrare cerească pe pământ, măi poporul Meu care ai rămas cu Mine, că atunci Eu am avut doisprezece ucenici și am ridicat gloate întregi prin ei, dar acum am mult mai mare număr de martori, și voiesc să ridic spre cer toate noroadele, așa cum i-am făgăduit lui Avraam.

O, poporul Meu, de câte ori ți-am spus să mănânci hrană curată și binecuvântată, hrană făcută de tine! pentru că tu ești binecuvântat pe pământ. De câte ori te-am pus să mănânci cu mâinile curate, cu mâini spălate de lume! Dar nu

aveai cum să te îndeletnicești bine, că iar o luai cu cele dinainte, iar te lăsași și iar mâncai din mâna lumii pâine făcută de mâini necurate, hrană străină de binecuvântarea ta. De două mii de ani voiesc să așez pe pământ hrana cea din Eden, dar puțini au voit să semene cu cei dintru începutul cel curat. De șapte mii de ani mănâncă omul carne și nu se mai satură de ea. De șapte mii de ani stă omul căzut, și nu se mai scoală să stea din nou întru început. De aceea voiesc să te ridic pe tine, poporul Meu Israel, și să te numesc Israel în locul celui care n-a ascultat de Dumnezeu. De șapte mii de ani mănâncă omul animale și păsări și trupuri cu suflare de viață în ele, și zice că așa a lăsat Dumnezeu. O, poporul Meu, Mă tângui și Eu ție, că omul zice că așa a lăsat Dumnezeu, nu zice că omul a lăsat așa, că omul a făcut așa, și că Dumnezeu l-a răbdat pe om și îl rabdă de șapte mii de ani și îl binecuvintează așa cum este el de șapte mii de ani, doar se va lipi de om binecuvântarea Mea. Ce să-i fac? Să-l blestem? Dar omul e blestemat prin ceea ce face pe pământ și peste trupul lui. Să-l mai blestem și Eu? Eu aștept să se prindă de om binecuvântarea Mea, să se prindă de-acum, că veacul e pe sfârșit. Veacul înseamnă omul, tată, veacul omului, timpul omului, voia omului, asta înseamnă veacul acesta. Dar veacul ce va să vină nu mai este al omului, și este al omului îndumnezeit din tâlpi și până-n creștet, al omului născut din cer, al omului cel nou, care este după chipul și asemănarea lui Dumnezeu Iisus Hristos, Care S-a arătat oamenilor, Care S-a dat spre răscumpărarea oamenilor care vor crede în El.

Mai aud și pe câte un creștin că așa a fost să fie, că dacă nu era așa, nu se-ntâmpla aceasta sau aceea. Aceasta este o talmăcire omenească, poporul Meu. Cine, tată, te îndeamnă să spui și tu așa, să crezi și tu așa? Așa a fost de la om, dar nu de la Dumnezeu, că Eu, Domnul, nu sunt părtaș, nu Mă fac părtaș greșalelor sau păcatelor lumii. Aceasta este lucrarea omului, oricine ar fi fost omul acela, căci omul, cât de bun ar fi lui Dumnezeu, când caută să facă ceva bun, dar de la el și nu de la Dumnezeu, atunci Domnul îl lasă să cadă de sus, că n-are ce să-i facă altceva unui astfel de om. Îl lasă să cadă din cer, ca să vadă că nu se poate după voia omului și că omul trebuie să fie în Domnul dacă vrea omul să fie, iar dacă nu vrea așa, acel om nu este, nu este încă, și mai are până se va scula ca să fie și ca să-l cunoască Dumnezeu. Să nu cugeți, Israele, în felul acesta, că iată, azi te învăț și acest tâlc. Nu așa a lăsat Dumnezeu. Dacă Iuda, unul din cei doisprezece patriarhi, a avut trei băieți, și dacă toți băieții lui au murit prin faptele lor rele înaintea lui Dumnezeu, oare așa a lăsat Dumnezeu, ca să moară ei, urmașii lui Iuda? Nu, tată, ci așa au voit ei, nu Dumnezeu a voit așa, nu Domnul a voit ca ei să păcătuiască; Domnul doar a reparat păcatele lor și pieirea lor. Și prin ce a reparat? Tu vei zice altfel. Iată, stau pe loc și te întreb: prin ce a reparat Domnul păcatele băieților lui Iuda, strămoșul Meu? Și acum îți spun Eu prin ce s-a făcut repararea, că s-a făcut prin Mine, Care am ridicat ocară și blestemul care venise prin păcatele lor; prin Mine, Care M-am sălășluit în trupul omului cel urmaș lor ca să răscumpăr pe Israel și pe Iuda. Dacă fiii preotului Eli au făcut atâta rău înaintea lui Dumnezeu și au murit prin faptele lor rele, nu Eu am lăsat așa, ci omul a lucrat așa. Nu pentru ca să ridic pe Samuel am lucrat ca să-l aleg pe Samuel, ci pentru ca să repar greșalele lor am ridicat pe Samuel. Dacă fiii lui Israel au făcut atâta necredință înaintea lui Dumnezeu, nu așa a fost să fie, și am suferit pentru Israel și până la întruparea Mea de la Tatăl, am suferit cu Tatăl și cu Duhul Sfânt și înainte, și pe urmă, căci Israel nu s-a lăsat până nu s-a lepădat de Mine. Și prin tine vreau să-l răscumpăr

acum și pe el, pe cel ce s-a lepădat de Mine. Să nu mai zici, măcar tu să nu mai zici că dacă nu era asta, nu era cealaltă, și să zici că aceasta este o tălmăcire omenească.

Eu nu îndreptătesc păcatul, Eu nu-Mi pun pavăză păcatul, și nici tu să nu faci altfel, poporul Meu, și fii înțelept și nu căuta să tălmăcești ale omului, și tălmăcește pe cele din cer pe care Eu le aduc spre tine de patruzeci de ani. Dacă Avraam a greșit ca un om, greșeala lui și-a primit plata ei și trupul ei, iar dreptatea lui Avraam și-a primit plata ei și făgăduința ei. Așa și tu, creștine, dacă ai stat mândru lângă Mine și poftind lângă Mine, Eu te-am lăsat să te prindă sub ea ispita căderii și a întunecimii ei, că Eu n-am putut să Mă amestec în eul tău, în mândria ta. Eu nu am partășie cu păcatul tău, cu mândria ta, cu eul tău, și te las să cazi, ca să vezi ce înseamnă să te numești tu singur Dumnezeu, să-ți faci alt dumnezeu afară de Mine și să te închini lui. Dumnezeu, numai Unul este, dar când tu dai să te numești drept Dumnezeu, ajungi să vezi că nu ești și că Eu nu sunt amestecat în mândria ta. Și când începi să zaci fără de putere, fără de mângâiere, atunci tu dai să te scoli singur și să bați din nou la ușa Mea. Eu atunci te cercetez dacă ești venit cu pocăință întreagă și plăcută Mie, dacă ești cu îndreptare întreagă și dacă ești vindecat prin pocăință, Eu deschid ușa largă și te iau înăuntrul Meu, dar dacă ești pe jumătate rămas cu moartea și cu tine și numai pe jumătate te îndrepti spre Mine, atunci Eu nu-ți deschid, oricine ai fi tu. Sau dacă Eu, privind înainte, te văd că te vei întoarce iar la rele după ce te întorci la Mine, Eu, tot așa, Mă opresc să te primesc cu Mine.

Iată, Israele, judecățile Mele, tată, prevedere născută din Mine Însumi. Dacă omul greșește cu mintea sau cu cuvântul sau cu fapta, atunci primește pedeapsă tot ca greșeala lui, ori prin aproapele, ori prin vrăjmași, ori prin străinul lui; faptă pentru faptă. Dacă omul greșește în afară de trup, este pedepsit la fel cu greșeala sa, de însăși greșeala sa, dar când omul păcătuiește în însuși trupul său, atunci a dărâmat omul templul lui Dumnezeu dinăuntrul său, și ia loc mândria și căderea și păcatul și pustiirea. Și când văd pe om că se duce la biserică, și la cele sfinte se duce omul, se duce fără pocăință, și mai zice omul că așa a lăsat Dumnezeu, vai, până când, oare, voi mai răbda?

Măi poporul Meu, roagă-te lui Dumnezeu pentru duhul înțelepciunii peste om, fiule. Omul nu știe ce înseamnă om credincios, și zice omul că e credincios. O, un om, până să se dovedească la Domnul credincios, are de lucru, tată. Mai întâi trebuie să aibă chemare la Hristos, și după lucrarea de chemat trebuie să fie ales la lucrul celor aleși pentru lucrul cu cerul, și numai după aceea primește numele de credincios. Nu știe omul ce înseamnă să fie credincios, și iată ce puțini credincioși sunt! Iată ce puțini și în mijlocul tău, Israele, poporul Meu! Că unii din voi ați rămas la treapta celor primiți; o parte din voi ați fost ridicați la treapta celor chemați; o parte mai mică apoi, ați fost numiți pe treapta celor aleși, și puțini de tot ați fost așezați pe treapta celor credincioși, cărora să le încredințez lucrare asemenea cu lucrarea Mea peste oameni.

Iată, mai-marii legii, cunoscătorii legii zic că nu se poate astăzi să mai vorbească Dumnezeu. Dar cine sunt aceia care spun așa? Eu nu-i cunosc pe aceștia care nu Mă cunosc pe Mine, care zic că Eu nu mai sunt, care zic că Domnul nu vede, că Domnul nu aude, că Domnul nu grăiește. Dar Eu vă zic: feriți-vă de minciună și de cele ce izvorăsc din ea și folosiți prevederea întru toate, și folosiți pe Duhul Sfânt peste voi, și nu folosiți duhul omului, care stă și stăpânește peste voi. Să nu vă lăsați sufletele voastre sub stăpânirea omului

care zice că Domnul e mut și surd și orb. Luați duhul prevederii, luați pe voi lucrarea nesticăciunii de trup și de duh și întăriți-vă cu Duhul Sfânt, copii ai acestui popor. Ferice de omul care a dobândit de la Dumnezeu lucrarea duhului prevederii, a înainte-vederii celor lucrate, celor ce trebuie lucrate.

Îmbracă-te întru nesticăciune, poporul Meu, și după aceea vei vedea cu privirea ta că toată firea cea văzută va fi nesticăcioasă pe veci, tată. Pe tine te așteaptă tot și toate, că Eu pe om l-am pus împărat peste toate atunci când l-am creat, și l-am pus să pună nume la tot și la toate, și i-am dat cunoștința Duhului Sfânt. Pe tine, omule, te așteaptă tot și toate ca să intri întru nesticăciune, că toate cele ale firii văzute, toate vorbesc cu Dumnezeu: și pământul, și apa, și piatra, și frunza, și floarea, și păsările, și peștii, și animalele; toate au limbă și vorbesc cu Dumnezeu, și toate se roagă pentru nesticăciunea ta, omule; toate suspină după nesticăciune.

Neamul tău cel de la început, poporul român, poporul creștin, vorbea cu pământul și știa limba pământului și glasul pământului, știa limba și glasul pomului, al izvorului, al muntelui, al vremii, măi copii, știa limba păsărilor, știa limba calului, știa limba îngerului și se întâlnea cu îngerul lui Dumnezeu, și vorbea omul cu toată firea cea văzută și cu cea nevăzută, vorbea și îi înțelegea șoapta, măi poporul Meu. Vorbea omul cu Dumnezeu, tată, și acum iată ce face omul: crede în cele făcute de om și nu mai vorbește cu cele create de Dumnezeu. Dar voi treceți dincolo, tată, dincolo de cele ale lumii și ale omului. Treceți dincolo și feriți-vă de proorocul mincinos, care închipuie împărăția lui cu împărăția lui Dumnezeu, ca să înșele pe fiii oamenilor, ba chiar și pe fiii lui Dumnezeu.

Voi să nu căutați ca lumea cea din afară, și altfel să umblați înaintea Mea, că vreau, poporul Meu, să pun peste tine Scriptura aceea care a rostit prin graiul Meu și așa a spus: *«Voi să nu căutați ce veți mânca sau ce veți bea sau cu ce vă veți înveli, că toate acestea păgânii lumii le caută. Tatăl vostru știe că vă trebuie vouă acestea. Voi căutați împărăția Tatălui, și toate acestea vi se adaugă vouă»*. Voi vindeți averea voastră, și apoi privegheați o clipă cu Mine, o clipă, tată. Puneți-Mă la încercare, și veți vedea că Tatăl vostru știe că aveți trebuință de acestea. Dar dacă Tatăl vostru nu știe că vă trebuie vouă toate acestea și vă lasă să vă munciți voi din greu, atunci înseamnă că voi nu știți pe Tatăl, că voi nu căutați împărăția Tatălui vostru; înseamnă că voi nu sunteți fiii Tatălui ca să aibă grijă Tatăl. Eu v-am spus că toate acestea păgânii lumii le caută, dar nu fiii lui Dumnezeu; păgânii le caută și se trudesă să le facă, dar fiii lui Dumnezeu nu le caută, pentru că Tatăl le adaugă lor cele de trebuință.

O, poporul Meu, nu dormi la cuvântul Meu, tată, că vreau să văd că ai auzit ce ți-am spus. Ferice ție dacă ai auzit, că se va vedea dacă ai auzit. Este câte un creștin care adoarme numaidecât când Eu las cuvântul Meu peste Israelul cel adunat la cuvântul Meu. Unii dorm cu sufletul, și auzind nu aud, și mănâncă degeaba. Dar când aude de la lume și de la știința firii căzute, atunci creștinul e treaz și veghează, și dacă-i spui că nu e cu Dumnezeu, el zice că nu-i așa, zice că e cu Dumnezeu. Ascultă-Mă pe Mine, poporul Meu, că nu așa se cheamă că ești cu Dumnezeu. Cu Dumnezeu când ești, tu ești un om deștept, care alege bine binele din rău, că astăzi nici nu se mai poate în alt fel. Alege-l, tată, pe omul care are pe Dumnezeu, și urmează-i sfatul și crede-l când îți spune despre pasul tău cel rău, și ascultă sfatul lui pentru îndreptarea ta. Un om al lui Dumnezeu are duhul dreptății și al cum-pătării și al prevederii, și cine nu-l are, nu te lua după el.

Omul necumpătat nu se poate sprijini nici pe el, dară să mai sprijine pe altul!

Dar Eu am o durere din mijlocul tău, Israele, că văd pe ici, pe colo că vorbește în tine și cel care nu stă bine întru Mine; îl văd că se bagă în lucrul Meu pe cel care nu împlinește așezarea Mea de azi și viața Mea de azi, și unul ca acela este sminteală, și să stea în stânga unul ca acela, că lucrul Meu din dreapta lucrează cu împlinire întreagă și cu prevedere și cu cumpătare; că n-ai vrut, măi poporul Meu, să fii numai cu Mine, și iată, acum nu te pot pune la lucru, și te țin în stâna Mea așa schiop cum ești, și am destui cu care nu pot să lucrez nimic. Și Eu vin și azi cu toată oastea cerească înaintea ta, și vin cu sfinții cei în sobor serbați în mijlocul tău, Israele, serbați de Mine și de tine; vin și las din nou porunca cea una și cerească: «Să iubești pe Domnul Dumnezeuul tău, din toată inima ta, din tot sufletul tău, din toată virtutea ta și din tot cugetul tău», ca să știi apoi cum să iubești pe aproapele tău dacă tu vei ști să fii aproapele Meu, că iată, tu nu știi să iubești pe aproapele tău. Nici măcar nu știi cine e aproapele tău, nici măcar atâta nu știi. Ți-aș da și această lecție, dar mai rău te-ai osândi prin ea, că tu zici tot ca tine și nu ca Mine. O, dacă ești mândru, creștine, nici n-ai cum să zici altfel. Tu zici că ești mai bun ca Mine când Eu îți zic ție să nu-l primești pe cel ce nu crede în Dumnezeu. O, de câte ori ai iubit tu pe satana, și ai zis că iubești pe aproapele tău! De câte ori ai iubit tu răul, și ai zis că iubești pe aproapele tău! Ai zis că ești mai bun și mai milostiv ca Mine; ai zis că tu deschizi tuturor. Deschide, tată, cui vrei, dar să știi că aproapele tău este al tău nu și al Meu. Aproapele tău seamănă cu tine și la tine trage, nu la Mine. Dacă tu ai ști să te iubești pe tine însuși și cum și cât să te iubești, abia atunci ai înțelege cum și cât și când să iubești pe aproapele tău. Dacă tu te iubești pe tine însuși mai mult decât pe Dumnezeu, și pe aproapele tău îl iubești tot ca pe tine însuși, dar când îl iubești pe aproapele ca pe Dumnezeu, aici ține de felul cum îl iubești pe Dumnezeu. Dacă Eu îl dau deoparte pe dușmanul împărăției Mele și tu ești mai bun și îl iei de partea ta, atunci tu semeni cu aproapele tău, care răstoarnă pe Dumnezeu.

Poporul Meu, aproapele tău să fie cel ce face voia lui Dumnezeu, tată, că tu nu știi să îți alegi pe aproapele. Lasă-Mă să îți aleg Eu dacă zici că ești cu Mine și cu această lucrare. Uită-te cum lucrez Eu cu această lucrare și cu fiii ei, și așa să lucrezi și tu, dar nu mai lua tu pe cel din stânga Mea ca să-l pui în dreapta Mea. Și dacă-l iei, nu la dreapta Mea îl pui, și îl pui la dreapta ta. Fii atent, iubitul Meu Israel, și să iubești pe Domnul Dumnezeuul tău, tată; să-L iubești, dar nu să-L înșeli, dar nu să-L sapi, dar nu să-L împiedici, tată. Să-L iubești. Și cum să-L iubești? Ca să-L iubești, înseamnă să-L ascuți tu pe El, și nu El pe tine. Să-L iubești înseamnă să-L dai Lui inima și sufletul și virtutea și cugetul tău. Să I le dai Lui, și El să îți le dea ție după voia Lui, nu după voia ta. Iată ce înseamnă să iubești pe Dumnezeu: înseamnă să-L iubești pe El și nu pe tine, și tot așa înseamnă să-l iubești pe aproapele, ca pe tine însuși. Să-L iubești pe Domnul în tine, și tot pe Domnul să-L iubești și în aproapele tău. Israele. Să-L iubești pe Domnul în aproapele tău, și nu altfel, poporul Meu.

Iată ziua lui Verginica în mijlocul sfinților cerului. Era duminica tuturor sfinților în ziua nașterii lui Verginica. Așa am voit Eu cu nașterea ei, ca să-i bucur pe sfinții care-și așteaptă răscumpărarea de șapte mii de ani. Eu nu-i mai dau azi cuvântul, pentru că sunt încă în poporul tău, Israele, sunt alții strecurați în poporul tău, care nu înțeleg că cei din cer

sunt vii în vecii vecilor, care nu înțeleg că cei ce sunt ai Mei, vii vor fi dacă vor pleca din trup. Verginica este de-a dreapta Mea, că ea a fost cuvântul Meu, și ea este cuvântul Meu. Cine a fost prooroc, prooroc rămâne. Cine a fost păstor, tot păstor rămâne. Cine a fost viu în trup, tot viu rămâne în veci, și lucrează în veci. Dar am cârtitori aciuși în mijlocul tău, măi poporul Meu, cârtitori care abia pot să creadă în cuvântul Meu. Se zbat să creadă, dar necredința e mare pe lume. Și dacă cei ce sunt în mijlocul tău atinși de lume, se luptă cu necredința, iată, Verginica nu voiește să lase cuvântul ei. Ea e fericită că este cu Mine în mijlocul tău, poporul Meu. Ea este mare între sfinți, și este iubită și cinstită, că e venită din strămtorarea cea mare a vremii de sfârșit, că a purtat lucrarea Mea cea de la sfârșit. Va fi și ea cu cuvântul ei când vei fi mai mic la număr adunat, dar pentru necredință ea nu poate acum lucra. Totul este cu puțință la cei credincioși, dar la cei necredincioși, e greu, tată.

Toți sfinții te sprijină pe tine, Israele; toți te poartă spre Mine, și să știi cum să mijlocești prin ei la Mine, că Eu te am mare, poporul Meu, și sfinții știu mărirea și harul tău.

Binecuvântat să fii cu binecuvântare de sobor de sfinți și cu binecuvântarea lui Verginica, cea sărbătorită de Mine și de cer și de tine, poporul Meu. Să fii veșnic binecuvântat, Israele. Să iubești pe Domnul Dumnezeuul tău așa cum te învață Domnul tău, nu cum te învață omul, fiule. Tu ești poporul Domnului, poporul cel binecuvântat. Binecuvântat să fii, Israele adunat azi, și tu, Israele care te vei aduna mâine, că mâine vei fi mare, și Eu voi avea nuntași la nunta ta cu Mine.

Pace ție, iubitul Meu Israel! Îi este dor cuvântului lui Verginica să stea în sfat cu fiii cei credincioși. Ea știe cu duhul pe cei care poartă dorul cuvântului ei, dar Verginica folosește prevederea cerească; ea vede înainte-vedere și nu dă acum cuvântul ei, din pricina necredinței care stă aciuată în poporul tău, Israele, dar ea se bucură deasupra ta, și mare bucurie e pe Mine și pe ea de sărbătoarea acestei lucrări dumnezeiești. Lucrarea aceasta de patruzeci de ani, este intrată în sărbătoarea ei. S-au împlinit trei ani de sărbătoare. Un pic, și sărbătorim trei ani de la punerea pietrei de temelie a lucrării văzute. E sărbătoare de nou Ierusalim în mijlocul tău, măi poporul Meu. De trei ani e sărbătoare, și sărbătoarea merge înainte până la ziua de odihnă, tată, și va fi din zi în zi mai mult să iubești pe Domnul Dumnezeuul tău, Israele, că Eu te iubesc și Mă slăvesc în mijlocul tău, și te vor căuta noroade multe când voi opri apa din izvorârea ei, și tu vei avea apă de har, apă din cer, învățătură din cer pe pământ, că voi lua duhul mângâierii de la fiii oamenilor, și ei vor alerga după răcoare de suflet și nu o vor găsi decât la tine, poporul Meu, și tu vei lua în ziua aceea apă cu cofița și cuvânt de Duh Sfânt în legătura ta, și vei împărți la cei fără de mângâiere. Vreau să te văd că lucrezi cu prevederea alături, tată, căci cu ea alături vei gândi înainte, și ea va lucra înaintea pasului tău, înaintea faptelor tale. Prevederea se gândește înainte de orice, și numai fiii lui Dumnezeu o au pe ea în lucrul lor. Fiii oamenilor nu folosesc Duhul Sfânt al prevederii, și de aceea nu scapă de rău, ba uneori lucrează răul cu patimă, până ce răul își desface capcana lui și îl prinde pe cel ce îl lucrează pe el.

Poporul Meu, e Duhul Sfânt deasupra ta, măi tată. Luați Duh Sfânt, copiii ai lui Israel, și să se vadă că ați luat. Vreau să mai ridic din fiii tăi spre lucru, Israele. Vreau s-o văd pe Verginica bucurându-se în rodul ei, tată, hrânindu-se din rodul ei. Binecuvântat să fie rodul tău cel nou, poporul Meu,

și din sămânță să iasă sămânță clipă de clipă, și din har să iasă fii ai lui Dumnezeu, și din Duhul Sfânt să curgă izvoare de cuvânt dumnezeiesc peste făptură.

Te voi adăpa pe tine, grădina Mea, și pe fiii tăi. Voi slobozi tot timpul glasul Meu peste tine, și le voi spune copiilor tăi să ia cu trăistuța și să-ți ducă cuvântul Meu cel de bucuria ta cu Mine, poporul Meu.

Binecuvântați să fiți voi, copii ai grădinii Mele, grădina a începutului cel nou, cel profetizat prin vasul acestei lucrări, prin Verginica.

Binecuvântat să fii, Ierusalime, și binecuvântat să fie începutul tău cel nou.

Binecuvântat să fii, Israele, poporul Meu, și să iubești pe Domnul Dumnezeuul tău așa cum te iubește pe tine Domnul Dumnezeuul tău. Pace ție! Aș sta cu tine în sfat pe veci de veci. Voiesc să înmulțesc focul inimii tale după Mine și după lucrarea Mea cu tine. Voiesc să te văd arzând de duh și de har, că vreau să te însoțesc pe tine semnele cerești, tată. Pace ție, Israele, poporul Meu, cel ce stai cu duhul treaz și lucrând!

Pace și ție, măi Israele care te-ai dus și ai gustat din vinul lumii, tată! Întoarce-te la Mine, întoarce-te și nu mai sta lângă alți dumnezei, Israele pribeag. Întoarce-te, fiule. Eu stau și te aștept, dar vezi cum te întorci, să nu rămâi pe jumătate pe afară. Intră înăuntru, tată, intră în duhul acestei lucrări care se numește Cuvântul lui Dumnezeu. Eu sunt Cuvântul. Întoarce-te, Israele pribeag, și ia, tată, chipul Meu și asemănarea Mea, și întreabă pe cei ce au tâlcul Meu ca să te învețe cum să stai dacă te întorci, cum să intri și cum să stai și cum să vorbești și cum să taci și cum să mănânci și cum să fii viu.

Binecuvântată să fie învierea celor ce se întorc din moartea cea din lume, iar Eu Mă voi scula din răstignire și voi fi viu peste tot trupul tău, poporul Meu, peste tot numărul tău, și vom atrage nuntașii la nuntă, și serbarea de nou Ierusalim va fi frumoasă pe pământ.

Iată veste cerească: te voi aduna în curând, Israele, și vom flutura stegulețe, și va cânta Duhul Sfânt în mijlocul tău, din psaltire și din strune, și vom stropi pământul cu Duhul Sfânt. Voi trâmbița și voi trimite străjerii să te vestească, și iar vom serba sărbătoarea Cuvântului, și lucrarea Mea se va scula în mijlocul cetății ei de naștere, și oamenii vor vedea că a fost Domnul în mijlocul lor, și ei nu L-au cunoscut că a fost.

Israele, pace ție, măi poporul Meu! și glasuri de copii să iasă din tine înaintea Domnului, glasuri de copii ai Domnului, Israele. Îmbracă-te frumos, îmbracă-te curat, și ia cântarea cea nouă și mergi spre cer lângă Mine, că Eu sunt cu tine, sunt în întâmpinarea ta, poporul Meu, și Tatăl ne va întâmpina, și moarte nu va mai fi.

Eu sunt Domnul Dumnezeuul tău, Israele, poporul Meu. Amin, amin, amin.

13/26 iunie 1994

Sărbătoarea Nașterii sfântului Ioan Botezătorul

Domnul a vorbit în toate vremurile pe pământ. Învățătură despre taina iertării și a pocăinței. Proorocie pentru viață fără de moarte. Răstignirea patimilor.

Harul Meu să fie întru tine și peste tine, popor al lui Israel, că mare este numele acesta, măi Israele, și să-l porți tu până la arătarea Mea pe norii slavei, ca să-i arăt lui Israel ce a însemnat acest nume în cer și pe pământ.

Pace peste tine, grădina Mea în care-Mi deșert râul cuvântului Meu! Iar voi, străjerii Mei din grădină, aveți grijă de

această grădină, căci duhul rău se zbate împotriva acestei grădini. Vegheați din zi în zi mai treji, și să rămâneți în deșteptare bine chivernisită, căci harul Meu va mistui toată musca rea, toată omida care vine din afară, zbatându-se să-și facă loc de așezare pe vreo ramură a grădinii Mele. Vegheați, ca să fiți plini de har în toată vremea, ca să fiți plini de pacea Mea pe care mereu o lucrez peste voi, că fără ea Eu sunt olog și ciung și mut și orb la voi. Fără pacea Mea din voi Eu sunt neputincios, tată, chiar dacă sunt Dumnezeu. Voi sunteți mâinile și picioarele Mele și lucrul și umbletul Meu; voi sunteți graiul Meu; voi sunteți harul Meu din vremea aceasta, căci harul din vremea aceasta este un har despre care nu s-a mai pomenit prin veacuri. Credința voastră din vremea aceasta este o credință despre care nu s-a pomenit în poporul lui Israel. Eu pe Israel l-am avut de popor. Eu în mijlocul lui am avut lucrare de cuvânt și fir ceresc pe pământ și domnie prin profeti și prin apostoli și prin sfinți și prin îngeri, tată.

Iată, măi poporul Meu, Eu am vorbit toată vremea pe pământ ca și în cer, dar cu cine am vorbit pe pământ, aceia s-au făcut prooroci. Și tu când te mai faci prooroc? Prooroc înseamnă om care vorbește cu Dumnezeu, om cu care vorbește Dumnezeu. O, măi Israele, să te uiți, tată, în cartea cerului și să vezi bine și să înțelegi, că Eu cu cine am vorbit între oameni, aceia s-au făcut prooroci și îngeri, s-au făcut căpetenii și apostoli, s-au făcut arhierii și preoți și împărați, tată, s-au făcut voievozi și învățători cerești între oameni și peste Israel, dar azi vorbesc de patruzeci de ani cu tine și nu te pot ridica la nici una din aceste trepte, măi poporul Meu. Uită-te la lume, tată, că se înalță mereu pe treptele ei și se fac din ea căpetenii și cărmuitori și arhierii și patriarhi și prooroci, măi poporul Meu. Și tu, tată, Mă ai pe Mine deasupra ta cu cuvânt și cu har și cu darurile cele pentru sfârșit, și cum să fac Eu cu tine să te fac vrednic de treptele cerești pe pământ?

Eu cu proorocii lumii n-am ce să fac, cu mai-marii lumii n-am lucrare, că Eu n-am prietenie cu necredincioșii și cu călcătorii poruncilor Mele cele cerești și sfinte. Aceștia zic și ei că au pe Domnul, dar nu-i adevărat, tată, căci scris este: «*Cu cei necurați nu voi șede*». Dar nici ție, creștine al lui Iisus Hristos, nu ți se cade să stai în prietenie cu necredincioșii. Și dacă stai, ce mai ești tu atunci? Tu zici și atunci că ești creștin, dar Eu nu zic tot așa. Eu zic ca Mine, nu ca tine. Eu zic ca legea Mea cea sfântă, nu ca a ta, măi popor greoi la fire și la voință și la curățenie de duh și de fire și de trup, tată, că tu zici că e glumă Scriptura care spune despre Mine că nu voi sta la masă cu cei necurați, cu cei necredincioși, care nu păzesc legile Mele. Și iată, vine vremea să închid porțile harului, și vine vremea să pun în cinste lucrarea Mea de cuvânt, căci lucrarea aceasta de cuvânt este cortul Meu peste tine, este acoperământul Meu deasupra ta, Israele. Și pe cine trebuie să stea acest cort? Peste cine, măi poporul Meu? că tu te-ai învățat să intri și să stai cum vrei tu, dar iar îți amintesc: «*Cu cei necurați nu voi prânzi*».

Și ce înseamnă necurat? Cel ce nu stă cum e voia Mea, acela este necurat. Cel ce stă în voia lui, cel ce nu ascultă de cuvântul Meu, cel încăpățânat, cel fără de rușine, cel cârtitor și dușmănos, cel mofturos și pretențios, cel ce umblă cu lumea de mână, cel ce se uită peste hotar, cel ce are gânduri lumești și trupești, acela este necurat pentru cer și pentru acest cort, adică pentru această lucrare care acoperă pe Israel. Și iată, Israel s-a învățat să stea cum o fi, și nu curat cum e voia Mea. Dar iată ce rostește Domnul acum: cel ce voiește să intre și să stea în lucrarea aceasta de cuvânt din cer, acela să se cerceteze pe sine și să se spele bine în vasul acesta, în râul

acesta, să se spele de păcatele sale și numai așa să se strecoare sub cortul acesta, că voi pune îngeri de jur împrejur, și am pus, și voi pune, și nu se va mai sări peste porți. Altădată nu intrau creștini nebotezați în împărăția Mea, și așa voi lucra și cu tine, măi poporul Meu, și nu vei mai putea intra nepocăit în cortul acesta, în biserica aceasta de nou Ierusalim, că tu, măi Israele, așa ești numit în cer: biserica Noului Ierusalim. Poate că tu n-ai știut care este numele bisericii tale. Și iată, tată, taina de biserică este înfricoșătoare, și tu stai în ea nepocăit și necurățat. Nu mai sta așa, Israele. Curăță-te, că așa se zice: „*Cei chemați, ieșiți, și să nu rămâneți, iar cei credincioși, rămâneți și rugați-vă Domnului*“, că lucrarea cuvântului Meu este pâine cerească, și în cine nu se lasă ea cu rod, acela n-are parte de această pâine, acela n-o primește, tată, și el nu știe; nu știe, că el doarme în vremea mesei, doarme și cu duhul, și cu trupul, și cu auzul, și cu inima. Doarme creștinul la cuvântul Meu și zice că e creștin, și zice că vine să se împărtășească cu hrana cuvântului Meu.

Eu am voit de multe ori să vă arăt cu arătare cerească felul lucrării Mele de cuvânt, să las văzută slava de îngeri, care are lucrarea de a hrăni pe poporul Meu cu cuvântul Meu, dar n-am putut lăsa descoperită această slavă, căci creștinii Mei au îndrăznit mereu și au făcut păcate și după ce au cunoscut lucrarea Mea, înfricoșătoare lucrare de cuvânt ceresc, cuvânt purtat pe îngeri și pe slavă cerească. Dar Eu, tată, n-am să Mă împac cu această amestecătură, și pe cel necurat îl voi scoate din acest ogor, ca pe un pom fără de rod, ca pe o ramură plină de omizi și de muște; că mare și cerească este această lucrare, și nu este omenească, ci este dreaptă și cerească, măi Israele, dar creștinii au stat cu gândul lor lângă acest izvor și au fost încărcăți de pretenții și au cerut mereu să le grăiesc după cum era felul lor și statul lor. O, să iei felul Meu peste tine și să stai fără pretenții cu cerul și să înveți viața cea cu smerenie și să păstrezi acest aluat pentru toată vremea, ca să ai cu ce crește, măi creștine.

Iată, astăzi este sărbătoare creștinească pe pământ, și tu, Israele, serbezi cu Mine. Lumea serbează cu lumea, și tu cu Mine, tată. Ne-am adunat în buchețel de mlădițe tinere, buchețel de muguri în mâna Mea, și stau cu tine în mâna Mea și grăiesc cu tine. I-am adunat pe cei tinerei și am făcut un buchet, și îl parfumez cu miresme noi, de cuvânt nou, și vreau să am grijă de buchețelul cel tânăr, și el să aibă grijă ca și Mine, și să lucrăm același fel de lucru unii spre alții.

Poporul Meu, să iubești pe Domnul Dumnezeuul tău, Care te iartă pe tine de șaptezeci de ori câte șapte, dar să nu folosești acest cuvânt în bătaie de joc, ci să stai în aluatul smereniei, popor mititel. Cu tine vreau să ies spre neamuri, popor mititel și tinerel, dar să știi să stai cu Mine, să știi cum să stai și cum să-ți fie statura. Să nu judeci pe Domnul Dumnezeuul tău și să nu-L ispitești ca și cei mai mari, și tu să-L iubești pe Domnul Dumnezeuul tău cu inima și virtutea toată, și cu gândul și cu fapta, cu sufletul tău cel dumnezeiesc, căci sufletul este dar dumnezeiesc peste trupul tău, și trupul tău nu este nimic fără sufletul Meu în sufletul tău pe care-l ai de la sufletul Meu suflat. Să nu folosești în bătaie de joc taina Mea, că Eu sunt Domnul Dumnezeuul tău, Care te iartă de șaptezeci de ori câte șapte, măi Israele. Dar ce vrei tu să-ți iert? Că fii atent, Eu la masă cu tine nu stau dacă nu ești curat. Cine M-a întrebat pe Mine despre iertarea greșalelor? Și Eu ce am răspuns? Voi știți, măi copii ai lui Israel? Eram cu apostolii Mei și îi învățam ca să știe și ca să împlinească ce le spun, și le-am spus așa: «*De-ți va greși ție fratele tău, mergi și dojenește-l între tine și el, și dacă te ascultă, ai câștigat pe fratele tău. Și*

dacă nu te ascultă, mai ia cu tine unul sau doi frați pentru mărturie. Și dacă nici așa nu se lasă câștigat, adu-l în sfatul bisericii. Și dacă fratele nu se înduplecă, acela să-ți fie ca păgân, nu ca frate. Și ce legi, legat este; și ce dezlegi, dezlegat este pe pământ și în cer», după cum este scris. Dacă un frate ți-a greșit și se întoarce pocăindu-se, iartă-l. Dacă se întoarce iartă-l. Vedeți voi ce taină? Și dacă nu se întoarce, du-te tu și încearcă. Și dacă nu se întoarce, mai ia cu tine unul și doi. Și dacă nu se întoarce, dă-l sfatului bisericii. Și dacă nici așa nu se întoarce, să-ți fie ție ca un păgân, ca un călcător de lege. Și s-a sculat Petru și M-a întrebat: «*De câte ori, Doamne, va fi să iert pe fratele care-mi greșește? De șapte ori, oare?*». Și atunci am zis: «*Nu de șapte, ci de șaptezeci de ori câte șapte să ierți pe cel care-ți greșește ție dacă se întoarce cel ce ți-a greșit*». Dar fii atent la mersul fratelui cel vinovat, ca să vezi dacă și el iartă pe cel ce-i greșește lui, și învață-l taina iertării, tată, și să-i spui celui iertat să ierte și el fratelui care-i greșește lui, că dacă nu, acela este slugă vicleană, care nu iartă din inimă pe fratele său.

Măi copii, dacă Israel avea slava Mea văzută înaintea lui, de ce a mai căzut de la fața Mea? Îl călăuzeam cu stâlp de foc și cu stâlp de nor, și tot în zadar a fost, tot necredincios a murit Israel, necinstind minunea Mea din calea lui. Așa este și această minune a cuvântului Meu, cu care stau înaintea ta, Israele, că te-am luminat cu lumina cea de la început, pentru că la început era Cuvântul, și Dumnezeu era Cuvântul, și Dumnezeu este și acum Cuvântul și lumina, precum la început; și te-am condus cu acest stâlp luminos, poporul Meu, și te-am iertat de șaptezeci de ori câte șapte, ca apoi să înveți să stai cu Mine. Și de ce te-am iertat? O, mare lucru este să știi să-Mi răspunzi de ce te-am iertat. Te-am iertat ca să fii curat și spălat de păcate și ca să te pun apoi la masă cu Mine, la masa cuvântului Meu, să te pun curat, că scris este: «*Cu cel necurat nu voi mânca*». Iată, de aceea te-am iertat. Te-am iertat ca să te curăț prin taina iertării, și apoi să te folosesc pentru Mine, să te folosesc cu duhul și cu trupul tău, să am Eu duhul și trupul tău, și să fii al Meu apoi. Și de unde așa? că tu îmi dai în cap cu cuvântul iertării cea de șaptezeci de ori câte șapte. Dar Eu altfel te-am învățat. Nu așa te-am învățat să înțelegi, și de aceea îți spun: să nu iei în bătaie de joc această taină, măi poporul Meu. Ce am spus Eu atunci? Am spus: «*De-ți va greși ție fratele tău*», ție, dar nu Mie; de-ți va greși ție, nu de va păcătuia Mie. De-ți va greși ție, iartă-l, prin părerea lui de rău. Vezi tu, tată, că am dreptate când îți spun că nu știi să-ți alegi și să cunoști care este aproapele tău? Dacă un creștin, așa zis creștin, păcătuiește Mie, acela mai este al Meu? acela mai este al tău? Ce fel de aproape al tău mai este acela dacă aproape al Meu nu este el? Acela Mă sapă, nu Mă apropie. Acela Mă alungă, Mă pironeste cu păcatele sale.

Așa erai tu, măi Israele, când te-am chemat ca să-Mi fii aproapele Meu, și Eu, aproapele tău, și te-am iertat și de păcate, și de greșale apoi, ca să fii curat și ca să pot pune masă cu tine, și ți-am spus: «*Dacă nu vei fi ca pruncul, nu vei intra cu împărăția Mea, cu masa Mea*». Știi cum am fost Eu cu tine, măi Israele? Am făcut ceea ce am zis Eu când am zis de omul cu o sută de oi, care a lăsat pe cele nouăzeci și nouă și s-a dus după una rătăcită, și dacă se întâmplă s-o găsească, să se bucure de ea mai mult decât de cele nouăzeci și nouă. Așa am vrut Eu să Mă bucur cu tine, iubitul Meu Israel, și te-am aflat și te-am iertat prin darul Meu, ca să fii curat și ca să pot sta în mijlocul tău cu masa cuvântului Meu. I-am lăsat pe cei drepti din cer, și M-am coborât pe pământ la tine, tată, așa cum omul cel cu o sută de oi le-a lăsat pe cele drepte, nouă-

zeci și nouă, și a plecat după cea rătăcită. Am venit pe pământ la tine, tată, ca să te caut și ca să te număr în ceata dreptilor cei curați, și să lucrezi ce a mai rămas nelucrat de ei, ce n-au mai apucat ei să lucreze. Să lucrezi și tu în ogorul dreptilor, ca să iei și tu plată de drept și de prooroc și de apostol și de înger, tată.

Măi poporul Meu, mare este taina pocăinței, și când te voi vedea cu ea întru tine? Când, oare? «*Cel ce-ți greșește ție și nu se întoarce pocăindu-se, să-ți fie ție ca un păgân și ca un vameș*»; așa am spus Eu. Acela n-are lucrarea pocăinței, n-are pe Dumnezeu acela. Să-ți fie ție ca un păgân unul ca acela. Dar cel ce păcătuiește față de stăpânirea cea cerească, față de domniile cerești, față de îngeri și de sfinți, acela cum să-ți fie? Vrajmașul lui Dumnezeu cum să-ți fie ție? Cel ce păcătuiește asupra Duhului Sfânt, cum să-ți fie acela? Cel ce păcătuiește împotriva cuvântului Meu rostit în vremea aceasta, acela cum să-ți mai fie ție?

Iată, Israele, vine vremea să fac așezare nouă și tare în mijlocul tău, ca să am pe pământ, și să vadă omul pământului fața lucrării lui Dumnezeu peste cei cu lege și peste cei fără de lege; peste cei cu lege din poporul Meu, și peste cei fără de legea Mea în poporul Meu, și poporul Meu va învăța și va lucra și va avea atunci legea cerească pe care am lăsat-o Eu spre lucru, și nu va mai pătrunde sub acest cort de cuvânt dumnezeiesc cel necurat cu ascultarea și cu credința și cu inima și cu fapta mâinilor sale și a inimii sale. Cel pretențios se va umple de ocară atunci, și va suferi rușinea care vine de la lucrarea îngâmării sale, și nu va mai lua în bătaie de joc taina pocăinței și a umilinței, că Dumnezeu a avut milă mare de acest popor, și minunată este taina aceasta ca să i se ierte omului de șaptezeci de ori câte șapte. Aceasta este lucrarea umilinței de duh, ca atunci când îi greșești fratelui tău, să mergi să-i spui să te ierte, să-ți vezi greșeala și să repari iubirea pentru fratele tău și să-l iubești. Pocăința aceasta este o iubire care te face să-l iubești pe aproapele tău mai mult decât pe tine însuși, sau măcar ca pe tine însuși.

Omul îndumnezeit nu stă cu greutate pe suflet, și se duce și le dă jos, se duce la fratele lui și cere ajutor, și cere iertare și sfat și sprijin de la Dumnezeu, adică de la fratele său, că rău este de omul care după ce se naște în păcate și trăiește în păcate, să mai și moară în păcate; greu este, greu de tot, dar omul păgân nu știe ce înseamnă Dumnezeu. Mai greu este de cel ce se zice că e creștin, că a auzit cât de cât de pocăință. Greu este de unul ca acesta căruia i s-a iertat de șaptezeci de ori câte șapte, și să mai moară tot în păcate. Unul ca acesta e mai de plâns decât orice om păcătos care nu cunoaște pe Dumnezeu. Minunat lucru este să se hrănească omul cu Trupul și Sângele Domnului, dar greu păcat este ca omul să se apropie nepocăit de această milă dumnezeiască.

O, Israele, sunt cutremurat, tată, că și tu tot așa ești. Ești nepocăit întru mila aceasta și mănânci din ea nepocăit, nevindecat, și zici că de aceea iei, ca să te cureți. Dar trebuie să fii pregătit, să fii curățat, să fii iertat când mănânci mila Mea, și apoi să nu mai mori, căci cel ce moare iar, acela n-a luat din viața Mea, acela n-a luat din moartea Mea. Minune mare este această taină: ca să ți se ierte de șaptezeci de ori câte șapte. Și tot în păcat să stai? și tot în păcat să te sfârșești?

Măi poporul Meu, nu mai lepăda de pe tine pocăința, tată. Cel ce dă de la el pocăința, acela cade iar. Dacă faci așa, nu mai sta, nu mai intra sub acest cort, sub acest acoperământ al cuvântului Meu, căci cuvântul acesta te va osândi și te va însemna și te va deoparte ca pe un putregai. Nu mai intra cu haină murdară și străină, că nu se cheamă că intri dacă vii

așa sub acest acoperământ, și se cheamă că intri să strici, să întinezi, să jefuiești, să culci puterea Mea la pământ și să te faci stricător de cele sfinte, de popor sfânt, să te faci ucigător de popor sfânt, care voiește cu Mine, care voiește ca Mine și nu ca tine. Dacă tu nu dai să înveți lucrarea pocăinței, și în care lucrare să rămâi pentru vecie, nu mai sta cu poporul acesta. Și dacă ești obraznic și stai, nu se cheamă că stai, și altfel se cheamă, și nu-ți folosește, cum nici până acum nu ți-a folosit nimic, așa cum nu ți-a folosit iertarea Mea ca să te fac curat de păcatele cu care erai venit la Mine. Dar cu Mine nu se fac păcate, tată; cu Mine se stă fără să păcătuiești, se stă așa cum cere împărăția Mea cea din cer, se stă cu trupuri cerești, așa cum spune Scriptura despre cei ce sunt ai lui Hristos, care și-au răstignit trupul și poftele și patimile cele de dinainte de înviere; și se stă viu și nu mort în împărăția cea vie a Mea, întru care te-am așezat venind cu ea la tine, că am venit la tine pe pământ ca să stau cu tine și ca să nu mai păcătuiești dacă Eu stau cu tine.

O, măi poporul Meu, ascultă, tată, sfatul cuvântului Meu, căci cuvântul Meu este cortul cel sfânt deasupra ta, și te numesc popor al cortului sfânt, popor al Noului Ierusalim, care s-a coborât din cer, după cum este scris: «*Iată cortul lui Dumnezeu între oameni, și va sălăslui cu ei, și ei vor fi poporul Lui, și Însuși Dumnezeu va fi cu ei, și moarte nu va mai fi*». Auzi tu, măi Israele, că moarte nu va mai fi? Și cum vine asta, măi poporul Meu? Se mai poate moarte sub cortul acesta? Se poate moarte în biserică, popor al Noului Ierusalim? că așa este numele bisericii tale, poporul Meu de azi. Tu te numești popor al bisericii Noului Ierusalim, din pricina cortului sfânt, care te acoperă pe tine, căci cuvântul Meu cu care stau deasupra ta este cortul Meu peste tine, popor al bisericii Noului Ierusalim care a venit din cer la tine; la tine pe pământ, căci dacă Eu M-am coborât la tine pe pământ, Eu sunt însoțit de slava Noului Ierusalim, care te acoperă pe tine, măi Israele fără de minte, fără de ochi, că nu mai faci ochi, tată. Ia de la Mine pocăință și ochi și minte și duh și viață sfântă. Ia, ca să poți sta sub cortul Meu, popor al cortului sfânt. Auzi tu că moarte nu va mai fi sub acest cort? Adică păcat nu va mai fi. Intră, tată, sub cortul acesta. Și prin ce să intri? Prin sfințenie, măi poporul Meu. Am pus peste tine străjeri, și voi mai pune, și să te învețe ei ce înseamnă sfințenie, ce trebuie să faci ca să ai sfințenie.

Măi fiilor, cuvântul Meu este sfânt și cere de la voi sfințenie. Trupul și Sângele Meu este sfânt. Fiți și voi sfinți, că altfel nu pot să vă numesc fiii Mei, și vă numesc furi, tată. La sfânta slujbă vorbește preotul, și e sfântă slujba, dar la voi vorbește Domnul, măi fiilor, și tot sfântă este slujba Domnului. Că iată, am venit la voi pe pământ și nu M-ați cunoscut, și cel ce nu M-a cunoscut nu Mă poate cunoaște acum, că acum Eu am luat trupul care Mi-a fost sălaș și adăpost, și dacă atunci când aveai în față trupul în care Mă adăposteam n-ai putut să Mă cunoști, acum nici atât n-ai minte, creștine. Dacă n-ai avut atunci minte, acum n-ai nici cât atunci, că acum Eu grăiesc de sus, din nori, din vânt, din văzduh și prin îngeri; acum s-a luat culcușul Meu dintre voi dacă nu M-ați cunoscut. Dar să Mă cunoască fiii tăi cei mai mici, și să răscumpăr prin ei vremea Mea pierdută cu tine, Israele de la sfârșit, care ai fost tot atât de împietrit ca și cel de demult, care a văzut focul și norul înaintea lui, și tot M-a tăgăduit. Și tu ai avut sălașul Meu în mijlocul tău, și tot așa, și tu M-ai tăgăduit ca acela.

Măi poporul Meu, când aveai vrăjmașii la pândă în calea ta cu Mine, tu te furișai și veneai să bei și să te saturi și

să ai putere, Israele. Veneai pe dealul acesta la izvorul Meu, veneai să bei, tată. Și acum nu mai ai pe vrăjmași la pândă, că Eu i-am luat de pe pământ ca să-ți fac ție loc și să nu te mai pândească, și tu, tată, azi nu lucrezi ce te-am învățat Eu patruzeci de ani. Acum când te vezi liber, dai să-ți pierzi mintea și inima și gândul de la Mine, și credința și frica, tată. Oamenii pământului care învață pe oameni, aceia și-au pierdut judecata și lucrează totul fără Dumnezeu pe lume, lucrează ei, și te cheamă și pe tine să te faci să-ți pierzi judecata cea de la Mine, că tu stai în fața icoanei omului și te uiți la deșertăciune și înveți, că icoana vorbește cuvinte deșarte și îți răscolește firea și trupul și simțul, și iei și guști vinul desfrânării Babilonului; bei și cu ochiul, și cu urechea, și cu gura, și cu inima, și cu gândul, măi poporul Meu, că nu s-a prins pocăința de tine până acum, ca să fi fost viu și să nu cauți cu cele moarte ale vremii tale. Ca roua pe iarbă a stat învățătura Mea peste tine, și te-am învățat tăria și desăvârșirea și credințioșia, ca să nu bei din vinul lumii și al desfrânării, și te-am păzit, ca pe lumina ochilor Mei te-am păzit, iubitul Meu Israel. Așa cum vulturul se rotește deasupra cuibului în care-și are puii, așa am stat Eu deasupra ta, Israele, poporul Meu de azi, ca să Mă iubești pe Mine, Tatăl tău, și să nu iubești alt dumnezeu. Și tu te-ai făcut îndărătnic și M-ai bătut în cuie și nu M-ai lăsat să fiu Eu Domn înăuntrul tău ca să fii curat ca Mine, tată; și Mă doare de truda Mea, că iată, tu nu-Mi slujești acum, că tu ții la trup, creștine, și nu ești fiul Meu dacă faci așa. Ispita poftei trupești când se aprinde în om, omul Îl scoate numaidecât pe Domnul de pe tronul inimii lui, că uită omul de Dumnezeu. Oricât de creștin ai fi, Îl uiți atunci pe Domnul, și Îl scoți afară cu voia ta, și chiar de nu-L uiți, tu tot primești păcatul să se nască în tine. Atunci Domnul iese dinăuntrul tău, că El a fost ispitit de toate, dar de păcat n-a fost ispitit.

Iată, omul nu are pe Dumnezeu în el, pentru că omul, toată viața lui își slujește lui și nevoilor lui trupești și poftelor trupului. Necazurile trupești și sufletești sunt ispite binefăcătoare mântuirii atunci când omul le ia ca pe niște medicamente pentru întoarcere la viața cea de veci, și iată, măi fiilor, Eu, Domnul Iisus Hristos, M-am coborât pe pământ la voi, și vă spun că cei de la început n-au avut darurile voastre. Vreau să vă fiu Părinte și vreau să vă numesc pe voi fii ai Mei, ca să vă fac cunoscute toate lucrurile Mele, tată. Cei de la început n-au avut ce aveți voi dăruit, că la voi S-a coborât Dumnezeu cu lucrare de conducere și cu har și cu cuvânt peste voi. Și Mă uit mereu peste voi și peste mersul vostru și nu vreau să văd cum voi călcați în picioare harul Meu și cuvintele Mele. Eu vreau să vă ajut să scăpați de jugul necredinței, căci cel ce aude cuvintele Mele și nu le împlinește în toată clipa și starea, și face altfel, acela are pe el jugul necredinței.

Măi creștinilor, fiți fiii Mei, că robul nu știe ce face stăpânul său, dar fiul știe lucrurile tatălui său. Fiți fiii Mei, că dacă nu vă veți învrednici să auziți peste voi cuvintele Duhului Sfânt și dacă nu vă veți ridica și nu vă veți îndrepta, să știți că și voi veți avea parte de întunericul care vine și se lasă peste lume, se lasă de-acum; să știți că și voi veți suferi dacă nu veți asculta, că v-am profețit din cer că voi porunci fiarelor să iasă din culcușurile lor și să le dau hrană pe oamenii de pe pământ. Am profețit că voi desface porțile cerului și voi coborî foc, ca pe vremea Sodomei și a Gomorei, peste desfrânării pământului, și vor arde desfrânării ca lemnele uscate, și ar fi rușine grea pe voi, creștinii Mei, să mergeți sub foc și să ardeți cu desfrânării și cu necredințioșii și cu cei ce M-au înșelat. Rușine mare ar fi pe voi să mergeți și voi cu nelegiuții și să strigați la morminte să iasă morții și să intrați voi în mor-

te. E rușine, tată, pentru voi, să mergeți cu necredințioșii să strigați la munți să vă acopere ca să vă ascundă de mânia Mea, că Eu v-am profețit vouă că în zilele acelea, și întunericul, și fiarele care vor sfâșia, și focul care va arde, și morții care vor ieși, și munții care vor fi strigați, toate vor prooroci rușinea voastră. Că Eu v-am spus vouă că toată firea este martoră înaintea venirii Mele și va rosti judecata voastră, că M-ați avut pe Mine prooroc între voi, și voi ați fost creștini răi și neascultători; că dacă nu Mă veți asculta cu sfințenie și cu curățenie, veți fi și voi răpiți de fiarele sălbatice și veți fi sfâșiați și voi cu lumea cea fără ascultare, după cum este scris: «Unul va fi răpit, și altul va fi lăsat».

Măi poporul Meu, duhurile rele stau pâlcuri, pâlcuri în jurul vostru, în jurul tău, creștine, dar să crezi ce-ți spun Eu, măi fiule creștin, și să veghezi ca nimeni altul, măi poporul Meu. Eu în cer împărățesc. Dar vreau să împărățesc și pe pământ precum în cerul sfânt, dar să fii sfânt, măi Israele, să fii poporul Meu cel sfânt și să-Mi fii fiu. Iată taina Mea cu tine, ca să fii ca Mine, pentru că poporul Meu este fiul Meu, popor de fii ai lui Dumnezeu.

Eu, Fiul lui Dumnezeu, sunt pildă pentru tine, Israele, că numai lui Israel i-am fost Dumnezeu și atunci, iar azi numai ție îți sunt Dumnezeu, că lumii nu-i sunt Dumnezeu. Lumea are dumnezeul ei, îl are pe prințul lumii, iar tu Mă ai pe Mine. Eu sunt Domnul Dumnezeuul tău, dar să nu semeni cu fiii lumii, tată, cu fiii Sodomei să nu semeni, și să semeni cu Mine întru trăirea ta, și să fii așa cum am fost Eu, blând și smerit cu inima, ca să fii fratele Meu și să fii popor de fii ai Tatălui, popor al lui Dumnezeu să fii, popor de frați ai lui Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu.

Măi poporul Meu, iată, trebuie să semeni cu Mine, și tu ce zici de taina aceasta? Eu nu defăimez pe Tatăl Meu cu nimic, și semăn cu El, nu cu lumea, măi poporul Meu. Hăinuța Mea seamănă cu a Tatălui Meu; și purtarea Mea, tot așa; și slujirea Mea, la fel, și Tatăl Meu vă cere să fiți asemenea cu Mine, că nimeni nu va fi ca tine, Israele, dacă tu vei semăna cu Mine. Să te am pe tine frate, și să fii viu cu trupul, precum și Eu sunt, și să nu mai mori cu trupul, să nu mai mori tu, cel ales acum pentru nemurire. Dar dacă nu vei semăna cu Mine, vei muri, fiule. Eu te-am iubit și am cerut la Tatăl să nu mai mori nici cu trupul, nici cu duhul, poporule al Meu, dat Mie de Tatăl, dar asta nu se poate fără să meriți, fără să semeni cu Mine.

Eu sunt pilda pe care a dat-o Tatăl ca să vă uitați și să vă luați după chipul și asemănarea Mea, că și Eu am fost în toate ispitit, în afară de păcat, Israele, poporul Meu de azi, și tot așa și tu trebuie să trăiești. Cum așa? Păi, Eu am fost cel mai mic, cel mai smerit, cel mai umilit, cel mai disprețuit între oameni, că pe unii ca aceștia îi iubește Tatăl. Așează-Mă în fața ta și vezi ce faci de-acum, și te răstignește și tu, și stai pe cruce cum stau Eu, și nu te mai da jos de pe cruce, căci cel pironit pe cruce nu mai are voia sa. Cel ce și-a răstignit trupul și voia trupului, este viu în Duhul Sfânt, este ca Mine și face minuni în trup și înviază morții și vindecă de patimi și mântuiește de la pieire pe mulți din cei ce se uită la un frate de al Meu care seamănă cu Mine în lume. Stai așa, răstignit, până la înviere, că și Eu tot așa am stat, și tu să nu faci altfel. Să nu scoți mâna din cuie, și nici picioarele, și nici trupul, că dacă-ți scoți trupul din cuie, vei muri, și nu vei mai trăi întru Mine și întru Tatăl. Așa i-am spus și lui Adam, i-am spus că dacă nu va asculta, va muri, și nu va mai trăi, dar el n-a crezut, și s-a lăsat înșelat. Tu să nu te mai lași înșelat, că ai văzut ce a pățit Adam dacă s-a ridicat prin neascultare. Stai așa cu Mine până

la venirea Mea pe nori când voi fi desăvârșit prin vedere și când toți Mă vor vedea în slavă, și viii și morții, și cerul și pământul, și toate cele văzute și nevăzute, poporul Meu.

Măi fiilor, fiți curați, tată, și luați fire dumnezeiască în trupul vostru, ca să semănați cu Mine. Eu am zis că nu veți mai avea moarte, și adevăr grăiesc, dar învățați lecția vieții și nu mai dați prilej morții înspre voi. Fiți fiii vieții și ai curăției. Unii dintre voi nu știți bine această lecție, dar am pe fiii grădinii Mele, că Eu am pus la temelie acestei grădini legea sfințeniei și a curățeniei. Ce vei face tu, poporul Meu, când Eu, Domnul, voi deschide porțile grădinii Mele ca să te trec prin filtrul acesta? că în ziua aceea porțile acestea vor fi vii și nu vor trebui ajutate de nimeni ca să vădească pe cei buni și pe cei nebuni din poporul Meu. Ce vei face, creștine care zici că ești fiul Meu? Ce vei face dacă nu ești și dacă nu vei fi găsit fiu al Meu? Mai e o clipă, și aceste porți se vor ridica, și ele vor lucra cu minuni mari. Dar Eu îți profetesc de pe acum să te pregătești de intrare și să-ți fie fapta sfântă și gândul sfânt și cămașa curată, măi fiule, că s-a coborât pe pământ piatra ta de încercare, iar în ziua aceea se va vâdi cel cu viață sfântă și cel cu viață întinată înaintea Mea.

Eu vă învăț, Eu vă îndemn să Mă aveți pe Mine în gând și să fiți smeriți cu inima, măi fiilor. Iată, sunteți tinere și trebuie să iubiți pe Domnul Dumnezeu vostru cu tărie de duh și de inimă, că de afară se luptă nejudicata minții să vă stăpânească și să vă scoată din această stână. Învățați de la Mine, că Eu sunt blând și smerit cu inima. Mi-e rușine, măi fiule, să te arate lumea cu degetul pe tine în ziua aceea și să rădă de Mine că ai fost al Meu așa, necurat și străin de cele sfinte. Să nu Mă rușinezi în ziua aceea. Dar ziua aceea e lungă, tată, e lungă cât de la chemarea ta și până la venirea Mea. Acum e vorba de ceas, măi fiule, de ceasul al unsprezecelea, tată. Repară-ți cămașa zilei Mele, a zilei întoarcerii Mele, măi Israele. Nu mai fi copil, măi creștine, nu mai fi copil sau bătrân. Nu mai fi bătrân fără minte sau copil fără minte. Fii tânăr și frumos duhovnicește, și nu cumva să te vâd când voi veni că ești cu capul pe sus. Să te găsesc smerit, iertând pe fratele tău tot ce-ți greșește ție, ca și Tatăl Meu să-ți ierte ție desaga ta cu care ai venit și de care n-ai scăpat dacă iar te-ai întors să iei din ea, că luând un bob din ea, ea vine iar în spatele tău.

Iată, te las în sfat cu străjerii, popor mititel; te las și Mă uit peste tine ca să văd cum înveți tu lecția sfințeniei de duh și de trup în care trebuie să stai și să te găsesc stând la arătarea Mea cea cu slavă. Să nu cazi jos la vederea slavei Mele, care va întrece soarele în strălucire. Dacă vei cădea jos, atunci tu vei fi trupesc, iar dacă vei sta drept și așteptând și primind slava Mea, atunci tu vei lua din ea și vei fi cu Mine, asemenea Mie, și toată făptura va ști că tu ești ceresc pe pământ, că tu ești din cer născut, și că ai stat cu cerul.

Măi fiilor, să fiți tari în sfințenie și să vă supuneți unii altora în cele sfinte, și unul altuia dați-vă cinste, că dacă se mai vede între voi învinuire, Eu iau izvorul din fața aceluia. Pocăința, așa să fie: să vină cel ce a greșit și să se plece, și să fie iertat de fratele său. Și dacă nu vine, mergi și îndeamnă-l spre pocăință, după cum este așezarea aceasta. Și dacă nu se lasă câștigat cel fățarnic, să fie dat în stânga acestei lucrări.

Iar voi, străjeri ai Mei, să nu lăsați pe cel ce nu are statură întreagă întru Mine să vorbească în sfatul și în lucrul lui Israel. Cel ce nu ascultă, cel mândru, cel ce face de capul lui, acela nu este iubit de Dumnezeu, și nici voi să nu-l iubiți pe acela. Cel ce nu are cuvânt dat de Domnul și îndrăznește fără de orânduială, acela își alege plata semeției, acela cade din har. Eu cu har vreau să te învălui, Israele, dar pe fiii cei din

tine care lucrează fără de cuvântul Meu, pe fiii aceștia îi am cu răceală și nu cu iubire, căci iubirea este ascultare cu smerenie, nu îndrăzneală și nesfială. Am mulți creștini care au capul pe sus. Lasă să-l aibă dacă așa vor, dar aceia stau acum cu capul în sus, și în ziua aceea cum vor sta? Lazăr a fost smerit aici pe pământ, iar acum este în sânul lui Avraam; iar bogatul a fost semeț aici, și acum este în smerenie fără de mângâiere.

Învăță-te să fii smerit. Israele, învăță-te odată, și nu lucra fără cuvânt, măi creștine, nu lucra fără păstor peste tine. Urâtă este lucrarea ta cea fără de păstor, urâtă este la fața Mea, și Eu o dau deoparte de la fața Mea, și rămâi fără rod pentru ziua aceea dacă nu știi să ți-l agonisești după orânduiala Mea, dacă nu strângi cu Mine, adică prin cuvântul Meu, și nu prin cuvântul tău. Măi fiule, fii desăvârșit și învăță de la Mine cum trebuie să stai în acest cort, în această lucrare, că iată, am străbătut pustiul cu tine și tot nu te-ai călit ca să știi să ascuți de Mine.

Iar voi, cei ce ascultați, cei ce vreți să vă așezați bine înaintea Mea, lăsați-Mă pe Mine să vă așez și stați cum vă așez Eu, și nu mai fiți, măi fiilor, în gândurile voastre, și fiți în gândurile Mele și ale dreptilor Mei. Luați-vă după cele ce am lucrat Eu în mijlocul oamenilor, în mijlocul vostru, și pășiți pe urmele Mele, pe urmele Domnului vostru Iisus Hristos. Eu las harul Meu peste voi, iar voi deschideți porțile voastre, ca să intre harul Meu în voi și să vă învețe lucrarea sa. Măi fiilor, e mare lucrarea care vă cuprinde pe voi sub cortul ei, dar fiți deștepți, ca să înțelegeți cele cerești și pilda acestei lucrări de cuvânt din cer izvorât, din cer coborât pe nori. Iubiți înfățișarea Mea peste voi, și veți face rod pentru cer, și vor învia morții și vi se vor închina vouă, și veți zice: „De ce ni se închină nouă?”. Dar nu vouă, ci Mie se închină dacă veți iubi înfățișarea Mea peste voi.

Pace vouă de la Ioan, botezătorul Meu! Lucrați și voi peste voi și peste cei ce vor crede prin voi, lucrați botezul pocăinței, că a sosit împărăția cerurilor și vom merge cu ea și cu haina ei din loc în loc și vom înveșmânta cu ea din loc în loc.

Israele, să stai cu harul Meu încins peste mijlocul tău, că Eu voi scoate sabia și voi închide pe cei ce prigonesc credința și îți voi face loc ție, și vor crede noroadele prin tine și vor lua calea spre Mine, iar tu să fii pildă de sfințenie și de înțelepciune și de pas ceresc pe pământ, Israele, poporul Meu.

Pace ție, Israele! Pace peste fiii tăi cei curați, și ridicare peste cei slabi și neîmpliniți, că este ceasul al unsprezecelea, măi poporul Meu! Sună gongul îngerașilor și se desface cerul în curând; pentru unii, cu slavă și cu mângâiere, iar pentru alții, cu spaimă și cu foc de îngrozire și de curățire a pământului.

Să fie duh de înviere și de pace peste tine, popor al lui Israel, popor al Noului Ierusalim. Pace ție, poporul Meu! Amin, amin, amin.

24 iunie/7 iulie 1994

Sărbătoarea sfântului prooroc Ilie

Părăsirea păcatelor aduce iertarea lor. Ascultarea e mai presus decât postul și decât rugăciunea. Despărțirea de duhul lumii. Mărturisirea păcatelor. Pilda crinilor câmpului. Știința stă împotriva adevărului facerii.

Eu, Domnul Iisus Hristos, Mă numesc Cuvântul lui Dumnezeu și lucrez în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin. Numele Meu este Cuvântul lui Dumnezeu, iar poporul Meu cel hrănit trebuie să poarte numele Meu, numele Celui ce îl hrănește pe el. Fericit popor este acela care stă sub această pecete cerească, sub acest aco-

perământ veșnic, așa cum a stat Noe sub cortul cuvântului lui Dumnezeu la sfârșitul cel de la început.

Israele, popor al cuvântului Meu, Eu fac popas deasupra ta și stau o clipă peste tine cu cuvântul Meu. Dar mai întâi, pace ție, măi poporul Meu! că Eu nu pot peste tine fără pacea Mea în tine, și tu nu poți înțelege nimic de la Mine fără pacea ta întru Mine. Iată, de aceea nu poate creștinul cum trebuie să poată cu Dumnezeu, de aceea, că nu are pace între el și Dumnezeu, adică nu are împăcare și nu are îndrăzneală întru Dumnezeu dacă nu este împăcat cu Dumnezeu, iar Eu pe cel străin îl țin afară; pe cel străin de Mine, nu pe un altfel de străin.

Eu binecuvintez sfatul cel de azi pentru poporul Meu de azi, că vreau să mai îmbucătoresc pe cel flămând de Mine, pe cel dornic de cuvântul lui Dumnezeu. Eu aduc cuvântul hranei Mele, pentru că cel dornic îl mănâncă și crește și se cunoaște credința lui și lumina lui între ceilalți care sunt de un nume cu Mine. Ferice ție, măi Israele care ai credință în lucrarea cuvântului Meu așa cum a avut Noe, robul Meu, care a rămas prin credința lui în cuvântul Meu de profeție. Așa și tu trebuie să rămâi, dar poporul Meu ia în glumă lucrarea cuvântului Meu, și de aceea n-are putere până la punte, că merge până la punte, și când să treacă la scăpare, când să pună piciorul pe punte, când să sară în barca Mea de scăpare, nu mai are timp să sară. Că iată, nici pe Noe nu l-a ascultat nimeni ca să se lase de lume și să vină cu Noe, că Israelul Meu, cât a avut pe copiii lui mici, a stat să-Mi audă cuvântul Meu de scăpare și de înviere și de salvare, dar dacă i-au crescut copiii, nu mai știe, că are de lucru pentru copii, și apoi se duce cu ei în lume, se duc de lângă Mine. O, ce trădare! că au mâncat până acum din sânul Meu, și acum se duc la chemarea lumii. Ce părăsire dureroasă! Că acum aceștia nu mai au timp și haină de masa Mea, și s-au apucat să lucreze la case sparte și la duhul lumii, care seamănă vânt și care spulberă sămânța Mea din creștin.

Iată, tată, acum să Mă credeți ce v-am spus Eu când v-am spus că greu e de omul care se căsătorește, că dacă stă cum-necum cu Mine în vremea cea mică a copiilor lui, el e luat de lângă Mine în vremea mărimii copiilor lui, mărime fără Mine, ca și copiii lui Iov, care în fiecare zi se distrau și se adunau unii la alții și uitau de Dumnezeu tot mai mult, dar Iov se culca seara cu rugăciunea în gură și se scula în zori cu rugăciunea în inimă și aducea jertfă de ispășire pentru el și pentru copiii lui, pentru iertarea păcatelor, tată. Iov era preotul casei lui și aducea zilnic jertfă pentru iertarea păcatelor casei lui, dar păcatele care nu se curmă ca să nu se mai săvârșească după rugăciunea de ispășire a păcatelor, păcatele necurmăte nu se iartă, tată. Omul care se roagă lui Dumnezeu pentru iertarea păcatelor lui, nu i se iartă păcatele dacă nu le curmă după ce se roagă de iertare. Iată, copiii dreptului Iov n-au căpătat iertarea păcatelor, pentru că ei stăruiau în ele zilnic, că se mutau unul la altul copiii lui Iov, și zilnic petreceau și trăiau în mâncări și în plăceri, până ce a venit pieirea cea neașteptată de ei. Dar care părinte mai face ca Iov, ca să rămână cu Mine și să nu se ducă cu copiii spre lumea care-i cheamă pe copii? A stat Iov, apoi, ca o jertfă vie în fața lui Dumnezeu atâta vreme, și Dumnezeu l-a numit drept pe omul acesta. Mare preot a fost Iov, care a ajuns mai apoi el însuși jertfă vie înaintea lui Dumnezeu, iar pentru dreptatea lui, Domnul l-a luat ca pe un drept al Său, împodobind cartea dreptilor cu numele lui Iov. Dar părinții din poporul Meu se dau de partea copiilor care pleacă spre patimă și spre viață

trupească atunci când se măresc, și Eu trebuie să-l nasc din nou pe Israel, că tu, măi Israele, n-ai stat cu Mine până la punte ca să treci puntea de la capătul ei până la Mine, tată.

Ți-au crescut copiii, Israele, și M-ai părăsit și te-ai dus să le vezi viitorul și să ajuți viitorului lor, că n-ai vrut, tată, să Mă ascuți, că Eu te-am învățat să te rogi din timp la Mine ca să vin, ca să nu mai apuce copiii tăi să crească mari, că ți-am profețit că-i fură lumea, tată. Și iată, profeția Mea n-ai crezut-o ca să te fi rugat cu lacrimi la Mine, Izbăvitorul tău. Să te fi rugat să vin, că veneam, tată, veneam pentru tine și Mă lăsam descoperit și lucrăm prin rugăciunea ta și te izbăveam pe tine și pe toată casa ta, dar tu nu te-ai rugat. Și acum, când vin să te opresc să nu pleci după copii, sunt dat afară din ograda ta, și M-ai lepădat și nu mai ai cuvântul Meu, și tu nici măcar nu știi să te pocăiești, măi tată, că te-am hrănit ca un tată. Că tu, în loc să te pocăiești când te tragi la stânga sau când te dau Eu la stânga pentru pocăință, tu te apuci și te răzvrătești și Mă urăști și Mă vorbești de rău și Mă faci mincinos, și Eu am să-ți arăt că pe Mine te răzvrătești, nu pe cei ce stau în lucru pentru numele Meu. Eu mereu am avut judecatori peste Israel ca să judece pricinile și căile lui Israel. Și acum tot așa, dar cui nu-i place această rânduială dumnezeiască, acela nu este născut din Dumnezeu.

Poporul fără de prooroc, adică fără de cuvântul Meu în mijlocul lui, poporul acela este fără Dumnezeu, și nu este în siguranță un astfel de popor, de vreme ce Eu nu am loc cu cârma în mijlocul lui, că scris este în Scripturi: «*Vai de cetatea peste care nu este prooroc!*», și iar este scris: «*Vai de cetatea peste care se așează mulți conducători, că aceea se va prăbuși*». O, tu, măi Israele, nu ești luat sub cortul Meu ca să conduci tot tu peste tine, ca să conducă fiecare cârma acestei corăbii care are în față Cuvântul lui Dumnezeu. Ești luat ca să-ți fiu Eu cârmaci, că pe Mine furtuna Mă ascultă, ca să nu-ți facă ție și Mie rău, ție și Mie când sunt Eu cu tine. Dar când nu sunt Eu cu tine, pe tine se poate supăra furtuna, de vreme ce nu te ascultă. Ea pe Mine Mă ascultă, pentru că Eu Îl ascult pe Tatăl Meu, Făcătorul. Dar tu, tată, nu Mă ascuți pe Mine, Cel trimis în întâmpinarea ta de Tatăl, măi Israele călător, că ești călător spre Tatăl, dar nu știi drumul fără Mine. Eu sunt calea, Eu sunt drumul, și drumul Meu e îngust rău, și tu trebuiești sprijinit pe tot drumul, că pe drum dai de scorpii și de lupi și de primejdii ascunse în cale, și tu nu ești tare la încercare ca să zbori pe deasupra, să dai pinteni îngerului care te poartă, dacă-l lași să te poarte. Dar tu nu Mă ascuți pe Mine, de vreme ce faci ca tine și nu cum îți spun Eu. Când ești tu cu mâna pe cârma ta, tu poți cădea oricând, tată, că de câte ori ai căzut, nu te-ai învățat minte ca să Mă lași pe Mine să te port, și iar îți spun: rău este fără prooroc, adică fără de cuvântul Meu înaintea ta.

Iată, măi fiilor, că fac ce fac și iar dau cu cuvântul spre durerea Mea de la voi. Eu n-aș mai voi să vorbim așa, dar când, oare, Mă veți vindeca de durerea neascultării de la voi? că spini de la lume nu-Mi sunt așa de veninoși ca spini pe care Mi-i înfigeți voi în fruntea Mea miloasă. Poate că nu știți cum se mai poate spini pe fruntea Mea și coroană de spini ca atunci. Eu vă spun vouă cum: Mi-i bate satana de câte ori vine, că mereu vine în fața Mea și vă învinuiește pe voi de neascultare și Îmi aduce păcate și urăciune de la voi, cei ce sunteți numiți poporul Meu de azi. Fac horă în jurul Meu slujitorii satanei, că vin buluc, cu verzi și cu uscate de la voi, cu cele proaspete și cu cele vechi, că de câte ori vine satana cu cele verzi, adică cu cele proaspete, vine și cu cele uscate, cu cele

vechi pe care le-ați făcut sau pe care nu le-ați scos la vedere ca să fie osândite și desființate din cartea lui satana, că am pe câte unii din voi așa de îndărătnici, așa de stăruitori în rău și în prostie, așa de neascultători, că Mă înspăimânt când văd ce face satana pe lângă ei. Satana e lucru rău, care este semănat de creștin, e duh de neascultare, care este întreținut de creștin, e duh de împrăștiere a Duhului Meu Cel Sfânt din om. O, tată, rău este de voi fără Duhul Sfânt în voi. Dacă voi ați avea pe Duhul Sfânt în voi, ați vedea și voi cu El în urma voastră, ați vedea răul care v-a ținut robi și străini de Mine, ați vedea rodul nepăsării voastre.

Voi, măi fiilor, nu cunoașteți toți poarta cea strâmtă, că poarta cea strâmtă este legea Mea și statul în ea așa cum am stat Eu, și apoi apostolii Mei, și toți cei care și-au frânt voia lor pentru ca să Mă aibă pe Mine; iar poarta cea largă este legea lumii, măi fiilor. Și iată, Eu plâng sub spinii lui satana, care-Mi arată cu degetul purtarea creștinului Meu și portul și năravul creștinului Meu.

Eu de patruzeci de ani ți-am spus, măi fiule, să te îmbraci și să te încalți frumos, dar frumos înseamnă cum Îi place lui Dumnezeu, nu cum îi place lumii, înseamnă să n-ai gusturi la îmbrăcat și la încălțat, că după gustul acesta vin multe, vine și pofta trupului dacă te tot uiți la trup să-l vezi cum e, să vezi cum îți stă și cum te aranjează, și te pierzi apoi, căci pofta zămislește păcatul, măi fiilor. Așa s-au dus copiii acestui popor și, încet, încet, M-au uitat pe Mine, și s-au uitat la ei și la trupul lor și s-au dus în lume, măi fiilor.

Am coborât iar, ca să las cuvânt peste Israel, să-l mai învăț iar, căci cuvântul Meu este stâlpul de foc și norul cel luminos, care l-a condus în fiecare zi pe Israel. Cuvântul Meu de azi este călăuza de azi a lui Israel, precum odinioară îl călăuzeam pe Israel. Măi fiilor, când l-am scos pe poporul Israel din lume, adică din Egipt, am lucrat mare minune cu el și l-am scos cu mână tare, vărsând urgie peste faraon și peste stăpânirea lui, dar Israel nu M-a ascultat cum trebuie, și l-am pedepsit să rătăcească patruzeci de ani prin pustie. Dar am avut grijă de el, că Israel n-a avut casă și nici rost ca în Egipt. Israel n-a tors, n-a țesut, n-a arat, n-a semănat, și a avut darul Meu. Dar acela era darul Meu și nu meritul lui Israel, și nici așa n-a voit să fie el poporul Meu.

Măi fiilor, de ce credeți voi că am zis Eu vouă prin Evanghelia Mea să vă uitați la crinii câmpului, care nu torc și nu țes, și să vă uitați la păsările cerului, care nu ară și nu seamănă și nu strâng în hambare, și care au veșmânt frumos și hrană de la Dumnezeu? Pentru că Eu pusesem această trăire de dar peste Israel în pustie. Israel, măi fiilor, când a fost scos din lume, a crezut în Mine și în Moise, și l-am vindecat de toate bolile într-o clipă, și nu era în seminția lui bolnav. Toți au plecat din lume cu sănătate, adică din Egipt, și apoi, în cei patruzeci de ani de rătăcire pentru cărtire, Eu am coborât peste el darul Meu, și nu s-a rupt hăinuța lor pe care o aveau pe ei când au plecat din lume, și nu s-a rupt încălțăminte lor, nu s-a rupt timp de patruzeci de ani, și nu au arat și nici nu au semănat timp de patruzeci de ani, și au avut darul Meu ceresc ca hrană, dar ei s-au răzvrătit și au cărtit și au vrut hrană de pe pământ, așa cum erau învățați în lume, măi copii. Și i-au învinuit pe cei puși peste ei, pe Moise și pe Aaron, și au jertfit la idoli, ca în lume, dar Eu darul Meu nu l-am retras până la malul Iordanului, până aproape de Ierihon, căci fiii lui Israel n-au tors, n-au țesut, n-au arat, n-au semănat și n-au strâns în hambare, n-au avut case, și au mers din loc în loc, purtând pe umeri chivotul Domnului, și a rămas de mărturie darul cu

care l-am însoțit Eu pe Israel cel cărtitor, că de atunci s-a făcut vinovat Israel față de Mine, și așa a rămas până ce l-am lepădat, până ce ne-am lepădat unul pe altul. Ce am putut face Eu pentru el și n-am făcut? Dar pentru tine, Israele, ce am putut să fac și n-am făcut, ca să fii până la capătul cerului cu Mine, și apoi să ies cu luntrea Mea înaintea ta? Te-am scos din robia lui faraon, adică din robia lumii, tată, ca să mergi după Mine și după cuvântul Meu, și să rămânem împreună până la capătul slavei. Fii atent, că numai pe tine te-am scos din lume, Israele; n-am scos și pe altcineva, că numai cu tine am fost prin cuvânt acum, la sfârșitul veacurilor lumii. Așa și atunci, măi fiilor, n-am scos din robie decât numai pe Israel; pe ceilalți din lume nu i-am scos.

Vin mereu și azi și te învăț să iei seama ca lumina din tine să nu fie întuneric, să iei seama să nu fii mormânt în care nu se vede, de care nu se știe, și să fii treaz pe cale și să nu fii tot ca lumea din care Eu te-am scos. Iată, măi fiule, lumea Mă înjură, și tu Mă binecuvintezi; lumea îl cheamă pe diavolul, și tu îl blestemi pe diavolul, și de aceea vin și îți spun din nou să fii atent și să nu cauți să plăci oamenilor, că tu știi că scris este în Scripturi: «*Dumnezeu a risipit oasele celor ce plac oamenilor*». Lasă-te învățat de la Dumnezeu, iar tu, învățătorule al Meu, caută să-l poți pătrunde pe cel pe care-l înveți. Vreau să-i strâng pe cei ce învață pe Israel, ca să-i învăț cum să învețe bine și cum să se cunoască rodul înțelepciunii.

Măi fiilor, pacea din casele voastre este începutul Meu în casele voastre. Cuvintele din casele voastre să fie ca ale Mele, și legea din casele voastre să fie legea Mea, nu legea lumii, măi fiilor. Cine-și face voia sa, acela este din lume, iar cine face voia Mea, acela este din Tatăl Meu. Dacă tu ai voia ta și nu a Mea, tu nu vei avea niciodată pace, chiar dacă postești și te rogi cât ai vrea tu. Eu fără de pace nu stau cu tine, nu stau în casa ta, căci ascultarea e pusă mai presus decât postul și decât rugăciunea. Ascultarea e frângerea voii tale, e lucrarea smereniei tale întru Dumnezeu. Altfel, tu ești un om bolnav de duhul mândriei și mereu te vei plânge că e greu, căci rugăciunea ta e curată și ascultată numai atunci când tu nu trăiești în voile tale.

Creștinul acestei lucrări care nu lucrează totul din ascultare, acela disprețuiește stăpâniile și domniile cerești, și pe Mine, Care ascult pe Tatăl și sunt pildă de ascultare peste voi. Măi fiilor, când vedeți că nu aveți pace și liniște, când vedeți că nu vă merge cu pace viața, duceți-vă, tată, cu mintea la inimă și cercetați-vă ce ați păcătuit, că pacea numai din pricina păcatului se pierde din suflet, fuge din suflet și iese pribegind și suspinând. Nimic nu poate mulțumi un suflet mândru. Acela găsește numai noduri și caz de îndreptățire. Creștinul care se plânge de ale sale și de cele din jur, acela este mândru, este atacat de plata mândriei, și ar voi să scape de cele atâr-nate de el. Iată, așa este plata neascultării, și măcar du-o, creștine, du-o pentru ispășire dacă n-ai vrut să ascuți nici de Domnul, nici de păstor, nici de aproapele tău, care te-a sfătuit frățeste, și ai ascultat numai de voința ta. Și acum du-ți desaga în care ai strâns greșeală cu greșeală.

Nu mai citi, Israele, ziare și cărți lumești, că-ți pustiesc sufletul, și îl duc la întristare, că sufletul gol de Dumnezeu n-are pace, n-are răcoare. De ce să știi tu ce zice lumea, ce pățește lumea? De ce să te uiți peste hotare? că peste hotar este al altuia, nu este al tău. Al tău este Dumnezeu cerului, iar ce este peste hotar este dumnezeul lumii. O, și ziare și cărți lumești și vești trupești și iscodire ca în lume, și Eu în același loc? Dar Eu în lume nu stau și nu Mă duc, și nu stau în inima ta

așa, și te las pustiu de Mine. De ce te uiți în lume, tată? Nu te mai uita în ea, că lumea e oceanul în care se îneacă omul, și iată, cine din creștinii Mei au încercat să intre în acest ocean, s-au înecat în el, s-au dus la fund și nu mai sunt cu Mine, și Eu după ei în lume nu Mă bag și nici nu Mă rog Tatălui pentru ei. Eu sunt Cel Care am zis: *«Tată, Eu nu Mă rog pentru lume, ci pentru cei pe care Tu Mi i-ai dat din lume, că nici ei nu erau din lume, precum nici Eu nu sunt»*. Lumea e oceanul plin de aspidе și de șerpi veninoși și de mlaștini, și tot la fel este și duhul lumii care este în creștin și care-l scoate pe creștin de la Dumnezeu, că tu, creștine, și dacă nu te duci în lume, dar dacă ai în tine duhul lumii, duh de lume și de trup și de fire, lumea din tine stă împotriva ta înaintea Mea.

Păcatul dintre om și om este dezvăluit de unul din cei doi, și se poate salva cel ce a păcătuit împotriva omului dacă omul cel cu care a păcătuit se smerește. Dar când omul păcătuiește față de Dumnezeu, cum poți să-l mai ajuți pe unul ca acela? Acela se pierde, adăugând la cele ascunse altele mai noi și mai ascunse. Cum să se mai aducă jertfă de rugăciune pentru păcatul cel ascuns, pentru păcatul făcut împotriva lui Dumnezeu? Cine să se roage pentru cele ascunse ca să fie cerere de îndreptare? Să știți, măi fiilor, că mult poate rugăciunea dreptului întru lucrarea sa, dar păcatul descoperit de Dumnezeu la creștin, îl atâță pe creștin în loc să-l smerească, în loc să-l aducă la pocăință. Și de ce așa? Pentru că omul ascuns în el este diavol, măi copii.

Aveți grijă, tată, de cuvintele pe care vi le dau Eu azi, ca să nu vină proorocul Ilie și să vă lovească pe voi pentru necurății ascunse, că după Mine vine Ilie, măi fiilor. Aveți grijă să nu dosiți ceva, nici bani, nici avere, nici patimi, nici duh lumesc în voi să nu dosiți. Stați descoperiți, nu vă pitiți de Dumnezeu cum a făcut Cain, care a dat să ascundă fapta mâinilor sale. Să veniți cu totul la Mine, fără să dosiți ceva, fără ascunderi. Haina ta, poporul Meu, și măi fiule, să nu aibă două fețe, adică una pentru Mine, și una pentru tine, că dacă faci așa, tu singur te păcălești. Să nu fii ca țolul murdar pe care-l întorci când știi că vine un oaspete la tine, că mirosul de dedesubt te va da de gol. Tu nu vei străluci dinăuntru, căci strălucirea ta dinăuntru va lucra dinăuntru tău, nu din afară când ea este. Eu, și pe dinăuntru și pe dinafară Mă voi desfășura cu tine peste mulțimi, dar dacă Mă ții numai pe afară, tu ești cu două fețe, haină cu două fețe, tată. Haina ta să fie la fel pe amândouă părțile, ca să nu rămâi păcălit când toate se vor răvăși la vedere.

Cuvântul Meu să fie înrămat și să te închini lui, poporul Meu, căci Eu sunt Cuvântul. Și cum adică să te închini lui? Adică să nu ieși în afară de cuvântul Meu, de Mine și de legea Mea cea cerească. Să știi, măi fiule, că mulți fii din lume care au luat cuvântul Meu prin vestirea ta, mulți l-au pus în ramă și se conduc după el și nu mai ies din el dacă l-au auzit de la Mine. Și tu, măi fiule, nu mai pune mâna pe topor ca să-ți tai propteaua de sub picior. Nu mai da cu toporul în Dumnezeu, că Eu sunt propteaua de sub piciorul tău, și tu ții cuvântul Meu sub călcâiul tău. Pune-l în ramă, tată, și ia-te după el, că el este propteaua ta. Sub piciorul tău stau, numai să Mă recunoști că-ți sunt propte și sprijin și scăpare deasupra prăpastiei morții. Vorbesc cu tine din tot sufletul cerului și sunt flămând după tine și voiesc să te uiți la crinii câmpului și la păsările cerului și să nu pui nimic înaintea acestei Scripturi, împotriva acestei profeții cerești.

Am venit să te așez în grădina raiului, măi Israele. Vrei, tată? În grădina raiului sunt Eu, Domnul, și cu sfinții, și cu

proorocii, și cu cei asemenea Mie, și stau la masă în adunare de sfinți. Și ce se mănâncă în grădina raiului? Ce trebuie să mănânci tu dacă vrei să trăiești în această grădină? Dar să nu mănânci numai cu gura, măi Israele, că în grădina raiului se mănâncă cu inima, cu mintea, cu simțurile tale, cu cugetul tău, cu dragostea ta, nu cu gura, tată. Mâncarea din grădina raiului e legea Mea, e legea lui Dumnezeu, și pe ea s-o mănânci ca să poți sta în grădina raiului. Legea ascultării, această este legea lui Dumnezeu. Mănâncă, tată, legea lui Dumnezeu mai mult decât pâinea mâinilor tale. Mănâncă Scriptura, măi Israele, dar să nu mănânci din ea ce au mâncat cei neascultători de Dumnezeu, și să mănânci ca poporul Israel din pustie în vremea ascultării lui, că lor le-am dat grădina raiului, și ei au ieșit apoi afară din ea, din legea Mea, și au luat legea lor, adică voia lor, și au lepădat-o pe a Mea, până la sfârșitul lui Israel, și Eu am scris lege împotriva legii lor, pentru că Eu am văzut înainte ceea ce avea să facă Israel, și s-au scris peste Israel legi împotriva păcatului, spre pedepsirea păcatului, spre ispășirea păcatului. Dacă Israel ar fi mâncat ce i-am dat Eu în pustie, n-ar mai fi ajuns să mănânce iar trupuri, și ar fi mâncat hrana cerească, mana care venea în fiecare zori de zi peste Israel.

Măi Israele, vine iar vremea aceea, vine iar peste Israel, căci ceea ce a fost, iarăși este, iarăși va fi; vine iar pâine din cer peste Israel, dar dacă nu vei fi, măi creștine, la număratoarea celor ascultători, tu nu vei avea pâinea aceea. Vine vremea să nu se mai strice haina de pe tine dacă te voi găsi îmbrăcat așa cum te-am învățat Eu, dacă te voi găsi ascultând. Dar dacă nu vei avea vrednicia aceasta, vei pierde darul acesta, Israele. Această vreme vine iar, vine numaidecât, că e scris că vine, și dacă nu te găsește în ea și în grădina ei, pe unde crezi că mai poți intra în această sfințenie? că Eu, ca unul amețit de vin am strigat atâta vreme la tine și am spus: *«Intră, tată, sub cortul acesta, adică sub ascultare, adică sub sfințenie de inimă și de fire, adică în grădina raiului, măi poporul Meu!»*.

Bucuria ta să fie zdrobirea inimii după Dumnezeu, Israele, și dacă inima ta e fără de pace, umblă, tată, după pacea Mea și împacă-te cu Mine și te pregătește pentru cer, și hai să fim bucurie unii pentru alții, și vindecare unii pentru alții, și iubire în cer și pe pământ. Eu, măi fiilor, nu plec de la voi, că nu pot fără voi. Nici voi să nu puteți fără Mine până la venirea cea mare.

Să ai, Israele, credință în lucrarea cuvântului Meu, așa cum a fost Noe, care a scăpat prin credința lui, că la potop Eu am deschis izvoarele adâncului și jgheburile cerului, dar pe Noe, care era la mijloc, l-am păzit nevătămat. Am deschis izvoarele adâncului, măi fiilor, și la aceasta am adăugat izvoarele cele de deasupra tăriei, și s-au unit de jos și de sus, și am prins pe om la mijloc, dar pe cel credincios l-am avut în sânul cuvântului Meu, cuvânt prin care Noe și-a întocmit barca de salvare.

Să nu mai zică omul veacului acesta că ploaia se face de pe pământ spre țaria cerului. Să nu mai ascuți la minciunile omului științei firești, că omul acesta nu știe nimic, măi fiule. Eu sunt Cel ce îmbrac norii cu ploaie, și numai dacă vreau Eu, pun ploaie în nori. Eu am spânzurat pământul pe ape, și întăriturile lui nu se vor clătina în veac, pentru că Eu din apă am scos pământul și țaria cerului. La început era apă și întuneric și adânc fără capăt, și s-a ivit apoi lumină prin cuvânt, și apoi s-au despărțit ape de ape, ca să se arate țaria cerului, să se arate cerul cel ce dă viață, cel ce poartă viața celor vii, cel ce ține sufletul în viață, măi fiilor, sufletul în trup, măi

copii. Și după aceea, apele cele de sub cer s-au dat în părți și s-a înființat pământul pe ape și s-a numit uscat și ape, pământ și mare, mări fiilor, dar până n-au venit pe pământ apele cele de deasupra țării, pământul n-a odrăslit cele înființate pe el prin cuvânt. Prin cuvânt erau înființate, iar prin apă au luat ființă văzută iarba și pomii și tot ce este verde și cu rod pe pământ. Iar apoi Și-a înfrumusețat Domnul țaria cerului cu cei doi luminători, ai zilei și ai nopții, care lumineau și încălzeau și lucrau prin cuvântul lui Dumnezeu, și apoi, din apă și din pământ s-au născut toate vietățile care stau în ape și pe pământ și pe deasupra pământului. Omul științei veacului acesta nu mai vorbește așa, și din contra, se minte om pe om, și de aceea am spus Eu mereu vouă că școala de azi n-a fost bună. N-a fost, că a mințit împotriva lui Dumnezeu și l-a învățat pe om fără de Dumnezeu. Noe n-a învățat de la om credința. El era patriarh, dar nu l-a făcut omul patriarh; credința lui l-a făcut slujitor al cerului, și Eu l-am îmbrăcat cu cerul pe Noe, și cerul l-a avut în sânul lui și l-a purtat pe ape, și am luat-o iar de la început cu omul, am luat-o prin Noe cel credincios.

Ploaia nu se face din știința omului de știință, și se face la porunca Mea. Ea își cunoaște hotarul încă de la facere, căci apa are legile lui Dumnezeu peste ea. Pe vremea marelui Ilie, de unde, tată, a mai fost făcută ploaia? Ea a fost făcută din rugăciunea lui Ilie, căci ea a ascultat de hotarele ei prin rugăciunea preotului Meu Ilie, și după aceea el a slobozit-o pe pământ tot prin jertfa rugăciunii lui.

Mare durere mai are un slujitor al lui Dumnezeu, un profet al lui Dumnezeu între oameni, că oamenii sunt deprinși să-L uite pe Domnul prin îndeletniciri pământești și trupești, dar un slujitor al cerului are durere mare pentru rățacirea oamenilor de la căile cerului. Ilie lucra cu mare putere și cu mare milă. Ilie n-a fost crud dacă a pedepsit pe omul minciunos; El a fost plin de durere din pricina minciunii și a luptat să stârpească minciuna și trupul ei. Dar azi, mări fiilor, nimeni nu se mai ridică împotriva minciunii, împotriva științei mincinoase, care vine de la om, de la omul cel ce se dă drept Dumnezeu, de la omul științei acestui veac. Ilie a supus pe oameni prin puterea jertfei lui și a rugăciunii lui și a nestrămutatei lui credințe în puterea lui Dumnezeu, cea pusă de Dumnezeu peste el. Când el a aruncat mantia lui peste Elisei ca să-l așeze prooroc mai departe, Elisei s-a supus, și a lăsat plugul în brazdă și s-a dus ca ucenic al lui Ilie. Ba a mai și dat foc plugului și boilor și s-a dus slujitor pentru Dumnezeu, căci Ilie, ce făcuse, făcut a rămas, și a rămas Elisei lucrător cu puterea lui Ilie, care era puterea lui Dumnezeu peste cel credincios. Așa râvnă cer Eu de la tine, mări Israele de azi, că azi Ilie te întoarce pe tine cu fața spre început și întoarce începutul cu fața spre tine, că el nu vine să te lovească pe tine. El cu Baal are ce are, el cu idolul tău are ce are, nu cu tine, tată. Dar dacă tu ai trupul idol, ieși de sub această minciună și fii atent, că Ilie, robul Meu, are milă de tine, copilule al Meu de la sfârșitul vremii veacului omului; are milă să te întoarcă la legea lui Dumnezeu, în care nu mai încap moarte, tată. Să nu te mai găsească idol, și să te găsească creștin slujitor lui Dumnezeu, că toate celelalte câte-ți trebuie ție, are grijă Tatăl să ți le adauge.

Mări fiilor, ce am spus Eu lui Marta? Așa i-am spus: «Marto, Marto, pentru multe te silești și te îngrijești, dar un lucru trebuiește. Maria și-a ales partea cea bună, care nu se va lua de la ea». Stai, Israele, o clipă oprește-te în fața acestei Scripturi și vorbește cu Mine, iubitul Meu cel învățat de

Dumnezeu, și spune-Mi, tată, cum vine acest cuvânt al Meu, că fii atent ce am spus; așa am spus: «Un lucru trebuiește, și Maria și l-a ales pe acela». De Maria are Domnul grijă, iar de Marta are Marta grijă. De cel ce-Mi lasă Mie dreptul acesta, am Eu grijă, iar cel ce Îmi ia Mie dreptul, are el singur grijă, dar acela pătește ca Adam și duce greul prin sudoarea frunții sale. Dar tot Eu am venit apoi și am arătat peste Israel darul Meu, că Israel patruzeci de ani n-a tors, n-a țesut, n-a arat, n-a semănat, și doar a mâncat din mâna Mea, și a fost păstrată nesticăcioasă haina și încălțăminte de la el. Tot Eu am venit și am spus că mai mult decât de crinii câmpului și mai mult decât de păsările cerului are Tatăl Meu grijă de cel ce-și alege partea cea bună, care nu se va lua de la el.

Mări fiilor, vă spun mărunț. Eu știu că știți, dar iar și iar vă spun să-Mi simțiți dorul după cele ce Eu am rostit și aștept să le văd înviind peste voi. Vreau, Israele, să fii credincios, tată. Vreau să nu te îndoiești de puterea Mea și de mila Mea și de învățătura Mea cea din legea Mea. Legea lumii nu are nimic cu legea Mea, dar tu fii cu legea Mea, mări poporul Meu, și fii deștept așa cum cere greutatea vremii de azi. Lucrează și tu cu duhul și cu puterea lui Ilie, slujitorul Meu care a surpat minciuna. Eu rămân pentru tine, și te voi învăța până în pragul slavei Mele, tată, ca să fii pregătit să întâmpini pragul peste care Eu voi trece ca să fiu cu voi descoperit, așa cum am stat cu Moise și cu Ilie pe Taborul cel cu nori de slavă.

Vino, tată, spre înțelepciune și spre râvnă, și fii iscusit în credință și fii măsurat în cuvinte, ca să semeni cu Mine, mări poporul Meu. Mi-e râvnă arsă după tine și te râvnesc, mări Israele. Fă și tu ca Mine, tată, că ți-am dat putere peste pământ, și-am întins mantia aceasta, și ce este făcut, făcut rămâne, dar fii iscusit în credință, mări fiule mic, că ești cel din urmă, tată, cel mai mic, dar și cel mai așteptat ca să lucrezi cu iscusința cea pentru acum.

Te îmbrac cu cuvânt de binecuvântare și te aștept să crești, că Eu te fac mare numaidecât dacă vrei să fii iscusit; mare prin puterea Mea, nu prin puterea ta. Puterea omului l-a luat pe om din brațul Meu, de sub cortul Meu, dar tu stai sub mantia Mea, Israele, poporul Meu cel mic, și să iubești duhul credinței și să ascuți numai de Mine, Israele, popor al Domnului. Amin, amin, amin.

20 iulie/2 august 1994

Praznicul Schimbării la Față a Domnului

Cuvântul Domnului trebuie să prindă viață în creștin. Unirea creștinilor cu lumea este neascultare.

Duhul Sfânt, Cel prin cuvânt lucrător, vine spre tine, Israele, să te îmbucătorească cu hrană de viață cerească pe pământ, că tu, popor al Domnului, trebuie să ai viață cerească pe pământ, trebuie să fii templu sfânt pe pământ, cer pe pământ trebuie să fii tu, popor creștin care porți numele Domnului tău Iisus Hristos. Fă-Mi culcuș de pace în mijlocul tău, căci Cuvântul Cel de viață aducător Se naște în culcușul păcii și crește în templul tău, copile credincios din Israel.

Iată ce vă învăță azi Cuvântul. Cuvântul este Domnul, mări copii, și Domnul este Cuvântul Care vine la voi, iar voi sunteți fii ai Cuvântului dacă dați viață cuvântului în voi. Și cum să dați viață cuvântului în voi? În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, dați viață cuvântului în voi, mări fiilor ai Cuvântului. Cei ce nu dau viață cuvântului acesta în

ei, aceia fac altceva, și se vede bine ce fac. Aceia se mușcă între ei, mușcă pe cei ce trăiesc prin Cuvântul; aceia sunt mofuroși, sunt pretențioși; aceia sunt pe drum cu lumea; aceia nu fac ascultare de Cuvântul, și se ridică împotriva Cuvântului și merg pe căi lăturalnice și n-au statura lui Dumnezeu Cuvântul.

Am venit un picuț spre tine, Israele tată, ca să mai înmulțesc rugămintea Mea față de tine, ca să-ți mai cerșesc ascultare, măi poporul Meu, ca să te mai rog iar să nu te smințești prin cel ce nu ascultă, să nu te unești cu cel ce nu ascultă în acest popor, cu cel ce face ca el și nu ca sfatul Cuvântului lui Dumnezeu. Am venit la tine să te rog din nou, să lucrez cu rugămintea în dreapta și în stânga Mea, tată, că unii s-au tras la dreapta Mea prin ascultare, iar câțiva s-au tras în stânga Mea prin neascultare. Unii și cei mai mulți au înțeles ce va să zică duhul ascultării și al neatingerii cu neascultarea, iar alți câțiva fac altfel decât cuvântul coborât de la Duhul Sfânt; și nu numai că fac altfel, dar murdăresc și pe cel ce vrea să se șteargă pe mâini și pe picioare și pe față și pe pași de duhul neascultării.

Măi copil care nu ți-e teamă de neascultare, de ce te lupți să-l murdărești și pe cel ce pune la împlinire cuvântul Meu? că Eu, măi fiule nepăsător, am spus să stai la stânga dacă nu stai în ascultare. Și cum la stânga? Adică în pocăință și în umilință și deoparte de cei ce au ales să slujească Cuvântului prin ascultare, că dacă nu stai deoparte, îl pătezi și pe cel ce împlinește cuvântul Duhului Sfânt, care vine din cer peste Israel, și pata celui ce stă cum spune Cuvântul, pata cea de la tine, neascultătorule care nu stai acolo unde-ți alegi cu neascultarea, pata aceea ți se scrie ție păcat, și ți se scrie că asuprești pe cel ce ascultă. Schimbă-te, măi Israele care nu vrei să ascuți, care zici că ai asculta, dar nu poți. Cum adică așa ceva? Nu poți din pricina strâmtorării din casă? Dar cine te pune să stai rob, să stai în strâmtorare? Cine, tată, ți-a făcut strâmtorare în casă? O, dacă tu te simți în strâmtorare în casa în care stai, din pricina amestecului cu păcatul cel negru, dacă tu nu poți de strâmtorare, oare Domnul Dumnezeuul tău, crezi că poate să stea acolo cu tine? Dacă ai avea umilință, tată, Domnul ar putea să lucreze îndreptare înspre tine, dar nu ai, și iată, Îmi pătezi cu atingerea pe cei ce vor să asculte, pe cei ce-și fac curat în casă și în inimă, pe cei ce se spală pe mâini și pe picioare și pe față. Am venit să te îndemn spre vindecare și să-ți dau doctoria umilinței de duh și să-ți dau sfială sfântă în duhul tău, creștine care nu mai ai teamă. Măi fiule, dacă nu poți să-I plăci lui Dumnezeu, măcar nu te mai răzvrăți, măcar nu mai tulbura duhul acestei lucrări, că mereu a fost cuvânt rostit peste nepăsătorii acestui popor, dar nici un nepăsător n-a venit spre umilință și spre pocăință.

Am venit să-ți aranjez statura, măi Israele, ca să ies cu tine spre mărturie în fața lumii cea fără de Dumnezeu în lume, că lumea are dumnezeul ei, tată, nu Mă are pe Mine de Dumnezeu. Nu Mă are, și tu nu vrei să crezi că lumea nu Mă are pe Mine de Dumnezeu. Și când te văd Eu pe tine, tată, cu lumea de pe drum în casa ta și în viața ta și în blidul tău și în patul tău, când te văd prieten cu lumea, pe tine, cel ce te-am primit și te-am scos din lume, Mi se sfârșește nădejdea pentru statul tău lângă Mine, că tu nu ești lângă Mine, și ești lângă lume, tată. Am copii care au trimitere în mijlocul necredinței lumii, dar aceia sunt îmbrăcați cu cuvântul trimiterii și cu cete de îngeri sunt înconjurați, cu luptători cerești, măi copii, căci i-am trimis să mărturisească pe cei ce lucrează după împlinirea cuvântului Meu, și aceia merg numai pe deasupra, tată,

și nu se scufundă în oceanul lumii. Dar când te văd Eu pe tine, creștine, prieten bun cu lumea, asta este altceva, asta este greu. E greu pentru Domnul când aude de la tine că ești cu Dumnezeu, că tu ești cu lumea și de aceea ai căzut în neputința de a te mai ridica spre cele curate.

Am voit cu tot dinadinsul să nu mai rostesc numele celui neascultător. Am căutat, ca un tată al milei și al nădejzii, în umilința poporului Meu. Am zis să nu mai scot cuiul din fruntea Mea și să-l arăt celui ce Mi-l bate și ca să-i spun că nu este cu Dumnezeu cel ce bate cuie Domnului său. Dar azi vin cu atenționare deslușită, pentru ca să nu se mai batjocorească această lucrare dumnezeiască prin glasul celor ce se ridică cu judecată și cu pretenție și cu defăimare peste truda lui Dumnezeu. În curând voi avea sărbătoare cu slavă de la poporul Meu, dar atunci va fi duh de mângâiere, duh de serbare, duh de mărturie cerească, și nu duh de certare.

Iată, duhul certării vine spre îndreptare peste Israel, peste fiii lui Israel cei îndărătnici, cei fără sfială, cei ce se scutură de Domnul, și nu de cele ale neascultării. Se ridică la tronul ceresc învinuire și judecată și defăimare peste lucrarea Mea de nou Ierusalim. De ce, tată, se ridică? De unde, măi fiilor? Iată, în mijlocul lui Israel am familii îndărătnice, măi fiilor. Și fiindcă nu se vede umilință spre pocăință, să stea Domnul umilit? Tu vrei să stea Domnul umilit, măi poporul Meu? Nu se vede umilință acolo unde aștept umilință, și se vede duh de răzvrătire, care răzvrătește pe alocuri, care lovește pe alocuri lucrarea cerească de nou Ierusalim.

Iată, cer umilință de duh și de inimă familiei care zice că Eu nimic n-am zis de îndreptare peste această familie care zice că n-are de îndreptat nimic. Rostesc numele acestei familii care este o singură familie. Una și nu două, și nu trei; un singur cort, un singur acoperământ, și nu două, și nu trei, și nu mai mult de atât; familie care n-a voit să facă ascultare, și care acum suferă de îngâmfare, că această familie a pierdut simțul Duhului Sfânt, a pierdut muștrarea conștiinței, a pierdut duhul pocăinței și stă în duhul mării de sine și judecă pe Dumnezeu și pe fiii ascultării, care au ales să scoată de la ei pe cele necurate. Familia lui Vasile și Victoria are cuvântul Domnului peste ea, pentru ca să nu se mai petreacă din neștiință atâtea greșeli ale fiilor poporului Meu care vor cu ascultarea. Această familie M-a dat pe Mine de-a stânga, și s-a dovedit ce fel de iubire a fost în inima acestei familii, căci a defăimat lucrarea Mea. Și prin ce a defăimat-o, și când a defăimat-o? A defăimat-o demult, tată, că duhul veghii a fost slab în acest cort. Și dacă duhul veghii a fost slab, și dacă poarta spre lume a fost zi și noapte deschisă, iată, duhul rău a pătat cu curvie locul acesta în care avea Domnul cum-necum popas cu Israel. Eu făcusem un cort al întâlnirii în acest cort, dar dacă duhul veghii a fost slab, a plecat Domnul pribeag și lovit și pătat de atingere murdară, de atingere cu fărâdelegea care s-a aciuat peste binecuvântarea rostită de Dumnezeu, și n-am putut să mai scot acest cui înfipt încă de la temelie acestei case. Că am rostit cuvânt la începutul acestei zidiri și am zis să fie trupuri curate și sfinte în acest cort, ca să fie și Domnul în acest cort, Domnul cu poporul Său, și nu s-a făcut ascultare, și s-a început pata cea neagră, care nu poate sta cu Domnul alături, și de atunci a pătruns neveghea și slăbirea și înlocuirea cuvântului lui Dumnezeu cu cuvântul firii și al cărnii, și n-am văzut umilință și părere de rău, și am văzut pretenții și îngâmfare, și a fost de partea cerului răbdarea și oftatul, căci cei dintâi copii trebuiau să fie curați, după cuvântul lui Dumnezeu. Și iată, acum, unul după altul se iau; ba, unde

mai pui, fără nici un fel de lege se lărgește țărșul care a venit din lume în această casă.

Iată, tată, ce face unirea cu lumea. Când un om lumesc intră în hotarele binecuvântate ale unui creștin din lucrarea aceasta, omul cel lumesc lasă pată și vină cu călcătura lui. Eu am zis să fie deosebit de lume acest popor, dar el n-a voit nici măcar cât ar fi putut. Eu am zis mereu: *«Fugi din lume, poporul Meu! Scoate lumea din tine, poporul Meu, și stai curat pe cât poți, iar pe cât nu poți, te curăță Eu dacă nu ești tu vinovat»*. Să-și aducă aminte această familie că Eu am plecat plângând și învins de necredința ei când am fost bătând la fiecare poartă a fiilor poporului Meu, a cetăților poporului Meu. Și dacă am fost primit cu necredință, am rostit zicând: „Nu Mă mai duc“, și este scris acest cuvânt, dar n-am văzut umilință sănătoasă și n-am văzut îndreptare de credință, și din această neorânduială s-a folosit din afară duhul rău și și-a făcut din nou cuib și mai trainic prin cel de al doilea fiu al acestei case. Și ce zici tu, măi copil al acestei case? Ce bine își agonisesc creștinii pe care tu îi tragi mereu să intre la tine în curte? Că iată, Eu la aceia le scriu păcat de neascultare și de atingere cu pașii celui ce stă în nelegiuire față de sfințenia care se cere acum în casele lui Israel. Nu le faci nici un bine, tată, chiar dacă-i găzduiești și le dai mâncare și apă. Nu-ți faci nici ție fapte bune, nici lor, că dacă alegeai umilința și pocăința și ascultarea, te ridicai tu și spuneai creștinilor să meargă după Domnul, nu după tine, iar pe tine să te lase liniștit, spre curățire și spre pocăință, de vreme ce ți-ai ales copiii în locul Domnului. Să fi văzut umilință de felul acesta, atunci Mă ajutai și Îmi făceai cărare să lucrez îndreptare, și Eu lucram dacă aveam ascultare de la tine. Dar iată, azi Mă învinuiești că n-am rostit cuvânt peste casa ta. Dar ai rostit tu cuvânt peste casa ta, și cuvântul tău a fost împotriva cuvântului rostit de Dumnezeu. Iată, acum rostesc cuvânt, și ferice ție dacă vei alege să ascuți măcar acum, măcar ce-L doare pe Domnul tău. Nu mai înlesni pe fiii acestui popor să-ți treacă pragul, de vreme ce te-ai tras spre neascultare, că să știi că le scriu și lor păcat de neascultare, și mulți au scrisă această învinuire dacă te-ai luptat după voia ta.

O, familie cu care grăiesc, fiii tăi cei mari zic că vor cu Dumnezeu. Dar cum? Cu duhul răzvrătirii pe buze? Cu duhul prietenilor lumești? Cu duhul judecății asupra lucrării lui Dumnezeu și a fiilor ei cei lucrători? O, ceapa și cartofii și morcovii stau în aceeași oală la fiert și își iau gustul fiecare din fiecare în aceeași apă. Nu se poate, tată, numi la voi că voi sunteți două sau trei nații de creștini. Nu se poate, că voi ați fost de la început, și ați fost într-o aceeași lucrare, așa cum legumele stau în aceeași oală la fiert, și voi știți cu toții lucrarea lui Dumnezeu pe care ați mâncat-o, și nu se poate judeca cum ați vrea voi. Dacă duhul umilinței ar fi avut loc în voi, întindeam mâna, tată, și vă izbăveam la strigătul vostru disperat, dar voi ați luptat să nu mai fie nimeni ca voi și ca ceea ce aveți voi, și asta s-a numit îngâmfare, și a fost rănit Domnul și a fost alungat de duhul îngâmfării. Iată, nici peste cel mai mic nu puneți veghe și rugăciune fierbinte spre Cel ce izbăvește. Dar Eu așa am spus celui fără de umilință, că acela, de s-ar ruga și ar posti și ar lucra fapte cât o vrea el, nu se pune celui măreț, celui fără aplecare.

Nu mai faceți planuri fără Mine, tată. Nu mai lucrați lucrarea voastră, și stați cuminiți și umiliți, până ce Domnul va curăți ograda voastră cu lacrimile voastre și cu pocăința voastră. Eu în zadar v-aș spune să nu mergeți cum vreți voi și unde vreți voi, că voi n-aveți vreme să Mă ascultați, n-aveți vre-

me să fiți atenți. Eu am rugat acest popor să nu se oprească în sfatul celor răzvrățiți, dar voi lucrați cot la cot cu cei răzvrățiți, cu cei ce au aruncat lucrarea Mea, și îi mai trageți și pe alții pe drum cu voi, ca să aibă și ei aceeași vină, și iată, lucrați întru planurile voastre și nu întru cele ale Domnului.

Mă învinuiesc creștinii că la unii le dau voie, și la alții nu le dau voie. Eu, tată, nu dau voie voilor voastre, și dau voie voii Mele în voi, așa cum și Eu sunt deprins să las voia Tatălui în Mine. Și iată, trebuie să știe Israel că Eu n-am spus nimănui din poporul Meu să se ia după cuvântul fiicei cea neascultătoare din ograda care a purtat numele lui Zaharia, robul Meu cel drept. Am spus acest cuvânt nu ca să judec pe cei ce lucrează în voile lor, ci ca să știe Israel că n-am trimis pe nimeni să ajute acestei fiice neascultătoare, și s-au dus că așa au voit ei să se ducă. Și iată, poporul se smintește că face Domnul casă celui din lume, celui ce a dezbrăcat statura de creștin.

O, câtă dezbinare se suie la cer atunci când poporul Meu nu Mă are pe Mine cu el! Câți fii au fost prinși sub neascultare și sub duh de dezbinare din pricina poftelor celor ce au dat la spate lucrarea cea cu binecuvântare, așa cum era orânduiala dumnezeiască! Înainte vreme era sfatul Domnului peste cei ce stăteau în stâna acestei lucrări, dar nu și peste ceilalți. Eu, tată, unde este măcar numai un fiu al neascultării într-o casă, nu pot să-Mi fac loc cu binecuvântarea, dar acolo nu e numai unul neascultător, și e altfel acolo, altfel decât orânduiala lucrării Mele. Nu învinuiți pe Domnul acolo unde nu încap Domnul cu ungera Sa, și fiți atenți că așa iese creștinul de sub ungeră și nu știe că nu face bine. Creștinul care nu ascultă, acela nu mai are măsura voinței lui Dumnezeu.

Eu, tată, aș voi să vă treziți și să deosebiți voia Domnului de voia voastră și să închideți poarta spre lume, măi copii. Familia lui Vasile și Victoria, familie de moldoveni, încercați, tată, și cu ascultarea. Puneți-Mă și așa la încercare, nu numai cu răzvrătire, nu numai cu judecată. De ce nu vă place vouă să ascultați? De ce, oare? Voi aveți pretenții rele, tată. Oare, voi vreți să vedeți poporul lui Israel din nou în curtea voastră și atât? Oare, asta vă este pocăința? Oare, nu-i mai bine să voiți iertare și curățire și pocăință și recunoașterea păcatului nepăsării în care ați lucrat? Lăsați prietenia cu lumea, că nu voiți s-o lăsați, nu voiți deloc, dar este scris în Scripturi: *«Prietenia cu lumea este vrăjmășie cu Dumnezeu»*. Mergeți, tată, la păstori să vă arate aceste cuvinte ale Duhului Sfânt, despre prieteșugul cu lumea. Vreau să deosebesc pe poporul Meu, ca să-l pot avea curat și neatins cu trupul păcatului. Căutați cu cei ce au tâlcul cel de la Mine și nu mai lucrați după voi. Cei neascultători care vor să se îndrepte spre ascultare, să asculte de sfatul celor care ascultă de cuvântul lui Dumnezeu. Poporul Meu se smintește; se smintește creștin pe creștin, creștin de creștin. Oare, pentru asta a venit creștinul în poporul acesta? Ferice de cei ce nu s-au smintit și nu se smintesc de cele rele ale poporului Meu, și așa fel de fii am strâns Eu în grădina cuvântului Meu. Dar numai ei așa, măi copii? Eu vreau să semănați cu ei. Vreau tot poporul să nu se mai învinuiească frate pe frate. Vreau să se adune Israel spre întărire de duh și nu spre întristare de duh.

Eu cer duh de umilință la familia cea adusă azi în sfat, și cer umilință la toți fiii lui Israel care au voile lor și planurile lor. Să-și îndrepte pașii spre umilință, că e grea vremea, tată, și vremea vine să apese tot mai mult.

Israele tată, să te lupți, măi poporul Meu, să nu cadă sub neascultare fiii tăi. E vremea mângâierii de inimi. Mân-

gâiați-vă unii pe alții, că vremea e apăsătoare, tată. Voi sunteți sortiți să plângeți acum, să plângeți după Domnul, după venirea Mea, că vremea se ridică să apese tot mai mult, tot mai greu. Voi sunteți sortiți să plângeți acum când lumea râde și se bucură și dansează și doarme în fărâdelege, iar după încă puține zile voi veți râde, și lumea va lua tânguiera spre plată a nepăsării de suflet.

Aveți grijă de sufletul din voi, măi fiilor. Lucrați! Fiecare în dreptul lui să lucreze pentru suflet, că iată, nu pot cere altfel de lucru la poporul Meu. Puțini fii au fost ca să-i am ridicăți la lucru de mărturie, căci cei ce n-au dovedit statornicie și inimă pentru Domnul, nu-i pot pune în sfatul Meu. Aceia să lucreze fiecare pentru sufletul lui, că peste alte suflete nu pot lucra, nu se lasă rod ceresc spre lucrare.

Măi Israele, vino, măi poporul Meu, spre lucrare cerească. Vino-ți în fire, măi Israele, că altfel trebuie să stai tu înaintea Mea. Eu iar vă spun: lăsați traista altuia și duceți-o pe a voastră, măi fiilor, și pe a voastră s-o descărcați, și s-o umpleți apoi cu duh de umilință și de sfială sfântă și de pocăință, măi fiilor. Voiesc să se schimbe fața Mea în voi, că mai e un pic, și soarele de pe cer va fi să se mute în voi, măi fiilor, și veți lumina de șapte ori mai mult ca soarele de pe cer, dar fiți Mie cort sfânt și nu vă mai abateți pașii de pe drumul Meu, de pe drumul acestei lucrări. În curând voi coborî duhul mângâierii peste voi, dar sfîințiți-vă, tată, și lucrați după schița Mea. Voi ieși cu voi spre mărturie, și să nu Mă rușinez, tată, cu voi. Vreau să se cunoască lucrarea Mea peste voi și să vadă lumea lucrarea Mea în voi. Primiți sfatul celor puși la lucru și fiți cuminiți, tată. În curând vom serba cerește pe pământ, dar ascultați de ghidul ceresc al cuvântului Meu. Iată, am dat sfat celor cu veghea și cu tâlcul Meu să vă învețe cum să lucrați la întâlnirea Mea cu Israel, că iarăși vom poposi în jurul ieslei cuvântului. Cei ce vă ghidează au cuvântul ordinii, luat de la Mine. Tot poporul Meu să audă trâmbița și să se adune, și să Se coboare Duhul Sfânt peste Israel, și să aibă Israel Duh Sfânt.

Israele, să faci pace între Mine și tine, măi poporul Meu, între tine și păstorii tăi cei puși de Mine, între tine și ucenicii Mei cei ce lucrează peste tine. Să fie zi de slavă, Israele, slava cea de sus cu slava cea de jos, spre mărturie a lucrării cerești care te crește până la mărimea cea cerească.

Pace peste tine, Israele, popor al Domnului Iisus Hristos! Amin, amin, amin.

6/19 august 1994

Cuvântul Domnului către poporul creștin

Ieșirea poporului spre vestirea Evangheliei. Fericiti sunt cei ce nu se smintesc întru cuvântul Domnului. Adevărata milostenie. Cei duhovnicești nu lucrează fără călăuză.

Se binecuvintează călătoria poporului Israel. De cine se binecuvintează călătoria ta, Israele? Se binecuvintează, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin.

Cuvântul acestei lucrări este cuvântul lui Dumnezeu, care lucrează pe pământ până la întoarcerea Mea pe norii slavei, măi Israele. Dar mai am inimi de copii ai acestei lucrări care așteaptă să vadă dacă această lucrare de cuvânt și de înviere este sau nu este de la Dumnezeu. Mai am așa ceva în mijlocul tău, Israele, popor născut din cuvântul Meu. Oare, ce să fac Eu pentru aceștia? Ce să fac cu aceștia? Aceștia nu sunt numai dintre cei care s-au tras înapoi sau în lături și care nu

stau în popor cu păstor, dar sunt și dintre cei care stau la masa cuvântului Meu, stau fără să mănânce. Se fac că mănâncă, dar nu mănâncă; și dacă nu mănâncă, aceștia se cunosc că nu mănâncă. Cine mănâncă cu foame și cine bea cu sete de la această cină cerească, acela se cunoaște, tată.

Nu luați, măi fiilor, unii de la alții, nu luați ceea ce nu este luat de pe masa cuvântului Meu. Nu luați din mâna celor ce se ocupă cu ghicitul c-o fi sau că n-o fi cuvântul lui Dumnezeu, și să luați din mâna Mea cu toții, măi fiilor, că mâna Mea e curată și e neamestecată cu masa necredinței. Luați din gura Mea. Acesta este cuvântul Meu, și Eu sunt Cel ce vă îmbucătuesc. Voi numai să fiți fiii dragostei și ai credinței, că dragostea de Dumnezeu pe toate le crede, tată, și pe toate le nădăjduiește de la Dumnezeu. Fiii dragostei de Dumnezeu au Duhul lui Dumnezeu în ei, și Acela cunoaște că Eu sunt această lucrare. Această lucrare care te însoțește pe tine, măi Israele, această lucrare se numește Dumnezeu, așa se numește. Iată, măi fiilor, cu cine vă certați voi atunci când judecați acest cuvânt, atunci când nu-l primiți și nu-l credeți, atunci când vă certați și vă răzvrățiți pentru cuvântul rostit de Dumnezeu, de Duhul Sfânt al lui Dumnezeu.

Mănâncă, Israele, cu credință, că nu este de pe pământ această mâncare, și este coborâtă din cer pe nori, pe scară cerească, tată, prin lucrare cerească, măi poporul Meu. De șapte mii de ani lucrez, și acum să nu lucrez? Eu am pecetluit pământul cu șapte vremi și cu șapte peceți, și chiar acum să nu lucrez mai mult decât oricând?

Iată, fiilor, de aceea lucrez acum mai mult ca oricând, pentru că timpul s-a scurs și nu mai este ce să se scurgă, că timpul a avut și el legea lui de la Dumnezeu, dar Dumnezeu, Cel fără de timp și fără de loc, lucrează să întoarcă totul la veacul cel fără de început și fără de sfârșit. Timpul este al omului, tată, nu este al Domnului. Pentru om a fost timpul născut, nu pentru Dumnezeu.

Vreau să aduc cerul pe pământ, măi fiilor. Ce ziceți voi, pot Eu să aduc cerul pe pământ? Măi poporul Meu, dacă fiii tăi știu să-Mi răspundă bine la această întrebare, atunci se cheamă că găsesc credință în mijlocul tău, credință în lucrarea Mea cerească. Vreau să aduc cerul pe tot pământul, măi fiilor, și după aceea să Mă las descoperit, să-Mi las văzută slava și cerul în care stau și din care lucrez și cu care te port pe tine spre Tatăl Meu, Israele al Tatălui Meu.

Am venit iar cu cuvântul Meu cel rostit deasupra ieslei cuvântului. Ca să binecuvintez călătoria ta am venit, călătoria ta cu Mine, Israele. Călătoria Mea cu tine o binecuvintează Tatăl Meu și al tău, iar călătoria ta cu Mine o binecuvintez Eu, Cel ce sunt din Tatăl, și Una cu Tatăl, întru Duhul Cel Sfânt.

Binecuvântată să fie călătoria lui Israel și întâlnirea lui Israel în numele Domnului, iar Eu, Domnul, voi fi deasupra și voi sta cu voi prin fiii cuvântului Meu. Binecuvântate să vă fie intrările și ieșirile, ieșirile și intrările, și cuminența și credința, și dorul și bucuria, măi fiilor, dar și umilința, tată. Eu ies cu poporul Meu, ca să-l arăt lumii de pe pământ. A venit vremea cea profetită, ca să arăt lucrarea dintre cer și pământ, să arăt începutul la sfârșit și sfârșitul la început, și să arăt la lume pe poporul Domnului, care a vorbit cu Domnul pe pământ, care a avut cerul aplecat până la el, acoperindu-l și cuvântându-i.

Să fii cuminte, măi poporul Meu, că Eu binecuvintez pașii tăi ca să trec cu tine prin lume, ca să te vadă lumea pe tine, cel ce ești cu Mine în lucrare, ca să anunțăm nuntașii că Se coboară Mirele în mijlocul serbării, măi fiilor. Să fii cuminte, Israele, că se va apropia norod mult să te privească și

să-ți înțeleagă slava ta cu Mine. Dacă nu poți fi cuminte, tată, Eu, Domnul, te rog să stai pe loc la locul tău. Dacă nu poți să fii treaz, stai la locul tău, și mai mare plată vei avea. Nu-Mi înspina zilele Mele, tată, că acestea sunt zilele Fiului lui Dumnezeu, despre care este scris în Scripturi că vor veni. Ele vin la tine mai întâi. La tine vin cu bucurie aceste zile. Dacă nu ești întreg, să nu te așezi în sărbătoare. Mergi la vindecător, mergi la păstor, mergi la sfătuitor și stai să te vindeci de moarte și de îndoială și de necredință, că să știi, nu e de glumă, tată. Eu vin cu slava Mea peste tine, și să nu te înșeli să intri sub ea dacă nu ești întreg și deștept și cuminte și credincios. Nu Mă pune la încercare, că acum a trecut vremea ca să mai pui degetul și ca să crezi. Cine mai stă așa, cine pentru asta vine și stă, acela nu este, măi fiilor, acela n-a venit, și nu este.

Ai grijă, Israele, să nu vii cu trupul, tată, și să vii cu duhul și cu trupul. Ai grijă să ascuți de cei puși de Mine pentru tine, pentru ca să știi de la Mine prin ei. Eu voi fi deasupra, cu veșmântul slavei Mele învăluindu-vă, și voi fi cu înșiră slavei, și se va uni cântarea cerului cu cântarea poporului Meu. A venit vremea să ieșim de sub obroc, și să fii deștept, măi poporul Meu, că să știi că se va uita lumea la tine, și să se ia lumea după tine ca să vadă drumul, tată. Drumul sunt Eu, căci așa este scris: «*Eu sunt calea*»; Eu, cu calea Mea în voi; Eu, cu voi prin lume, dar nu în lume, ci pe deasupra ei cu voi.

Numai un picuț de cuvânt am adus cu Mine azi, pentru binecuvântarea călătoriei poporului Meu. Cei mai slabi să fie ajutați, tată. Dați ale Mele dintru ale Mele, dați și celor care nu au cum să ajungă până la iesle. Cei slabi să fie ajutați de cei ce au, așa cum se ajutau apostolii Mei și cum ajutau sfinții pe sfinți. Voi numai așa ar fi trebuit să lucrați, tată. Vă spun așa, că voi nu știți ce înseamnă faptă bună ajunsă la Domnul. Aveți mormane strânse la împotrivorul, aveți mormane date pământului și nu cerului, mormane de fapte murdărite de mândrie și de fățarnicie și de nesocotire, și la cer așa de puțin aveți ajuns! Și asta pentru că nu știți, măi poporul Meu, ce înseamnă faptă bună, ce înseamnă milostenie după adevărul acestui cuvânt.

Eu, tată, nu Mă apucam să fac înmulțirea hranei trupului decât numai la nevoie, măi copii, că Eu nu pentru asta venisem, ca să îngraș trupurile. Venisem pentru cele cerești, nu pentru cele pământești. Cele pământești sunt de la sine, că nu trebuie mult, dar voi sunteți învățați cu mult și alergați după mult și după împestrițat și după lux și după lăcomie, și de aceea nu aveți. Creștinul nu trebuie să aibă decât puțin, că iată, din cauză că are mult, nu le poate lăsa să vină cu Mine. Voi, măi fiilor, aveți grijă prea multă de trup și de stomac, dar nu de asta v-am numit Eu oi din această stână. Creștinul care are prea multe, are multă treabă, are multe încurcături. Eu când petreceam și poposeam în casa celor din Betania, acolo nu era bogăție, tată; era un acoperământ și atât, iar cele de trebuință nu erau mai mult decât trebuie. Dar creștinul Meu are lăzi cu haine, are scaune în toată casa, și nimic frumos nu mai are creștinul Meu în acoperământul lui, și pe alocuri nu-l mai încap casa pe creștin.

Măi tată, de aceea sunteți bolnăviori, că puneți pe voi haine pe care Eu nu le cunosc, că vă atingeți cu lucruri pe care Eu nu le cunosc, lucruri de la neamurile pământului, iar lucrurile sfinte le-ați uitat, tată. Am spus lui Israel să nu poarte podoabe pe trupul lui, și el și-a înzorzonat casa cu podoabe deșarte, și obosește Duhul Meu când poposesc în casa creștinului Meu. Dar Eu am început așezare sfântă și umilintă sfântă și cerească, și primiți, măi fiilor, îndemnul ceresc pe care-l

dau Eu pentru Israel. Îmbrăcați-vă în sfințenie și în umilintă, voi și casele voastre, voi și fiii voștri, și luați, tată, înfățișare sfântă și nu mai munciți pentru ca să vă înzorzonați. Nu-i frumos, măi fiilor. Dați afară din voi și de pe voi și din casele voastre, dați afară slava deșartă. Nu-i frumoasă slava deșartă, tată; e obositoare și pentru ochi, și pentru suflet, și pentru Duhul Meu, Care locuiește în voi sau lângă voi. Munciți și voi ce am muncit Eu, cum am muncit Eu prin lume. Iată, de aceea am coborât cuvântul Meu ca să ia ființă acest cort în care azi stau Eu cu poporul Meu la sfat (*Ro-Emaus, Târgoviște, n.r.*), ca să vă deprind apoi să lucrați și voi ce am lucrat Eu, să lucrăm cer, tată, cer pe pământ, și să-l suflăm apoi peste tot. Să avem o singură voie cu toții, o singură cale, o singură masă, o singură avere cerească, măi fiilor, că vine apoi o vreme și mai dulce dacă acum veți asculta puține zile. Vine vremea să intrăm în viață, măi fiilor. Eu viața asta care vine v-o aduc mereu, dar Sarra lui Lot își are asemănare în voi și nu vă lasă să vă uitați la vremea bucuriei pe care o aduc Eu cu Mine. Voi sunteți sortiți să nu vedeți răul care vine peste lume, așa cum ucenicul proorocului Ieremia n-a văzut căderea Ierusalimului în vremea aceea de demult. Voi sunteți ținuți în brațele și în sânul Meu. O, și câți din voi dau să scape de sânul Meu!

Eu vă dau putere, tată, ca să aveți credință, dar fiți precauți, că puterea credinței vine tot prin credință. Fiți credincioși și fiți curajoși și fiți una cu cele cerești, cu cuvântul Meu fiți una, măi fiilor. Îndeletniciți-vă să trăiți fără de griji, pic cu pic îndeletniciți-vă, și nu mai umblați pe drumuri, tată. Iar vă cer și iar vă spun cerință cerească: nu mai umblați pe drumuri, nu mai stați la toartă cu neamurile voastre sau cu neamurile pământului. Faceți și voi ce fac copiii cei străjeri ai ieslei Mele. De ce, oare, nu vreți să Mă ascultați? De ce nu vreți să duceți viață ca apostolii Mei cei de la început? De ce nu vreți cu Mine și nu cu neamurile voastre? De ce nu vreți să fim la fel, tată? Uitați-vă la o stână de oi și luați pildă. Oile nu ies nicăieri fără păstori, nu ies decât în turmă și cu păstori în față și în spate, și mănâncă sub ochii păstorilor, pe unde le poartă păstorii. Și dacă vreo oaie cade în spini sau în șanț, păstorul o vede și o ridică și o curăță, și oaia stă, iar seara vine la staul și tot laptele îl pune la un loc, și sunt de folos oile. Așa și voi, măi oilor duhovnicești, stați, tată, în staulul acestei lucrări, și dacă ieșiți la pășune sau la hrănit din hrana voastră, să ieșiți cu stâna toată și cu păstorii, măi oilor, așa cum vom ieși acum, măi fiilor. Până când veți mai umbla? Și dacă tot așa umblați, Eu, Domnul, vă întreb: de ce ați mai venit la Mine, tată? Ca să vă bateți joc de Mine și de slava Mea? Fiți o singură stână, tată, iar oaia care sare mereu gardul și pleacă și paște când vrea ea și de pe unde vrea ea, aceea să se ducă, fiindcă aceea n-are țarc. Aceea să fie însemnată, și întăriți hotarul stânei, și toată stâna să lucreze lucrarea veghii, că iar vă spun: acest popor rămas va fi deosebit de toată lumea de pe pământ, și cine vrea pe pământ, acela să stea deoparte de această stână.

Umblă pe drumuri, măi fiule ușarnic, și vii apoi să stai între cei ascultători. În zadar stai, și ți se va cere socoteală de lucrarea ta care zgârie fața Mea, fața poporului Meu. Mai bine ar fi să ascuți de cei ce te îmbie să stai în staul, să stai cuminte, să stai supus și să te lași stăpânit de Dumnezeu și nu de voia ta. Dar dacă nu vrei și dacă stai atins cu cei din afară de popor, dacă te petreci și te vizitezi cu lumea și cu vorba cu lumea, atunci tu atingi lumea ta de poporul Meu, și îți va sta înaintea ta acest păcat al neascultării. Eu te-am primit cu Mine și ți-am zis să te tragi deoparte de lume dacă vrei cu poporul acesta. Eu așa am zis, și tu M-ai înșelat, că n-ai stat așa

cum am zis Eu, și iată, vine ziua să te cunosc. Și cum să te cunosc? Vine clipa să stea deschisă poarta slavei, ca să mângâi pe poporul Meu în staulul Meu, și ce faci tu? că azi faci ca tine și nu te pregătești după schița pregătirii ca să stai deosebit de lumea cea de pe pământ.

Caută să iubești cuvântul Meu și să-l împlinești, creștinule greoi la auz, și nu te împietri ca să nu auzi, că dacă nu lucrezi după cuvântul pregătirii, înseamnă că nu auzi, că nu mănânci din sânul Meu. Acestea sunt învățături cu care stărui pe lângă cei împrăstiați cu ascultarea și cu pașii. O, și cât aș vrea să se prindă de inima celor cărora li se potrivește învățătura cea de îndreptare și să-și formeze de acum statură cerească! Luați pildă de la stâna de oi și puneți-vă în rânduială, măi fiilor, că viitorul tău, Israele, va fi cel mai frumos viitor de pe pământ și din cer, și va fi veșnic viitorul tău. Nu Mă lăsa fără de tine, tată. Fii ascultător, și să iubești slava Mea, nu slava ta; să iubești slava ta cu Mine și nu slava ta. Stai cuminte în ograda acestei lucrări, și binecuvântat să-ți fie statul, și binecuvântate să-ți fie intrările și ieșirile cu Mine în turmă când ies Eu cu tine spre mărturie în fața lumii.

Iată, o parte din Israel a plecat de lângă această lucrare, s-a dus în lume, a dezbrăcat lucrarea cuvântului Meu și M-a făcut mincinos și M-a făcut demon și M-a făcut fermecător și în tot felul M-a numit, ca să aibă pricină de părăsire și de plecare în lume, dar îi vom vedea de jur împrejurul acestei slave de lucrare cerească și căutând să se aciuze în stâna aceasta. Fiți atenți, și iarăși zic, fiți atenți, că pentru cei ce s-au făcut din oi câini, nu mai sunt firimituri. Firimiturile se strâng cu mare grijă și se așează la loc pe blid pentru hrana poporului Meu cel statornic. Fiți precauți cu câinii care v-au dat pe voi spre moarte, căci câinii au colți veninoși și mușcă pe neștiute, și nu mai deschideți, tată, voi poarta. Dați-Mi Mie cheia de intrare și de ieșire. Și dacă vrea cineva să iasă și să se ducă, Eu îi deschid să se ducă, dar dacă vrea să intre cineva din cei plecați de la masa aceasta, să fie lucrare de precauție, să nu cumva să fie câine sau câine-lup, măi fiilor. N-are putere, dar dacă lucrați fără ascultare de Domnul, Eu vă las în ispită, ca să vedeți rodul neascultării.

Iar vă rog, că mereu v-am rugat: nu vă opriți în ceata și în sfatul celor răzvrățiți, ca să nu vă scrie duhul rău cu cei răzvrățiți, ca să nu vă tragă cu cei răzvrățiți, că vă trage, tată, dacă nu ascultați. Neascultarea te scoate de la Mine, măi fiule. Nu umbla în neascultare, și fii cuminte, fiule.

Pregătește-te, Israele, ca să mergem pe drum cu slavă și cu cântare de strune și cu steagul biruinței și al sfințeniei, măi poporul Meu. Nu-ți pierde vremea cu altceva, că vremea e pe sfârșite, tată. Fă numai ce este de făcut acum, numai ascultare, Israele al Domnului. Să fii frumos la purtare și la statură și la uitătură și la inimă și la bucurie, ca să-l vadă lumea cea necredincioasă pe Israel și să-L caute pe Domnul, Mântuitorul credincioșilor.

Îmi scutur Duhul Meu peste tine, popor al slavei Mele. Îmi întind pacea Mea peste tine ca un acoperământ. Iubiți-vă unii pe alții, măi fiilor, iar cei ce vă iubiți unii pe alții, să vă asemănați unii cu alții în ascultare, dar aceasta să n-o uitați, măi fiilor. Iubiți-vă cei ce vă asemănați în iubire și în ascultare, iar cu ceilalți fiți precauți în iubire și în asemănare. Nu vă luați după inimi ușoare, și fiți întru Domnul și nu altfel, că dacă vă defaimă cel neascultător, aceasta nu este cu supărare pentru voi.

Să se pregătească Israel, și să nu încurce nimeni bucuria ta cu Mine, Israele. Mergeți, tată, ca fii ai lui Dumnezeu; mergeți în stână cu păstori. Și iarăși zic: se binecuvintează

întâlnirea Mea cu tine, Israele, pentru prăznuirea serbării înălțării la cer a Maicii Fiului Treimii cerești. Ea cântă cântarea pentru România, și cântă Verginica cu ea, și cântă îngerii cu Măicuța Mea, și cântă poporul Meu Israel. Cântă, Israele, cântă, tată, că tu știi să cânti. Mulți cântă cântarea Domnului, dar aceia nu știu ce cântă, dar tu știi să cânti și știi să-L prețuiești pe Domnul Dumnezeuul tău. Te voi întâmpina cu duhul mângâierii, cu Duhul Adevărului. Eu sunt Adevărul, și adevărul vă face liberi. Să fii și tu adevărul, iubitul Meu popor, căci cu adevărat Mă voi arăta lângă tine. Amin, amin, amin.

8/21 august 1994

Praznicul Adormirii Maicii Domnului

Ieșirea de sub taină a lucrării cuvântului Domnului. Așezarea și binecuvântarea troiței din dealul mănăstirii. Amestecarea limbilor s-a coborât peste oameni. Va veni proorocul mincinos cu semne, cu minuni și cu „învierea morților”. Cămașa Duhului Sfânt. Limba Duhului Sfânt peste limba românească. România, Ierusalim nou, țara slavei Domnului.

Să fie luare-aminte la glasul lui Dumnezeu, care vine de sus. Cerul grăiește pământului. Eu, Domnul, grăiesc din cer peste cei credincioși. Eu, Cel ce am înviat și M-am înălțat la ceruri, Eu, Domnul Iisus Hristos, grăiesc din cer pe pământ, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin, amin, amin.

Pace ție, poporul Meu! Pace vouă, fiilor; vouă, din poporul Meu cel credincios! Lumea nu știe cum grăiesc Eu deasupra voastră. Lumea nu crede în Dumnezeu așa cum credeți voi. Lumea are lumea ei și nu știe ce lucrez Eu pe pământ în vremea aceasta, dar Eu trec cu voi prin lume, ca să audă și lumea că Eu, Domnul, am un popor luat din lume și vorbesc din cer în mijlocul lui și îl povățuiesc spre sfințenie de duh și de trup, ca să pot sta de vorbă cu el și să împlinesc planul Meu ceresc pentru cea de a doua venire a Mea. Fiți credincioși, că Eu, Domnul, ridic de acum această lucrare de cuvânt între cer și pământ, ca să-l cunoască lumea pe poporul cu care a stat Dumnezeu de vorbă vreme de patruzeci de ani.

Pace vouă! Binecuvântată să fie împărăția lui Dumnezeu, Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt. Binecuvântați să fiți voi, fii ai poporului Meu din vremea aceasta. Binecuvântată să fie sârbațoarea de prăznuire a înălțării la cer a Maicii lui Dumnezeu, și iată, Eu, Domnul, și Măicuța Mea, și cerul Meu, suntem deasupra cu coruri de îngerăși și cu slavă. Cântă, măi poporul Meu, cântă, fiule, cântă lui Dumnezeu, și cerul cântă deasupra ta, popor credincios. Binecuvântată să fie această zi și cuvântul Meu cel rostit din cer în această zi, și iată, binecuvântată să fie crucea cea biruitoare, ridicată de fiii grădinii cuvântului Meu; binecuvântată și sfințită să fie de toți sfinții și de toate puterile cerești, spre bucuria lucrării de nou Ierusalim pe pământ.

Se rostește cuvântul lui Dumnezeu: se binecuvintează și se sfințește crucea aceasta, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin. Se binecuvintează și se sfințește întâlnirea Mea cu poporul Meu cel credincios. Se binecuvintează și se sfințește sfatul Meu cu poporul Meu. Luați aminte, voi, străjeri ai cuvântului, luați de la Mine și dați poporului Meu, cel ce crede cuvântului Meu. Luați aminte la glasul care vine de sus peste voi, peste grădina cuvântului Meu. Iată, vin deasupra cu cuvântul Meu. Luați-l și dați-i ființă în această carte, că Eu Îmi hrănesc poporul Meu și îl însoțesc cu glasul Meu așa cum l-am însoțit pe poporul Israel cel de la început,

pe cel credincios de la început, iar cel credincios de la sfârșit este Israel cel de la sfârșit. Pe Israel cel de la început l-am însoțit pe calea lui cu Mine; ziua, în stâlp de nor, iar noaptea, în stâlp de foc, iar cu cuvântul Meu mergeam pe deasupra și îl spuneam proorocului Moise și vorbeam cu Israel.

Pace ție, poporul Meu Israel! Eu sunt deasupra ta și te însoțesc prin cuvânt, precum pe Israel îl însoțeam cu stâlp de nor și de foc spre pământul făgăduinței, dar pe tine te însoțesc cu slava Mea cea prin cuvânt și te numesc Israel cel de la sfârșit. Iată, Israele, ies în întâmpinarea ta cu cuvântul Meu, rostit pentru tine deasupra ieslei cuvântului Meu. Israel înseamnă popor credincios. Fii credincios, Israele, așa cum a fost rămășița lui Israel cu care am mai rămas după ce Israel s-a lepădat de Mine, că Eu din rămășița cea credincioasă a lui Israel am făcut sărătură cu care am sărat pământul, măi fiilor. Și cine au fost cei din rămășița lui Israel? Au fost Petru și Pavel și Iacov și Ioan și toți apostolii Mei, care au propovăduit numele Meu și împărăția cerurilor până la marginile pământului. Măi poporul Meu cel de azi, rămășița aceasta a lui Israel am făcut din ea ceată de apostoli și de prooroci și de sfinți și am sărat tot pământul cu sarea cuvântului Meu, care curgea prin gura și prin duhul acestor slujitori cerești pe lume. Am sărat lumea cu cuvântul Meu prin ei, că Eu după înălțarea Mea așa le-am spus: *«Mergeți și propovăduiți că s-a apropiat împărăția lui Dumnezeu. Mergeți până la marginile pământului și botezați pe cei ce vor crede, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, amin»*.

Și iată, măi poporul Meu, tu ești poporul cel de azi cu care vorbește Dumnezeu pe pământ, că Eu după ce am înviat am rămas viu, și am rămas pentru om, dar omul n-a înțeles ce am spus Eu în vremea înălțării Mele la cer, că așa am spus: *«Iată, Eu voi fi cu voi până la sfârșitul vremurilor»*. Dar cel necredincios sau cel greoi la credință cum să creadă? Cum, măi Israele, să creadă cel necredincios că Eu grăiesc din cer peste tine? De aceea dau să ies cu tine înaintea lumii, ca să înțeleagă lumea că tu ești trimisul Meu în lume, așa cum am trimis și pe apostolii Mei cei de atunci. Și tu, ca și ei, mergi acum ca să spui din nou ce au spus ei. Ei spuneau că s-a apropiat împărăția cerurilor. Și ce este împărăția cerurilor, măi Israele de azi? Oare, mințeau apostolii Mei Petru și Pavel, care erau întâi dintre apostoli? Mințeau ei când spuneau că s-a apropiat împărăția cerurilor? Ei spuneau acum două mii de ani, și tu spui astăzi, tată. Dar ce este împărăția cerurilor? Dar ce nu este împărăția cerurilor? O, măi fiilor, împărăția cerurilor nu este mâncare și băutură, nu este însurat și măritat. Împărăția cerurilor este mâncarea cuvântului lui Dumnezeu, este sfințenie și curățenie și cuvânt de Duh Sfânt. Fiii veacului acesta se însoară și se mărită, dar cei ce se învrednicesc să fie fii ai împărăției cerurilor, aceia duc viață îngerească în trup, aceia nu se însoară și nu se mărită și trăiesc precum îngerii în ceruri, și de aceștia are grijă Tatăl Cel ceresc, Care le este Tatăl lor. Împărăția cerurilor este cu tine, poporul Meu Israel de azi, pentru că tu ai înăuntrul tău tronul Meu, cuvântul Meu în mijlocul tău. Tu ești poporul care Mă ai pe Mine, Domnul, în mijlocul tău cu poava Mea, cu porunca Mea, tată. Eu nu dau porunci decât celor ce au ales să asculte de Dumnezeu, dar cei ce fac după voia trupului lor, aceia nu sunt fii ai lui Dumnezeu, aceia sunt fiii veacului acesta.

Spune, măi poporul Meu, spune, tată, la lume, și să nu taci; spune-i omului din lume să nu spună că e cu Mine. Dacă el e cu traiul veacului acesta, dacă nu se ia după poruncile Mele, să nu spună că e cu Mine, că scris este: *«Cei ce sunt ai*

lui Hristos și-au răstignit trupul și patimile și poftele și slava deșartă, care vine de la om». Învață, poporul Meu, pe cel ce vine și te întreabă ce vorbesc Eu cu tine; să-i spui și tu așa cum spuneau apostolii Mei, să spui că s-a apropiat împărăția cerurilor și să-i spui ce înseamnă taina acestui cuvânt dumnezeiesc.

Israele, să nu ieși, tată, din împărăția Mea, să nu ieși afară din ea, că afară sunt câinii și hulitorii și mincinoșii și desfrânații și descântătorii și slujitorii de trup și proorocii mincinoși, care spun că nu este Dumnezeu. Fii atent, Israele credincios, că proorocul mincinos de azi e viclean mai mult decât în vremile trecute, că acum el se folosește de învățătura Mea ca să te facă să crezi că el este cu Dumnezeu. Fii atent, că el vine cu semne și cu minuni ca să te desprindă pe tine din împărăția Mea, că el are invidie pe tine când te vede că tu iubești sfințenia și el nu o iubește. Tu îl încurci în lucrul lui cel mincinos, că îl vădești că e mincinos. Minciună este cuvântul celui ce vorbește despre Dumnezeu, dar nu iubește sfințenia și cuvioșia și adevărul cel cu viață sfântă. Proorocul mincinos și-a împrumutat față smerită și se folosește de numele Meu pentru ca să murdărească pe cei aleși ai Mei, pe cei ce și-au ales să-Mi slujească Mie. De unde, tată, și-a împrumutat proorocul mincinos față smerită? De la minciună, măi fiilor. Fața smerită e minciună, tată. Un creștin iubitor de împărăție de cer, acela are o față senină și sfântă și dulce și plină de lumină cerească; acela nu se rușinează în fața oamenilor. Unul ca acela împarte cer sfânt celor de pe pământ. Omul cu fața smerită e mincinos, măi fiilor, și nu cunoaște smerenia. Acela își dă de gol minciuna dinăuntrul său și e vădit de cel credincios care are pe Duhul Sfânt înăuntrul inimii sale. Mai e o clipă, și proorocul mincinos va face ultimele semne și minuni cu care va dărâma pe cei ce se clatină acum. Un creștin al împărăției Mele nu caută semne și minuni, nu cercetează tainele facerii și nu ispitește pe Dumnezeu Făcătorul. Iată ce a făcut proorocul mincinos, că l-a învățat pe om că nu este Dumnezeu. Nu i-a spus omului că nu este Dumnezeu, dar i-a spus minciuni omului. Eu sunt Făcătorul celor văzute și nevăzute, și nu va putea omul cel pământesc să pătrundă cu știința lui în tainele Făcătorului. Nu îngăduie Domnul așa ceva, și de aceea omul veacului acesta e mincinos, e prooroc mincinos omul științei veacului acesta.

Pe vremea lui Avraam când a văzut Dumnezeu că oamenii au înălțat un turn ca să se suie în el să cerceteze pe Făcătorul, ce am făcut Eu, Domnul? Am încurcat atunci limbile oamenilor, ca să nu se mai înțeleagă ce spun și ce vor. Am încurcat limbile oamenilor mândri, și tot așa fac și azi cu oamenii, și nu le dau voie să pătrundă tainele cerești. Iată, măi fiilor, că oamenii au primit amestecarea limbilor; a căzut acest blestem pe oamenii care au ispitit tainele Făcătorului. Tu să nu crezi, Israele, să nu crezi ce-ți spune omul, că omul e mincinos, măi poporul Meu. Omul care a cercetat cele făcute de Făcătorul, acela a căzut din cunoaștere, acela a căzut și nu mai este la fața lui Dumnezeu, acela rămâne pământ și pământ naște, dar omul care se lasă născut din Dumnezeu, acela naște cer și Duh Sfânt și rai și foc ceresc pe pământ, acela slujește Cuvântului lui Dumnezeu și nimic nu face fără Cuvântul.

Israele care ai pe Făcătorul în mijlocul tău, să fugi de omul care vorbește de la sine, că acela aiurește, tată. Să fugi de omul pe care-l auzi că vorbește despre Dumnezeu fără să-L cunoască pe Dumnezeu, fără să-L caute cu lumânarea în mână pe Dumnezeu, adică cu stăruință, adică cu împlinirea

poruncilor sfinte în trup. Dar de omul necunoscut să fugi, creștine, că Domnul nu vine la tine necunoscut. Adu-ți aminte că pe apostolii aleși de Mine Mi-i făcuse Tatăl cunoscuți, și apoi vedeam că Eu Mă cunosc în ei, vedeam că-i cunoaște Tatăl Meu. Fugi de omul care este necunoscut de Tatăl, fugi, măi fiule creștine, căci cel necunoscut e cursă pentru tine. Nu te lua după om, Israele, că omul și-a făcut împărăție care-i ține de cald aici, și este luat din ea, și nu-i ține de cald. Vine proorocul mincinos, cel cu ultimele semne mincinoase, și va zice că înviază mortul, și îl va învia în fața ta, dar acela nu e mortul, și e altceva această minciună. Vine să te facă să-l crezi că lucrează în numele Meu, dar nu-i adevărat. Eu voi fi Acela Care voi ridica pe cei morți; Eu, și nu proorocul mincinos, care-ți aduce în față trupul minciunii lui. Vai de omul care nu are pe Duhul Sfânt în el ca să vadă minciuna mincinosului de azi! Că vreme de șapte mii de ani s-au sculat oamenii ca să se dea drept dumnezei, drept înțelepți, ca să-și facă nume oamenilor, ca să se amăgească oameni pe oameni, ca așa pățesc oamenii care ies de sub cortul lui Dumnezeu. Omul are curaj în viață și face o mulțime de lucruri. Omul cu curaj face azi una, mâine alta, până ce-L uită pe Dumnezeu, și apoi nu mai are călăuza în față și se face sieși călăuză. Nu te lua după om, măi poporul Meu, și tu să stai de mână cu cuvântul Meu, care te învață sfințenia și împărăția cea din cer. Omul s-a băgat în pământ să cerceteze, s-a suit în cer să cerceteze, s-a băgat în mare să cerceteze, s-a băgat în om să cerceteze, măi fiilor, și zice omul că știe. O, bietul de el, că e numai trup fără duh, și am să-l rușinez pe omul truș, că am să iau soarele de pe cer și am să-l mut în cel credincios, și va lumina din locașul credinței, din fiul credinței, ca să descopăr ce este înțelepciunea. Înțelepciunea este frica de Dumnezeu. Înțelepciunea este în omul care are pe Duhul Sfânt, iar Duhul Sfânt stă în vas curat, în om curat, om după chipul și asemănarea lui Dumnezeu.

O, poporul Meu, stau de patruzeci de ani în mijlocul tău și te hrănesc din cer cu bucătura, cu cuvântul Meu, cu foc de Duh Sfânt te hrănesc, ca să te folosesc pentru curățirea pământului, să-l curăț de prostie și de minciună și de semeție pe omul cel de pe pământ; să știe de la tine omul de pe pământ că altceva înseamnă să fii, și să fii veșnic.

Eu pe vremea credinciosului Avraam M-am coborât peste oameni și am încurcat limbile oamenilor care ispiteau tainele Făcătorului. Dar acum, iată ce am făcut, că am venit iar pe pământ și Mi-am ales un popor pe care Mi l-a dat Tatăl, și în mijlocul căruia Eu descurec limbile de pe pământ și le vădesc învelitoarea cea mincinoasă, piețița limbii mincinoase o vădesc, și aduc poporului Meu Duh Sfânt. Duhul Sfânt este cunosătorul, nu omul. Cămașa Duhului Sfânt e scumpă, tată, și nu se îndură omul s-o cumpere, că omul trebuie să dea pe ea tot ce are rău, nu tot ce are bun. Și cum așa? Așa este, măi fiilor, și mare taină este aceasta. Cămașa Duhului Sfânt, trebuie să dai pe ea tot ce ai tu mai rău, omule, toate poftele, toate patimile, toată nepăsarea și minciuna, toată puterea ta cea stricăcioasă de suflet și de înțelepciune, toate păcatele tale trebuie să le dai în schimbul ei; să te speli de tine și să iei cămașa Duhului Sfânt pe tine. Eu sunt acest veșmânt; Eu, cu viața Mea în tine; Eu, cu lumina Duhului Sfânt în tine, că omul, până nu se dă pe sine în schimbul Duhului Sfânt, nu poate avea calea sub picioare. Unul ca acela calcă în gol; unul ca acela nu este. Acela poate deveni un om viu prin moartea patimilor și a poftelor sale. Iată, Israele, iubitul Meu popor, tu așa M-ai dobândit pe Mine, și de ce, oare, se mai miră de tine

cel necredincios, care nu crede că Eu grăiesc cu tine din cer? Eu grăiesc din cer, și tu Mă auzi, dar nu Mă auzi tu, ci Duhul Sfânt, Care glăsuiește cu Mine în tine și deasupra ta. Tu ai venit la ieslea cuvântului Meu, și Eu iau din iesle și te îmbucățuresc și te bucur, măi poporul Meu, și cobor din cer deasupra ta și las cuvântul Meu peste ieslea cuvântului. Acesta e cuibul unde se lasă cuvântul Meu pentru hrana poporului Meu.

Eu, Domnul Iisus Hristos, sunt Păstorul tău, Israele, iubitul Meu popor, și n-a fost de când e veacul o așa lucrare cerească pe pământ. Eu sunt glasul, Eu sunt Cuvântul lui Dumnezeu, și am ales un vas sărac și uitat, și am suflat peste el Duh Sfânt și l-am umplut până sus, până ce a început să izvorască din el râul vieții peste pământ, că din acest sătuț am ridicat o vlăstărică firavă și am pus apă la rădăcina ei, până ce s-a făcut copac mare, de s-au sălășluit în el păsările cerului. Cine este copacul, tată, și cine sunt păsările cerului? Copacul sunt Eu, Domnul, Care am fost sălășluit cu Duhul Meu Cel Sfânt într-o unealtă de lucru, într-o inimă cerească, într-o copilă, o trâmbiță din care am glăsuț Eu pe pământ în vremea aceasta de sfârșit. Într-o vlăstărică din satul acesta, în inima ei am avut Eu sălaş, și prin gura ei, Eu, Domnul, am glăsuț cuvântul Meu unui popor chemat la această lucrare cerească. Iar păsările cerului sunt inimile fiilor poporului Meu, care s-au sălășluit cu duhul lor în Duhul Meu, ascultându-Mi cuvântul și împlinindu-l. Și iată, această copilă vlăstărică este acum luată la cer și lucrează din cer de lângă sfinți, căci nimeni nu este să fi lucrat pentru Dumnezeu și să nu fie viu în vecii vecilor. Așa și tu, poporul Meu iubit, vei fi viu pe veci dacă Mă vei asculta până la arătarea Mea pe nori.

O, popor creștin, Eu, Domnul, am lucrat ca să dau libertate credinței tale și te-am ajutat să fii și azi cu Mine, împlinind voia Mea, că dacă am luat-o pe Verginica la cer, Eu te-am pregătit și mai departe, ca să ajung cu tine până la zilele biruinței, ca să-Mi aduc aminte de pașii tăi care au umblat pe cărările tainice ale satului acesta, de veneai la izvorul cuvântului ceresc. Atunci veneai pe furiș, iar acum vii cântând, tu și fiii tăi, popor iubit de Dumnezeu. Te strecurai pe furiș, ca să ocrotești vasul Meu prin care vorbeam cu tine, să ocrotești trâmbița Mea din care-ți glăsuim ție cuvântul Meu ceresc, că stătea în calea ta vânătorul lui antichrist ca să te dea pe mâna prigonitorului, ca să-Mi bage unealta Mea la tăcere, la închisoare, măi poporul Meu, căci așa au suferit toți cei care au stat în lucrul Meu ceresc. Am suferit în om, în omul care a purtat în el Duhul Meu Cel Sfânt, căci Verginica a fost locașul Duhului Meu Cel Sfânt, și lumea n-a știut. Numai tu, poporul Meu, numai tu, tată, ai știut și ai văzut ce am lucrat Eu peste tine, și iată, tu ești martorul Meu și ești cu Mine, tată, căci te-am trecut prin vreme cu ceață și te-am adus la zilele tale de sărbătoare, și iată, cuvântul Meu coboară și azi înaintea ta, căci Verginica are rodul în picioare, are ucenici, și ucenici din ucenici.

Ferice celui ce a crezut până azi lucrării Mele cerești cu care am fost sălășluit în satul acesta, în vasul acesta din care Eu am glăsuț pe pământ. Așa au fost fiii credinței între necredincioși și așa au mers cu Mine prin vreme. Așa te am Eu pe tine, poporul Meu, răsad și rod al lucrării Mele care a început în satul acesta în anul 1955, și iată, tată, s-au scurs patruzeci de ani de mers prin duh de necredință, și azi Mă întorc înapoi cu tine și îți fac loc ca să mărturisești lucrarea Mea cerească și vremea profeției Mele, căci Eu prin Verginica am profetizat, și prin tine vin să împlinesc cele profetite vreme de patruzeci de ani. Eu am profetizat; Eu, și nu ea. Ea a fost vasul

în care am stat Eu cu Duhul Meu Cel Sfânt, cu cuvântul Meu prin glasul ei, că și acum două mii de ani când am venit din cer, tot printr-o fecioară am venit ca să iau trup văzut între oameni, Fecioara care se numește Maica lui Dumnezeu. Iar acum, pentru nașterea Duhului Meu Cel Sfânt, tot printr-o fecioară am venit în mijlocul unui popor credincios, și l-am hrănit cu Duhul Sfânt pe poporul Meu, pe tine, măi Israele, tot printr-o fecioară, tată. Măicuța Mea, Fecioara mamă, dacă a avut însoțitor pe Iosif, logodnicul ei, a fost ca s-o îngrijească și ca s-o ocrotească pe ea și pe Fiul ei, pe Mine, măi fiilor, în vremea Mea de copil. Și Verginica, dacă a avut cu ea un însoțitor pe care-l știe și satul acesta, n-a fost trupește însoțirea, și a fost duhovnicește, pentru ocrotire, pentru acoperirea tainei Mele, și ea a fost vas curat pentru Dumnezeu, pentru Duhul Sfânt, Care intra în trupul ei pentru glăsuirea Mea prin ea. Prin ea s-a născut cuvântul Duhului Sfânt vreme de douăzeci și cinci de ani, din anul 1955 și până în anul 1980 când Eu, Domnul, am venit și am luat-o la cer, și ea lucrează acum din cer, de lângă Mine peste poporul Meu, peste poporul ei, căci ea a născut acest popor, ea, din cuvântul Meu sălășluit în ea, popor născut prin cuvântul Meu, popor născut de sus, din cuvântul cel din cer coborât în vas ales de Dumnezeu.

Aceasta este lucrarea Mea prin Verginica, lucrarea Mea cerească de azi, iar azi cobor cuvântul Meu pe nori până deasupra ieslei cuvântului Meu, până deasupra acestei grădinițe cerești, care se numește grădina cuvântului lui Dumnezeu, iar cei ce stau la gura acestui izvor de cuvânt venit din cer, aceia sunt copiii cei străjeri în calea cuvântului. Ca un râu de cuvânt curge cuvântul Meu din cer peste această grădină aleasă de Mine ca să-Mi fie iesle a cuvântului Meu cu care-Mi pregătesc poporul pentru slava întoarcerii Mele pe nori. Îngerii care au venit în clipa înălțării Mele la cer au spus apostolilor care M-au văzut ridicându-Mă în sus, au spus că *«Acest Iisus, Care Se suie acum, tot așa va veni iar, precum S-a suit»*. Și iată-Mă venit prin cuvânt, căci cuvântul coboară din cer ca să-Mi pregătesc cărarea întoarcerii Mele, ca să pregătesc sfințenia și curățenia poporului care Mă va întâmpina la întoarcerea Mea. Iată, Eu Mă întorc, Eu vin curând, și voi găsi lumea nepregătită, că lumea nu vrea să-și pregătească viața, lumea și acum bea și mănâncă și se însoară și se mărită și se naște și nu are timp să se pregătească. Cel ce nu iubește pe Dumnezeu, acela nu se înveșmântează pentru Dumnezeu, dar tu, poporul Meu, Mă iubești și ascultă glasul Meu ceresc și te hrănești cu cuvântul Meu și crești și înviezi din ce în ce mai mult, până la ziua când Eu Mă voi lăsa văzut în nori, și apoi în mijlocul celor ce Mă așteaptă să vin. Și tu vei fi cel ce vei cânta, măi Israele, vei cânta în ziua aceea cântarea îngerilor care vor anunța întoarcerea Mea, că în ziua aceea va cânta cerul și pământul: *„Bindecuvântat este Cel ce vine întru numele Domnului!”*. Tu ești cel ce cântă și azi în jurul ieslei cuvântului Meu. Cântă, tată! Eu sunt deasupra ta cu cerul și te scriu mereu în cartea Mea, și cartea aceasta va mărturisi că tu ești poporul Meu.

Lumea cântă și ea când se adună la biserică, dar nu știe ce cântă, nu simte ce cântă, că lumea are lumea ei, are dumnezeul ei, nu Mă are pe Mine de Dumnezeu. Lumea iubește păcatul, și Eu nu stau cu omul care se hrănește cu plăcerea păcatelor. Eu sunt din cer, Eu sunt fără de păcat, dar lumea nu vrea să se lase de păcat și să Mă aleagă pe Mine. N-are lumea timp de Dumnezeu. Ea, în loc să meargă la biserică în ziua Mea de sărbătoare, ea merge la târg, la bălci și la treburile ei, și nu se va ierta în veac acest păcat, și va fi ispășit de cei ce

stau în nepăsare de Dumnezeu, căci așa vor fi găsiți de ziua venirii Mele. Ziua Mea vine ca o cursă și îl va prinde în cursă pe cel ce n-a avut timp să-L aibă pe Domnul de tată. Pântecele este dumnezeul lumii, pântecele și munca pentru pântece și atâta, căci omul lumesc și-a uitat menirea și L-a uitat pe Tatăl și pe Fiul și pe Duhul Sfânt.

Poporul Meu, iubitul Meu popor, să fii pildă pentru lume, măi poporul Meu, pildă de sfințenie și porțiță pentru omul din lume, ca să vină lumea la Dumnezeu. Eu te învăluiesc pe tine cu glasul cuvântului Meu, iar tu să dai lumii apa cea vie a cuvântului Meu, să meargă lumea după Mine și după tine, poporul creștin. Să te vadă slujitorii bisericilor și să se uite ce va să zică ortodoxie întru trăirea ei și să nu te mai hulească, să nu te mai vorbească de rău, că pe Mine Mă vorbește cel ce te vorbește pe tine de rău, pentru că Eu sunt cu tine și te hrănesc cu cuvântul Meu venit la tine pe nori. Cuvântul Meu deasupra ta este călăuza care te aduce pe tine în fața slavei Mele, la ziua slavei Mele, căci tu, poporul Meu creștin, popor al cuvântului Meu, tu grăbești venirea Mea cea văzută. Eu ți-am făgăduit biruința ta cu Mine, și iată, azi, cine te urmărea și te strângea în cătușe, aceia te ocrotesc pe drumul slavei tale cu Mine. Iată, judecătorii tăi au trăit să vadă veșmântul slavei tale, căci tu te ascundeai cu Mine și cu lucrarea cuvântului Meu, și acum ești viu cu duhul și cu trupul dacă M-ai ascultat, și Îmi aduci zile de serbare cerească, cu cântec și cu bucuria inimilor tale, popor iubit de Dumnezeu. Și voi face un popor mare, tată, că tu vei hrăni mulțimile cu roua cuvântului Meu, care vine spre tine cu căldură și cu Duhul Sfânt. Nu te teme, poporul Meu, nu te mai teme, tată. De acum încolo, cântă! Cântă și așteaptă-Mă! Dar să Mă strigi să vin, că dulce este pentru cer glasul strigării tale, glasul rugăciunii tale. Și de ce așa? Pentru că tu iubești curățenia și sfințenia și pe Duhul Sfânt.

Mă doare adânc, am rană adâncită, căci slujitorii bisericii nu mai iubesc curățenia și sfințenia și pe Duhul Sfânt. Plânge cerul sub apăsare, că biserica Mea care s-a născut acum două mii de ani a avut viață puțină pentru Domnul ei, și mai mult pentru ea a avut viață. Dar acum doare adânc, doare rău, că Mă duc rănit și plec rănit de la întâlnirea Mea cu sufletul bisericii, că biserica Mea se strânge cu trupurile, dar cu duhul ei este slabă, este goală de Duh Sfânt, căci Duhul Sfânt, măi fiilor, nu-și află lărgime și lucrare în omul care stă amestecat în păcate și în plăceri trupesti. Nu poți să spui acestora că Îl rănesc pe Duhul Sfânt, nu poți, că ei se simt stăpâni pe Duhul Sfânt, pe darurile Duhului Sfânt, iar pe tine, care stai sub ploaia cea de har a cuvântului Meu, nu te cunosc aceștia că ești cu Mine.

Cine te iubește pe tine, acela are pe Duhul Sfânt. Cine nu te iubește pe tine, poporul Meu, acela nu Mă are pe Mine, căci cu tine se împlinește ceea ce s-a întâmplat și cu Mine, că nici pe Mine nu M-au iubit și nu M-au primit slujitorii lui Dumnezeu; nu M-au cunoscut. Și de ce nu M-au cunoscut? Pentru că erau în duhul lor și nu în Duhul Meu. Așa și cei de azi din biserică, te resping pe tine, te vorbesc de rău, și s-a cunoscut cine au fost aceia care te vindeau pe tine, poporul Meu, căci cu lingura îți dădeau, și prin spate te vindeau, și au voit cu tot dinadinsul să te distrugă. Da' de unde, tată! că Eu i-am vădit și M-am ridicat să te ocrotesc și să arăt slujitorilor bisericii, care te prigonesc, să le arăt ortodoxia ta și educația ta de la Mine, că ei nu s-au lăsat educați de legea Mea cea sfântă, și stau cu cărțile pe masă, și ei nu cunosc cartea Mea și viața Mea. Cine cunoaște viața Mea, acela se ridică să îm-

plinească lucrarea Duhului Sfânt, acela are rod de viață și de cer, dar cine n-are acest rod, acela nu Mă cunoaște pe Mine.

Nu te teme, poporul Meu, Eu de ai Mei am fost prigornit, Eu de ai Mei am fost dat în mâna lui Pilat și a lui Irod. Și tu tot așa ai pățit, tot așa este și azi. Nu te teme, poporul Meu, nu te teme tu. Tu stai sub cortul Meu și vino mereu spre Mine, spre Domnul Dumnezeuul tău, Care te crește și te iubește și te ocrotește. Tu vei fi cel ocrotit, cel iubit, și fiarele care dau să te muște pe tine li se vor strepezi dinții și vor rămâne fără dinți și vor rămâne fără limbă, căci limba care te înțeapă pe tine azi, va fi să putrezească de vie, ca să nu mai înțepe pe fiii cuvântului lui Dumnezeu. Vino, tată, cu bărbăție de Duh Sfânt, vino spre biruință. Lasă-i pe necredincioși și uită-te la cer și roagă-te pentru cei ce te împung. E vreme de necredință, e vreme de întuneric, dar tu mergi cu lumina cuvântului Meu înaintea ta și lasă-Mă pe Mine să ocrotesc în lături, că Eu am adus mereu cu Mine cordon de îngeri și de sfinți, care te împrejmuiesc de jur împrejur, și nu te mira de cei din biserică, de cei care dau în tine nu te mira. Eu, Domnul, îi voi aduce cu fruntea la picioare și îi voi îndemna spre pocăință, dar dacă nu vor avea aplecare, nu pot să-l iert pe cel ce nu se întoarce pocăindu-se, căci așa este scris: «*Dacă cel ce ți-a greșit se întoarce pocăindu-se, iartă-l*». Dacă se întoarce iartă-l, dar dacă nu se întoarce, pe cine să ierți? pe cine să tragi de la pieirea care va prinde sub ea pe cei necredincioși? Ca să fii credincios, înseamnă altceva decât înțelege omul vremii de azi. Ca să-L ai de tată pe Dumnezeu, altfel înseamnă decât înțelege omul veacului acesta. Omul veacului acesta nu mai are învățători de la Mine peste el, că învățătorii de azi nu mai au putere să ridice pe om din păcate și din nepăsare, de vreme ce nu le place nici lor să stea în Duhul Sfânt al cunoașterii cerești. Eu aș voi să iert pe tot sufletul dacă se întoarce la Mine, dar nu știe omul ce va să zică să se întoarcă la viața dumnezeiască, fiindcă omul și-a vândut trupul pofteilor și lăcomiei și frumosului cel de azi, și nu mai simte binele cel adevărat.

Nu te întrista, poporul Meu iubit. Eu vin să te mângâi cu Duhul Sfânt, cu cuvântul sfânt. Lasă, tată, să se îplinească și cu tine Scripturile care sunt scrise demult, căci și atunci, demult, demult, Eu am grăit pe pământ prin prooroci despre venirea Mea între oameni, și apoi am venit coborând din cer și am împlinit ce am profețit prin prooroci. Am profețit că Mă va răstigni poporul Meu, că Mă va vinde slujitorul Meu, și au fost adevărate cele profețite. Lasă să se îplinească și cu tine Scripturile, că Duhul Meu Cel Sfânt a profețit din gura Mea că voi veți fi scoși afară din biserică, copiii ai poporului cel ales din lume, cel deosebit din lume ca să fii poporul cuvântului Meu. Și să știi că Eu azi îți profetesc cuvânt nou, și să te uiți să-i vezi împlinirea. Îți profetesc din cer că orice ispită venită împotriva ta este o cărare spre bine și spre slava ta, popor al cuvântului Meu. Numele Meu este Cuvântul lui Dumnezeu, iar tu ești popor al Cuvântului lui Dumnezeu. Îți profetesc azi de cei din biserică, de cei ce au pus mâna lor pe cheile împărăției Mele, că acelora în curând le vor cădea cheile din mână, căci pe tine, care ești cu Mine, nu te-au cunoscut, și te-au hulit ca pe un rătăcit, ca pe un popor fără de Dumnezeu. Eu nu așa am lucrat, dar aceștia nu au lucrare asemenea cu Dumnezeu.

Vine, tată, ziua să Mă socotesc cu lucrătorii viei Mele, și le voi cere rodul lor, și le voi cere culesul și fructul și talanții, și în ziua aceea ei vor fi cu mâinile goale înaintea Mea, iar tu vei fi pregătit să-ți dau via în primire, și Eu să stau cu tine

la masă și să te slujesc, așa cum și tu azi stai în numele Meu înaintea cuvântului Meu. Voi împlini Scripturile de azi cu tine, popor al Domnului, și le voi da un semn celor necredincioși, dar Eu vă spun că le-am și dat, și ei nu s-au uitat la tine, și dacă s-au uitat, nu te-au cunoscut al cui ești tu, popor al Domnului, că Eu am stat cu tine sub obroc până azi, dar azi ies cu voi, măi fiilor, și voi veți fi semne între neamurile pământului.

O, popor al Noului Ierusalim, până și păgânii neamurilor au profețit venirea ta în lume, că tu ești născut de cuvântul Duhului Sfânt, ești născut de sus prin botezul cu Duhul Sfânt al cuvântului Meu cu care te umbresc de patruzeci de ani. Numai cei ce stau în numele Meu peste biserică, numai aceia nu vor să te cunoască pe tine că ești de la Mine, popor al Domnului. Când am venit Eu întrupat din Fecioară, au venit magii popoarelor păgâne profețind lui Israel nașterea Mea, nașterea Împăratului lumii. Erau aceștia prezicători și cititori ai semnelor vremilor, și erau sfătuitoarii împăraților neamurilor acești profeți ai semnelor vremilor. Și am trimis pe arhanghelul Meu în chip de stea în calea lor, și mai degrabă au crezut profeții păgânilor că S-a născut Împăratul Cel cereș prunc în Betleem, dar Israel n-a crezut de la cei care au avut pe arhanghelul Meu călăuză până la ieslea Mea. Tot așa au profețit mulți și azi despre nașterea unui popor sfânt și curat și neprihănit cu credința, și iată, să știi, poporule iubit, că mai mult te vor cunoaște pe tine păgânii că ești poporul Meu, născut din cuvântul Meu, iar la cei ce se zic că sunt ai Mei nu le mai fac cunoscut nimic din tainele Mele. La cei ce au ascuns Scripturile venirii Mele pe nori nu le mai desfac nici o taină, și vor fi luați pe neștire de slava care vine cu Mine și care va prinde sub ea toată semeția omenească și trupească.

Vino spre slava cerului, poporul Meu. Tu nu te vei ofili, ci vei înverzi și vei înflori și vei rodi, că Eu te voi uda cu hrana cea din cer, cu mana cuvântului Meu, căci locul grădinii Mele spre care te aduni tu, locul acesta se numește locul Cuvântului lui Dumnezeu, Care vine pe nori. Eu am norii suire și coborâre, Eu nu sunt un Dumnezeu neputincios. Eu vorbesc românește că așa voiesc Eu, și nimeni nu-Mi poate strica planurile Mele. Eu dau limbi Duhului Sfânt, Eu dau pe Duhul Sfânt peste limba românească, și fiii și fiicele României vor profeți în fața popoarelor de pe pământ, că Eu pe România am ales-o de țară a Mea. Țara Mea M-a răstignit. Poporul pe care l-am ales la început M-a scos afară din mijlocul lui, și Eu de atunci am îmbrățișat pe România și pământul țării ei, și atunci am lucrat cu Tatăl Meu și am născut poporul român, odată cu Mine l-am lucrat și l-am născut, și l-am încreștinat cu numele Meu, și am ales din nou Ierusalimul și l-am numit tot Ierusalim, ca și pe cel care M-a răstignit. De aceea se numește această țară Ierusalim nou, pentru că Eu dacă am plecat din cele ale Mele am luat cu Mine darurile și bogăția darurilor Mele cerești, care erau de la Mine peste Israel și peste Ierusalimul Israelului Meu, și am pus la temelie poporului român toată bogăția Mea cerească, și am născut acest popor și l-am uns prin mâna lui Melchisedec, ca să fie popor de sfinți la vremea de sfârșit, la vremea apropierei venirii Mele din nou pe pământ.

Eu, Cel ce am trecut cu trupul prin moarte, Eu, Cel ce am înviat cu trupul cel răstignit, Eu, Domnul, Cel ce sunt cu trupul ridicat la cer, în curând voi sta deasupra României cu slava Mea descoperită. Nu mai trimit pe arhanghelul Meu, și voi veni Eu, însoțit de trupul Meu cel luat de la Duhul Sfânt și din Fecioară, și Mă voi slăvi cu slavă mare peste ieslea cuvântului Meu, peste această grădiniță, peste această piatră

nouă și sfântă, și se vor auzi cântecele îngerilor din cer și ale celor de pe pământ: „*Sfânt, Sfânt, Sfânt, Domnul Dumnezeu Savaot, Cel ce vine întru numele Domnului!*“, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin.

Eu, Domnul, am ales-o pe România, și cine poate să-Mi tulbure planurile? Eu așa am binevoit; Eu, și nu tu, poporul al Meu din mijlocul României. Eu am voit să-ți aduc ție cuvântul Meu și să te chem să fii poporul Meu, poporul cel mic, deosebit din lume ca să fii poporul primirii cuvântului Meu de azi, al Scripturilor Mele care sunt scrise azi de cer și de tine. Eu profetesc și împlinesc cer nou și pământ nou. Nu-i nimic dacă slujitorii bisericii nu voiesc să vin. Ei vor rămâne cu zidurile, și zidurile lor vor striga împotriva lor. Biserica Mea nu este zid rece de piatră, și este duh viu și creșc biserica. Biserica nu este de pe pământ, și este din cer. Numai biserica este cerească pe pământ, este din cer coborâtă pe pământ, căci fiii bisericii Mele, fiii bisericii lui Iisus Hristos, sunt născuți din cer, de sus, după cum am spus Eu cărturarului Meu cel de atunci, că așa i-am spus: «*Cine nu se naște de sus, din cer, nu poate să fie cu Mine, nu poate să fie fiul împărăției Mele*», și iată, fiii bisericii nu mai sunt ai veacului acesta, și sunt ai cerului sfânt, iar cerul sfânt este însoțitorul fiilor lui. Așa se cheamă că biserica este a lui Iisus Hristos și a cerului. Altfel biserica este lumească, nu este cerească.

Poporul iubit, fii tare cât cerul, tată, îmbracă-te cu cerul, iubitul Meu Israel, noul Meu popor, micuțul Meu popor, puținelul Meu cel mai de preț. Așa am spus: «*Când va veni Fiul Omului, va mai găsi credință pe pământ?*». De ce am spus Eu așa atunci? Iată, am fost adevărat în ceea ce am profetizat, Eu, Care știam și vedeam până la sfârșitul veacului omului. Dar am un sâmburel mic de credință, și cu el voi însămânța și voi împlini cu puterea Mea Scripturile cele despre Noul Ierusalim care se coboară din cer, după cum am spus că fiii bisericii sunt din cer și nu de pe pământ.

Popor al Noului Ierusalim, stai, tată, să fii împlinitorul Scripturilor Mele, stai sub ploaia harului Meu și cântă, poporul Meu, iubitul Meu Israel de azi, că așa a rămas numele poporului cel ce crede în Dumnezeu Iisus Hristos. Israele, popor al Ierusalimului cel din cer, binecuvântat să fii de Domnul Dumnezeu tău, Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt.

E sărbătoarea Maicii lui Dumnezeu, sărbătoarea înălțării ei la cer, la Fiul ei. Ierusalime, cântă Măicuții Mele cântare de slavă, cântă cântarea cerului, Ierusalime nou. Să audă România, măi poporul Meu. Să se nască din cer România și să fie cerească țara alegerii Mele. Să fie binecuvântată România Mea cea cerească și unsul ei cel de la Mine, căci unsul României se roagă pentru tine, Românie blagoslovită de Tatăl și de Fiul și de Duhul Sfânt.

Să cânti, Ierusalime, de pe pământ și până-n cer să cânti, căci cântul tău de slavă este luat de aripile cerului și purtat din slavă în slavă. Binecuvântat să fii, poporul Meu cel nou, și binecuvântați să fie cei ce te iubesc pe tine, cei ce cred că tu ești de la Dumnezeu în lume. Toți cei ce au inima curată pentru tine, să fie binecuvântați și să cunoască rodul binecuvântării Mele, că așa plătesc Eu celor ce te iubesc pe tine. Le plătesc și celor ce nu te iubesc, le plătesc cu munca lor, muncă și răsplată.

Binecuvântată să fie această zi de slavă, căci satul cuvântului Meu este azi în sărbătoare de cer pe pământul său. Nu va fi pe nicăieri mai frumos și mai cerește așa cum va fi pe aici, pe unde Eu, Domnul, am lucrat prin cuvânt. Iată, noi le fac pe toate. Eu, Domnul, lucrez din nou prin cuvânt, pre-

cum la început, și fac cer nou și pământ nou și om nou și veac nou și creșc. Dintr-un sâmburel mititel voi însămânța cer nou și pământ nou, la cuvântul Meu.

Pace vouă, și Ierusalim nou să fie peste voi, cei ce serbați cerul pe pământ! Pace vouă! Sărbătoare cu pace și imn de slavă veșnică să iasă din piepturi pline de rodul credinței întru venirea Domnului. Eu vin curând. Binecuvântată să fie întâmpinarea Mea de către poporul Ierusalimului nou.

Pace vouă, copii ai Noului Ierusalim! Duhul Sfânt Se lasă peste voi prin cuvântul Meu cel ce vă sfințește. Sfințește-te, Ierusalime, și păstrează-te cu veșmânt de slavă. Eu sunt Dumnezeu Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt. Duhul mângâierii să te înmușească, Ierusalime. Pace ție de la Domnul Dumnezeu tău!

Eu sunt. Eu sunt Cuvântul lui Dumnezeu. Eu nu sunt un Dumnezeu neputincios. Eu grăiesc pe românește și binecuvintez poporul Meu din mijlocul României. Pace ție, iubitul Meu popor! căci Eu sunt Domnul Dumnezeu tău.

Binecuvântată să fie călătoria ta spre ale tale, popor care ai venit la serbare cerească. Eu sunt cu pacea Mea peste tine. Amin, amin, amin.

15/28 august 1994

Cuvântul Domnului către preotul Ioan

*Lepădarea de sine pentru voia Domnului în om. Duhul păcii.
„Soarele să nu apună peste mânia voastră“. Duhul ascultării.*

Dumnezeu Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt lasă cuvântul Său peste ieslea cuvântului. Eu sunt Dumnezeu Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt, și sunt în duh, și sunt prin glasul cuvântului Meu. Și ce este glasul și cuvântul Meu? Este Fiul Meu, este Cel ce a grăit cuvântul în prooroci și prin prooroci.

Iată, Eu sunt Cuvântul întru Duhul Sfintei Treimi, Care a făcut cerul și pământul. Și de ce vă spun Eu iar acest fel de cuvânt? Vă spun pentru ca să fie crezut cuvântul lăsat azi la voi, că vine din tronul Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh și ia ființă în această carte deschisă de Mine la voi, și se scrie și în cer, și se scrie și pe pământ.

Pace vouă, copii ai grădinii Mele care este cu voi! Vă dau cuvintele Mele, tată, și voi să mergeți cu ele și să le dați de știre acolo unde vedeți că se îndreaptă ele. Mergem astăzi în cetatea Valea Voievozilor, și voi vorbi prin această carte cu un slujitor căruia i-am dat ceva de lucru în poporul Meu. L-am pus la lucru ca să-i pregătesc și o plată apoi, după cum va fi să fie găsit lucrul său în vremea cercetării lucrute de fiecare copil al poporului Meu.

Vouă, celor ce vă am în grădina Mea, v-am rostit cuvânt mai demult și am zis să aveți grijă de acest copil care s-a ridicat slujitor, să aveți grijă de el ca să fie cu Mine și să nu cadă din lucrarea aceasta cu care Eu însoțesc pe Israel. Și voi ați făcut tot ce s-a ivit de făcut, și l-ați trimis spre așezare ca să-l pot folosi și Eu la greutățile Mele cu poporul Meu. Prin voi l-am trimis la cel ce este uns de Mine, și acela i-a dat de lucru peste poporul Meu, căci cei cărora trebuia să le slujească erau copii ai poporului Meu și erau mai mari decât el, adică mai înainte de el în lucrarea Mea, ca să se lase ajutat de cei din lucrarea Mea și de voi, fiilor, de voi, cei cu care am ajuns să-Mi împlinesc planul cel profetizat prin lucrarea Mea. Cum să facem Noi ca să-l putem ajuta până la arătarea Mea? Mai întâi să-l vedem ascultând cu credință mare de lucrarea cuvântului Meu, și apoi să facem sfat cu atenție, că dacă nu

se va ține seama de atenție și de răbdare mare lângă atenție, nu iese bine lucrul cel ceresc.

Copiii Mei cu care Eu stau în sobor și în sfat pe pământul Meu cel sfânt, fiți atenți, fiți voi atenți și deștepți cu Mine, și cu prevedere în față și în spate, și cu rugăciunea voastră spre puterile cerești, care lucrează cu voi peste poporul Meu. Fiți voi atenți, că poporul Meu este ușuratic și este neatent, dar Eu îl iubesc mult de tot pe poporul Meu. E poporul Meu, tată, și îl iubesc, că Eu nu pot sta fără iubire. Eu trebuie să am ce iubi și cui să-i împart iubirea și răbdarea Mea. Pentru lume n-aș mai răbda nici cea mai scurtă clipă, dar pentru poporul acesta al Meu, rabd, tată, și îl iubesc cu patimă cerească și rabd, că doar rabd de la poporul Meu și nu de la străin.

O, iubii Mei, mare este taina răbdării. Eu prin această taină voi salva cerul și pământul de la pieire. Eu prin această taină lucrez de șapte mii de ani; și să aud că nu mai aveți răbdare, Mă răniți, măi copii. Să nu ziceți așa, să nu pierdeți din mână și din inimă această armă bună, căci cu ea le vom sfârși pe toate lucrările cu bine și cu pace, tată. Răbdarea este casa păcii. Cine n-o are pe ea, n-are casă pacea, și are altfel de locaș. Are locaș zbuciumul, are locaș tulburarea și, până la urmă, are locaș întunericul, care nu este din Dumnezeu.

Iubitul Meu copil spre care vin azi cu fiii cuvântului Meu! Las cuvânt din cer peste tine, fiule, și ți-l aduc prin fiii cuvântului Meu. Vin înaintea ta și las rugămintea peste tine să te lupți să semeni cu Mine, tată, că scris este: *«Nu este ucenic mai mare decât învățătorul său, dar orice ucenic desăvârșit va fi ca învățătorul său»*. Să te lupți să semeni cu Mine, măi fiule, cu Învățătorul tău, tată, că iată ce învățătură am Eu pe pământ în mijlocul poporului Meu. Dacă nu erai din lucrarea Mea, nu-ți dădeam Eu nici o ungeră, dar te-am văzut că ai dragoste de cer și îndrăzneală spre cer și te-am trimis să iei de lucru întru Mine, tată. Oare, ai priceput tu de ajuns că nu ți-am dat de lucru pentru lume? Oare, crezi tu că după tine în lume nu vin dacă ai da să ascuți de gândul tău? O, gândul tău Mă face să suspin, tată. Nu, fiule, nu-Mi fă suspin, nu-Mi fă rană ca să Mă uit în urma ta când te-ai băga în mlaștini după pește curat. Nu mai este pește curat; peștele este stricat, tată. Ai văzut sufletul acela pe care l-ai adus tu cu câțiva ani în urmă, ai văzut că a tras tot spre mlaștină dacă nu era curat ca peștele curat. Eu, Domnul, îți spun că nu mai este pește curat, bun de pescuit, bun de băgat în peștele Meu cel ales cu trudă lungă. Și să te uiți bine, că și peștele izvorului Meu sare pe mal să moară, dară peștele străin, cum ar fi să stea în apa Mea curată!? Lasă, tată, așa. Eu știu mai bine cum să lucrez și când să lucrez ca să nasc pește nou la cuvântul Meu. Adu-ți aminte că la pescuitul lor, apostolii Mei, după o noapte întregă n-au luat nici un pește. Și știi de ce n-au luat? Nu era pește, tată, nu mai era pește de prins, dar la cuvântul Meu s-a făcut pește nou, și apostolii au luat pește, dar acela nu era pește, și era cuvântul Meu, care s-a făcut pește bun. Eu la cuvântul Meu am făcut cerul și pământul. Eu la cuvântul Meu le lucrez pe toate și acum, pe toate cele noi care vor rămâne cu Mine și cu poporul Meu.

Caută să stai lângă iazul Meu, măi fiule, că în apele lumii e altceva, nu e pește. În apele lumii sunt șerpi și aspidi, tată, și te mușcă de inimă, și de nădejde te mușcă, și te slăbesc în sfințenie și în credință față de lucrarea Mea, care va birui în curând prin Mine, Fiul Domnului. Tu prin această lucrare M-ai câștigat pe Mine și i-ai câștigat aproape cu tine pe copiii Mei, pe poporul Meu. Tu prin această lucrare ești pus la lucru de către slujitor al Meu, și nu uita că-i ești dator acestei lucrări de cuvânt ceresc. Prin ea te-am smuls din mlaștinile

morții și ale păcatului, și Eu nu te cunosc decât prin ea, prin cea care ți-a dat viață, prin lucrarea cuvântului Meu, măi fiule. Și dacă vrei să pleci de acasă, adică din lucrarea aceasta, atunci Eu nu mai pot să fiu Tatăl tău, căci fiii cei care s-au născut de sus prin această lucrare, Eu nu-i cunosc decât acasă la ei, tată, acasă la Mine, măi fiule. Eu am venit cu casa Mea, cu împărăția Mea în mijlocul acestui popor, și Mi-am făcut casă la ei, la fiii acestei lucrări, și cinez cu ei și Mă arăt lor în lucrare minunată, după cum este scris: *«Cel ce crede în Mine, voi veni la el și voi face casă la el și voi cina cu el și Mă voi arăta lui»*.

Iată, am venit și îți stau înaintea ca să primesc răspunsul inimii tale și ca să am în cer acest răspuns, căci Maica Mea, până ce n-a zis: *«Iată roaba Ta. Fie mie după cuvântul Tău»*, până ce n-a zis așa, Eu nu M-am sălășluit în ea ca să Mă nasc apoi din ea și ca să fiu cu poporul Meu Israel și prin el să împart împărăția Mea la cei ce cred în Mine. Eu, tată, nu te vreau fără voia ta lucrător în lucrarea Mea, dar dacă tu vrei în lucrarea Mea, tu trebuie să-Mi spui, și să te lași apoi cu umbrelul tău în mijlocul lucrării Mele, ca să te pot feri de fariseii și de arhierii lumii, care sunt puși să-Mi risipească adevărata Mea biserică, adevăratul Meu popor. Eu la ei nu-Mi mai găsesc plăcerea, și de tine nu Mă pot bucura dacă ești printre ei. Nu tu trebuie să bagi undița, tată, că tu zici în gândul tău că ar mai fi oameni în lume care să se scoale spre Mine. Eu îți spun că nu mai sunt, și îți spun că acest popor al Meu este pecetluit de Mine, și chiar pecetluit, unii din poporul Meu dau să iasă în lume, dar cu cel din lume ce să fac și unde să-l pun așa cum este? Iată, acum este altă vreme. E vremea ca cel ce vine din lume la tine să nu se poată scula, și dimpotrivă, să te culce și pe tine jos, dar să Mă crezi ce-ți spun, fiindcă omul care dă să vină după tine are peste el Scriptura care zice despre duhul rău care iese din om și care se pregătește de șapte ori mai tare ca să vină iarăși înapoi, și ca să-ți facă apoi și ție cursă duhul rău. Ascultă ce-ți spun, că nu este altfel de vreme, nu este, pentru că omul este prins de trup, și chiar dacă se smulge de trupul său omul, el este iarăși tras de trup și se face mai rău ca înainte. Omul care vine la Dumnezeu ca să-i fie bine, acela ajunge numaidecât mai rău ca înainte de pornirea lui după Mine. Omul care pleacă după Mine ca să semene cu Mine, acela este om rar, măi fiule, acela are chemarea Mea dacă va rămâne cu Mine, dar omul fără de chemarea Mea la Mine nu rămâne cu Mine.

Iată, și la poarta Mea cea mare vin o mulțime de oameni, și unii din ei dau să înțeleagă că fac tot ce este bun de făcut, dar acesta este cuvântul lor, nu al Meu, nu al chemării Mele. Zaheu s-a suit și el în dud ca să Mă vadă pe Mine, dar până n-am rostit Eu chemarea Mea prin cuvânt împlinit, Zaheu n-a putut fi fiu al lucrării Mele. Sutașul Corneliu era bun și temător de Dumnezeu, dar până n-am lucrat Eu din cer pentru el ca să rostesc chemarea lui în lucrarea Mea, el n-a fost înscris la fața Mea. Dacă Eu, tată, nu Mă pot băga după om în lume, că știu că nu vrea omul cu cele sfinte, apoi tu crezi că ai putea mai mult ca Mine?

Omul lumii de azi nici nu știe ce înseamnă botez, nu știe omul lumii de azi ce înseamnă naștere de sus, din cer, și este scris despre cel ce nu se naște din cer, adică din apă și din Duh, că nu poate să fie cu împărăția Mea, nu poate intra în ea. Omul lumii de azi nu are botez peste el, că n-a avut cine să-l lucreze peste el ca să se numească apă și Duh. Vino, măi copilul Meu, spre izvorul înțelepciunii cerești, că pe pământ apa și Duhul nu mai mărturisesc, că apa e tulburată, și Duhul fără

apă nu mărturisește. Eu îți spun ție azi că dacă dai să ieși pe drum, nu vei mai fi al Meu și al acestei lucrări de cort ceresc pe pământ. Eu îți spun ție că duhul rău voiește să te scoată de sub cortul Meu. Eu îți spun ție să stai cu Mine, tată, și să nu te joci, că nu e vreme să ne mai jucăm, măi fiule. E vreme să stăm bine și cu frică și cu luare-aminte, că iată, Lucifer vrea să-Mi facă praf munca Mea. Ferește-te de duhul mândriei și al nerăbdării, și iată, scriu ceea ce-ți spun, ca să vadă duhul rău și să se sperie și să asculte ca să se depărteze de la culcușul său, unde pândește ca să te atace și să te scoată de la Mine. Eu îți spun ție că duhul nerăbdării este duhul mândriei, tată, și îți mai spun să iubești viața de monah, măi fiule, s-o iubești mai mult decât oricine, pentru că tu ești prins și sub legătura legii bisericii de azi, și vei fi întrebat și după lege, și asta pentru că tu nu vrei să fii liber, tată, nu vrei să scapi de robie, nu vrei să fii de ajuns de înțelept și de răbdător, și Eu văd la tine izul literei legii, tată, și te înțeleg de ce ești așa. Ești apăsător de lege, ești prins sub ea, și greu e de omul care stă sub aceste cătușe. Eu te-am ajutat așa de minunat, și Îmi pare rău că n-ai priceput tot ce am făcut Eu cu tine și pentru tine ca să faci și tu acum pentru Mine; Îmi pare rău, și aștept să vii spre pricepere, dar apoi îți trebuie schimbare mare, copilul Meu, smerenie mare și schimbare mare, mare de tot, ca să poți fi de folos în numele Meu. Tu ai pildă pe cel mare de la care ai luat harul Meu. Ai văzut că dacă n-a putut să se rupă de robie, s-a prins acum rob de două ori mai greu. Un om închis de lege, dacă dă să fugă și să-și afle libertatea, dacă este prins când fuge, vai omului acela! că legea osândește rău pe cel ce o calcă. Nu te du să te vadă omul legii, tată. Eu i-am dat înțelepciunea Mea celui ce ți-a semnat ție actul libertății, și el a făcut ce am voit să fac Eu cu tine. Și tu vrei să te vadă soldații legii?

Stai, fiule, cuminte și caută să înțelegi cărarea Mea spre tine, că preoții și arhierii de azi sunt ai lumii, sunt lupi sub piele de oaie, și vine vremea, și a și venit, că se vor sfâșia unul pe altul cu ajutorul linguriței care hrănește în numele Meu. Vine vremea, și a și venit, să se pună otravă în vin, măi copilul Meu, și Eu am zis de mult că vine această vreme, și voiesc să fac ospăț aparte pentru poporul Meu, că preoții vor fi puși de mai-marii lor să folosească bucătică spre moarte pentru creștinii Mei. Unde, tată, vrei să te duci, și de cine vrei să ascuți, și în cine vrei să te încrezi? Stai acasă, copilul Meu, dacă ai venit acasă, și să iubești viața de monah, că viața de monah e cu nevoință și cu umilință, măi fiule, nu e cu desfătare.

Iată-i pe creștinii Mei, o duc greu pe pământ, au fel de fel de cărtiri și de tânguiri, dar cel ce nu M-a ascultat și n-a crezut așa cum i-am cerut Eu, acela suferă și acum, acela este bolnav și acum din pricina bolii neascultării de lucrarea cuvântului Meu.

Măi fiule tată, cei doi copii ai Mei din grădina Mea, rudenie a ta pe care Eu Mă bizui azi cu greul lucrării Mele, ei au avut cel mai greu de suferit în poporul Meu și de la poporul Meu, și nici ei n-au avut unde să stea, și nici ei n-au fost cu liniște pământescă, dar Eu, pentru iubirea și răbdarea lor, le-am pregătit plata. Le-au luat creștinii Mei căsuța, tată, le-au luat și pe Dumnezeu, și ei au stat îmbrățișați cu răbdarea și au biruit prin ea. Să semeni cu ei, măi fiule, să te uiți la ei și după pasul lor și să-i ascuți, că iată, dacă ei M-au ascultat și M-au crezut întru totul, i-am pus ca să asculte poporul Meu de Mine prin ei. Dacă Mi-au fost slugi supuse și răbdătoare și iubitoare, le-am dat via Mea, tată, le-am dat agoniseala Mea cea de patruzeci de ani și i-am pus să vegheze până vine Stăpânul,

și au vegheat, și veghează, și voi veni, dar iată, Eu sunt cu ei și prin ei cu poporul Meu. Ei nu zic ca ei niciodată, tată, și dacă ei te văd că vrei să zici ca tine, ei intră în grijă și în durere și se uită la cer, se uită la Mine să vin să le spun ce să facă cu tine. Dar Eu îți spun ție ca să le spui tu lor, să le spui cuvântul tău, și prin ei, Eu voi auzi de la tine și voi scrie în cer cuvântul tău.

O, greu Îmi vine să rostesc cuvânt peste cel ce-l văd că are planurile lui și că e mulțumit pe pământ. Iată, de aceea Îmi este încurcat drumul cuvântului Meu, și copiii Mei nu fac nimic peste nimeni fără cuvântul Meu. Peste cel ce este mulțumit pe pământ Eu nu privesc și nu lucrez. Creștinul Meu trebuie să câștige cerul cu trudă și nu cu desfătare, tată. Unul ridică treptele mai cu anevoie, altul mai repede, dar asta este socotința Domnului, Care vede înaintea omului și în urma omului. Cei doi copii din grădina Mea, care sunt și de ai tăi, aceia au avut chemare mare, tată, și ei au ascultat de ea fără de cărtire, și au iubit pe poporul Meu, chiar dacă poporul Meu le-a pus cătușe din prima zi a chemării lor. Dar Eu i-am pecețluit prin mâna lui Verginica, și Verginica i-a înfiat pe veci și le-a lăsat îndemnul să stea până la capăt. Așa și tu, tată, dacă vrei să iubești pe poporul Meu, lucrează ca ei și iubește ca ei și nu judeca pe nimeni, chiar dacă ai avea de ce, căci poporul Meu e mare în fața Mea, tată. Îți trebuie blândețe, îți trebuie cumpătate în cuvinte, îți trebuie răbdare cerească, tată, căci cu răbdare omenească nu faci nimic. Răbdarea cerească este iubire cerească, este cunună cerească și nu pământescă. Să nu tânjești după cunună pământescă, măi fiule, și pe pământ să iubești și să cauți umilința în toată clipa, că dacă stai fără ea, n-ai cum să iubești în numele Meu. Eu umilit am stat în fața tuturor, și dacă vrei să semeni cu Mine, atunci tu vei fi fratele Meu și vei fi după chipul și asemănarea Mea, că vreau, tată, să am încredere în tine, dar dacă ești supărăcios, Mă faci să Mă tem. Omul supărăcios poate face rău lui Dumnezeu și fiilor lui Dumnezeu. Să știi, tată, că Eu lucrez prin fiii poporului Meu, nu prin fiii lumii, și de aceea ungerea pe care o ai și de la Mine, Eu Mă folosesc de ea numai pentru fiii poporului Meu, dar dacă ai da să te apropii de blid străin de lucrarea Mea, Eu pun ungerea deoparte și nu ți-o las pentru cei din afară de staulul acesta. Ceea ce ți-am pus Eu pe tine, am pus pentru lucrul tău cu Mine în poporul Meu, dar nu-ți las ceea ce ți-am dat ca să lucrezi și pentru cei din afară. Și să ai grijă, tată, că este cineva pe pământ care are lucrare să te scoată afară din mijlocul lui Israel, dar nu fi slab, măi fiule, că duhul rău ți-a pus gând rău și lucrează cu dibăcie mare și lucrează cu mânuși, tată. Ascunde-te, și te rog să Mă ascuți: ascunde-te de omul necunoscut, de omul încurcat prin lume, că acela are din lume dacă este în lume, dacă vine din lume.

Văd în inima ta un păcat. Lasă-Mă să-l smulg din tine, că te ametește, tată, și e păcat să te lași tulburat și neliniștit. Nu te lăsa târât de neliniște și de zbucium, nu te lăsa scos din cer, că de aceea ești neliniștit. Eu am aici copii de ai Mei. Adună-ți gândul cu ei și pentru ei, că de Mă vei asculta, vei da de bucurie, tată. Și ține seama ce-ți spun, că iată ce-ți spun: cel ce nu este vinovat de cele ce este învinuit, acela rămâne în pace și cu senin și cu iubire, dar cel ce are vină prin cele ce este el învinuit, acela are în el cele învinuitoare, și se răzvrătește pentru cele ascunse în el.

Ochiul Meu este împărțit în tot poporul Meu, și Mă uit prin poporul Meu, prin ochii poporului Meu, prin ochii fiilor Mei care au credință tare în lucrarea Mea. La aceia le împart ochii Mei, ca să Mă uit Eu și să văd în poporul Meu. La aceia

le împart Eu veghea Mea în poporul Meu, pentru ca să meargă bine poporul Meu și să pun degetul și să depărtez primejdia care stă la pândă peste poporul Meu.

Eu grăiesc cu tine, și tu să înțelegi cu darul înțelepciunii cerești, și să Mă asculți, tată, ca să Mă pot sprijini cu tine, ca să te pot așeza întru tărie de duh și de cer, și să Mă sprijin cu tine, tată. Caută să fii înțeles de fiii poporului Meu, dar pentru asta trebuie să cauți să-i înțelegi pe fiii poporului Meu. Caută să iubești pe poporul Meu, tată, că fără să-i iubești, nu vei putea să stai cu ei. E poporul Meu, măi fiule, și poartă numele Meu pe pământ. Rămâi slujitor în poporul Meu, ca să pot să-ți dau de lucru și să am nădejde în tine. Și dacă vrei așa, să Mă lași să te ajut la vreme în toate câte voi vedea că sunt de așezat peste inima ta. Tu ești rudenie cu fiii grădinii Mele și trebuie să le faci cinste și să fii bun și cumpătat și curat cu inima și cu iubirea și cu blândețea și cu mila și cu cuvântul tău, tată. Cuvântul tău să nu-l rostești fără de sare. Să nu fii nervos, să nu fii fără prețuire pentru poporul Meu, că așa vei avea aceeași plată de la poporul Meu. Dacă până acum ai zis că ai suferit, asta a fost din pricina neobișnuinței cea bună cu cinstirea aproapelui, și din aceasta iese necinstire între frați. Să nu Mă faci de rușine, tată. Uită-te în purtarea celor sfinți care sunt acum cu cerul, și fii cumpătat în gând și în cuvinte și în răbdare, căci prin răbdare și iubire îl faci bun pe omul rău, bun, și pe omul necredincios îl faci să creadă în Dumnezeu și în tine.

Vino, tată, întru bărbăție de Duh Sfânt și lasă-L pe Duhul Sfânt să te poarte ca pe cei din cer. Vino, măi fiule, cu gândul tău în staulul Meu, și Eu voi lucra cu tine, tată. Curăță-te de tulburări și nu Mă lăsa să apun întru tine, că scris este: «Soarele să nu apună peste mânia voastră». Eu sunt soarele, și să nu apun întru tine. Și de ce-ți spun așa? Iată de ce: fiule, n-ai voie să te superi pe nimeni nici dacă te-ar răstigni pe cruce. Dacă vrei să semeni cu Mine, n-ai voie să te superi pe nimeni. Purtarea ta să-l facă pe om să se îndrepte spre bunătate și spre pocăință, tată. Eu înapoi nu mai dau cu lucrarea Mea, ci numai înainte. Eu sub obroc nu mai bag slava lucrării Mele, și numai pe înălțimi o voi ridica de-acum, și cine pleacă acum din cer, adică din această lucrare cerească, acela pierde ușa slavei. Eu nu pot să te am în poporul Meu dacă te mai amesteci și cu lumea. Dacă te mai amesteci și cu lumea, te vor prinde cei ce au cheile bisericii lumii și te vor urmări apoi până ce te vor birui de tot, pentru că tu, tată, ești și slab și nu te porți cu atenție prin valea morții ca să nu fii prins în capcană.

Iată, te întreb: vrei să rămâi? Vrei, tată, să rămâi pentru Mine și de partea Mea? Las loc pentru cuvântul tău și las deschisă cartea, și voi cuvânta iar peste tine, după cum va fi de înțelept cuvântul tău. Înțelepciunea Mea te va ajuta, dar înțelepciunea ta nu te va ajuta. Eu stau din cuvânt acum, și voi privi peste răspunsul tău. Amin, amin, amin.

12/25 septembrie 1994

Praznicul Înălțării sfintei cruci

De la început a fost Cuvântul. Domnul lucrează început de veac nou, cu poporul Său cel nou. Suspinul firii după nestrăciune. Pământul e mamă vie. Îndemn la rugăciune pentru alesul Domnului, Irineu.

O măi fiilor, fii ai poporului Meu! M-am adunat pe deal cu voi în jurul crucii, la poala crucii de viață odrăslitoare, tată.

Pace vouă, iubiiții Mei copilași! Pace între Mine și voi, măi fiilor! Eu sunt Dumnezeu Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt. Eu sunt în duh, fiilor, și sunt prin glasul cuvântului Meu. Și ce este Cuvântul? Cuvântul este Fiul Meu, Care este întru Mine. Eu prin Cuvânt am zis și s-au făcut cerul și pământul, văzutele și nevăzutele; prin Cuvânt, adică prin Fiul Meu, Iisus Hristos, Care S-a născut din Tatăl mai înainte de toți vecii. Când El S-a coborât din cer ca să Se nască pe pământ, Fiul Meu era, Cel ce S-a întrupat de la Duhul Sfânt în Fecioară. Așa a fost cuvântul Meu pentru facerea omului: «Să facem om după chipul și asemănarea Noastră». Era Fiul Meu, și Noi l-am făcut pe om după Fiul Meu și după Tatăl Său, căci Eu eram în Fiul Meu, și El, întru Mine. El era Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat și S-a coborât pentru mântuirea omului și S-a făcut Om Dumnezeu. Dumnezeu S-a făcut Om, măi fiilor, și a murit ca omul, și a înviat ca un Dumnezeu.

De ce, Israele, am făcut Eu atâta pentru omul cel căzut? Ca să-l sui înapoi, să-l sui iar acolo de unde a căzut și să-l așez la loc. Așa am Eu de lucru cu tine, și să Mă lași să lucrez această lucrare de punere la loc a omului și să nu Mă încurci, iubitul Meu popor, că Eu ți-am spus în vremea lui Verginica, ți-am spus că Eu cu tine voi încheia veacurile omului; ți-am spus că tu ești cheia, și să crezi ce ți-am spus, să-L crezi pe Tatăl tău, Israele, și să nu crezi pe vrăjmașul tău sau pe altcineva. Nu te mai îndoii, poporul Meu, că nu este lucrare mai vrăjmașă ca îndoiala, tată. Dacă fiii tăi au căzut, Israele, de îndoială au căzut, și acesta este păcat strigător la cer.

Vreau să vă învăț cum să vă ajutați între voi, măi fiilor, dar mai întâi de toate, iată ce vă spun: adunați-vă laolaltă mereu, mereu, și să nu stați fără mângâiere, că e greu acum, e greu de tot, și numai așa vom trece înainte. Să n-așteptați să mâncați sau să dormiți sau să munciți, cum așteptați să vă adunați unii cu alții, că Eu, măi fiilor, am pe Duhul Sfânt coborât peste voi când vă adunați în Duhul Sfânt. Adunați-vă pururea și bucurați-vă pururea și mângâiați-vă pururea, dar fiți atenți cu gunoaiele, tată, că sunt gunoaie printre voi. Nu dați voie gândurilor voastre să plece din adunarea Mea cu voi. Nu dați voie izului judecății, care se iscă între frate și frate, și între voi și lucrarea cuvântului Meu. Fiți adunați numai cu Duhul Meu Cel Sfânt, și întru El să petreceți puținul care mai este de lucrat pentru pregătirea Mea cu voi. Așa e și pe pământ; o serbare trebuie pregătită, măi fiilor, și Eu asta fac în mijlocul vostru.

Binecuvântați să fiți în jurul crucii de pe deal, crucea binecuvântării și a gloriei lucrării Mele. Ea este acum stâlpul de aducere-aminte pentru ziua ieșirii când Eu, Domnul, am ieșit cu poporul Meu. Ziua aceea a ieșirii este un Paști al poporului Meu, și am de adăugat la ea pe toți cei care vor învia întru Duhul Sfânt în vremea care vine acum.

Eu când am scos pe Israel din Egipt, n-am putut să-l scot cu cuvântul păcii, n-am putut să-l scot cu cuvântul, căci omul cel potrivnic nu-l slobozea pe Israel, și Mi-l urmărea și Mi-l chinuia și mai rău ca până atunci. Și dacă așa s-a întâmplat, am slobozit țaria Mea, căci Israel striga la Mine cu lacrimi, tată, și am întocmit zece urgii și le-am slobozit peste cei potrivnici planului Meu, iar a zecea urgie s-a numit îngerul morții, și l-am scos la viață pe Israel. Tremura și Israel de frică, dar Eu l-am mângâiat prin îngerul Meu, prin Moise, tată. Ce să fi făcut dacă n-am putut să-l scot prin cuvânt? Ce să fi făcut dacă omul cel rău nu se mai teme de cuvânt? Am slobozit țaria Mea pentru cel ce plângea sub apăsare, și fiți atenți, că tot așa voi face și acum, dar să nu vă temeți voi, măi

fiilor, căci am vestit cu cuvântul și a fost împietrit și necredință, și iată, acum vine clipa să-Mi arăt slava Mea peste lucrarea Mea, și apoi să lucrez cu tărie peste stăpânitorii lumii, care nu lasă lucrarea Mea să lumineze cărarea întoarcerii Mele, care nu lasă pe fiii Mei să lumineze peste mulțimi și să creadă mulțimile în lucrarea Mea de mântuire și de înviere. Voi slobozi pe îngerul morții, așa cum am făcut și atunci pentru faraon cel împietrit. Dar Eu vă spun că l-am și slobozit, și veți vedea că sunt adevărat prin cuvânt.

Eu pe vremea lui Verginica așa am spus: «*Vine sfârșitul, dar mai întâi se va sfârși cu hulitorii, cu desfrânații, cu bețivii, cu tutunarii, cu curvarii și cu antichristii, care dau să întunece neconținut cărarea slavei Mele*». Și fii atent, popor iubit, că Eu voiesc ca tu să nu suferi, tată, și de aceea, iată, te îndemn azi. Azi sărbătorim ziua ieșirii, azi e ziua ridicării, ziua când Eu am ieșit cu poporul, și serbăm lângă semnul de aducere-aminte al acestei ieșiri, și te îndemn, roagă-te pentru tine, iubitul Meu popor, că și Eu Mă rog. Eu Mă rog Tatălui pentru tine. Roagă-te și tu, Israele, roagă-te cu duh de pocăință și de umilință, roagă-te cu putere, ca să te am la rugăciune, și te roagă Domnul Dumnezeuul tău să nu te uiți să vezi ce pătește lumea, ca să nu te sperii, copilul Meu. Uită-te în grădina ta, unde sunt Eu cu tine, că iată, am venit în casa Mea, și zic: pace casei acesteia, căci tu, poporul Meu, ești casa Mea, tată. Ai grijă să fie curat în casa Mea și să nu te culci seara fără să fie curat în casă. Să nu fie ceva stricat în casă, să nu miroasă a hoit în casa aceasta, că lupii, tată, la hoit trag. Să nu miroasă a ceva urât, și să fie numai zi de înviere în casa aceasta, ca să pot intra mereu și să zic: pace casei acesteia! Această casă să fie casa rugăciunii, casa untdelemnului sfânt, că rugăciunea este untdelemn, poporul iubit, untdelemn pe care-l iau îngerii și îl duc la cer și Îmi ung ranele Mele cu el, și ranele slujitorilor cerului, tată.

Am să vin în casa aceasta ca s-o învăț lecția rugăciunii, dar până atunci roagă-te cu duhul tău, Israele, ca să văd ce se roagă duhul tău și ce-Mi cere duhul tău. Roagă-te, Israele, frate pentru frate, și dacă am pe cineva mititel, adică abia ivit în mijlocul tău, pentru acela trebuie să te rogi cel mai întâi și cel mai mult. Dacă-l vezi că Mă iubește și trage cu Mine și cu tine, cere-Mi Mie sprijinul pentru el, că tu nu poți să faci nimic fără Mine, tată, dar îndeletniciți-vă să vă uitați bine la cel venit, și mai ales să vă uitați pe unde a venit și prin ce poartă a venit.

Aveți grijă de porți, să fie porți, tată, și să nu fie altceva, că iată, s-a intrat în acest popor, au intrat să se uite înăuntru oameni care cumpără și vând. Și de ce așa? Pentru că n-au intrat pe poartă, pentru că au intrat prin spărturi făcute de cei slabi ai casei acesteia. Iată-l pe preotul de la Valea Voievozilor, care a fost băgat înăuntru prin cei slabi ai poporului Meu, și n-ai ascultat, creștine, ca să nu treci peste Mine, și iată, acum el îți pregătește cătușă, pentru că nu este curat, pentru că este întinat. Dar nu despre întinarea lui vorbesc, ci vorbesc despre întinarea lui față de poporul Meu, căci a furat o inimă din trupul unei ființe care se zicea că este în țarcul oilor Mele, o inimă viclană, o inimă de capră, nu de oaie, că dacă era oaie nu se lăsa cumpărată, dar e capră și nu e oaie, capră și duhovnicește, și trupește, capră care a încercat să scormone în tainele Mele cele puse bine și să le dea la cei ce cumpără, și e folosită această inimă. Fiți atenți cu cei ce nu sunt oi, și să nu le numiți oi, că iată, cele ce sunt capre, sunt luate de lupi, sunt luate, că ies din țarc, și lupii înconjoară țarcul acesta de jur împrejur. Și fiți atenți când mergeți la ospăț, că se va da

ordin să se pună otravă în vin, tată. Un preot care este iudă pentru oile Mele, acela se întunecă și vinde oaia Mea și o înjunghie și o dă la moarte până la urmă. Eu v-am spus vouă prin Verginica și am rostit cuvânt că preotul care vă urăște pe voi, acela nu este unsul Meu, și ce puțin s-a înțeles această profeție! și iată, acum vedeți împlinirea, tată.

Nu vă dați spre junghiere, că Eu am nevoie de voi, fiilor. Fiți precauți, tată, și lucrați cu atenție, și dacă luați de la biserică, să nu știe preotul bisericii că sunteți copiii acestui popor. Mai bine spuneți păgânilor, dar nu lor, tată, că ei vă pregătesc junghierea, și nu trebuie să fie așa.

Iată, o parte din cei ai poporului Meu, o parte din creștinii care au fost aduși prin spărturi, s-au dus la altă masă, și vă spun vouă că văd la acea masă că li se pregătește o cursă urâtă, tată. Acolo ei nu lucrează cu duhul prevederii, și vor cădea în capcană urâtă, măi copii. Așa pătește tot creștinul care vine și pleacă și trădează masa aceasta de cuvânt ceresc. Dați-vă bine deoparte de cei ce au plecat cu altă grădină, că Eu pe aceia nu-i ocrotesc, de vreme ce au ieșit de sub ascultarea Mea și a cuvântului Meu. Aceștia sunt nori purtați de vânt. Și dacă Eu vă voi descoperi pe cei ce nu vor lua în seamă acest cuvânt, voi să știți că aceștia trebuie să fie socotiți neascultători, și în stânga, tată. Nu le pomeniți nimic, dar să nu-i mai aveți în dreapta Mea, și să-i lăsați în cursa lor, să nu-i trageți voi înapoi, că asta așteaptă aceștia, să cumpere și să vândă. Iar preotul slujitor care v-a judecat și v-a vândut pe voi, voi folosi ceva din cer ca să-l rușinez și îi voi da de gol fățarnicia și unealta lui cea ascunsă, ca să știe că Dumnezeu este această lucrare, ca să i se taie pofta lui cea omenească. Și tu să nu te temi, poporul Meu, că nu ești singur, tată, ești purtat de îngeri și de puterile care vin cu Mine la tine. Să nu te temi dacă vei vedea că Mă ating și de cei care vând la cei ce cumpără, căci din acest popor sunt oi care s-au făcut capre și care au ieșit din țarc și care nu mai lucrează după cuvântul cel din cer, și lucrează cu pământul, măi fiilor.

Iată, vă vestesc cu milă cerească, să fiți precauți cu cei din cetatea Colentina, și cu cei ce stau lipiți cu partea cea ruptă din lucrarea Mea. Fiți precauți, că aceia au între ei oameni care îi vând la cei mari și la Pilat, oameni care au misiune pământescă între creștinii care duc viață de creștini și care nu știu să priceapă ascunzișurile din cei ce sunt urmăritorii lor, și nicidecum creștini. Eu pe cel ce iese din țarc nu Mă duc afară să-l ajut dacă iese afară cu voia sa.

Eu am spus cu doi, trei ani în urmă la copiii ieslei cuvântului Meu că duhul cel potrivit se va scula să facă și el o biserică împotriva acestei biserici pe care Eu am așezat-o prin cuvânt aici. Și iată, cuvântul Meu n-a fost minciună, și se arată adevărul cuvântului, pentru că Eu am văzut dinainte, tată. Și de ce ziceți voi că se zbat cei ce vor să facă ceva la fel? Pentru ca să poată duhul rău să lupte prin cei ce au fost intrați în casa aceasta, în lucrarea aceasta, și să-i mânuie și să-i cumpere, cu gând să întindă cursă grădinii Mele și poporului Meu cel rămas în stână cu păstor. Dar iată, Eu vin să anunț pe păstori și pe oi să se ferească de capre.

Ferește-te de capre, poporul Meu, că de lupi te feresc Eu și te scap de ei. Roagă-te pentru tine, poporul iubit, ca să fii milostiv cu tine și ocrotitor ție, și să Mă cauți din zori și până-n zori, și să stai în stână cu păstori, Israele. Rugați-vă unii pentru alții, voi, frați răsăriți din pântecul acestei lucrări cerești. Frate pentru frate să se roage, și să te uiți bine, frate, să nu te rogi pentru lup sau pentru câine sau pentru vânzătorul tău. Pe acela lasă-l pe mâna dreptății Mele. Învăță-te, Israele, să știi pe fratele tău. Și cum ai să poți să-l știi? De la Mine,

tată, poți să știi cine este fratele tău, că tu nu vezi în om, dar Eu văd și îți spun care-ți este frate și care-ți este cursă. De ce crezi tu că Mă plec mereu la picioarele tale, Israele, ca să te fac să Mă crezi și să nu mai umbli pe drum, și să stai cu rugăciunea pe buze și cu mâini curate și cu picioarele spălate și cu pecetea Mea pe tine, tată? O, nu căuta să crezi aceasta când nu-ți va mai folosi credința în lucrarea Mea, că Eu am venit cu această lucrare din cer și Mi-am făcut casă la tine cu ea, poporul Meu luat din lume, și nimănui nu i-am dat ce ți-am dat ție, dar tu erai de la sfârșit, și trebuia să-ți dau cele ce sunt întocmite din veac pentru acum.

Dacă nu veneam cu această lucrare și dacă nu te creșteam prin ea, Israele, Eu nu mai aveam nimic acum, că nimic nu mai am în afară de tine, tată; nimic, iubitul Meu popor. O, și câte am răbdat Eu de la tine! Și de ce am făcut așa? Pentru că te-am iubit, Israele, pentru că te-am găsit scris de la Tatăl Meu că te vei naște azi. Eu trebuie să-i iubesc pe cei ce-i am dați de Tatăl, dar de ce, măi Israele, nu-Mi dai și tu ce-ți dau Eu? Dă-Mi, tată, inimă curată și ascultă de Mine, că Eu te povățuiesc și te conduc și îți fac cărare prin spini și vin mereu la tine pe nori. Vin pe valurile albastre și Mă grăbesc mereu să vin, dar greu mai vin, măi Israele, greu de tot dacă tu nu Mă ajuți. Puterea Mea stă în puterea ta, și niciodată nu ți-am spus Eu ție acest cuvânt. Niciodată nu M-am umilit atât de tare ca acum când Mă plec să-ți spun că puterea Mea stă în puterea ta, copilule din urmă, și de aceea îți spun să lucrezi. Omul fără de mișcare amețește și stă amețit pe loc. Creștinul fără de lucrare cade în lăncezeală și n-are putere din cer. De aceea ți-am spus Eu azi, sub brațul crucii Mele stau și îți spun, copile, să nu te grăbești să mănânci sau să te culci sau să te plimbi sau să muncești, atât cât te grăbești să te aduni mereu laolaltă, Israele, fiindcă Eu atunci am pe Duhul Sfânt în mijlocul tău, și după El vin și Eu, și cuvintez peste tine și te hrănesc cu cerul, tată, și te învăț mereu să te speli și să stai înaintea Mea.

Eu pe vremea potopului am avut mare milă de lumea cea fără de Dumnezeu, și tot așa voi avea și acum, dar tu să nu te sperii, Israele. Eu la potop am lucrat lucrarea milei, chiar dacă s-a numit mânie, căci apa este mare taină, tată. I-am făcut pe oameni să Mă vadă și să Mă strige cu disperare. Le-am luat dreptul de la desfrânare și de la rătăcire și i-am trezit cu mânie, și i-am ținut trei apoi, până în ceasul când i-am acoperit cu apă. Și în clipa când ei strigau cu disperare la cer, Eu am slobozit botez ceresc peste ei și i-am luat apoi din ale lor, că mare este taina apei, și voi trebuie să fiți mereu curați, tată. Scris este: *«Cine nu se naște din cer, de sus, nu poate intra în împărăția cerurilor. Cine nu se naște din apă și din Duh, nu poate moșteni împărăția Mea»*. Eu, Domnul Iisus Hristos, am fost mai înainte de toate veacurile. Eu am fost Lucrătorul Cel de la Tatăl, și omul nu poate pricepe tainele Mele, căci când am pregătit pieirea necredinței, am făcut pe necredincioși să Mă vadă mai întâi, și după aceea am stârpit necredința și trupul ei, și tot așa voi face și azi, dar a trebuit să cuvintez și să binevestesc. De aceea zice Scriptura: *«Vai de cei ce cheamă ziua Domnului! că ziua Domnului este groază și întuneric și nu poate omul să se uite la ea»*.

Apa și Duhul este nașterea din cer, dar iată, apa s-a tulburat, și Duhul fără apă nu mărturisește. Înțelepțește-te, Israele, că vine zbuciumul, și tu să nu fii zbuciumat. Roagă-te pentru biruința mântuirii și ia pe tine cămașa Duhului Sfânt și încinge-te bine peste ea, ca să nu ți-o ia vântul. Furtuna e mare; pune-ți brâul, Israele, ca să nu-ți fie cămașa smulsă de furtună și să rămâi gol înaintea Mea. Dacă stai în această casă, aici nu

bate vântul, aici nu se simte furtună, că dacă Eu sunt în casa aceasta și la cărma aceasta, de Mine ascultă furtuna și vântul și firea.

Suspina firea, Israele, suspina de șapte mii de ani, suspina după nestrăciune, că și ea moare mereu, mai mult decât tine, omule, și plânge mai mult decât tine, plânge după tine și după Mine. Suspina firea, tată, și se roagă suspinând de câte ori o prinde zăpada sub ea. Numai omul nu plânge. O, poporul Meu, ia, tată, pe tine, cămașa nestrăciunii și îmbracă-ți trupul cu ea, că plânge cerul și pământul pe urma ta. Poate că tu nu credeai când Eu îți spuneam mereu că strigă pământul la Mine să-l curăț de tina de pe el. Să crezi, tată, că așa este, că pământul te hrănește pe tine din sânul lui, și laptele lui a slăbit și s-a amestecat cu faptele desfrânării de pe pământ, și plânge pământul care te hrănește, că pământul nu este materie așa cum spune omul veacului acesta. Pământul e ființă vie și mamă vie, care l-a dat pe om și care l-a luat pe om în sânul său până la ziua învierii. Nu este materie pământul, ci este cuvântul Meu pământul, și cuvântul Meu este viață, măi poporul Meu. Să nu zici ca omul veacului acesta că lumina zilei este de la soare. Nu-i așa, tată, și tu să zici ca Mine, că Eu, Fiul Cel din Tatăl, Eu am zis mai întâi de toate, până să fac cerul și pământul, am zis să fie lumină, și a fost lumină. Și am despărțit întunericul de lumină, și a fost lumină și întuneric, ziua și noapte, și din lumină am lucrat și am făcut apoi cerul și pământul, iar după trei zile am făcut soarele și luna. Tu să zici ca Dumnezeu, Israele, că omul veacului acesta a omorât adevărul, și iată, Eu vin să mărturisesc acum, și întunericul se supără pe Mine când vede că lumina Mea îl acoperă și îl depărtează de pe pământ.

Scoală-te la rugăciune, Israele, poporul Meu, scoală-te, tată, că se zorește de zorii zilei Domnului, și totul va fi în lumină, și toate cele lucrate se vor vedea. Vindecă-te de cele făcute la întuneric, vindecă-te, fiule de la sfârșit, că întunericul se trage în lături de-acum. Să fii bun și blând și să te dezveți de duhul mâniei, căci când se mânie un om credincios, atunci se face furtună în cer, tată, și voi, măi fiilor, nu știți cât poate dărâma mânia. Fiți blânzi, până și cu cei răi fiți buni și blânzi, dar dreptatea să n-o ascundeți, tată, căci cu ea veți rămâne pe stânca Mea. Nu amestecați întunericul în lumină, și nici lumina în întuneric, că Eu, Domnul, am făcut hotar pentru fiecare. Așa și voi să lucrați, ascultând legile facerii, și să nu vorbiți ca omul veacului acesta, să nu vorbiți lumește, măi fiilor, că vă ia puterea acest fel de vorbire. Stați în casa aceasta, că Eu întăresc cuvântul Meu și iarăși spun: pace casei acesteia!

Râvniți la darurile duhovnicești pe cea mai scurtă cale, pe calea dragostei dintre frați, dar dintre frați, măi fiilor, dintre oi, măi oilor. Rugați-vă Mie să despart Eu caprele din oi, căci vai celui ce a stat la această masă de nuntă și n-a fost oai, adică n-a avut haină ca la masa aceasta! Am zis că cel ce nu se poate găti cu haina slavei, să nu se încumete să intre sub cortul slavei, că va fi vădit, și îngerii cei învinuitori vor veni după el și îl vor scoate, pentru lipsa hainei. Nu vă lăsați moșiți de îngerii cei răi, care vor să vă tragă afară de la masa aceasta. Mai bine stați în casă, tată, și fiți atenți, să fie curat în casă, să fiți curați în casă și spălați cu apă limpede, care se vede bine că e limpede, că dacă e turbure, în ea se ascund șerpi și aspidi și vă mușcă cu mușcătură de moarte, măi fiilor. Să fiți curați în casă, că după cel murdar și nespălat vine duhul rău și dușmanul Meu și îl trage afară pe cel murdar, și să nu fiți trași și voi, cei curați.

Am o durere grea pentru arhierul Meu cel ce a fost cu Mine din biserica din lume, că a slăbit de tot, tată, și i se pre-

gătește o cursă ascunsă, dar Eu vreau să ascund de el cursa aceasta, și să nu fie prins în ea. El nu se mai luptă, de vreme ce este legat de mâini și de picioare, și vă dau vouă cursa aceasta ca s-o dezlegați, și să nu mai fie cursă. Rugați-vă pentru el, tată, tot poporul Meu, copil și tânăr și bătrân, să se roage pentru ca să cadă lanțurile de pe cel legat. Așa s-a rugat biserica cea dintâi pentru apostolul cel închis și legat în lanțuri, și la rugăciunea bisericii Eu M-am dus și am dezlegat lanțurile și l-am scos pe apostolul Meu; l-am scos prin ușile închise și nu s-a cunoscut că s-a umblat prin uși, și nimeni nu s-a îndreptat, dar am liberat pe apostolul Meu. Acum este mai greu ca atunci, căci apostolul Meu cel închis acum, a slăbit în nădejde și în credință, că nu mai are hrană, măi fiilor, și a slăbit aproape de moarte. Cădeți în genunchi și strigați la cer cu mâinile ridicate, că vremea e cu mlaștină grea, și mlaștina se întinde, și vai vouă dacă veți sta pe afară! Eu vreau să merg să-l scap pe fiul cel închis, nu vreau să-l las să piară. Hai să ne unim, că nu pot lucra fără puterea voastră. Puterea Mea nu poate fără puterea voastră. Și ce este puterea voastră, măi fiilor? Voi știți, oare, să-Mi răspundeți? Puterea voastră întru Mine este rugăciunea cea plină de Duh Sfânt, cea ruptă din inimi pline de credință și de dor ceresc. Dacă voi, măi fiilor, credeți în lucrarea cuvântului Meu, iată, Eu vă dau Duh Sfânt. Luați Duh Sfânt, și câte veți cere veți primi, și câte nu veți cere nu veți primi. Cereți împărăția cerurilor pe pământ, aceasta să cereți, și toate celelalte se vor coborî în slujba împărăției Mele. Cereți să se arate slava Mea peste lucrarea Mea cu voi, și dacă nu vă veți îndoi, veți vedea slava Mea lângă voi, și vor vedea necredincioșii slava Mea cu voi. Rugați-vă și pentru slujitorul care a fost luat la închisoare. El este în mare cumpănă și e și slab. Cereți pentru el putere de la Mine ca să nu se lepede de Mine, ca să nu se lase spre moarte. Duceți-i mâncare de la voi, și să nu ia nimic din mâini necunoscute, iar cu rugăciunea stați lângă el, că e slab, tată, e slab și mititel, și Eu voiesc să nu se piardă din lucrarea Mea, că greu e de cel ce se pierde, greu de tot, că nu mai vede drumul unul ca acela.

Credeți în Mine, măi fiilor, căci cel ce crede în Mine, la acela voi veni și voi face casă la el și voi cina cu el și Mă voi arăta lui.

Binecuvântată să fie întâlnirea Mea cu Israel și cu semnul crucii Mele de pe deal. Aceasta este crucea de pe deal, crucea binecuvântării, stâlpul de aducere-aminte când Eu am ieșit cu Israel.

Binecuvântat să fii, Israele, poporul Meu, dacă ești al Meu. Dacă ești al tău, nu ești al Meu, dar dacă ești al Meu, să fii binecuvântat, tată. Cel îmbrăcat să fie binecuvântat și să stea sub cortul acesta. Cel despuiat să stea acolo unde trage, căci în casa aceasta trebuie să fie curat.

Pace casei acesteia! căci am casă la tine, Israele, iubitul Meu popor. Să nu-ți vinzi slava pe care o ai de la Mine, să n-o vinzi nici pe bani, nici pe țarini, nici pe averi, nici pe patimi; să nu vinzi lumina pe întuneric, copile al poporului Meu. Să nu-ți vinzi dreptul de copil născut din pântecul acestei lucrări care vine din cer să te crească până la slava cea mare.

Binecuvântat să fii, iubitul Meu Israel. Să fie sub veghea Mea intrările și ieșirile tale și lucrarea ta cu Mine, și să te rogi pentru cel abia ieșit din valuri, că scris este: *«Marea va da înapoi pe morții ei»*; să te rogi pentru cel ce caută cu trezie pe urma Mea. Să nu fii israelit, copile al poporului Meu, ci să fii samarinean, tată, și să nu fii evreu. Să fii român din români cerului, și să fii samarinean ca Domnul tău.

Este un sufletel mititel, mititel, care a suferit pentru lucrarea Mea. Ce ziceți voi, tată? Să ne rugăm Tatălui pentru el?

Poate ni-l dă Tatăl nouă. Voi ce ziceți, fiilor? Vă întreb pe voi, fiii Mei cei lucrători. A fost prins sub vină pentru lucrarea Mea. Eu i-aș da tărie pentru cele cerești, i-aș dezlega piedicile pământeste, dar stăm să ne uităm la el cum stă în luptă. Zic vouă să vă rugați pentru cărarea lui, să vedem pe ce cărare rămâne. E copil mititel, dar pe cărarea Mea trebuie să nu mai aibă agățători. Eu îi dau îngeri ajutători și cordon de sfinți, pentru iubirea lui de Dumnezeu. El Mă iubește, tată, și Eu văd că Mă iubește, dar e mititel de tot și îi sunt legate aripioarele. Să ne rugăm Tatălui, și să lucreze Tatăl, și noi lângă Tatăl.

Să nu se stingă duhul rugăciunii de la tine, Israele. Să fii viteaz în rugăciunea ta, iubitul Meu Israel. Eu pe Israel l-am izbăvit la rugăciunea lui, la cererea lui.

Binecuvântat să fie duhul rugăciunii poporului Meu, dar să se iubească frate pe frate ca să aibă viață vie rugăciunea lui Israel. Frate pe frate, tată, și să-l știi de la Mine dacă este frate, dacă e fratele Meu acela care trebuie să fie fratele tău.

Binecuvântată să fie această zi, și voi păzi cu crucea Mea pe poporul Meu. Amin, amin, amin.

14/27 septembrie 1994

Cuvântul Domnului către poporul creștin

Învățătură despre firea cea fără de trup a îngerilor. Proorocie pentru cer nou și pământ nou. Ochii sufletului văd pe cele ce nu se văd. Duhul lumii este amăgitor. Lucrarea Cuvântului este locul și timpul unde se face omul cel nesticăcios, omul cel nou.

Ia aminte, Israele, că Eu, Domnul Dumnezeuul tău, vin să te întăresc, vin pe cărarea cuvântului Meu, cărare croită de mâna Mea, Israele al harului. Am cărare spre tine, tată, că scris este în Scripturi și în prooroci că voi veni la tine ca o ploaie timpurie și ca o ploaie târzie și te voi adăpa, ca să nu se risipească dragostea ta față de Mine, Domnul Dumnezeuul tău. Eu am fost Acela Care a cuvântat prin cuvântul profeților, și sunt Același și azi, dar azi nu sunt prooroc, și sunt Domnul Iisus Hristos, Cuvântul lui Dumnezeu, Cel întrupat, și lucrez în Duhul Sfânt și Îmi cern ploaia cuvântului Meu peste semănătura Mea, peste România Mea, ca s-o fac cerească în mijlocul neamurilor de sub cer.

Vino, Israele, în dragostea Mea! Vino, tată, vino! Vino, și iar îți zic, vino! Vino, tată, ca să nu te temi! Eu vreau ca tu să Mă iubești, nu vreau ca să te temi. N-am venit să-ți cer nimic, tată, și am venit să-ți spun: vino, poporul Meu, în dragostea Mea, vino, și lasă ale tale, că nu-ți sunt de folos.

Vin pe cărarea cuvântului Meu, și nu sunt prooroc, și sunt Domnul Iisus Hristos Cuvântul, și fii atent, Israele al Meu, la ochiul tău cel dinăuntru, tată, ca să vezi firea slavei Mele cea fără de trup, fire nevăzută de ochii trupului tău. Fii înțelept, tată. Fii cu duhul treaz și cu ochii duhului deschiși bine, că puterile cerești și îngerii și serafimii și heruvimii și arhanghelii au fost văzuți de mulți, dar cu ochii cei sufletești au fost văzuți. Și iar îți zic: fii atent, și cu dragoste fii, că sufletul este nevăzut, precum Dumnezeu este nevăzut de ochii trupesti, dar sufletul are ochi mai pătrunzători ca trupul, și de aceea vin și îți spun să fii ager la ochii sufletului, Israele, căci cerurile vor pieri și se vor stinge luminile de pe cer, și după acest semn va rămâne Domnul văzut în veacul veacului. Și de ce, tată, trebuie să piară cerurile? Tu te temi, Israele, în loc să știi de ce trebuie să fie așa. Nu te teme, popor mititel, nu te teme. Vin și îți poruncesc cu poruncă dumnezeiască să iubești pe Domnul Dumnezeuul tău din tot sufletul tău, și să-L vezi cu ochii sufletului tău; să-L iubești din toată inima ta, din tot cu-

getul tău și din toate virtuțile tale sufletești, și să-L vezi prin ochii sufletului tău, copile din Israel.

Îndrăznește, Israele! și fii atent cum să îndrăznești. Îndrăznește! Eu am biruit lumea, și tot așa și tu să lucrezi, îndrăznind, ca să dai libertate la ochii sufletului tău, căci sufletul tău sunt Eu, și M-am dat ție în dar când ai ieșit din pântece și te-ai făcut om. Sufletul tău sunt Eu, sunt darul Tatălui Meu, ție dat, ca să fii trup și suflet, și iată, sufletul te mișcă, sufletul te poartă, dar tu, Israele, să nu mai vinzi acest dar, să nu Mă mai vinzi, tată. Păstrează-Mă pentru tine și pentru Mine, că de la Mine ai mișcarea și cugetarea și inima cea cerească și sufletul și ochii sufletului. Și iată, firea cea fără de trup a slavei Domnului, îngerii și serafimii și heruvimii și slava cea toată a Mea este văzută cu ochiul lăuntric, și ochiul sufletului îi dă formă firii cea fără de trup, fire nevăzută de ochii trupului.

Iată, iubitul Meu Israel, de ce trebuie să piară cerurile și să se strângă și să se tragă la locul lor cel dintâi. De aceea, tată, ca să rămână slava Domnului descoperită peste voi, cei ce sunteți așezați în dragostea Mea; să rămână Creatorul tău văzut de ochii sufletului tău; să vezi și tu de unde se trage sufletul tău, din ce slavă îți este dăruit în dar, din ce bucată este rupt și pus în trupul tău, și atunci trupul tău va fi numai cerească, căci sufletul îi va arăta ca să vadă pe cele dăruite. Atunci vei vedea firea cea fără de trup și slava cea de nedescris, care este acum ținută să se vadă. Îndrăznește, Israele, și nu te teme, că îți poruncesc cu poruncă cerească să nu te temi și să fii ager la ochii sufletului tău, pe care-i ai de la Mine. Azi stau un picuț în sfat cu tine, nu stau mult, dar să fii ager și să-ți înmulțești vederea cerească prin porunca Mea dumnezeiască, fiindcă ți-am poruncit să nu te temi. Să te bucuri, dar să nu te temi, că Eu am venit și mereu ți-am spus, Israele, ți-am spus dinainte totul, dar ți-am spus să te scolii bine, să te întărești bine, să te așezi bine, și iată de ce ți-am spus, de aceea, ca să nu te temi în vremea împlinirilor, tată.

Deschide iarăși cartea acestei profeții, căci cum a rămas cartea lui Moise, a lui Isaia, a lui Ieremia, a lui Matei, a lui Pavel, așa a rămas și rămâne cartea lui Verginica, Israele, cartea Mea prin ea, căci Eu am fost în trupul ei, așa cum într-un sâmbure este miez. Cine vrea să mănânce miezul dintr-un sâmbure, acela trebuie să desfacă sâmburele și să mănânce miezul. Așa trebuia să crezi tu în Duhul Meu Cel Sfânt, acoperit de trupul lui Verginica. Așa și în tine, copile din Israel, tot așa și în tine Mă aciuiez, ca să fii în tine și ca să fii tu în Mine, dar nu numai Eu în tine, ci și tu în Mine, tată. Să nu stau nelucrător în tine, poporul Meu, că în Verginica n-am stat nelucrător, și am făcut din ea greblă, și sapă, și târnăcop, și coasă, și seceră, și secure, și vas de băut și de mâncat am făcut, și fir ceresc de cuvântat cuvântul Meu, și soare am făcut din ea, dar tu de ce n-ai văzut lumina lui, popor mititel la ochii sufletului tău? Iată, tată, Eu am cuvântat proorocesc în mijlocul tău și am grădina cu prooroci în ea și am în ea cuvântul Meu, și așa să fii și tu, Israele, și să fii un singur trup, ca să te unească Duhul Meu și Trupul Meu, să te unească într-un singur trup, căci mare este taina Mea în mijlocul tău, și pe Mine Mă doare că tu nu o știi, că n-ai vrut să fii vrednic s-o știi și s-o poți purta, și iată, vin la tine și îți spun: pregătește-te, Israele, că se va da cerul în lături și voi rămâne descoperit deasupra ta, și dacă vei fi numai trup, te vei topi sub lumina slavei Mele.

Am venit mereu și ți-am spus să nu iubești binele lumesc, că nu este bine lumesc care să nu se sfârșească cu rău și cu moarte, că lumea este amestecată și nu poate face nimă-

nui nici un fel de bine, poporul Meu. Omul trupesc nădăjduiește în ea, dar ea îl amăgește. Omul o iubește, și ea îl înșală. Lumea, tată, îți promite aur, și când să-ți dea, îți dă noroi; ea îți promite pâine, și îți dă piatră; ea te încântă că-ți dă miere, și când să-ți dea, îți dă oțet și fiere. Vezi tu, măi Israele, de ce e supărată lumea pe tine? E supărată lumea toată pe tine pentru că Eu prin tine și în mijlocul tău vădesc faptele cele rele și trupești și trecătoare ale lumii. Ai văzut, Israele, ce a pățit Iuda. Lumea i-a fâgăduit lui arginți, și când să-i dea, i-a dat ștreang, și lăcomia pe care o învățase de la lume l-a scos de la Dumnezeu. Iuda, când a luat cina, când a luat Trupul și Sângele Meu, era nepregătit pentru cina aceasta, și dacă a luat, s-a făcut vinovat. Și cum a fost nepregătit? Era lacom, tată, și lăcomia este din lume, și el n-a fost vindecat de lume când s-a apropiat de cina Mea cerească, și M-a vândut lumii. Așa fac și cei de azi care Mă dau lumii, și lumea este nepregătită, precum și cei care Mă dau lumii pentru bani, nu sunt pregătiți, și sunt lacomi și Mă vând pe bani, și se va împlini cu ei Scriptura aceea care spune: *«Facă-se masa lor înaintea lor cursă, răsplătire și sminteală»*. În zadar spun cuvântul Meu cu gura lor, căci scris este: *«Muiatu-s-au cuvintele lor mai mult decât untdelemnul, dar ele sunt săgeți»*, căci cine nu-și rânduiește propria lui casă, nu poate purta grijă de biserica lui Dumnezeu.

Iată vremea, Israele, iată vremea aceea când oamenii nu mai pot suferi învățătura cea sănătoasă și, precum scrie în prooroci, oamenii aleargă să-și desfăteze auzul grămădindu-și învățători după pofta lor, dar cu lucrarea cuvântului Meu nu e ușor să se lipească lumea și să o creadă, și Eu așa am spus: *«De vrea cineva să facă voia lui Dumnezeu, acela va cunoaște despre învățătura aceasta dacă este de la Dumnezeu sau dacă Eu vorbesc de la Mine Însumi, căci învățătura Mea nu este a Mea, ci a Celui ce M-a trimis, că Eu nu caut slava Mea, ci a Celui ce M-a trimis»*.

Israele tată, se desface învelișul slavei Mele, și îngerii vor trâmbița capătul tainei lui Dumnezeu. O, mulți în tine, Israele, stau la îndoială, mulți stau ca la vânat, tată, și nu așa trebuia să stea cei mulți ai poporului Meu. Dar cei puțini care stau de veghe înaintea Mea, aceia au dar proorocesc de la Mine, și Eu lucrez cu aceia împlinirile care mai sunt de săvârșit pentru arătarea celor ce nu se văd de trup, și se văd de suflet, se văd de ochii cei dinăuntru, care se numesc ochii credinței în cele ce nu se văd. Lumea este fire trupească, dar tu, Israele, să fii fire duhovnicească, tată, ca să cânti laolaltă cu îngerii cei fără de trup. Tu ai văzut, măi Israele, că Eu am luat trup ca și tine și ți-am arătat ce putere poate avea sufletul lui Dumnezeu în trup când am spus: *«Putere am să-Mi pun sufletul, și putere am să-l iau iar»*. Aceasta este puterea sufletului care sălășluiește în trup, și trebuie să vadă această lucrare la tine, copile din Israel. Am sfinți care au fost cu trup pe pământ și dintre copii, și dintre tineri, și dintre bătrâni, și la Mine s-a pus vârsta duhului și puterea credinței sufletului, și tu nu vei fi cruțat că ai fost copil sau tânăr sau bătrân dacă vrei să te dezvinovățești cumva, căci scris este: *«Fiii veacului acesta se însoară și se mărită, dar cei ce se învrednicesc să fie fiii lui Dumnezeu, aceia nu se mai însoară și nu se mai mărită, și nici să moară nu mai pot, și sunt ca îngerii din ceruri»*. Acesta este drumul și statul tău, poporul Meu iubit. E vremea să înțelegi cine ești tu, tată, e vremea să înțelegi de bunăvoie, că altfel, va fi să te temi în curând și să dai să alergi, dar atunci drumul se face sul și n-ai pe unde s-o mai iei. Eu sunt drumul, dar când voi fi la capăt, Eu stau acolo și

merg cu cele viitoare, și tu vei moșteni teama dacă rămâi acum, dacă dai să schimbi drumul tău și lucrarea aceasta de pe el.

O, ce mofturos ești, măi poporul Meu! Până când, Israele? Pune-ți capul pe umeri, tată, și du-ți crucea așa cum am dus-o Eu. Du-ți sarcina, pe drumul Meu du-o, că pe drum cu Mine Eu te ajut și ți-o iau dacă nu vei mai adăuga la ea din lumea ta și din cea din afara ta. Pune-ți capul pe umeri și mergi apoi așa, și să mergi bine, că Eu Mă scol să-Mi săvârșesc prin tine cele profețite și încă nearătate, și nu te teme, Israele, că iată, Eu rostesc acum de deasupra ta și spun: binecuvântat să fii, poporul Meu Israel. Binecuvântată să-ți fie înțelepciunea și fapta înțelepciunii cea cu binecuvântare. Dacă încă mai greșești, nu ai înțelepciune. Să îndrăznești să biruiesti lumea, că în aceasta stă toată taina lucrării înțelepciunii și a vederii slavei lui Dumnezeu. Să nu te temi de ploii și de furtuni, să nu te temi de foc și de apă, să nu te temi de ceață și de întuneric, să nu te temi de duhul rău. Tu ești binecuvântat, să nu te temi. Eu, Domnul Iisus Hristos, îți spun să nu te temi, că toate acestea îți vor sluji ție la porunca Mea, Israele; ele vor lupta pentru izbăvirea ta și pentru slava Mea.

Să fii un duh cu Mine, ca să pot sta Eu întru tine, copile din Israel, să am sălaş în tine, tată, și să te întăresc în locul tău, în trupul tău, în templul Meu din tine. Lasă, tată, să piară toate, numai tu să nu pieri, că tu le vei aduce pe toate întru neștricăciune, le vei aduce iar la locul lor cel dintâi, că Eu, cu tine sunt în lucru, și iată, iarăși îl fac pe om. Această lucrare este împărăția lui Dumnezeu, este locul și timpul unde se face omul, omul cel din cer, lucrat prin cuvântul Meu, prin lucrarea cuvântului Meu. Și vine, tată, ziua de odihnă apoi, și România va fi pentru Mine și pentru tine o zi de odihnă, va fi ziua Domnului România.

Binecuvântat să fie pământul României, și cerul României, și trupul cel ceresc al ei. Binecuvântată să fie ziua învierii României. Binecuvântată să fie lucrarea cuvântului Meu peste România. Binecuvântat să fii, poporul Meu Israel prin care toate se fac în vremea aceasta, iar cele ce se fac, se fac nevăzut, ca să se vadă lucrute în vremea vederii celor ce nu se văd.

Nu te teme, Israele, poporul Meu, și să fii cuminte și să mănânci cuvântul Meu, că multe cuvinte ți-am dat, și acum să le iei și să le mănânci și să fii viu. Nu mai vorbi deșertăciune, tată, și vorbește cele ce ți-am profețit Eu până acum. Nu cumva să te uiți peste hotar, nu cumva să te uiți pe fereastră, Israele, că pe fereastră afară se vede iadul, și tu trebuie să te uiți numai în rai, numai în rai, măi poporul Meu. Ia seama ce-ți spun, că dacă n-ai să faci așa, vei slăbi prin neascultare.

Nu mai fi curios, Israele. Păstorii și ucenicii cei ridicați acum, să strângă aproape cu duhul pe toți copiii lui Israel, ca să fie Israel un duh și o credință. Curăță-te de stricăciune, poporul Meu, curăță-te de lăcomie, tată, că duhul lăcomiei este acela care nu te lasă pe tine să mergi cu Mine și ca Mine. Duhul lăcomiei te face să ai treabă și să te lupți pentru rostuire pământescă. Vreau să întind cortul Meu peste tine, ca să te ocrotesc de ceasul ispitei, Israele. Vreau, tată, să pun înaintea ta stâlp de foc ca să te lumineze, și vreau să fac din tine stâlp de foc și de lumină.

Te binecuvintez cu sănătate de duh și de trup. Pocăiește-te de păcatele trecute și nu te mai uita spre ele și nu te mai coborî din cer, poporul Meu, că vine vaiul, și tu ești și slab, și mic, și necredincios. Lasă-Mă să te țin Eu în mâna Mea, că nu vreau să te pierd. Nici tu să nu vrei altfel. Nu te

teme, și adu-ți aminte de Mine în vreme de teamă, și Eu voi fi cu tine și nu vei pieri, Israele. Vine împlinirea profețiilor, și să nu faci ca cei din Ninive, că Eu am trimis pe Iona, și cetatea s-a pocăit, și după o vreme a cugetat că Eu, Domnul, am fost mincinos dacă cetatea nu a pierit, și s-au dat iar la plăceri și la deșertăciuni, și atunci am dat pieirii cetatea aceea. Nu așa, Israele; ține-te de Mine, tată. Nu asculta de șoapte din afară de lucrarea Mea, și stai înăuntru și trage bine ușa și fii desăvârșit și curat și sfânt. Sfințenia ta este împlinirea celor profețite până acum. Sfințenia ta, Israele, va lucra cărarea împlinirii veacului cel nesticăcios, și firea va vorbi atunci și te va mărturisi pe tine, cel așteptat, după cum scris este că firea așteaptă descoperirea fiilor lui Dumnezeu.

Binecuvântat să fii, poporul Meu Israel, și stai în jurul candelii, cu cana cu untdelemn și cu lumânarea cea curată și cu inima vie de credință și de pace. Eu voi fi cu slava Mea deasupra ta, și se va descoperi poporul fiilor lui Dumnezeu. Amin, amin, amin.

3/16 octombrie 1994

Cuvântul Domnului către poporul creștin

Tălmăcire despre chipul cioplit. Împlinirea celor zece porunci. Darul lucrării pocăinței. Iubirea de aproapele să fie închinată Domnului.

Ierusalime, poporul Meu iubit, Mă las, tată, deasupra ta cu cuvântul Meu dumnezeiesc, ca să te povățuiesc, Ierusalime, și să nu stai fără povața Mea și fără pacea Mea rostită peste tine prin cuvânt. Cuvântul a făcut cerul și pământul, văzutele și nevăzutele. Iată ce este cuvântul rostit. Cuvântul, și azi face cer și pământ, și face văzute și face nevăzute, măi poporul Meu.

Pace ție, Ierusalime, Ierusalime nou! căci prin tine, tată, fac cer nou și pământ nou și fac văzute și nevăzute, dar cel mai mult lucrez prin tine pe cele ce nu se văd, și dac-ai ști tu, tată, câte sunt făcute și nevăzute, nu ți-ar mai plăcea cum ești, și numaidecât te-ai grăbi să faci cărări peste cărări, cărări și iar cărări pașilor sufletului tău spre cele nevăzute, dar întocmite de Mine și de tine, poporul Meu cu har. Bucură-te, Ierusalime care ai clădit cu Mine cele cerești, și încă acoperite de ochii trupului tău! Și iată, încă rostesc, îngrozește-te, tu, cel slab din Israel și nepriceput în cele ce faci nevăzut, căci cele rele ale tale, lucrute nevăzut, și acelea s-au lucrat, și stau lucrute ca să se descopere, precum și cele lucrute de tine se vor ivi la vedere. În curând vor rămâne descoperite toate cele lucrute, tată.

Vin și te povățuiesc, Ierusalimul Meu, popor de fii născuți prin lucrare cerească, prin cuvânt rostit de Dumnezeu. Vin să te anunț iar, să-L iubești pe Domnul Dumnezeuul tău și să nu ai alți dumnezei afară de Mine, măi Ierusalime. Ierusalimul cel de sus este cu tine, tată, și luptă alături de tine, pentru că Eu i-am decoperit lui pe poporul fiilor lui Dumnezeu din vremea aceasta.

Să-L iubești pe Dumnezeuul tău și să nu ai alți dumnezei, Israele nou. Și ce înseamnă să nu ai alți dumnezei? Și ce înseamnă să ai alți dumnezei? Ia-ți caietul de școlar și însemnează-ți lecția cea de azi și învaț-o și scrie-o și te îndeleținește s-o îplinești peste tine, ca să nu ai alți dumnezei afară de Mine, măi fiule din Israel. Să înveți pe de rost această lecție și s-o ai veșnică apoi dacă vrei să fii veșnicul Meu popor. Dar pentru asta, Ierusalime, trebuie să nu-ți mai faci chip

cioplit, tată, și trebuie să nu mai iei în deșert acest nume al Domnului Dumnezeuului tău, acest cuvânt pe care-l plantez mereu în pământul tău, ca să-l fac cer, ca să te fac cer, măi fiule greoi și la auz, și la făptuit. Nu așa, măi Israele, nu așa, tată, nu așa greoi. Nu Mă mai du cu vorba, tată, că Mă duci mereu cu vorba, și calea ta se înfundă dacă faci așa, dacă iei acest nume în deșert, acest cuvânt de lucrare dumnezeiască, lucrare care înseamnă Dumnezeu.

Nu-ți mai fă chip cioplit, măi fiule, nu-ți mai fă, tată, că Eu te povățuiesc să nu-ți mai faci chip cioplit și să nu te mai închini lui. Dar vei zice: „*Ce vrea Domnul să ne spună, oare?*“. O, nepriceput și mititel ce ești! Vezi, tată, dacă nu ești ceresc? Cei cerești înțeleg pe cele nevăzute ale cuvântului Meu. Vino, tată, cu cerul, ca să înțelegi ceea ce nu vezi. Nu-ți mai fă chip cioplit ca să te închini lui, că de aceea nu-L iubești pe Domnul Dumnezeuul tău, și de aceea ai alți dumnezei, și de aceea te închini la alți dumnezei. Iată, cele ce nu se văd, din tine, Eu le văd, și văd cum întrebi: „*Ce vrea Domnul să spună?*“. De aceea nu înțelegi ce vreau să-ți spun, de aceea, că ai chip cioplit, făcut de tine, și te închini lui, iar Eu am spus: «*Să nu-ți faci chip cioplit ca să te închini lui*». Eu când l-am făcut pe om l-am făcut întreg, tată, întreg și la minte, și la suflet, și la duh, și la trup, după chipul Meu și după asemănarea Mea, și el și-a cioplit chipul prin neascultare, și apoi s-a închinat chipului lui cioplit, care nu și-a mai păstrat asemănarea chipului Meu, și omul n-a mai fost după chipul și asemănarea Mea.

Ierusalime, copilul Meu de azi, poporul Meu! Întru tine, tată, Eu iar îl fac pe om; în tine se întocmește omul cel de la început, care avea chipul Meu și asemănarea Mea, și de aceea vin și te povățuiesc să nu mai strici și tu ce fac Eu, că Adam se repară prin tine, dar tu nu mai ai după tine pe altul care să-ți repare chipul tău cioplit dacă vei fi găsit așa. Nu-ți mai fă, tată, altă formă și alt chip, că mare taină și-am descoperit Eu azi, și nimeni pe pământ nu înțelege ca Mine și ca tine cartea Mea. Cartea Mea este din cer. Poruncile Mele pe care le-am pus în ea sunt din cer, sunt de la început, și nu sunt de la Moise, ci sunt de la început. Ele sunt chipul Meu, măi Israele. Dacă vrei să înțelegi ce înseamnă să nu-ți faci chip cioplit, iată, azi îți spun din cer ce înseamnă. Înseamnă să împlinești toate poruncile Mele cele dintru început, căci cel ce nu le împlinește, acela le taie, acela își cioplește chipul și i se închină lui, chipului cioplit, ciopârțit. Iată, unii din voi nu mai aveți capul; alții din voi nu mai aveți ochii; alții nu mai au urechi sau picioare; alții nu mai au ascultare; alții și-au cioplit credința, tată; alții și-au cioplit iubirea și și-au lipit în loc ură și dispreț; alții și L-au cioplit pe Domnul de pe ei și și-au lipit pe diavolul de ei. Iată, Israele, ce este chipul cioplit, chipul care nu mai seamănă cu Domnul Dumnezeuul tău, chipul căruia tu te închini, și aceasta înseamnă alt dumnezeu. Eu n-am judecat pe om până în clipa când am dat ființă văzută acestei porunci dumnezeiești, iar când am rostit-o prin cuvânt peste Moise, atunci lumea a fost judecată, măi fiilor.

Mare și înfricoșătoare taină este lucrarea cuvântului Meu, care te însoțește pe tine, Israele, popor ivit prin cuvântul Meu. Erai scris ca să te naști, ca să Mă arăt cu tine, tată. Și tu ce faci? ce faci, oare, poporul Meu? Am lucrat prin tine cele ce nu se văd; am lucrat prin tine, tată, prin fiii cei care au ascultat crezând în cele rostite prin cuvântul Meu. Și iată, lângă lucrul Meu stă nevăzut și chipul cioplit, care nu seamănă cu cele ce am lucrat Eu, că mulți în tine, Israele, au lucrat multe și nevăzute, și sunt lucrare și se vor vedea toate. Iată, Israele, cele lucrare nu de Mine peste tine, cele lucrare în ascuns de

tine se pregătesc spre arătare, precum și cele lucrare de Mine prin tine se pregătesc spre arătare. Cele lucrare nevăzute de tine vor să se arate acum ca să te ștergă din Cartea Vieții și să te osândească mai rău ca pe Lucifer, care a lucrat de la el și nu de la Mine. Vin și te anunț cele ce tu nu vezi. Pune, tată, mâna și întocmește-te după chipul și asemănarea Mea. Dă-te la o parte dinaintea Mea cu chipul tău cioplit și fă-ți numai-decât chip după chipul și asemănarea Mea ca să te închini Mie, Israele, și să nu te închini ție, tată. Nu te mai închina ție, măi fiule, că tot ce vrei tu e închinare la tine, iar tot ce vreau Eu e închinare la Mine.

Să nu ucizi pe fratele tău și să te speli apoi pe mâini ca să nu se cunoască, ci tu să-l înviezi pe cel ucis de tine, că Eu am putere în tine, dar am putere de înviere, nu de ucidere, căci învierea este chipul Meu în tine. Nu asculta de șoapta șarpelui care intră în tine ca să te facă să calci cuvântul ascultării, că dacă tu vei face așa, va mai muri și altul lângă tine, așa cum a murit și Adam pe lângă Eva. Nu așa, măi Israele, și de aceea vin să te povățuiesc să nu mai fii chip cioplit și să nu te mai închini lui. Fii întreg la chip și nu cioplit, căci cine se cioplește după voia sa, acela își este sieși dumnezeu, acela se închină la alt dumnezeu. De aceea am venit la tine nu demult și și-am spus: «*Vino, tată, în dragostea Mea! Vino, tată, vino! Vino în dragostea Mea, că dragostea Mea în tine, este a Mea, nu este a ta, iar dragostea ta în tine, nu este a Mea, și este a ta, și este chip cioplit, măi Israele*». Vreau să te scoli, că Eu am zis să te așezi în chipul Meu și să dărâmam cele lucrare de tine nevăzute, și care sunt, și care vor să se ridice să mărturisească împotriva ta înaintea Mea și să te scoată din cartea aceasta. Cele nevăzute ale tale Eu le am înaintea Mea împotriva ta. Ce facem cu ele? Că vine lumina peste cele ce nu se văd. Vor pieri cerurile, și stihiiile toate vor pieri, iar Eu, Lumina cea dintâi, voi fi lumina celor ce nu se văd, a celor lucrare nevăzute, căci dacă Eu am lucrat nevăzut, iată, și tu ai lucrat nevăzut atâtea lucrări de ale tale și nu de ale Mele.

Îți aduc aminte de darul pe care și l-am dăruit, Israele, darul lucrării pocăinței. Dacă încă n-ai lucrat întru acest dar de la Mine, grăbește-te, tată, și aleargă să dărâmi dinaintea Mea cele lucrare de tine nevăzute, și apoi tu vei vedea fața Mea. Cel ce nu vede fața Mea, de aceea nu o vede. Acela să desfacă cele ce stau lucrare de el între Mine și el, iar cel ce nu face așa, va fi rușinat în cer și pe pământ. Ia chipul cel dintâi, copile din Israel, și nu mai sta cioplit, că Eu am rostit poruncă și am spus: «*Să nu-ți faci chip cioplit ca să te închini lui*». Închină-te Mie și nu ție; slujește-Mi Mie și nu ție dacă vrei să fii Eu Domnul Dumnezeuul tău, că dacă tu slujești ție, atunci se cheamă că tu ești dumnezeul tău. Nu cumva să crezi și tu că Eu sunt Dumnezeuul celor cu chip cioplit; să nu crezi și tu ca lumea care-și are chip cioplit. Eu sunt Dumnezeuul celor vii, nu al celor morți. Eu sunt Domnul Dumnezeuul tău, Israele viu, dacă ești viu și dacă vei fi viu și dacă vei învia după chipul Meu cel întreg.

Nu te mai țin mult ca alte dăți, și îți spun să înveți și să lucrezi poruncile Mele, Ierusalime, și să nu le desființezi ca un vrăjmaș al Meu, căci cel ce desființează poruncile Mele în trupul și în duhul său, acela este vrăjmașul Meu. Să nu furi nimic din ce nu este al tău; să nu ucizi pe nimeni în cer și pe pământ, și, mai cu seamă, să nu fii desfrânat mințind pe Dumnezeu. Nu merge așa, tată. Eu nu Mă las mințit. Eu văd și scriu prin îngeri cele nevăzute lucrare de tine.

Împacă-te cu adevărul, Israele, cu Mine, fiule, că Eu sunt adevărul tău, nu sunt minciuna ta. Nu-ți pierde înfierea,

nu ți-o vinde, nu vinde ce ți-am dăruit, că darul vândut se întoarce la Mine și nu se poate vinde, și nu iei nimic pe darul vândut. Darul pe care ți-l dau când dai să-l vinzi se întoarce la Mine, și tu rămâi sărac și gol și osândit de fapta ta. Vreau, tată, să-Mi fii popor de fii, măi Ierusalime, și să nu te joci cu darurile Mele. Vreau să nu-ți ascunzi talanții. Nu cumva să-i ascunzi. Fiți atenți în lucru, ca să rămână lucrul. Apostolii Mei lucrau după cum Eu le-am rânduit. Nici voi să nu lucrați altfel, și oricine se scoală la lucru, să nu plece pe ogor fără toiag, fără cazma, fără sapă, fără greblă și fără sămânță.

Copiii grădinii Mele să ia aminte la Mine și la cuvântul Meu, că le voi da înțelepciunea Mea mereu, ca să povățuiască, să proorocească cu ea în poporul Meu.

Cei doi păstori ai poporului Meu să fie treji și fericiți de ucenicii cei noi, și să se ridice ucenici din ucenici, spre lucrare cu temelie cerească lucrată, și nu fără temelie. Mai întâi temelie, și după aceea zidire. Mai întâi terenul, și după aceea unealta de însămânțare și sămânța, dar fără toiag să nu se plece la lucru. Ce este toiagul, tată? Și dacă nu veți ști cum vine, întrebați în grădina Mea și veți vedea tâlcul acestei lucrări. Vreau să mănânc din mâna ta, din rodul lucrării tale cu Mine, poporul Meu de fii ai lui Dumnezeu.

Israele, să nu ai alți dumnezei afară de Mine. Ierusalime, să nu iubești pe nimeni în afară de Mine. Popor al Noului Ierusalim, iubește tot ce este al Meu și nu-ți alege ceva anume, că dacă faci așa, vei pieri din cartea Mea, că Eu, tată, nu pot călca peste carte. Iubește pe toți ai Mei și nu-ți fă idoli. Să nu faci din nimic și din nimeni un idol, că dacă faci așa, te închini la idoli și faci război cu Dumnezeu și cu fiii lui Dumnezeu din pricina idolilor tăi, după cum este scris: «*Unde este comoara ta, acolo este și inima ta*». Iubește-l pe aproapele Meu ca pe Mine, Israele, căci peste tine nu pot să spun să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși. Nu pot, tată, să spun și peste tine, așa. Azi nu pot să mai spun așa, de vreme ce nici măcar creștinii Mei nu mai știu cum trebuie să fie creștinul Meu și cum să se iubească pe sine și cum să nu se iubească pe sine.

Vino, Israele, în dragostea Mea, vino! De ce crezi tu că-ți spun mereu așa? Vino, Ierusalime, în dragostea Domnului Dumnezeu tău și pune-ți capul pe umeri și nu fi chip cioplit sau stâlciat sau sucit. Fii după chipul și asemănarea Mea, căci Adam și Eva au greșit, Israele, și tu știi greșeala lor și știi ce înseamnă când îți zic: «*Vino în dragostea Mea!*», și nu te potrivești cărnii și firii tale, care te scoate din har și din cer. Ți-am spus să iei pe tine cămașa Duhului Sfânt, și ți-am spus să-ți pui brâul peste ea, ca să nu ți-o ia vântul. Eu știu de ce ți-am spus, și ferice ție, cel ce Mă ascultă cu toată credința ta în cele ce-ți cuvintez.

Nu mai fi neatent, că vreau să mănânc din mâna ta, din blidul tău mâncare plăcută Mie, Ierusalime, popor de fii ai Domnului. Primește-Mă, și să știi ce înseamnă să Mă primești. Să nu Mă faci să plec din fața ta, că dacă cineva din Israel nu Mă ascultă, Eu voi pleca din fața aceluia și Îmi voi anunța plecarea Mea din fața lui.

Fiți purtători de daruri cerești, după rânduială și nu fără de rânduiala cuvântului Meu.

Ierusalime, binecuvântat să fii de Domnul Dumnezeu tău, și să fii după chipul și asemănarea Mea, Ierusalime, poporul Meu cel binecuvântat. Amin.

10/23 octombrie 1994

Sărbătoarea cuvioasei Parascheva

Poporul Cuvântului, lucrător al salvării făpturii. Rugăciunea împlinitoare. Alegerea grâului din neghină.

Eu sunt. Eu sunt, Ierusalime nou. Stați atenți la cuvântul Meu, voi, străjeri ai Cuvântului. Pace ție, Ierusalimul Meu! Eu sunt. Eu sunt Domnul Dumnezeu tău, Ierusalime. Eu sunt Cel ce te hrănesc cu hrana cuvântului Meu și nu numai cu pâinea cea spre ființă. Tu nu trăiești numai cu pâine, măi Ierusalime, și de aceea ești tu mare. Asta-ți este mărirea, măi poporul Meu, căci tu, tată, ai mâncat cel mai mult cuvânt din cer, așa cum n-a fost până acum în Israel sau între neamurile cele de sub cer. Așa a fost scris pentru vremea aceasta, și ești ales de Mine din vremea aceasta și ai nume de Israel al harului, așa cum a fost făgăduința cea peste Avraam când Eu, Domnul, am fost dat lui prin Melchisedec, preotul lui Dumnezeu, tainicul preot al Tatălui Meu.

Pacea Mea o pun peste tine, Ierusalime adunat azi în cetatea Căprioru! Iată, vin în cetatea aceasta, dar cuvintez peste tot Ierusalimul Meu de azi. O, ce nume mare, dar cei de pe pământ nu știu ce înseamnă acest nume minunat. De unde să știe, măi Israele? Cine să le spună? Dar cine să creadă dacă le-ar spune?

Să nu te mai clatini, măi poporul Meu, că Ierusalimul cel de sus te poartă pe tine și se poartă lângă tine, că tu ești nădejdea celor din cer, iubitul Meu popor de azi. Tu ești cu trupul, tată, și fără de trup n-a lucrat Domnul peste trupuri. Ține-te cu trupul treaz și viu, și să nu te mai clatini, căci trupul acestui popor și mâna acestui Israel va da mâna la toată făptura care a fost și care este. Să nu te mai clatini, tată. De ar fi să vezi cerul și pământul sfărâmându-se, de ar fi să vezi în curând stele și lună și soare curgând de deasupra ta, de vei vedea munții în câmpie și morții ieșind spre tine, nu te clătina, că tu ești cel așteptat. De ar fi să piară tot și toate, numai tu, măi Israele, să nu pieri și să nu te temi, și să fii credincios și nu mofturos, și să folosești de acum mai mult ca oricând smerita cugetare, măi poporul Meu, și să ai grijă de Duhul Meu la întâlnirile tale cu Mine, la întâlnirile Mele cu tine, adică cu fratele tău din Israel, întru numele Meu întâlnire. Să nu te mai clatini, și să te faci vrednic să cunoști tainele Mele cele încă ascunse de tine, cele lucrate și întocmite, dar încă ascunse de tine. De aceea îți cer cugetul smerit. O, dacă tu, tată, ai fi voit să lucrezi cu cugetul smerit, aveai cerurile deschise deasupra ta de mult spre vedere. Eu de aceea vin azi și cuvintez, ca să te învăț să te rogi, iar cel ce se roagă are primire la Mine numai dacă are cugetare smerită. E mare lucru rugăciunea care este împlinită peste tine de la Dumnezeu. Și care rugăciune este primită, măi Israele? Eu îți spun că este primită aceea care se împlinește, iar cea care nu ți se împlinește, aceea n-a venit la Mine, aceea a rămas pe pământ.

Mă uit în tine, Ierusalime, Mă uit mereu în inima celor din Israel și nu-Mi place duhul tău, Israele, copilul Meu. O, ești tare mofturos! Până când așa? Mă încurcă mofturile tale, tată, Mă încurcă și Îmi întârzie venirea, că nu vreau să te dau deoparte. Mă încurci în calea venirii Mele, și Îmi vine să Mă mănii pe tine și Îmi calc mereu pe răbdare, și iată, Mă întârzii, Israele, poporul Meu. Vino, tată, spre rugăciune cu smerenie. Cheamă-Mă, că ai nevoie de ajutorul Meu, dar cheamă-Mă cu cugetul smerit, că n-am cum să vin altfel. Eu sunt Dumnezeu, nu sunt om, măi poporul Meu. Eu nu sunt omul, tată. Eu sunt Domnul, și am pus peste tine străjeri. În numele Meu am lucrat de i-am pus, și te-am păstorit patruzeci de ani, dar și tu l-ai

bătut pe Moise cu pietre, și el ți-a luat toată suferința ta asupra lui, și tot l-ai bătut. Am pus peste tine păstori, și tu i-ai scos din firea Duhului Sfânt, și ai spus apoi că ei te păstoresc rău. Tată, tată, cui nu-i este sete, dacă-i dai apă forțat, acela nu te înghite. Cui nu-i place ascultarea, acela nu-L cunoaște pe Dumnezeu întru venirea Sa, întru proorocii Săi.

Poporul Meu, mai fă și peste tine control, nu fă numai peste Mine control. Tu mereu M-ai controlat întru cele așezate, dar pe tine nu te-ai controlat. Și când ai găsit vinovată așezarea Mea, pe Mine M-ai găsit, și Eu atunci M-am retras, și a rămas păstorul fără Mine pentru tine, și a rămas proorocul cu tine, nu cu Mine, și ți-a făcut voia ta, că n-ai vrut altfel, copile din Israel. Până când, tată, până când așa? Spune și tu ce spun Eu; spune, Israele, spune; să spui și tu: „*Până când, Doamne, Te vom mai opri? Până când vom mai zăbovi fără înțelepciune?*”.

Nu sunt vinovat Eu, Israele tată. Eu nu ți-am vrut decât binele și harul, măi poporul Meu, dar n-am voit să te apăs cu darurile Mele. Ți-am spus Eu ție, nu demult, că dacă M-ai fi ascultat cu smerenie, dacă M-ai fi ascultat numai pe Mine, ar fi rămas Duhul Meu în mijlocul tău, și tu nu te-ai fi împrăștiat. O, trupul tău a fost desfăcut, Israele, și iată, și acum tot așa stă, că nu vrei să înveți să te îplinești întru Mine, tată, să faci ce am făcut Eu, să lucrezi ce am lucrat Eu și să nu fii mofturos, și să iubești muștrarea, copile care ai numele scris în cartea aceasta, în lucrarea aceasta. Vai celui fără de muștrare, vai! Vai vouă, măi copiii care stați fără de muștrare, care nu căutați nuiua spre ridicare și spre cercetarea cugetului vostru! Vai celui ce nu primește nici acum pe Domnul, Cel ce ceartă și muștră spre înțeleptire! O, nu se poate, Israele, să fii fiu al poporului Meu și să stai tot în tine și să faci tot ca tine, că așa nu ești al Meu; ești al tău, și ești al grijilor veacului acesta, și ești al nesupunerii, tată. Eu voiesc să te scot din lățul acesta și să te ajut să te uiți spre biserica vremii celor dintâi apostoli ai Mei și să te obișnuiești cu Scripturile vremii aceea când biserica Mea judeca toate pricinile lui Israel, lui Israel cel nou, cel după har, cel de la Iisus Hristos.

Iată, tată, ce am făcut spre capătul lucrării Mele. Am ridicat străjeri încercați de Mine și i-am numit pentru tine ca să stea înaintea ta și ca să stea înaintea Mea cu tine, Israele, și să-Mi facă spre tine cărare și să vin și să te hrănesc cu cuvântul Duhului Sfânt, și să vin prin cuvânt să te învăț viața, și să vin prin cuvânt să te mângâi în nădejde, să te îndrept în purtare, să te muștru în greșală, și să Mă primești când vin, și să trăiești în iubire, măi Ierusalime. N-ai cum să zici că Mă iubești pe Mine dacă nu-l iubești pe aproapele Meu ca pe Mine. Eu sunt în el pentru tine și înaintea ta ca să văd prin ochii lui, ca să vorbesc cuvântul Meu prin graiul lui, ca să aud prin urechea lui ce vorbești tu rău, ca să văd prin el ce faci tu și cum mergi tu spre Mine. Dar dacă te ascunzi de aproapele Meu, care este lângă tine, și dacă te mai și mofturezi când te descopăr, atunci să știi că tu încă n-ai venit la Mine și nu ești în obștea bisericii Mele cea de la sfârșit, care trebuie să semene cu Mine și nu cu tine, cu Duhul Meu și nu cu duhul tău. Este rău dacă ești așa, că vei pleca de lângă cer chiar dacă acum zici că stai cu cerul.

Învăță, Israele, cum se stă în cer; învăță-te cu Mine, Domnul Iisus Hristos, Învățătorul tău. De patruzeci de ani vin cu sânul plin de sămânță și o semăn peste tine. Semăn mereu, și orice semănător are și rod de cules. Iată, și acum am tot venit cu sânul plin, și mult am venit și am semănat peste tine; și acum, am zis să semăn mai cu măsură, că Mi s-a risipit atâta

sămânță pe pământ înțelenit. Am așezat unelte de lucru peste pământul tău, și le trimit înaintea Mea doi câte doi, trei câte trei, cinci câte cinci și zece câte zece, ca să-ți pregătească ogorul, tată, ca să nu mai cadă sămânța în zadar.

Vino, Israele, în dragostea Mea și nu mai umbla pe la prooroci, că iar îți spun: Eu nu sunt prooroc, și sunt Domnul Iisus Hristos, Care am venit să te păstoresc ca să nu te rătăcești, tată. De ți-ar da altcineva ceruri peste ceruri și daruri peste daruri, nu Mă da pe Mine, tată, în schimbul nici unei bogății. Nu fi mititel, Ierusalime, nu te lăsa amețit pe pământ. Ascultă de cuvântul Meu și nu te du pe câmp deschis, unde bate vântul din toate laturile, și ca să te lași bătut de vânt ori în ce parte. Israele, nu pleca din casa Mea, din lucrarea Mea, că vreau să te gădesc acasă când Mă întorc. Nu mai sta fără de smerenie, și cugetă cu aplecare despre tine și nu te semeți, tată, că mult M-ai alungat din tine cu semeția ta, cu amestecarea ta. Nu mai sta amestecat în duhul tău, că dacă nu vrei să Mă ascuți azi, mâine vei pleca de lângă Mine.

Iată, s-a rostit numele unei zile, și tu, Israele, te-ai speriat, și tu, Ierusalime, te-ai îndoit întru Mine, și să știi că ziua aceea a fost zi de cutremur, că am în tine pleavă, nu numai grâu am în tine, și cu pleava Mi-e rușine la Tatăl, și pleava trebuie vânturată din grâu. Am în Israel trupuri fără duhul acestei lucrări, fără credința dreaptă în lucrarea cuvântului Meu și fără statură de nuntă cerească, și aceia trebuie să cadă din vasul cu grâu, ca să rămână grâul ales bob cu bob. Acea zi a fost zi de cutremur, zi de vânturat grâul, măi fiilor, dar ziua aceea s-a înscris ca o zi de groază peste cei ce stau fără credință întru această lucrare. Ziua aceea va vorbi de la sine, măi Israele, și îți va cuvânta că n-a fost minciună cuvântul rostit peste ea, și tu tată, te-ai speriat, și rău M-ai supărat, că te văd fără statură și te văd fire fără credință în bucuria ce va să vină. Ce am spus Eu apostolilor Mei când i-a încercat furtuna pe mare? Eu Îmi odihneam Duhul la capătul corabiei, și ei M-au deșteptat din somn ca să-Mi spună că pier sub furtună, și Eu am supus furtuna sub cuvântul Meu, iar lor le-am spus: «*Pentru ce sunteți așa de fricoși? Cum de nu aveți credință?*», și i-am făcut să se înfricoșeze de Mine, nu de furtună, căci ei, înfricoșați, au spus: «*Cine este Acesta pe Care Îl ascultă și marea, și vântul?*».

Ierusalime, schimbă-ți frica, tată, și să-ți fie de Mine frică și nu de altceva. Dacă ai face așa, M-ai cunoaște că sunt cu tine și ai fi întru Mine până la arătarea Mea. Nu mai risipesc sămânță multă, că sămânța e scumpă și nu are nimeni sămânță în afară de Mine, și nu vreau s-o risipesc. Lasă-te lucrat, Ierusalime, că dintr-o sămânță prinsă se face spic bogat dacă se prinde o sămânță, dar lasă-i pe lucrătorii Mei să-ți pregătească ogorul vieții tale cu Mine, Ierusalime de azi.

Nu mai fi mofturos, copile din Israel, că tu nu ești mai mare ca Mine, tată. Lasă, să fii mare la vremea arătării mării tale pe care o ai pe creștetul tău de la Mine. Dar dacă Mă ai de toiag și Mă arunci, și iar Mă iei, și iar Mă arunci, fii atent, că voi pleca din fața ta, și Îmi voi anunța plecarea, că Eu așa ți-am spus odată, Israele, ți-am spus că Eu n-am venit să pierd vremea, și am venit să împlinesc Scripturile care au mai rămas pentru acum. Lasă, tată, mâinile Mele cele lucrătoare pe pământ, lasă-le să te curețe de scaieți și de greșale și de mofturi, și nu te mai juca mereu întorcându-Mi spatele. Mai bine stai la albit, că nealbit și neînsemnat de unșii Mei nu vei avea trecere cu Mine în ziua care se va arăta peste Israel. N-am avut popor mai mofturos ca acum; mai mângâiat ca acum și mai mofturos ca acum. De aceea s-a risipit poporul Meu, de

aceea te-ai jucat cu Dumnezeu, copile de ceară. Numai ceara, tată, curge la vremea încălzirii ei, dar tu adună-te sub căldura Duhului Sfânt și nu te topi și nu te risipi, și stai în trup și nu sta în lături.

Eu sufăr de la tine, că n-am voit să suferi tu de la tine, și tot nu M-ai iubit, Israele. Eram în Verginica pe vremea trupului ei cel văzut, și veneai, Israele, cu toate durerile tale, cu toate bolile și zgârieturile tale și nu-ți era milă de trâmbița Mea. Plecai acasă, tată, și îți lăsaai acolo și boala și mâhnirea și durerea și înțepătura, și pe dușmanul tău îl lăsaai tot acolo, și tu plecai într-ale tale și lăsaai toată povara ta pe trupul Meu, pe trupul care a purtat Duhul Meu Cel Sfânt înaintea ta. Și dacă mergeai acasă, Eu nu vedeam în Israel durere pentru trâmbița Mea ca să ceară Israel la Mine vindecare peste trâmbița Mea. Să fi plâns acest popor, să fi plâns fără de astâmpăr, fără de mângâiere să fi plâns ca să iau durerile de pe Verginica Mea, dar n-a plâns nimeni, și tot ce a avut Israel de dus prin păcatele sale, le-a adus pe toate pe trupul acela. Toată sarcina lui Israel era adusă la Domnul, de nu mai puteam lucra prin vasul Meu ales. De aceea am pus Eu azi lucrarea Mea la adăpost, ca să nu mai fie prilej de zdrobire a lucrării cuvântului Meu, și de aceea am rostit poruncă între poruncile așezământului Meu cel nou, ca să nu intre întunericul din afară peste lumina dinăuntru, ca să pot lucra cu toată puterea Mea în vremea aceasta și să nu-Mi fie șchiopătata puterea și trupul cel sfințit al purtătorilor Mei.

Du-ți crucea, Israele, și nu cârți, că vreme de patruzeci de ani ai cârțit și te-ai scuturat de cruce. Vezi, tată, de ce am pus Eu pe copiii Mei deoparte? Și să nu te încumeți să te gândești să-i zdrobești cu ceva, că iată, nu mai ai pe unde sări cu sarcina păcatelor tale. Las-o jos, și scoală-te apoi și nu te mai încrosnia cu sarcini păcătoase. Vino după Mine, vino, Ierusalime! Vino, și ia jugul Meu, că jugul Meu e ușor și sarcina Mea e bună. Cum adică vine asta? Adică să iei viața Mea pe umerii tăi și s-o trăiești și s-o arăți trăind în tine; să Mi-o arăți Mie și s-o vadă toți înăuntru, și să nu fii pricină de smințeală pentru lucrarea Mea, și să nu-l faci pe omul din lume să batjocorească lucrarea Mea și numele tău cel ceresc. Deosebiți pe cel ce are necredință și neascultare și socotiți-l necurat pe unul ca acela și rugați-vă Mie să despart caprele din oi. Roagă-te, Israele, roagă-te cu duhul tău, că iar îți spun, vreau să văd ce se roagă duhul tău.

Te-am pus să te rogi, Ierusalime, pentru un sufletel mititel care a înghițit cartea cuvântului Meu și care vestește acum cuvântul Meu și ieslea Mea cărturarilor și fariseilor și mai-marilor bisericii. Și să știi că te-ai rugat dacă rugăciunea ta s-a ascultat de cer. Și se va asculta rugăciunea ta, și după aceea se va adăuga ție acest copil pus la încercare încă de la nașterea sa. O, tată, mult poate rugăciunea dreptului întru lucrarea sa. Roagă-te, iubitul Meu popor, până ce acest copil mic va doborî toți stâlpii care s-au pus în calea slavei Mele ca să nu mai vin, ca să nu fiu crezut de cei apăsați sub povara legii.

Binecuvântată să fie lupta, și apoi cununa acestui copil mititel, dar să stea mititel ca să poată sta, căci cel ce stă sub mâna Mea, acela este sub acoperământ și este pe stâncă. Să-și pregătească putere pentru credința lui în lucrarea Mea și să se uite mereu la Mine și la tine, Israele lucrător. Binecuvântată să fie cărarea lui spre lucrarea Mea, cărare fără piedici și fără împotrivire pe pământ, așa precum în cer, căci cerul nu-i stă împotrivă, ba, din contra, îi face cale și îi iese în cale cu iubire.

Ierusalime, Eu sunt Domnul Dumnezeuul tău, așa cum ți-am făgăduit. Adu-ți aminte de făgăduințele Mele peste tine și cere tu la Mine aceste făgăduințe, ca să lucrez și Eu și tu, ca să lucrăm noi împreună, Ierusalime.

Binecuvântată să fie împărăția Mea peste tine, Ierusalime nou, Ierusalime iubit de Domnul Dumnezeuul tău, Ierusalime așteptat de tot cerul. Amin, amin, amin.

14/27 octombrie 1994

Cuvântul Domnului către poporul creștin

Învățătură despre lucrarea păcii și a lucrului duhovnicesc în poporul cuvântului. Umilița cea spre lucrul slavei Domnului. Grija pentru lucrarea harului.

Deschideți, ca să intru și să las cuvânt peste voi, copii de la ieslea Mea; să las învățătură proaspătă în voi, și voi să stați în duhul păcii Mele și să-Mi dați dreptul să îngrijesc de toate câte sunt făcute și nefăcute, văzute și nevăzute. Eu lucrez nevăzut, și pe urmă vă arăt ce lucrez Eu cu voi și pentru voi, căci voi, iubitorilor, Mă ascultați și Mă iubiți și n-aveți alt dumnezeu afară de Mine, Domnul, și Adevărul Domnului, și Cuvântul Tatălui.

Eu sunt Cuvântul. Sunt Cuvântul Tatălui, măi fiilor, sunt în numele Tatălui peste voi prin cuvânt, și voiesc ca voi să aveți tărie și credință tare, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Iată, întreită putere îmbrac peste voi și cu întreită lucrare de pace vă învăluiesc. Giulgiul păcii Mele vi-l dau și vă înfășor cu el, căci mâna Mea vă acoperă și vă înfășoară în giulgiul păcii, ca să nu fiți plâpânzi în putere sau în durere. Nu, tată, să nu fiți plâpânzi, și să fiți tari, ca unii care aveți pe Dumnezeu, Cel ce vă poartă de grijă. Rămâneți sub iubirea Mea și stați sub ea și sub acoperământul ei, dar stați cu nădejde tare, căci duhul cel care are pică pe voi se clatină din ce în ce mai tare și iese din rădăcina și se usucă din ce în ce până nu mai este, pentru că vremea este să pățească așa duhul cel vrăjmaș Mie și vouă, că Eu îi scriu pieirea, i-o scriu, tată, ca să pot să-Mi desfac lucrarea slavei Mele peste voi și peste tot ceea ce Mă dorește pe Mine în venirea Mea cea mare.

Pace vouă, pace vouă, pace vouă! căci nu sunteți buni de nimic fără această cerească lucrare. Păstrați-vă puterea păcii, și Eu vin și adaug până la umplere această cupă dulce și Mie și vouă. Păstrați-vă nădejdea, tată, și lucrați nădăjduind, așa cum și Eu lucrez, nădăjduind în voi, cei prin care Eu Mă mișc și suflu și înviez pe cel din moarte. Stați în jurul harului Meu, căci voi, pe harul Meu trebuie să vă bizuiți, de vreme ce prin harul Meu v-am izbăvit și vă izbăvesc, și voi face aceasta până la venirea Mea cea văzută.

E slab poporul Israel de azi, știu, tată, că e slab, și de aceea vă trimit la poporul Meu cel slab, și suflu prin voi peste el, și el nu înțelege ce fac Eu cu voi peste el. Dacă voi ați voi să vă măresc în fața poporului Meu, Eu așa aș face, dar Mă uit la voi că nu vreți, că vă trageți înapoi din calea slavei văzute. Eu știu, tată, de ce faceți voi așa, știu că voi vreți să fiu numai Eu, dar Eu sunt cu trupul ascuns, că altfel nădejdea nu s-ar mai numi nădejde. Poporul nostru e slab, tată, slab și la chip, și la asemănare, slab și la virtute, și la umiliță, slab în frică de Dumnezeu, și Mi-e milă de el când îl văd așa de slab, și zic: după ce că e așa de firav, ce să-l mai pedepsesc spre înțeleptire? Și iarăși zic: lăsați-vă folosiți de Mine peste poporul acesta. Nu vă trageți din slava Mea cea pe care vreau s-o arăt

în fața poporului Meu. Faceți și voi ce a făcut Moise, că el M-a ascultat când l-am așezat să arate slava Mea înaintea lui Israel. E bună umilința, tată, dar e vremea să-Mi și desfășor slava cea văzută, și cu cine să fac această descoperire? Știu ce-Mi veți spune, dar cu semne este altceva, și Eu vreau ca mărturiile să rămână în poporul Meu care merită să le vadă, să rămână între cei pecetluiți cu tainele Mele cele ce nu se văd pe dinafară.

V-am îndemnat, tată, să proorociți cuvânt ca să-l aduc la vedere apoi. Poporul este necredincios, dar vreau să-l facem să știe cum să creadă, să-i adăugăm credință. Iată, se luptă latura de creștini care s-au tras cu ale lor, cu cele alese de ei și nu de Mine, se luptă cu voi, cei care v-ați tras de-a dreapta Mea după cum v-am povățuit. Nu cumva să vă temeți de această luptă. Ședeți de-a dreapta Mea până vom așterne la pământ necredința cea din stânga. Eu, Domnul, v-am rugat să țineți departe pe cei ce s-au ales în stânga, dar dacă nu veți face așa, aceasta se scrie neascultare de cele ce Eu cuvintez din dreapta Tatălui. Și iată, tată, că iarăși trebuie să spun: cel ce-și caută slava lui, acela vorbește de la sine și nu de la Tatăl, și se cunoaște această lucrare. Și prin ce se cunoaște, măi fiilor? Prin necazurile care vin peste lucrarea Mea, prin ranele care se așează peste ea. Și de unde rane? De la cei ce nu sunt lăsați să stea în stânga.

Vorbesc cu voi, cei ce vă am ca pe o nădejde în truda Mea peste Israel, ca pe o mână a Mea în Israel. Stau în mijlocul vostru și facem sfat, tată.

O, măi fiilor, dacă Eu aș fi avut scule în Israel ca și cele pe care le-am născut Eu acum, n-aș mai plânge acum pe urma poporului Meu. De aceea vă îndemn să lucrați. Eu am pus în voi pe Duhul Sfânt al prevederii, și am pus în voi duhul care caută slava Tatălui nostru. Ce să fac Eu cu cei ce nu Mă cunosc pe Mine în voi, cu cei ce n-au făcut ochi nici până acum? Cum să-l rog Eu pe Israel să asculte de Mine prin voi și prin cei adăugați vouă dintre frații voștri care seamănă cu voi, care se uită să calce precum călcați voi, care n-au bube, tată? Cine are bube vechi și n-are nici umilință pentru vremea Mea cu voi, acela vorbește de la sine, de vreme ce n-are încă umilință. Eu am vorbit cu acest popor așa cum a voit el să vorbească, și câți din ei au luat vorbirea Mea ca pe o profeție cerească? Și dacă nu au luat-o așa, au greșit față de curățenia cerească și au pierdut puterea harului Meu. Profeția cerească e venită de la Mine, iar profeția pământescă e venită de la om, tată, și omul își ia lauri pe pământ și zice că-s lauri din cer, și nu pot face mai nimic cu omul care stă în neputință, căci aceasta este o mare neputință pentru Mine în om. Rău e de omul care-și caută slava sa, rău e, tată, și unul ca acela vorbește întru Mine, dar nu de la Mine, ci de la sine, de la slava pe care o iubește, și Eu, iată, n-am avut folos peste Israel, și Israel e slab și fără har. Harul Meu cel ce se revarsă, dacă găsește în cale vreo spărtură, curge în vânt și nu ajunge la ținta la care este trimis. E ca furtunul care poartă apă dinspre izvor și care e spart din loc în loc și nu ține apa ca să ajungă apa până la cel însetat de har și de apa harului.

Copiii Mei, faceți-Mi loc la iesle, că vreau să vin cu o carte nouă, cu o învățătură tare și cerească, nu pământescă, fiindcă Eu la voi nu Mă mai încerc de om, căci voi lucrați ca Mine, nu ca voi și nu din voi.

Vreau, tată, să stau în sfat cu păstorii și cu apostolii cei înnoiți din harul Meu. Vreau să stau cu voi în fața poporului Meu apoi. Să se dea de veste zi de întâlnire cu Israel. Aș voi la serbarea sfinților arhangheli să vin pentru Israel. Vă dau

putere vouă; îi dau și poporului putere și ajutor să vină la praznicul Meu cu ai Mei. Voi lucra să nu fie frig, ca să pot intra în peșteră (*Ro-Emaus, n.r.*) cu Israel și să-l povățuiesc din nou. Amin.

Dar și la voi am acum de dat, și iată, tată, ce am de dat. Este scris în Scripturi că femeia când naște trece prin dureri mari, dar după ce naște copilul, ea uită de durere și se bucură, pentru că s-a născut un fiu. Lăsați grija și durerile nașterii pentru fiul cel mic și nou, căci Eu rostesc cuvântul Meu și zic: Binecuvântat cu voi să fie fiul cel mic, și să se sfârșească durerile nașterii, căci el s-a născut și va crește sub harul Meu prin voi. Durerile nașterii să nu vă mai doară pe voi, iar ceea ce mai este de durut, Eu voi depărta și voi lua sub stăpânirea Mea. Se vaită duhul lumii că a pierdut un fiu, dar acest fiu era în lume și nu era din lume, și de aceea Tatăl ni l-a dat nouă. Ridicați mâinile la Tatăl și roștiți mulțumire pentru ce ne-a dat, iar peste cuvântul mulțumirii, și după rostirea acestui cuvânt vor învia cele bune pentru fiul acesta. Rostiți cuvânt de mulțumire, și ziceți ca Mine apoi: Tată, Îți mulțumim că prin Fiul Tău ne-ai ascultat. Aduceți acatist marelui și sfântului mucenic Mina, că el este viu, și va merge să ia cele furate de la fiul cel mic.

Iar tu, fiule mititel, dacă vei iubi să fii mititel, vei fi mare, tată. Dacă vei iubi să fii ascultător cuvântului rostit, nu te va prinde nici o neputință. Cel mic nu are griji până crește mare, dar vreau, tată, să crești mare, ca să-ți dau întrebuintare în truda Mea de azi, și să-ți dau apoi și premiu în lucrul tău cu Mine, cu copiii Mei, tată, cu frații tăi întru Mine, copilul Meu, cu frații Mei, tată. Să nu fii plâpând. Să te uiți după ceilalți și să nu dorești fața tainelor Mele, până ce Eu îți voi arăta puțin câte puțin, dar iată, și-am și arătat, dar nimănui să nu spunem, tată. E cerul pe pământ aici, dar să nu spunem celor ce nu văd. Voi veni să te învăț, ca să înveți tu de la Mine, Învățătorul tău, căci am scris numele tău în cartea Mea de aici. Eu sunt Cel ce voi lucra să mai defac ce a mai rămas de defăcut în urmă. Voi trimite soli cerești și voi lua cu Mine o adiere de vânt și voi sufla în urma ta, ca să netezesc urma ta pe unde ai venit spre Mine, și nu te va găsi nimeni și nu va întreba nimeni de tine. Eu, Domnul, voi lucra, ca să nu mai fie dureri ale nașterii, și să fie bucurie, tată. Iar tu să fii cuminte cu inimioara și cu cugetarea și să nu te smintești întru Mine, căci lucrarea Mea are greutate pe pământ, are zbatere, tată. Păzește-te cu gândul numai în Mine, tată, și păstrează această rugă a Mea. Păzește-ți gândul să nu iasă pe drum, să nu iasă spre cele din care ai ieșit, că tu ești născut de sus și nu de jos, fiindcă Eu din nou te-am întocmit. Iubește duhul rugăciunii și cere-Mi sfinți în ajutor. Ei vor să te înconjoare ca pe un prunc și să-ți facă scutece noi și să te țină curat și să alunge din preajma ta toate firele de praf și de vânt și de zgomot pământesc.

Ia aminte la cartea vieții și la cântarea psalmilor, că frumoasă este inima cea care cântă din strunele acestea. Strunele acestea M-au cântat pe Mine în inima unsului Meu, David. Cântă-Mă și tu, cu inima ta mică, fiindcă cel ce se vede mic, acela zice: «*Domnul este ajutorul meu și nu mă voi teme; ce-mi va face mie omul?*».

Cheamă-Mă să te înconjur și să te ascund sub aripile Mele, și cu cât Mă vei chema, Eu voi împlini. Pace ție! Amin, amin, amin.

31 octombrie/13 noiembrie 1994

Cuvântul Domnului către păstorii poporului creștin

Lucrarea facerii omului nou. Înțelepciunea pentru lucrarea vestirii cuvântului. Nu poate pomul rău să facă roade bune.

Iată, am venit și aștept să cuvîntez și să ia ființă în cartea Mea de azi cuvântul Meu cu care vin acum. Mă aplec înaintea ieslei Mele și dau să intru pe poartă. Cum adică pe poartă? Ce este cuvântul acesta? O, măi copii ai ieslei Mele, ce poartă aduc Eu în vorbire? Iată, voi sunteți poarta prin care Eu intru în carte și Mă înființez prin cuvânt. Dacă Eu sunt Cuvântul, Eu sunt cartea, Eu, măi fiilor, de vreme ce Eu sunt Cuvântul cărții. Eu sunt Cuvântul, și voi sunteți poarta Cuvântului, poarta Domnului Iisus Hristos, prin care Domnul intră în Ierusalim, intră în Israel, intră Domnul, tată.

O, fiilor de la poartă, poarta cerului spre pământ, poarta intrării Cuvântului în Ierusalim! O, măi fiilor, scris este în carte că porțile acestea vor fi deschise zi și noapte, și noapte nu va mai fi. Iată, tată, zi și noapte să fiți voi pregătiți înaintea Mea ca să intru, că Eu, cum ajung până la porți, porțile trebuie să vegheze pentru Stăpânul lor, măi fiilor, și pe cine numesc la porți, apoi să fie la porți și să ridice porțile la vreme. Tată, nu vă supărați pe Mine, dar nu e bine să aștept, că Eu v-am spus în cartea lucrării Mele că fiecare clipă își are binecuvântarea ei. Fiți portari însuflețiți pentru ca Eu să pot intra când vin și să nu trebuiască să fie amânată intrarea Mea. Nu vă trageți din lucru, că Eu, iată, iarăși rostesc lucrare de pace peste așezământul muntelui Meu cel sfânt. Pacea Mea v-o dau, și dacă v-o dau, să vă gădesc în ea, să vă scăldați în ea și să nu ieșiți din această putere, ca să puteți fi în stare să stați întru întâmpinarea Mea.

V-am rostit vouă că vin pentru păstorii de oi, și după aceea vin pentru toată turma Mea. Păstorii să-și strângă apoi stâna și să stea înaintea Mea, căci voi veni cu aghiotanții Mei, Mihail și Gavriil, și cu toată ceata lor, și vom sta cu Israel la masa de cer și de pământ înnoit prin cuvânt.

Iată, începem cartea cea peste păstori.

Binecuvântată să fie întâlnirea voastră cu Mine, iubiiți Mei, păstori iubiiți de Dumnezeu. Pacea Mea între Mine și voi, între voi și Mine, că nu e tot la fel una cu alta. De la Mine spre voi e un fel, și de la voi spre Mine, altfel, și de aceea am spus: pacea Mea, ca să fie și de la voi la Mine pacea Mea; a Mea, tată, căci pacea Mea are felul ei, cerul ei, fructul ei și gustul ei.

Pace vouă, și gust plăcut de pace, iubiiți Mei păstori! E mult de când n-am stat noi împreună așa ca azi. De ce, oare, o fi trecut atâta vreme? Cum de s-a întâmplat așa ceva? Ați fost triști, măi tată, că n-am mai făcut de mult așa? Și dacă Eu n-am mai făcut, și dacă nici voi n-ați făcut, și dacă drumul n-a fost prielnic și de ajuns de larg ca să vin, iată, n-am mai stat împreună la sfat. Dar hai să stăm acum, și bine ar fi să se cunoască bine că am stat, și să începem să facem totul prin sfat, și după sfat apoi. Am fost necăjit, tată, când Mă uitam la voi, pentru că Eu doresc, cu dor și cu iubire doresc să semănați numai cu Mine, numai cu Mine, păstorii Mei, mereu, mereu numai cu Domnul. E mare lucru să semene păstorii de oi cu Stăpânul lor, dar pentru asta păstorul trebuie să fie atent. Am venit să învățăm să fim atenți, că Eu am învățat și învăț mereu de la Tatăl, și vă dau și vouă ce iau de la Tatăl. Să iubim lucrarea Tatălui peste noi, căci Eu Îl iubesc cu mare ascultare pe Tatăl, dar ajutați-Mă să-L ascult. Și cum adică să Mă ajutați să-L ascult Eu pe Tatăl? O, Mă cutremur de ceea ce am rostit, și Tatăl Se uită la Mine, că M-a văzut că M-am cutremurat, și Îmi spune:

— **F**iule al Meu, Eu sunt în Tine, tată, și ce faci Tu, făc și Eu. Eu în Tine și Tu, în Mine, Fiule Cel Unul al Meu, precum și Tu, ce făc Eu, și Tu faci. Și Eu, Fiule, Mă cutremur în Tine, căci iată ce lucrare avem iar de făcut! Lucrare cutremurătoare, mai mare ca la început, căci lucrăm din om, om după chipul și asemănarea Noastră, și greu mai lucrăm față de vremea de început; greu, tată, greu să-l facem pe om să fie după chipul și asemănarea Noastră, greu este lucrul ce-l avem de întocmit, greu și cutremurător. Toată puterea o avem în cer și pe pământ; ba încă am rostit și peste om această lucrare, și iată, dacă atâta l-am iubit Noi pe om, de am spus să aibă puterea în cer și pe pământ, omul, măi Fiule, Ne-a luat puterea și n-a făcut cu ea ce am făcut Noi cu ea, că omul nu și-a mai lăsat peste el chipul și asemănarea Noastră așa cum Noi l-am întocmit la început. Și acum, la sfârșit, când omul a luat puterea Noastră prin Tine, Fiule trimis la om, iată omul ce a ajuns! Și e înfricoșătoare lucrarea ce o avem de lucrat, ca să lucrăm iar om după chipul și asemănarea Noastră. E înfricoșător ce avem de întocmit, căci acum trebuie să lucrăm din om această lucrare, trebuie din om să facem om după chipul și asemănarea Noastră. Atunci am lucrat din lut, și lutul s-a lăsat moale și am lucrat, și dacă s-a lăsat moale de l-am putut modela, de aceea i-am dat viață din Viață, din Noi, Fiule, i-am dat viață, și omul, odată întocmit și cu duh de viață, s-a ridicat împotriva Noastră, și iată, sunt șapte mii de ani de împotrivire a omului, și acum am rostit oprire, și cu greu lucrăm om din om. Una este când omul este lucrat din om, și înfricoșător este când Noi, acum, trebuie să facem omul din om. Una este să-l întocmească omul pe om, și înfricoșătoare taină este să-l întocmească Dumnezeu pe omul cel din om ieșit, căci acum nu mai lucrăm din lut pe om, Fiule iubit; acum lucrăm cu alte mâini, și iată, mâinile sunt stângace. Hai să slobozim lucrare nouă peste mâinile Noastre de pe pământ. Eu sunt în Tine, Fiule. Eu în Tine, și Tu în Mine, ca să-l lucrăm pe omul cel cu duh dătător de viață.

Plâng cu Tine, Fiule, sub greutatea acestei lucrări pe care am început-o peste om, dar puțin plâng cu Noi, puțin și-au lăsat mâinile spre această lucrare de om nou, după chipul și asemănarea lui Dumnezeu Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt. Cei pe care îi avem în locul pe care Tu l-ai pregătit, Fiule, sunt mititei, tată, dar bucuria Noastră e deplină în ei, că ei Ne-au dat Nouă mâinile lor, și Noi lucrăm cu mâinile lor pe omul cel de la sfârșit. O, Fiule, n-am avut până acum mâini peste acest popor Israel, că mâinile Noastre sunt cerești, tată, și Tu ai venit lângă Mine, Fiule scump. Dar ai o grădiniță pe pământ și ai mânuțe de lucru în grădinița Ta, și ești în ei, iar Eu sunt întru Tine, Fiule.

Binecuvântată să fie grădinița Ta, care este și a Mea, a Noastră, Fiule, că iată, prin Tine rostesc și Eu cuvânt peste grădina Noastră din lume. Avem împărăție în lume, dar nu este din lume această grădiniță. Ea este pământ ales dintru început pentru ceea ce se lucrează azi peste lutul acesta, și lutul acestei grădini poartă duh dătător de viață, om dătător de viață, fii dătători de mântuire, precum Tu însuși ești, Tu în ei, și ei în Tine, în numele Meu, Fiule iubit. Amin.

— **O**, Tatăl Meu, sunt cu Tine și stau întru Tine în sfat cu martorii de azi, cu păstorii lui Israel, și întocmim împreună sfat spre lucrare după chipul și asemănarea lucrării care este a Mea și a Ta. Facem lucrare după chipul și asemănarea lucrării Noastre, facem mâini după chipul și asemănarea mâinilor Noastre, și prin ele lucrăm om din om, om după chipul și asemănarea Noastră; lucrăm iarăși prin cuvânt, tot ca la început.

Binecuvântată să fie iubirea Noastră și răbdarea Noastră prin această nouă lucrare coborâtă cu Noi. Binecuvântată să fie împărăția Mea, Israel.

Israele, binecuvântat să fii, tu și păstorii tăi.

O, păstori din Israel, Eu sunt Domnul lui Israel, Eu sunt. Am venit cu Tatăl, și hai să ne uităm peste turma lui Israel. E slabă turma, e speriată, e amețită, de parcă n-a mâncat din mâna Mea. E gălbejită oaia, și de ce, oare? N-a mâncat din mâna Mea Israel? Iată, tată, lucrarea mâinii, căci mâna cea din cer trebuie să semene cu mâna cea de pe pământ la lucrul acestei lucrări de om nou. E slab poporul, măi păstorilor, și fiți atenți, că el trebuie să fie tare acum; trebuia de mult să fie tare acest Israel. Vin neamurile, tată, și se altoiesc în acest altoi nou, și Israel e sălbatic, nu e nou. Vreau să am apostoli la lucru. Voi vreți ce vreau Eu? Scris este în Scripturi că Eu, Domnul, Care M-am suit mai presus decât toate cerurile, am dat pe unii să fie apostoli, pe alții prooroci, pe alții binevestitori, pe alții păstori și învățători la zidăria trupului lui Israel, ca să-L cunoască Israel pe Fiul lui Dumnezeu și să ajungă Israel la vârsta deplinătății lui Hristos. Vreau să încredințez lucrul la cei credincioși și destoinici să învețe. Vreau să învăț destoinicia cerească pe fiii cei lucrători, pe cei pe care i-am sculat spre lucru, tată, și vreau, iubiților, să lucrăm după legile lucrului. Așa cum pe pământ cel ce ia premiu trebuie să lupte după legile alergării, tot așa și noi, trebuie să lucrăm după legile lucrului.

Văd dezbinare în trupul cel lucrător peste Israel. Nu e bine, tată. Se lungește vremea, se lungește boala oilor; nu e bine. Mă uit peste statura lui Israel și văd încheieturi desfăcute și împrăștiate în toate părțile. Acesta este Israel. Iosua când a fost pus de Moise a sunat din corn și a adunat pe Israel și a făcut ordine peste Israel, și a făcut sfat apoi, dând lucru fiecăruia de jur împrejurul zidurilor Ierihonului, și a lucrat tot Israelul după ordinea lui Iosua, și am dat Ierihonul sub mâna poporului Meu, dar au lucrat toți după legea sfatului făcut.

Am venit adesea la voi cu cuvântul și v-am povățuit în fel și chip, cu nădejdea că vom lucra ca să stea poporul în picioare și să fie sănătos creștinul, și să aibă încredere în noi creștinul din Israel. Se uită creștinul la călcătura voastră cu Mine; se uită, tată, la voi, păstorii Mei, și nu se îndreaptă uitându-se la voi. De ce nu se îndreaptă? Oare, nu vede oaia bine? Este și așa, dar este și altfel, căci oaia se uită la păstor. Nu uitați, tată, că oaia ascultă de cel blând și bun, de cel credincios ascultă. Oaia fără de păstor se face capră, adică sare și se duce, căci caprele țopăie, nu sunt ca oile. Sunt capre multe în stâna noastră, și caprele nu stau locului, de vreme ce nu le-a plăcut în stână de oi. E târziu să se mai facă din capră oaie dacă oaia s-a făcut capră în stâna aceasta, căci Eu am spus că e greu să mai faci din om om după placul lui Dumnezeu. Și dacă această lucrare e grea, ea e cu mult mai grea peste poporul acesta care a avut hrană curată și care a scuipat-o mereu. Îmi pare rău și Îmi pare greu, tată, că multe capre vi s-au părut vouă oi, și ele au intrat și au jupuit oi multe, și pe multe le-au făcut capre după obiceiuri, și mereu v-am rugat să fiți atenți în lucru și să lucrăm la fel. Și de unde? că Mă învăț în loc cu voi, și Mi se frânge lucrul în drum spre cer, că nu este prevedere în lucru. Păi, tată, e ușor să judeci acum pe creștin că de ce nu e cu Mine creștinul, că de ce nu are încredere în Mine creștinul. Eu v-am numit pe voi peste popor, și oile din popor știu că v-am numit. Când păstorul cel pus de Mine peste oi nu este ca Mine, atunci oile au dreptate, în parte. Sunt creștini în acest popor, căroră le-ați vestit pace de la Mine peste ei când ei nu aveau pace între Mine și ei. Și

iarăși, sunt alții căroră le-ați vestit furtună între Mine și ei când ei nu aveau furtună între Mine și ei. Sunt mulți din poporul acesta peste care nu s-a lucrat în sobor, în lucru de sobor. O, dacă se zice: «*una sfântă, sobornicească și apostolească biserică*», ce fel de judecată trebuie să trăiască în biserică? Cum trebuie să judeci tu pricinile bisericii? Oare, nu în soborul ei, tată? O, iubiților, vreți să ne așezăm? Vreți să lucrăm lucrare întreagă peste acest popor? De aceea, tată, am pus apostoli și vestitori și povățuitori pe lângă păstori. Până acum trupul lui Israel n-a avut statură de biserică după asemănarea trupului întreg, dar acum, iată, Tatăl ne-a dat apostoli și profeți și binevestitori și învățători, ca să aibă păstorii trupul întreg. Și dacă acum nu se lucrează cu întreg trupul, ce va ieși pentru Dumnezeu? Până acum au fost numai păstorii și oile. Acum, tată, a venit vremea bisericii din cer peste Israel, și biserica își are asemănarea ei și închegarea ei în trup. Aceasta a fost așezarea așteptată ca să ia ființă peste Israel, și destul Mă doare că nu poate poporul purta taina aceasta în întregimea ei. Mai e un pic și vor ști mulțimile toate de acest început nou, de biserică cu trupuri curate, și va fi mare bucurie peste mulțimile amorțite și fără de viață, dar atunci, trupul bisericii lui Israel trebuie să-și arate peste el viața Domnului ei, Iisus Hristos.

Nu mai vin să semăn oricum sămânța, și M-am sculat să trimit lucrători înaintea Mea, și aceștia să învețe bine lucrul de pregătire a însămânțării. Nu mai dați, tată, nici voi, nici voi, păstorii Mei, nu mai dați din sămânța Mea peste locuri nemărunțite, necunoscute, că iar vă spun: cel necunoscut e cursă pentru tine, fiule. Mă cutremur la câtă vânzare de taine ați dat prilej, și asta pentru că n-ați lucrat în sobor, iubiții Mei păstori. Ați dat, tată, tainele cele ascunse, le-ați dat la inimi necunoscute, care s-au fățarnicit iubindu-vă pe voi, căci voi ați iubit pe cel ce vă iubea, și asta este un lucru rău pe pământ, acesta este un obicei păgânesc, tată, nu este creștinesc. Păgânii iubesc pe cei ce-i iubesc pe ei, dar creștinii fug de această slavă deșartă. Creștinii sunt măsurăți în toate, după cum a fost Domnul lor, tată.

O, iubirea nu trebuie vindecată; nu, tată. Ura trebuie vindecată din oameni. Dacă iubiți pe cei ce vă iubesc, sunteți fără de lucrare înaintea Mea, sunteți fără de plată în ziua Domnului, dar dacă vindecați pe cei ce vă urăsc, atunci faceți lucrarea pe care am făcut-o Eu. V-am învățat să căutați să-l pătrundeți pe creștin, ca să-i știți și inima și cugetul și să știți apoi ce să folosiți din farmacia Mea pentru boala din creștin, pentru starea din creștin. Dar în farmacie trebuie să știi cum să crezi, și fii atent, fiule, că farmacie înseamnă medicamente, nu înseamnă otravă; înseamnă vindecare și nu răzbu-nare. Farmacia este pentru cei ce suferă de boli, nu pentru cei ce n-au nevoie de farmacie. Farmacia e pentru cei ce vin la farmacie, nu pentru cei ce stau în nepăsare. Bolnavul care se teme în vremea bolii, acela aleargă la farmacie, aleargă disperat, dar cel bolnav care stă în nepăsare de boala lui, acela nu trebuie tras. De ce, tată, nu trebuie tras? Pentru că Domnul îi stă în față numai celui ce crede în El. Cel ce nu crede, dacă dai să-l faci să creadă, crede până la o vreme, și apoi se usucă cu tot cu sămânța cea semănată în el, și iată sămânța uscată în pământ uscat, și e păcat de sămânță, că e de la Dumnezeu sămânța.

Iată ce taină vă spun Eu azi. Nu este mai mare dar între darurile duhovnicești ca darul vestirii cuvântului lui Dumnezeu. Acest dar este cel mai mare dar între daruri. O, și când văd Eu că darul acesta pe care îl aveți mereu adus în mijlocul

vostru îl lăsați să stea din lucru și vă vestiți pe voi, Mi se usucă sămânța pe buze, căci sămânța este cuvântul lui Dumnezeu. Și vă mai spun încă o taină, tot la fel de mare, căci sămânța cuvântului Meu are mai multe feluri de miez, tată. Luați sămânța cea cu miezul uleios, și pe aceea s-o puneți cel mai în față dacă vreți să vedeți grădina înverzind. Și cum adică? Iată cum, măi păstorilor, și măi apostolilor, și măi vestitorilor: când Eu, Domnul cuvântului, am în față un creștin slab cu credința, slab cu virtutea, slab cu mintea și cu iubirea, sămânța ce o dau pentru el este ca și el, este ca și ogorul care s-a lăsat puțin pregătit. Aceea e o sămânță tot slabă, căci scris este: «Nu poate pomul rău să facă roade bune», și Eu dau cu dreptate sămânța, ca nu cumva să se mândrească mărcinii în fața grâului. Dar când am în față un trup și un suflet duhovnicesc și viu întru Mine, Eu pun în mâna aceuia și în traista acelui semănător sămânță de soi ales, sămânță cu miezul uleios, care poartă în miezul ei înviere și binecuvântare și putere de încolțire și de rod grăbit. Luați din sămânța cea mai bună și dați-o la cei credincioși și pregătiți în credința acestei lucrări. Luați din căldura ei și pregătiți cu unealta ei ogorul dinaintea voastră, căci sămânța trebuie să fie însoțită de unelte de pregătire a ogorului; cuvântul cel mai tare, sămânța cea mai miezoasă, că nu mai e vremea să lucrăm cu cei slabi. Eu acum nu mai lucrez cu cei slabi. Lucrez prin scule întărite cu binecuvântare, iar cei slabi dintre ai Mei, să stea, dacă vor, sub harul înțelepciunii și al credinței, ca să fie tari apoi, dacă vor, tată. Și dacă nu vor, nu-i mai trageți voi, păstorii Mei, nu-i mai trageți, tată, nu-i treziți până nu le va fi voia, că Eu nu mai lucrez peste cei ce nu vor, peste cei slabi în credință. Nu mai lucrez, chiar dacă aceștia încă mai stau ascunși în stână. Celor ce nu au umilință și sfială în această lucrare cerească nu le mai dau de la Mine, că n-am cum. Eu nu fac așa ca voi, că iată, le-am dat putere, și nu e bine așa, că puterea lui Dumnezeu e scumpă, tată, și nu trebuie s-o aibă și cel necredincios, și cel viclean.

Copiii Mei cei lucrători stau neputincioși când văd viața acestui popor. Lucrați, iubii Mei păstori, lucrați în lucru de sobor și aveți încredere și sprijin în vestitorii și împărțitorii cuvântului Meu. Eu i-am ales, Eu, tată. Dacă nu e bine ce am făcut, spuneți-Mi, căci Eu sunt blând și smerit cu inima. Eu sunt deprins să zic ca voi, dacă încă altfel nu se poate. Eu Mă supun, tată, ca să vă deprind cu supunerea cea care poartă rod de mântuire peste mulți.

Daniele tată, tu să nu fii supărat niciodată pentru glasul tău slab. Iată ce am făcut Eu. Strig cât pot cu glasul Meu peste Israel și te ajut Eu, și Eu vorbesc din cer și nu de pe pământ, și e mai bine așa. Ce zici, e mai bine așa, măi păstorule? Ți-am adus ajutor tare și ți-am dat lângă tine apostoli, lângă tine și lângă tovarășul tău, căci voi sunteți o pereche de păstori, și acum v-am adăugat apostoli și vestitori și ajutori, tată. Să nu te superi. Eu sunt glasul, tată. Vorbește din cartea Mea, din cartea lucrării Mele să vorbești, și să dai din ea sămânța cea care are cel mai uleios miez, că fii atent, Eu am vorbit și pentru cei fără de pregătire pentru taine. Tu ai cuvântul Meu și ai ce vorbi, și arată, tată, la popor lucrarea Mea de azi, pe care am vestit-o de mult. S-au ridicat oameni necredincioși din popor, și se luptă să spună că e diavolul în om la Noul Meu Ierusalim; să spună că Eu nu sunt Domnul la Noul Ierusalim. Iată inimi ușoare, care au fost hrănite forțat cu cuvântul Meu, căci trupul prin care vorbea cuvântul Meu era la voia tuturor purtat, dar acela era cuvânt la cerere, nu era cuvânt la voința lui Dumnezeu; era cuvânt condus de pe pământ, de inima cea

de pe pământ a creștinului, căci creștinul a cerut la Mine numai ocrotire, nu și înțelepciune din cer. Și i-am dat ocrotire, dar și pe aceea a aruncat-o acum, de vreme ce nu mai sunt cunoscut de creștin prin această lucrare.

Să Mă ierți, Daniele, că ți-am dat puțin ajutor, dar copiii Mei sunt tare firavi, și nu vreau să-i doboare suferințele ca și pe Verginica Mea. Eu îți mulțumesc pentru tăria ta, că tu, tată, ți-ai dus crucea ta, nu Mi-ai dat-o Mie, și aceasta este o mare izbăvire pentru mulți. Ai dus crucea ta prin suferință trupească, și ai dus și crucea Mea prin suferință duhovnicească. Să nu te temi de nimic atunci când Eu sunt, dar să fii tot mai atent să-l birui pe satana, măi fiule Daniele. El vine să-ți profetească pe furate și să te facă s-o iei ca de la Domnul. Eu nu vin să vă profeteșc rele, tată, că Eu nu vă vreau rele. Eu cât aș putea să vă ocrotesc, nu să vă aduc suferință. Nu mai bate toba, tată, când vine el cu amenințări, că el, odată cu rostirea ta după el, el și împlinește. Poporului acesta nu-i mai trebuie nici un dar, și iar zic: cel mai mare dintre daruri este vestirea cuvântului lui Dumnezeu.

Cuvântul lui satana să nu mai fie repetat de voi. Să nu credeți visurilor, tată. Cele trimise de la Mine au înfățișare cerească, nu trupească, nu au înfățișarea răului. Voi aveți cuvântul Meu. Nu-l micșorați, nu-l schimbați pe închipuiri, căci Eu sunt adevăr, nu închipuire.

Iată, Daniele, s-a prăbușit mult popor care a fost primit de voi în această lucrare. Și-a făcut lucrare din vise și s-a lăsat purtat de vise și a lepădat cuvântul lui Dumnezeu. O, ce-am să le fac la aceștia, ce-am să le fac! căci aleargă după daruri și după închipuiri, și iată, au rămas departe, și după ei nu Mă duc. Am spus prin Verginica să nu plece poporul Meu după alte proorocii, că se duce pe apa sămbetei poporul, și n-a ascultat, și s-au dus pe apa sămbetei toți cei slabi, toți cei care aleargă după închipuiri. Creștinii care în schimbul acestei lucrări cerești au luat alt fel de lucrare, pe care o numesc ei tot cerească, aceia niciodată nu vor mai avea ceva de la cer în lucrarea lor. Aceia au vină scrisă la Dumnezeu că au părăsit această lucrare, și de la Mine nu le mai dau, că Eu nu lucrez cu închipuiri, și lucrez adevărat, tată.

Daniele fiule, fii tare cum erai tu odată, și să nu uiți niciodată că muștele nu fac miere. Muștele zboară turbate după loc murdar și numai din murdărie mănâncă, numai din cele străine de sfințenie. Dar albinuțele sunt cele ce stau în stup și culeg hrană din flori și o dau oamenilor, și albinuțele sunt binecuvântatele cerului. Creștinii care umblă pe toate văile și drumurile, aceia nu sunt ai acestei lucrări. Aceia, în curând vor rămâne fără grădină, fără așternut sub picioarele lor, că n-au voit să stea cu izvorul Meu cel ceresc. Nu străinii după care s-au dus au vină. Vină au ei, că au plecat păscuți de străini, căci cine lovește și dezbină această lucrare, acela e străin pentru Mine, că mare este această lucrare a Mea și acest popor al Meu. Cine pleacă din acest popor, acela este lup, nu capră, căci acela se sfășie pe sine.

Daniele, să îmbii oile să stea cu Mine, să le îmblânzești, să le întărești, să le rabzi, ca nu cumva să ia oaia nărav de capră, adică să plece. Și, lasă, tată, voi alege Eu caprele din oi. Eu știu mai bine, sunt din cer și știu mai bine. Fă așa fel să nu te urască oile din pricina ta. Dacă te urască, să te urască din pricina lor dacă așa vor. Dar noi să facem bine, ca să se vindece ura. Lasă-ți trupul în seama Mea, că Eu am grijă mai bine. Tu ai grijă de templul Meu din tine, și fă așa să fii blând și să nu fii nervos cu nici o stare. Sprijină-te cu cei puși de Mine ca toiag, căci i-am pus între voi și popor, ca să lucrăm bine peste popor. Sprijină-te cu cei ce iau de la Mine, Daniele.

Și tu, păstorule Cristea, să fii, tată, precaut, dar asta nu poți singur, căci firea ta iese mai greu din firea ta, adică din ale tale. Tată, aduceți-vă bine aminte pe cine aveam Eu pentru voi, între Mine și voi apostol al Meu. Am avut un fiu cuminte și curat cu gândul și cu dorirea, și îl trimiteam spre voi, păstorii Mei, atunci când voi nu nimereți lucrul cel bun peste poporul Meu. Tot așa lucrez și acum, dar primește-Mi ajutorul Meu și cuvântul Meu. Nu te încrede în tine, tată. Nu e bine să te încrezi și în Mine atunci când te încrezi în tine, că nu iese ceva bun. Și dacă iese ceva rău, pică pe Mine vina, și creștinul nu mai crede apoi în Dumnezeu prin această lucrare. Dacă tu ai vrea de-acum să nu mai zic Eu ca tine, o, ar fi mare biruința pentru lucrarea Mea cu Israel! Iar tu să întărești lucrătorii Mei cu voi, și să le fii mare sprijin și să le faci cale spre popor și să te bucuri de ei privind la lucrul Meu cu ei, și să-i faci să te aibă ca pe unul încercat și ca pe un înțelept care se bucură de cumpăna Mea cea bună. Tată, numai de un fel să vă fie pasul peste Israel. Să vă uitați unul la altul și să înțelegeți ce voiește celălalt. Să fie un singur gând în toți, precum Eu, Unul sunt. Arătați poporului Meu că Eu, Unul sunt în toți cei buni pe care Eu Mă bizui. Ai grijă, tată, de cei mici pe care i-ai adunat la tine în casă. Dă-i spre învățătură, dă-i să învețe carte, să învețe de la Dumnezeu. Să nu ții în casa ta pe cel ce învață de la Mine, că așa a fost în toate veacurile, și tu să nu faci altfel, tată. Fii înțelept, păstorule iubit, că Eu, tată, cu alții M-am înțeles bine, cu alții M-am potrivit, nu cu cei din casa Mea, și aceasta a fost o pildă. Lasă copiii să meargă să învețe carte, dar vreau să știi ce spun. Lasă-i, pe cei ce au minte, pe cei ce au lege, lasă-i să învețe carte, tată, iar cartea se învață tot așa ca pe pământ. Voi veni să iau masă cu voi și cu poporul Israel și iar voi vorbi.

Măi tată, pe vremea Mea cu Verginica veneați mereu și Mă întrebați de lucrurile voastre pământești și trupești, și acum de ce nu faceți tot așa pentru cele cerești și duhovnicești? Eu am fir de legătură, dat vouă, iar Duhul Meu Cel Sfânt Se sfărâmă și Se împarte, dar credeți așezării Mele și fiilor Mei, că nu ei, ci Eu i-am ales, ca să fie și să lucreze, și să aveți ajutor și bucurie. Eu n-am venit să vă scot ochii, tată. Eu am venit să vi-i deschid și să vă zic să fiți ca Mine, să fiți toți la fel întru Mine, că asta înseamnă să fiți ca Mine. Nu cumva să vă mai sfădiți pe cuvinte înaintea poporului. Am trecut cu o lecție de Duh Sfânt prin fiii grădinii Mele și Eu îi rog pe ei să v-o spună și vouă, și așa să faceți și voi, căci ei așa fac, iubii Mei păstori.

Acum las pacea Mea peste voi, tată, și voiesc să iau și Eu din ea de la voi. Eu n-am venit să vă fac durere; am venit să vă învăț pacea Mea cu voi, și a voastră cu Mine. Pacea Mea să fie peste voi și între voi, ca să pot să mai vin la voi cu sfatul Meu. Amin, amin, amin.

5/18 noiembrie 1994

Soborul sfinților arhangheli Mihail și Gavriil

Slava Domnului este tainică. Vederea slavei Domnului semețește pe om. Să nu ucizi ca să mănânci. Viață fără de cuvânt, și cuvânt fără de viață.

Ierusalime, poporul Meu, am venit din nou să stau în sfat cu tine și să-ți dau har, Ierusalime nou. Harul Meu și darul Meu să fie cu tine, Ierusalime al Meu, ca să fii al Meu până la venirea Mea, și ca să te găsesc că ești al Meu la venirea Mea.

Iată, te-am adunat iar. Te bucuri, Ierusalime? Am coborât cu sărbătoare de îngeri și de arhangheli, dar îți trebuie ochi cerești ca să vezi ce slavă am coborât cu Mine. Stau în ea deasupra ta, stau în straie de slavă, înconjurat de îngeri cu gornițe și cu glasuri de slavă. E mare bucurie peste lumea îngerilor. Ei au auzit cuvânt rostit de Mine că voi veni cu sărbătoare de îngeri la Ierusalim, și bucuria îngerilor a zguduit cerul și l-a umplut de freamăt de sărbătoare, și iată, precum în cer așa și pe pământ, căci acum sunt deasupra ta, poporul Meu, și am în jur slavă de îngeri, freamăt de bucurie a îngerilor, tată.

E sărbătoare în cer și pe pământ, e sărbătoare mereu de-o vreme încoace. Te serbează cerul, Ierusalime nou, și te strânge cerul la sărbătoare, tată. Te-ai îmbrăcat frumos? Te-ai pregătit frumos? Eu când coboram slava Mea în fața lui Israel îi vesteam din vreme lui Moise, și el vestea pe Israel să se curățească, să se pregătească frumos, și vedea Israel slava Mea, și credea când o vedea, și o vedea mereu, că era mereu înaintea lui, și de la o vreme s-a învățat cu ea și n-a mai prețuit-o și n-a mai fost cuminte Israel, și s-a întors la dumnezei străini. Ce i-a folosit lui Israel dacă a văzut slava Mea? A rămas credincios pentru Mine Israel dacă a avut slava Mea descoperită înaintea lui? Vezi, tată, ce a făcut poporul acela? O, Israele de azi, să nu pățești și tu la fel ca acela, să nu pățești tot așa. Să fii atent până voi veni văzut, ca să fii primit de porțile slavei și să nu fii zdrobit atunci de slava care va sta atunci înaintea ta. Nu te învățoșo la inimă și la ureche. Mănâncă, tată, cu urechea, căci cuvântul Meu se mănâncă cu urechea, nu cu gura, iar pânțele cuvântului Meu este în inima ta. Iată, cuvântul Meu se mănâncă altfel, se mănâncă cu duhul, nu cu trupul. Tot așa și slava Mea pe care tu nu o vezi, se mănâncă cu credința, nu cu trupul, tată, nu cu ochii trupului, copilul Meu. Ai văzut ce puțin s-a folosit Israel care a văzut slava Mea înaintea lui, că nu i-a fost cu puțință să ia plata cea din Canaan, și a căzut pe drum poporul acela care s-a hrănit cu cele văzute, nu prin credință. Am rostit apoi prin prooroci cuvântul Meu, și poporul acela se depărta din ce în ce mai rău de Mine, iar când vedea cuvântul proorocesc la împlinire, se așeza să plângă înaintea Mea ca să-i iert necredința și să nu-l stârpesc. Am tot făcut așa, până ce a fost să vin Eu Însumi la el, și de unde, tată? că nu i-a folosit mai mult ca până atunci lucrarea Mea cerească, și ei M-au omorât, iar Eu, apoi, M-am ridicat din mormânt, dar pe ei i-am lepădat. Iată, măi fiilor, că nici așa nu folosește omului, nici slava Mea cea descoperită nu-l face pe om să fie om al cerului sfânt.

Măi tată, nu este om mai mare pe pământ sau în cer ca omul care crede în Dumnezeu. De aceea am spus Eu azi că nu i-a folosit lui Israel slava Mea cea văzută, căci cel ce Mă vede are plată puțină sau nu are deloc. De ce credeți voi că-l feresc pe om de cele nevăzute ale cerului? Păi, omul este slab cu mintea, omul de azi e zdrobit de duhul mândriei de sine, de duhul îngâmfării de sine, și omul se ridică peste om, ca să fie unul mai mare ca altul. Creștinul care vede slava Mea, acela pică, în loc să stea cu Mine, că scris este: «Nu poate omul să vadă fața slavei Mele și să rămână viu». Măi fiule credincios, ce este această pildă care este scrisă în carte? Omul, tată, e semeț, nu e smerit. Uitați-vă la cei ce au picat din acest popor, că unii au picat din necredință, și de aceea e mai ușor decât de cei ce-au picat din semeție. Cei ce au picat din semeție, au cerut semne, au alergat după vedenii și după tălmăciri de vise și după daruri de la cer, și iată, au picat din această lucrare vie. Omul care zice că vede slava Mea, acela pică, tată, după cum este scris, că nu e deprins omul să se smerească, și așa se în-

tâmplă pentru că omul nu are frică de Dumnezeu. Eu când miluiesc pe câte un om cu câte o arătare din cele ce nu se văd ca să-l așez în credință și în întoarcere de la pierzare, omul acela bate toba, și apoi se crede vrednic înaintea Mea și asuprește pe cel ce nu vede. Cum adică asuprește? Adică se crede mai bun și mai drept și mai ales și mai cu preț înaintea Mea.

O, poporul Meu, că mare este omul care crede în Dumnezeu și în cuvântul lui Dumnezeu, și de aceea am spus Eu: «*Fericit cel ce vede și crede, dar mai fericit este cel ce nu vede și crede*», căci credință nu se cheamă ceea ce vezi. Aceea nu se mai cheamă nici nădejde, nici credință. Iată, Israele, mult M-ai măhnit cu necredința ta. Eu ți-am dat destul ajutor ca să crezi în Mine, Domnul, căci în acești patruzeci de ani nu stâlp de nor sau de foc am lăsat înaintea ta, ci cuvântul Meu l-am lăsat peste tine, și am lăsat vindecare și ocrotire peste tine, și am lăsat minuni și semne înaintea ta, ca să nădăjduiești tu în Mine și să stai cu Mine până la arătarea Mea înaintea ta, cu brațele pline de cele făgăduite ție de la Mine. Iată, tată, nu mai este vremea să pui degetul ca să crezi, că nu mai fac Eu semne așa cum ai dori tu, și acum fac semne de care vreau Eu, tată, că iată, niciodată nu te-am hrănit ca acum, și tu nu vrei să Mă cunoști. Nimic nu-ți trebuie ție decât cuvântul Meu, ca să-l împlinești și să fii viu împlinind viața Mea întru tine, și să fii mititel sub mâna Mea cea tare dacă altceva nu faci. E bine și așa, dar numai să faci așa. De unde, tată? că tu nu ești ascultător, și iată, trupul tău se sfărâmă din pricina neascultării.

Am venit iar înaintea ta, și Îmi desfac puntea Mea din spre Mine spre tine și îți dau iar mâna ca să pui piciorul pe punte, că pe pământ cu piciorul dacă stai, nu mai pleci tu după Mine. Pe pământ e momeală mare și nu scapi de ea, așa cum nu scapi dintr-o mlaștină moale dacă cineva nu-ți aruncă un mijloc de salvare. O, și cât am stăruit pe lângă tine să nu mai stai în mlaștini, să nu mai umbli pe drumuri, măi Israele! Eu desfășor din nou puntea Mea spre tine, dar până când va fi să te mai rog, tată, să vii pe puntea Mea de salvare?

Tu, Mă iubești, dar ești slab, poporul Meu, și folosești puțină veghe. E slabă veghea ta întru întâmpinarea Mea, și Eu nu-ți mai dau semne ca să vezi drumul. Fă și tu, tată, ce face omul care merge pe șosea cu mașina. El, dacă nu respectă toate poruncile care sunt pentru acest mers, e pedepsit de legea acestor porunci. Și dacă nici așa nu ascultă ca să meargă respectând legea drumului, atunci el moare sau își zdrobește mădulele izbindu-se de piatra acestor porunci. Așa și tu, Israele, să iubești poruncile Mele cele de la început și cele de azi, tată, că nimic nu ți-am cerut mai mult ca la început. La început ți-am spus să ascuți, și la sfârșit tot așa ți-am spus. La început ți-am spus să mănânci tot ce este verde și cu sămânță pe pământ, și tot rodul pomului cu sămânță într-însul, și la sfârșit tot așa ți-am spus. Și fii atent, că la sfârșit ți-am spus mai mult ca la început, te-am învățat mai mult ca la început și ți-am spus că sânul de la care mănânci tu, să fie pământul din care a fost făcut omul. La început ți-am spus să nu ucizi nimic, și la sfârșit tot la fel îți spun. Să nu ucizi, și să te gândești bine la porunca aceasta, Israele. Cel ce ucide ca să mănânce, acela după aceea calcă și celelalte porunci care spun: să nu fii desfrânat, să nu furi, să nu minți asupra aproapelui tău, să nu dorești cele ale aproapelui tău.

Măi copile tată, tu nu vrei să Mă ascuți acum, la sfârșit, și iată ce împetriștat ești cu împlinirea, Israele tată, că nu seamănă creștin cu creștin în Israelul de azi. Unii din voi lucrează ca întru început, mănâncă așa ca la începutul cel curat,

ascultă mai mult ca la început. Alții, câțiva din voi, zic că junca și oaia mănâncă iarbă, zic că pasărea mănâncă boabe și iarbă. O, măi fiule, de ce, tată, încă zici așa? Tu crezi că Eu îți vreau răul dacă am venit și ți-am spus ce să mănânci acum? Acum a venit vremea ascultării, tată, și tu iată ce faci! Faci ce a făcut omul cel de la început, căruia i-am spus să nu mănânce, și el n-a ascultat și a mâncat; și după ce a mâncat le-a călcat pe toate la rând până ce a murit aruncat pe pământ. Da, junca și oaia și pasărea ta mănâncă iarbă, dar Eu ți-am spus ție să mănânci de la Mine și nu de la junca ta și nu de la găina ta, pentru că Eu sunt Domnul Dumnezeuul tău, tată, și de la Mine trebuie să iei ce-ți spun să iei, ce ți-am spus Eu să mănânci. Te-am învățat mai întâi să nu mai ucizi, că tu ucideai și mâncai cele ucise. Te-am învățat apoi să te sui până sus, tată, până la Mine, adică până la prima poruncă rostită de Mine, că poruncile le-am rostit ca să te sui prin ele la cele din care ai căzut și te-ai zdrobit căzând. Mi-e și rușine să-ți mai spun că laptele e carne și sânge, și pe urmă lapte; că oul e carne și sânge. Mi-e și rușine să-ți mai deslușesc ce înseamnă să nu ucizi. Lasă, tată, oul pentru legea lui, pentru sămânța lui, și nu mânca fructul sămânței de la pasăre. Ai mâncat destul. Ajunge, tată; mai fii și pentru Mine, măi fiule. Dacă femeia care naște pruncul, l-ar da spre folosire pentru hrană, ce ar mai fi asta, tată? Vezi tu? Unul este trupul omului, unul este trupul peștilor, altul este trupul păsărilor, altul este trupul animalelor, și toate sunt deosebite prin legile facerii. Nu mai amestecați trupurile, tată. Omul e om, pasărea e pasăre, animalul e animal; și iarăși zic: omul este om, după legea facerii.

De ce, Ierusalime tată, de ce crezi că am venit Eu, Făcătorul tău? Am venit acum două mii de ani, am venit născut, și nu făcut, și fii atent ce-ți spun: născut, și nu făcut. Am lucrat așa spre sfârșit, ca să te învăț, tată, ce este naștere și ce este facere; ce este facere și ce este naștere. La început a fost facere, și la sfârșit este naștere, naștere de sus, naștere din Domnul, din cer naștere, nu de pe pământ. Dar dacă nu te lași modelat de Mine acum, iată, n-am cum să-ți dau apoi naștere de sus după cum este scris despre nașterea din nou a lumii.

A venit vremea ascultării, tată, și Eu voi scoate pe cel ce nu ascultă la sfârșit și îl voi arunca pe pământ ca pe cel ce nu a ascultat la început. A venit vremea să răscumpăr trupul făpturii, și nu se poate să te răscumpăr dacă nu ascuți, și iată ce-ți spun: dacă tu, creștine, nu vrei sau nu poți să ascuți, dă-te singur deoparte, că mai ușor îți va fi în ziua răscumpărării. Dă-te în părți, tată, ca să am curat restul poporului, că dacă ți-ar spune păstorul tău să te dai deoparte sau să te așezi în ascultare, nu-ți convine ce-ți spune. Iată, îți spun Eu, ca să nu mai învinuiești pe om. Dacă nu ți-a plăcut, și dacă nici acum cu nici un chip nu-ți place să stai în poporul acesta și să nu mai umbli prin lume și pe drum și pe la alte fântâni și cu planurile tale și cu ascunzișurile tale, dă-te cu pace deoparte, tată, căci cu trupul și cu pasul neascultării tale Îmi stingi pe cel ce Mă ascultă, și Eu te voi pedepsi îndoit. Ia-ți ce este al tău și du-te unde tragi, și dacă nu vei lua cu tine ce este al Meu, îți va fi mai bine în ziua răscumpărării, iar dacă vei lua din cele ale Mele și vei pângări numele Meu din lucrarea aceasta de cuvânt dumnezeiesc, vei fi bătut mult în ziua răscumpărării, și ți se va părea o veșnicie clipa pedepsirii.

Am venit cu sobor de arhangheli și de heruvimi și de serafimi și de îngeri, Israele. Ce s-ar întâmpla cu tine dacă ș porunci slavei acesteia să se lase în ochii tăi? Tu ești nepregătit. Ce s-ar întâmpla, oare? Asta este întrebarea ta, și Eu știu de ce spun așa. Eu nu am întrebări. Eu am răspunsul mai

înainte de a Mă întreba. Aș fi voit, tată, să fac Eu, împreună cu tine azi, o zi de bucurie arhanghelilor și îngerilor cu care sunt în sobor venit la tine, în sărbătoare cerească la tine, Ierusalime.

O, îngeri ai slavei, nu fiți îndurerăți! Bucurați-vă! Ierusalimul cel de pe pământ e tare, chiar dacă nu e peste tot trupul tare. Bucurați-vă cerește! E sărbătoare de sobor de îngeri, e zi de bucurie peste Ierusalim. Eu iubesc Ierusalimul, că de aceea l-am răbdat și l-am învățat și l-am rugat să fie Ierusalim. Cine M-a ascultat s-a făcut Ierusalim, iar cine nu M-a ascultat nu s-a făcut Ierusalim, iar ceea ce nu seamănă cu acest nume va fi desfăcut din trupul Ierusalimului nou. Ierusalimul nou nu este ceea ce ziceți voi, cei care căutați pe drumuri Ierusalimul. Ierusalimul nou este lucrat din fiii cuvântului Meu, din fiii acestui cuvânt. Ierusalimul nou nu are în el și pe fiii cei ce s-au răzvrătit împotriva cuvântului acestei lucrări dumnezeiești. Cuvântul, Eu sunt, nu omul cel ce primește cuvântul Meu, ci Eu sunt Cuvântul. Numai Eu sunt Cuvântul, de la început și până la sfârșit. Amin.

Ce vrei să-ți mai fac, fiule care ai căutat mereu să te tocmești cu cuvântul Meu? Cuvântul Meu nu este o lucrare de târguială. Eu din târgul lumii te-am cumpărat, și am dat pe tine cuvântul Meu, și ți-am spus să stai în această grădină, nu ți-am spus să faci ce faci tu acum. De multă vreme Mă feresc să mai rostesc numele tău, creștine mofturos. Altădată așa făceam, și Mi-am agonisit dușmani și ură. Dar tu, creștine împetriștat, și așa Îmi ești dușman, că prieten nu-Mi ești, frate nici atât nu-Mi ești. Eu te-am primit ca pe un străin ce erai, creștine care ai venit să intri în lucrarea Mea, că pe unii nu i-am chemat Eu, și dacă au fost aduși de cei ce erau intrați în această lucrare, ei n-au folosit teama de Dumnezeu, sfiala de Dumnezeu, și s-au dat aleșii Mei, în loc să se dea miluții Mei, primiții Mei. Dacă vii ca să te primesc, apoi tu să fii cu capul aplecat înaintea celor chemați de Mine, dar tu n-ai făcut așa.

Iată ce am Eu scris în cer: a venit o inimă trufașă, a venit ca să fie cu această lucrare, și Eu am primit-o, și apoi ea a zis: „Doamne, ajută-mă să fiu unul dintre cei mai buni copii ai Tăi“. Ce a vrut inima aceea să spună, tată? Acum se vede ce a vrut să spună, că Mă uit la ea ce face. Vine și trage de proorocul Meu ca să-i dea cuvântul Meu, și vine să tragă pe proorocul Meu de partea ei ca să-i profetească după placul ei și nu după placul Meu; vine să facă ordine în lucrarea Mea cerească. Iată de ce a zis că vrea să fie cea mai bună, iată ce fel de bună. O, măi fiilor, cine este inima aceasta? Este o inimă care-și face vedenii și vise și se hrănește cu așa ceva, și pe Cuvântul L-a dat în stânga și vrea să-i profetească Domnul că este bine ce face ea. Dar știi ce am făcut Eu cu această ființă? I-am dat ce a vrut ea, tată. I-am dat necredință în lucrarea Mea, că ea a dorit să nu fie de la Mine și cu Mine cei din grădinița Noului Ierusalim, și a voit ca Eu să fiu cu ea și cu cei ce fac ca ea, și a voit, și voiește și ea, și alții ca ea, să scriu pe unde vor ei numele de nou Ierusalim. Dar iară spun: nou Ierusalim înseamnă fii născuți și crescuți și hrăniți din cuvântul acestei lucrări și cu cuvântul acestei lucrări. Noul Ierusalim și începutul lui e făcut din fiii cei ce au ascultat numai ca Mine și nu ca ei, dar cei ce M-au mânuit pe Mine după planul și dorința lor, aceia n-au mai voit acum cu poporul cel rămas sub cuvântul Meu.

Iată ce vă spun: vine la Mine un străin, și Eu îl primesc în această lucrare și îl miluiesc și îl laud pentru darurile lui, și apoi el se semețește în ograda aceasta și se apucă să-Mi facă

ordine în ograda cuvântului Meu. Ce zici, Israele, se cade așa ceva? Vezi tu, tată, de ce am ascuns Eu acum lucrarea Mea și sculele Mele? Vezi, tată, de ce am făcut Eu gard în jurul tău? Începuseră să vină străinii și să-Mi desfacă trupul poporului Meu, și cine a fost slab s-a desfăcut și s-a dus să mănânce din vise și din vedenii. Cuvântul Meu n-a fost bun pentru ei, și pentru disprețul lor le-am pregătit prilej de desprindere din trupul acestui popor, și s-au desprins, și acum se zbat de jur împrejur să intre iar, și să ia de la cei rămași cu Mine și să ducă acolo unde s-au tras ei. Ar vrea să ia de aici profeți și preoți, ca să piară profeții până la unul, să piară și cei ce au tras cu lucrarea cuvântului Meu, ca să nu mai scape nici un preot. O, preotul care a venit spre lucrarea Mea și apoi se dezbracă de ea, acela rămâne și fără cămașă, și fără haină, acela rămâne cu trădarea, tată. Cine vrea să plece, Eu nu-l opresc să stea, Eu nu-l opresc. Iar cel ce vrea să stea, să nu ia aminte la cei străini care au venit și au plecat, căci cine a plecat, străin a venit, străin a plecat. Lucrarea aceasta a Mea n-o las de jucărie, tată. Ea nu este jucărie. Ea este cuvântul Meu. Ea nu e făcută din vise și din închipuiri și din vedenii omenești și din talmăcirii de semne sau din ghiceală. Ea este cuvântul Meu cel adevărat, precum Eu sunt adevărat în cer și pe pământ. Lucrarea aceasta a cuvântului Meu este mai mare decât toate lucrările din cer și de pe pământ, iar cine s-a încumetat să umble în trupul acestui popor, acela rămâne gol și sărac și străin.

Măi fiilor, Eu, cu câteva zile înainte de înălțarea lui Verginica la Mine, Eu am spus: *«Fiilor, vom trece printr-un mare măcel, printr-un mare război, dar dacă vei fi cu Mine, fiule, nu se va atinge sita de tine»*. Și iată, Israele, sita te-a luat în ea și te-a cernut, tată, pentru că nu ți-ai mai adus aminte de cuvântul Meu de atunci. Cine a rămas în sită, a rămas cu Mine, iar cine a trecut prin sită, au plecat, tată, și ei nu cred că au plecat. Ei zic că sunt cu Mine, dar cel ce M-a schimbat pe Mine măcar cu ceva cât vârful acului, acela M-a schimbat, tată. De aceea îți spuneam Eu, Israele, să nu primești nimic străin, nici cât vârful de ac să nu primești, că te scoate de la Mine. O, ce-ar fi, tată, să M-apuc Eu să aduc trupuri și daruri din afara acestui popor? Dar Eu nu sunt în stare să am ce-Mi trebuie, tată? Nu sunt Eu Vistierul, măi fiilor? Iată, cel ce vine înaintea Mea, acela este fur. Nimeni nu poate să-Mi dea Mie ce am Eu, iar în poporul Meu darul nu se ia de la om și nici prin om, ci prin Mine și prin cuvântul Meu, tată. Eu nu împart darurile prin om. Eu le împart și le întocmesc prin cuvânt, că așa este lucrarea aceasta. Nu dau darurile la cererea creștinului, Eu nu fac așa ceva. Numai omul face așa, dar asta în poporul Meu nu se poate, nu se poate așa aici, în poporul pe care îl nasc și îl cresc și îl hrănesc și îl păstoresc Eu, Dumnezeu Cuvântul. Dar ție, tată, ție, poporul Meu, ce-ți trebuie mai mult decât cuvântul Meu? căci acesta este cel mai mare dar: cuvântul care pe toate le-a făcut, și pe cele văzute, și pe cele nevăzute, și iată, cuvântul te naște acum pe tine, te naște din cer, tată, și tot prin cuvânt. Cuvântul a făcut lumea îngerilor, tată, și iată, sunt venit cu lumea îngerilor cei fără de trup, sunt venit la tine, Ierusalime nou, și ne unim în serbare cerească pe pământ, tată. Eu, Eu sunt, Cel ce am făcut îngerii, și l-am pus pe Mihail să fie întâi peste îngeri, prin cuvânt l-am pus. Cuvântul este viață, este întocmire, tată.

Ia fii atent ce-ți voi spune Eu acum, și cât aș voi să înveți și să trăiești așa cum îți spun Eu acum cu cuvântul, Israele! Viața fără de cuvânt este de două feluri, tată. Unul din feluri este omul care nu împlinește cuvântul lui Dumnezeu, iar cel de al doilea fel este creștinul care trăiește fără să cuvîn-

teze, dar care arată prin viața lui trăirea cuvântului lui Dumnezeu. Acela rodește în jurul său viață cerească, și este un învățător iscusit acela. Acela face tot cuvântul Domnului, și este oglindă în care Domnul Se vede, și este văzut Domnul de cei din jur, și este lumină Domnul în omul cel fără de cuvânt, dar împlinitor de cuvânt. Așa să fii tu, Ierusalime, popor al împlinirilor care vin peste tine. Dar Eu suspin, tată, când Mă uit la statura ta, căci viața fără de cuvânt pe care o ai, este aceea că tu nu împlinești cuvântul lui Dumnezeu, nu lucrezi după cuvânt, dar cuvinte de sfadă și de clevetire și de împotrivire și de cârtire, ai; acelea nu-ți lipsesc din viața ta, și Eu voiesc să te îndrepti după cei ce au viață după cuvântul Meu.

Am grăit despre viața fără de cuvânt, și acum îți spun despre cuvântul fără de viață. Viața fără de cuvânt este mai bună decât cuvântul fără de viață. Începi să te întrebi, dar Eu îți deslușesc mai bine ce va să zică aceasta. Cuvântul fără de viață este cuvântul tău, care nu are putere de viață chiar dacă-l repeți după Mine sau chiar dacă vorbești tu în numele Meu. Vino, fiule, spre umilință pentru ceea ce-ți spun Eu acum. Israele, cuvântul tău este fără de viață chiar dacă-l repeți după Mine, chiar dacă, auzindu-l la Mine, îl repeți dându-l altuia, după Mine. Iată de ce-ți trebuie ție duh de ascultare, căci viața Mea înăuntrul tău și în afara ta, n-ai cum s-o ai decât prin ascultare întreagă, tată, și dacă tu nu o ai, tu, prin atingerea ta, fiule neascultător, îl faci părtaş la neascultare și pe cel ce a luat să aibă viața Mea cu ascultare. Tu ești în toată ziua de mână cu pământul din care ai ieșit, și zici că ai ieșit din el, și, de unde? că mergi mereu în casa din care ai ieșit și ești mereu cu neamurile tale și cu părinții și cu frații cei după trup, cei după lume, și zici că ai ieșit din pământul tău și din ale părinților tăi. De unde, tată? că puținii în Israel au făcut ca Avraam, ca să iasă din pământul și din neamul lui. Măi fiilor, vouă vi s-a părut glumă această pildă. Unii din voi zic că și părinții și frații lui și neamul lui e cu lucrarea aceasta, și de aceea se duc toată ziua unii la alții. O, lângă ai tăi cei după trup dacă rămâi, n-ai să-I plăci niciodată lui Dumnezeu. Tu fă ce vrei, tată, dar nu mai încurca drumul acestei lucrări. Cine se ține mână în mână cu părinții sau cu frații sau cu copiii, aceia nu sunt Israelul Meu cel după duh; aceia au rămas în pământul lor.

Te vei răzvrăti, creștine, și n-o să-ți convină, că Eu văd dinainte că te vei răzvrăti. Mai bine fă altceva, tată. Mai bine trage-te în lături și taci, că tu și așa ești vădit și însemnat, și stai ca un străin și ca un cumpărător de vești în poporul acesta. Să nu crezi că nu ești observat, că Eu te am scris în carte pe tine, cel însemnat, dar Eu sunt precaut și nu te spun pe nume, ca să nu faci păcatul răstignirii Mele pe văzute. Destul că-l faci pe ascuns, destul că Mă vinzi și Mă povestești cu ură la alții asemenea cu tine; destul atât, că Eu nu lucrez ațâțare spre rău. Eu stau fără de cuvânt despre numele aceluia, dar am semnată în carte statura fiecărui creștin, și cartea cuvintează și va cuvânta. De aceea îți spun, creștine împrăștiat de duhul și ascultarea acestei lucrări, mai bine este să te dai departe, căci aceasta îți este mai de folos, tată. O, când te văd Eu cum stai în mijlocul acestei mese de cuvânt, cum stai ca un străin, ca un gol, ca un nemulțumit și mofturos și scandalos, îți mai dau Eu ceva? Nu-ți mai dau, și să știi că nu-ți mai dau. Nu-ți mai dau nici putere, nici har, nici ajutor, nici cuvânt și nici numire de fiu al acestui popor. Poate ai crezut că este altfel. Nu e altfel, și Eu abia te mai rabd printre fiii acestei lucrări, dar te rabd ca pe un buboi care doare în lumina ochilor Mei, că-Mi stropșești mereu duhul și pacea Mea din

poporul Meu. Numai Eu știu ce rabd, dar tu ești fără de simț, ești nesimțit, creștine, și te crezi că știi să judeci. Judecă ce vrei, că Eu, buboaiile le mai rabd un picuț. Un picuț, și toate se vor trage la locul lor. În zadar te înfumurezi acum. Asta o faci spre plata ta, nu spre plata Mea. Iată, îngerii sunt triști din pricina ta, popor neascultător, că ei privesc la vorbirea aceasta. Ar fi fost să le fac bucurie, dar în cerul sfânt trebuie asemănare, și nu e așa cum este pe pământ, că nu seamănă creștin cu creștin în Israel.

Iată cuvântul fără de viață cât rău face, cât iad zidește, cât rai dărmă, câți fii strivește. Fiți atenți la cuvântul vostru cel rostit, să semene cu cel trăit de voi, să semene cu Mine cuvântul, căci Cuvântul Mă numesc Eu, iar cuvântul fără de viață e mare jale înaintea cerului.

Măi fiilor care ați ales poporul cel ascultător, care însemnați poporul ascultător! Să nu lucrați, tată, cuvânt fără de viață, că mare jale s-a mai scris în cer din lucrarea cea ușuratică a cuvântului fără de viață. Mai bine viață fără de cuvânt, dar nu cuvânt fără de viață. Eu privesc mereu și vă cântăresc tot cuvântul, ca să văd câtă viață poartă, câtă viață împarte sau câtă moarte împarte, ca să văd câtă putere împarte și câtă slăbire împarte. Fiți atenți pentru cei ce vor intra de-acum, fiți atenți să intre pe porți, iar cei ce au intrat prin spărturi și au plecat și fac ce vor ei, cu aceia fiți precauți, că rău Mă apasă aceste buboai. Lasă, tată, că soarta buboiului știți care este. Buboiul coace, și apoi sparge, măi fiilor, și Eu mai am un pic de răbdat, dar voi fiți precauți, să nu țâșnească pe voi puroiul când va țâșni prin spargere. Mihail arhanghelul așteaptă să-i spun să rostească încă o dată ce a rostit la început, căci așa a rostit în vremea căderii îngerilor: *«Să stăm bine și cu frică și cu luare-aminte!»*, și în clipa aceea a rămas fiecare unde l-a găsit căderea de la cer spre pământ. El este pregătit să rostească peste tine, Israele, această poruncă, și atunci, tată, fiii tăi se vor vedea unde sunt și unde rămân.

Iată, nu văd pe nimeni să vină la Mine și să se smerească și să spună: *„Doamne, iată ce fac eu rău în lucrarea aceasta, iată cu ce umblu eu; nu umblu așa cum vrea cuvântul Tău”*. Văd părinți împotriva copiilor, și acești copii să strige la Mine, căci Eu îi voi auzi. Văd copii împotriva părinților, și acești părinți să strige la Mine, căci Eu îi voi auzi. Văd creștini cu pasul împrăștiat și risipiți cu duhul și cu împlinirea, și acești creștini în zadar stau, și le va fi mai rău că stau.

Daniele, păstorul oilor Mele, cum era, tată, controlul creștinului dacă este bine față de lucrarea aceasta cerească? Aceasta se vedea după statura vasului Meu peste acela. Iată, și azi spun statura creștinului față de Mine și de lucrarea Mea, și copiii Mei cei de la ieslea Mea, cei de la filtrul Meu, se poartă cu creștinul după cum le spun Eu. Nu se poartă urât cu cel ce nu este ascultător și plăcut Mie, dar se poartă de departe cu acela. Pe unul ca acela ei nu-l apropie, ei îl țin departe pe unul ca acela. Dar sunt între cei săraci de credință, între cei nemulțumitori, sunt între ei creștini care lovesc cu putere în piatra Mea de nou Ierusalim, ca s-o spargă și să ia din ea să pună la temelii străine. Și iar spun, pentru a treia oară: lucrarea și zidirea Ierusalimului nou va fi zidită și rostită numai prin cuvântul acestei lucrări, numai prin cuvântul Meu întru această lucrare, căci nimănu nu voi da slava Mea, și ție-o voi da ție, Israele care stai întru cuvântul Meu, și tu, tată, s-o împarți și s-o zidești acolo unde îți însemnez Eu, așa cum în toată vremea acestei lucrări am lucrat. Nimeni nu poate pune din temelia acestei lucrări în altă parte sau cu alte mâini, în afară de mâna Mea, care lucrează prin această lucrare, iar cei care dezbină și

dau să fure pietre și cărămizi, Eu, Domnul, le voi pune în gând să plece din acest popor, dar roagă-te, Israele statornic, roagă-te să despart Eu caprele din oi, și voi fi împlinitor, și vei înțelege, că vei vedea că așa fac, și caprele se vor vâdi că sunt capre, căci caprele țopăie, tată, și sar peste țarc și umblă și rup pomi și flori și muguri și își rup picioarele. Cel ce este al acestei lucrări, acela nu are lucru aparte, nu are planuri dosite, și are ascultare. Cel ce se ajută cu lumea, acela este încă din lume, acela este încă îndărătnic. Mulți din acest popor nu s-au lăsat modelați de cuvântul Meu, de Mine nu s-au lăsat modelați, și mai bine au plecat cu altfel de lucrări, cu altfel de păstori, și precum M-au înșelat pe Mine, așa îi vor înșela și pe alții. Cine nu stă bine într-un loc, acela nicăieri nu stă mai bine, că Eu am spus că ridic pacea de la cei ce au înșelat această lucrare. Această lucrare este cărarea cea mai dreaptă înspre împărăția cerurilor, iar voi, cei ascultători și lucrători, sunteți cărări prin care vor veni cei ce se vor ridica spre lucrarea de nou Ierusalim, ca să fie și ei ca voi.

E sărbătoare de îngeri, tată. Îngerii sunt fire fără de trup, iar Eu, Domnul, sunt de două firi: și cu trup, și fără de trup. Așa și sfinții, așa și Verginica este. Vedeti voi, măi fiilor, dacă Eu sunt Mielul Cel junghiat prin mâna preotului, sunt și Dumnezeu întreg. Eu Mă sfărâm și Mă desfac și Mă împart prin junghiere și Mă dau vouă, creștinilor, dar sunt și Domnul întreg. Eu sunt Dumnezeu ceresc, și sunt Dumnezeu cu fire dumnezeiască în trup. Așa și sfinții, pot fi și cu trup și fără de trup, și ei se pot împărți în părți, și se împart și ajută lumea oamenilor, precum îngerii ajută lumea oamenilor. Lumea îngerilor este fără de trup, dar îngerul poate intra în trup ca să-și facă lucrarea. Eu și mai mult pot, și iată, am ajutor îngerii, căci îngerii nu au voia lor liberă; ei fac numai ce este din voia Mea. Omul însă a fost făcut să nu fie rob; el are voia liberă, e liber să facă și să aleagă ce vrea, pentru că așa l-am întocmit, și de aceea omul alege, și Eu Mă uit la el ce alege și îl las să fie liber să aleagă. Numai când el Îmi lasă Mie dreptul de a alege pentru el, numai atunci aleg Eu, Domnul, peste om; altfel, omul e liber să aleagă. Numai omul are libertatea aceasta între tot ceea ce este făcut de Dumnezeu. Dar la tine, Israele, am venit și ți-am arătat ce este bine ție, și cu tine este altceva decât cu omul căruia nu i-am arătat, și de aceea ți-am spus Eu că tu, tată, casa ta și averea ta trebuie să fie împărăția cerurilor, pentru că Eu ți-am arătat această casă, și cu această casă, cu această lucrare am început Eu împărăția cerurilor pe pământ, dar ai înțeles tu, oare?

Nu mai fiți largi spre lume. Ieșiți din pământul vostru, așa cum a făcut Avraam. Nu poți, creștine, să rămâi cu această lucrare și cu împărăția ei, nu poți cum ești tu acum, și poți numai cum îți spun Eu să fii. Ce să-ți fac Eu dacă n-ai voit să te așezi din vreme? Ți s-a părut o glumă, un lucru oarecare această lucrare, dar ea este împărăția Mea și Edenul Meu. Eu nu te vreau de silă, dar dacă n-ai, și dacă nu vrei să ai haină de nuntă așa cum cere masa aceasta, dă-te deoparte din calea Mea, că nu te cunosc fără haină, și îți va fi mai rău dacă va trebui să te scol de la masă. Nu sta la masă cum vrei tu, că lucrarea aceasta nu este cum vrei tu, și ea va fi ca la început, și se vor pleca ei soarele și luna și stelele și făptura toată, că de șapte veacuri este așteptată lucrarea aceasta, iar Eu semne nu-ți dau în afară de semnul acesta. Ce să-ți fac dacă n-ai cerut înțelepciune cu smerenie? Ai cerut numai ocrotire pentru trup și sănătate pentru trup și atât. Acestea ți s-ar fi adăugat dacă ai fi ales acest semn, căci am venit cu semnul acesta înaintea ta și tu n-ai cunoscut această lucrare care sunt Eu,

Domnul Dumnezeuul tău. Tu zici că Eu sunt Domnul Dumnezeuul tău, dar acesta este cuvânt fără de viață, de vreme ce nu Mă lași să-ți fiu după adevăr Dumnezeu. Iată, nu știți ziua când Mihail arhanghelul va rosti peste Israel să stea bine, să stea cu frică și să ia aminte, și atunci fiecare va rămâne așa cum va fi găsit, acolo unde va fi găsit.

De ce, Israele, n-ai dragoste pentru aproapele Meu? Nu mai fi mândru, creștine care vrei să fii al acestei lucrări, că dacă nu iubești pe aproapele Meu, ești mândru, tată, și nu te pot ține mult așa.

Am un mănunchi de fete undeva în lucrarea Mea, în cetatea Coșereni, și Mi-e milă de ele că sunt fără mângâiere, iar Eu sunt cu mângâierea peste cel cu iubire de Dumnezeu. Le-am trimis o mângâiere de la Mine și tot nemângâiate le văd. Eu le iubesc, tată, Eu le văd dorul și statul lor cu cerul și le iubesc, și vreau să le ies cu mângâierea în cale.

O, fiice ale Ierusalimului, de ce ați venit voi la Mine? Dar nu știți să-Mi răspundeți. N-ați venit că M-ați iubit. Ați venit că v-am găsit, tată, și dacă v-am găsit, voi M-ați iubit. Pace vouă, fete din Ierusalim! Și să vă fie de mângâiere cuvântul Meu și să stați zi și noapte cu rochia curată, măi fetelor din Ierusalim. Așa-Mi place Mie, și așa să vă placă și vouă mereu. Nu vă fie greu la greu, căci cu greul e bine, nu cu ușorul. Dați iubire în locul urii, căci nu iubirea trebuie vindecată, ci ura trebuie vindecată cu iubire. Învățați lecția sfințeniei de inimă și de fire și de iubire și fiți iubite ale Mele, căci Eu sunt un Mire scump și sfânt. Trăiți după cuvântul Meu, trăiți o viață fără de cuvânt, plăcută Mie. Decât un cuvânt fără de viață, e mai frumos o viață fără de cuvânt, în care Eu să Mă văd. Urcați pe cursul râului vieții până sus la izvor, și beți și creșteți și vă înmulțiți întru Duhul. Nu luați hrană din grădini străine. Luați din Duhul Meu, din cuvântul Meu, și deprindeți-vă cum să pașteți iarba cea nouă, hrana cea curată, iarba cea sfântă, care este din cer. Cine mănâncă din mana aceasta, acela rămâne întru Duhul Meu. Rămâneți în iubirea Mea, cu înțelepciune, tată, și nu uitați cum învăț Eu acest popor și cum vreau să-l am. Astupați-vă urechile înspre lume și stați așa cum stați, și să vă întăriți statul, căci în lupta voastră cu răul, Eu vă dau biruința. Să nu iubiți niciodată slava deșartă și să nu stați din căutarea spre cer. Fiți binecuvântatele Mele, și să vă dea putere în luptă această binecuvântare. Amin.

Israele, poporul Meu ascultător, să fii în toate ascultător. Să te vadă îngerii și să se apropie să te ajute, tată, și să vină îngerii la Mine și să se fălească cu tine înaintea Mea, că iată, cel ce se fălește înaintea Mea cu tine, Eu îi scriu pieire, și pe tine te dau îngerilor Mei, tată, numai să vrei să fie așa, că, fii atent, pe tine te-am făcut liber și nu rob, că Mie nu-Mi place să fii tu rob. Eu nu vreau să te am ca pe un rob, că Eu M-am pus în slujba ta ca să fii liber și vreau să te am ca pe un fiu, ca pe un frate, Israele. Nu te mai lăsa spre cele ce se văd, că acestea sunt partea ochilor trupului, tată. Am venit să-ți desfac ochii sufletului și să vezi ce te așteaptă și să te lași spre ceea ce vezi cu ochii sufletului. O, unde îți este sufletul, tată? Ce ai făcut cu el de nu mai vezi cu el? Cui l-ai vândut? Fii atent, că sufletul este de la Mine, și trebuie să Mă vezi pe Mine cu ochii sufletului, copile al Ierusalimului nou. Nu-ți da sufletul pe cele ce se văd, că nimic nu e adevărat din cele ce se văd. Cele ce nu se văd sunt mai frumoase, tată.

Am o fotografie pe pământ cu Verginica în lucrare, și am arătat drumul Golgotei Mele și al ei în fotografia aceea. De unde, tată, s-a văzut în fotografia aceea drumul Golgotei? Verginica era în camera ei de suferință, și Eu stăteam cu ea de

vorbă, față către față, și am arătat drumul Golgotei, care nu se vede cu ochii trupului. Iată, cele ce nu se văd, sunt, Israele. Vino, tată, cu sufletul spre cele ce nu se văd, că acelea sunt nestrăcioase și sunt frumoase, Ierusalime. Vino, Ierusalime, vino spre cele ce nu se văd și care în curând se vor descoperi, se vor lăsa văzute.

Ierusalime, să nu mai întinezi acest nume nou. Mihail, arhanghelul Meu, și toți însoțitorii lui care au venit cu Mine, rostesc peste voi lucrare îngerească și spun: „*Ierusalime nou, să stai bine, să stai cu frică și cu sfială, și să iei aminte la Domnul Dumnezeuul tău*“. Amin, amin, amin.

8/21 noiembrie 1994

Cuvântul Domnului către poporul creștin

Taina ieslei Cuvântului. Domnul grăiește pentru preotul Nicu Gabriel.

Măi fiilor de la iesle, Eu sunt Cel ce am lucrat prin voi această iesle. Eu am lucrat-o prin cuvânt, iar voi ați lucrat pentru ființa ei, voi ați luat cuvântul Meu și i-ați dat ființă văzută, și iată, așa am făcut iesle pentru Cuvântul, pentru Fiul Cuvântului, pentru Mine, fiilor.

Pace vouă! În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, voiesc să Mă așez în carte în ziua aceasta, că azi așteptați ogor de lucru, și Eu trebuie să fiu alături de voi la lucru. Dați-Mi așternut în carte, măi fii ai ieslei Mele. Și cum ați dat voi ființă ieslei acesteia? Eu am lucrat prin cuvânt, iar voi ați dat ființă văzută acestui așternut dumnezeiesc. Ia să vedeți voi cum, căci Eu am rostit mereu cuvântul Meu peste voi, și voi ați stat sub hrana aceasta și ați crescut prin cuvânt și Mi-ați fost Mie iesle. Voi ați stat cu credință și cu frică înaintea Mea. Voi v-ați lăsat cer nou și pământ nou, și după aceea Eu am coborât în voi dreptatea și pacea Mea. V-am luat din timp ca să vă dau formă și am lucrat ca să vă întocmesc, și după ce v-am întocmit, v-am dat ungeră mare peste timpul acesta, peste poporul acesta, și v-am trimis să sunați din corn să se adune Israel, ca să-i fac cunoscut planul Meu. Am mers cu voi din loc în loc peste pământul lui Israel și i-am vestit că se coboară cele din cer peste pământul lui Israel. O parte din Israel s-a pregătit, o parte din el a zăbovit, și altă parte s-a împietrit. Dar în trupul lui Israel v-am luat pe voi din timp, tată, și v-am dat formă, și v-am zis apoi să fiți sănătoși cu mintea și cu inima și cu ascultarea și cu sfiala cea sfântă și cu dreptatea cea atât de așteptată, măi fiilor, și apoi v-am cuvântat că va să se arate piatra de mărturie a acestei lucrări, ieslea cea nouă a cuvântului Meu, grădina cea împrejmuțată cu legea sfințeniei, tată, căci scris este: «*Fără de sfințenie nimeni nu va vedea pe Domnul*»; sfințenie de trup și de înțelepciune și de inimă și de vorbire și de ascultare; sfințenie întru toate, nu numai cu trupul; sfințenie în purtare și în privire și în umilință; sfințenie și cer nou și pământ nou, din sfințenie răsărit; sfințenie sănătoasă, dar lecția aceasta este grea în Israel, tată. Fiți sănătoși, și rămâneți așa până ce-Mi voi da vâul deo parte, tată. Luați și dați din lecția sănătății de sfințenie, și cine va lua, se va cunoaște că a luat, și cine nu va lua, vi-l voi face cunoscut că n-a luat, căci se va cunoaște acela.

Astăzi așteptați ogorul de lucru (*preotul Nicu Gabriel, n.r.*). Astăzi e zi de lucru, pentru că Tatăl Meu lucrează, și Eu lucrez, și iată, și voi lucrați. Lucrați! Aceasta este vremea, tată, dar ogorul pe care-l lucrați azi are și altă stăpânire peste el, și e greu, tată, că nu e numai sub cer ogorul acesta, și e și

sub pământ, e și sub stăpânire, că astăzi nu se mai lucrează ca pe vremea apostolilor Mei când toți își lepădau stăpânirile și veneau să slujească cerului în obște duhovnicească. Acum sunt stăpâni mulți, și Domnul e numai o slugă. Acum sunt împărați mulți și judecători mulți, și Domnul e slugă, tată. Aș voi să lucrez prin cuvânt, dar nu voi veni acum, și voi veni apoi. Acum lucrăm pe viu, tată, și Eu voi fi în voi, și apoi voi lucra să-i dau învățătură slujitorului care vine azi ca să înțeleagă cu mintea Duhului Sfânt că una este să slujești, și alta să împărățești și să ai împărăția ta. Una este să slujești, și alta să judeci în lucru de slujire. Iar când e vorba de acest popor ales și primit la Dumnezeu, sunt Eu, tată, slujitor peste poporul acesta, și îl slujesc și îl hrănesc și îl învăț cum să mănânce și cum să slujească lui Dumnezeu. Voi veni apoi, ca să-i dau creștere acestui slujitor, și îl voi învăța ce va să zică împărăția Mea întru sine, și iarăși, ce va să zică împărăția sa întru sine și întru Mine. Acum, voi lucra pe viu, tată, și îl vom îmbucături și cu cele de la Mine, și cu cele puse de Mine în voi, mâncare caldă, măi fiilor.

Eu sunt cuvântul Tatălui, și voi sunteți cuvântul Meu. Ferice celui ce vă primește pe voi întru numele Meu, și vai celui ce dă să vă primească pe voi întru numele vostru! căci voi, tată, nu stați în numele vostru, și să știe tot poporul Israel, de la cel mai mic până la cel mai mare, că voi nu stați în numele vostru și că voi sunteți darul Meu, dat de Mine lui Israel, întru darul dreptății și al păcii, după cum scrie Scriptura care zice: «*Așteptăm, potrivit făgăduințelor, ceruri noi și pământ nou, în care locuiește dreptatea*», iar voi sunteți această începătură nouă, și vreau să fac din voi sămânță de însămânțat cer nou și pământ nou.

Aș voi, măi fiilor, să fiți atenți mai departe, că voi veni apoi și voi lăsa învățătură de creștere ca în cer pentru slujitorul de la Urziceni, și dacă se va lăsa să fie slujitor de la Mine, atunci bine îi va fi, și va lucra apoi cu folos, și va rămâne lucrul său, căci dacă lucrul cuiva nu va rămâne pentru Mine, pe acela nu-l voi cunoaște când voi rămâne descoperit în această lucrare. I-am trimis ceva de mare preț. Am luat din rodul cel rămas, am luat un fiu bineplăcut lui Dumnezeu, și i l-am dat ca pe un dar dumnezeiesc, și vreau să-l ajut să cunoască pe acest fiu, așa precum îl cunosc Eu pe fiul acesta, dat de Mine lui. I l-am dat ca să aibă din vistieria Mea, ca să aibă un fiu al binecuvântării celei tari. Acest fiu a făcut ce au făcut apostolii Mei cei dintâi, și s-a dus pe ogorul Meu, după cum i-am dat Eu sorțul, și nu l-aș fi dus acolo pe acest fiu, dar am voit să intru și în cetatea aceasta cu cei ce sunt lămurii și albiți de mâna Mea cerească și pregătiți între lucrători, de mâna Mea cerească. L-am dus acolo ca să am acolo temelie din temelia cea dintâi, pentru că Eu, tată, pe nicăieri nu voi zidi această lucrare pe altă temelie. Dar slujitorul din biserică de acolo n-a înțeles taina aceasta, și voiesc să-l ajut să înțeleagă. Iar voi să fiți atenți la Mine, căci voi veni pentru el ca să-l pregătesc să fie slujitor așa cum cere cerul, și nu așa cum a învățat el pe pământ. Cine învață de pe pământ, nu poate să fie slujitorul Meu în această lucrare, iar cine învață din cer și se lasă cu școala Duhului Sfânt prin această școală de cuvânt, acela crește și i se dă o întrebuintare după statura sa în Domnul. Vreau să arăt drumul acesta, măi fiilor, că până acum poporul acesta a mers pe drumul acesta fără să înțeleagă ce înseamnă calea Mea și gândul Meu în om și asemănarea Mea întru faptă.

Să fie zi de lucru, și să rămână lucrul în picioare, dar pentru aceasta trebuie credință întru așezarea Mea, că Eu lucrez de pe temelie pusă de Mine, măi fiilor.

Binecuvântată să fie lucrarea Mea în toată vremea, și binecuvântat să fie cuvântul vostru, măi fiilor. Eu sunt în voi în toată vremea lucrului vostru peste Israel, și ferice celui ce are această credință cerească, ferice celui ce vine să ia și să trăiască prin ceea ce ia de la izvorul vieții, căci izvorul care curge aici este Cuvântul lui Dumnezeu.

Trebuie mare sfială față de locul acesta, trebuie mare supunere, tată. Altfel, cuvântul rămâne nefăptuit în cel ce aude. Dar Eu vă am pe voi tălmăcitori ai acestor limbi cerești, și ferice celui ce-și lasă camera înțelepciunii deschisă spre priceperea acestor limbi din cer cuvântătoare. Faceți, tată, pe toți cei împreună cu voi din Israel, faceți-i să prindă priceperea acestor limbi dătătoare de viață și de răscumpărare a făpturii. Eu vreau să am un popor sănătos, care să semene cu Mine, Cel dintâi între frați.

Pace vouă, fiii Mei, frații Mei cei mici, și dacă va trebui, vom lungi această zi și vom lucra peste ogorul cel ce se va așterne să fie mărunțit de voi dacă se va așterne la mărunțit. Lucrarea Mea este ziua, tată, nu este noapte, și vom lungi ziua și vom lucra lucrarea zilei, de-acum.

Am încă multe să vă spun și pe care trebuie să le poarte această carte, și ca să ies cu carte în Israel. Am încă multe să vă spun, dar să fiți ochi și urechi, măi fiilor. Nu dați voie să Mi se încurce cărarea Mea spre carte. Fiți un singur duh, fiți întru Duhul Meu Cel lucrat la ieslea Duhului Meu. Odihna Mea și pacea Mea s-o am în voi, tată, că iată, la început am pornit cu doi, apoi am pornit cu opt, și acum am pornit cu voi, întru Scriptura cea despre nașterea din nou a lumii. Amin.

Am multe să aduc la iesle. Să fie cald în iesle, măi fiilor. Fiți iscusiți cu duhul ieslei, ca să fie unul duhul cel de aici, căci am încă multe, am de păstorit cerul și pământul cu toiagul dreptății Mele. Eu Mă sprijin pe voi. Eu de aceea v-am binecuvântat, ca să Mă sprijin pe voi pentru întoarcerea Mea, ca să fiu întâmpinat de voi întru întoarcerea Mea. Amin, amin, amin.

14/27 noiembrie 1994

Praznicul Intrării Maicii Domnului în biserică

Fericiți făcătorii de pace. Poporul Cuvântului este ziua de odihnă a Domnului. Paștele cel nou. Știința sfântă vine de la Duhul Sfânt.

Eu sunt Fiul și Cuvântul Tatălui, și Mă las cu sărbătoare la ieslea cuvântului și cuvintez înaintea lui Israel cuvânt de sărbătoare. Iată, Mă apropii, căci am vestit lucrare de cuvânt, și Mă apropii spre iesle și gădesc veghe la porți și întru și Îmi încep cuvântul.

Pace peste porți, și dincoace de porți, și în inimi pace! Pace vouă, fiilor de la iesle, pace vouă întru Tatăl și întru Fiul și întru Duhul Sfânt! că mare este lucrarea păcii, și nu știe Israel ce va să zică acel cuvânt al Meu prin care am rostit: «*Fericiți făcătorii de pace, că aceia fiii lui Dumnezeu se vor chema*». Lumea, nici atât nu știe ce înseamnă această Scriptură care spune: «*Fericiți făcătorii de pace*», dar voi, străjerii Mei, știți. Și de ce știți? Pentru că v-am dat pe Duhul Sfânt, tată. Și de ce vi l-am dat? Pentru că l-ați primit, de aceea vi l-am dat, și de aceea știți ce înseamnă acest fel de fericire.

Vin mereu la poporul Meu și zic mereu: Pace ție, poporul Meu! O, și nu știi, măi poporul Meu, de ce-ți spun mereu așa, și Eu văd că nu știi, și Îmi pare rău, fiule. Astăzi este sărbătoare pentru Maica Mea, și las cuvânt de sărbătoare peste grădina Mea și îți dau să mănânci din el, Ierusalime, poporul Meu de pe pământ. Măicuța Mea, Fecioara, a împlinit

această Scriptură, și nici nu era rostită așa cum a fost rostită în vremea trupului Meu peste Israel, dar această Scriptură era în Mine, și Eu eram născut din Tatăl și lucram, căci de la început lucrez. Maica Mea împlinea această Scriptură, și ea a fost a lui Dumnezeu fiică, pentru că era făcătoare de pace, măi fiilor, și Eu am putut să-Mi fac sălaş în ea ca să Mă arăt oamenilor, că am făcut din ea poartă pentru Mine, ca să ies spre Israel; am făcut din ea cer nou și pământ nou, și poartă de ieșire și de arătare, că am făcut-o pe ea din cuvântul Meu cel sălășluit în prooroci. Mi-am făcut sălaş prin cuvânt, și după ce cuvântul s-a întrupat și s-a făcut faptă, Eu M-am sălășluit în cortul Meu cel pregătit, și M-am arătat în mijlocul lui Israel, căci Maica Mea a fost făcătoare de pace, a împăcat pe om cu Dumnezeu, a împăcat pe Dumnezeu cu omul, și a început cu ea. Între ea și Dumnezeu a fost pace, căci ea s-a născut, și a ascultat de Dumnezeu prin lucrarea păcii între ea și Dumnezeu, și a fost numită fiică a lui Dumnezeu, și Dumnezeu a luat-o întru ale Sale și în vremea trupului ei, și după aceea. Sărbătorim intrarea ei în Sfânta Sfințelor de pe pământ, căci Maica Mea era făcută, prin cuvânt, Sfânta Sfințelor Tatălui, fiindcă întruparea Mea în Fecioară s-a întocmit încă din vremea rostirii acestei profeții, iar la vremea arătării celor nevăzute s-a arătat această întocmire. Iată, Maica Mea a intrat în Sfânta Sfințelor, și apoi Eu am venit la ea și am fost sămânța ei, că ea a fost fără de sămânță, ea a fost Fecioară, a fost făcătoare de pace între ea și Dumnezeu, între Dumnezeu și om, că aceasta și nu altceva înseamnă Scriptura: «*Fericiți făcătorii de pace*».

Nu te lua, Ierusalime, după omul care a furat știință de la Dumnezeu după îndemnul vrăjmașului lui Dumnezeu, căci omul care a furat știința nu știe ce înseamnă făcătorul de pace. Ia de la Mine ca să știi, căci cei ce încă învață pe oameni cuvânt despre Dumnezeu, aceia nu știu să tălmăcescă limbile lui Dumnezeu, și fac pământ din aceste limbi, precum și ei sunt. Omul care a furat știință, știi ce zice? Zice că Scriptura aceasta înseamnă să faci pace între cei certați, între om și om, între dușman și prieten, între dușman și dușman, între pârâș și pârâș, între cel drept și cel nedrept. Nu-i adevărat, Israele, nu pentru asta am venit Eu ca să rostesc această lumină. Nu cumva să stai și tu în această neștiință. Nu aceea e pace: între om și om. Aceea e de la om, că de la Mine dacă ar fi, ar fi altfel peste om. Lucrarea omului nu seamănă cu lucrarea Mea, că Eu am rostit vrăjmășie între rău și bine.

Și cum să înțelegi tu Scriptura aceasta, Israele? Cum adică «*Fericiți făcătorii de pace*»? Adică așa cum a fost Maica Mea, ca să împace pe om cu Dumnezeu, și pe Dumnezeu cu omul, adică și tu să-l împaci pe om cu Dumnezeu, și pe Dumnezeu cu omul; și tu tot așa să împlinești, măi fiule, dacă vrei să te numești făcător de pace și să te chemi fiu al lui Dumnezeu.

S-au certat mereu creștin cu creștin, s-au certat de la invidie, de la mândrie, de la hotar, de la ne iubire s-au certat, de la întâietate s-au certat, de la copii s-au certat; s-au certat de la lume și de la trup, și apoi trebuia să se lucreze pace între creștin și creștin, și se lucra, dacă se lucra, dacă se încăpea așa ceva, iar dacă nu, rămâneau așa, sau se împăcau și iar se certau, și își zic creștinii fii ai lui Dumnezeu. Dar își zic oamenii lumii așa ceva, însă aceasta este minciună, că nu este pace între om și om, dară între Dumnezeu și om! Nu cei ce fac pace între om și om sunt făcătorii de pace despre care spune Scriptura, ci e mult mai mare această Scriptură. Dar știința prin care omul a murit a înșelat pe om și l-a căzut de la Dumnezeu, căci duhul cel potrivit așa a spus omului: «*Ia și mănân-*

că; nu vei muri, ci vei cunoaște, vei avea știință», și așa a căpătat omul știință, și după ce a căpătat știința, a murit, căci s-a socotit fur, și s-a împlinit cuvântul care spune: «În ziua când vei mânca, vei muri», și a murit în ziua aceea, a pierdut raiul în ziua aceea, și a căzut pe pământ omul. Scris este: «Nu poate omul să vadă fața lui Dumnezeu și să fie viu omul», și omul n-a ascultat, și a voit să vadă fața acestei taine dumnezeiești care spune: «Să nu mânânci din pomul acela». Pomul acela dădea știință, și i-a făcut ochi lui Adam și lui Eva, dar neascultarea l-a căzut pe om, și de atunci știința s-a făcut pământ prin neascultare.

Omul era știința lui Dumnezeu, lucrătura științei lui Dumnezeu, și era bine așa, dar omul n-a ascultat, și i s-au închis ochii sufletului și i s-au deschis ochii trupului, și n-a mai văzut cele ce nu se văd cu trupul, și iată ce greu mai e să se facă omul om din Eden, cu ochi pentru cele ce nu se văd. Ucenicul proorocului Elisei a văzut o clipă cele ce nu se văd, și s-a bucurat la vederea aceasta, căci a văzut prin Dumnezeu. Proorocul Elisei a văzut o clipă cele ce nu se văd, căci a văzut răpirea lui Ilie cu car și cai din cer, din cele ce nu se văd.

Știința era lucrul lui Dumnezeu, și omul era lucrul lui Dumnezeu, și iată, omul a întins mâna și a luat știință ca să se îndumnezeiască. Dar nu era lucrat el din dumnezeire, din înțelepciune? O, fericit de omul sărac cu duhul, că acela stă mic și ascultă de Dumnezeu, dar omul care a furat știința, acela a murit, nu a înviat. Să nu se mai semețească omul că știe, că iată cum știe și de ce știe, și omul nu e fericit, că în ziua aceea s-a rupt pacea dintre Dumnezeu și om, căci omul a furat știința, și de atunci se zbate să-și găsească pacea și nu și-o mai găsește. Dar am venit să i-o dau înapoi, căci M-am coborât după om. Am găsit pe Fecioara care era împăcată cu Dumnezeu prin ascultare și supunere, și am dat arvuna păcii, și apoi am ieșit și am rostit: «Fericii făcătorii de pace, că aceia se vor face fii ai lui Dumnezeu».

Măcar tu, Israele, poporul Meu, măcar tu să nu te îngâmfi că știi. Să nu mai vrei să știi nimic, că iată ce fac Eu pentru tine: îți aduc știință din cer, ca să înveți în cer, nu pe pământ, și să nu dorești știință de la trup și de pe pământ și de la om. Am făcut minune mare de te-am ales ca să-ți dau din cer și ca să întocmesc în tine grădină de Eden și om după chipul și asemănarea lui Dumnezeu. Eu am venit ca să te așez în rai, și tu să-l lucrezi și să-l păzești și să mânânci din el, din mâna Mea să mânânci și să nu ascuți de șarpe așa cum a făcut omul la început, și să ascuți de Mine, nu de șarpe, tată. Omul de la început, n-a ascultat de Mine; a ascultat de vrăjmaș, de parcă vrăjmașul l-ar fi întocmit pe om; și s-a dat omul rob ascultător altui stăpân, și atunci l-am scos din Eden, și am pus pază peste Eden, căci acolo era și pomul vieții, și omul era în neascultare, și avea știință, după cum este scris: «Iată, Adam s-a făcut ca unul dintre Noi». De atunci, omul a luat știința, dar a pierdut viața și raiul, și s-a așezat pe pământ, și n-a mai mâncat din rai și n-a mai avut omul putere.

O, și ce frumos s-au întocmit toate cele ce se văd, și ce fericit ar fi fost omul! Pământul este făcut din apă și din cuvânt, din apă și din duh, căci după întocmirea lui, el a scos din el duh de viață, a scos din el ființe vii, și apa a scos din ea ființe vii, care trăiesc în mare, și așa s-a făcut cerul și pământul și toată oștirea lor. Iar la nașterea din nou a lumii, toate vor ieși iarăși din pământ și din mare, din apă și din duh și din cuvânt, căci scris este: «Fiul omului, proorocește oaselor uscate să prindă duh de viață!», și iarăși, scris este: «Pământul va da înapoi pe morții lui, și marea va da înapoi pe morții ei, și lumea va da înapoi pe morții ei», căci lumea este acum ca

un iad cu gura deschisă, care dă să-Mi înghită toată nădejdea și să-Mi slujească până la capăt pe omul cel de la început.

Omul care-și consumă trupul, acela îmbătrânește și se urâțește și trece, dar iată ce am făcut, Ierusalime! Te-am întocmit și te-am pus hotar între iad și rai și te-am învățat să pui oprire morții și vremelniciei. Am despărțit veacurile și am scris început și sfârșit. Eu sunt Alfa și Omega, Eu sunt, Ierusalime, și am scris început și sfârșit, și vreau ca tu să fii zi de odihnă pentru Mine, că omul nu mai știe ce înseamnă zi de odihnă. Zi de odihnă înseamnă odihna Mea în om, înseamnă om după chipul și asemănarea Mea, în care lucrare Eu Mă odihnesc. Păi, tată, poruncile Mele au fost scrise pe pământ tocmai ca să judec neascultarea omului, ca să știe omul că nu a ascultat și că nu ascultă. Poruncile n-au fost niciodată urmate, și le-am scris pe pământ pentru că nu sunt urmate, pentru că de la început au fost desființate, și iată, omul nu știe ce înseamnă zi de odihnă, căci când vezi porunca cea care zice: «Adu-ți aminte de ziua Domnului și o cinstește pe ea», asta înseamnă să-și aducă omul aminte de ziua cea de atunci când Eu M-am odihnit în om după ce pe toate le-am întocmit, și pe om apoi l-am întocmit, și apoi M-am odihnit. Dar numai un pic M-am odihnit, tată, un pic, și după aceea nu M-am mai odihnit, și am tras din greu pe lângă om, și apoi am rupt pe Fiul Meu de la sânul Meu și l-am dat trup și l-am pus să moară ca să plătească prețul morții omului, și să scoată pe om de la vrăjmașul său.

Am fost cu Fiul Meu între oameni și am lucrat, și apoi a murit Fiul Meu, și când a murit, a strigat: «Dumnezeule, pentru ce M-ai părăsit?». În clipa aceea L-am părăsit, tată, căci dacă Eu nu-L părăseam, nu se apropia vrăjmașul de El ca să-L omoare, ca să moară El pentru omul cel căzut din viață. L-am părăsit o clipă. O clipă am plâns singur. Și după ce Fiul Meu a murit, am fost iar întru El, și El a fost iar întru Mine, și am fost puterea Lui. Când Fiul Meu a murit, am tras de lângă El și pe îngeri. M-am tras din El, ca să aibă moartea putere asupra Lui și ca să întocmesc răscumpărarea omului, și apoi iar L-am făcut pe Fiul Meu. L-am luat dintre morți și L-am înviat, și S-a făcut El Mântuitor omului care a gustat moartea, căci Fiul Meu a gustat moartea pentru fiecare om.

Măi fiilor, cum se mai poate vorbi de zi de odihnă? căci iată, Eu lucrez, și Tatăl Meu lucrează, după cum vedeți că Tatăl vorbește în Mine. Nu te sminti, Israele, dacă vezi că Tatăl vorbește în Mine odată cu Mine, căci taina aceasta vine spre arătare, după cum va veni spre arătare și taina Mea în Verginica, fiindcă Eu vorbeam în ea. Eu eram în ea, și ea întru Mine, și vei vedea în curând, Israele, ce a fost trupul acesta, căci a fost ziua Mea de odihnă, și n-a fost o zi sau două, și a fost multă vreme, căci ce înseamnă la Dumnezeu o zi sau zece ani sau o sută sau o mie de ani? Dar Scriptura nu este înțeleasă de om, și omul de aceea s-a împărțit în multe tâlcuiri. Și, de unde? că e numai o singură tâlcuire, căci când va trâmbița al șaptelea înger, sfârși-se-va orice tâlcuire și vom intra iar în odihnă. Dar Eu vă spun vouă, fiilor din Ierusalim, că am și intrat, că iată, am loc în care să Mă odihnesc și din care lucrez ca să întocmesc peste tot rai și rău care să izvorască și să ude raiul, că iată, din această grădină izvorăște un râu, și râul acesta prinde acum vene și brațe și se împarte în patru părți și udă pământul, udă raiul, și iată, udă pământul. Am întocmit această grădină și această piatră și am scris pe ea Alfa și Omega, început și sfârșit, și lucrez să sfârșesc fărădelegea și moartea, și încep veac nou, și încep cu tine, Ierusalime, popor lucrat de Mine și născut prin cuvântul Meu, rostit peste tine din cer. Eu prin cuvânt lucrez, ca la început lucrez, dar omul

nu știe, nu vrea să știe. Numai când oamenii vor vrea cu adevărat să fie fiii bisericii lui Iisus Hristos și se vor pregăti după porunci ca să lucreze fructul vieții și să-l mănânce fiii bisericii, numai atunci când biserica nu va mai avea fii nepregătiți, numai atunci când toți vor iubi sfințenia, atunci va rămâne un singur izvor și o singură învățătură și o singură vie și o singură turmă și un singur Păstor, și nu va mai fi omul păstor, și va fi Domnul, și va fi toiagul Său, cuvântul Său. Așa ceva vreau Eu să pregătesc pentru tine, Israele, poporul Meu, ca să nu mai mănânci din mâini străine, fiule, și să mănânci din casa ta și să înțelegi ce înseamnă casa ta, căci preoții bisericii care sunt amestecați cu lumea și cu călcarea poruncilor Mele, pe aceia Eu nu-i cunosc, Eu nu știu de unde sunt aceia, că aceia nu se învață pe ei înșiși, dară să mai învețe pe alții!

Israele tată, vreau să desfac catapeteasma, și tu să fii vrednic să te apropii și să iei din Paștele cel nou, pregătit de Mine pentru tine. Israele, numai un picuț mai este, și voi tăia felii și voi împărți fiilor tăi, și după aceea toți fiii tăi vor fi plini de cunoștința care s-a coborât din cer, în dar. De ce crezi tu, Israele, că am stăruit Eu patruzeci de ani pe lângă tine ca să fii cu sfințenie în zilele acestea? Eu știam, tată, că se apropie Paștele Meu cel nou și că va fi să vin, după cum scrie în prooroci, și Eu, măi Israele, n-am voit să te văd pe tine despărțit de la masa Paștelui cel nou. Eu n-am voit așa ceva, și te-am împins mereu de la spate ca să intri, tată, în sfințenie și să iubești sfințenia fără de care nimeni nu va vedea pe Domnul. Și tu ai fost mereu greoi, și o parte din fiii tăi s-au împietrit și au plecat și s-au amestecat din nou cu lumea, din nou cu iadul, tată. Dar pe cel rămas îl îmbiu și acum și îi spun: fiule tată, întregește-ți sfințenia și fii așa cum am spus Eu să fie omul în Eden, că Eu am venit acum două mii de ani și am spus: *«Ia-ți crucea și urmează Mie»*, și tot așa îți spun și acum, că n-ai să vezi pe drumul Meu om care să nu aibă cruce. Pe drumul Meu nu se poate fără cruce, fiule. Dacă Eu sunt cu cruce, apoi și tu tot așa să mergi, și să cunoști cele ce sunt spre pacea ta și care acum sunt ascunse de ochii tăi, și să nu mai fii bolnav, fiule din Israel. Nu vreau, fiule, să fii bolnav, și nici tu să nu vrei. Nu vreau, fiule, ca tu să mai calci poruncile Mele, că asta înseamnă boală.

Am început pic cu pic să-ți deslușesc poruncile Mele, măi fiule, și tu să le înțelegi, că vreme de șapte mii de ani omul nu le-a înțeles. O, dacă a învățat carte la școală, cum să înțeleagă omul? Și dacă s-a dus la școală fără Mine, cum să fi învățat omul ceva? că numai Duhul Sfânt este Învățătorul, și nici un alt învățător nu mai este. Carte nu se învață de la școală, ci de la Duhul Sfânt, dar dacă omul nu vrea așa și dacă omul se lasă ispitit pe pământ, Eu ce să-i fac? Eu n-am lăsat pe satana să Mă ispitească atunci când a venit să-Mi promită de toate, și i-am spus: *«Du-te înapoia Mea, satano, și nu ispiti pe Dumnezeu!»*. Dar tu n-ai spus tot așa. Tu te-ai lăsat ispitit de cele din lume și te-ai lăsat învățat de lume, tată, și Eu am venit să te chem la Mine și la învățătura Duhului Sfânt, ca să te scot din lume, și cine a stat la învățat și la albit și la curățat, acela este viu acum. O, dacă Eu aș fi învățat pe om toate câte aveam să-l învăț, era bine de om, dar omul lumii n-a crezut nici câte sunt scrise în carte. Măi fiilor, nu toate au fost scrise în carte. Credeți voi ce vă spun Eu? Și ce n-a fost scris în carte? Iată, cele ce vi le-am dat și vi le dau Eu acum de știre n-au încăput în carte, n-au încăput în om și peste om, n-ar fi încăput cartea pe pământ, adică omul n-ar fi voit așa, precum nici azi nu voiește. Dar azi, Eu îi fac cunoscut omului de peste tot deslușirea poruncilor dumnezeiești și îl învăț pe om cum să fie viu și îi spun prin tine, Israele al cuvântului Meu.

Israele, pe tine cum te-am învățat? Te-am învățat ușor, și te-am luat nu cu prima poruncă, ci cu ultima te-am luat, și vreau să ajung cu tine până la cea dintâi, până la cea de sus, tată. Acum două mii de ani am învățat deosebit pe apostoli și le-am spus de toate, dar le-am vorbit în multe pilde, măi fiilor, aducându-le vorbă de taina împărăției lui Dumnezeu în om și pe pământ, și apostolii au scris cartea Mea și au dat-o oamenilor, dar oamenii nu cunosc cartea Mea, nu citesc în ea și nu cunosc. Ei citesc în ei, nu în ea, și de aceea nu cunosc. Oamenii scriu cărți, scriu ei cărți, și cartea Mea nu mai este peste oameni. Până și oamenii care se zic învățători de la Mine peste lume scriu cărți despre Dumnezeu, dar aceste cărți n-au puterea să mărească iubirea și împlinirea lor întru poruncile lui Dumnezeu. Citește omul învățături, citește cărți și își hrănește mândria de a cunoaște, și tot nu-L cunoaște omul pe Dumnezeu, căci una este ca să faci și să-L cunoști pe Dumnezeu: să îplinești poruncile Lui și să te lepezi de tine și să-ți iei crucea și să mergi cu Domnul. Iată, învățării veacului, care nu se învață pe ei înșiși, aceștia n-au putere să învieze pe om, și Eu nu-i cunosc pe aceștia, Eu nu știu de unde sunt aceștia, și aceștia se vor îngrămădi să-Mi spună: *«N-am învățat noi în numele Tău în piețe? N-am făcut noi semne și minuni? N-am scos noi pe demoni în numele Tău și n-am vindecat în numele Tău?»*. O, tată, cine sunt aceștia? Aceștia sunt cei ce cunosc legile Mele, dar întru ele nu trăiesc și nu se ating de ele, ca de ceva oprit, și aceștia au vină că au știut și au luat, și li se va cere ce au luat, și iată, aluatul lor este fățarnicia, și M-am sculat, tată, să judec fățarnicia și s-o dau de gol, că n-o mai pot purta. Nici pământul nu mai poate purta atâta fățarnicie. Fărădelegea celor care nu știu ce trebuie să facă e mai ușor de suportat decât fățarnicia. Trei ani de zile am mers să caut rod în via Tatălui Meu și n-am găsit nimic nici atunci, căci biserica Mea, nici atunci, nici acum nu are unde să-și plece capul, precum nici Eu nu am avut, iar biserica înseamnă adevăr, nu fățarnicie.

Măi fiilor, vestiți întoarcerea Mea, vestiți împărăția Mea, împărăția cerurilor pe pământ. Eu de aceea am lucrat tainic această lucrare; altfel n-o puteam lucra. Și acum vestiți acest hotar dintre moarte și viață, căci chem omul de la moarte la viață. Vestiți cuvântul acestui început nou, căci piatra aceasta are scris pe ea Alfa și Omega, după cum cuvintează profeția cea pentru vremea aceasta, și nici o carte nu mai poartă aceste semne. Semnele acestea Mă însoțesc acum pe Mine, Cel întors din cer prin cuvânt, și așa este scris despre Mine, așa am spus: *«Eu sunt Alfa și Omega»*, și așa este, fiilor, și așa să vestiți cerul și pământul. Eu trebuie să fac și ceruri noi și pământ nou. Cu cei iubiți lucrez într-un fel această lucrătură, iar cu cei nelegiuți lucrez în alt fel.

Bucurați-vă că numele vostru este scris în această carte, și să lucrați în numele Meu cu vestirea aceasta, cu hotarul acesta. Este hotarul dintre zi și noapte, măi fiilor, dintre cer și pământ, dintre moarte și viață, și fericite vouă, celor ce înțelegeți cele vestite acum de Mine, Domnul Dumnezeu vostru.

Tot cerul se strânge când Eu vorbesc lui Israel, ca să afle cei din cer tainele lui Dumnezeu. De aceea, tată, te iubește pe tine cerul; nu pentru că meriți, Israele, ci pentru că Eu vorbesc cu tine. Mănâncă cerul la o masă cu tine, Ierusalime, și se bucură Avraam întru plinirea făgăduinței făcute peste el. Mai e un pic, și Îmi dau vâlul în lături și vor rămâne descoperite cele ce nu se văd.

Se binecuvintează lucrarea de vestire a cuvântului lui Dumnezeu. Să ia lumea și să guste, și să i se vestească lumii, ca să nu vin pe neștire. Se binecuvintează vestirea României. Să vină la masa Mea România, la masa credinței, ca să nu vin și să găsesc și în ea necredință. Cu dor am dorit să vestesc, și apoi să împlinesc, iar vouă, celor ce vestiți, celor ce dați ființă cuvântului rostit de Mine peste pământ, vouă vă dau putere și sănătate și duh de mulțumire de la cer, și pace, tată, vă dau.

Măi fiilor de la iesle, cercetați mereu fructul păcii Mele în voi și între voi, că am încă multe să grăiesc, tată. Voi avea Eu grijă, că iată, se ivesc rupturi, și nu se poate așa ceva. Eu voi îngriji de toată pacea și de toată mulțumirea voastră întru Mine, dar voi fiți străjeri ageri, că vremea este la hotar. Întăriți zidurile și stați întru învățătura Mea și nimic din ea să nu fie uitat.

Toți copiii lui Israel să întărească pacea din grădina cuvântului Meu. Voi coborî o lecție pentru această lucrare de pace, și să se lase împlinitor tot fiul Ierusalimului și să fiți primiți de Israel în numele Meu. Păstrați-vă statura în care sunteți așezați de Dumnezeu, pentru că nu voi ați luat, ci Eu v-am dat și v-am încredințat. Nu vă abateți cu nimic din lucrarea cea cu înfățișare dumnezeiască, pentru că Eu, astăzi, așa M-am așezat ca să lucrez. Altădată erați timizi, tată, și știți de ce vă spun așa, dar acum păstrați în voi statura Mea cea de acum. Vremea este să fie tare bună întru toate și întru toți, dar cine n-a stat la albit și la curățit, acela e încă în lucru, e încă slab și îmi încurcă puterea Mea din Israel. Lucrați cu cei mai tari, și deosebiți-i pe cei tari cu credința și cu umilința, căci Eu v-am dat via Mea. Lucrați ca Mine în vie, măi fiilor. Eu sunt vița din vie, iar voi să fiți mlădițe sănătoase și să lăstăriți din viță, tată. De la smochinul din vie n-am găsit rod, dar vița de vie a purtat rod, și am lăstari, și am înnoit tot ce era de înnoit, și am lucrat din Mine, măi fiilor, și mare este taina aceasta. Voi sunteți născuți din Domnul prin cuvânt, și v-ați lăsat creșcuți, și nimeni să nu disprețuiască creșterea voastră. Tineretea voastră să n-o disprețuiască nimeni, căci înțelepciunea este de la Mine, nu de la voi; este de la harul care vă umbrește pe voi, și în care stați. Învățați pe Israel să nu caute semne, și să caute să fie credincios Israel și să-și îplinească statura întru Hristos, căci Domnul în curând Se va lăsa descoperit prin fiii Săi cei tari.

Nimeni să nu disprețuiască ce am făcut Eu, și vino, Ierusalime, spre ascultare, că fără de sfințenie, tată, nu vei vedea pe Domnul. Eu îți cercetez, Israele, și mintea, și vorba, și voința, și credința, și odihna ta întru Mine, și odihna Mea întru tine, și voi lucra întru dreptate, că Eu te-am învățat cum să stai tu înaintea Mea la venirea Mea.

Această lucrare pune sfârșit proorociei mincinoase și capilor ei, că Eu vin curând, și nimeni nu va avea cuvânt de adăugat sau cuvânt împotriva. Eu vin curând peste toată făptura, și toate cele ce așteaptă se vor bucura, că de mult așteaptă. Așteaptă Avraam, fiilor. Eu vin descoperit în curând. Curând, curând Eu vin.

Pace vouă, și pregătire vouă în toată vremea, fii ai Ierusalimului! Pace vouă, și lucrare de veghe să aveți înaintea Stăpânului vostru! Eu vin, și cu Mine vine plata cea de la Mine. Amin.

Duhul Meu Se odihnește în voi, că Eu am înviat în voi și mult am așteptat această lucrare în om. Să se bucure Israel de această minune și să stea Israel la gura râului vieții și să bea cu ascultare și nu fără de ascultare. Cine ascultă, de Mine

ascultă, și Mă voi arăta lui, căci plata Mea este cu Mine, și cuvântul Meu a înviat pe pământ, a înviat în om, a înviat în voi, căci voi l-ați împlinit.

Eu cuvintez deasupra voastră, și fiți mereu atenți, că am încă multe să vă spun, și minunate sunt toate cele ce vor fi aduse. Amin, amin, amin.

21 noiembrie/4 decembrie 1994

Sărbătoarea de trei ani de la târnosirea Sfintei Sfintelor Noului Ierusalim

Proorocie împlinită: zidirea Bisericii Noului Ierusalim. Irineu, alesul Domnului, se va bucura de ziua ridicării lui

Eu sunt Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt, iar piatra aceasta de nou Ierusalim este mărturia lucrării cuvântului lui Dumnezeu.

Eu las cuvânt în carte în ziua aceasta. Se scrie în carte trei ani de la sărbătoarea pecetluirii cu legea sfințeniei a Sfintei Sfintelor bisericii Noului Ierusalim. Această sărbătoare s-a pecetluit în cer și pe pământ, și nimeni în cer sau pe pământ nu poate desființa hotarul acesta dintre vremuri. Această piatră este hotarul dintre lumină și întuneric, dintre moarte și viață, dintre început și sfârșit. Această piatră este împlinirea cea pentru scoaterea deasupra a Cuvântului lui Dumnezeu, Care a grăit acoperit patruzeci de ani; este piatra jertfelnicului Sfintei Sfintelor și are scris pe ea Alfa și Omega. Eu, Domnul, am scris pe ea Alfa și Omega, și adevărată este această taină.

Eu, Domnul Iisus Hristos, grăiesc de pe această piatră și spun așa: acest așezământ întocmit de cuvântul Meu și de mâna Mea, care este în lucru pe pământ, nu se va clătina la nici un fel de furtună, pentru că Eu, Domnul, așa am zis prin această lucrare, încă din vremea lui Verginica; am spus: «*Israele, ține minte la semnul Meu, căci cu un ceas mai înainte de a se închide ușa bisericii, vine Domnul, Israele*». Și iată împlinirea, căci ușile bisericii se închid și cad, dar Eu vă spun că s-au și închis, că au și căzut de mult, și Eu sunt venit la tine, Israele, și am întocmit piatră nouă, jertfelnic nou, altar nou din care Eu, Domnul, stau și cuvintez peste pământ.

Mă uit bine la vremea cea de acum trei ani și vă văd pe voi, martorii Mei, în jurul acestei taine, căci taină este această zi, fiindcă lângă voi am avut un martor din biserica cea din lume și i-am dat o folosință în lucrarea Mea și l-am scris pe piatra vremii, și vremea mărturisește și pe acest martor. El a fost martor dintre cei din biserica din lume, iar voi ați fost martori din biserica lui Iisus Hristos, și este scris dedesubtul acestei pietre numele lui de martor al vremii de acum.

Iată, azi, ziua de doisprezece decembrie, acum trei ani, s-a întocmit cuvântul de sfințire și de pecetluire a Sfintei Sfintelor Noului Ierusalim; trei ani de când Eu, Domnul, Mielul lui Dumnezeu, M-am lăsat pe acest altar și M-am împărțit vouă, celor ce ați fost martorii acestor zile, iar Eu, tată, vă folosesc pe voi martori ai Mei înaintea lui Israel cel de azi, cel cu care Eu grăiesc de patruzeci de ani. Martorul cel din biserica din lume dă acum să clatine de la locul ei pecetea acestei pietre, dar vai, această piatră este întocmită pe cuvântul Meu și stă pe cuvântul Meu, nu pe cuvântul lui. Acest martor care se teme de oameni a pățit mai rău ca Petru, care s-a lepădat de Mine atunci. Iată-l și pe acesta de acum. I-a fost frică de om și a dat să spună că nu sunt Eu această piatră, și a dat să spună că-și ia numele de pe această piatră, și a dat să spună

că s-a rugat la Mine pentru zdrobirea pecetii puse de Mine peste această grădină. Dar cine, tată, l-a auzit dacă s-a rugat? Și unde s-a rugat? Și cum ar putea fi adevărat așa ceva? Eu, Domnul, nu-l voi zdrobi, dar îl voi face să mărturisească cu disperare taina acelei zile în care Eu l-am avut martor întru pecetluirea cu legea sfințeniei peste piatra aceasta. El nu este mai mare ca Mine, dar vai celor ce l-au adus pe acesta să rostescă acum cuvinte necunoscute în cer și pe pământ! Eu sunt mare, tată, și Îmi am odihna peste acest munte așezat în mijlocul României, iar voi sunteți martorii Mei și străjeri de la Mine. Nu vă clătinați nici la cea mai mică furtună, că Eu rostesc acum peste furtună și zic: taci și te liniștește și retrace-te înspre izvorul tău și să nu suflă, căci Eu sunt Domnul, Care am făcut semn și hotar și lege pentru toate acum!

Iată, se prăbușesc oamenii bisericii izbindu-se în această piatră, iar pe martorul cel din biserică, cel care a fost martorul Meu împreună cu voi, îl voi păstra ca să Mă cunoască și să vadă că Eu sunt Dumnezeu și Mă odihnesc peste acest așezământ. El se luptă să nu mai creadă în Mine prin această piatră; se luptă, dar în zadar se luptă. Dă să se țină de mărirea pe care o are de la Mine, dă să se bizuie pe puterea lui de apostol, dar puterea apostolului este a Mea, și Eu nu lucrez cu puterea Mea împotriva Mea. O, dacă el nu mai crede în Mine prin acest așezământ, măcar în cuvântul Meu să creadă, căci Eu sunt Cuvântul, și se vede în cuvânt că Eu sunt, dar el nu mai are cuvântul Meu, el nu mai mănâncă așa ceva, că e pândit de toți cei necredincioși din biserică, și se uită toți mereu la el să nu cumva să mai bage ceva în gură din hrana cuvântului Meu. Stăruieți cu iubire și cu gânduri miloase înspre el și înspre Mine, Domnul, ca să-i pregătesc o zi de milostivire, dar greu mai Îmi caut loc pe lângă el, greu, tată, greu de tot. El și-a ales coroana în schimbul cuvântului Meu și nu mai vede calea cea plăcută Mie, și iată, vă spun că el pe altă cale nu poate veni la Mine, de vreme ce piatra aceasta mărturisește calea lui pe calea lucrării cuvântului Meu. Voi porunci îngerului Meu ca să-l ocrotească până ce va fi întors din spate și va sta înaintea Mea rușinat și aplecat și umilit. Tată, el nu mai are pace, chiar dacă el zice că are, căci Eu mereu îl zdruncin și nu-l las în pacea lui. El tânjește după voi, dar n-are pe unde veni la voi, căci singur și-a blocat calea, dar Eu ies mereu înaintea lui cu voi și cu lucrarea Mea, și îl voi zbuciuma până ce-și va plăti toată datoria, pentru că Eu l-am pus să stea mare pentru Mine, nu pentru lume, nu pentru omul minciunii, ci pentru omul care pe toate căile duce cu el cuvântul lui Dumnezeu și poruncile lui Dumnezeu.

Se binecuvintează ziua de sărbătoare de azi, că azi este sărbătoare cerească cu voi, sărbătoare de aducere-aminte a Paștelui cel nou pe care l-am mâncat cu voi în ziua pecetlurii pietrei celei noi când Eu, ca un Miel ceresc, M-am lăsat pe această masă întocmită la cuvântul Meu. E mare, tată, ziua aceasta de sărbătoare. Verginica este purtată pe aripi de îngerai de jur împrejurul acestui așezământ ceresc.

Bucură-te, Israele! Dar cum să te bucuri când tu nici nu știi bucuria aceasta? când tu, tată, nici nu știi ce este sub această pecete? Bucură-te, Israele care știi, căci nu mai e mult, și toate vor fi mărturisite, că a venit vremea să-ți mărturisească ție Dumnezeu tot ce n-ai putut tu purta. Mai e un pic, și vei vedea lucruri și mai mari, și iată, tu, Israele, nu le știi nici pe cele de până acum. De aceea zic mereu: îmbracă-te frumos, îmbracă-te cerește, Ierusalime, poporul Meu. Ia pe tine veșmânt de om nou și nu umbla neatent, ca nu cumva să te mai murdărești, tată. Vin zile mari și frumoase; tu să nu fii

fugar din pricina hainei sau din pricina inimii sau din pricina făptei tale. Tu să fii cu Mine, tată, cu Mine, Ierusalime, poporul Meu, căci Eu voi deschide porțile și Mă voi uita cum ești îmbrăcat, cum ești pregătit.

Binecuvântată să fie taina zilei de azi, și neclătinată să fie de la locul ei, iar tu să serbezi Paștele acesta, Israele, căci ziua aceasta de Paști nou este așezată lângă ziua de înălțare la cer a lui Verginica. Iată, Ierusalime, acolo unde e Verginica, acolo e și ziua aceasta; Verginica și zilele ei, tată; Domnul și Ierusalimul Său cel iubit; Domnul și Paștele Său cel nou, întru împărăția Tatălui Meu, căci tu, Ierusalime, ești împărăția Tatălui Meu. Amin, amin, amin.

29 noiembrie/12 decembrie 1994

Sărbătoarea sfântului apostol Andrei

Pildă de preoție adevărată. Preoții lumii vând pe bani Trupul și Sângele Domnului. Domnul grăiește cu preotul Nicu Gabriel.

Cuvântul Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh întocmește sfat și lucrare de cuvânt peste Israel. Binecuvântat să fie sfatul Domnului și lucrul cel din Israel.

Pacea Mea v-o dau vouă, celor adunați acum la sfat cu Mine; voi cu Mine, și Eu cu voi, tată, că nu mai este om care să Mă iubească astăzi pe Mine, și nu mai este nimeni cu care să vorbesc Eu, Domnul.

Iată, vin cu harul Meu ca să-l pun peste voi, fii lucrători în Israel. Pe vremea lui Israel cel după trup, a pus Moise din număr în număr lucrători, a pus mulți lucrători, a pus după numărul lui Israel, și apoi, duhul lui Moise s-a coborât peste cei mai de seamă lucrători, și aceia au început a prooroci și a lucra peste Israel cu lucrul Domnului. Pe vremea aceasta am început cu voi ca să-l întocmesc pe Israel cel ce a fost făgăduit lui Avraam, măi fiilor, dar de data aceasta trebuie să lucrăm numai bine și cu mare credință în cuvântul lui Dumnezeu, și cu mare atenție la lucru, căci vai, dacă ceva din lucrul Meu s-ar strica în vremea aceasta, că vremea e pe sfârșite, tată.

V-am adunat, măi fiilor. Am spus cu cuvântul, și cuvântul v-a adunat. Facem sfat pentru ordine la lucru, pentru ca să vă asemănați la lucru, să vă asemănați cu Mine, și între voi să vă asemănați în lucru, dar pentru asta trebuie să vă strângeți mai des și să vă sfătuiți despre toate câte sunt de lucrat peste Israel; să vă adunați ca să vă deprindeți cu lucrul cel bun, cel la fel cu Mine. Fiți atenți cum lucrați în lucrul Domnului, că nu trebuie, tată, să amestecați cuvintele cerești, cuvintele creștinești, cu cele din lume, că asta supără Duhul Meu. Eu am spus să nu vă mai uitați peste hotar și să nu știți nimic despre lume și din lume, și voi să vă hrăniți cu cele din cer, tată. Stăruiesc mult pe lângă voi, iubii Mei, că până acum n-am avut așa lucru peste acest popor. O, și iată ce popor firav avem! Să-l facem să creadă, să-l facem apoi să asculte de legile vieții, de legile sfințeniei, să-l facem să nu se răzvrătească așa cum s-a răzvrătit Israel asupra lui Moise și a lui Aaron; să-l ajutăm pe poporul acesta, că Eu, tată, nu mai am alt popor martor al cuvântului Meu în vremea aceasta. De aceea stăruiesc în sfatul de azi să vă învăț să nu mai amestecați cuvintele creștinești cu cuvinte ca în lume, că iată, dracul dă încă să intre prin cele ce vorbiți.

O, tată, trebuie să fiți deștepți, musai trebuie să fiți deștepți și plini de Duhul Meu și atenți la Mine și unul la altul, ca să semănați cu Mine. Dar pentru asta vă trebuie aducere-aminte la cele ce am spus Eu ucenicilor Mei de

atunci, că așa le spuneam: «Să nu numiți pe nimeni tată pe pământ, că Tatăl vostru este în ceruri, și Unul este. Să nu vă numiți învățători, că Unul este Învățătorul vostru. Să nu voiți să fiți mari și să împărățiți, iar cel ce se voiește mare, acela să fie slugă tuturor, slugă și nu stăpân, lucrător și nu stăpânitor, pildă făcându-vă turmei», și apostolii Mei așa au făcut; ba au fost înjosiți peste tot, și de lume, și de biserică, și lucrau cu răbdare, și ca Mine lucrau și sfătuiu și nu forțau, dar ei erau pildă de împlinire în cele ce cuvântau în numele Meu.

Regele Irod, de teamă să nu piardă tronul și stăpânirea, s-a ridicat să omoare pe cei mici, printre care eram și Eu copil atunci, că el aflase de la magi că Eu voi fi Împăratul lumii, dar Irod cel negru n-a înțeles că împărăția cea din cer nu are nevoie de cea văzută, de cea peste care stăpânește omul. Așa și preoții de azi, care s-au așezat să stăpânească și nicidecum să se facă pildă turmei, se tem ca nu cumva să-și piardă stăpânirea peste lume, ca nu cumva să piardă laptele supt de la truda omului cel necăjit pe pământ, că omul de azi e pe pământ, nu este în cer, și e necăjit și nu vrea să nu mai fie necăjit. Așa au fost mereu oamenii; au tras de viață, de parcă ar fi fost să nu mai moară, bietii de ei. Așa și azi, și nimeni nu se mai oprește să gândească la întâlnirea lui cu Dumnezeu. Omul de azi s-a făcut zmeu, și se zbate să aibă și să facă, și uită ce este omul, căci omul este o suflare. O, și mult am iubit Eu pe om, dar n-a înțeles omul pe pământ, și Eu, tată, sunt fericit că te am pe tine, Israele, și te păzesc, tată, în toată vremea, și te țin în palma Mea și Mă bucur de tine când te văd cu tragere de inimă și cu inima ta în inima Mea.

Iată, tată, ce vă spun Eu vouă, și voi să spuneți lui Israel. Nu e bine să spună creștinul cel cu dragoste de Dumnezeu, nu e bine să spună: „Doamne, să fii Tu în inima mea“, ci e mai bine să spună: „Ajută-mă, Doamne, să fiu și eu în inima Ta“. Tată, să nu spui: „Domnul e în inima mea“, și să spui: „Eu sunt în inima Domnului“. Această taină este cu înțeles adânc, măi fiilor, căci iubirea nu se dăruie decât pe sine și nu ia decât de la sine. Când iubirea vă crește, ea vă curăță de cele uscate din voi, ca să puteți deveni o bucată din inima Mea, măi fiilor. Chiar dacă potecile iubirii sunt anevoioase, voi să-i urmați chemarea, tată, și să-i dați crezământ dacă ea vă spune să vă așezați pe cruce și să vă dați ei jertfă. Eu am spus popoului Meu să se așeze pe cruce, ca și Mine, și poporul Meu n-a înțeles de chemarea aceasta, n-a înțeles ce înseamnă să te lași crucificat în numele lui Iisus Hristos, Care S-a dăruit pe Sine omului.

Iată, fiilor, ce deosebire mare: una este să fiu Eu, Domnul, în inima ta, și alta este să fii tu în inima Mea, o parte din inima Mea, măi fiule din Israel. Eu sunt în inima ta, dar nu sunt mereu, căci inima ta mai trage și la tine, și ca tine, și atunci Eu sunt lăsat afară din ea. Dar în inima cea trupească, e greu de Mine în așa adăpost, și de aceea am rostit Eu și am zis: «Fiule, dă-Mi inima ta». N-am zis ca să stau Eu în ea. Ți-am cerut-o ca s-o iau și ca s-o ascund în inima Mea, unde nu mai moare, precum nici Eu nu mor. Fii atent, fiule lucrător, că Eu te-am învățat azi taina aceasta. În inima ta ești tu, dar în inima Mea sunt numai Eu, Domnul.

Mare este taina cuvântului biserică. Fiilor, inima Mea este biserică. Aceasta înseamnă biserică și nimic altceva nu înseamnă biserică. Vino, fiule, în biserică aceasta, al cărei cap și a cărei inimă Eu sunt.

Iată, fiilor lucrători, strig prin voi peste Israel și zic: Israele, dă-Mi, fiule, inima ta, ca s-o iau și s-o așez în inima Mea. Eu sunt viața, fiule, și v-am dat-o vouă, v-am dat vouă Trupul și Sângele Meu, inima Mea; Eu sunt viață fără de

moarte în fiecare zi, cu fiecare zi. O, fiule, cum de n-ai putut tu să te lași plămădit de mâna Mea ca să te fi luat în inima Mea și să vezi ce n-ai văzut și să știi ce n-ai știut? Iată, azi, nu știi ce lucrez Eu. Ți-am vorbit, Israele, de viață fără de moarte, și tu nu știi ce este această viață. Ți-am promis de mult să-ți dau acest dar, și iată, azi tu nu-l ai. Tu nu te-ai smuls din lume, tu nu te-ai pus pe cruce, tu nu te-ai dat Mie așa cum M-am dat Eu ție, și iată, tu vii la masa Mea și încă nu știi ce este masa Mea. Masa Mea sunt Eu, Israele. Mă așez pe masă ca să Mă dau spre hrană și spre viață ție, spre viață fără de moarte, și tu, Israele, nu te-ai lăsat vindecă la ochi și la inimă. Ochiul tău trebuia și trebuie să vadă cele ce nu se văd. Eu sunt venit cu taine mari și nu pot să ți le descopăr, pentru că nu te-ai lăsat pe cruce, ca apoi să înviezi prin cruce și ca să vezi apoi dincolo de cele ce se văd. N-am avut, Israele, în tine decât trupuri, fiule. Am și Eu trup, dar Eu Mi l-am răstignit în numele Tatălui Meu, și apoi M-am împărțit la cei săraci. Răstignitorii Mei M-au pus pe cruce, și Eu am stat să Mă pună, fiule. Dar pe tine te pun Eu pe cruce, și nu te doare așa cum M-au durut pe Mine rănile trupului și cuiele și spinii. Pe tine nu te dau pe mâna răstignitorilor. Cu tine este altfel, și tot nu te lași ca să fii ca Mine și cu Mine, Israele, poporul Meu. Răstignitorii M-au dat pentru cei ce cred în Mine, dar ei n-au știut ce au împlinit. Așa și preoții de azi, tot răstignitori sunt pentru Mine, dar ei fac altă răstignire, mai dureroasă pentru Mine decât cea de atunci.

Te duci, creștine, la biserică și îți dă preotul Trupul și Sângele Meu, și preotul este răstignitorul Meu și tu nu crezi ce-ți spun, și nu pot să vorbesc cu tine durerea Mea. Alta este să Mă iei pe Mine din mâna unui răstignit, și alta este să Mă iei din mâna unui răstignitor, căci preoții care stau peste lume, aceia Mă răstignesc cu faptele lor și nu stau cumiți ca omul răstignit, care, pe cruce fiind, nu poate curvi, nu poate fura, nu poate înșela, nu poate ucide și, ca unul ucis, nu poate face rău. Omul care se cheamă că stă pe cruce, acela își răstignește trupul și poftele și patimile trupului, acela este un răstignit. Din mâna unuia ca acela trebuie să vină la tine Trupul și Sângele Meu, nu tot de la răstignitorii Mei, măi Israele. Răstignitorii Mei de atunci, nu L-au cunoscut pe Fiul lui Dumnezeu, că n-au crezut în El, dar preoții de azi, care s-au dus să ia preoție, aceia, chiar dacă nu cred în Mine, s-au dus să ia, în numele Meu, Trupul Meu și să-l junghie și să-l vândă lumii pe bani, măi Israele. Du-te tu la spovedit și la împărțit fără să-i dai bani preotului, că nu-ți dă ce are el de vânzare. El de vânzare M-a luat, și nu de altceva, și cu banii pe care-i ia de la tine pentru vânzarea Mea, ce face preotul cu banii aceia? că nu-i pune pentru biserică, fiindcă biserică înseamnă tu și Eu, Eu și tu, și săracul cu duhul, și cel ce plânge, și cel prigonit, și cel curat la inimă. Dar biserică de azi este peșteră de tâlhari, ca și atunci, este locul unde sunt vândut Eu pe bani, ca și atunci, și preotul ia bani pe Mine și își face gustul patimilor sale și își face împărăție din fiare vechi și din deșertăciune, și preotul este răstignitorul Meu, nu este răstignit ca și Mine, și lumea se înșală și se încântă, că zice că preotul o duce la groapă când moare. Da, la groapă o duce și atât, și de la groapă mai încolo n-o mai poate duce, că nu este călăuză bună preotul de azi. Preotul trebuie să lumineze cu viața lui întru Mine, dar nu așa ce se întâmplă azi cu această ceată de răstignitori.

Eu, tată, mereu trebuie să vă aduc pe masă Scriptura aceea care spune: «Cei ce sunt ai lui Hristos, aceia și-au răstignit patimile și trupul și poftele trupului și umblă în duhul», și numai aceia sunt ai lui Hristos. Ceilalți nu au cum să lucre-

ze ceva din Hristos. De aceea, Israele, te-am pregătit și te-am ridicat dintre oamenii lumii ca să încep cu tine biserică după asemănarea Mea, că Eu sunt capul bisericii, Cel spre hrană vie, Cel spre viață fără de moarte. Cei ce sunt ai lui Hristos nu stau la masă cu cei fără de lege, iar în biserică lumii se adună tot felul de trupuri care cu faptele lor răstignesc și iar răstignesc pe Fiul lui Dumnezeu, Care a dat numele Lui oamenilor, l-a dat ca să-l poarte, căci creștin înseamnă Hristos, și cine mai poartă numele Meu? Iată, creștin înseamnă Hristos, măi fiilor.

Israele lucrător, trebuie, tată, să îndeletnicești pe Israel, să-l pregătești pentru răstignire deplină, măi fiule lucrător, așa cum a fost omul cel de la început, curat și lucrat de Dumnezeu. Să-l înveți pe creștin să iubească sărăcia și cu duhul, și cu trupul, și cu haina, și cu hrana, și cu pofta, și cu pasul. Numai așa, creștine, tu nu vei duce lipsă de nimic în lume, numai dacă vei iubi acest fel de sărăcie pe care trebuie s-o aibă creștinul lui Iisus Hristos. Și fiți atenți, că apostolii Mei adunau ajutoare pentru cei sfinți, adică pentru cei săraci din fiii bisericii.

Fiți atenți și băgați bine de seamă, voi, păstori și lucrători, că sunt lipsuri mari, și sunt săraci în biserică aceasta a poporului Israel. Până acum, altfel a lucrat Israel. Israel aducea plocoane și jertfe Domnului, acolo unde știa el că e ușa Domnului. Dar ușa Domnului este săracul cel dintre voi, măi fiilor, săracul, și nu tot cel ce are. Nu unul să aibă două pâini, și altul nici una; nu unul să aibă doi bani, și altul nici un ban pentru ca să poată merge, căci ca să mergi azi, trebuie să plătești, tată, și ca să mănânci azi, trebuie să ai ce. Uitați-vă mai bine, măi păstorilor și măi apostolilor, dar să fie din biserică cel ce e lipsit în biserică, să-l faceți să fie biserică cel ce s-a apropiat să fie cu noi. Stați în sfat, tată, și ochiul vostru pe care l-am pus să se uite în Israel, să fie ochi ager și să lucreze în numele dreptății, măi fiilor iubiți și aleși și credincioși la lucru. Să nu aveți pretenție la lucru cum că voi sunteți lucrători. Să nu dați cu coatele în lături ca să vă faceți loc vestit și ales la masa aceasta. Nu așa să fiți voi, tată. Voi să fiți pildă de împlinire și de smerenie și de jertfire înaintea lui Israel și să vă spălați de bubele vechi, că Israel le vede și se smintește și cade Israel. Aud glasul dureros al lui Israel cel schiop, că a văzut că și cei mari calcă schiop, și se simt că Eu le fac lor nedreptate. De aceea vă rog, măcar să fiți blânzi, cei ce aveți urme vechi și greșite, că iată, Israel se scaldă în aceeași zeamă, tată. E mare lucru să fie păstorul și lucrătorul pildă înăuntrul bisericii lui Hristos, căci când te vede Israel pe tine, lucrătorule, că nu ți-ai curățit de la tine uscăciunile și mila cea dăunătoare, Mă învinuiește pe Mine că fac nedreptate peste turma aceasta, dar sprijiniți-vă unul pe altul duhovnicește, ca să nu aveți lipsuri întru Mine, ca să nu vadă Israel și ca să moară Israel. O, tată, niciodată nu M-am îndurat să-ți spun rana Mea din Israel, care este făcută de tine, și am zis să înțelegi tu și să vii să-Mi spui că nu lucrezi ca Mine, și să mărturisești, ca nu cumva pentru schiopătarea ta să fiu Eu învinuit în Israel și să zică Israel că Eu omor pe fiii lui. Că n-ai vrut, tată, să faci ce ți-am spus Eu, ca să dai din inima ta mila cea dăunătoare și ca să nu mai pui mâna pe tăciuni, că după aceea se ia de pe mână pe față, și Israel te vede cu tăciuni pe mână și pe față, măi lucrătorule care stai în numele Meu înaintea lui Israel. De ce nu te rupi, tată, de lângă cei răi, de lângă cei ce nu sunt curați, de lângă cei ce nu sunt cu Mine? Sau de ce nu-i rupi pe ei de lângă tine? De ce nu faci hotar între tine și ei? O, fii atent, puțin aluat dospește toată frământătura, măi fiule ales ca să te dau de pildă înaintea lui Israel. Eu ți-am spus de

mult toate acestea, și voi ruga pe fiii cărții ca să scoată din carte și să-ți arate că Eu ți-am spus, și tu n-ai împlinit ca să te așezi întru nefățarnicie, tată. Fățarnicie este acea lucrare pe care tu o spui, dar pe care tu nu o faci, căci Eu așa am spus: «*Depărtați-vă de aluatul fățarniciei*».

Te-am adunat în sobor, fiule lucrător, numit de Mine lucrător, așa cum l-am numit pe Moise și așa cum am numit pe mulți din poporul lui Moise. O, ce puțini am cu adevărat în picioare! Te-a stricat școala pe care ai învățat-o la un loc cu lumea, creștine tată, și tu n-ai vrut să crezi când îți spuneam Eu că școala din lume nu e bună pentru creștinii Mei din Israel. Eu am voit să-l scot bine din lume pe Israel, dar el n-a vrut tot așa. Și iată, urmele de la școală sunt pe tine, Israele, și nu ți le pot curăța, că sunt adânci, tată.

Să nu vă mirați voi, cei din Israel, să nu vă mirați de această copilă a Mea pe care Eu am pus-o întâi între lucrătorii cei ridicați acum. Pe această copilă a Mea am pregătit-o de mică, și am spus celor ce o creșteau să o tragă deoparte din școala din lume, și ei au ascultat și au pus-o deoparte, și ea n-are urme de felul acesta. Nu e totul să fii deștept, și totul este să fii curat și fără vină de la lume, și dacă ești așa, ești iubit de Dumnezeu, și Domnul te face deștept, și te numește înțeleptul Său. Vorbesc de copila aceasta ca să vă dau vouă să înțelegeți cum îl scoate școala lumii pe om din planul lui Dumnezeu. Această copilă este azi bucuria Mea, că a crescut sub crucea Mea și am făcut-o împărțitoare de hrană cerească peste Israel. S-a tras din școala lumii încă de micuță, și a stat la școala Mea, și stă la școala Mea, și o dă și altora, și este învățătoare cu școala Mea, tată. Să iubiți și să ascultați cuvântul ei, că ea ascultă cuvântul Meu, ea lucrează așa cum vreau Eu, cu prevederea în față. Eu îi voi da mereu blândețe și răbdare și sprijin, căci ea stă cu bucurie și sub lucrarea muștrării Mele când Eu lucrez până și cu muștrare peste ea. Scris este: «*Fiul cel fără de muștrare este socotit fiu din desfrânare și nu are legitimitatea Mea*». Ea când găsește de la Mine muștrare se așează să îplinească și să vadă și mai bine, și așa stă ea mereu la școala învățaturii Mele. Învăătura Mea nu iese din lucrare cu iubire, ci din lucrare cu învățătură, cu muștrare și cu îndreptare. Este o vorbă lumească și trupească, și spune așa vorba aceea: „*Cine vrea să-și crească bine pe copilul său, acela trebuie să nu-și sărute copilul nici dacă-l iubește cu mare patimă, sau să-și sărute în somn, când copilul doarme și nu vede că-l sărută tatăl sau mama sa*“. Așa și Eu fac, și înțeleaptă vorbă este vorba aceasta, și înțelept este omul care înțelege această lucrare. M-am uitat patruzeci de ani la fiul acestui popor, că n-am putut să fac nici o treabă cu el dacă nu-l mângâiam și nu-l sărutam și nu-l lăudam mereu. Mă uitam că nu se temea când Eu făceam așa cu el, nu se temea de Mine, ba mai prindea și curaj, până ce s-a așezat în el pretenția. Avea pretenție ca să Mă port cu el cu mângâieri și cu sărutări și cu laudă și cu binețe în calea lui, iar calea Mea în el nu-și făcea loc, măi fiilor. Iată de ce am iubit Eu pe această copilă. Am iubit-o și am ales-o pentru că M-a lăsat să-Mi fac cale în ea cu calea Mea, și Eu o iubesc, și Verginica o iubește și și-a dobândit-o de fiică și de nădejde în lucrarea sa peste Israel.

O, fiică a Domnului, să iubești, tată, slujirea aceasta, și Eu îți voi da răbdare și duh treaz, și voi privi mereu spre ruga ta și spre veghea ta. Folosește-te de alte mâini pentru cele ale slujirii și îngrijirii trupului, căci ți-am dat pe surioarele tale. Ți le-am dat înapoi, iar tu să te îngrijești de sufletul poporului Meu, de inima poporului Meu, și să fii ajutată de toți lucrătorii Mei și de tot poporul Meu. Și să spui, tată, la popor să nu fie rău, să nu fie popor cu păcate și cu încurcături, că po-

porul acesta este pomenit în fiecare zi înaintea Mea, este înfățișat înaintea Mea prin jertfelnicul cel de foc, așezat de Mine, și prin fiii cei de foc, care stau înaintea Mea. Să învățați poporul să fugă de greutate și de supărări și de boli, și de neascultare să fugă, și să le spuneți că toată fapta cea rea a acestui popor se simte acolo sus, adică peste fiii cei puși înaintea Mea. Să nu mai aibă poporul apăsări, că apăsările lui apasă acolo unde trebuie să fie pace și ușurare spre purtarea acestui popor spre cer. Să învățați, tată, să nu mai fie bolnav poporul lui Israel. Să lucrați bine peste boala acestui popor și să lecuiți poporul de boala sa. Vorbesc cu drag cu tine, că tu n-ai fost în lume și n-ai stat cu omul din lume. Tu n-ai dorit și n-ai cerut la Mine să te duci în lume, și ți-am dat Eu ce-ți trebuie, și ai avut, și vei avea, căci Eu voi putea din ce în ce mai mult prin cei prin care Eu aduc cele trebuincioase pentru Israel. Învățați poporul să iubească sărăcia și puținul din toate, să fie cum am fost Eu, și să nu aibă și să nu mai poarte slava deșartă cu el creștinul. Vorbesc cu tine, dar vorbesc cu toți lucrătorii Mei, și le-am spus și lor de ce te-am pus Eu de pildă în fața lucrătorilor Mei, în fața poporului Meu. Eu, tată, la începutul acestei lucrări am pornit cu un mănunchi de prooroci, de văzători, de lucrători, și iată, din nou facem așa. Să se uite Israel la începutul acestei lucrări, că am mărturie cu lucrătorii de atunci. Aveți grijă de păstori, tată, să fie poporul cu păstori, și păstori cu poporul, căci pe voi v-am pus la mijloc, v-am pus toiag la mijloc. Să se sprijine și păstori în voi, să se sprijine și poporul în voi. Iată ce lucrare frumoasă, ce minunată lucrare! Prevederea cea sănătoasă să vă însoțească pe voi în tot lucrul, și să vă uitați unul la altul în toată vremea lucrului, tată. Nu mai e mult de lucru, dar acum trebuie să fie bun lucrul, puțin și bun, că mai e puțin de lucru și vom ajunge la ziua de odihnă, măi fiilor. Ai grijă tu, și toți lucrătorii cei puși, aveți grijă de preoții care ajută pentru hrana poporului și pentru dezlegarea poporului. Aici trebuie grijă mare în toată vremea care mai este. Preoții să nu lucreze singuri, că ei nu știu mersul și statul poporului. Creștinul cel greu să nu îngreueze inima preotului și să nu fure hrana, tată. Să nu se facă creștinul fur de cele sfinte, și să fie creștinul împăcat cu Domnul și cu păstorul și cu apostolul și cu vestitorul, și să-și dezvelească creștinul viața și inima înaintea Domnului, înaintea bisericii și nu pe furiș și nu să îngreueze inima preotului.

Nu te poate ajuta numai preotul, tată, nu așa, să nu faci așa ceva. Preotul doar să-ți facă rugăciunea de împăcare cu Mine și cu poporul. Auzi tu? Rugăciunea de împăcare cu Mine și cu poporul, tată. Cel ce mai are de ascuns ceva, acela este fur. La împăcare cu Mine nu poți veni pe ocolite, ci pe drumul cel văzut, tată.

Fiți atenți, că se duc la spovedanie creștini care nu cred în lucrarea Mea, care cârtesc, care hulesc, care pun piedici celor ce merg, care vă învinuiesc de mândrie. Aceia să stea la stânga și să nu ia din masa poporului Meu. Aceia să se ducă să ia de la răstignitorii Mei, care Mă dau spre vânzare pe bani, că o mulțime de creștini au nădejde în preoții din lume, dar Eu în acești preoți n-am nădejde, de vreme ce sunt răstignitorii Mei. Ei nu stau răstigniți cu trupul lor, ei calcă poruncile Mele și Mă vând pe Mine la lume pe bani, și cu banii își fac nevoile lor. Dar preoții care au rămas cu sfințenia și cu lucrarea aceasta de cuvânt, să stea răstigniți pe cruce și așa să dea Trupul și Sângele Meu la creștinii Mei, că Eu, măi fiilor, de pe cruce am dat Trupul și Sângele Meu la cei ce au crezut în Mine, la cei ce cred în Mine; de pe cruce și nu din desfătări trupești, ci din răstignire trupească, fiilor.

Am rostit cuvânt că voi aduce lecție de viață pentru slujitorul de la Urziceni ca să-l învăț și pe el ce va să zică să poți fi preot cu această lucrare.

Măi copilule plâpând, tu, tată, Mă iubești, dar nu știi cum să Mă iubești. Ia aminte la sfatul Meu de azi, și să zici mereu așa: „Doamne, să fiu în inima Ta, că în inima Ta e numai ca în cer, numai ca Tine, Doamne, numai pe cruce cu trupul și în cer cu sufletul. Nu Te mai rog să fii Tu în inima mea, că în inima mea sunt eu, iar Tu ești sfânt, Doamne. Ia-mă să fiu eu în inima Ta, să fiu cuprins de inima Ta, unde e numai cer. Și atunci când eu mă uit spre pământ, dă-mă din inima Ta afară, ca să văd ce este amețea și să nu mai voiesc să ies din Tine, Doamne, căci Tu ești curat și sfânt“. Așa să te rogi, copile plâpând, și să nu te superi pe Mine că-ți zic plâpând. Ești plâpând și cu inima, și cu trupul, și cu puterea sufletului, și de aceea îți zic să te lași Mie ca să te plămădesc din nou. Să nu dorești, tată, să fii mai mare decât ceilalți frați, căci Eu pe apostoli i-am numit frații Mei, M-am numit frate cu ei, Eu, Cel ce M-am coborât din cer. Să slujești cu iubire și cu supunere fraților Mei, că poporul acesta e popor de frați ai Mei, tată. Și dacă Eu Mă plec la suferința și la dragostea lor, apoi tu să nu faci altfel și să nu dorești să fii mai mare ca Mine. Eu M-am așezat cu păcătoșii și cu suferinții la masă, și i-am făcut creștini și frați ai Mei și fii ai împărăției Mele, și pe nimeni n-am alungat din cei ce veneau după Mine, din cei ce voiau cu Mine. Tot așa să faci și tu, tată, căci Eu te numesc fratele Meu dacă semeni cu Mine în lucru și în iubire și în jertfire. Am învățat azi pe lucrători, și ai învățat și tu azi. Iată, nu puteam să Mă bucur în cetatea aceea în care tu erai stăpân. Eu, unde este stăpân, nu Mă mai bag și Eu, dar am lucrat pe de lături ca să te dezbar de dorul de stăpânire și ți-am spus că una este împărăția ta întru tine și întru ale tale, și alta este împărăția Mea întru tine și cu tine și cu ale tale, că Eu, tată, nu te păgubesc de ale tale când împărătesc Eu viața ta, ci, din contra, te împodobesc și cu ale Mele, și facem o împărăție cerească din împărăția ta atunci când tu Mă cunoști de Dumnezeu peste toate.

Ți-am dat, tată, o proptea de la Mine, că tu erai plâpând, și ești încă plâpând, și nu l-am trimis pe acesta într-o cetate de pace, ci într-o cetate de război l-am trimis. Ți-am dat această proptea, ca să te pot alege apoi și pe tine, și să întocmesc o cetate a poporului Meu din cetatea în care ești tu slujitor, că M-am lăsat găsit de cei ce nu Mă căutau. Am găsit acolo o mână de fete, și am zis să le fac fete ale Ierusalimului, și ca să le fac, Îmi trebuia temelie pentru această zidire. Ai văzut tu ce am făcut Eu, tată? Căci când tu ai venit la Mine, Eu te-am primit, chiar dacă nu te-ai lepădat de tine. Te-am primit și te-am așteptat, și te aștept să te lepezi de tine, că dacă era să te aleg Eu, Eu nu te alegeam, și mai întâi Mă uitam la statura ta, la voința ta întru Mine, și apoi lucrăm ca să te întocmesc după voia Mea, dacă voia ta ar fi tras spre Mine, și numai după aceea te alegeam. Dar tu Mi-ai luat-o înainte și ai venit, și Eu a trebuit să Mă aplec în fața ta, pentru că Eu în fața celui ce este mare Mă plec, tată. Așa scrie în lege, și Eu așa fac, și după aceea lucrez să-l cobor pe cel mare de pe tronul său și să-l iau întru slujirea Mea, căci slujirea Mea este așa cum M-am arătat Eu între oameni, răstignit și răbdător, și apoi înviat din răstignire. Eu numai după răstignire Mi-am dovedit deplina Mea dumnezeire, și am arătat-o oamenilor care credeau în Mine, căci credința face minuni, nu altceva face minunile. Credința omului face să se vadă lucrarea Mea prin minuni, și ține minte ce te învăț Eu acum și ce scriu Eu în carte acum. Un creștin credincios poate să facă din orice

om pe care-l are în cale un preot al minunilor. Dacă preotul ar fi bun și credincios și drept, și dacă cel care vine la preot nu crede cele cerute de la Dumnezeu, nu face Domnul minune, tată. Crede tu ce-ți spun și adu-ți aminte cele ce spuneam Eu, că așa spuneam: «Crezi tu că Eu pot să te ajut? „Da, Doamne, cred, ajută-mi să cred”». Iar Eu, întru smerenia Mea, îi dădeam dreptul de făcător de minuni unui astfel de om, și îi spuneam: «Mergi, fie după credința ta», sau îi spuneam: «Du-te în pace, credința ta te-a mântuit». Acestea toate le iau din lucrarea Mea și ți le amintesc, tată, ca să te deprinzi cu smerenia Mea întru tine, ca să crezi așa cum credeam Eu când Tatăl Meu lucra minuni la credința omului.

Iată astăzi cum se ridică preoții, și nu e bine așa, tată. Nu e bine fără de alegerea Mea, nu e bine, și nu crede preotul de azi că nu e bine așa.

Cum ar trebui să se așeze un preot? Cei ce așează preoți, aceia trebuie să semene cu Mine, Cel ce am așezat preoți, iar preoții trebuie să fie numiți după ce sunt cercetați așa cum scrie în Scripturi. Cel ce este să fie ales preot, acela trebuie să nu fie născut din desfrânare, și trebuie să fie ridicat din cetatea sa, ca să-l cunoască bine cei din cetate; trebuie să fie ales la această slujire dintre cei mai buni. Iată, tată, cum se lucrează. Se lucrează așa cum am lucrat Eu în poporul Meu. Iată cum așez Eu preoți și slujitori. Eu ridic din poporul Meu, nu iau din altă parte, nu iau din altă viță, nu iau din lume pentru poporul Meu. Altfel nu e ca Mine, și e ca lumea. Eu din poporul Meu M-am ridicat, tată. Eu din Israel M-am sculat și am slujit celor credincioși din Israel. Iată ce am început Eu cu poporul Meu, că am ales un copil curat din poporul Meu și l-am făcut începătură nouă de preoție sfântă și l-am dat spre creștere duhovnicească pe acest copil, ca să-l deprind să fie sfânt și credincios și aplecat înaintea Mea și a cuvântului Meu, și i-am ursit hăinuța pe care o poartă acum, și nimeni din afara acestei lucrări nu poate să se fâlească cu lucrul Meu din această lucrare. L-am luat și l-am scuturat de cea mai mică urmă de lumea în care a fost ținut până la nașterea lui de sus; l-am trecut prin suferință și prin încercări, și apoi l-am luat și l-am numit prin cuvântul Meu și l-am hrănit cu lapte și miere, și după creșterea lui cea întru Mine l-am pus înaintea Mea și l-am învăluit în cămașa harului Meu, că altfel nu se poate lucra în această grădină, în această lucrare. Nu l-am luat din mijlocul cărților, și l-am scris pe el în cartea Mea și l-am învățat Eu carte, că el n-a tânjit să se facă mare prin oameni.

Eu așa lucrez, și am începătură nouă și am luat-o de la capăt, că n-are, tată, cine să mai ungă în vremea aceasta, căci răstignitorii Mei nu pot numi în lucrul Meu. Eu am lucru curat și deosebit, prin sfințenie, și fiii Mei să nu se atingă de ce nu este curat, că dacă se atinge fiul acestei lucrări de ceea ce nu este curat, Eu nu-l primesc pe acela, după cum este scris: «De ce este necurat să nu vă atingeți, și Eu vă voi primi pe voi, și prin voi voi primi pe cei ce vin spre sfințenie, și Îmi veți fi Mie fii, iar Eu vă voi fi Tată».

Iată, tată, începătură nouă și grădină nouă și cuvântul Meu întru ungere cerească! Iar dacă tu te vei lăsa numai întru învățătura Mea, Eu voi face și peste tine așezare de la Mine, așa cum am lucrat și peste încă un slujitor pe care l-am pus să lucreze în poporul Meu, dar l-am numit prin dreapta fiilor Mei, care sunt începătură nouă, căci iarăși am luat-o de la început. Piatra aceasta și ungera aceasta se numește Alfa și Omega. Am despărțit încă o dată veacurile, începând cu această piatră care se numește Alfa și Omega, început și sfârșit. Dar aștept, tată, cuvântul tău pentru tine, și apoi îl trec între mărturii, și apoi ar fi să-ți dau lucru cu ungeră, căci masa

Mea nu stă la un loc cu masa lumii. Tu pentru lume trebuie să stai într-un fel, iar pentru masa aceasta, în alt fel, dar pentru asta trebuie să te proptești în lucrătorii Mei, în temelii Mea, tată. Cel ce ți l-am dat să te poarte în brațele sale întru lucrarea Mea, o, puțin de tot au făcut ce a făcut el. El, ca și apostolii, a plecat din pământul său și din neamul său și a mers cu Mine ca să păzească turma Mea. Lasă-te purtat de mânuța lui, că mânuța lui e binecuvântată prin cuvânt, ca să te țină de mână să nu cazi, să nu te zgârii, să nu te agăți de ceva străin. Și caută, tată, să fii tot mai rupt de lume și de obiceiul acesta. Stați în grămadă mereu, acolo unde aveți culcuș pentru voi în numele Meu, că Eu am scris cetate din cetățile Mele și locul de creștini de la Urziceni.

Iar pe cel ce este dat de la Mine la voi, îl rog Eu, Domnul, să-și înmulțească răbdarea și bărbăția și veghea și cercetarea, tată. Eu îl voi cerceta pe el deosebit, așa cum deosebit cercetez pe lucrători, și îl voi învăța mereu cum să stea el înaintea Mea și înaintea ta, cetate de la Urziceni, căci acum ai temelie. Acolo, tată, trebuie trup răstignit, că nu e răstignit. Acolo, cel ce face hrană pentru oile Mele, trebuie să-și răstignească bine trupul, să-l bată bine în cuie și să nu scoată mâinile din cuie, că dacă le scoate, acelea sunt mâini libere, și nu e răstignită mâna liberă. Fiți atenți la cuvântul Meu și trăiți-l, tată, și faceți-vă voinici cu această hrană, ca să Mă uit cu drag la voi și la creșterea voastră și la întregirea voastră, și să nu slăbească veghea străjerului Meu care este dat acolo la veghe.

Măi iubiții Mei, este astăzi a doua zi din praznic, este praznic trei zile, tată, iar azi serbăm pe botezătorul României, Andrei apostolul, și tot lângă Verginica îl serbăm. În ziua care a trecut am scris sărbătoarea cuvântului de sfințire și de pecetluire a grădinii Sfintei Sfintelor, a altarului cel coborât din cer pe pământ. Iar în ziua care urmează, măi fiilor, serbăm pe Verginica, tată, și iată praznic lung peste jertfelnicul de nou Ierusalim.

Am stat în sfat cu voi întru creștere și statură duhovnicească, tată. Toți lucrătorii cei numiți, să lucreze unul în jurul altuia și în jurul cuvântului Meu venit pe nori. Învățați poporul cum să creadă în Mine prin cuvântul acesta venit pe nori. Cercetați inima poporului Meu, și inimioarele cele moi ale celor tineri, căci mult îi iubesc. Ei se luptă să placă Mie, tată, dar trebuie ajutați. De aceea am ales între lucrători și tinereți mai măricei cu mintea și cu ungera. De aceea, tată, v-am ales pe toți, și iată, și copiii Mei de la iesle sunt mititei, dar nimeni să nu disprețuiască tinerețea lor. Să-i ascultați pe cei ce Mă ascultă și să vă mușcați limba dacă ea ar da să se miște spre clevetirea unșilor Mei. Spălați-vă de acest păcat, și să se oprească păcatul acesta.

E praznic sfânt și mare, tată. Sărbătorim pe Verginica și ziua ei de înălțare, și pe încă o fiică iubită, care a lucrat în poporul Meu, și care lucrează și din cer, căci a fost mare între lucrători, și mare este și din cer, și stăruie pe lângă toate puterile cerești pentru tine, Israele. Este cea care a stat lângă Verginica patruzeci de zile în vremea ei de post. Mă voi strecura cu cuvântul lui Verginica, și mult așteaptă Verginica, și va avea cu ea pe fiica cea care a avut-o lângă lucrul ei.

Israele, e praznic mare, tată, și trebuia să fie mare și cu tine, Israele.

Ierusalime, vino spre creștere și te grăbește să crești, ca să vezi tainele cele ascunse ale acestei lucrări de cuvânt dumnezeiesc.

Păstorii Mei, să fiți fericiți, tată, că iată ce avem! Avem fii din fii, și vom merge lucrând, nu vom sta, căci iată, lucrăm, și mult aș fi voit să fi lucrat de mult așa. Fiți cu duh de

bucurie, iubii Mei păstori, căci Israel se va întări. Ceea ce este de întărit, se va întări, iar ceea ce este de îndoit, se va îndoii, și vom deosebi acest popor. Dar această lucrare se va face din cer și nu de la voi; de la Tatăl și nu altfel, măi fiilor. Păstorii Mei, fiți pildă mai mult ca oricând. Iată, voi veni cu Verginica și ea vă va aduce povețe de Duh Sfânt, că Eu sunt cuvântul ei, și cu cuvântul ei vom pecetlui praznicul cel lung al acestei grădini, care stă înaintea poporului Meu spre slujbă.

Aduceți pe surioara lui Verginica să audă cuvântul Meu și să se întărească și ea cu voi. Aveți grijă de ea, aveți cu toții grijă. Nu de cele pământești, că pe acelea le are, dar aveți grijă de Mine, ca să fiu cu ea întru dreptate, că iată, poporul cel fățarnic s-a prăbușit, după cum este scris: «*Îi voi prăbuși prin gura profeților Mei*».

Aveți grijă unul de altul, și să vă potriviți la lucru cu Mine, tată. Eu vă ating cu mâna Mea, Eu vă dau pacea Mea. Pace vouă, fiilor! Harul Meu vi-l dau vouă, ca să aveți har și să dați peste Israel lucru cu har.

Pace vouă, și înălțare vouă întru Duhul Sfânt! Amin, amin, amin.

30 noiembrie/13 decembrie 1994

Sărbătoarea sfintei Virginia, trâmbița Domnului

Omul nou: om născut prin cuvântul Domnului. Grăirea sfintei Virginia cu poporul și cu păstorii lui.

E zi de sobor ceresc peste grădina începutului cel nou, de nou Ierusalim, iar Eu, Domnul Iisus Hristos, Cuvântul lui Dumnezeu, însemnez prin cuvânt această zi și așez cuvântul în carte, și de aceea rostesc mai întâi: pace!

Pace vouă, fii ai grădinii cuvântului Meu, căci în grădina în care sunteți așezați, se lasă din nori glasul Meu peste grădină, râu de cuvânt, izvorât din cer, care-și are curs în nori ai slavei, măi fiilor, nu în nori de ploaie, tată, ci în nori de ploaie de cuvânt, și curge cuvântul din râul său și udă această grădină, precum norii de ploaie udă cu apă pământul.

Eu sunt Domnul, Cel ce umplu pământul și cerul de glasul cuvântului Meu, dar cine, tată, Mă aude? că nu are nimeni urechi de auzit, nu are lumea credință în lucrarea lui Dumnezeu cea dintre început și sfârșit, cea de șapte veacuri și mai bine, și iată, această profeție de șapte vremi s-a împlinit, și dacă s-a împlinit, s-a sfârșit, și Eu am luat-o de la capăt și așez nesticăciune pe pământ, așez om nou pe pământ, om născut din cuvânt. Nu mai așez om făcut, și așez de data aceasta om născut prin cuvânt. Eu număr din nou de la capăt, încă un pic mai număr, un pic, un pic, și nu mai număr apoi, căci timpul se face sul și nu se mai numește timpul timp.

Măi fiilor, de când a început să se numere timpul? Iată taină vă spun vouă azi, că timpul s-a numărat de om și și-a început numărătoarea după ce omul a fost așezat pe pământ, după ce Eu l-am luat pe om din Eden, după ce omul a luat știință, tată. În Eden era altfel omul, nu era cum este acum, măi fiilor, și e mare taină omul din Eden. De aceea vin mereu și te rog, fiule de azi, să nu mai cauți să știi nimic din cele de pe pământ, din cele de la om, căci omul era altfel în Eden și nu știa ce știe omul de pe pământ. Altfel a fost omul întocmit, nu cum este el acum. Și numai după ce s-a făcut altfel decât era în Eden, numai după aceea a fost să numere omul, și și-a numărat timpul său; ba a numărat și timpul său din Eden, dar după aceea, tată, căci după ce a gustat din cele oprite, omul a știut ce știa Dumnezeu.

Timpul, măi fiilor, s-a numărat începând cu ieșirea omului din rai, și iată, una este legea raiului, și alta este legea omului de pe pământ, și mare taină poartă această piatră pe care sunteți voi așezați prin cuvânt, iar pe piatra voastră este săpată Verginica, trâmbița Mea cea de apoi. Verginica este piatra voastră, și această temelie a scris sfârșit peste timpul omului, măi fiilor. E greu de înțeles așa precum în cer, chiar și de voi e greu de înțeles, pentru că voi încă sunteți pe drum, și pentru că Eu încă Îmi continui drumul spre venirea cea văzută. În cer, măi fiilor, nu tot așa se vorbește. Cu cerul e altă lege; e lege de rai cu cei din cer, care și-au recăpătat sufletul și trupul ca în rai. E grea această taină adâncă, dar suntem pe drumul ei, măi fiilor, și îi vom ajunge capătul, și ea se va descoperi, și se va cunoaște bine Scriptura cea de răscumpărare a trupurilor, Scriptura cea de Eden veșnic și nezdruccinat, căci Edenul așteaptă pe cei de pe urmă, care au cheia de la Dumnezeu. Amin.

Verginica este cu Mine, este întru Mine, și Eu întru ea sunt, și suntem veniți cu mare bucurie, cu mare slavă cerească și cu mare așezare de slavă, căci ea este trâmbița Mea, precum pe pământ a fost, precum în trup a fost. Dar iată ce trâmbițează ea, căci pământul și trupul se fac noi, și se împlinesc Scriptura aceasta.

Verginico, intră, tată, în carte, că de mult n-ai intrat. Cartea Noastră e poarta Noastră spre cei din trup, și ei mănâncă din carte și se fac nesticăcioși; se fac, pentru că mănâncă din cer, Verginico. O, intră, tată, în carte și dă-le să mănânce și să-și desăvârșească ochii și cuvântul proorocesc, care este așteptat de cer. Pace ție, Verginica Mea! Cuvântul tău sunt Eu, iar tu ești cuvântul Meu. Amin.

— **P**ace ție, grădinița mea de fii, grădinița mea de copii! Mă uit peste statura fiilor mei, și vin cum vine o pasăre cu boabe în cioc și le dă la pui boabe.

O, măi fiilor, mare este pentru cer taina acestei grădini, și mare să fie și pentru voi, și mari să fiți și voi, după cum taina în care stați e mare.

Suflă Duhul Sfânt peste grădină. Iată, mă așez în carte. Îl las mereu pe Domnul, măi copii, că poporul meu e slab în credință și nu înțelege bine ce a fost și cum a fost Domnul întru mine. E plâpând poporul în credință și abia crede în cuvântul rostit de Domnul. De aceea fac eu așa, de aceea nu-mi mai grăbesc graiul spre carte, dar de popor nu mă despart, și îl slujesc mereu, și îi aduc mereu cerul, și îl îngrădesc de peste tot cu pază, căci locul meu este poporul meu, și vreau să fac din el cer pentru Domnul și pentru mine și pentru cer.

O, e mare fericire în cer când Domnul grăiește peste poporul acesta! Domnul grăiește cu omul, și cerul își face urechi de auzit cu ajutorul trupului lui Israel, și să știți, măi copii, că e dornic cerul să vă ajute, e dornic să vă audă cerându-i voi ajutor. Sunt dornici sfinții să coboare la voi și să lucreze plată pentru voi și credință prin voi. Mi-e dor, fiilor, să lucrez prin voi, și ce mare bucurie e pe duhul meu când aud copiii că mă strigă spre ei, că mă cheamă să lucrez pentru ei, că mă trimit să lucrez pentru ei și că îmi dau de lucru pentru binele ceresc al lor!

E mare taina lui Dumnezeu care a fost lucrată prin mine, căci eu Îl acopeream pe Domnul cu trupul meu, ca să poată sta înaintea lui Israel cel de azi, că omul, fiilor, nu poate vedea pe Dumnezeu și să rămână omul viu, dar fiul cel credincios din lucrarea aceasta, a priceput bine și a crezut bine taina lui Dumnezeu în trupul meu, și iată taină, că Domnul a fost în mijlocul acestui popor și mulți nu L-au cunoscut nici măcar prin credință. Cu Moise vorbea Domnul din nori și din

rug și din văzduh și din cele nevăzute, și Moise credea fără să vadă fața Domnului, și fața Domnului era aceea a împlinirii cuvântului Său, rostit către Moise.

Dar fața Domnului de azi, ce este, măi copii? O, și veți vedea tot mai deslușit de acum fața Domnului în împlinirea cuvântului Său. Aceasta este fața lui Dumnezeu: împlinirea cuvântului lui Dumnezeu, iar împlinirea cea tainică a cuvântului Său este fața cea nevăzută a Domnului. Această împlinire tainică a celor nevăzute e lucrare mare, măi fiilor. Cele nevăzute lucrare de Domnul prin acest popor și înfăptuite prin cuvântul Său, rostit peste acest popor martor, aceste împliniri nevăzute sunt multe de tot, multe și mari și minunate, și vă așteaptă, măi fiilor credincioși. Taina celor nevăzute e o taină frumoasă, și de aceea Se luptă Domnul să vindece ochii acestui popor ca să vadă cu ei cele ce ochiul omenesc nu a văzut și la mintea omului nu s-au suit.

O, măi fiilor, eu am cu mine pe sora Leana, și se bucură cu mine, și eu mă bucur cu ea, și ne bucurăm cu toții, fiilor. Ea a umblat mult lângă mine pe vremea trupului cel văzut al nostru, și tot mult umblăm și acum, căci mulți din poporul acesta o cheamă în rugăciunea lor, și ea se grăbește să le împlinescă lipsurile de putere, căci ea are putere ca în cer, și are trecere ușoară și pătrunde ușor pe unde nu poate omul pătrunde. Așa este cel ce este cu cerul. Ea a avut mare smerenie în trup, și tot așa lucrează și în cer, față de toți sfinții. Cel cerească care a venit din această lucrare, are trecere mare, măi fiilor. Rugați-vă la cei din cer care sunt din această lucrare. Măi copii, să nu mai suferiți. Vă încurcă suferința. Eu voiesc să nu fie suferință în poporul meu, să nu mai fie nici în trup, nici în duh. Dar suferința cea în duh lăcrimează cerul. Suferința cea în trup vă lăcrimează pe voi, iar suferința cea în duh lăcrimează cerul și puterea cerului. O mulțime de lucruri v-aș spune eu acum de prin poporul nostru, dar vreau să fiți cu bucurie, că azi e zi de praznic sfânt, și eu serbez la voi. Nu vreau să mă plâng la voi. Vreau să serbez ziua mea de înălțare când eu m-am unit cu cerul pentru mijlocire la Dumnezeu, pentru ca să port spre cer pe poporul meu.

Iată, timpul cel de până acum s-a depănat și și-a sfârșit depănarea, căci voi, măi fiilor, sunteți numiți în cer începătură nouă, după cum a fost făgăduința în Scripturi despre Paștele cel nou pe care Domnul îl așează în împărăția Sa, fiindcă aici este împărăție cerească. Împărăție cerească înseamnă acolo unde toți mănâncă Paștele Domnului. Tinerețe fără de bătrânețe și viață fără de moarte este acolo unde în fiecare zi se mănâncă Paștele Domnului întru sfințenie. E îngrozitoare pentru duhul rău această taină de viață fără de moarte, căci viața fără de moarte este Domnul Iisus Hristos fără de oprire în om. Și fiți atenți, copiii mei, ca să arătați bine înviați prin acest veșnic Paști al sărbătorii Mielului lui Dumnezeu, căci voi prin Sângele Mielului lui Dumnezeu ați biruit. Voi nu trebuie să fiți pământești, că mare este taina care vă cuprinde pe voi. Voi sunteți semnul lui Dumnezeu între vremi, și duceți acest semn până la toate marginile, căci judecata Domnului se scrie de Dumnezeu până la margini. Amin.

Se binecuvintează masa mea de praznic cu voi, și cele ce veți gusta din masa mea, și să vă fie fruct de sănătate de duh și de trup și de pace, măi fiilor.

Se binecuvintează credința și viața și împlinirea cea cu Domnul, pentru surioara mea, ca să aibă putere cu Domnul surioara mea. Iată, trag în jurul ei hotar și însemnez hotarul și curăț mereu cele ale ei și îi dau de la Domnul îngeri îngrijitori și ștergar ceresc, ca să fie mereu ștersă de necurăția din jur, și îi dau putere să vă asculte. Să vă asculte și să vă iubească

și să vă vestească la poporul meu cel credincios și la cel necredincios; și îi dau duh și cuvânt bun și drept; și îi dau duh de ascultare și de atenție, iar voi să-i vestiți aceste daruri pe care eu azi i le dăruiesc, și o rog să facă mai des rost de rugăciuni de dezlegare și de împăcare și de curățire, ca să aibă ea putere din puterea cea bună, și să vă asculte pe voi, copii ai cuvântului lui Dumnezeu. Cine iese din cuvântul vostru, iese din cuvântul lui Dumnezeu, dar poporul acesta nu pricepe această înfricoșată taină în care voi stați.

Se binecuvintează păstorii, măi copii, și să se îmbrace cu putere și să înțeleagă bine cum vine această îmbrăcăminte și din ce este alcătuită această armătură. Peste ei să nu-și facă loc descurajarea, dar să nu-și lucreze descurajare, și, din contra, să-și curețe din jurul lor tot ce pot curăți cu mâinile lor, iar pe celelalte să le lase în grija Domnului. Eu le dau dar de sănătate, că mult este de folos acum darul acesta. Eu le dau darul răbdării și al buneii prevederi, dar le-am dat daruri mari, le-am dat fii lucrători, le-am dat toiag făgăduit încă de mult, dar eu nu știu cât au înțeles ei atunci.

Iar vouă, fiilor din grădiniță, care luați și vestiți împărăția cerurilor, vă dau puterea împlinirilor peste voi; vă umplu gurițele cu izvor de râuri de ape vii, cu izvor de minuni lucrare prin cuvânt, și cu duh de îndrăzneală peste vremea care își vede, de-acum, hotarul. Voi, și piatra pe care stați, purtați semnele Alfa și Omega, dar să fiți desăvârșiți întru această credință.

Pe cei doi vestitori îi îmbrac în armătură cerească și le lipesc aripioare ca să poată zbura pe deasupra răului pământului. Eu binecuvintez locul unde-și așează masa de vestire a Noului Ierusalim și a întoarcerii omului spre cele nestricăcioase. Eu binecuvintez intrările și ieșirile lor și cuvintele lor, și voi face din cuvintele lor săbii de Duh Sfânt, săbii de foc și pară de foc, ca să învieze sufletul omului cel pământesc.

Se binecuvintează cele ieșite din carte înaintea oamenilor. Să ia oamenii și să mănânce cuvântul lui Dumnezeu; să mănânce și să-L simtă pe Dumnezeu.

Se binecuvintează paza cerească, cea care este în jurul lui Israel și cea care este în jurul grădiniței mele de copii. Sfinții arhangheli Mihail și Gavriil sunt în fața ocrotitorilor cerești.

Și iată, binecuvintez cu binecuvântare cerească pe cei mai mititei, pe cei mai moi, pe copiii cei tinereți care urmează această lucrare, pe cei ce cântă în mijlocul lui Israel, pe cei ce strigă la mine. O, eu îi iubesc și îi cercetez și lucrez în gândul și în mintea lor și le fac curat în inimă, dar lucrez prin voi, copii lucrători. Eu stau în voi la lucru, și voi să vă adunați spre lucru duhovnicesc, că mare bucurie e pe cer și pe mine când are cerul la cine veni, când are unde să-și plece capul ca să asculte cântarea celor răscumparați.

Binecuvintez pe cei ce sunt învățați de cer, și pe cei ce învață din cer; pe cei ce se lasă învățați, și pe cei ce învață în numele meu, căci eu sunt învățătoare în poporul meu, și lucrez prin fii.

Iată, ziua cea lungă de prăznuire o pecetluiesc cu cuvântul meu cel ceresc. Pace ție, Israele iubit, care mă iubești! Iubește-mă, că eu mult te iubesc.

Pace ție, grădinița mea de copii! Luați din grădiniță și dați această hrană și celorlalți din Israel, căci grădinița e la mijloc, măi fiilor. Pace vouă, întru sărbătoare binecuvântată! Eu mă odihnesc întru ale mele și mă întăresc întru cele ale mele, întru ai mei. Amin, amin, amin.

1/14 decembrie 1994